S. A [illegible] 6 [illegible]
1007 [illegible]
[illegible]
S A [illegible]
[illegible]

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசலபுராணமும்,

## அருணாசலேசுரர் தோத்திரப்

## பிரபந்தத்திரட்டும்

இவை

ஆறுகாடு-ஸ்ரீமாந்-ஆறுமுகமுதலியாரவர்கள் குமாரரும்

திருவண்ணாமலை ஆலயதர்மகர்த்தருமாகிய இராவ்பஹதூர்

ஆறுகாடு-தனக்கோட்டிமுதலியார்

F. M. U.; F. R. A. S.; F. T. S.; F. R. S. A.

அவர்கள் விருப்பின்படி

முன் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளைப்பார்க்கினும்

அநேகவிஷயங்கள்சேர்த்து

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் & சன்ஸ்

அவர்களாற்றமது

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

உ

சிவமயம்.

# புத்தக அட்டவணை.



**ஆக புத்தகம் 47.**

சிவமயம்.

# சைவசமயம்.

பிறப்புமிறப்புடையவர்கள்பசுக்கள். பசுக்கள்எண்ணிலாதவர்கள்;பசுக்களாவார்-தேவர்கள்முதலாகக்கிருமிகளீருகவுள்ளசீவர்கள்

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி. பதி ஒருவரே. அந்தப்பதி சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களெல்லாம் என்றும்அடிமைகள். சிவபெருமான் அந்தப் பசுக்கள்தோறும் நிறைந்து நின்று அவர்களைஎல்லாம் ஆளுந்தலைவர். ஆதலாற்சிவபெருமான் ஒருவரே பசுபதி. (பசுக்களுக்குப்பதி)பசுபதி;—பசு - ஆன்மா, பதி-தலைவன்.

இந்த உண்மையைவிசுவசித்துச்சிவபெருமானை வழிபடுகிறமார்க்கஞ்(சைவசமயம்.) பலரைப் பரம்என்றுகொண்டு வணங்குகிறசமயம் சைவசமயம் அன்று, சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டென்றுவது, சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர் உண்டென்றுவது கொள்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேறுகாத திருவருளேசிவசத்தி. அந்தச்சிவசத்தியே பார்வதி தேவியாரென்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கருள்செய்யும்பொருட்டுகொண்டருளியமூர்த்தங்கள்

விநாயகக்கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், வைரவக்கடவுள், வீரபத்திரக்கடவுள் இவர்களுக்குச் செய்யும்வணக்கம், சிவபெருமான் ஒருவரைக்குறித்த வணக்கமேயாம். [சத்தி-வல்லமை.]

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைப் பரம்என்றுகொண்டு வணங்குகிறமார்க்கஞ் சைவசமயம் என்று மூடர்கள் பலர் பகர்கின்றனர்கள். மனிதர்களைப்போலவே பிறந்தும்இறந்தும் உழலுகிற தேவர்களைப்பரம் என்றுகொள்வது சைவ சமயத்துக்கு முற்றும் விரோதம்.

சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று கிறிஸ்தவர்கள் வழங்குகிறூர்கள் அஞ்ஞானி என்கிற சொல்லுக்குப்பொருள் மெய்க்கடவுளை

அறிகிற அறிவு இல்லாதவன். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள்சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்றுவழங்கலாம் என்றால், சைவசமயிகளுந் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள்கிறிஸ்தவர்களை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாம்.

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு, அநேக மூடர்கள், உயிர்ப்பலி ஏற்கிறதுட்டதேவதைகளையும், காடன், மாடன்,சுடலைமாடன், காட்டேறி,மதுரைவீரன், கறுப்பன்.பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக்கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி பேய்ச்சிமுதலானவர்களையும் வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அநேகர் மகம்மதியர்களுடைய பள்ளிவாயிலைச்சேவிக்கிறார்கள்.இலங்கையில்அனேகர் ரோமன் கத்தொலிக்கருடைய மரியை கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள்எல்லாருஞ் சிவத்துரோகிகள்; இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத்தமிழ்ச்சமயம்என்றும், சைவசமயக்கோயிலைத்தமிழ்க்கோயில்என்றும், அறிவில்லாத ஜனங்கள்வழங்குகிறார்கள். தமிழ்-இன்பம் ஒரு சமயத்தின் பெயரன்று ஒருபாஷையின்பெயர்.

பெறுதற்கரிய மனிதப்பிறவியைப்பெற்றும், மிகமேலாகியசைவசமய மரபிலேபிறந்தும், சைவசமயம்இப்படிப்பட்டது,அந்தச்சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவர், அவரைவழிபடுகிற முறைமை இப்படிப்பட்டதுஎன்று ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டு சைவசமயத்தைஅநுட்டியாது,நேர்ந்த நேர்ந்தபடிநடப்பது, ஐயையோ நரகத்துன்பத்துக்குக் காரணமன்றோ.

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தைஅறியாது கெடுவதற்குக்காரணம், சைவசமயத்தைச் சைவசமயாசாரிகள் பிரசங்கஞ்செய்யாது விடுதலே யாதாயினும் ஒரு சமயத்தை அறிந்து பிரசங்கஞ் செய்யாதவர்கள், அந்தச் சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டுதிரிவதும், அந்தக்குருத்துவத்துக்குஉரியபொருளையும்மரியாதையையும்தாங்கள்பெறவிரும்புவதும்என்னபரிதாபம்!பரிதாபம்

# சைவசமயி.

விபூதி உருத்திராக்கந்தரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிக்குஇலக்கணம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி உருத்திராக்கந் தரிப்பது, மற்சமாமிசம் புசியாது விடுவது,இந்தஇரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்றுவேறு சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதிஉருத்திராக்கந் தரிப்பது;மற்சமாமிசம் புசியாதுவிடுவது மற்சமாமிசம் புசிக்கிறவர்கள் காணாதிருக்கும்படி போசனஞ்செய்வது இந்தமூன்றுமாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று மற்றுஞ்சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

சைவசமயிக்குரிய

முக்கியவிலக்கணங்களாவன.—

க. கொலை,களவு, கள்ளுண்ணல்மற்சமாமிசம்புசித்தல்,வியபிசாரம்,பொய்முதலாகியபாவங்களை மரணபரியந்தம்விலக்கிநடப்பது

உ.உயிர்களுக்குஇரங்குதல்,மெய்பேசுதல்,வறியவர்களுக்குஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்நன்றிஅறிதல், இந்தக் கருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.

ங. பிதா,மாதா, பாட்டன்,பாட்டி,தமையன், மாமன்,உபாத்தியாயர்குரு அரசன்முதலியபெரியோரை மரணபரியந்தமுபசரிப்பது

ச. சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொள்வது.

ரு. விபூதி உருத்திராக்ஷந் தரிப்பது.

சா. சந்தியாவந்தனை, (அனுஷ்டானம்) சிவத்தியானம், பஞ்சாக்ஷரசெபம். சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம் நித்தமும் ஒருபத்துநிமிஷநேரத்திலாவது மனதைஒடுக்கிவிதிப்படிஅன்புடன் செய்து முடிப்பது.

எ. நித்தமுமாவது புண்ணிய காலங்களிலாவது சிவலிங்கப்பெருமானைஅன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கித் துதிப்பது.

௮. சைவவினாவிடை, சிதம்பரமான்மியம், பெரியபுராணம்முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

௯. சிவபெருமானுடைய மகிமையையும் புண்ணியபாவங்களையும் சிவபெருமானை வழிபடுமுறைமையும் அறிவிக்கிற சைவபிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

௰. சிவநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை இவைகளைக்கேளாது நீங்கிவிடுவது.

௧௧. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னுஞ்சைவசமயகுரவர்நால்வருடைய திருநக்ஷத்திரங்களிலே, அவரவருடையசரித்திரத்தைக் கேட்டுச்சிவனடியார்ஒருவருக்காவது அன்னங்கொடுத்துவிரதத்துடனிருப்பது

௧௨. செய்யத்தகாத பாவத்தைச்செய்தாலும் செய்யத்தக்கபுண்ணியத்தைச் செய்யாதுவிட்டாலும், மனம்பதைபதைத்து அஞ்சிநடுநடுங்கி குருவை அடுத்து அவர்சிவாகமப்பிரகாரம்விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடன் செய்துக்கொள்வது.

---

## அநாசாரம்.

௧. மற்சம் மாமிசம் புசித்தல். ௨ கள்ளுஞ் சாராயங் குடித்தல் ௩. மற்சம்மாமிசம் புசிப்பவர். கள்ளுஞ்சாராயம்குடிப்பவர், தாழ்ந்த சாதியர், அன்னிய சமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தாவது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர்கள்காணவாவது போசனம்பண்ணுதல். ௪. சனனசௌசம்மரணசௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல். ௫. போசனஞ்செய்தவுடனே எச்சில் தெளியாது விடுதல். ௬. எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல். ௭. பலகாரம் பழம்முதலியவைகளை எச்சில் பண்ணிப் புசித்தல். ௮. புகையிலைச்சுருட்டுப்பிடித்தல். ௯. வெற்றிலைப்பாக்கு வாயிலிருக்கச் சயனித்தல்.

ய. காலையிலே தந்தசுத்திபண்ணுமுன்னே வெற்றிலைப்பாக்குபோடுதல். கக. வாயோடுகையையுங் கையோடுபாத்திரத்தையும்அணைத்து எச்சில்பண்ணித் தண்ணீர்குடித்தல். கஉ. வீட்டுமுற்றத்திலும் கிணற்றங்கரையிலும் குளக்கரையிலும், ஆற்றங்கரையிலும் பூந்தோட்டத்திலும், திருவீதியிலும் எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல். கங. ஸ்நானத்துக்குஞ் சமையலுக்கு முபயோகப்படுகிறசலத்திலே சௌசம்பண்ணுதல். கச. கிணற்றங்கரையிலே சௌசம் பண்ணுதல்கரு. சௌசத்தின் பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலம்கொண்டு வைத்துக் கொள்ளாது மலசலங்கழித்தல். கசு. சௌசஞ் செய்தவுடனும் தந்தசுத்திசெய்தவுடனும் போசனஞ்செய்தவுடனும்வாய்கொப்பளித்துக் கால் கழுவாது விடுதல். கஎ. க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக் கொண்டாலும்துக்க வீட்டுக்குப்போனாலும் உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழுகாதுவிடுதல். கஅ. முகக்ஷௌரமாத்திரம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுதல் ககூ. மத்தியானத்துக்குப்பின் க்ஷௌரம் பண்ணுவித்தல். உய. தைச்சங்கிராந்தியினும் ஆசௌச முடிவிலும் பழைய மட்பாண்டங்களைத் தள்ளாது விடுதல். உக. மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் காணும்படி வெளியில்வைத்தல். உஉ. பாண்டங்களை காகம் நாய் முதலியவைகளால் தீண்டவிடுதல். உங. எச்சில் முதலியவைகளை ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்புதல் கஞ்சாஅபினிஉண்ணல் இந்த அநாசாரங்களை எல்லாரும்விலக்கித் திருத்தம்உறநடக்கக் கடவார்கள்.

---

## திருக்கோயிலிலும்
### திருவீதியிலுஞ் செய்யத்தகாத
### குற்றங்கள்.

க. ஸ்நானஞ் செய்யாதுபோதல். உ. தோய்த்துலராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டு போதல். ங. கால் கழுவாது போதல். ச ஆசௌசத்துடனே போதல். ரு. தலையில் வஸ்திரந்தரித்துக் கொள்ளுதல். சு. சட்டையிட்டுக் கொள்ளுதல். எ. போர்த்துக் கொள்ளுதல்.

அ. மேல்வேட்டிபோட்டுக்கொள்ளுதல். கூ. பாதரக்ஷை இட்டுக்கொள்ளுதல். ய. வாகனமேறிக்கொள்ளுதல், கக. குடை பிடித்துக்கொள்ளுதல். கஉ. வெற்றிலைப்பாக்கு அருந்துதல் கங. துப்புதல். கச மலசலங்கழித்தல். கரு. மூக்குநீர் சிந்துதல். கசு. மயிர்கோதிமுடித்தல். கஎ. சூதாடுதல். கஅ.சிரித்தல். ககூ. சண்டையிடுதல். உய.வீண் வார்த்தை பேசுதல். உக. காமப்பற்றுவைத்தல். உஉ. காலைநீட்டிக் கொண்டிருத்தல். உங. சயனித்தல். உச. ஆசனத்திருத்தல். உரு. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்குங் குறுக்கேபோதல். உசு. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம் பண்ணுதல். உஎ. சுவாமிக்குநேராகக்காலைநீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணுதல். உஅ. சுவாமிக்குக் காலைநீட்டி அங்கப்பிரதக்ஷணம்பண்ணுதல். உகூ. நிருமாலியத்தைக் கடத்தல். ஙய. நிருமாலியத்தைமிதித்தல். ஙக. தூபி, துஜத்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் இவைகளின்நிழலைமிதித்தல். ஙஉ. விக்கிரகத்தைத்தொடுதல்.

இவைகளை அருணகிரிபுராணம்வலம்புரிச்சருக்கத்தில்கூய-வது செய்யுண் முதலியவற்றில் பரக்கக்காணலாம்.

இந்தக் குற்றங்களைச்செய்தவர்கள், நரகத்திலேதண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும் புராணங்களுஞ்சொல்லுகின்றனகுளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக்கொள்வதுபோலச் சுவாமிதரிசனமாகிய புண்ணியஞ்செய்யப்போய்ப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வதுபுத்தியன்று; எல்லாரும் இந்தக்குற்றங்களை விதிப்படிசுவாமி தரிசனஞ்செய்து, திருவருள்கடாக்ஷம்பெற்று உய்யக்கடவார்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகஸ்தர்கள் அனேகர், சுவாமிசந்நிதானத்திலே, விதிக்குவிரோதமாக,சட்டைஇட்டுக்கொண்டும்,போர்த்துக்கொண்டும், மேல்வேட்டிபோட்டுக்கொண்டும், தலையில்வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டும், பாதரக்ஷைஇட்டுக்கொண்டும், குடைபிடித்துக்கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் சமயத்தில்விசுவாசம்

உடையவர்களானல், இப்படிச் செய்வார்களா கிறிஸ்தவர்களுள்ளே கவர்னர்முதலிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுந் தங்கள்கோயில்களுக்குத் தங்கள்சமயக்கிரமப்படியே போவதை, அவர்கள்காணவில்லையா! தங்களிற்றாழ்ந்த மனுஷர்கள் தங்களெதிரே பாதரக்ஷைஇட்டுக்கொண்டாயினுங்குடைபிடித்துக்கொண்டாயினும்நின்றால், அவர்களைக் கோபிக்கிறார்களே! இதுகுற்றம் என்றுகொண்டவர்கள் இந்தக்குற்றத்தை தாங்கள் சுவாமி சந்நிதானத்திலே செய்யத் துணிவது என்ன அறிவு!!

திருக்கோயிறன்னின் மலஞ்சலம்விடுதல் உமிழ்தல் திருவிளக்குச்சாயையி லிங்கச்சாயை கடத்தல், ஒருக்காலாய் வலம் வருதல், ஓடிவலம்வருதல், ஒண்டொடிவேசியர்ப் புணர்தலுற்றவரைநினைத்தல், மருக்கமழ் நின்மாலியத்தைச் சிவன்றனைக் கோமுகையை, வழிகடத்த லாடையின்றி மருவுதல்,கான்றுமுழ்தல். மெருக்க நீறணியாமை, பெலிப்பற்றுமிதித்தல்,பெலிபீடங்குறுக்கிடுதல்,பெருமான் சந்நிதியில்.

ஏறுடனே தூபிதுசதண்டு பலிபீடம் இலிங்கமிவைசாயைமிதித்தேகுதல் பொய்ம்மொழிதல், பேறிழவேயு சுசிபிறர்தாரத்தைவிரும்பல் பெரும்புனலாலிருபாதங் கழுவாமைசயனம், தேறுபாகிலைதினறம்பலமுமிழ்தறிருடல் திருக்கோயினியமத்தைச்செய் தவத்தோர்தங்கட். காறணியுஞ் சடைமுடியா ராகமத்திற்சொலுமிவ்வாறைந்தோ டிரண்டுதெற்ற மாகாவன்றே.

இக்குற்றங்கள் அபுத்திபூர்வமாக நேரின் வேதத்திலுள்ள உருத்திரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கின்ழுற்றுயகலும் அவ்வேதவாக்கியமந்திரங்களை உச்சரித்ததற்கு அருகரல்லாதவர் அகோரமந்திரத்தை ஆயிரமுருச்செபிக்கக்கடவர் இக்குற்றங்களைப் புத்தி பூர்வமாக வேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவதுதிண்ணம், இதற்குப் பரிகாரமு மில்லை என்பது வேதாகமபுராணாதிகளின் துணிபாகலின். ஆலயத்திலே புண்ணியத்தைதநாடிப்போய் இத்தகைய செயல்களால் பாவத்தைத்தேடிக்கொடல்முறையன்று. ஆகையால், இவற்றுள் ஒன்றனையு மியற்றாதுத் தமக்கு விதித்தவாறே அவ்வவ்வெல்லையினின்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துதிருவருளைப்பெற்றுமீள்வதே கடமையாம்—சுபம்.

திருக்கோயிற்குற்றங்கள் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# சிவாலயதரிசனவிதி.

௧. சைவசமயிகள் நாடோறும் திருக்கோயிலிற் சென்று, சிரத்தையோடுவிதிப்படி சிவதரிசனஞ்செய்துகொண்டுவீட்டுக்குத்திரும்பல் வேண்டும்.

௨. சிவதரிசனஞ்செய்யவிரும்புவோர் சிவாலயத்துக்குச் சமீபத்தில் உள்ள சிவதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, கரையிலேறி, சரீரத்துள்ள ஈரத்தை உலர்ந்த வஸ்திரத்தினாலே துவட்டி, நெற்றியில் விபூதிதரித்து,குடுமியைமுடித்து, ஈரக்கௌபீனத்தைக் களைந்து, உலர்ந்தகௌபீனந்தரித்து, கைகளிரண்டையுஞ்சுத்திசெய்து தோய்ந்துலர்ந்தனவாய்க்கிழியாதனவாய்வெள்ளியனவாயுள்ள சுத்தவஸ்திரம் இரண்டுஅரையிலேதரித்து, அனுட்டானமும்செபமும்முடித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப்போகக்கடவர், ஸ்நானம் முதலியநியமங்கள் இல்லாது திருக்கோயிலுக்குப்போவோர்சிவநிந்தகரை ஒப்பர்.

௩. திருக்கோயிலுக்குப்போம்பொழுது,ஒருபாத்திரத்திலேதேங்காய்பழம் பாக்குவெற்றிலை முதலியவைவைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப்போகக்கடவர். சிவபெருமானையும்சிவாக்கினியையும் ஆசாரியரையும் சேவிக்கப்போமிடத்து, வெறுங்கையுடனேபோகாது, தம்மாலேகொடுத்தற்கியன்றபதார்த்தத்தை அவர்சந்நிதியிலே வைத்து, வணங்குதலே தகுதி பொருளில்லாதவன் பத்திரபுட்பங்கள்கொடுத்து வணங்கல்வேண்டும், அதுவுங்கூடாதவன்சந்நிதியில் உள்ளசெத்தைமுதலியவற்றைப் போக்கி வணங்கல்வேண்டும்.

௪. திருக்கோயிலுக்குச்சமீபித்தவுடனே தூலலிங்கமாகியகோபுரத்தைவணங்கி, இரண்டுகைகளையும் சிரசிலேகுவித்துக்கொண்டு

உள்ளே பிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

ரு. ஆடவர் அட்டாங்கநமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும், பண்ணல்வேண்டும். திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

௬. அட்டாங்கநமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டென்னும் எட்டுறுப்புநிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு முழந்தாளிரண்டு, என்னும்ஐந்துறுப்புநிலத்திலேதோயும்படிவணங்குதல், திரயாங்கநமஸ்காரமாவது சிரசிலேஇரண்டுகைகளையுங்குவித்தல்.

எ. நமஸ்காரம் மூன்றுதரயாயினும், ஐந்துதரமாயினும், எழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும்,பன்னிரண்டுதரமாயினும்,பண்ணல்வேண்டும் ஒருதரம் இருதரம்பண்ணுதல் குற்றம்.

அ. நமஸ்காரம்பண்ணுமிடத்து, மேற்கேயாயினும்,தெற்கேயாயினும் கால்நீட்டல்வேண்டும். கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

௯. கிழக்குநோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு அக்கினிமூலையினும், தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியிலும் மேற்குநோக்கிய சந்நிதியிலும் பலிபீடத்துக்கு நிருதிமூலையினும், வடக்குநோக்கிய சந்நிதியிலே பலிபீடத்துக்கு வாயுமூலையினும் சிரசைவைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையைமுன்னும் இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப்பின் அம்முறையேமடக்கி வலப்புயமும் இடப்புயமும் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையைநோக்கநீட்டி, வலக்காதைமுன்னும் இடக்காதைபின்னும்மண்ணிலேபொருந்தச்செய்து, நமஸ்காரம் பண்ணக்கடவர்.

௰. பின்பகலிலே, சூரிய கிரகணமாயினும் சங்கிராந்தியாயினும்வரின், அப்பொழுது தரிசனஞ்செய்யப்போனவர், மேற்கே கால்

நீட்டலாகாமையால், தெற்கே நோக்கிய சந்நிதியிலும் வடக்குநோக்கியசந்நிதியிலும் அட்டாங்கபஞ்சாங்க நமஸ்காரம் பண்ணாது திரியாங்கநமஸகாரமாத்திரம் பண்ணல்வேண்டும்.

கக. மேற்சொல்லியபடி நமஸ்கரித்து எழுந்து, கும்பிட்டு; சிவபெருமானைச்சிறிதும் மறவாதசிந்தையோடுசெபமாலையைக்கையில் வைத்துப்பஞ்சாட்சர செபஞ்செய்து கொண்டாயினும், இரண்டு கைகளையும்இருதயத்திலே குவித்துக்கொண்டாயினும், பூரணகர்ப்பிணியானவள் காலிலே விலங்கு பூட்டப்பட்டவளாய் எண்ணெய்நிறைந்தகுடத்தைச்சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு நடத்தல்போல, செந்துக்கள் வருந்துமேயென்று மனம்உருகிப் பூமியைப்பார்த்துக்கொண்டுகால்களை மெல்லவைத்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக்கடவர்.

கஉ. சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும் எழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பதினைந்து தரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும், பிரதக்ஷிணம்பண்ணல்வேண்டும்.

கங. விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டுதரமும், பார்வதிதேவியாரையும் விஷ்ணுவையும் நந்நான்குதரமும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும்.

கச. பிரதக்ஷிணம்பண்ணும் ஆவரணத்திலே தூபிநிழலிலேனும் துசத்தம்ப நிழலேனும் இருப்பின், அந்நிழலில் மூன்றுகூறு நீக்கி எஞ்சியஇரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லக்கடவர் கடவுள் உற்சவங்கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன்செல்லும்பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லலாம்.

கரு. அபிஷேக காலத்தில் உட்பிரா காரத்திலே பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் முதலானவை பண்ணலாகாது.

கசு. பிரமசாரிகள் வலம்வரக்கடவர் கிருகத்தரும் வானப்பிரத்தரும்வலமும் இடமுமாக வரக்கடவர். சந்நியாசிகள் இடம்வரக்கடவர். வலஞ்செய்தலினாலே போகமும், இடஞ்செய்தலினாலேமோக்ஷமும், வலமுமிடமுஞ் செய்தலினாலேபோகமோக்ஷமும் உண்டாகும்.

கஎ. வலமுமிடமுஞ் செய்தல் கர்ப்பக்கிருகத்தில் என்று சுவாயம்புவத்திலே சொல்லப்பட்டது. கர்ப்பக்கிருகத்துப்பிரதக்ஷிணம் பூசகராகிய சிவப்பிராமணருக்குமாத்திரம் விதிக்கப்பட்டதுகர்ப்பக்கிருகத்திலே சிவலிங்கச்சாயையையும் நிருமாலியத்தையும்சோமசூத்திரத்தையும் கடவாது வலமிடஞ்செய்தல் வேண்டும். கர்ப்பக்கிருகத்தில் வலமிடமும், வெளிப்பிராகாரங்களில் வலமும்செய்தல்வேண்டுமென்று காலோத்தரத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

கஅ. பிரதக்ஷிணம்பண்ணும் ஆவரணத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும்இடபத்தையுஞ்சேர்த்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக்கடவர். தாம் பிரதக்ஷிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே பலிபீடமும் இடபமும்இல்லையாயின் அதற்குவெளிப்பிரகாரத்தில் உள்ள பலிபீடத்தையும் இடபத்தையுஞ்சேர்த்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணக்கடவர். சிவலிங்கத்துக்கும்அந்தஅந்த ஆவரணத்தில் உள்ளபலிபீட இடபங்களுக்கும்இடையே போகலாகாது. இப்படி காலோத்தராகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

கக. மேற்சொல்லியபடி பிரதக்ஷிணம் பண்ணிச் சந்நிதானத்திலேநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்து, கும்பிட்டு, துவாரபாலகரை வணங்கி, பின்புகணநாயகராகிய திருநந்திதேவரை வணங்கித் துதித்து, "பகவானே உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்தஅடியேன் உள்ளேபுகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு அனுமதி செய்தருளும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, உள்ளே போகக்கடவர்.

உ0. முன்னே விக்கினேசருடைய சந்நிதியைஅடைந்து, இருகைகளையுங்குவித்து அவரைத்தரிசித்து மனதிலே தியானித்து, முட்டியாகப் பிடித்தஇரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மும்முறை குட்டி, வலக்காதைஇடக்கையினாலும் இடக்காதைவலக்கையினாலும்பிடித்துக் கொண்டு மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து தோத்திரம் பண்ணக்கடவர்.

உக. பின்பு இருகைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்துக்கொண்டுசிவ பெருமானுடைய சந்நிதியை அடைந்து, அவரைத்தரிசித்து மனசிலேதியானித்து சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலிசெய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப. ஆநந்தஅருவி சொரிய, முப்பத்திரண்டிராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லக்கடவர்.

உஉ. உத்தமோத்தமமாகிய தோத்திரங்கள் தேவாரம், திருவாசகம்.திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம்என்னும்அருட்பாக்களைந்துமாம்.

உங. சிவபெருமானைப் பூசகரைக்கொண்டு வில்வத்தினலேஅருச்சனைசெய்வித்து, விதிப்படி சுத்திசெய்யப்பட்ட பழமுதலியவற்றைநிவேதிப்பித்து. கர்ப்பூரராத்திரிகம் பணிமாறப்பண்ணி, பூசகருக்குஇயன்ற தக்ஷிணை கொடுக்கக்கடவர்

உச. சிவப்பிராமணர்கள் கர்ப்பக்கிருகத்திலும் பிராமணர்கள், அர்த்தமண்டபத்திலும், க்ஷத்திரியர் மகாமண்டபத்திலும்புகுந்து, சிவமூலமந்திரத்தினலே புஷ்பாஞ்சலி செய்யக்கடவர். வைசியர் இடபத்துக்கு முன்னும், சூத்திரர் இடபத்துக்குப் பின்னும், கோமயத்தினலே சதுரச்சிரமாக இடம்பண்ணி சிவமூலமந்திரத்தினல்அருச்சிக்கக்கடவர். இப்படிஅஞ்சுமான் என்னும் ஆகமத்திலே சொல்லப்பட்டது.

உரு. பின்பு சபாபதி, தக்ஷணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும் சமயாசாரியர்கள் நால்வரையும் தரிசித்து, வணங்கித் துதிக்கக்கடவர்.

உசு. அதன்பின் பார்வதிதேவியாருடையசந்நிதியைஅடைந்து சிரசிலும்இருதயத்திலும் அஞ்சலிசெய்து, அவரைத்தரிசித்துமனசிலே தியானித்து, அருச்சனை முதலியன செய்வித்து, தோத்திரங்களைச்சொல்லக்கடவர்.

உஎ. இறுதியில் விபூதிவாங்கித்தரித்துக்கொண்டு, பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சண்டேசுரர் சந்நிதியைஅடைந்து, வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து, தாளத்திரம்பண்ணிச் சிவதரிசன பலத்தைத் தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கக்கடவர்.

உஅ. அதன்பின் நந்திதேவரை அடைந்துவணங்கித்துதித்துப லிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து, மும்முறை நமஸ்கரித்து. எழுந்துவடக்குநோக்கி இருந்து, சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டுபஞ்சாக்ஷரத்தில் இயன்ற உருச்செபித்து எழுந்து வீட்டுக்குப்போகக்கடவர்.

உகூ. தரிசனஞ்செய்து திரும்பும்பொழுது. சிவபெருமானுக்கும்இடபதேவருக்கும் புறங்காட்டாது திரும்பல்வேண்டும்.

௩௰. சிவதரிசனம் பிராதக்காலத்திலே செய்தால்இரவிலேசெய்தபாவம்போம். மத்தியானத்திலே செய்தால் பிறந்தநாட்டொடங்கிச்செய்தபாவம்போம், சாயங்காலத்திலே செய்தால்எழுபிறவிகளிற்செய்தபாவம்போம். ஆதலால், சைவசமயிகள் யாவரும்எந்நாளும் காலந்தோறும் தவறுமல் விதிப்படி மெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ்செய்யக்கடவர்.

௩க. சோமவாரம், அட்டமி, பிரதோஷம் பௌர்ணிமை.அமாவாசை, திருவாதிரை, உத்தராயணம். தக்ஷிணாயணம், சித்திரைவிஷு,ஐப்பிசிவிஷு, மாசப்பிறப்பு. சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம் சிவராத்திரி, முதலியபுண்ணியகாலங்களிலே சிவதரிசனஞ்செய்தல் மிகமேலாகிய சிவபுண்ணியம்.

௩உ. சிவபெருமானை மனதினலே தியானித்துக் கொண்டும்பஞ்சாக்ஷரத்தை வாக்கினலே உச்சரித்துக்கொண்டும் சூரியோதயந்தொடங்கிஅத்தமய பரியந்தமாயினும் ஒருயாமமாயினும் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தவர் தீவினைகளெல்லாவற்றினின்றும் நீங்கி, முத்தியைஅடைவர்.

௩௩. இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச்சென்றுசண்டேசுரரைத்தரிசித்து, சென்றவழியே திரும்பி வந்துமீண்டும்இடபதேவரைத்தரிசித்து, அங்குநின்றும் வலமாகச்சென்றுவடதிசையைச்சேர்ந்து, கோமுகையைக்கடவாது.முன்சென்றவழியே திரும்பிவந்து இடபதேவரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும் இடமாகச் சென்றுசண்டே சுரரைத் தரிசித்து, அங்குநின்றும்திரும்பி, இடபதேவரைத்தரிசியாதுவலமாகச்சென்று வடதிசையைச்சேர்ந்து,அங்குநின்றும் திரும்பிவந்து, இடபதேவரைத் தரிசியாதுஇடமாகச்செ

ன்று சண்டேசுரரைத் தரிசித்து, திரும்பிவந்து இடபதேவரைத்தரிசித்து, பின்பு சிவலிங்கப் பெருமானைத்தரிசித்து வணங்குதல்சோமசூத்திரப் பிரதக்ஷிணம் எனப் பெயர்பெறும். பிரிந்துவரும்பொழுது ஆன்மப்பிரதக்ஷிணம் பண்ணல்வேண்டும். இப்படி ஒருபிரதக்ஷிணஞ் செய்யின், அநந்தமடங்கு பயனுண்டு. இந்தப் பிரதக்ஷிணம் பிரதோஷகாலத்திலே செய்யின், மிகவிசேடமாம்.

௩௪. சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் என்னும் இரண்டுபக்ஷத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே சூரியாஸ்தமயனத்துக்குமுன்மூன்றேமுக்கால் நாழிகையும் பின் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுமாய்உள்ள காலமே பிரதோஷம் எனப்படும். விஷ்ணு முதலியதேவர்கள்தாங்கள்திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலகால விஷம் தோன்றக்கண்டு அஞ்சி ஓட்டெடுப்ப, அது அவர்களை வலமும் இடமுமாகமறித்துத்தொடர்ந்தது அவர்கள திருக்கைலாயத்திற்சென்று,இடபதேவருடைய அண்டத்தில் ஒளித்தார்கள். அவர்களை ஆலகாலவிஷம்பின்றொடர்ந்து வரும்போதுசிவபெருமான் இடபதேவருடையஇரண்டு கொம்பினடுவே இருந்து அவ்விஷத்தைத் திருக்கரத்திலேற்று உட்கொண்டு அவர்களைக் காத்து, அக்கொம்பி னடுவேநின்று நிருத்தஞ் செய்தருளினர். இது சனிவாரத்திலே திரயோதசி திதியிலேசாயங்காலத்திலே அர்த்தமண்டலசமயத்திலே நிகழ்ந்தது. ஆதலால்சனிப் பிரதோஷம் மிகச் சிறந்தது. இப்பிரதோஷ வரலாறு வேறொருபிரகாரமாகவுஞ் சொல்லப்படும். ஏகாதசியின் மாலைக் காலத்திலே சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்தருளினர் துவாதசியிலே அமிர்தந் தோன்ற, தேவர்கள் அதைஉண்டு,திரயோதசியின்மாலைக்காலத்திலே சிவபெருமானைப்பூசித்துவணங்கினர்கள் அப்பொழுது சிவபெருமான் இடபத்தின்மேல்நின்றுஅருள்செய்தார். இப்பிர தோஷத்திலே இடபதேவருடைய அண்டத்தைப் பரிசித்து, அவருடைய இரண்டு கொம்பினடுவே பிரணவத்தோடுகூடஹரஹர என்றுசொல்லி, சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்தல்வேண்டும்.

௩௫. பிரதோஷகாலத்திலேமெய்யன்போடு சிவதரிசனஞ்செய்யின், கடன், வறுமை,நோய்,பயம்,கிலேசம்,அவமிருத்து, மரணவேதனை,பாவம் என்னும் இவைகளெல்லாம் நீங்கும். முத்திசித்திக்கும்.

---

2

சிவமயம்.

# கிரிப்பிரதக்ஷிணவிதி.

திரு அருணாசலம் என்னுந் திருமலையை வலம் வருவோர்மார்கழிமாதந்தொடங்கிச் செய்தல்வேண்டும், செய்கையில் புண்யதீர்த்தங்களிலேமுழுகிச் சுத்தவஸ்திரந்தரித்துச் சந்தியாவந்தனமுதலிய நித்தியகர்மங்களைமுடித்துபோசனஞ்செய்யாமற்செய்கசிவபெருமானது திருவடிகளை யிடையறாது தமதுமனத்தினிறுத்தித், திருவைந்தெழுத் தென்னப்படூஉம் ஸ்ரீபஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, விபூதி உருத்திராக்கம் என்னுஞ் சிவசின்னங்களைத்தரித்துத், தமதுகைகளைக்கூப்பிக்கொண்டாவது, அல்லதுமார்பினிடத்தில் வைத்தாவது, செபமாலைதரித்தாவது, பூமியிலுள்ள உயிர்கள் நோவாவண்ணம் எண்ணெய்குடத்தைச் சிரசிலிட்டுக் காலிற்றளை பூட்டிய பூரணகர்ப்பவதிபோல் மெல்லெனப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்க இம்மார்கழில் ஒருநாள் ஒருமுறை வலம் வந்தால் ஒருவருடம் இடையராதுசெய்த பலனையடைவார்கள். இப்பூமியில் என்னவேண்டுமோ, அவற்றை யநுபவித்து இருதியிற் சிவலோகத்தையும் அடைவார் என்க. ஒரு அடிக்கு ஆயிரம் அசுவமேதயாக பலனுண்டாம். வாசபேய யாகபலனைவிட நூறுபங்கு அதிகமுண்டாம். இம்மலை முழுவதையும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் பெரியோர் சிவனிடஞ் சென்று விளங்குவார்.

தைமாதத்திலேதேவரும்முனிவரும் மனங்குழைந்து இவ்வருணாசலமலையைத்தியானித்து, அநிட்டங்கெடவும்,இட்டம்பொருந்தவும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்பவர்கள் பண்டிதராயினும்மூர்க்கனாயினும்பாதகனாயிருந்தாலும்,குலத்திலுயர்ந்தோனாயினும் தாழ்ந்தோனாயினும் தேவர்களும்வணங்காநின்ற அருணசலத்தைப் பிரதக்ஷிணம்செய்வா

ஞயின் அளவில்லாதகோடி பாவங்களெல்லாமகன்றுசாயுச்சியமடை வார்களென்பது சத்தியம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது மிதியடி, செருப்பு, இவைதரித்தும், குதிரை, யானை, ஒட்டை, வண்டி, பல்லக்கு இவைகளிலேறிச் சென்றும், குடைபிடித்தும் செய்தல் பாவமாம், மாகிதன்என்னும் அரசன் அவ்வாறேகுதிரையிலேறிப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்தமையால் நரகத்தில் விழுந்தான். குதிரை சிவலோகஞ்சார்ந்தது அங்கே கணங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாக விளங்கிற்று. ஆதலால் அன்பர்கள் மிதியடி முதலானவற்றை விடுத்துச் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தியானித்துச் செய்யின் புத்தி, சித்தி, முத்திகள் எளிதல் கைகூடும்.

பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும்போது ஓரடி வைத்தலால் மனத்தினுற் செய்த பாவங்களெல்லா மகலும் இரண்டடிவைத்தலாற் சொற்களானேர்ந்த பாவங்களெல்லாந்தீரும். மூன்றுமடிவைத்தலால் உடலினுற்செய்த தீமைகள் யாவுமோடும் பிராதக்காலத்திலே (விடியற்காலம்) வலஞ்செய்யிற் குற்றங்கள் நீங்கும். உச்சிக்காலத்திற்செய்யின் இட்டசித்திகள் விளையும், மாலைக்காலம் வலம்வரின் மிகுதியாகத் தழைத்துவளருந் தனம்; தானியமுதலாயின பெற்று வாழ்வர். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வலம்வந்தோர் மெய்யினும் நோய்கள் நீங்கிப் பூமியில் வாழ்ந்து சூரியலோகத்தையடைந்து மகா சங்கார காலத்திற்சிவபெருபெருமான் றிருவடியிற்கலப்பர். திங்கட்கிழமை சுற்றினோர் பாவங்களெல்லாம்நீங்கிச் சந்திரலோகமடைந்து போகமநுபவித்து இறுதியின் முத்தியடைவார். மற்றைய வாரங்களிற் செய்தோரும் அவ்வாறே நினைந்தன பெற்றுவாழ்ந்து அவ்வக்கோள்களி னுலகங்களை யடைந்து போகமுற்றுப் பின்னர் அரனடியே சேர்வர். சித்திரைமாதத்திலே அபரபக்கத்திலே சதுர்த்தசி திதியிலே உதயகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெண்ணீறுசாத்தி, சிவலிங்கப் பெருமானைத் துதித்துப் பணிந்து, இவ்வுலகபோகத்தை

விரும்பாமலும், சுவர்க்கமுதலிய பதவிகளிலு மநுபவிக்கும் பலனை விரும்பாமலும்; அநாதி மலமுத்தராகிய சிவபெருமானுகிய அருணசலத்தை வலஞ்செய்தோர், அசுத்த தத்துவமாகிய ஆன்ம தத்துவங்களிலும், சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாகிய வித்தியா தத்துவங்களிலும், தங்காது சுத்ததத்துவமாகிய சிவதத்துவத்தி லெஞ்ஞான்றும் சிவரூபமுற்று வாழ்வர்.

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை யுச்சரித்துச் சிவபிரான் றிருவடிகளை யுளத்திற்பதித்துச் சூரிய உதயமுதல் அத்தமயனம் வரையும் செய்தோர் சுத்த சிவதத்துவத்திற் கலந்துவாழ்வர். ஒருசாமம் வலம்புரிந்தால் அட்டமாசித்திகளை யடைவர்.

மலைவலஞ்செய்வது ஒருமுறைசெய்வதினும் மும்முறைசெய்வது விசேடம். நூறு, ஆயிரம், பதினுயிரம், இலக்கம், கோடி, என்னுங் கணக்காக ஆலயங்களை வலஞ்செய்த பலனை யளிக்கும், சரீரப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவர், தம் உடலிற்படிந்த மணலொவ்வொன்றற்கும் தேவவருடம் ஆயிரம்வரையும் புட்பத்தேரிலிருந்து போகங்களை யநுபவித்து மகா சங்காரகாலத்திற் சிவன் றிருவடிப் பேறுகிய அத்துவித முத்தியையடைவார் என்க.

மலை சிவரூபமாயிருத்தலால் அதன்கண் ஏறுதல் மகாபாவம் ஆகும் அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை ஆதலால் ஒருவரும் ஏறற்க மலை அக்கினி வடிவென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம் இப்போதுங் காணலாம். என்னெனில் எவ்வளவு மழைபெய்யினும் அருவிசலம் வடியாமையேயாம். சுபமஸ்து.

பணிந்தவ ரவய வத்திற் பற்றிய மணலொவ் வொன்றற்
கெணுந்திக ழிமையோ ராண்டா யிரமல ரிரதந் தன்னி
லணைந்தமர்ந் திருப்பரின்புற் றமலன்றன் சிவலோகத்திற்
றணந்திடு மவர்மு னின்ற தநுவுனிற் சார்ந்த பாவம்.

1. தேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள்முதலிய யாவர்களும் புடைசூழ உமா மகேஸ்வரி சமேதராய் பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலையங்கிரி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையில்

## திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

# தேவாரப்பதிகம்.

சுவாமிபெயர்—அருணாசலேசுரர்.
தேவிபெயர்—உண்ணாமுலையம்மை.

---

பண்-நட்டபாடை. (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவண்ணமறுமே. (௧)

தேமாங்கனிகடுவன்கொளவிடுகொம்பொடுதீண்டித்
தூமாமழைதுறுவன்மிசைசிறுநுண்டுளிசிதற
வாமாம்பிணையணையும்பொழிலண்ணாமலையண்ணல்
பூமான்கழல்புனைசேவடிநினைவார்வினையிலரே. (௨)

பீலிம்மயில்பெடையோடுறைபொழில்சூழ்கழைமுத்தஞ்
சூலிம்மணிதரைமேனிறைசொரியும்விரிசார
லாலிம்மழைதவழும்பொழிலண்ணாமலையண்ணல்
காலன்வலிதொலைசேவடிதொழுவாரன்புகழே. (௩)

உதிரும்மயிரிடுவெண்டலைகலனாவுலகெல்லா
மெதிரும்பலியுணலாகவுமெருதேறுவதல்லான்

முதிருஞ்சடையிளவெண்பிறைமுடிமேல்கொளவடிமே
லதிருங்கழலடிகட்கிடமண்ணாமலையதுவே. (ச)

மரவஞ்சிலைதரளம்மிகுமணியுந்துவெள்ளருவி
யரவஞ்செயமுரவம்படுமண்ணாமலையண்ணா
லுரவஞ்சடையுலவும்புனலுடனாவதுமோரார்
குரவங்கமழ்நறுமென்குழலுமைபுல்குதல்குணமே. (ரு)

பெருகும்புனலண்ணாமலைபிறைசேர்கடனஞ்சைப்
பருகுந்தனை துணிவார்பொடியணிவாரதுபருகிக்
கருகும்மிடறுடையார்கமழ்சடையார்கழல்பரவி
யுருகும்மனமுடையார்தமக்குறுநோயடையாவே. சா

கரிகாலனகுடர்கொள்வனகழுகாடியகாட்டி
னரியாடியநகுவெண்டலையுதையுண்டவையுருள
வெரியாடியவிறைவர்க்கிடமினவண்டிசைமுரல
வரியாடியகண்ணாளொடுமண்ணாமலையதுவே. (எ)

ஒளிறுபுலியதளாடையனுமையஞ்சுதல்பொருட்டாற்
பிளிறுகுரன்மதவாரணவதனம்பிடித்துரித்து
வெளிறுபடவிளையாடியவிகிர்தன்னிராவணனை
யளறுபடவடர்த்தானிடமண்ணாமலையதுவே. (அ)

விளவார்கனிபடநூறியகடல்வண்ணனும்வேதக்
கிளர்தாமரைமலர்மேலுறைகேடில்புகழோனு
மளவாமணமழலாகிய வண்ணாமலையண்ண
றளராமுலைமுறுவலுமைதலைவன்னடிசரணே. (கூ)

வேர்வந்துறமாசூர்தரவெயினின்றுழல்வாரு
மார்பம்புதைமலிசீவரமறையாவருவாரு
மாரம்பர்தமுரைகொள்ளன்மினண்ணாமலையண்ணல்
கூர்வெண்மழுப்படையானழகல்சேர்வதுகுணமே. (கO)

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசார
லம்புந்திமூவெயிலெய்தவனண்ணுமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுண்ஞான
சம்பந்தனதமிழ்வல்லவரடிபேணுதற்றவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-தக்கேசி (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார் தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்க
ண், மூவார்புரங்களெரித்தவன்று மூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொறுவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. (க)

மஞ்சைப்போழ்ந்தமதியஞ்சூடும் வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமது நன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர் மடவாரிதணமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோ வென்னுமண்ணுமலையாரே. (உ)

ஞானத்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரளைநீக்குமதுவுமுண்மைப்பொருள்போலு
மேனத்திரளோடினமான்கரடியிழியுமிரவின்க
ணானத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. (ங)

இழைத்தவிடையாளுமையாள் பங்கரிமையோர்பெருமானு
ர், தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தரியார்புரமெய்
பிழைத்தபிடியைக்காணுதோடிப்பெருங்கைமதவேழ [தார்
மழைத்துத்திரிந்தங்குறங்குஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. (ச)

உருவிற்றிகழுமுமையாள்பங்கரிமையோர்பெருமானர்
செருவிலொருக்கால்வளையவூன்றிச்செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிக்குறவர்புனத்திற்குவித்தபருமாமணிமுத்த
மருவித்திரளோடிழியுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. (ரு)

எனைத்தோரூழியடியாரேத்தவிமையோர்பெருமானார்
நினைத்துத்தொழுவார்பாவந்தீர்க்குநிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதிகாணாதாயன்கைமேற்குழலூத
வனைத்துஞ்சென்றுதிரளுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. (௬)

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுறைகோயின்
முந்தியெழுந்தமுழவினோசைமுதுகல்வரைகண்மே
லந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. (எ)

மறந்தான்கருதிவலியைநினைந்துமாறாயெடுத்தான்றோ
ணிறந்தான்முரியநெரியவூன்றிநிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டியருளாயென்றுதேவரவர்வேண்ட
வறந்தான்காட்டியருளிச்செய்தாரண்ணாமலையாரே. (அ)

தேடிக்காணார்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
மூடியோங்கிமுதுவேயுகுத்தமுத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென்
றாடிப்பாடியளக்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. (௯)

தட்டையிடுக்கித்தலையைப்பறித்துச்சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுக்கொள்ளவேண்டா பேணித்தொழுமின்க
வட்டமுலையாளுமையாள்பங்கர்மன்னியுறைகோயி [ள்
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணாமலையாரே. (௧௦)

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாட லானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

## திருவண்ணாமலையில்
## திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
### திருநேரிசை. (௪-ம் திருமுறை.)
### திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கடூவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குமெண் டோட்சுடர்மழுப்படையினானே
யாதியேயமரர்கோவேயணியணாமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே. (௧)

பண்டனைவென்றவின்சொற்பாவையோர்பங்கநீல
கண்டனேகார்கொள்கொன்றைக்கடவுளேகமலபாதா
வண்டனேயமரர்கோவேயணியணாமலையுளானே
தொண்டனேனுன்னையல்லாற்சொல்லுமாசொல்லிலேனே.

உருவமுமுயிருமாகியோதியவுலகுக்கெல்லாம்
பெருவினைப்பிறப்புவீடாய்நின்றவெம்பெருமான்மிக்க
வருவிபொன்சொரியுமண்ணாமலையுளாயண்டர்கோவே
மருவிநின்பாதமல்லான்மற்றொருமாடிலேனே. (௩)

பைம்பொனேபவளக்குன்றேபரமனேபால்வெண்ணீற்றாய்
செம்பொனேமலர்செய்பாதாசீர்தருமணியேமிக்க
வம்பொனேகொழித்துவீழுமணியணாமலையுளானே
யென்பொனேயுன்னையல்லாலேதுநானினைவிலேனே. (௪)

பிறையணிமுடியினானேபிஞ்ஞகாபெண்ணோர்பாகா
மறைவலாவிறைவாவண்டார்கொன்றையாய்வாமதேவர்
வறைகழலமரரேத்துமணியணாமலையுளானே
யிறைவனேயுன்னையல்லாலியாதுநானினைவிலேனே. (௫)

புரியசடைமுடியின்மேலோர்பொருபுன கங்கைவைத்துக்
கரியுரிபோர்வையாகக்கருதியகாலகாலா

வரிகுலமலிந்தவண்ணுமலையுளாயலரின்மிக்க
வரிமிகுவண்டுபண்செய்யாதநான்பறப்பிலேனே. (சு)

இரவியும்மதியும்விண்ணுமிருநிலம்புனலுங்காற்று
முரகமார்பவனமெட்டுந்திசையொளியுருவமானு
யரவுமிழ்மணிகொள்சோதியணியணுமலையுளானே
பரவுநின்பாதமல்லாற்பரமநான்பற்றிலேனே. (எ)

பார்த்தனுக்கன்றுநல்கிப்பாசுபதத்தையீந்தாய்
நீர்த்ததும்புலாவுகங்கைநெடுமுடிநிலாவவைத்தா
யார்த்துவந்தீண்டுகொண்டலணியணுமலையுளானே
தீர்த்தனேநின்றன்பாதத்திறமலாற்றிறமிலேனே. (அ)

பாலுநெய்முதலாய்மிக்கபசுவிலைந்தாடுவானே
மாலுநான்முகனுங்கூடிக்காண்கிலாவகையுணின்று
யாலுநீர்கொண்டல்பூகமணியணுமலையுளானே
வாலுடைவிடையாயுன்றன்மலரடிமறப்பிலேனே. (கூ)

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடிந்தவெம்மா
னுரத்தினல்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணுமலையுளாரமரரேறே
சிரத்தினல்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

இதுவுமது.

திருக்குறுந்தொகை (ரு-ம்-திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வட்டனைமதிசூடியைவானவர்
சிட்டனைத்திருவண்ணுமலையனை
யிட்டனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றையு
மட்டனையடியேன்மறந்துய்வனே (க)

வானனை மதிசூடியமைந்தனைத்
தேனனைத் திருவண்ணாமலையனை
யேனனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்த
வானனையடியேன்மறந்துய்வனே. (உ)

மத்தமதயானையுரித்தவெஞ்
சித்தனைத் திருவண்ணாமலையனை
முத்தனை முனிந்தார்புரமூன்றெய்த
வத்தனையடியேன்மறந்துய்வனே. (௩)

காற்றனைக்கலக்கும்வினைபோயறத்
தேற்றனைத் திருவண்ணாமலையனைக்
கூற்றனைக்கொடியார் புரமூன்றெய்த
வாற்றனையடியேன்மறந்துய்வனே. (௪)

மின்னனைவினைதீர்த்தெனை யாட்கொண்ட
தென்னனைத் திருவண்ணாமலையனை
யென்னனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்த
வன்னனையடியேன்மறந்துய்வனே. (௫)

மன்றனைமதியாதவன்வேள்விமேற்
சென்றனைத் திருவண்ணாமலையனை
வென்றனைவெகுண்டார்புரமூன்றையுங்
கொன்றனைக்கொடியேன்மறந்துய்வனே. (௬)

வீரனைவிடமுண்டனைவிண்ணவர்
தீரனைத்திருவண்ணாமலையனை
யூரனையுணரார்புரமூன்றெய்த
வாரனையடியேன்மறந்துய்வனே. (௭)

கருவினைக்கடல்வாய்விடமுண்டவெந்
திருவினைத் திருவண்ணாமலையனை

யுருவினையுணரார்புரமூன்றெய்த
வருவினையடியேன்மறந்துய்வனே. (அ)
அருத்தனையரவைந்தலைநாகத்தைத்
திருத்தனைத்திருவண்ணுமலையனைக்
கருத்தனைக்கடியார்புரமூன்றெய்த
வருத்தனையடியேன்மறந்துய்வனே. (கூ)
அரக்கனையலறவ்விரலூன்றிய
திருத்தனைத்திருவண்ணுமலையனை
யிரக்கமாயென்னுடலுறுநோய்களைந்
துரக்கனைத்தொண்டனேன்மறந்துய்வனே. (க0)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.
திருக்குறுந்தொகை. (ரு-ம்-திருமுறை.)
திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டியேறுகந்தேறிப்பலவில
மிட்டமாகவிரந்துண்டுழிதரு
மட்டமூர்த்தியண்ணுமலைகைதொழக்
கெட்டுப்போம்வினைகேடில்லைகாண்மினே. (க)
பெற்றமேறுவர்பெய்பலிக்கென்றவர்
சுற்றமாமிகுதொல்குழளாளொடு
மற்றந்தீர்க்குமண்ணுமலைகைதொழ
நற்றவத்தொடுஞானத்திருப்பரே. (உ)
பல்லிலோடுகையேந்திப்பலவில
மொல்லைசென்றுணங்கல்கவர்வாரவ
ரல்லறீர்க்குமண்ணுமலைகைதொழ
நல்லவாயினநம்மையடையுமே. (ரு)
பாடிச்சென்றுபலிக்கென்றுநின்றவ
ரோடிப்போயினர்செய்வதொன்றென்கொலோ

வாடிப்பாடியண்ணாமலைகைதொழ
வோடிப்போகுநம்மேலைவினைகளே. (௪)
தேடிச்சென்றுதிருந்தடியேத்துமி
னாடிவந்தவர்நம்மையுமாட்கொள்வ
ராடிப்பாடியண்ணாமலைகைதொழ
வோடிப்போகுநமதுள்ளவினைகளே. (௫)
கட்டியொக்குங்கரும்பினிடைத்துணி
வெட்டிவீணைகள்பாடும்விகிர்தனா
ரட்டமூர்த்தியண்ணாமலைமேவிய
நட்டமாடியைநண்ணநன்காகுமே. (௬)
கோணிகொண்டையர்வேடமுன்கொண்டவர்
பாணிநட்டங்களாடும்பரமனா
ராணிப்பொன்னினண்ணாமலைகைதொழப்
பேணிநின்றபெருவினைபோகுமே. (௭)
கண்டந்தான்கறுத்தான்காலனாருயிர்
பண்டுகால்கொடுபாய்ந்தபரமனா
ரண்டத்தோங்குமண்ணாமலைகைதொழ
விண்டுபோகுநம்மேலைவினைகளே. (௮)
முந்திச்சென்றுமுப்போதும்வணங்குமி
னந்திவாயொளியான்றனண்ணாமலை
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்த்திடுங்
கந்தமாமலர்சூடுங்கருத்தனே. (௯)
மறையினானொடுமாலவன்காண்கிலா
நிறையுநீர்மையுணின்றருள்செய்தவ
னுறையுமாண்பினண்ணாமலைகைதொழப்
பறையுநாஞ்செய்தபாவங்களானவே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயாசாரியராகிய

**திருவாதவூர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்**

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

# திருவெம்பாவை.

****

## சத்தியை வியந்தது.

வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள்வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ங
னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்ன
யீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகனும்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதாரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
யேசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
ளீசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாம். (உ)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
  னத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
  பத்துடையி ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
  வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
  யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
  வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
  கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
  கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
  தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநம்
  போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
  ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
  சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
  ணேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௫)

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
  நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே

அருணகிரி யன்பி னடைந்தக்கால் ஞான
மொருகணத்திற் கூடு மொளிர்ந்து

போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
றானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
யேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோரெம்பாவாய். (௬)

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா வென்னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா
யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா
லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௭)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா
யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
வூழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௮)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கேபாங்காவோ

மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகவந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்னவகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையுமி லோமேலோ ரெம்பாவாய். (௯)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலா
ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௧0)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்குமுகே ரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
வையாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (௧௧)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்

பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
　மேத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.　(௧௨)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
　லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னுமர வத்தாற்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினா
　லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
　சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
　பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.(௧௩)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
　கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
　வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
　யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
　பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.　(௧௪)

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
　சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூற
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
　பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியா
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு　[ள்
　மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயாரநாம்பாடி
　யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா
   ளென்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
   பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிறம்பித் திருப்புருவ
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
   டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
   யென்னப்பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். (௧௬)

செங்கண வன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
   லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
   யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
   யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
   பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௭)

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
   விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
கண்ணா றிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
   தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
   விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
   பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
   றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா

லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
  ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோன் சேர்க
வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
  கங்குல்பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
  லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். ()
போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
  போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
  போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறு மிணையடிகள்
  போற்றிமா லுன்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
  போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

இதுவுமது.

ஷை சுவாமிகள்

## திருவண்ணாமலையிலருளிச்செய்த

# திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஒப்புமைபற்றிவந்தவாரடித்தரவுகொச்சகக்களிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்க ணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு

தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையா
னங்கண னந்தணனா யறைகூவி வீடருளு
மங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧)

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தா
ராராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய
பேராளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
வாரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௨)

இந்திரனு மாலயனு மேனோரும் வானோரு
மந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
யெந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த
வந்தமிலா வானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௩)

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டூன்வந்து ரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் றெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௪)

கல்லா மனத்துக் கடைபட்ட நாயேனை
வல்லாளன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்

தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னு
மொல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (ரு)

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
றீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவகாட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்யா நாமேலை வீடெய்த
வாட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.()

ஓயாத வுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழு
மாயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (எ)

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (அ)

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்டபுரி நூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான் செம்மேனியான் வெண்ணீற்று
னண்டமுத லாயினு னந்தமிலா வானந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளு
மண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கூ)

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு பன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தணபாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧0)

செப்பார் முலைபங்கன் றென்னன் பெருந்துறையான்
றப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினா
னப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
வப்பார் சடையப்ப னானந்த வார்கழலே
யொப்பாக வொப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௧)

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேண் மாலயனோ டிந்திரனு
மெப்பிறவி யுந்தேட வென்னையுந்தன் னின்னருளா
லிப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறா
மெய்ப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகு
மப்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௨)

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
யையா றவர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (௧௩)

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவரா
யேனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
யூனையு நின்றுருக்கி யென்வினையை யோட்டுகந்து

தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய [ருளும்
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற்கொண்ட
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கச)

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன் றலையரிந்
தந்தாமே செல்லு மலர்கதிரோன் பற்றகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகந்த [ன்
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையா
மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கரு)

ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனா யமுதமாய் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசே
ரானா வறியா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய். (கசு)

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்றிடரோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளுருகித்
தேடுவேன் றேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வே னனலேந்தி
யாடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கஎ)

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேள்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையி
லெளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய வின்னருளா
லொளிவந்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
வளிவந்த வந்தணனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கஅ)

முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
யென்னானை யென்னப்ப னென்பார்கட் கின்னமுதை
யன்னானை யம்மானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (கசு)

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்க ணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் றொல்புகழே
பற்றிவிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாய்த்

**திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த**

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

# திருப்புகழ்.

தனனாதனனத் தனனாதனனத்
தனனாதனனத்—தனதான.

அருமாமதனைப் பொருவாள்கயல்குத்
தயிலார்நயனக் கொடியார்த
மழகார்தனநற் புழுகார்சயிலத்
தணையாவலிகெட் டுடல்தாழ

விருமாநடைபுக் குரைபோயுணர்வற்
றிளையாவுளமுட் குயிர்சோர
எரிவாய்நரகிற் புகுதாதபடிக்
கிருபாதமெனக் கருள்வாயே
ஒருமால்வரைபட் டிருகூறிடவுற்
றொருவேறணைவிட் டெறிவோனே
வுறவான்மறவக் குறமாமகளுக்
குருகாவிருபொற் புயவீரா
திருமால்கமலப் பிரமாவிழியிற்
றெரியாவரனுக் கரியோனே
செழுநீர்வயல்சுற் றருணைபுரியிற்
றிருவீதியினிற் பெருமாளே.

---

தான தத்த தந்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த—தனதான.

தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யெங்கு
தோகை யர்க்கு நெஞ்ச மழியாதே
சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று
சூழ்பி ணிக்கு ணங்க ளணுகாதே
பாத கச்ச மன்றன் மேதி யிற்பு குந்து
பாசம் விட்டெ றிந்து பிடியாதே
பாவ லர்க்கி ரங்கி நாவி னுக்கிசைந்த
பாடன் மிக்க செஞ்சொ றரவேணும்
வேத மிக்க விந்து நாத மெய்க்க டம்ப
வீர பத்ர கந்த முருகோனே
மேரு வைப்பி ளந்து சூர னைக்க டிந்து
வேலை யிற் றுளைந்த கதிர்வேலா

கோதை பொற்கு றிஞ்சி மாது கச்ச ணிந்த
கோ மளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
கோல முற்று யர்ந்த சோண வெற்பி லங்கு
கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமாளே.

---

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத்—தனதான.

கயல்விழித் தேனைச் செயலொழித் தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப் பெறுமாது
கருதுபுத் ராவெனப் புதல்வரப் பாவெனக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாரழப் பழையநட் பாரழப்
பறைகள் கொட் டாவரச் சமனும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெரியுமப் போதெனைப்
பரிகரித் தாடையைத் தரவேணும்
மயிலிடைச் சேவல்கைப் பரிதரத் தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
யமரரத் தாசிறுக் குமரிநட் பாகனத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயலிளைப் பாறுபொற் சயிலமெய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடிபடப் பூதரத் தொடுகடற் சூரனைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமாளே.

---

தானதன தானத்த தானதன தானத்த
தானதன தானத்த—தனதான.

ஆலுமயில் போலொத்த தோகையர்க ளேமெத்த
வாரவட மேலிட்ட முலைமீதே
யானதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்கு
மாமைநடை யாரிக்கு மொழியார்பால்
மாலொடவர் போகத்தி லேகுலவி யேநித்தம்
வாடுமெனை நீசித்த மகிழ்வாகி
மாகமுக டாருக்ர வேகமயி லேயுற்று
வாழ்வுபெற வேமுத்தி தருவாயே
நாலுமுக வேதற்கு மாலிலையின் மாயற்கு
நாடவரி யார்பெற்ற வொருபாலா
நாகமுடி மீதுற்ற ஞானமதி லேபத்தர்
ஞானமுனி வோர்கட்கு மிறையோனே
வேலைவிழி வேடிச்சி யோடமரர் மாதொக்க
வீறருணை மால்வெற்பி லுறைவோனே
வீரமுட னேயுற்ற சூரர்களை வீழ்விக்க
வேலைமிக வேவிட்ட பெருமாளே.

---

தானதனதானத் தானதனதானத்
தானதனதானத்—தந்ததானா.

ஆலவிழிநீலத் தாலதரபானத்
தாலளகபாரக் கொண்டலாலே
யாரநகையால்விற் போலுநுதலால்வித்
தாரநடையால்வற் கொங்கையாலே
யாலமயலாகிக் காலதிரிசூலத்
தாலிறுகுபாசத் தும்பினாலே

தாழ்விலுயர்பாழ்பட் டேழ்வினைவிடாமற்
சாகுமுனினேவற் கொண்டிடாதோ
சோலைதருகானிற் கோலமறமானைத்
தோளிலுறவாகக் கொண்டவாழ்வே
சோதிமுருகாநித் தாபழயஞாலச்
சோணகிரிவீதிக் கந்தவேளே
பாலக்கலாபக் கோமளமயூரப்
பாகவுமைபாகத் தன்குமாரா
பாதமலர்மீதிற் போதமலர்தூவிப்
பாடுமெவர்தாழ்நற் றம்பிரானே.

---

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான.

முழுகிவட வாமுகத்தி லெழுகனலி லேபிறக்கு
முழுமதிநி லாவினிற்கும் வசையாலும்
மொழியுமட மாதருக்கு மினியதனி வேயிசைக்கு
முதியமத ராசனுக்கு மழியாதே
புழுகுதிகழ் நீபமத்தி லழகியகு ராநிரைத்த
புதுமையினி லாதிரட்டி புயமீதே
புணரும்வகை தானினைத்த துணரும்வகை நீலசித்ர
பொருமயிலி லேறிநித்தம் வரவேணும்
எழுமகர வாழிசுற்று பொழிலருணை மா நகர்க்கு
ளெழுதரிய கோபுரத்தி லுறைவோனே
யிடைதுவள வேடுவிச்சி பவளவித ழேதுடிப்ப
விளமுலைவி டாதசித்ர மணிமார்பா
செழுமதிய நாகமொய்த்த வொழுகுபுனல் வேணிவைத்த
சிவனைமுத லோதுவித்த குருநாதா

திசைமுகன்மு ராரிமற்று மரியபல தேவருற்ற
சிறையடைய மீள்விட்ட பெருமாளே.

---

*தனன தனதன தனதன தனதன*
*தனன தனதன—தனதான.*

இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு
மெரியு மெழுமதி நில்வாலே
யிரவி லெனதுயிர் கவர வருகுயி
லிசையு முருகட லலையாலே
தருக ணதிபதி மதனன் விடுகொடு
சரமு மினியெனை யணுகாதே
தருண மணிபொழி லருணை நகருறை
சயில மிசையினில் வரவேணும்
முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர் குருநாதா
முடிய பொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத மயில்வீரா
குறவர் மடமக ளமிர்த கனதன
குவடு படுமொரு திருமார்பா
கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்
குறுக விடவல பெருமாளே.

---

*தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன*
*தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன*
*தனனதத் தத்தத் தனத்தத் தனதன—தனதான.*

கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துத் தலையற விளநீரை

கருவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதவ
  சயம்விளைத் துச்செப் படிப்பித் துலவிய
  கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறன்மத னபிஷேகம்
அமலர்நெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து
  வதிகசக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி
  னடனமிட் டச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதாள
மறைதல்கற் பித்துப் பொருப்பைக் குலவிய
  சிறுகறுப் பித்துக் கதித்தும் புடைபடு
  மபிநவச் சித்ரத் தனத்துத் திருடிக ளுறவாமோ
தவரமிக் குற்றுக் கலக்கப் பலபறை
  தொகுதொகுத் தொக்குத் தொகுக்கத் தொகுதொகு
  தரிகிடதத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட வெனமோதி
சடவுடற் பக்கப் பழுத்துப் புகையெழு
  விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்
  தசைகள்பட் சித்துக் களித்துக் கழுகொடு கழுகாட
அமரில்மெத் தகைகொக் கரித்துப் பொருதிடு
  மசுரரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
  வடிநடித் திட்டுக் கைகொட்டிச் சமர்செயு மயிலான
வழகுமிக் குச்சித் திரப்பொற் புரவியி
  னுலவுநிர்த் தக்கொற் றசித்துக் குருபர
  வருணையிற்சித்தத் தெனக்குத்தெளிவருள் பெருமாளே.

## திருவண்ணுமலை க்ஷேத்திரவெண்பா.

வேதச் சிரத்தும் வியன் கயிலைத் தடத்து
மோதித் தெளிந்தார்த முள்ளத்தும்-நாதிக்கும்
தண்ணு ரமுதமழைத் தாழ்பொழில்சூழ் தென்ன ருணைக்
கண்ணு ரமுதன் கழல்.

சிவமயம்.

திருவண்ணுமலே

குகைநமச்சிவாயர் உபதேசம்பெற்றுச்

## சிதம்பரத்திருப்பணிசெய்த

# குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம்.

தலேச்சுரமென்னுந் திருநாமம்பெற்ற திருவண்ணுமலேயில் நமச்சிவாயமூர்த்தியென்ெருரு சித்தர் எழுந்தருளியிருந்தனர். அவர் மேற்படியூர் மலேயின்மேற்குகைசெய்து நிஷ்டைபுரிந்து வந்தமையால், குகை நமச்சிவாய மூர்த்தியெனக் கூறப்பட்டனர் அவர் அக்குகையின் சமீபத்தில் வளர்ந்தோங்கிநின்ற ஓர் ஆலவிருட்சத்தின் மீது தூங்கும் ஊஞ்சலிட்டு, அதில் யோகநித்திரை கொள்வது வழக்கம் அவருக்கு நமச்சிவாயமூர்த்தி யென்ெருரு சீடனிருந்தனர் அவர் அருகேயிருந்து அதிபக்தியுடன் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் குலுக்கென்றுநகைத்தார், நமச்சிவாயம்? என்னவதிசயங் கண்டு நகைத்தாயென்று கேட்டார். உடல், பொருள், ஆவிமூன்றுந் தத்தஞ்செய்ய அவைகளேயேற்றுக்கொண்டு அடிமையையாள விருப்புற்றவெனதையனே!

திருவாரூரின்கண் தியாகராயசுவாமிகள் எழுந்தருளச்செய்து தெருவீதிவரும்போது அப்ஸரப் பெண்களுக்கொப்பற்ற நடனநாட்டியப்பெண்கள் ஆடிக்கொண்டுவர, அதிலொரு தேவதாசி கால்தடக்கி விழுந்தாள், அங்கு நின்றவர்களெல்லாம் நகைத்தார்கள், அடிமையும் நகைத்தேன். அஃதே தவிர மற்ருென்று மில்லேயென்ருர்.

இதுநிற்க, மற்ருெருநாள் வஸ்திரத்தைப் பிடித்துத் தேய்த்தார் அஃதேதுக்காகத் தேய்த்தது என்றுகுகைநம

ச்சிவாய மூர்த்திகேட்க, சிதம்பரத்திலே கனகசபைக்குக் கறுப்புத்திரை யிட்டிருந்தது. அதற்கருகே குத்துவிளக்கிலே நெய்விட்டுத் திரிபோட்டெரிய, அஃதை ஒரெலியிழுத்துக்கொண்டுபோக, அத்திரை பற்றிக் கொண்டது அங்கிருந்தபேர் அதைத்தேய்த்தார்கள், அடியேனும் மேன்மேலும் எரியாவண்ணம் தேய்த்தேன் சுவாமி யென்றார்.

பின்பொருநாள், குகைநமச்சிவாயமூர்த்தி சிலகாரணார்த்தசோதனை நிமித்தம் வாந்திசெய்து, அதைத் திருவோட்டிற்பிடித்து இதை மனிதர் அடிபடாத இடத்திற் கொண்டுபோய்விடென்று கட்டளை யிட்டனர்; அதை நமச்சிவாயர் மனிதர் சஞ்சரிக்கப்படாத விடமெதுவென வறிந்து தானேவாங்கி உட்கொண்டனர்.

ஆசாரியர் இவ்வற்புதச் செய்கையையறிந்து சிஷ்யரைப்பார்த்து அப்பா நமச்சிவாயம், அடிபடாத விடத்தில் வைத்தாயாவென்று கேட்டார். சிஷ்யர் வைக்குந் தானத்தில் வைத்தேனென்று தலைவணங்கிக்கூறினர். அதற்குமேல் இந்தமூன்று அதிசயமும்பார்த்து, நம்மினின்றுஞ் சிஷ்யனுக்குவரவர ஞான உதயம் அதிகமாகிறது. அவ்விடத்தில் வைத்திருக்கக்கூடாது. இன்னும் ஓர் அதிசயம்பார்த்துச்சீடனை அதற்கேற்ற இடத்திற் கனுப்பவேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்து, ஒருவெண்டாவி லரைவெண்பா எடுத்துக் குகைநமச்சிவாயமூர்த்தி கூறினர், அதுவருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா.

ஆல்பழுத்துப் பக்கியினுக் காகார மானதென
வேல்பழுத்து நின்றநிலை வீணிலெனச்—

என்றனர்—அருகே இருந்தசீடர் ஏன் சுவாமி! குறை வெண்பாவையு முடிக்கலாமே என்றுசொன்னார். ஆசாரியர்

அப்பா நமச்சிவாயம்! குறைவெண்பாவும் நீ முடிக்கலாமே என்றுசொன்னார். சிஷ்யர் சுவாமி! குருவாக்குக் கெதிர்வாக்கடியேன் சொல்லக்கூடாது, இது சிஷ்யனுக் கடுத்ததல்லவே என்றுசொன்னார். நீ ஞானப்பிள்ளையானபடியினாலே சொல்லுக வென்று குருவாக்குவந்தது. நமச்சிவாயர் அ தைச் சிரசில் வகித்து அக்குறை வெண்பாவையு முடித்தனர், அஃதெப்படியென்னில்—

—சாலவனச்

செய்யா வொருத்தருடன் சேர்ந்து மிருப்பீரோ
வையா நமச்சிவா யா.

என்றுமுடித்தார்—அதற்குமேல் குகைநமச்சிவாயமூர்த்தி யோக நித்திரை செய்யும் மஞ்சம் விட்டிறங்கி, அப்பா. என் இருகண்மணியே! இன்றன்றோ நீமெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்தாய்! ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! உன்னைப்போல சிஷ்யன் யாருக்குக் கிடைப்பான்! ஆகையால் இன்றுதொட்டு நீ குருநமச்சிவாயமூர்த்தி எனத்திருநாமம்பெறப்பட்டாய் என்று தழுவிக்கொண்டு, ஒருகம்பத்திலே இரண்டியானைக் கட்டகூடாது; இதுவோ போகஸ்தலம், அஞ்ஞானத்தைநீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தராநின்ற அம்பலவாணர் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்வியக்ஷேத்திரமாகிய சிதம்பரம் என்னுந்தலம் ஒன்றுளது அத்தலம் உம்மால் இன்னுந் திருப்பணிமுதலிய காக்ஷிகள் நடக்க வேண்டியிருப்பதால், அங்கேபோய்ச் சேருமென்று கட்டளையிட்டனர் சிஷ்யர், சுவாமீ அடியேன் குருதரிசனம் செய்துகொண்டு, இவ்விடம் குருபாதம் சேர்வனே யல்லாமல், வேறொரு ஸ்தலத்திற்குப்போவதில்லை என்றும், பின்னும் அடியேன் நித்தியம் குருதரிசனமில்லாமல் இருப்பதில்லை என்றுங் கூறினர். குகைநமச்சிவாயர் நீர் சிதம்பரம்போய் கனகச

பையை தரிசனம்செய், அங்கே நம்மைப்போல் தரிசனங் கொடுத்தாலிரும், அல்லாவிடில் இவ்விடம் வந்துவிடும் என்றுசொல்ல; சிஷ்யர் நல்லபுத்தி தந்தீர் என்று குருவுக்குத் தோத்திரஞ்செய்த விபரம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

வாக்காலே தியானத்தாலே மனமகிழ் கிருபையாலே
நோக்காலே பரிசத்தாலே நுண்ணிய பிறவி தீர்க்கு
தாக்கான நமச்சிவாய சலக்கமெய் யாடுகின்ற
நாற்காலி காலதாணு ஞன்முத்தி பெறலுமாமே.

என் றிந்தப்பிரகாரம் அடிமைக்கிரமமாய்ப் பத்துபாடல் தோத்திரம் செய்தனர். "நடக்கலாம்" என்று குருவாக்கு வந்தது.

உடனே குருநமச்சிவாயர் தனியராய் சாயங்காலம் புறப்பட்டுக் கிழக்குநோக்கிக் காதவழிவந்தார். இருட்டிப் போயிற்று; அவ்விடத்தில் ஒரு இடம்பார்த்து ஓர்விருக்ஷத்தின்கீழே நிஷ்டையிலிருந்தார். ஒரு ஜாமத்திற்குமேற் பசிப்பிணியால் நொந்து அப்போது உண்ணுமுலையம்மையாரை நோக்கி வெண்பா இயற்றினர்.

நேரிசை வெண்பா.

அண்ணு மலையா ரகத்துக் கினியாளே
யுண்ணு முலையே யுமையாளே—நண்ணு
நினைதோறும் போற்றிசெய நின்னடிய ருண்ண
மனைதோறுஞ் சோறுகொண்டு வா.

இவ்வெண்பா இயற்றிய சமயத்தில், அண்ணுமலையாருக்குச் சர்க்கரைப்பொங்கல்செய்து, பொற்றும்பாளத்தில் வைத்து, நைவேதித்துக் கோவிலே வைத்துத் திருக்காப்பிட்டு அர்ச்சகர் முதலியோர் மறந்துபோய் அவரவர் வீடு வந்து சேர்ந்தார்கள். பின்பு அதையறிந்த உண்ணுமுலைத்

தாயார் கொண்டுவந்து குருநமச்சிவாய மூர்த்திக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் கோயிலுக்குட் போய்விட்டார். விடிந்தபின் அர்ச்சகர் முதலானவர்கள் கோவிலுக்குவந்து கதவைத்திறந்து பொற்றும்பாளத்தைப் பார்த்தார்கள். பொற்றும்பாளம் எங்குங்காணோம்! யாரோ கள்வன்வந்து கொண்டுபோய்விட்டானென்று கோவிற்குருக்கள் முதலானோரும், பட்டினத்திலுள்ளவர்களும், இஃதென்ன அதிசயமோ! தெரியவில்லையென்று அவரவர் ஆலோசனை செய்ததில், இருபது நாழிகை மட்டும் பூசையில்லாமல் இருந்தது. அப்போது ஒரு பிராமணப்பிள்ளையின்மீது ஆவேசம் வந்து குருநமச்சிவாயமூர்த்தி சிதம்பர தலத்துக்குப்போகின்ற வழியிலே ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழே இருக்கிறார். அவருக்குஅமுதுகொண்டுபோய் அம்மையார் கொடுத்தார். அங்கே தாம்பாளங் கிடக்கிறது. எடுத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொன்னார். அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமுற்று அணியண்ணாமலையாரையும் உண்ணாமுலை யம்மையாரையுந் தோத்திரஞ்செய்து அதற்குமேல் குருக்கள் முதலிய யாவரும் அவ்விடஞ்சென்று தாம்பாளத்தைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டு அருணாசலம்பதிக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

பிறகு மறுநா ளருணோதயத்தில் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி யெழுந்து நித்தியகடனை முடித்துக் குருவைத்துதிசெய்து கிழக்குநோக்கிவரும் வழியில் இருடிவந்தனம் என்றொரு திவ்யஸ்தலத்தைக் கண்டனர். அத்தலத்தில் அம்மையாரும் சுவாமியும் அர்த்தபாகம் பிரியாமலிருக்கிறது. முனிவர்களுக் கரசனாகிய அகத்திய மகாமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டது. அங்கு ஐயாயிரங்கொண்டான் என்றோர் திவ்வியதீர்த்தமுமுண்டு அதில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பூசைமுடித்துத் திரிகரண சுத்தியுடன் சுவாமியைத் துதித்துத் தரி

சனஞ்செய்து கொண்டபின்னர் தீர்த்தக்கரையில் நிஷ்டை யிலிருக்கும்போது பசிநோய்வந்தணுக, அப்போதியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியி
னீயிருக்க யான்றளர னீதியோ—வேயிருக்குந்
தோளியே விண்ணோர் துதிக்குந் திருமுத்து
வாளியே சோறு கொண்டுவா.

இவ்வாறு சொன்னமாத்திரத்தில் அம்மையார் செவி யில் அம்முறைகேட்ட வளவில்வந்து என்னப்பா! நான் அர்த்தபாகம் பிரியாம லிருக்கவும் நீ பிரித்துப்பாடினது சரியா? இப்போது உன்வாக்கினாலே சேர்த்துப் பாடவேண்டு மென்றுகூற, அவ்வாறே குருநமச்சிவாய மூர்த்தி சேர்த்துப்பாடிய—

நேரிசை வெண்பா.

மின்னும் படிவந்த மேககளத் தீசருடன்
மன்னுந் திருமுத்து வாளியே—பொன்னின்
கலையாளே தாயேயென் கன்மனத்தே நின்ற
மலையாளே சோறு கொண்டு வா.

என்று இவ்வெண்பாவைச் சொன்வுடனே, அம்மையார் அமுதுகொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அதை யுட்கொண்டு அங்குநின்று புறப்பட்டு விருத்தசைலம்வந்து மணிமுத்தாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து பழமலை நாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும்தரிசித்து ஒருகுளக்கரையில் நிஷ்டையிலிருக்கும்போது பசிவந்தது, அப்போது சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவன்பா லிடக்கிழத்தி—நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே அம்மையார் தண்டூன்றிக்கொண்டு விருத்தாம்பிகையாய் வந்து குருநமச்சிவாய மூர்த்தியைப்பார்த்து என்னப்பா! உன்னுடையவாக்கினலே என்னைக் கிழத்திகிழத்தி என்று பாடுதல் நலமா! கிழவிக்கு நடக்கவியலுமா! ஜலமெடுக்கத்தள்ளுமா! அமுதுகொண்டுவரமுடியுமா! என்றுசொல்ல, குருநமச்சிவாய மூர்த்தி அம்மா! பாலகாசியிற் பாலாம்பிகை, இதுவிருத்தகாசி, நீரும் பெரியநாயகி, உம்முடைய சுவாமியும் பழமலைநாதர், அதற்காக நான் அப்படிச்சொன்னேனென்று சொன்னர். அம்மையார் உன்னுடைய வாக்கினலே இளமையாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க. குருநமசிவாயர் இரண்டு அம்மையார் ஆகிறதே என்றுசொல்ல, அம்மையார் ஆனல் ஆகட்டும், இளமையாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னர் அதற்குமேற்சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே—யத்த
ரிடத்தாளே மூவா முலைமே லேலுரா
வடத்தாளே சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்ன வுடனே, அம்மையார் வாலாம்பிகையாய்ச் சோறுகொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதை உட்கொண்டு அதற்குமேல் நடந்து புவனகிரிக்குவந்து நாலுகோபுரமும் தரிசனைசெய்து சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

கோபுரங்க ணன்கினையுங் கண்டமட்டிற் குற்றமெலாந்
தீபரந்த பஞ்சதுபோற் சென்றதே—நூபுரங்க
ளார்க்கின்ற செஞ்சரண வம்பலவா நின்பாதம்
பார்க்கின்றூர்க் கென்னே பலன்.

இவ்வெண்பாக் கூறிக்கொண்டே சிதம்பரம் வந்து கோவிலிலேபோய்ச் சிவகங்காஸ்நானஞ்செய்துசொல்லிய:

நேரிசை வெண்பா.

கண்டமட்டிற் கண்டவினை காதம்போங் கையிலள்ளிக்
கொண்டமட்டிற் கொண்டவினை கொள்ளைபோம்—வண்டமிழ்சேர்
வாயார வேபுகழும் வண்ணச் சிவகாமித்
தாயார் திருமஞ்ச னம்.

இவ்வெண்பா சொன்னவுடனே கனகசபைக்குப்போய் ஸ்வாமிதரிசனஞ் செய்யும்போது, சபாநாதர் மலையின் பேரிலிருந்த குகைநமச்சிவாயரைப்போலவேதரிசனங்கொடுத்தார்; அப்போது தோத்திரஞ்செய்த:—

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவணு மலையிற் குகைநமச் சிவாய
தேசிக வடிவமா யிருந்து
கரவனு மடியேன் சென்னிமே லுனது
கழலிணை வைத்தவா றுணரேன்
விரகனு ரியனைப் புதல்வரைப் பொருளை
வேண்டிய வேண்டிய தனைத்தும்
பரவினார்ப் புகழ்வார்க் களித்திடும் பொன்னம்
பலவனே பரமரா சியனே.

என்று இந்தப்படி நூறுபாடல் ஒருநாழிகையில் நின்றபடியேபாடித் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு அதற்குமேல் ஒரு அறையில் யோகநிஷ்டையி லிருந்தனர்; அப்போது தில்லைமூவாயிரவரிலே மூன்றுபேர் குருக்கள்மார் பல்லக்கு ஏறுகிறவர்கள். அவர்கள்பேர் சீவமுத்தர், ஜடாமுத்தர், மகாமுத்தர், அம்மூவரிடம் சபாநாயகர் சென்று திருவண்ணமலையிலிருந்து, ஒருமகாபெரியவர் வந்திருக்கின்றனர். அவர் யோகத்திலே அதிகமாயிருப்பவர் அவருக்குத் தனி

த்து இடங்கொடுக்கவேணும். அவராலே நமக்கு அநேகதிருப்பணிகளாகக் காத்திருக்கின்றன. அதற்கெங்கேஇடம் என்றால்நம்முடைய கோவிலுக்குவடபுறத்தின் எல்லைக்கப்புறம்இடமிருக்கிறது அங்கேநாம்போய் இரண்டுதரம் பாதம்வைத்திருக்கிறோம் அஃது எதற்காகவெனில், மாணிக்கவாசகருக்குத் திருவாசகம் எழுதுவதற்காகவும், உபமன்னியருக்குத் திருப்பாற்கடல் அழைப்பித்துக் கொடுப்பதற்காகவும் போயிருந்தோம். அவ்விடத்தில் இவரைக்கொண்டுபோய் விடுங்களென்று வாக்களித்தனர். அந்தப்படியேகுருக்கள் மூவரும் குருநமச்சிவாய மூர்த்தியைக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்திலிருக்கச்செய்து, கோவிலுக்குவந்துவிட்டார்கள். அதற்குமேல் நிஷ்டையிலிருக்கும்போது பசிவந்தது. அப்போது சொல்லிய:—

வெண்பா.

ஊன்பயினுங் காய முலராம லுன்றனது
வான்பயிலும்பொன்னடியை வாழ்த்துவேன்—றேன்பயிலுஞ்
சொல்லிய னல்லார் துதிக்குஞ் சிவகாம
வல்லியே சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச்சொன்னவுடனே, சிவகாமியம்மையார் அமுதுகொண்டுவந்து சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

பிராட்டியார் திருவாக்கு.

கொண்டுவந்தேன் சோறு குகைநமச்சி வாயரது
தொண்ட ரடியார் சுகிக்கவே—பண்டுகந்த
பேய்ச்சிமுலை யுண்ட பெருமா ளுடன்பிறந்த
நாச்சி சிவகாமி நான்.

இவ்வாறு அம்மையார் சொல்லி நித்தியமும்அன்னங் கொண்டுவந்து கொடுக்கக் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி யோகத்திலிருந்து வந்தனர்.

இப்படி இருக்க, வருவார் போவார் அநேகர்பார்த்து மகாபெரியவரென்று பணங்களை எதிரில் வைத்துவிட்டுப் போவார்கள், அவை அதிகமாய் குவிந்துகிடக்க, அவைகளைகுருநமச்சிவாயர் பார்த்து, இது ஆட்கொல்லி, இவ்விடம்வருவானேனென்று அந்நேரம் யார்முன்னே நிற்கிறார்களோ அவர்களை வாரிக்கொண்டுபோகக் கட்டளையிடஅவரவர்கள் வாரிக்கொண்டு போவார்கள். அப்படி நடத்துவதைத்தில்லை மூவாயிரவர் பார்த்து, இப்படி வீணாக அநேகதிரவியம் போகிறதென்று யோசித்துக் குருநமச்சிவாயமூர்த்தியி னிடத்திற்போய், தேவரீர் இவ்விடத்தி லிருக்கிறபடியினால் கண்டபேர் திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு போகிறார்கள், கோவிலுக்குள்ளே வந்தால், அநேகதிருப்பணிகள்நடக்கும், அநேககட்டளைகள் நடந்துவரும். உள்ளேவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் சபாநாயகர் உத்தரவின்மேல் வந்துவிட்டோம், நமக்கங்கேவரவேண்டியதென்ன விருக்கிறது என்றுசொல்ல இவர்நாம் அழைத்தால்வரமாட்டாரென்று இவர்களிற் சிறந்த மூவரும்சபாநாயகரிடஞ்சென்று குருநமச்சிவாயமூர்த்தி கோயிலுக்குள்ளேவந்தால், அநேகதிருப்பணிகள் அநேக கட்டளைகள் நடந்துவருமென்று சொன்னார்கள். சபாநாதர் நல்லது உங்களுக்கு வரமாட்டார், நாமேபோய் அழைத்துவருகிறோமென்று ஜங்கமரூப விருத்தராய்த் தண்டுகமண்டலம் பிடித்துக்கொண்டு, திருப்பாற்கடலுக்குவந்து குருநமச்சிவாயமூர்த்தி நிஷ்டையிலிருக்க எதிரேநின்றார், குருநமச்சிவாயர் நிஷ்டைநீங்கிப் பார்த்தார், பெரியவராய் எதிரில்நிற்பதைக்கண்ணுற்று சரணார்த்தியென்று சொன்னார், வந்தவரும்சரணார்த்தியென்றார். ஐயா! நீங்களிருப்பது எந்தவூரென்றுகேட்டார். நாம் இருப்பது தில்லைவனமென்றார்,

உம்முடைய பெயரென்ன வென்றுகேட்டார். நம்முடைய பெயர்அம்பலத்தாடுவார் என்றுசொன்னார். இவ்விடத்தில்வந்தகாரியம் என்னவென்றுகேட்டார். அன்னந் தேவையாயிருக்கிறது. இவ்வூர் முழுதுஞ் சென்றேன். இங்குப்போனால் அகப்படுமென்று சொன்னார்கள் வந்தேனென்று சொன்னார். அதற்குக் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி நமக்குதேவிகொண்டுவந்து அன்னங்கொடுக்கிறது நம்மிடத்தில் பாத்திரங்கூட இல்லையென்று சொன்னார், சுவாமி! இதோபாத்திரமிருக்கிறதென்று சந்திரனைப் பாத்திரமாய்வைத்தார். குருநமச்சிவாயர் தேவியைநோக்கினார், அன்னம் வந்தது இதைக்கொள்ளுமென்றார். அம்பலத்தாடுவார் நாம்கொள்ளுகிறதில்லையென்று சொன்னார். குருநமச்சிவாயர் எதற்காகவென்றார், இந்தப்பிரகாரம் நித்தியம் அன்னங்கொடுத்தால் கொள்ளுவோம் இல்லாவிடில் கொள்ளுகிறதில்லையென்றார. நீரோமிகவும் பெரியவராய் விருத்தராய் இருக்கின்றீர். நானோகாசியோ ராமேசுவரமோ, உமக்கெப்படி நித்தியம் அன்னங்கொடுக்கிறோமென்று நாம் சொல்லுகிறதுஎன்றார். உமக்கு முன்னே நடந்தால் அன்னங்கொடும் பின்னால்இருந்தால் அன்னம் வேண்டாமென்றுசொன்னார். நீர் முன்னேநின்றால் அன்னங் கொடுக்கிறேன் அல்லாவிடிற் கூடாதென்றார் சுவாமி நாம் முன்னிற்கிறோமென்றார் அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயர் சுவாமியை அமுதுகொள்ளுமென்றார் விபூதிகோவிலும், உருத்திராக்கமும் தொட்டுக்கொடுத்தால் கொள்வோமென்றார், நீர் முன்னின்றால்கொடுக்கிறேனென்றார். நல்லது முன்னிற்கிறோம் என்றார் அப்படியே படைக்கிறோம் என்றார். அமுதைக்கொள்ளும்பாவனையாய்க் கொள்ளும்போது தாகத்துக்குத் தீர்த்தம்வேண்டுமென்றார். அதோ திருப்பாற்கடலிருக்கிறது

ஜலம் கொள்ளுமென்றார். அப்படியே கொள்ளப்போய்ம றைந்து கோவிலுக்குப்போய், தில்லைமூவாயிரவரை யழை த்துநாம்போய்த் திட்டஞ்செய்து வந்திருக்கிறோம். நீங்க ளனைவருங்கூடி நமக்குண்டான விருதுகளையும் நாம் ஏறு கிறசிவிகையையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய், அவரைஅச் சிவிகையிலேற்றி விருதுகளுடன் வீதிப்பிரகாரஞ்செய்து நம்மிடத்திற்குக் கொண்டுவந்து விடுங்களென்று சொன் னார். அப்படியே தில்லைமூவாயிரவர் எடுத்துக்கொண்டு போய் இனிமேலாவது வரலாமே! இந்தப்பல்லக்கின்பேரி ல்ஏறவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நமக்கேன்பல்லக்கு, தேவையில்லை யென்றுசொன்னார், இதுபல்லக்கு அல்ல சூ ந்யசிங்காசனம் என்றார்கள், கூடாதுயென்றார். அதற்கு மேல்நேற்று மத்தியானம் எங்கள் சுவாமி தங்களிடத்திற் குவந்தாரே, நீங்களென்ன சொன்னீர்கள் என்றார்கள், குருநமச்சிவாயர் நிஷ்டையிலே பார்த்தார். சபாபதிதரிச னமாயிற்று இவ்விடத்திற்கும் வந்து அங்கும்போய்ச்சொ ன்னாராவென்று அப்போதுசொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

சங்கமரா யம்பலவர் தாமே யெழுந்தருளி
யிங்கெமக்குப் பிச்சை யிடுவென்ன—வங்கமுது
திட்டமுட னமக்கு நீதினமு மேசர்வ
கட்டளையுண் டாக்குகென்றார் காண்.

இவ்விதமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே பல்லக்கிலேறி வீதிப்பிரகாரம் போகும்போது சொன்ன:—

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அல்லலாகிய விருவினை தனையறுத் தடியிணை தருவாரோ
மல்லனீடிய புவியின்மே லின்னமுன் வரும்பிறப் பறுப்பாரோ
நல்லமாமுலை மாதுமை நாயகர் மானித நவின் றேத்துந்
தில்லைநாயக ரம்பலத் தாடுவர் திருவுளந் தெரியாதே.

இவ்வாறுசொல்லிக்கொண்டுகோவிலிலேபோய்க்கொடிக்கம்பத்தருகே பல்லக்கிறக்கி பஞ்சாக்கரமதில் மட்டும் பாதக்குறடு இட்டுக்கொண்டுபோய், அதற்குமேல் கனகசபையிற்சென்று சுவாமி தரிசனம்செய்து, தில்லை மூவாயிரவரைப்பார்த்து இப்போது நாம் என்ன கட்டளை நடப்பிவிப்போமென்று யோசனைசெய்ய, சபாநாயகர் அசரீரிவாக்கியமாய்ச் சர்வஜனத்துக்கும் சர்வகட்டளையென்று தொடும் என்று வாக்கியம் வந்தது நாம் சர்வகட்டளை யென்று தொடுவதற்கு இப்போது இவ்வளவு அன்பர்களும் பார்த்திருக்கும்போது சபாநாயகர்பிச்சைகொடுத்தால் எப்போதும் நடக்குமென்று பொற்றும்பாளத்தை ஏந்திசொல்லிய

நேரிசை வெண்பா.

காதலுடன் சர்வ கட்டளையா யுன்னுடைய
பாதமலர்ப் பூசை பண்ணவே—யோது
குருவா யெனையாண்டு கொண்டவனே பிச்சை
தருவாய் சிதம்பர நாதா.

இந்தப்பிரகாரம் சொன்னவுடனே, சபாநாயகர் முன் ஆகாசமார்க்கமாய்ச் சகலஜனமும் பார்க்கத்தக்கதாக ஒரு தங்கக்காசு விழுந்தது. சுவாமியே பிக்ஷைகொடுத்தாரென்று சகலஜனமும் பொன் முத்து முதலியன அநேகமாய்ப் போட்டார்கள். குருநமச்சிவாயர் இதைத்தில்லை மூவாயிரவர் கையிற்கொடுத்துச் சிறிதுநடந்தார், சற்றுத்தாங்கிற்று ஏதுதாங்குகிறதென்றுமூவாயிரவரைக்கேட்டார், அது எங்களுக்குத் தெரியுமாவென்று சொன்னார்கள். குருநமச்சிவாயர் தியானத்திலே பார்த்துச் சுவாமிக்கு ஆபரணங்களிருந்ததுண்டா வென்று கேட்டார். ஆபரணம் ஏதென்று சொல்லி அதற்குமேல் ஆலோசனைசெய்து பதஞ்சலி வியாக்ரபாதர் நடனம்பார்க்க பாதச்சிலம்பும், கிண்கிணியும் இ

ருந்ததுண்டென்பர், அதுநாங்களறிவோம்; மற்றப்படிஆப ரணங்களிருந்ததில்லையென்றுசொன்னர்கள். அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயர் சிற்பிகளையழைப்பித்துப் பாதச்சிலம்பும் கிண்கிணியும்வீரகண்டாமணியும் செய்யவேண்டும் என்ன வேண்டுமென்று கேட்க, சிற்பர் அதற்கு ஐம்பதினுயிரம் பொன்செல்லுமென்று சொன்னர். வந்திருக்கிற திரவியத் தைபெடுத்துக் கொடுத்துத் திருவாபரணஞ் செய்யச்சொ ல்லி யனுப்பிவைத்து அறைக்கு எழுந்தருளி யிருக்க, தில் லைமூவாயிரவர் கூடிக்கொண்டு நாமனைவரும் இவராலே பி ழைக்கலாமென்றிருந்தோமே! திரவியத்தைக் கொடுத்துச் சிலம்பும் கிண்கிணியும் இயற்றச்சொன்னரே! அதுதரித்தா ல்நடனம் செய்யவேண்டுமே! இவருக்கு சுவாமி நடனம் செய்யப்போகிருரோ என்றுபரிகாசஞ் செய்யத் தலைப்பட் டார்கள். அந்தச்சொல்இவர்செவியிலே விழுந்துகொண்டி ருந்தது. இப்படியிருக்க, நாற்பதாம்நாள் சிலம்பும் கிண்கி ணியும் செய்து வந்தன. மூவாயிரவரையும் மற்ற யாவரை யும் அழைப்பித்து இப்போதுசபாநாயகர் நடனம்பண்ணி ஞல்அனைவரும் பார்ப்பீர்களாவென்று கேட்டார். நாங்கள் எத்தனை புண்ணியஞ்செய்தோமோ! எங்கள் மூவேழ்வமிச மும் கரையேறிப் போகுமென்று சொன்னர்கள். குருநமச் சிவாயர் ஆனல்ஒருவேளை காற்றுவந்து அசைந்தார் என்று சொல்வார்கள். பலகணி வாயில்களெல்லாம் அடைக்கவே ண்டுமென்று திட்டஞ்செய்து, சிலம்புங்கிண்கிணியும் சபா நாயகர் பாதத்திலே தரிக்கச்சொல்லித் தாம் நடனதரிச னம் விரும்பிச்சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

அம்பலவா வோர்கா லாடினற் ருழ்வாமோ
வும்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே

வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென்
வொத்துப் பதஞ்சலிக்கு மோ.

இந்தப்பிரகாரம் சொன்னவுடனே, கலகலென நடன மாயிற்று திருநடனமாக குருநமச்சிவாயமூர்த்தி சொன்ன

விருத்தம்.

மிதித்தபொற் பதமு மெடுத்தபா தார
விந்தமுஞ் சந்தவெம் புலித்தோல்
விளங்கிய விடையு முந்தியுஞ் சுழியு
மேனிவெண் ணீற்றின தொளியும்
கதித்தநற் கனக மேருநாண் கனைய
கனச்சதுர்ப் புயங்களுங் காள
கண்டமு முகமுஞ் சென்னியும் சரியே
கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ
துதித்துக் கீதங்கள் பலர்புகழ்ந் தேத்தத்
தும்புரு நாரதர் பாடத்
துங்கமா மாயன் மத்தள மிடைமேற்
சுமந்துதொந் தோமென முழக்கத்
திதித்திதி தகுவென் றம்பிகை கௌரி
திகழ்திருத் தாளமொத் திசைப்பத்
தில்லையம் பலத்தே திருநடனம் புரியுந்
தேவனே சிதம்பரனே சுரனே.

என்று குருநமச்சிவாயமூர்த்தி தோத்திரம்செய்யவே சபாபதியார் நடனஞ்செய்யத் தொடங்கினர். சர்வரும் கீழேவிழுந்து நமஸ்கரித்து அசைவற்றிருந்தார்கள், தில்லை மூவாயிரவரில் மூன்றுபேர் கீழேவிழுந்து கண்ணைவிழித்துக்கொண்டு வெகுநாழிகை நடனமாகிறதே ஆடுகிறவர்குரு நமச்சிவாயமூர்த்தியும் அசைவற்றுடுகிறவர் அம்பலவாணரும், உங்கள்மகத்துவம் தெரியவராது நடனத்தைநிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் குருநமச்சிவாயர் ஆடச்

சொல்லுகிறதுநாமா! நிறுத்தச்சொல்லுகிறதுநாமா! என்று சொன்னார். சுவாமீ! தாளம் போடுகிறவர்கள் நிற்கவேண்டுமென்றுசொன்னார்கள் அப்போது குருநமச்சிவாயமூர்த்தி சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

தூக்கியகா லேகாதோ துட்டன் முயலகன்மேற்
றூக்கியகா றானுஞ் சலியாதோ—வாக்கா
தினவரதா தில்லைத் திருத்தாண்டவா நீ
யனவரதங் கூத்தாடி னல்.

இவ்வெண்பாச் சொல்லியவுடனே, மிகவும் நடனமாயிற்று. ஆகவே தில்லைமூவாயிரவர்கூடிச் சபாபதியின்மீது குருநமச்சிவாயமூர்த்தி தோத்திரம்செய்கிறாரே நாம் அவர்மீதுதோத்திரஞ் சொல்வோமென்று தோத்திரம்செய்த தில்லைமூவாயிரவர்.

பாடல்.

வேட்டுநெச்சியின் மிகவிரும்பும் வேளவன்றன் மேனிபொன்ற
வாட்டகித்தங் காளியொடா டம்பலவர் சந்நிதிக்குக்
கோடிலக்கங் கவிபாடுங் குருநமச்சி வாயருட்
பாடன்மெச்சி யம்பலவர் பாதகச்சை யாடியதே.

இங்ஙனம் சொன்னவுடனே குருநமச்சிவாய மூர்த்தி நடனம் நிற்கும்படி சொல்லிய:—

நேரிசை வெண்பா.

நகுதத்தா தாததியென் னுடகத்திற் கேற்ற
தகுதித்தா ளுஞ்சிலம்புந் தானு—மகுதப்பா
பாரே யினியமையும் பொன்னம் பலத்தாடு
வாரே திருத் தாண்டவம்.

இவ்விதமாய்ச் சொன்னவுடனே நடனம்நின்றது. அதற்குமேல் தில்லைமூவாயிரவர்கூடித் தேவர்பரிபூரணத்தையடைந் திலிங்காகாரமானால் நாங்கள் பூசிக்கிறேமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்படியே செய்யலாமென்று சொல்லி அநேகந் திருப்பணிகள்நடத்திவந்தனர். பின்னும் கட்டளைவிஸ்தாரமாய் நடக்கத்தக்கதாக எஉ-பேர் தம்பிரான்களுக்குப் பல்லக்குபிருதும் மற்றும் வேண்டியவைகளையுங்கொடுத்துத்தேசமெங்கும் சஞ்சாரஞ்செய்வித்தனர்.

அதற்குமேல் குருநமசிவாயமூர்த்தி அநேககாலமிருந்து திருப்பெருந் துறையிலே இலிங்காகாரம் ஆயினர்.

வெண்பா.

வந்தீஸ் வரவருடம் வைகாசி தேதிநவம்
இந்துநா ளுழிகை யேழரைமேல்—வந்தகுரு
தானு மருணகிரி தாணுசிவ லிங்கத்துள்
ஆனன் நமசிவா யன்.

இதற்குமேல் குருநமசிவாயமூர்த்தி மரபில் இத்தனைப்பட்டமென்று சொல்லுவதற்குக் காலாந்தரங்களிலேஆதரவுகள்கைசோர்ந்துபோ யிருக்கின்றன. அதற்குமேல்குருநமசிவாயமூர்த்தி பட்டத்திற்கு வந்தவர்க் காலத்தில் சபாநாயகர் சர்வ கட்டளைக்கு ஸ்வஸ்தஸ்ரீசாலிவாகன சகாப்தம் ககசுரு-ல் யுவஹூதைமீ உஉ புவனேக வீரணபட்டணம் நாட்டாரனைவரும் காலாட்கள் தோழரும் சிதம்பரேஸ்வரர் சர்வகட்டளைக்குக் குருநமசிவாயமூர்த்திபணிவிடைக்கு அரசூர்ப்பத்தில் இளங்கம்பூர் நான்கெல்லையுட்படச்சேர்ந்தபடியினலே சந்திராதித்தர் உள்ளவரைக்கும் சிவார்ப்பிதமாகத் தந்தது.

சிலாசாசனத்துப்பாடல் விருத்தம்.

தென்னருணை மருவுகுகை நமச்சி வாய
தேவர்சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன் செய்யும்

மன்னுபணி விடையாகப் புலியூர்ச் செம்பொன்
மன்றுடையான் பூசைகொண்டு மகிழ்ந்து வாழ்க
இன்னிலமெ லாந்தழைக்க வரசூர்ப்பத்து
இலிங்கபுர சாசனக்கல் லெழுதி நாட்டி
நன்னெறிசேர் காலாட்கள் தோழன் சின்ன
நல்லநய ஞன்கொடுத்து நடத்தி ஞனே.

பின்னும் அரியலூர் சீமையில் ஒப்பில்லாத மழவராயர்கட்டளை உச-கிராமம்விட்டு நடந்தது. அம்பலங்கட்டளை அரைக்கட்டளை என்றுபேர். அனந்தகிரி சீமையில் சொக்கம்பட்டு உடையார் சீமையில் பிச்சனூர், மானூர் இரண்டுகிராமம் விட்டது வீரகநல்லூர் என்று இரண்டுகிராமம்நடப்பித்தது. கள்ளகுருச்சி சீமையில் பாளையப்பட்டுசேலம் சேஷாதரப்பிள்ளை குருநமசிவாயபுரம் என்று ஒருகிராமம் நடப்பித்து மங்கலூர் சீமையிற் ஆதிபுரம்மாளிகைமேடு என்றுஇரண்டு கிராமம்நடந்தது. வேட்டவலம் பண்டாரத்தார் கரடிபூமாரி என்றுஇரண்டுகிராமம்நடந்தது. இவைகளெல்லாம் சபாபதி சர்வகட்டளைக்கும்குருநமசிவாயமூர்த்தி மடத்திற்கும்நடந்துவந்தன. உடையார்பாளையம் பண்டாரத்தார் தென்னந் தோப்புக்கு ரூபாச00 கொடுத்துச் சிதம்பரத்தில் சுவாமி சர்வகட்டளைக்குவாங்கிவிட்டது. இவைகளெல்லாம் அனேகமாய் முன்னாலேநடந்தது, கலிகாலக்கொடுமையால் வரவர நின்றுபோயிருக்கின்றன.

அந்தக்கிராமத்திலிருக்கிற விபரம்-சகாப்தம்-கசஅ௫ ஹு முதல் குருநமசிவாயமூர்த்தி பட்டம் கஎ-க்கு சகாப்தம் கஎஉஎ-ஹுத்துக்குச்சரியான குரோதனஹு வரை வந்த பட்டத்துக்குள்ளாக உடையார் பாளையத்திலிருக்கிறபண்டாரத்தார் அனேக வாகனமுதலானதும் தருமமும்நடப்பித்தார். இந்தப்பிரகாரம் குருநமசிவாயமூர்த்தி

தேசசஞ்சார யாத்திரைசெய்து சபாநாயகர் சர்வகட்டளைக்கும் மடதருமத்துக்கும் பிட்சை நடத்திவந்தது.

உடையார் பாளையம் சீமையில் ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்தில் சிங்காரத்தோப்பு மடம் தீர்த்தம் உண்டாக்கிக் கொடுத்து, உடையார் பாளையம் கஸ்பாவில் பேரணி ஈஸ்வரர்கோயிலும் கிழக்குமடமும் தீர்த்தமும் உண்டாக்கியிருக்கின்றன.

இளங்கம்பூர்முன்னாலே சர்வமானிய கிராமம், இப்போதுசர்க்காரிலே கழிந்துவருகிறது சாலிவாகனசகாப்தம் கககூ0-க்குமேல் செல்லும் யுவ௵ தைமீ உ0வ இளங்கம்பூர்சபாநாயகர் சர்வகட்டளைக்குச் சாதனக்கல் எழுதினதுகாஞ்சிபுரத்தி லிருந்துவந்துசின்ன நல்லகாளாக்கத்தோள்படைத்தார் உடையதனு.

உ-வது, பட்டம் நல்லநாயகர் பண்டாரத்தார்சபாநாதருக்கு வெள்ளியானை வெள்ளி ரிஷபம் பின்னுஞ்சிலதிருப்பணி செய்துவைத்தார்.

ங-வது, அவர்புத்திரர் நல்லநாயக பண்டாரத்தார்சபாநாயகருக்கு பொன்குதிரையும் அநேக அம்மன்களும் உடையார் பாளையம் சீமையில் மானேரி என்னுங் கிராமமும் நடப்பித்தனர்.

சாலிவாகன சகாப்தம்-கஙகூ-க்குச் செல்லாநின்ற ஜய௵ தைமீ உஉவ சின்னநல்லநாயக பண்டாரத்தார் புத்திரர் நல்லநாயக பண்டாரத்தார் அவர்புத்திரர் சின்னநாயக பண்டாரத்தார் பாளையமரண்மனையும் ஆலயமும் மடமும்மற்றுமுண்டான தருமங்களெல்லாஞ் செய்தனர். அவர்காலத்தில் சாலிவாகன சகாப்தம் சார்வரி௵ மார்கழிமீ உஉவ மானூர் பிச்சனூர் இந்த இரண்டு கிராம

மும்ஜயங்கொண்ட சோழபுரம் சிங்காரத்தோப்பும் செய்துவைத்தனர்.

ச-வது, பெரிய நல்லநாயக பண்டாரத்தார் காலத்திலேபூதவாகனம், மயில்வாகனம், அன்னவாகனம் செய்து உற்சவம் நடப்பித்து மடப்புரமென்னும் கிராமமும் எங்கும்வாங்கித் தருமங்களைச் செய்துவந்தனர்.

ரு-வது, சின்ன நல்லநாயக பண்டாரத்தார் காலத்திலேசிவகாமி அம்மனுக்கு குருமங்கிலியஞ் செய்து, கட்டளைஅறை கட்டிவைத்து, மேல்கோபுரத்துக்கு மேற்கே பிள்ளையார்கோயிலும் கட்டிவைத்து, திருப்பெருந்துறை குருநமச்சிவாயமூர்த்தி மடத்துக்கு தெற்கு ச00-பொன்கொடுத்துத் தென்னந்தோப்பு வாங்கிவிட்டனர்.

சு-வது, சின்னஅம்பலநாயக பண்டாரத்தார் சிதம்பரவேலனுக்கு உ0-தளிகை நைவேத்தியஞ்செய்து குருநமசிவாயமூர்த்தி அடியார்களுக்குப் பிட்சை நடப்பித்துவந்தது. சகாப்த஖ு கருக0-சர்வதாரி஖ு மார்கழிமீ உஉ

இந்த சகாப்தம் வரைக்கும் கோபுரத்தில் சாசனம் இருக்கிறது.

இவ்வாதீனம் வீரசைவமடம்.

## குருநமசிவாயர் செய்த பாடல்

பரமராசியமாலை சிதம்பரவெண்பா அண்ணமலைவெண்பா.

---

## குகைநமசிவாயர் செய்த பாடல்

அருணகிரியந்தாதி-தனிவெண்பாமாலை.

இவ்வாதீனத்தார்க்கு நாளதுவரையில் சிதம்பர உற்சவகாலத்தில் சுவாமியுடன் பல்லக்கு பிருதுகள் நடந்து வருகின்றன.

குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை
குகைநமசிவாய சுவாமிகளால் உபதேசம்பெற்ற
**சிதம்பரம்-குருநமசிவாயசுவாமிகள்**
அருளிச்செய்த

# அண்ணாமலைவெண்பா.

காப்பு.

மன்னுதிரு வண்ணாமலைமாலை நாயடியேன்
பன்னுதமிழ் வெண்பாவிற் பாடவே—துன்னுமலர்ப்
பாதனே மூடிகத்தின் பாலேறுந் தேவகண
நாதனே நீமுன் னட.

## நூல்.

ஆதிநட மாடுமலை யன்றிருவர் தேடுமலை
சோதிமதி யாடரவஞ் சூடுமலை—நீதி
தழைக்குமலை ஞானத் தபோதனரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ணா மலை. (க)

அன்பர் பிறப்பை யகற்றுமலை யன்பரல்லா
லன்பர் பிறப்பை வளர்க்குமலை—யன்பை
வடிக்குமலை சிங்கத்தை வந்துசிம்பு ளாகி
யடிக்குமலை யண்ணா மலை. (உ)

கூற்றை யுதைத்தமலை கோமாறன் கூடல்வைகை
யாற்றை யடைத்தமலை யாரூரன்—போற்றச்
சிறந்தமலை தீவினையேன் செய்தகுறை யெல்லா
மறந்தமலை யண்ணா மலை. (ங)

ஏழைக் கிரங்குமலை யேதேது கேட்டாலும்
கோழை படாமற் கொடுக்குமலை—வேழ

முரித்தமலை யம்மைக் கொருபாக மீந்த
மருத்துமலை யண்ணா மலை. (ச)

கண்டங் கரியமலை கண்மூன் றுடையமலை
யண்டரெல்லாம் போற்றற் கரியமலை—தொண்டருக்குத்
தோற்றுமலை நாளுந் தொழுவோ ரெழுபிறப்பை
யாற்றுமலை யண்ணா மலை. (ரு)

அன்னமுடன் சொன்ன மளிக்குமலை யாதரிப்போ
ருன்னுவா மெல்லா முதவுமலை—துன்னுபுகழ்
கொண்டமலை யங்கிக் கொழுந்தாகி யண்டமுற
மண்டுமலை யண்ணா மலை. (சு)

மாமா தவநமச்சி வாயன் றினமொருவெண்
பாமாலை சாத்திப் பணியுமலை—காமாதி
யென்னுமலை தான்கடந்தோ ரின்பத் திருவுளத்தே
மன்னுமலை யண்ணா மலை. (எ)

அஞ்சக் கரமா யமர்ந்தமலை யாதரிப்போர்
வஞ்சக் கருவினையை மாற்றுமலை—நெஞ்சைத்
திருத்துமலை மெய்ஞ்ஞான சித்திதருந் தெய்வ
மருத்துமலை யண்ணா மலை. (அ)

தொண்டர் வலமாகச் சூழுமலை சூழுமவர்
பண்டைவினை யெல்லாம் பறிக்குமலை—யண்ட
முருவுமலை யெந்தைகு ருவோநமச்சி வாயன்
மருவுமலை யண்ணா மலை. (கூ)

கொம்பனைய பேதைக் குறைமகளிர் வானிலுறு
மம்புலியி னேடுவிளை யாடுமலை—செம்பவள
மொத்தமலைசற்குருவா யொண்கழலென் சென்னியின்மேல்
வைத்தமலை யண்ணா மலை. (க0)

ஞான குருநாத னமச்சிவா யன்கருணை
யானபர ஞகியெனை யாண்டமலை—வானவர்கள்
போற்றுமலை தீவினையேன் புந்திக் கவலையெல்லாம்
மாற்றுமலை யண்ணு மலை. (கக)

சரண கமலந் தனைப்புகழுந் தொண்டர்
மரண பவத்துயரம் மாறக்—கருணை
பொழியுமலை தட்டுப் புழுகுபனி நீரே
வழியுமலை யண்ணு மலை. (கஉ)

அன்பர் கருத்தி லனவரத மேவுமலை
துன்ப மகலத் துரத்துமலை—யின்பம்
விளைக்குமலை செம்பொன்மக மேருவினை வில்லா
வளைக்குமலை யண்ணு மலை. (கஙு)

நண்டர்க் குகையி னமச்சிவா யன்கருத்தில்
வெண்பாப் பயிராய் விளையுமலை—திண்பா
ரளந்தமலை செஞ்சுடரா யன்றிருவர் தேட
வளர்ந்தமலை யண்ணு மலை. (கச)

சிதமல ரோனெடுமா றேடுமலை யன்பருக்குப்
பாதமலர் வீடாய்ப் பலிக்குமலை—மாதவர்கண்
மொய்த்தமலை யுண்ணு முலையுமையைப் பாகத்தில்
வைத்தமலை யண்ணு மலை. (கரு)

வைத்தநிதி யோநமச்சி வாயகுரு நாடோறு
மெய்த்தமிழி ஞற்புகழ்ந்து மேவுமலை—யெத்திசையு
மின்னுமலை மாதுடனே வெள்ளிமலை வீடாக
மன்னுமலை யண்ணு மலை. (கசு)

முக்கோண மாக முளைத்தமலை முண்டகன்மா
லக்கோடு நாக மணிந்தமலை—திக்கோடு

துன்னுமலை தன்னைத் துதிக்குமடி யாருளத்தின்
மன்னுமலை யண்ணு மலை. (கஎ)

வண்டமிழா லோநமச்சி வாயகுரு வேத்துமலை
கண்டுதொழு வார்க்கினிய காட்சிமலை—யண்டமுத
நீளுமலை போற்றி நினைக்குமடி யாருளத்தே
வாழுமலை யண்ணு மலை. (கஅ)

அஞ்செழுத்தாய் வேதமா யாகமமாய் நின்றமலை
விஞ்செழுத்தா யொன்ருய் விளங்குமது—நெஞ்சகத்தே
தைத்தமலை நாயேனைத் தன்னடியார் கூட்டத்தில்
வைத்தமலை யண்ணு மலை. (கசு)

மன்னுளு மோநமச்சி வாயகுரு செந்தமிழாற்
பன்னுளு மேத்திப் பணியுமலை—யெந்நாளு
மெய்க்குமலை பொல்லா வினையேனைத் தன்னடிக்கீழ்
வைக்குமலை யண்ணு மலை. (௨0)

எந்தை குருநாத னிருக்குமலை யென்பாச
பந்தமற நோக்கிப் பரித்தமலை—சந்திரனைத்
தேய்த்தமலை நாயடியேன் சிந்திக்குஞ் சிந்தனைக்கே
வாய்த்தமலை யண்ணு மலை. (௨க)

அஞ்ஞானக் கங்கு லகற்றுமலை யன்பர்க்கு
மெய்ஞ்ஞானச் சோதி விளக்குமலை—துஞ்ஞானச்
சந்தமலை நாயேற்குத் தந்தைதாய் சற்குருவாய்
வந்தமலை யண்ணு மலை. (௨௨)

நீற்றை யணிந்த மலை நீள்சுடராய் நின்றமலை
யேற்றைப் பரியாக வேறுமலை—கூற்றை
யுதைத்தமலை யன்றரியை யோர்சிம்பு ளாகி
வதைத்தமலை யண்ணு மலை.

ஓலமிடுந் தேவர்குழா முய்யத் திருமிடற்றி
லாலவிடந் தன்னை யடக்குமலை—நாலுமறை
யந்தமலை நாயேனை யாளக் குருவாகி
வந்தமலை யண்ணா மலை. (௨௪)

ஆதி நெடுமா லயன்காண வன்றுபரஞ்
சோதிச் செழுஞ்சுடராய்த் தோன்றுமலை—வேத
முழங்குமலை சிந்திப்பார் முன்னின்று முத்தி
வழங்குமலை யண்ணா மலை. (௨௫)

வந்துலகி லோநமச்சி வாயகுரு வாயடியேன்
சிந்தைகுடி கொண்டிருக்குந் தெய்வமலை—முந்தைவினை
நீக்குமலை சொல்லரிய நீள்பிறவித் துன்பமெல்லா
மாய்க்குமலை யண்ணா மலை. (௨௬)

சத்திக் கொருபாகந் தான்கொடுத்து நின்றமலை
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தமலை—யெத்திசையும்
போற்றுமலை போற்றிப் புகழ்வா ரெழுபிறப்பை
மாற்றுமலை யண்ணா மலை. (௨௭)

வால மதியை மௌலியின்மேல் வைத்தமலை
சீலமுனி வோர்கள் செறியுமலை—காலங்
கடந்தமலை சீறிவருங் காலனைக்கா லாலே
யடர்ந்தமலை யண்ணா மலை. (௨௮)

சிட்ட ரிடருஞ் சிவநீதி யில்லாத
துட்டர் சுகமுந் துடைக்குமலை—நட்டம்
பயிலுமலை யெவ்வுலகும் பாழ்படுமென் றுல
மயிலுமலை யண்ணா மலை. (௨௯)

கண்டமிருளக் கடுவிடத்தை வானவர்க்கா
வுண்டுபிரா னாகி யுதவுமலை—தொண்ட

ரிணங்குமலை வானோரு மேனோரும் போற்றி
வணங்குமலை யண்ணா மலை. (௯௦)

துன்பப் பசிதீர்க்குஞ் சுத்தசிவ ஞான
வின்பப் பசுந்தே னிருக்குமலை—யன்பர்க்
கிருளுமலை வாராம லெப்போதுங் காட்சி
யருளுமலை யண்ணா மலை. (௯௧)

செகமருவு மைம்புலனிற் சேராமன் ஞானச்
சுகமருவ மேன்மைபுனை தொண்ட—ரகமருவுந்
தூயமலை வஞ்சகர்க்குத் தோன்றாம லேயொளிக்கு
மாயமலை யண்ணா மலை. (௯௨)

கரத்தி லினிய கனபொருளைத் தந்துஞ்
சிரத்தி லடியிணையைச் சேர்த்தும்—பரத்து
மிகத்துமலை வாராம லென்குருவா யாண்ட
மகத்துமலை யண்ணா மலை. (௯௩)

பற்றி யிமையோர் பகைதெறுவான் வந்தெதிர்த்த
வெற்றி மதராஜன் வேகவே—யுற்று
விழித்தமலை தக்கனார் வேள்விதனை முன்னா
ளழித்தமலை யண்ணா மலை. (௯௪)

பாட றனைவிரும்பிப் பாவலர்க்கா கப்பரவை
வீடுதனக் கிருகால் மேவியே—கூட
விணக்குமலை தன்புகழை யெண்டிசைக டோறு
மணக்குமலை யண்ணா மலை. (௯௫)

கந்திக்குந் தேமாங் கனிபறித்துக் கார்க்கடுவன்
மந்திக்கு நல்கி மகிழுமலை—சிந்திக்கு
மெண்ணமலை வற்றோர்க் கினியமலை யோரஞ்சு
வண்ணமலை யண்ணா மலை. (௯௬)

உன்னு தவம்புரியு மோகமச்சி வாயகுரு
மன்னுங் கருணைமுகில் வாழுமலை—பென்னம்
பெரியமலை மாலும் பிரமனுந் தேடற்
கரியமலை யண்ணா மலை. (௩எ)

வேண்டு மயன்மால் விழிமனத்துக் கெட்டாம
னீண்டு தழற்பிழம்பாய் நின்றமலை—யாண்ட
கருணைமலை யொப்புரைத்துக் காணவரி தான
வருணைமலை யண்ணா மலை. (௩அ)

வீடு முதலா விரும்பும் பொருளனைத்தும்
பாடுமடி யார்க்குப் பலிக்குமலை—நீடுபுகழ்
பூண்டமலை சற்குருவாய்ப் பொல்லாச் சிறியேனை
யாண்டமலை யண்ணா மலை. (௩௯)

அனைத்துலகும் போற்றுதிரு வைந்தெழுத்தை யோதித்
தனைத்தொழுது பேணுந் தவத்தோர்—நினைத்தவா
நல்குமலை யெந்நாளு நல்லோரு நன்னெறியு
மல்குமலை யண்ணா மலை. (௪0)

மானனைய கண்ணார் வசமாகி நாயடியே
னூனவினைக் காட்டி லுழலாமன்—ஞானநெறி
காட்டுமலை தன்னைக் கருதுமடி யாரிடரை
வாட்டுமலை யண்ணா மலை. (௪௧)

பிள்ளை யறுத்துதவும் பேரா ளனையுவந்து
கொள்ள வயிரவமெய்க் கோலமாய்—மெள்ள
நடந்தமலை சிம்புளாய் நாரசிங்க ரூபை
யடர்ந்தமலை யண்ணா மலை. (௪௨)

உய்யவரந் தந்தருளு மோகமச்சி வாயகுரு
வையமுழு துந்துதிக்க வாழுமலை—துய்யவரந்

தேக்குமலை நல்லோர் செறியமலை பெண்ணையா
ணுக்குமலை யண்ணா மலை. (சங)

உண்ணா முலையா ளொருபாக மானமலை
கண்ணா ரமுதாய காட்சிமலை—விண்ணோர்
துதிக்குமலை யன்பர் தொழுதேத்தி நாளு
மதிக்குமலை யண்ணா மலை. (சச)

நாதனரு ளான நமச்சிவா யன்கனிவா
யோதுதமிழ் மாலை யுகந்தமலை—பாதிமதி
சூடுமலை பத்திசெயுந் தொண்டருடன் கூடிவினை
யாடுமலை யண்ணா மலை. (சரு)

தேவரையுந் தேவருக்குத் தேவராச் செப்புமொரு
மூவரையு மண்ணோர் முனிவரையும்—யாவரையும்
பெற்றமலை தன்பெருமை பேசுங்காற் றுய்தந்தை
யற்றமலை யண்ணா மலை. (சசு)

நேசிக்கு மன்பர் நினைவுகொடு பாவித்துப்
பூசிக்கும் பூசை பொருந்துமலை—யாசைக்குள்
வீழுமலை பற்றொழிந்த மெய்யடியார் நெஞ்சகத்தில்
வாழுமலை யண்ணா மலை. (சஎ)

நன்றிபுனை நண்ப நமச்சிவா யன்றினமுந்
துன்றுமலர் தூவித் துதிக்குமலை—யன்றிருவர்
தேடுமலை சந்ததமுந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
யாடுமலை யண்ணா மலை. (சஅ)

நெஞ்சகத்தி லொன்று நினைப்பார்க்கு மாலரியாக்
கஞ்சமொத்தபொன்னடியைக் காட்டுமலை—அஞ்செழுத்தி
னமமலை யம்பிகையுண் ணாமுலையும் மைக்குகந்த
வாமமலை யண்ணா மலை. (சகூ)

புன்றலையின் மாயன் புவியிடந்துங் காணரிய
நன்றிதரும் பொன்னடியை நாடியே—யென்றுமொரு
நாளுமலை வாராம ஞயேனைச் சற்குருவா
யாளுமலை யண்ணு மலை. (௫0)

சண்ட விடத்தைச் சகமிறந்து போகாமற்
கொண்ட திறம்பாடிக் கொண்டாடித்—தொண்டர்
பணியுமலை மெய்ம்முழுதும் பால்வெள்ளை நீற்றை
யணியுமலை யண்ணு மலை. (௫க)

தில்லைவனங் காசி திருவாரூர் தென்மதுரை
நெல்லையினும் பேரொளியாய் நின்றமலை—தொல்லைமறை
பாடுமலை சந்ததமும் பத்தரக மேவிநட
மாடுமலை யண்ணு மலை. (௫உ)

மூலமுத லுண்ணு முலையென்று மன்பருக்குச்
சாலவர மீந்தருளுந் தாயென்று—நாலுமறை
பேசமலை பாகம் பிரியாச் சிவஞான
வாசமலை யண்ணு மலை. (௫௩)

தொன்மைதுரைச் சுந்தரற்காத் தூதுபோய் வந்தமலை
நன்மைதரத் தொண்டருக்கு நல்குமலை—மன்மதனைக்
காய்ந்தமலை கூடலிற்சங் கத்தா ருடன்றமிழை
யாய்ந்தமலை யண்ணு மலை. (௫௪)

புண்டரிகன் மாறேடிப் பொன்முடியும் பொன்னடியும்
கண்டறிய வொண்ணுத காட்சிமலை—தொண்டருடை
யூனமலை பற்றறுக்க வோநமச்சி வாயகுரு
வானமலை யண்ணு மலை. (௫௫)

துன்றுமலர் சோலைதொறுஞ் சூழுமலைச் சோனையென
மன்றல் கமழு மதுமாரி—யென்றும்

பொழியுமலை மாருமற் பூஞ்சுனைநீர் பொங்கி
வழியுமலை யண்ணு மலை. (ருசா)

வேட்ட வடியார் விளக்குஞ் சிவஞான
நாட்டம் பொழிபே ரானந்தநீ—ராட்டக்
குளிக்குமலை நாளுங் குறைவிலாச் செல்வ
மளிக்குமலை யண்ணு மலை. (ருஎ)

நீலமலை தேடரிதாய் நின்றமலை நின்றதழற்
கோலமலை மன்றிற் குனிக்குமலை—மூலமலை
யந்தமலை சுந்தரற்கா யன்றிறவிற் றாதுபோய்
வந்தமலை யண்ணு மலை. (ருஅ)

தரையெலா முய்யத் தனித்திருந்து செய்யுங்
கரையிலா மாதவத்தைக் கண்டு—விரவியொரு
பாகமலை மாதுபெறப் பாலித்து நின்றருளு
மாகமலை யண்ணு மலை. (ருகூ)

கள்ளப் புலவேடர் கைவசமா கக்கனிந்து
தெள்ளித் தெளிந்தோர் செறிவாக—விள்ளக்
கருத்துமலை யாதிருக்கக் காட்சிதருந் தெய்வ
மருந்துமலை யண்ணு மலை. (சா0)

முக்குணமு மைம்புலனு மூளா வகையடக்கி
யொக்குமுணர் வாயிருப்போ ருள்ளத்தே—புக்குலவும்
பாதமலை தாய்வயிற்றிற் பார்மீதில் வந்துபிற
வாதமலை யண்ணு மலை. (சாக)

பண்ணடுத்த கூடற் பழம்பதியிற் பிட்டமுதை
யுண்டடுத்து வைகை யுடையாமன்—மண்ணெடுத்துப்
போடுமலை சந்தகமும் பொன்னம் பலத்தினட
மாடுமலை யண்ணு மலை. (சா௨)

அண்டமுழு தும்பறந்தே யன்னவுரு வாய்த்தேடி
மண்டலமெ லாங்கோல மாய்த்தேடிப்—புண்டரிகன்
சீர்க்கமலை கோனறியாத் தெய்வச் சிவஞான
மார்க்கமலை யண்ணு மலை. (சுஙு)

கூனற் சிறுபிறையைக் கோளரவுக் கஞ்சாமல்
வானப் பணிசடைமேல் வைத்தமலை—ஞானச்
சரதமலை யானந்தத் தாண்டவத்துக் கேற்ற
வரதமலை யண்ணு மலை. (சுச)

பொருந்துதலைச் சங்கப் புலவர்தமைப் போலே
விரிந்தபுகழ்க் கூடலிலே மேவி—யருந்தமிழை
யாய்ந்தமலை பார்மீதி லெங்கெழுந்த ஞகிவந்து
வாய்ந்தமலை யண்ணு மலை. (சுரு)

ஆதிமலை யாதி யநாதிமலை யம்மையொரு
பாதிமலை யோதிமறை பாடுமலை—நீதிமலை
தந்த்ரமலை யந்த்ரமலை சாற்றியபஞ் சாக்கரமா
மந்த்ரமலை யண்ணு மலை. (சுசு)

அஞ்சு புலனு மடக்கி யறிவுடையோர்
வஞ்ச வினைப்பிறவி மாயவே—நெஞ்சி
லழுத்துமலை யன்ப ரனவரதம் போற்றி
வழுத்துமலை யண்ணு மலை. (சுஎ)

கதித்தமுனி பாலகன்மார்க் கண்டனையே சீறிப்
பதைத்துவருங் காலன்படவே—யுதைத்ததொரு
வீரமலை சற்குருவாய் மேவியனை யாண்டபட்ச
வாரமலை யண்ணு மலை. (சுஅ)

இமயவரும் பத்தருமா கேசுரங் காணச்
சமயகுரு வாநந்தி தாங்க—வுமையொருபங்

கானமலை வாக்குமனங் காயந் தமக்கரிய
வானமலை யண்ணு மலை. (சுகூ)

ஆத்தி சுடுக்கைமுத லானமல ரைந்தெழுத்தாற்
சாத்தி யடியவருந் தக்கோரு—மேத்திப்
புகழுமலை யாங்கவரைப் பொற்கொடியோ டெய்தி
மகிழுமலை யண்ணு மலை. (எ0)

மாலூன்றிச் செய்யு மணர்ந்தகைந்து சுந்தரனைக்
காலூன்றி யாளக் கருணையாய்க்—கோலூன்றித்
தந்த விருத்த சதுர்வே தியனாக
வந்தமலை யண்ணு மலை. (எக)

அறுகு மதியு மணிமுடிமேற் கூடன்
மறுகு தனிலடியார் வாழ—விறகு
சுமந்தமலை போற்றிசெயுந் தொண்டரகந்தோறு
மமர்ந்தமலை யண்ணு மலை. (எஉ)

மட்டலவு கஞ்ச மலரோனு மாயோனுந்
திட்டமுடன் றேடித் திகைத்தாலு—வெட்டரிய
ஞானமலை பார்மீது நாலுகத்தி னுலுவடி
வானமலை யண்ணு மலை. (எ௩)

மறைவடிவாஞ் சோமாசி மாறன்மக டன்னி
லுறைவடிவாம் பங்கிலுமை யோடு—நிறைவடிவாய்ச்
சென்றமலை யந்தணர்சூழ் தெய்வக் கனகமணி
மன்றமலை யண்ணு மலை. (எச)

எப்பொருளு மாகி யிருசுடர்பா ராக
மெய்ப்பொருளு மாகி விளங்குமலை—கைப்பொருளை
யொத்தமலை யென்றலைமே லோநமச்சிவாயனடி
வைத்தமலை யண்ணு மலை. (எரு)

பல்லுயிருங் கேட்டறியப் பார்த்தன்கை யாலடித்த
வில்லடியும் புத்தன் மிகவெறிந்த—கல்லெறியும்
பட்டமலை மன்மதனைப் பார்வையினுல் வெந்துவிழ
வட்டமலை யண்ணு மலை. (எசு)

வானை யுருவ வளர்ந்தமலை வாம்பச்சைத்
தேனையொரு பாகத்திற் சேர்த்தமலை—யானை
யணித்திரள்சேர் சாரலதில்வேய்க ளீன்ற
மணித்திரள்சே ரண்ணு மலை. (எஎ)

அன்று கயிலை யரக்க னெடுத்தவப்போ
நின்றவனைக் காலா னெரித்தமலை—யென்று
மருத்துமலை யெவ்வுலகு மன்பரிடர் நோய்க்கு
மருத்துமலை யண்ணு மலை. (எஅ)

அன்றுபதி னுறுவய தானமார்க் கண்டர்தமக்
கென்றுமீ ரெண்வயதே யென்றமலை—நின்று
சிறக்குமலை தன்னடியார் செய்தகுறை யெல்லா
மறக்குமலை யண்ணு மலை. (எகூ)

அன்றிருவர் தேட வனல்வடிவாய் நின்றமலை
நின்றுருகுந் தொண்டருக்கு நேயமலை—யென்று
நடிக்குமலை வேள்வியிலே நாரணனை யோட
வடிக்குமலை யண்ணு மலை. (அ0)

நஞ்சணியுங் கண்டமலை நாளு மடியவர்தம்
வஞ்சவினை தானறுக்க வந்தமலை—நெஞ்சை
யிளக்குமலை யன்பர்க் கினியபே ரின்பம்
வளர்க்குமலை யண்ணு மலை. (அக)

பையரவஞ் சூடுமலை பத்தர்பணிந் தேத்துமலை
கையின்மழு மான்றரித்த காட்சிமலை—துய்ய

நதியணியும் வேணியின்மே னாறுமலர்க் கொன்றை
மதியணியு மண்ணா மலை. (அஉ)

மயிலரவஞ் சேருமலை மான்புலிகள் கூடிப்
பயிலுமலை வானோர் பரவுங்—கயிலை
பொருந்துமலை யெந்நாளும் போற்றுமன்பர் நாவா
லருந்துமலை யண்ணா மலை. (அங)

உற்றுப் புரத்தி லொருமூவர் தம்மைவைத்துப்
பற்றி யெறிந்துவிழப் பார்த்தமலை—நத்தியே
நாளுந் தனைத்தேடி நம்புமடி யார்தமையே
யாளுமலை யண்ணா மலை. (அச)

உள்ளும் புறம்பு மொருசெயலா மன்பருளங்
கொள்ளுமலை நாட்டங் குளிக்குமலை—துள்ளு
மெருதின்மே லேறுமலை யென்பிறவி நோய்க்கு
மருத்துமலை யண்ணா மலை. (அரு)

துன்ப மகற்றுமலை தொல்வினையை நீக்குமலை
யன்பர்தமை வாவென் றழைக்குமலை—தன்பதத்தைக்
காட்டுமலை தன்னைக் கருத்திலுறு மன்பரிடர்
வாட்டுமலை யண்ணா மலை. (அசு)

போதமுற்ற மெய்யடியார் புந்தியிலே வேரோடிப்
பாதமுச்சி மாட்டாய்ப் படர்ந்தமலை—நாதந்
தழைக்குமலை யன்பர் தபோதனரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ணா மலை. (அஎ)

முப்போதும் பூசித்து மோகித்துப் போற்றுமவர்க்
கப்போது முன்னின் றருளுமலை—யெப்போதுந்
தாய்க்குமினி தானமலை சற்குருவாய் நாயேற்கு
வாய்க்குமலை யண்ணா மலை. (அஅ)

காலை யுதைத்தமலை கையில்மான் சூலமலை
வேலை விடமருந்தும் வெற்றிமலை—மாலை
யணிசேரு நீண்முடிமே லங்கரவ மீன்ற
மணிசேரு மண்ணா மலை. (அசு)
மாறுபட்ட தக்கனுயிர் மாய்த்தமலை மாலயர்க்கு
நீறுபட்ட செந்தழலாய் நின்றமலை—கூறுங்கா
லொப்பனைக ளில்லா துயர்ந்தமலை நீண்முடிமே
லப்பணியு மண்ணா மலை. (கூ0)
பச்சைநிறந் தானாகிப் பாதிவடி வானமலை
கச்சையெனக் கட்செவியைக் கட்டுமலை—நிச்சயமாய்
மாளு மடியேனை மாளா வகையருளி
யாளுமலை யண்ணா மலை. (கூக)
மானொருகை வெற்றி மழுவொருகை யானமலை
ஞானமுனி வோர்கணித்த நாடுமலை—யானை
யுரித்தமலை யம்மை யுமைபாலே யார்க்கு
மருத்துமலை யண்ணா மலை. (கூஉ)
முல்லைமலர்க் கொன்றை முடிமே லணிந்தமலை
யெல்லையிலா மாதவர்க ளேத்துமலை—தில்லையிலே
நட்டமலை முப்புரத்தை நாடுமன்பர் மூவரைவிட்
டட்டமலை யண்ணா மலை. (கூரு)
எல்லாருங் காணற் கினியமலை யென்னுடைய
பொல்லா வினையறுக்கப் போந்தமலை—சொல்லாரும்
நல்லமலை பொல்லாரை நாசமுறப் பார்க்கைக்கு
வல்லமலை யண்ணா மலை. (கூச)
ஆழி நெடுமா லயர்க்குமரி தானமலை
யூழின்வினை யன்பர்க் கொழிக்குமலை—யாழியிலே
நஞ்சழலைக் கண்டு நடுங்கினரைக் காக்குமலை
யஞ்சுமுகத் தண்ணா மலை. (கூரு)

எத்திசையுந் தோற்றுமலே யேறுகந்து நின்றமலே
சித்திவர மீந்தருளிச் செய்யுமலே—முத்தர்மனம்
பூணுமலே யண்டர் புகழுமலே நீண்டதொரு
மாணுமலே யண்ணு மலே. (கூசு)

வண்மைக் குணத்தவரை மாதவரை வந்தடைந்தோர்
தம்மைத் தளராமற் ருங்குமலே—யுண்மை
பொருந்துமலே விண்ணவர்கள் போகாம லால
மருந்துமலே யண்ணு மலே. (கூஎ)

வானத்துப் பூந்தருவை வாங்கிக் களிறுபிடி
யானேக்கு நீட்டி யணேயுமலே—ஞானத்த
ருன்னுமலே யெந்நாளு மோநமச்சி வாயகுரு
மன்னுமலே யண்ணு மலே. (கூஅ)

அழியாத முத்தி யளிக்குமலே யன்பர்க்
கொழியா விணேயை யொழித்துக்—கழியாத
வேற்றுப் பிறப்பை யினியமையு மென்றருளி
மாற்றுமலே யண்ணு மலே. (கூகூ)

பெற்றந் தனிற்ருேன்றிப் பெய்வளேயுந் தானுமென்றன்
குற்றங் களேந்தருளிக் கொண்டமலே—நித்தம்
புதியமலே கங்கையணி பொற்சடைமேல் வைத்த
மதியமலே யண்ணு மலே. (க00)

அண்ணு மலேமாலே யானதமிழ் வெண்பாவாற்
றண்ணுரு மைந்தெழுத்தைச் சாற்றியநூற்—பண்ணுகக்
கற்றவர்கள் கேட்டவர்கள் காசினியிற் பேரின்ப
முற்றுலகை யாள்வ ருவந்து. (க)

மன்னுதிரு வண்ணு மலேயைவல மாகவந்துன்
றுன்னுதிரு வைந்தெழுத்தை யோதினேன்—றென்னருணே
நாயகத்தைக் கோவிலிலே நான்கண்டேன் பெற்றெடுத்த
தாயகத்தைக் கண்டவர்பொற்ருள். (உ)

அண்ணுமலேவெண்பா முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தெய்வீகம் விளங்கிய

குகைநமசிவாயதேவர் அருளிச்செய்த

# அருணகிரியந்தாதி.

## காப்பு.

சித்திதரும் புத்திதருஞ் செந்திருவைச்சேர்விக்கும்
பத்திதரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்குங்—கொத்தி
யரிமுகனைக் காய்ந்த வருணேசர் தந்த
கரிமுகனைக் கைதொழுதக் கால்.

## நூல்.

கார்கொண்ட மேனியனுங் கஞ்சனுங்கா ணுப்பெருமை
யார்கொண் டுரைசெய்வா ரம்புவியிற்—சீர்கொண்
டருணகிரி மேவுகின்ற வையாநீ வேண்டிக்
கருணைபுரி யாதிருந்தக் கால். (௧)

காலைமலர் தூவக் கருத்தறியா நாயேற்கு
வேலைவிட முண்ட விமலனே—மேலாய
வாசிகனே கண்பலித்து வாழ்விக்குஞ் சோணகிரி
தேசிகனே நீகண்டாய் திக்கு. (௨)

திக்குவே றில்லை திருவுளமே யல்லாம
லிக்குவே ளைக்காய்ந்த வீசனே—மிக்கவிடந்
தன்னையுண்ட சோணகிரித் தாணுவே நாயேற்குப்
பின்னையுண்டோ நீயல்லாற் பேசு. (௩)

பேசுமவர் வஞ்சப் பிறப்பறுக்கு மென்றுலகில்
வீசுபுகழ்ச் சோணகிரி வித்தகா—மாசிலா
வண்ணு மலையானே யன்னைவயிற் றென்னையுருப்
பண்ணு மலைபாகண் பார். (௪)

பாராம னீயிருந்தாற் பார்மீதி ஞயேனுக்
காராவார் சோணகிரி யண்ணலே—தீராப்
பிறப்பை யகற்றுதற்கும் பிஞ்ஞகனே சூழ்ந்த
விறப்பை யகற்றுதற்கு மின்று. (ரு)

இன்றுபோ காவோ விருவினையு மும்மலமு
நின்றுதமி யேனை நெருக்காம—னன்றிதரு
மாரணனே சோணகிரி யத்தனே மாறேடுங்
காரணனே நீநினைந்தக் கால். (சா)

காலன் றனக்கஞ்சக் காரணமென் னெஞ்சமே
யால முகந்த வருணேசன்—கோலத்தை
நேசமுற்று நீகருதி னீங்காம னின்றலைக்கும்
பாசமுற்று நீக்கும் பரன். (எ)

பரமனீ யென்று பணிந்துருகிப் பாடிக்
கரஞ்சேர்த்து நீர்சோரக் கண்கள்—வரங்கேட்ட
வென்னவா வின்படியே யீந்தா யிதற்கருணை
மன்னவா காணேன்கைம் மாறு. (அ)

மாறுகொண்ட தக்கன் மனோரதமெல் லாந்தவிர்த்து
வீறுகொண்ட சோணகிரி வித்தகா—வாறுகொண்ட
செஞ்சடையாய் நின்னைத் தெரிசித்தல் வேண்டுமென்கண்
பஞ்சடையா முன்னே பரிந்து. (கூ)

பரிந்தணிந்த வெண்ணீறு பாம்புந்தீக் கண்ணு
மரிந்தசிர மாலை யழகுந்—தெரிந்து
நெருக்குமாம் வல்வினையை நீக்குமரு ணேசற்
கிருக்குமாங் கோலங்க ளேத்து. (க0)

கோலமுதற் றேடிநெஞ்சே கூப்பிட்டுங் காணாத
கோலங் குருவடிவு கொண்டேதா—ஞலங்

தரித்தபிரான் சோணேசன் றன்முனிந்து வேளை
யெரித்தபிரான் வந்தா னிதென். (கக)

என்னதவப் பயனோ வேழையேற் கென்றறியேன்
முன்னமறை காணாத முக்கண்ணோ—னின்னையே
தேடுகைக்குஞ் சோணகிரி தேசிகனே நின்புகழைப்
பாடுகைக்கும் பெற்ற பயன். (க உ)

பெற்றோரும் பலனைப் பிறந்ததனா னெஞ்சமே
யற்றோ மனத்தி லனவரதம்—பற்றுவா
ருள்ளலைக்குந் தீவினையை யோட்டி மருணகிரி
வள்ளலைக்கொண் டாட வரம். (கங)

வரம்பலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாழ்வே பலிக்குந்
திரம்பலிக்குஞ் செல்வம் பலிக்கு—முரம்பலிக்குஞ்
சோணா சலனைச் சுவாமிதனை யுள்ளத்தே
காணார் கருத்தென் கருத்து. (கச)

கருத்தி லருணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளை
யிருத்தி நினைப்பாரை யென்றும்—வருத்துமோ
நாட்டும் பலவுயிரை நாடோறும் பின்றொடர்ந்து
வாட்டும் பிறவிநோய் வன்பு. (கரு)

வன்பெருக்கிற் கன்மிதக்கும் வாய்முதலை பிள்ளைதரு
மென்புருக்கொள் பெண்ணா யிருக்குமே—யன்பருக்கு
நாட்டுகுரு சோணகிரி நாதனடி யார்மூவர்
பாட்டினிசை கேட்ட பரம். (கசு)

பரம னருணேசன் பதம்பணியார்க் கென்றுங்
கருமஞ் சிதையுமெனல் கண்டோ—மருமந்த
கூட்டுத் தலைபோய்க் கொடியதக்கன் வேள்வியிலே
யாட்டுத் தலையானகை யால். (கஎ)

ஆலம் வருவதுகண் டஞ்சி யமரர்குழாஞ்
சால வெருண்டோடுஞ் சமயத்தி—லோலமென
நின்று னுலகறிய நேசமடி யாரிடத்துக்
குன்றுத சோணகிரிக் கோ. (கஅ)

கோடிவிதி மாளிற் குலாவுகம லக்கண்ண
னோடி வடவா லுறங்குமே—நாடுங்கா
லக்கண்ணர் கோடி யழியி னருணகிரி
நக்கனருள் சற்றே நகும். (ககூ)

நகுமானை யேந்தருணை நம்பா பிறப்பிற்
புகுவேனைக் காக்கும் புனிதா—தகுமேனைப்
பெற்றதுணை நீயல்லாற் பேருலகி னுயேனுக்
குற்றதுணை மற்றியாவ ரோது. (உ0)

ஓதக் கடனஞ்சை யுண்டசோ ணசலனை
யோதக் கடனெஞ்சே யோதினுற்—பாதம்
பெறலா நமது பிணிமூப்புச் சாக்கா
டறலாங் கரையேற லாம். (உக)

ஆமென்று நம்பியனு தினமும் போற்றினு
னுமென்று பற்றி நலமாகக்—காமித்துச்
சிட்டாகுஞ் சோணகிரி சிந்தித்தா னெஞ்சமே
விட்டேகும் வெய்ய வினை. (உஉ)

வெய்ய பிறவிதனை வேரறுக்குஞ் சோணகிரி
யையரடி யார்பாட்டிற் கல்லாமற்—றய்யகரா
வாய்க்குமோ பிள்ளையுந்தண் வாரிதியிற் கன்மிதந்து
காய்க்குமோ வாண்பனையுங் காய். (உங)

காய நெகிழாமுன் கண்க ளிருளாமுன்
வாயிலுள்ள பல்லும் வழுவாமுன்—காயம்பார்த்

தோடிநமன் வாராமன் னுள்ளமே சோணகிரி
நாடிநம வென்றே நட. (உச)

நடக்குங் குலங்கல்வி நம்மவெண்பா ராசை
யடக்கும் வகைசற் றறியார்—தொடுக்குநூல்
காட்டுமோ சோணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளிணையைக்
கூட்டுமோ சொல்லீர் குலம். (உரு)

குலமில்லார் வண்மைக் குணமில்லார் கல்வி
நலமில்லா ரானு நன்றே—வலம்வந்
தரிய திருவருணை யண்ணலுக் காளாவார்
பெரியவர்க்கு மேலான பேர். (உசு)

பேரும பெருவாழ்வும் பிள்ளைகளும் வேண்டுவா
ராரும் பரவு மருணேசன்—சீரை
யுறக்கத் திலுமறக்க வொண்ணா துறைக்கிற்
பிறக்கக் கிடையாது பின். (உஎ)

பின்னறியேன் முன்னறியேன் பேதையேன் பாமாலை
யென்னறியேன் சோணகிரி யீசனே—நின்னருளைக்
கொண்டுரையா நிற்குங் குறியுங் குறிதேடுங்
கண்டுரையா தென்றன் கருத்து. (உஅ)

கருத்தறிந்த மெய்யடியார் கண்காண வெள்ளை
யெருத்தல்வருஞ் சோணகிரி யீசா—பருத்த
வலங்கார நால்வேத வைந்தலையு ளொன்றைக்
கலங்காம னீயறுத்தாய் கண்டு. (உகூ)

கண்டுமிணை யென்பார் கருத்துநா வும்வாழி
யண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே—விண்டுவாஞ்
சங்கையெடுத் தோன்கண் சரணத்திற் சாற்றுமுன்றன்
செங்கையிலே வேதன் சிரம். (௩0)

சிரமாலை தானணிந்து சேவினுகந் தேறி
யருமா மறைதேடு மண்ணல்—வருமா
முனிக்கூட்டம் போற்று முதல்வனரு ணேச
னிணிக்கூட்டான் றுன்பத் தெமை. (ஙக)

எமையாளுஞ் சோணகிரி யீசாநின் பாகத்
துமையாளு நீயு முகந்த—சமயத்
திருக்குன்ற கோலத்தை யான்காண வேண்டி
யிருக்குங் கருணைசெய்வா யென்று. (ஙஉ)

என்று மருணேச னிருபதத்தை நம்பாதார்
குன்றிய வனத்திற் குகையதனிற்—சென்று
திரிந்தேன் பலமருந்து தின்றுசில கால
மிருந்தே னிராமலிருந் தேன். (ஙங)

என் மனந்தேட வினையடியுஞ் சீர்முடியுந்
தானவற்றிற் கெட்டாத தாணுவா—ஞானத்
தழல்கண்ட மேனித் தலைவனரு ணேசன்
கழல்கண்டார் காணூர் கரு. (ஙச)

கருமா முகில்வண்ணன் கஞ்சனுக்கு மெட்டாப்
பெருமான் விடையேறும் பெம்மா—னொருமான்
மழுவேற்குஞ் சோணகிரி மன்னனடி யாரைத்
தொழுவேற்கு முண்டோ துயர். (ஙரு)

துயர்கொண்டு நாளுந் தொலையாப் பிறப்பி
லயர்கின்ற நாயேற்கு மாமோ—வுயர்தவத்தோ
ராரும் பரவு மருணேச ரம்புயத்தாள்
சேருங் கருத்தொருக்காற் செப்பு. (ஙகூ)

செப்பரிய மால்பிரமர் சிந்தைதனக் கெட்டாத
வப்பரிய சோணகிரி யப்பனே—யெப்பொழுதும்

பெண்ணைவிட்டு நீங்காநின் பேரழகு சந்ததமென்
கண்ணைவிட்டு நீங்காது காண். (௩௭)

காணு ரரிபிரமர் கஞ்சமலர்த் தாளிணையை
நாணுமற் றுன்காண நாடியே—சேணுட
ராயும் புகழருணை யண்ணு மலையானே
மாயுந் தமியேன் மனம். (௩௮)

மனத்திற் பயமறிந்து மாமுனிவர்க் காகச்
சினத்திற் புரமெரித்த சீமா—னனத்தனரு
டக்கன் தலையறுத்த தாணு வருணகிரி
நக்கன் றனைமனமே நம்பு. (௩௯)

நம்பியிரு நெஞ்சமே நாளுமரு ணகிரி
யும்பர்கோ னன்றுரைத்த வுண்மையை—நம்பிக்
கெடுத்தாலுஞ் சோணேசன் கேடுபடா தெம்மை
யெடுத்தாலுஞ் சோணேச னென்று. (௪0)

என்றுதரு வாய்மகிழ்ந்தே யான்பெறுவ தெந்நா
ளின்று தமியேற் கியம்பிடாய்—நன்றிதரு
மேகனே சோணகிரி யீசனே சேவேறும்
வாகனே சாகா வரம். (௪௧)

சாகா வரம்பெறலாஞ் சந்ததமுன் சோணகிரி
நாகா பரணன்று ணடியே—யேகாந்த
நண்ணுமக்க மாலைகொடு நாவார வைந்தெழுத்தை
யெண்ணு மறவா தெடுத்து. (௪௨)

எடுத்த பயனை யிருவினையை யெண்ணு
ரடுத்தசிவ பூசை யறியார்—தொடுத்த
நெறியாகுஞ் சோணகிரி நித்தரடி யாரை
யறியாத மானிடவ ரச்சு. (௪௩)

அச்செல்லா மொன்று வதிலே யிருவகையா
வைச்சதென்ன சோணகிரி வள்ளலே—யிச்சையிலே
வாழ்ந்துசில பேரிருக்க வாய்புதைத்துக் கைகட்டித்
தாழ்ந்துசில பேரிருக்கத் தான். (சச)

தானே யுலகுடையோன் றன்னசைவே பல்லுயிர்க்குந்
தானே யனைவர்க்குந் தாதையாய்—தானே
யனைத்துயிருங் காக்கு மருணேச னென்றுன்
மனத்துயரம் போவதே மாண்டு. (சரு)

மாண்டு பிறந்துழலு மாப்பிணியை நீக்குதற்கு
வேண்டு மருந்துனக்கு வேண்டினு—லீண்டுலகில்
வீணேசர் சொல்லை விரும்பாம னெஞ்சமே
சோணேச னென்றிருக்காற் சொல். (சசு)

சொல்லரிய நால்வேதஞ் சொன்னபடி யேகருதி
நில்லரிய பூசையிலே நேசமா—வெல்லரிய
நஞ்சே தரித்தருளு நாதரடித் தாமரையை
நெஞ்சே மறவாம னீ. (சஎ)

நீயே வரல்வேண்டு நின்னைப்போ லானதுணை
நாயேனுக் கியாருண்டு நாடுங்காற்—றூயகமா
மண்ணு மலைமேவு மப்பனே யென்பிறவிப்
புண்ணு மலையகற்றும் போது. (சஅ)

போதுமதி சூடும் புனிதர் புவியீன்ற
மாதுபங்க ரண்ணு மலைநாதர்—பாத
மிறுகப் பிடிமனமே யெந்நாளு நின்னைக்
குறுகப் பயப்படுமே கூற்று. (சகூ)

கூற்றிருக்கு முன்காலிற் கூறு புறங்காலி
லேற்றிருக்கு மாயவன்க ணெப்பொழுதுஞ்—சாற்றுகையி

லம்புயத்தோன் கம்மிருக்கு மண்ணு மலைநாதர்
செம்புயத்திற் காரிணையாஞ் செப்பு. (ரு0)

செப்பரிய ஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனே நன்னூ லறிந்தாலு—மிப்புவியிற்
கொண்டகுரு வைப்பொருளாக் கொள்ளார் பயனேது
கண்டவெல்லாம் வீணிலே கற்று. (ருக)

கற்றதனாற் றொல்லைவினைக் கட்டறுமோ நல்லகுலம்
பெற்றதனாற் போமோ பிறவிநோ—யுற்றகட
னஞ்சுகந்து கொண்டருணை நாதரடித் தாமரையை
நெஞ்சுகந்து கொள்ளா நெறி. (ருஉ)

நெறியுண்டா நல்லநிலையுண்டா ஞானக்
குறியுண்டா மெண்ணமெலாங் கூடுஞ்—செறிவுண்டா
மாதி யருணகிரி யண்ணலா ரைந்தெழுத்தை
யோதிமட நெஞ்சமே யுன். (ருங)

உன்னக் கருத்துண் டுரைப்பதற்கு நாவுண்டு
பன்னச் சிவநூல் பலவுண்டு—முன்னமறைக்
கெட்டாத சோணகிரி யீசரிரு தாள்பணிய
வொட்டாது பாவ முயர்ந்து. (ருச)

உயர்ந்தவர்க்கு ளெல்லா முயர்ந்திருக்குங் கோவே
நயந்தபுகழ்ச் சோணகிரி நாதா—பயந்தமர
ருண்ணப் படாநஞ்சை யுண்டவுன்னைச் சாமவரோ
டெண்ணப் படுவா ரிதென். (ருரு)

என்ன சனன மெடுத்தார் புவிமீதி
லன்னமிடா ரின்சொல் லறிகிலார்—முன்னமே
யொன்னார் புரமெரித்த வுண்ணா முலைபாகா
வென்னார் திருநீ றிடார். (ருசு)

நீறிடே னைந்தெழுத்தை நேசமுட னேகருதிக்
கூறிட னென்னையுமாட் கொள்வதனுக்—காறணிந்த
வேணியார் சோணகிரி வித்தகனார் வெற்றிமழுப்
பாணியார்க் கன்றே பரம். (ருஎ)

பரகதிக்கு வித்தாமுன் பஞ்சாக் கரத்தைப்
பரபரப்ப வெண்ணாத பாவ நரகப்
பிறப்பிற்கு மீடாப் பிறந்தருணை யீசா
விறப்பிற்கு மீடாயி னேன். (ருஅ)

ஏனிருந்து நெஞ்சே யிரவுபக லாயுடலைத்
தானொறுப்பாய் சோணகிரித் தாணுவா—வானுகந்த
வெந்தையா னீங்கு மிருவினைநோய் சிந்திக்குஞ்
சிந்தையால் வேறென் செயல். (ருகூ)

என்செயலாஞ் சோணேச ரிட்டபடியே யொழிய
நெஞ்சையெலாம் புண்ணா நினைந்தாலும்—விஞ்ச
வருமோ பெருவாழ்வு வல்லமையா னெஞ்சந்
தருமோநம் பேராசை தான். (சூ0)

தானே யெனக்குத் தவமாய்த் தவப்பயனாய்த்
தானேயெ னக்கன்னை தாதையாய்த்—தானென்னைச்
செப்பரிய ரின்பாதஞ் சேர்விக்குஞ் சோணகிரி
யப்பனே நீயேறு மான். (சூக)

ஆனவர நல்குநதி யாயிரஞ்சென் றுடுகிலென்
றூனம் பதினாறுந் தான்செயினா—னனங்க
ளஞ்சுடையான் சோணகிரி யண்ணரனை யெண்ணாத
நெஞ்சுடையார் பூதலத்தே நின்று. (சூஉ)

நின்று தவம்புரியாய் நெஞ்சே திருக்கோயில்
சென்றுசிவ பூசையறஞ் செய்திடாய்—தென்றிதரு

மம்மான் கரத்த னருணேச னம்புயத்தாள்
சும்மா கிடைக்குமோ சொல். (௬௩)

சும்மா கிடைக்குமோ சோணு சலன்பாத
மம்மால் விரிஞ்ச னரிகிலார்—நம்மா
லிருந்துகதை சொன்னக்கா லென்னுகு நெஞ்சே
பொருந்த நினையாத போது. (௬௪)

போதையிரு பல்லுக்குத்துப் புண்டரிகன் றேவியெனு
மாதையன்று மூக்கரிந்த மாவீரன்—ருதை
விருப்பா மதிசூடி வெண்டலையோ டேந்தி
யிருப்பா னருணேச னின்று. (௬௫)

இன்றைக்கு நாளைக் கிரவிற் கெனுந்துயர
மென்றைக்குப் போமருணை யீசனே—கொன்றைமதி
புன்னை யெருக்கும் புனையுஞ் சடாடவியா
யென்னை நெருக்கு மிவை. (௬௬)

நெருக்குமிவை யென்னுயிரை நீங்காமற் சூழ்ந்தே
யிருக்கும் பலபிணிநோ யெல்லா—முருக்கும்வகை
கண்டே னருணேசன் கஞ்சமலர்த் தாள்கருத்திற்
கொண்டே னெனக்கென் குறை. (௬௭)

குறையேது மில்லையினிக் கூறுங்கால் வானோர்க்
கிறையாகுஞ் சோணேசற்கென் று—மறைபுகுந்தோம்
பற்றி நமன்றெடரான் பார்க்குங்கா னெஞ்சமே
வெற்றிநமன் கைத்தலத்து வேல். (௬௮)

வேலைவிட முண்ட விமலரு ணேசர்கொன்றை
மாலையணி மார்பர் மலர்ப்பதத்தை—மேலமரர்
பண்ணினுர் பூசையறம் பண்ணிப் பரகதியி
னண்ணினு ரெல்லா நலம். (௬௯)

எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமியார் பாவலர்தஞ்
சொல்லாற் றெளிந்தேநஞ் சோணேச—ரில்லிற்
பிறந்தகதை யுங்கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்துண்
டிறந்தகதை யுங்கேட்டி லேம். (எ0)

ஏமாந்த சோணகிரி யீசரடி யாரடிக்கே
பூமா மலர்தூவிப் போற்றாதார்—தாமென்றும்
வெஞ்ச மனத்திருக்கும் வேடராய் நாடோறும்
வஞ்சநம னுக்கஞ்சு வார். (எக)

வஞ்சநம னுக்கஞ்சி வாடுந் தமியேனை
யஞ்சலென்ற சோணகிரி யண்ணலே—நெஞ்சறிய
வாண்டகுற நீயென் றறியாதார் செய்ததவ
மாண்டமரத் திற்கனைத்த மண். (எ௨)

மண்ணிற் பிறந்திறந்து மாயுந்தெய் வங்களோ
டெண்ணப் படாவருணை யீசனே—விண்ணப்ப
மொன்றுண் டடியே னுனைப்பிரியா தேயிருக்க
வென்று தருவா யெனக்கு. (எ௩)

தருவா யெனக்குகந்துன் றன்னிருதா டன்னை
மருவார் புரமெரித்த மன்னா—குருவாகி
முன்னை வினையகற்றி மூர்த்தி யருணேச
வென்னைப் பொருளா வெடுத்து. (எ௪)

எடுப்பானுங் காப்பானு மேற்பானு மேற்பக்
கொடுப்பானு மேதுங் கொடானும்—விடப்பானும்
பண்ணி யனேகர் பயங்கெடுத்த சோணகிரிப்
புண்ணியனே நீகாணிப் போது. (எரு)

இப்போது பின்னைக் கிலையென் றிரப்போரை
யெப்போதுந் தள்ளா திரங்கியே—முப்போதும்

பூசிப்ப தெந்நாள் புனிதனே சோணகிரி
நேசிப்ப தெந்நா ணினைந்து. (எசு)

நினையேன் றிருக்கோல நின்றுகண்ணீர் சோர
நனையேன் பிறப்பறுக்க நாடேன்—புனையேனின்
பொன்னடிக்குப் பூமாலை போற்றி யருணேச
பின்னடிக்கிங் காருதவும் பேர். (எஎ)

பேரா யிரமுடைய பெம்மானைச் சோணகிரி
யாரா வமுதை யறியாமல்—வாராது
தீது நலமுந் தெரியுங்கா னெஞ்சமே
யேதுமவ னென்றே யிரு. (எஅ)

இருந்துநினைப் பார்த மிருவினையை நீக்கும்
பொருந்துமிடி யிம்மையிலே போக்கு—மருந்தன்றோ
தம்பிரா னெவ்வுயிர்க்குந் தாணு வருணகிரி
யெம்பிரா ஞேரஞ் செழுத்து. (எகூ)

அஞ்செழுத்தை யோதுமவர்க் கஞ்சி யவர்தலையிற்
றுஞ்செழுத்தைக் கஞ்சன் றுடைக்குமே—யஞ்சுதலைக்
கொன்றறுத்து நாலா வொருகுறையா நின்றதலை
யின்றறுப்பான் சோணேச னென்று. (அ0)

என்றுநமன் றாதுவரை யேற்கவே தானழைத்து
நின்றுரைக்குஞ் சோணகிரி நித்தனர்க்—கின்றடிமை
யானவர்க்கு நீர்வணங்கி யப்பாலே போமென்று
தானவர்க்குப் புத்தியாத் தான். (அக)

புத்திதருஞ் சோணேசன் பொன்னடியை வாழ்த்துநற்குப்
பத்திதரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்கு—முத்திதரும்
மாற்றறிய தீவினையை மாற்றுவிக்கு மைந்தெழுத்தைப்
போற்றரிய நெஞ்சமே பூண்டு. (அஉ)

பூண்டவகைக் கெல்லாம் பொருந்துமணி முத்திருக்க
வேண்டும் பசும்பொன் விளைவிருக்கத்—தீண்டாமற்
பொங்கரவுந் தோலெலும்பும் பூண்டாயி தென்னருணைச்
சங்கரா கங்கா தரா. (அங)

கங்கா தரனே கடையேனை யெந்தநா
ளங்கா தரவா வழைக்குநா—ணங்காதல்
பார்க்குநாள் சோணேச பார்த்துப் பரகதியிற்
சேர்க்குநா ளெந்தநாள் செப்பு. (அச)

செப்பரிய வாணவத்தைச் சேதமுறு மும்மலத்தை
யொப்பிலாச் சஞ்சிதத்தை யோட்டினே—னிப்போ
தருவாகி நின்ற வருணகிரி யானைக்
குருவாக வென்னுளத்தே கொண்டு. (அரு)

கொண்டநெறி சற்றுங் குலையார் மனத்திருக்கு
மண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே—தொண்டர்க்
கிடையாது நெஞ்ச மிருவினையா லென்று
மடையா தெழுபிறப்பா மல். (அசு)

அல்லதொரு தெய்வ மறியே னறிந்தாலு
நல்லதென்று நெஞ்சகத்தி னுடேன்யான்—சொல்லரிய
வண்ணு மலைமேவு மண்ணலையு மண்ணலிடத்
துண்ணு முலையாளை யும். (அஎ)

உம்மை நினைந்தே யுருகி யருணேசர்
தம்மை நினைந்தார் தமக்கல்லா—லிம்மையிலே
யெல்லாருங் காண வெளிதோ புவிமீதி
னல்லார் துதிக்கு நடம். (அஅ)

நடலையறுத் தாளருணை நம்பனுக்கன் பில்லா
ருடலையொறுத் தாலாவ துண்டோ—வடலைநூ

லோதினுற் பாச மொழியுமோ புற்றிலே
மோதினுற் பாம்புசா மோ. (அகூ)

மோகமறேன் சோணகிரி மூர்த்தியே மும்மலத்தின்
ருகமறே னின்பெருமை தானறியேன்—காகநாய்
தம்மதென்னுங் காயத்தைத் தானெடுத்துத் தாரணியி
னம்மதென்னுங் கண்டாய் நரி. (கூ0)

நரிக்குப் பொதிசோறு நான்சுமந்து நொந்தே
னரிக்கு மரிதா மரனே—தெரிக்குமறை
காணுத சோணகிரிக் கண்ணுதலே நின்பதத்தைப்
பேணுத நாயேன் பிறந்து. (கூக)

பிறந்திருக்குந் தெய்வப் பிணங்களைக்கொண் டாடே
னறந்தழைக்குஞ் சோணகிரி யாரே—பிறந்திறவா
வும்மைப் புகழ்ந்தே யுமக்கடிமை யானபேர்
தம்மைப் புகழ்வதல்லாற் ருன். (கூஉ)

தானவர்கண் முப்புரத்தைத் தானெரித்து நஞ்சுகந்தீர்
வானவர்க்காச் சோணகிரி வள்ளலே—யேனம்
விருப்பா மலர்சூடி வேண்டினு ணீண்ட
நெருப்பா விருந்ததென்ன நீர். (கூா)

நீராழி நஞ்சுகந்த நித்தனே சோணகிரி
யாரா வமுதேயென் னையனே—பாராளுந்
தாதையே பூசையறந் தானறியா மற்றிரியும்
பேதையேற் காராவார் பின். (கூச)

பின்னை யொருவரில்லை பேருலகிற் றஞ்சமா
வன்னந் தருமருணை யையரே—யென்னை
யெடுப்பதற்குங் காப்பதற்கு மென்பிறவி நோயைக்
கெடுப்பதற்கு நீரே கெடீர். (கூரு)

நீர்கொண்ட வேணி நிமலாவென் னீள்பிறப்பை
யார்தொலைப்பார் நீயல்லா தாயுங்காற்—பார்மீதிற்
பொய்யா வரங்கொடுக்கும் புண்ணியனே சோணகிரி
யையா கருணா லயா. (௯௬)

கருணால யாநின் கழல்பணிய மாட்டே
னருணா சலாவென் றழையேன்—மாணாந்த
காலத்தி லோதுங் கருத்தறியேன் கண்ணையுன்றன்
கோலத்தில் வையேன் குறித்து. (௯௭)

குறியே னிருபதத்தைக் கூறும் வகைசற்
றறியே னறிந்தவர்க் கொன்றாற்றேன்—சிறியேனின்
றாயுமறை தேடரிய வண்ணா மலையானே
யாயுமிருந் தையா மனம். (௯௮)

ஐயா மரப்பாவை யாடுவதுஞ் சூத்திரிதன்
கைவாசி யோபாவை கற்றதோ—வெய்யவினை
யென்னிச்சை யோவருணை யீசா படைத்தளிக்கு
முன்னிச்சை யன்றோ வுரை. (௯௯)

உரைக்கு மடியா ருயிர்ப்பயிர்வா டாமற்
றரைக்குளா னந்தவெள்ளந் தன்னை—நிறைக்குமே
யெண்ணார் புரமெரித்த வெந்தை யருணகிரிக்
கண்ணா ரமுதமெனுங் கார். (௧00)

அருணகிரியந்தாதி முற்றிற்று.

இந்த அருணகிரியந்தாதியானது கன்னடசரமூர்த்தியாகிய குகைநமசிவாயதேவர் மல்லிகார்ச்சுனத்தி லிருந்து "தெற்கே சிவஸ்தலயாத்திரை செய்துவருகிறேன்" என்று தன்குருவின் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும்போது தன்குருவுருவாக எழுந்தருளியஅண்ணாமலையார் அனுக்கிரகித்தபடி திருவண்ணாமலையிலே குகையினிடத்து மகிமையுடனிருந்து அண்ணாமலையார் வரப்பிரசாதத்தினாலே அவரைத் தோத்திரஞ்செய்தது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையின்கண் எழுந்தருளியிருந்த

குகைநமச்சிவாயதேவர் அருளிச்செய்த

# திருவருணைத் தனிவெண்பா.

சொன்னந் தருங்குருவே சோணா சலத்தானே
இன்னம் பிறந்தாலு மிப்படிநின்—சன்னிதியை
நாட்க் கிடைத்திடுமோ நன்னெஞ்சே நாமவரைக்
கூடக் கிடைத்திடுமோ கூறு. (க)

சம்பா வமுதும் சருக்கரைத்தே னெய்பாலும்
தென்பாகத் தந்தருளுந் தேசிகா—என்பார்க்கே
வந்தருள் சோணேச வயது நூறுங்கொடுத்துத்
தந்தருள்வாய் நின்பதமே தான். (உ)

ஆரிருக்க லாமே யருணேசரே யுலகில்
நீரொருத்த ரல்லாமல் நேடுங்கால்—நீரும்
பிறவா மலேயிருந்தீர் பின்பிறந்தா ரெல்லாம்
இறவாரோ மண்மீ தினில். (ங)

வானவரு மிந்திரனு மாலொடய னுஞ்சென்று
போனவிடம் புன்முளைத்தும் போகாதோ—தானமுதாய்
அத்த ரருணேச ரன்பாக நஞ்சுதனை
புத்தியுட னுண்ணாத போது. (ச)

சோணா சலனைத் துதியாமற் றொல்லுலகில்
வீணாசை கொண்டிருந்து விட்டோமே—பூணாரம்
பெண்டிர்மக்கள் சுற்றம் பெருவாழ் வெனக்கருதி
உண்டி தனக்கா யுழன்று. (ரு)

ஓதி யுரைத்தாலு மூண்படுக்கை யற்றாலும்
மாதரைத்தன் னெஞ்சின் மறந்தாலும்—நீதி
வழுவாமற் சோணகிரி வள்ளலே யன்பு
தழுவாம லாமோ தவம். (சு)

அங்கனையார் மேல்வைத்த வாசையிலே நூற்றிலொரு
பங்கருணை யீசன்மேற் பற்றினால்—சங்கையற
வத்தவின் பம்பெறலா மாராய்ந்து நெஞ்சமே
நித்தந் தவம்பெறலா நீ. (எ)

இந்தவரந் தானே யெமக்கமைய நீகுருவாய்
வந்ததிருக் கோலத்தை மாறாமல்—சிந்தைதனில்
வைச்சிருக்க வுச்சியிலே வைத்தபதத் தைக்கருத்தில்
தைச்சிருக்க சோணாச லா. (அ)

உண்ண வுடுக்க வொருகுடைக்கீழ் வையமெலாம்
பண்ணப் பணந்தேடப் பாவிக்க—எண்ணியிடும்
அந்தநாள் பின்னிட் டடியே னுனைத்துதிப்ப
தெந்தநாள் சோணேச னே. (கூ)

மண்ணும்பொன் னாகாதோ மாற்றான் விலகானோ
பண்ணுந் தவங்கள் பலியாவோ—நண்ணுபுகழ்
விண்ணும் பரவும் விமல வருணகிரி
அண்ணல் புரிந்தா லருள். (க0)

மானமிலி பொய்யன் மனங்கனிவி லாதபுத்தி
யீனனிவ னென்று மிகழாதே—ஞான

உருவே யருணகிரி ஓநமசி வாய
குருவே யெனை யாண்டு கொள். (கக)

ஆதிமறை தேடரிய அண்ணா மலையாருக்
கேதுமுடி யேதடியென் றேத்துவே—நீதி
ஒளியே திருமேனி யும்பருக்கு மெட்டா
வெளியே யவரிருக்கும் வீடு. (கஉ)

ஆயாசந் தீர்க்கு மருணேச ரேதமியேன்
மாயாம லொன்றுதர மாட்டீரோ—ஓயாமல்
ஊசலுக்கு நேரா யுழலுமனந் தானொருவர்
வாசலுக்குப் போகா வரம். (கங)

பல்லுயிரைக் கொன்ற பழிநீங்கு நீங்காத
புல்லறிவு நீங்கும் புலைநீங்கும்—கொல்லவந்த
கூற்றுவனு நீங்கும் குவலயத்திற் சோணகிரி
போற்றுந் தவத்தோர்க்கப் போது. (கச)

சிந்தையினல் வாக்கினல் செய்தொழிலால் பார்வையினல்
வந்தபிறப் பிறப்பும் வன்பிணியும்—எந்தைகுரு
நாதனெனச் சோணகிரி நம்பனென மால்தேடும்
பாதனெனப் போமே பறந்து. (கரு)

பொல்லாத வென்பிறவிப் புண்ணுக் கொருமருந்து
சொல்லா யருணகிரிச் சோதியே—எல்லாரும்
போற்ற நடம்புரியும் புண்ணியா நான்மறைகள்
ஏற்றுஞ் சிவலோக னே. (கசு)

சூலங் கரத்திருக்கச் சோதிமழு மானிருக்க
ஆலமுண்ட கண்டத் தழகிருக்க—வேளை
விழித்த விழியிருக்க மெய்போக ராயா
தரித்ததென்ன தாமதமோ தான். (கஎ)

அடைக்கலமாச் சோணகிரி யப்பனடி சார்ந்தோம்
கடைப்பிறவி முந்நீர் கடந்தோம்—படைக்குமந்த
முண்டகனை யும்மதியோம் மூரிக் கடாவெறும்
கண்டகனை யும்மதியோங் காண். (கஅ)

இந்தப் பிறப்பி லிரங்காத தேவரீர்
எந்தப் பிறப்பி லிறங்குவீர்—சிந்தைக்
கனியே யருணகிரிக் கண்ணுதலே பொல்லாத்
தனியே னிடர்திரத் தான். (கக)

ஆயபிணி முந்நூற் றறுபதுக்குங் கூடாகி
மாயுமுட லைச்சுமக்க மாட்டேனே—தோயுமதி
அப்பணியும் வேணி யருணேச ரேதமியேற்
கிப்பிறவி மாற்றீ ரினி. (உ0)

பொழுதுதிக்கச் சாமமெனும் போதே யெழுந்து
முழுகிவெண் ணீற்றினின் மூழ்கி—தொழுதுனது
பொன்னான சேவடியைப் போற்ற விறைஞ்சருணை
மன்னா தருவாய் வரம். (உக)

வையமுழு தும்படைத்து வாழு மருணகிரி
ஐய னமைத்தபடி யல்லாம—நொய்யமனம்
நூறு யிரமாக நோக்கிடினு மெள்ளளவு
மேறு ததிற்குறை யாது. (உஉ)

ஆகா வழியே யடியேன் பிறந்திறந்து
போகா வழியருளப் போகாதோ—வாகா
வருணையனே யன்பர்க் கனவரத மான
கருணையனே கண்பார்த் தருள். (உங)

கையிலே நீயிருக்கக் கன்னெஞ்ச னேனுலகப்
பொய்யிலே வீழ்ந்தழிந்து போவேனோ—மெய்யிலே

நீறு வுனைத்துதிக்கு நேசருளத் திற்கருப்பஞ்
சாறு மருணா சலா. (உச)

நெற்றிவிழி கண்மூன்று நித்திரையோ சோணேசா
பற்றுமழு சூலம் பறிபோச்சோ—சற்றும்
அபிமான மின்றோ வடியார்க ளெல்லாம்
சபிமாண்டு போவதே தான். (உரு)

ஆண்ட குருவை யறியாத மானிடர்கள்
தூண்டி விடவொருத்தி தோன்றினாள்—நீண்டபுகழ்
திக்கெல்லாம் போற்றுதிரு வண்ணா மலைதனில்வாழ்
எக்கலா தேவி யிவள். (உசு)

குற்ற லரிசி குறைந்தநாட் போதாதோ
வெற்றிலைக்குங் கேடுவர வேண்டுமோ—நித்தநித்த
மண்ணா மலைநாதா வைம்ப தரைக்காசுக்
கெண்ணிவிற்ற தற்குவந்த தென். (உஎ)

கோள ரிருக்குமூர் கொன்றாலுங் கேளாவூர்
காளையரே நின்று கதறுமூர்—நாளும்
பழியே சுமக்குமூர் பாதகரே வாழுமூ
ரழியாவூ ரண்ணா மலை. (உஅ)

வீடுதருஞ் சோணகிரி வித்தகனார் சத்தியுடன்
நீடுதே ரேறியவர் நிற்கின்றார்—ஓடி
வடம்பிடிக்க வாருங்கள் வந்தவர்க்கு முத்தி
யிடங்கிடைக்கும் பாருங்க ளின்று. (உகூ)

பூமாலை சாத்திப் புவிபுகழ்சோ ணாசலர்க்குப்
பாமாலை சூட்டிப் பலகாலு—நாமாலை
பண்ணா யிரம்பாடிப் பார்த்திருக்க நாயேற்குக்
கண்ணா யிரம்வேண்டுங் காண். (௩௰)

எனக்குத் தனக்கென் றிகலியைந்து பூதம்
தனக்குத் தனக்கே தலையாய்—மனக்குவசம்
ஆவதில்லை சோணகிரி யையா விதைநீக்கப்
போவதில்லைப் போகாப் பொறி. (௯௧)

போகாப் பொறியாய்ப் புலனைந்துங் கூடியவித்
தேகாதி தள்ளுகைக்குந் தேட்டமா—யோகா
விருக்கு மருணகிரி யீசா விதனை
யுருக்கும் வகையே துரை. (௯௨)

தாயினுநல் லாரினிய தாதையினுந் தானல்லார்
ஆயிலருணேச ரடியேற்கு—மாயவுடல்
நோகப் பொருந்துவரோ நூறு வயதிருந்தும்
சாகப் பொருந்துவரோ சாற்று. (௯௩)

பத்தர்களை வாவென்றும் பாவிகளைப் போவென்றும்
முத்திவழி யீதென்று மூதலிக்கும்—சத்தியமே
அன்னவயல் சூழருணை யண்ணுமலை நாதர்
சன்னிதியி லூதுதிருச் சங்கு. (௯௪)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுதவர்தன்
இச்சையிலே தானு மிருப்பதுவும்—பிச்சை தனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாசலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம். (௯௫)

திருவருணைத் தனிவெண்பா

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலைத்

# தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டாகார சச்சிதானந்தபரிபூரண சுயம்பிரகாசப்பொருளாகவிளங்கும் ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் இந்தவுலகின்கண் ஆங்காங்குவசிக்கும் ஆத்மகோடிகளொவ்வொன்றுமுய்யும்பொருட்டுத்திருவருட்கண்சுரந்து திருக்கோயில்கொண்டிருக்கின்றபலஸ்தலங்களுளொன்றாகியும், ஆளுடையபிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளாலும்,ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளாலும் பதிகம்பெற்றுள்ளதும், ஆளுடையஅடிகளாகியமாணிக்கவாசகசுவாமிகளால் திருவெம்பாவை, திருவம்மானை பாடியருளியதும், பட்டணத்துச்சுவாமிகளது வீரியத்தாற்றிருவவதாரஞ்செய்தருளிய அருணகிரியார் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருச்செந்தூரின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும்திருவாவினன்குடியின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருவேரகத்தின்கண்ணேஎழுந்தருளியிருப்பவரும், இதுவன்றிமலைகடோறும்விளையாடுதலேநிலைபெற்ற குணத்தையுடையமுருகப்பிரானிடத்துஅன்புடையோராய் திருப்புகழ்முதலிய அநேகபிரபந்தங்கள்பாடியருளப்பெற்றதும், சோழதேசமுதலான தேசங்களில் இன்ன இன்னநாட்டில் இத்தனை இத்தனை ஸ்தலங்களென்று முன்னோராகிய அறிவுடையோர்களேற்படுத்தினக் கிரமப்படியே மகதநாடு அல்லது நடுநாட்டுக்குள்ளிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் விசேஷமாகியதிருவண்ணாமலையென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரமானது, கிரேதாயுகத்தில் அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் சுவர்னமலையாகவும்,துவாபரயுகத்தில்தாம்

பிரமலையாகவும், கலியுகத்தில் கன்மலையாகவும்,திருவுருக்கொண்டு அருணசலம், சோணசலம், கௌரிநகரம், தேசுநகரம்,முத்திநகரம், ஞானநகரம், சிவலோகம் என்று இவ்வாறுபல திருநாமங்களுடைய தும்,ஆன்மகோடிகளை இடைவிடாது இரக்ஷிக்குஞ்சிவபெருமானே கிரிரூபமாயிருப்பதும், பார்வதிதேவியார் திருவவதாரமானதும் திருக்கண்புதைத்ததும், மகிடாசூரமர்த்தனஞ்செய்ததும், இடப்பாகம் பெற்றதும்,சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்பேறுபெற்றதும், கலாதரன்,காந்திசாலி, தவஞ்செய்துபேறுபெற்றதும்,அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திரசோகந்தீர்ந்ததும்,இந்திரதீர்த்த முதலாகிய அநேக தீர்த்தங்களும்,அன்பர்கள்திருமலைவலம் புரிதலும்,ஆதித்தனுக்குதரிசனங்கொடுத்ததும்,சூரியவம்சத்தனாகிய பிரதத்தராஜனல் அநேககாணிக்கைகள் தரப்பெற்றதும்,அஷ்டவசுக்களும்.பிரமன்முதலானவர்கள்பாவந்தீர்ந்ததும், புளகாதிபன்பேறுபெற்றதும், நினைக்க முத்திதருந்தலமென்பதும் ஆகப்புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவமானதற்குக் காரணமியாதெனின்:—ஒரு கற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரம்மதேவனும் தாம்தாம்பிரமமென்று வாதித்துப்போரிட்டதைத்தீர்க்கும்பொருட்டுச்சிவபெருமான்அழற்றூணுயவர்கள் மத்தியில்நின்று கலகத்தைத்தீர்த்து அநுக்கிரகித்து அவர்கள் வேண்டுதலினல் ஒரு சிறியமலையா யுருக்கொள,அதைக்கண்ட பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும்,சுவாமியைநோக்கிஇம்மலையினுச்சியில்ஒருஜோதிஎந்நாளுந்தெரியும்படிக்குகிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குச்சிவபெருமானவர் வாரீர் பிரமவிஷ்ணுக்களே? கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியின்கண் ஒருஜோதிகாண்பிப்போம்: அச்சோதியைத்தரிசித்தவர்கள் மிடியும் வியாதியும்நீங்கிஇஷ்டகாமியங்

களைப்பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவசிகளும் தரிசிப்பார்களாகில் இடையூறின்றி வாழ்வார்கள். அன்றியும், இதைத்தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும், அவர்மட்டில்லாமல்; அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மேலும் இம்மலை ஜனனமரணமென்னும் வியாதிக்கு மருந்து போல் இருப்பதினால் மலை மருந்தென்றும் அழல்வண்ணமாயிருப்பதினால் அருணாசலமென்றும் பெயருள்ளது; இதை ஒருதரஞ்சொன்னவர்களுக்கு பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்தபலன் வருமென்பது அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும், மகாவிஷ்ணுவும், ஆநந்தமடைந்து சிவபெருமானைப் பார்த்துத்தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமாயிருந்தால் அடியேங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும்! ஆகையால் இந்த மலையின்கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியாயெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியேசிவலிங்கமூர்த்தமாகின்றோமென்று அந்தமலையினுள்ளே மறைய, உடனே அம்மலையினிடத்தில் சிவலிங்கந் தோன்றியது. அதைக்கண்டுபரமானந்தமாய் மயனென்னுந் தேவதச்சனால் ஓராலயங்கட்டுவித்தார்கள். அப்போதவ்விடத்தில்வளப்பம்பொருந்தியநகரமும், மூந்நூறுதீர்த்தங்களும் உண்டாயின, அல்லாமலும்ஆகாயகங்கைகிணறுகளாகவும், கற்பகவிருக்ஷங்கள் மரங்களாகவும்வந்திருந்தன. தேவர்களும், இருஷிகளும், மனிதர்களாகவந்து பிறந்தார்கள். அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப்பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலென்றும், அருணாசலஸ்தலம் முகமென்றும், அதில்சிவபெருமான் கண்ணென்றும், இத்தலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற் கருமையென்றும், நமது பெருமானாகிய நந்திகேசுரர்மார்க்கண்டேயமுனி

வருக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்தார். அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபிரகாரம்அம்மலையின்மேல்கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்றகார்த்திகைநக்ஷத்திரத்தில் ஜோதிதரிசனமாகிக் கொண்டு வந்தபாவனையாக இப்போதும் அந்தமலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்றமையால், அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்தமுதலாகியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்துகிரியைவலம்வந்து தங்கடங்கள்சத்திக்குத்தகுந்தபடிஅதிபக்தியுடன் தர்மங்களையுஞ்செய்து அருணசலேசுரரைத்தொழுது தீபதரிசனஞ்செய்து உள்ளன்போடுதுதிப்பவர்கள்அளவிலாச் சம்பத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவார்கள்.

இதன்றியும், ஆதிவாரத்தில் திரிகரணசுத்தியுடன் தீர்த்தமாடி அந்தமலையை யாதொரு சிந்தனையில்லாமல் நிர்மலமாய் வலஞ்செய்து தம்மாலியன்றவளவில் தர்மங்கள்செய்தவர்கள்சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்கு இடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள்; சோமவாரத்தில் அருணோதயத்திற்குமுன் தீர்த்தமாடி ஈரவஸ்திரத்துடன் வலம்வந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல்எழுலகத்தையும் ஆண்டு சிவசாரூப்பியத்தைஅடைவார்கள்;மங்களவாரத்தில் தீர்த்தமாடி யாருடனும் வாய்பேசாமல் சித்தத்தைசிவன்பாலிருத்தி வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள்வறுமையும்சங்கிலித்தொடர்போல் வருகின்ற எழுபிறப்பையும் நீங்குவார்கள்; புதவாரத்தில் சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ்செய்வோர்கள் நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள்; குருவாரத்தில் வலம்வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள்; சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற்சேர்வார்கள்; சனிவாரவுதயத்தில் வலம் வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினோரா மிடத்தின் நற்பலனைக் கொடுக்கும், சிவ

ராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பிசிமுதலாகிய மூன்றுமாதங்களிலும், வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந்தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை உள்ளன்புடன்வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ்செய்யும்போது வாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வைபோர்த்துக் கொள்ளாமலும், குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதரட்சைதொடுத்துக் கொள்ளாமலும், தாம்பூலந் தரியாமலும், வேறுசிந்தனை யில்லாமலும், மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அருணசலேசுரரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபக்தியுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அந்நாளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்து ஆலயத்திற்குள்ளே போகின்றவர்களுள் அநுக்கரல்லாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதி சைவாசாரியர்களைக் கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலானவைகளைச்செய்வித்தால் தங்கள்கையினாற் செய்தபேறு கிடைக்குமென்றும்பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச்சொன்னார்.

சர்வாலய

## தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபங்களில் ஒருதீபம் அணையுந் தருணத்தில் ஒரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனபோது, அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்தியைத் தூண்டிய மாத்திரத்தில், பிரகாசம்அதிகரித்ததனால் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானுடசரீரமும், அரசும், மற்றப்பேறுந்தந்து பூமியில் பிறக்

கும்படிக் கட்டளையிட்டனர் அவ்வெலியானது மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியாகப்பிறந்து சகல ஐசுவரியத்தையும் அனுபவித்திருக்குங்காலத்தில், ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன் இராசசின்னமுதலிய சகல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்திற்குட்பிரவேசித்துப் பிரதட்சணம் வருகையில்; அவ்விடத்தில் எற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஓர் துளி இந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழுகினவுடன், அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும்போது, ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கிரவர்த்தியே? நீ மிகவும்அகங்காரியாகையால் நம்மாலுனக்கு இத்துன்ப முண்டாயிற்று. நீ இன்றுமுதல் நல்லுணர்வுடன், நெய்முதலிய பொருள்களால் சிவாலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையேயானல் உமக்கு இந்தவிரணந்தீர்ந்து சாயுச்சியபதவி கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற அச்சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனந்தமடைந்து அந்தக் கட்டளையின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும், மற்றஇருள்சூழ்ந்த ஆரணியங்களிலும், தீபம் எற்றிக்கொண்டுவருங்காலங்களில், ஒருநாள் ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி கார்த்திகைமாதப் பூர்வபக்ஷக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில், தேஜோமயமா யெழுந்தருளி அச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளினர்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாரும் அச்சோதியைக் கண்டு பயந்து, துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உஷ்ணந் தணியும்பொருட்டுப் பொரி அவல் நிவேதனஞ்செய்தார்கள் இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச்சோதி சொரூபமாய் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாக இன்றும் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகைமாதப் பூர்வபக்ஷக் கா

ர்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் தீபம்வைக்கவும் * சுட்கப்பனை கட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துக்கு முன்னாள் பரணி நக்ஷத்திரஞ் சாயங்காலையில் அதிவாச தீபத்தில் அக்கினிகாரிய முதலியவைக ளின்மூலமாய் மகாலிங்கமூர்த்தியை ஆவாகனஞ்செய்து அந்தத்தீப த்தைச் சுவாமிசந்நிதானத்திற்முனே பூசித்துவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலை அர்த்த சூரியமண்டலத்தில் தென்னை பனை, கமுகு, வாழை, மூங்கில் என்னும் இந்தமரங்களில் ஓர்விதம ரத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரதிக்கிற்கும் மத்தியஸ்தானமாகிய பிர மஸ்தானத்தில்நாட்டவேண்டும்.இந்தமரத்துக்குத்தீபதண்டம்என்று பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமி கர்ப்பக்கிருகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோஅவ்வ ளவு உயரமாவது, அந்தவிமானத்தின் கழுத்தினளவாவது இருக்க வேண்டும், இவ்விதமானதீபதண்டத்துடன்உலர்ந்ததென்னோலையா வது பனையோலையாவதுபாக்கோலையாவது வாழைச்சருகாவதுதா ழஞ்சருகாவது அசோகச்சருகாவதுசேர்த்து விமானம்போல்கட்ட வேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்திகை நட் சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்த சமேதராய்ச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்பண்ணி ஷைதீபம் சுவாமிக்கு முன்னேவரும்படியாகச்செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத் திக்கொண்டுஅத்தீபத்தைஅந்தத்தண்டத்தின்மேல்வைத்துச்சருகுக ளைக் கொளுத்திவிட்டு அந்தச்சருகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படி தண்

---

* சுட்கப்பனை யென்பது-சொக்கப்பானை எனமருவியது.

ட்த்தைச் சேதித்து விடவேண்டும் அச்சோதியைச் சிவபெருமானு கப்பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்களுக்கு இம்மையில்செல்வமும்,மறு மையில்மோக்ஷமுங் கிடைக்குமென்று ஆகமங்களில்சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றன.

## தண்டவிருட்சம்.

உத்தமம்தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம் பாக்குமரம் அதமாதமம் வாழையும் மூங்கிலுமாம்.

## தண்ட உன்னதப் பிரமாணம்.

உத்தமம் விமானமுயர்வு, மத்திமம் அதன்கழுத்தளவு.

மலையைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் நக்ஷத்திரம் பிரதானமாகவும், சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பௌர்ணமிதிதி பிரதானமா கவும்,தீபம்வைக்கவேண்டியதென்றுஆகமங்களில்சொல்லுகின்றன

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

2. கைலாசபதிக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயமகா முனிவருக்கு அருணாசலத்தினுற்பவமும், அதன் மகிமையையும், தரிசிக்கவேண்டிய விதிமுதலியவைகளையு முபதேசித்தல்.

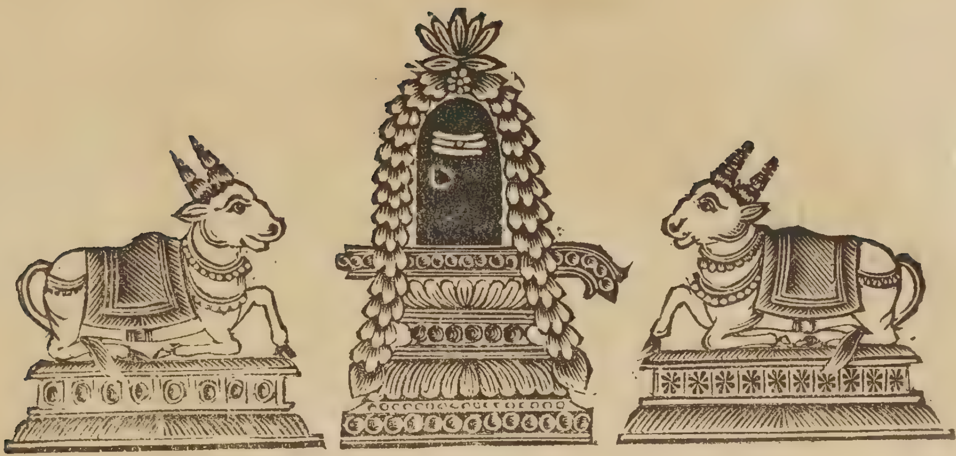

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசலபுராணம்.

## மூலமும் - உரையும்.

## பாயிரம்.

### விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
விக்க தைக்கியை பின்றருள செய்திட
முக்கண் வெற்பினை மும்மத வாரியைக்
கைக்க ளிற்றினைக் கைதொழு தேத்துவாம்.

(இ-ள்.) அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்தவியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட (ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திர சங்கிதையிலிருக்கும்) இந்த அருணசலமான்மியத்தை யிக்காலத்தில் தமிழினுற்செய்ய (இதற்கு இணையில்லையென்று சொல்லும்படி) அநுக்கிரகஞ் செய்வதற்கு மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோன்றவரும் சமுத்திரம்போன்ற * மும்மதத்தையுடையவரும் தும்பிக்கைவாய்ந்தவருமாகிய யானை முகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கையினுற்றொழுது (எடுத்தநூல் இடையூரின்றி இனிது முடிதற் பொருட்டுத் தோத்திரஞ்செய்வாம். எ-று. (க)

## நடேசர் துதி.

வேறு.

முதிருஞ்சுவை மதுரம்பெற
மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர்
பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு
முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி
யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்.) மிகுந்த மதுரச்சுவையுண்டாகப்பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத் தரிக்கின்றவராகியும், தம்மை யடைந்தவர்களது பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியும்விளங்கி, சூரியனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும், விளங்குகின்ற பூமியதிரவும் நடனத்

* மும்மதமாவன-கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம்.

தைச் செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டாமணியைத் தரித்துள்ளதாகிய நடேசரதுசிறந்தபாதத்தை வணங்குவோம்.எ-று. இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது. (உ)

## தலமகிமை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சைய
ரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரக ரருந்தவர் முனிவரர் பங்கய
ருவண நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருங்கலி னுலக நிறைந்தவர்
பணியு மிடங்கிடையா
தரகர வென்பது கடலின் முழங்கிய
தருணை வலம்பதியே.

(இ-ள்.) சூரியர்களும், சந்திரரும், வயிரவரும்,வித்தியாதரரும தேவரும், அட்டதிக்குப்பாலகரும், நாகலோகத்தாரும், அரிய தபசிகளும், முனிவர்களும், பத்மாசனத்தில் வசிக்கும் பிரமர்களும், பெருமைமிக்க கருடக்கொடியையுடைய விட்டுணுக்களும் பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாய் (அவர்களாலே சொல்லப்பட்ட) அரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும் (வளப்பத்தையுடையது) அருணசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (ங)

இளமுலை மங்கையர் முகமு நெருங்கிய
விருகுழை யும்பகலே
யொளிரொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி
ருதயமெ னுந்தனியூர்

தளையவி ழுந்தொடை மகபதி தன்பதி
தன்பதி தன்பதியா
மளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி
யருணை வளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும், அவர்களணிந்த இரண்டு, இரத்தினக்குண்டலங்களும், பகலிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒருசந்திரனுடனே இரண்டு சூரியர்கள் உதயமானார்களென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற ஊர், முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டினமாகிய அமராவதியையும், குபேரனுடைய நகரமாகிய வளப்பமுள்ள அளகாபுரியையும் பார்க்கிலும் வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னுஞ் சிறந்த தலம். எ-று. (ச)

காலனெதிர்த்திட மார்பி லுதைத்தவர்
காம னுருப்பொடியா
ரால மிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை
யாடர வப்பணியார்
நாலு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ
னுடு மதற்கரியார்
சூல மெடுப்பவர் மேவு திருப்பதி
சோணகி ரிப்பதியே.

(இ-ள்.) இயமனெதிர்க்க மார்பில் உதைத்தவரும், மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவரும்; விடத்தைக்கண்டத்தில் தரித்தவரும், இளம்பிறையை யணிந்தவரும், ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவரும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவரும் சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவருமாய் விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னும் தலம். எ-று. (ரு)

## பரசிவஸ்தோத்திரம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லவனெவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னவனெவன்
மறைமுடி வினினடம் வளர்பவ னெவனெவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுதனம்.

(இ-ள்.) உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையானவ னெவன்? சருவசங்காரமான பின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிற தலைவனெவன்? வேதஸ்சிரசிலே நடனஞ் செய்கின்றவ னெவன்? தன்னியற்கையறிவினாலேசகலத்தையறிகிறவனெவன்?(பரமசிவம்) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளையாம் வணங்கினோம். எ-று. (சு)

## அருணாசலேசுரர் துதி.

கலிநிலைத்துறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவலருந்
திருமாலு மறையினானும்
பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து
மீதலத்தும் பரிந்து தேட
வணிகொண்ட பிரமாண்ட கோளகைபொற்
கோளகையா யழகுகாட்டக்
கணிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா
மகலாது கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) இரத்தினங்களுக் கிருப்பிடமாகிய பரந்த கடலிலே யோகநித்திரைசெய்கின்ற விட்டுணுமூர்த்தியும், வேதங்களை வெளியிட்டபிரமதேவரும், நாகங்கள் வாசஞ் செய்கின்ற பாதாளத்திலும்

பூமியிலும், மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட (அவர்களால் எட்டப் படாமல்) அழகாகிய பிரமாண்ட * கோளகையானது பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கோளகைபோலாகி அழகுகாண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை யாங்கள் ‡ நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம். எ-று. (எ)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்
சிரத்தினில்வைத் துலக மேழுந்
தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்
பவளநெடுஞ் சயிலம் போல
வருமானை முகத்தானை யளித்தானைம்
பெருமானை மகிழ வேறும்
பெருமானை யருணகிரிப் பெம்மானை
யடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) தாருகவன முனிவர்கள் வரவிட்டமானைக் கையிலே வைத்தும், ஒருமான்போன்ற விழியினையுடைய கங்கையை முடியில்வைத்தும், ஏழுலகத்தையும் பெற்றருளிய உமாதேவியை வாம பாகத்தில் வைத்தும், (அடியார்க்கு) அருள்செய்கின்றவரும், உந்நதமாகிய பவளமலையைப்போல் வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், போர்செய்கிற இடபவாகனத்திலெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற) பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கி இனிவரும்பிறப்பைத்தீர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (அ)

## உண்ணாமலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந்
தொழுகுமிரு கடைக்கண் ணாளை
மூரலிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக
வழகொழுகு முகத்தி னாளை

* கோளகை-உருண்டை, ‡ அருணசலேஸ்வரரருளுண்டாகி, னெத்தொழிலு மினிது முடியுமென்பது கருத்து.

வாரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித்
தெரியாத மருங்கு லாளைச்
சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணு
முலையாளைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மேகம்போன்றகூந்தலையும், கிருபைவழிந் தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின் காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோற் பிரகாசிக்கப் புழுகுதங்கிய அழகு பொருந்திய முகத்தையும், கச்சணிந்த தனங்களையும், அதிகவழகை யுடையதாயொருவருக்குந்தெரியாத இடையையும்சிறப்புப்பொருந்தியபாதங்களையுமுடைய அருணசலதலத்தில்வீற்றிருகின்ற உண்ணுமுலையம்மையை மனத்தில் நினைந்துகொள்ளுவோம். எ-று. (கூ)

## யானைதிறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்று மாருக வருங்களிற்று
முகத்தானை மனத்தி லேதான்
பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங்
கடந்தபதம் பாலிப் பானை
விதமூன்று புரங்கடிந்தா ரளித்தருளு
மொருமுதலை வேரோ டேசஞ்
சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கும் மானைதிறை
கொண்டவனைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மும்மதங்களும்ஆருகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும், மனதில் தம்முடைய திருவடிகளை நாட்டிச் சிந்திக்கின்ற அரிய தவத்தையுடையவர்களுக்கு சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்னும்மூன்று பதங்களுக்கும் மேற்பட்ட நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும்; முப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவபெருமானீன்

றருளிய ஒப்பற்ற முதற்கடவுளும். சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமிய மென்னும் மூவகைப்பட்ட வினை காரணமாக வுண்டாகும் பிறவித் துன்பத்தை அடியோடே நீக்குபவருமாகிய யானைதிறை கொண்ட ரென்னும்விநாயகக்கடவுளை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்வாம்.எ-று.

## சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங்
 கோபுரத்திற் குமர வேளை
வந்தாரை வாழ்விக்க வடவீதி
 தனிலுறையு மயிலி னானைக்
கந்தாருங் கடக்களிற்று மகவாற்குத்
 தருநிழலுங் கனக நாடுந்
தந்தானை யலர்கடப்பந் தாரானைப் பணிபவர்தா
 டலைமேற் கொள் வாம்.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்தின்கிழக்குக்கோபுரவாயிலுக்கடுத்த மேற்புரமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மை யடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கின்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவரும், தறியிற் கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்தி லேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தேவலோகத்தையும், கற்பகவிருக்ஷத்தி னிழலையுங்கொடுத்தவரும், கடப்பமலர்மாலையைத்தரித்தவருமாகியசிவசுப்பிரமணியக் கடவுளைவணங்குகின்ற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (கக)

## மூவர் முதலிகள் துதி.

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை
 யடிவணங்கி வன்கற் றூணாற்
றீதுகொண்ட கருங்கடலைக் கடந்தசெழுந்
 தமிக்கடலின் திருத்தாள் போற்றி

காதுகொண்ட விழிப்பரவை திருமனைக்கெம்
பெருமானைக் கால்க ணேவத்
தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்
றோழனையாந் துதிசெய் வோமே.

(இ-ள்.)வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளது திருப்பாதத்தைவணங்கி,வலியகருங்கற்றாணொடு பிணித்துச்சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கற்றூணையே தெப்பமாகக்கொண்டு சமுத்திரத்தைக் கடந்த செந்தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் சுவாமிகளதுபாதத்தைவணங்கி, காதளவுந் தாவியகண்களையுடைய பரவை நாயகியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபொழுதங்களும் நோக எமதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைநாம் வணங்குவோம் எ-று. (கஉ,

## திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக் கடல்கடந்து
புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமா கியசீவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய்(அச்சுவாமியினுடையஅனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த பௌத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சீவன்முத்த தசையடைந்தவரும், அம்முத்தியாகியநிலத்திற்குவிதை

போன்றவரும் * திருவாதவூரிற்பிறந்தஞானசொரூபரும்,(அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாருமாகி)யிருந்தமாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய பாதத்திற்குவந்தனம். எ-று. (கரு)

## திருத்தொண்டர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மனையாளை யரற்களித்து மனங்களித்த
வியற்பகையார் மலர்த்தாள் போற்றித்
தனையாளும் பெருமானுக் கெச்சிலிடுங்
கண்ணப்பர் சரணம் போற்றி
வினையாள ரறியாத திருநீல
கண்டரடி விரும்பிப் போற்றி
யெனையாளு மிளையான்றன் குடிமாற
ரிணையடியை யிறைஞ்சு வோமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார் வேடம் பூண்டுவந்து மனைவியை யெனக்குக் கொடுவென்று கேட்க அதற்காகஅதிகசந்தோஷத்தையடைந்து,(அவர்க்குத்) தம்மனையாளைக்கொடுத்துஅதனல் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்தஇயற்பகைநாயனருடைய மலர்போன்ற பாதங்களுக்கு வந்தனம், தன்னை யாட்கொண்ட சிவபெருமானுக்குத் தான்தின்று உருசிப்பார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்ப சுவாமிகளது பாதத்திற்குவந்தனம், வினையை யுடையவர்கள் அறியாத திருநீலகண்டநாயனருடைய பாதத்தைமகிழ்ந்துவணங்கி, அடியேனை ஆட்கொண்டருளும்இளையான்றன்குடிமாற நாயனருடைய உபயபாதத்தை வணங்குவாம். எ-று. (கச)

* திருவாதவூர் என்பது வைகையாற்றின் கரையிலுள்ளது.

ஐயடிகள் காடவர்கோ னீரடியை
வணங்கிமக வறுத்தெம் மாற்கு
நெய்யடிசி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத்
தொழுதுதிரு நீற்றுச் சோழன்
மெய்யடியைப் புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்சொன்ன
சேரனடி விரும்பி யேத்திப்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்முத
லனைவரையும் போற்று வோமே.

(இ-ள்.) ஐயடிகள் காடவர்கோ னுயனாரது இரண்டு பாதத்தை யும்வணங்கி, எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்த கறி யை நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்தவராகிய சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய அழகிய சீர்பாதங்களை வந்தித்து, திருநீற்றுச்சோழ னென்னும் உண்மை யடியாரது திருவடிகளை வாயாரத்துதித்து வணங்கி தெய்வீகம் பொருந்திய திருவுலாப் பிரபந்தம்பாடிய சேர மான்பெருமாணுயனாருடைய பாதத்தையும் ஆசையுற்றுப் பணிந்து, மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய யாவரையும் வண ங்குவோம். எ-று. (கரு)

**நந்திதேவர், துர்க்கை, கௌதமர், சண்டேசுரர் துதி.**

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விந்தையடி
புகழ்ந்துமறை நான்கிற் கைந்தாய்
வந்தருளு கோதமனர் மலரடியென்
முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாத
பதத்திருந்த தண்டி தாளைச்
சிந்தைமிசைக் குடியிருத்தி யருணகிரி
நினைப்பவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) திருநந்திதேவருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது, துர்க்கா தேவியினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து, நான்கு வேதத்தினின்றும் திரண்டெழுந்த ஐந்தாம்வேத சொரூபரென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என் சிரத்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட மாலையாகவணிந்து, தம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டு பாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாத மோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருணாசலத் தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தையுஞ் சிரத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (கசு)

## அவையடக்கம்.

தேறுகின்ற பலகலையுந் தெளிந்தசுவை
யிருநான்குந் திகழும் பாடல்
கூறுகின்ற புலவர்முன்னே தமியேனுஞ்
சிலபுகல்சொற் குறித்த வாது
வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்ச னேறிவரு
மனத்தின்முன்னும் விரிஞ்சன்றாதை
யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம்
பறவைகொடுத் திடுதல் போலும்.

(இ-ள்.) பெரியோர்களால்தெளியத்தக்கபலநூற்களையுங்குறைவறக்கற்று * மேலாகியஎட்டுச்சுவையும்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாதயானுஞ் சிலபாடல்களைப் பாட நினைத்தவிதம் விளங்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனேறிநடத்தும் அன்னத்தின்முன்னும் அவன்

* எட்டுச்சுவையாவன;—சிருங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம் என்பனவாம்.

தகப்பனாகிய விட்டுணு ஏறும்படியான கருடன் முன்னும் ஒருசிறிய கொசுபறந்திடுதலைக் காண்பித்ததுபோலும். எ-று. (கஎ)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோ
வதுபாலி னிகழுமா னால்
நாரிருக்கு தெனக்கழித்து விடுவரோ
வதுமலரி னண்ணு மரனு
லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் விடமிருக்குந்
திருமிடற்று ரருணை நாதர்
பேரிருக்குந் தகைமையினு லெனதுரையே
யிகழுவரோ பெருமை யோரே.

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்தால் தள்ளாம லெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடு சேர்ந்தநாரையும் அப்படியே கொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடிய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங்கண்டத்தையுமுடைய அருணசலேசுரருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன்பாடல்களையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி இகழார்கள். எ-று. (கஅ)

அழகுதரக் கனிந்தநச்சு மரம்பழைய
தெனினுமதி லமுதுண் டாமோ
விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே
யெனினுமது விரதம் போமோ
விழிவுறு பாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்
யுளுமவைபோ லிருக்கு மாகிற்
பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென
விகழ்படுமோ பயன்கொள் வோர்க்கே.

(இ-ள்.) அழகிய சிவப்புநிறம் பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டி மரம் வெகுநாளையமரமாயிருந்தபோதிலும், அதில் மாதுரிய முண்டாகாது, யாவராலும் இச்சிச்கப்பட்ட இனிப்பாகிய கரும்பு கொஞ்சநாளையதா யிருந்தாலும், அதில் உள்ள இரசம்போய் கசப்புண்டாகாது, (அதுபோற்) பிரயோசனத்தைக் கொள்ளுவோர்களுக்கு, குற்றத்தோடு கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினுலேயே ஒருநன்மையைத்தராது, யாதொரு தோஷமில்லாத உயர்வானபாடல் சில நாளைக்குமுன் உண்டாயிருந்ததினுலேயே இகழப்படாது. எ-று. ()

திணையளவுந் தமிழ்மிடியற் றதிமதுரம்
பிறந்தகல்வித் திறமை யோரும்
நிணையுமியற் சுவையறியா மூடர்பரூஉ
வறிவின் முன்னே நிற்கலாமோ
விணையடருங் குவளைவிழி யனிச்சமல
ரணையதிரு மேனி மானுர்
புணைவின்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா
லமரினம்பு பொறுத்திடாரே.

(இ-ள்.) கொல்லுந்தொழி லடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும் அனிச்சப்பூவையொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிக்கின்ற மன்மதனுலே விடப்பட்ட புஷ்ப பாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாகிய யுததத்தில் விடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள் அதுபோல, திணையளவுகூடச் செந்தமிழ் தரித்திரம் இன்றி அதிகமதுரம்பிறந்த கல்விவல்லவர்களும் கற்றற்கரியதெனப் பலரும் நினைக்கின்ற, இலக்கண ரசமேயறியாத மூடர்களுடைய மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று. (உ௰)

நூல்வரலாறு.

கருத்துருக விரைவனந்திக் கருள்புரிய
நந்தியுமார்க் கண்டர் கோத
விருத்திமறை வியாதமுனிக் கவனுரைக்கச்
சூதனுக்கு வியாதன் சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக் கருட்சூதன்
மொழிந்தசிவ புராணங் கோடி
யுருத்திரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரி
வளத்தினையா னுரைக்க லுற்றேன்.

(இ-ள்.) மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய நந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக் கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர் வேதங்களை யொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய, வியாசர்சூத முனிவருக்குச்சொல்ல, சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனமுடைய சௌனகர்முதலிய முனிவர்களுக்கருள்செய்த, சிவபுராணங் கோடியாகும் அவைகளில் முக்கியமாகியகாந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற்சொல்லிய அருணசலத் தலமகிமையை யான்சொல்லத் தொடங்கினேனென்றவாறு. (உக)

அருணைநகர் வளமையுமா லயனகந்தை
விடவழல்வெற் பான வாறும்
பொருவில்மக மழித்ததுவு மரனுமையை
மணந்ததுங்கண் புதைத்த வாறும்
வருமகிடற் றொலைத்ததுவு மிறைவியிடங்
கலந்ததுவும் வயிரப் பூண
னிருவினையை யகற்றியது மற்றுமுள
சரிதையெலா மியம்புவேனே.

(இ-ள்.) அருணசலத்தலமகிமையும், பிரம விட்டுணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையான வரலாறும், ஒப்பில்லாத (தக்கனு

டைய) யாகத்தை அழித்ததும், பரமசிவன்பார்வதிதேவியாரைமண ஞ்செய்ததும்அப்பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடையதிருக்கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனைஉமாதேவிகொன்றதும், அப்பார்வதிதேவி யார் வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கதபாண்டியனுடையபா வத்தைநீக்கினதும் மற்றுமுள்ளனவுஞ்சொல்வேன். எ-று. (உஉ)

அங்கிகுல மோங்கவரு வல்லாள
 பூபன்ற னரிய தொண்டுந்
துங்கமிகுந் தீர்த்தமுடன் திருமலையை
 வலம்புரியுஞ் சுடரோன் பேறும்
பொங்குபிர தத்தனொடு வினைதீர்த்த
 வாறுபுள காதி யாவு
மிங்கிதஞ்சேர் வடகலையி லிருந்ததனைத்
 தென்கலையா லியம்ப லுற்றேன்.

(இ-ள்.) உலகின்கண் ஓங்குமுக்குலவேந்தருள் அக்கினிகுலோ த்துங்கனென்றுவழங்குஞ் சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்கு பிள்ளைக்கலிநீக்கி முத்தியளித்ததும், அத்தலத்திலோங்குந் தீர்த்தங் களின்பெருமையும்,அந்தவழகியவருணாசலத்தைவலஞ்செய்பவர்கள் பெறும் பேறும், கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கிமுத்தியளித்தவா றும், பிரதாபம்பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனதுசரித்திர மும், பாவந்தீர்ந்தசரிதையும், புழுகுபூனையாகவிருந்துமூன்றுலோ கங்களினுஞ்சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னு மரக்கனுடையசரி தமும், இங்கிதமிகுந்த வடமொழியிலிருந்ததைத் தென்மொழியாகி யதமிழினாற் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று. (உங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உங.

3. ஒரு கற்பத்தில் பிரம விட்டுணுக்கள் தாம் தாம் பிரமம் என வாதிட்டுப் போரிடுந் திறத்தைத் தீர்த்தாளச் சிவபெருமான் அவர்கள் மத்தியில் அக்கினிமலையாய் நின்று அவ்விருவருடைய எண்ணங்களை மாற்றியது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருநகரச் சருக்க வசனம்.

பூலோகத்திலுள்ளசிவஸ்தலங்களுக்குள்ளேநடுநாட்டிலிருக்கும் திருவண்ணுமலையென்னும் திவ்யக்ஷேத்திரமானது நினைத்தவுடனே முத்தியைக் கொடுக்கத்தக்கதாகையால் அது மற்றவைகளைப் பார்க்கிலுஞ் சிறப்புற்றது. இதற்கு கௌரிநகரம், தேசுநகரம், அருணுசலம், சிவலோகநகரம், வாயுநகரம்,முத்திநகரம்,ஞானநகரம், தலேச்சுரம், சுத்தநகரம், தென்கயிலாயம், சோணகிரிஎன்றும்பெயர் இன்னும் அநேகநாமங்களுமுண்டு இதில்தேவர்களும், மகத்தாகிய தபசிகளும் முத்தியையடைந்தார்கள். இதன்தென்திக்கில்என்றும் நிலைபெற்று விளங்காநின்றஒருமலையுண்டு இதுலிங்கசொரூபமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இதற்குசோணகிரியென்றும்,அருணுசலமென்றும் பெயர். இதற்கு கீழ்ப்பக்கத்திலிருக்கும்அர்க்கமலையில்தேவேந்திரனும், தென்பக்கத்திலிருக்கும் தெய்வமலையில் இயமனும், மேற்பக்கத்திலிருக்கும் தண்டமலையில்குபேரனும், மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கும் மலைகள்நான்கிலும் மற்றத் திக்குப்பாலகர்களும்,அவ்வகைளச்சுற்றியிருக்கிறமலைகளிலெல்லாம்மற்றத்தேவர்களும் இருந்துகொண்டு சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்வார்கள். வச்சிராங்கதபாண்டியன்முதலிய அநேகர்அருணுசலத்தைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்ததால் பாவம்நீங்கி மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள்.

திருநகரச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# முதலாவது

# திருநகரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழு வுமைபிரம்பு சுரிகையக
லாதகையான் றுகிர்க்குன் றாடே
திங்களுமிழ் நிலவனைய வெண்பொடியான்
சடைமுடியான் செறிமுக் கண்ணன்
பொங்குதிரு வரையலாகப் புலித்தோலான்
புயநாலான் புரிமுந் நூலான்
கங்கைமதி தவழ்சடையான் றிருவாணை
செலுத்திவெள்ளிக் கயிலை காப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகிய மழுவும், மானும், பிரம்பும், உடைவாளும் ஆகிய விவைகள் நீங்காதகையையுடையவர், பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியை யுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்று கண்களையுடைய

வர், விளங்குகின்ற இடுப்பில் நின்று நீங்காத புலித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்களை யுடையவர் மூன்றுபுரியாகிய பூணுநூலையுடையவர், கங்கையும், சந்திரனும் தவழ்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு வெள்ளிமயமாகிய கைலாசகிரியைக் காக்கின்றவர். எ-று. (க)

கொய்வனச மலர்நிறத்தான் மைவளருந்
　திருமிடற்றான் குலவெள் ளேற்றான்
சைவமெனும் பயிர்தழைக்கக் கருணைமழை
　பொழிமேகந் தன்னை யொப்பான்
ஐவரையு மகத்தடக்குஞ் சிலாதரற்குப்
　புறத்துலவு மாவி போல்வான்
றெய்வமெலாந் தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தா
　னந்தியெனுந் திருநா மத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்ட செந்தாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும், கருமைவாய்ந்தவிஷம்பொருந்தியகண்டத்தையும்,நல்லவெண்மையாகிய இடபவாகனத்தையு முடைய பரசிவ சம்பந்தமாகிய சைவசமய மென்னும் பயிர்தழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மேகம்போன்றவரும், பஞ்சேந்திரியங்களையும் பாஹியேந்த்ர விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாமல் தம்மனத்தகத்தேநிறுத்திய சிலாதரரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவரும், விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பேறிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களையுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகிய திருநாமத்தைப் பெற்றவர். எ-று. (உ)

ஈசனணி நதிமதியுந் திருவுருவுந்
　திருவுருவி லிசைந்த நீறும்
தேசவென விளங்குமொரு கயிலாயச்
　சிலம்புதளச் சிலம்பின் மீதே

வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான்
மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி
யோசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்து
கனகமலைக் குவமை யாகும்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் அவரது வெண்மையாகிய திருவுருவமும், அவ்வுருவத்தில் இயற்கையான மைந்த திருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய ஒளியைப்போலப் பிரகாசிக்குங் கயிலாயமென்னும் ஒப்பற்றதிருமலையுண்டு, அத்திருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் வந்து நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டுச் சத்தத்துடனே பொற்பொடிகளும் இரத்தினப் பொடிகளும் உதிர்ந்து மகம்மேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும். எ-று. (ரு)

இந்திரநீ லச்சிலையா லிசைந்த * கடந்
தெரியாம லெழுதிச் சேர்த்து
மந்தரமா வெனவயிரத் தூணிறுத்தி
மாணிக்க மதலை கூட்டிச்
செந்துகிருற் ‡ போதிகையு மரகதத்தா
லுத்திரமுஞ் செறித்து மீதே
சந்திரகாந் தத்தகடு பரப்பியமண்
டபமுளதச் சயில மீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீல ரத்தினக் கற்களினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்த சந்துதெரியாமற் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து, மந்தரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற் செய்த கொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாற் போதிகையும் மரகதத்தி

* கடம் - அருநெறி. ‡ போதிகை - குறுந்தரி.

ஞல்உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத் தகடுபரப்பிய மண்டபம் ஒன்று அந்தமலையின்மேல் இருக்கின்றது. எ-று. (ச)

இருமருங்குந் தரளமணி யுழைத்தவரி
யாசனத்தி லிருந்து நீலப்
பருமணியா லிழைத்தபெரு பாதபீடிகை
யின்மலர்ப் பதத்தை யூன்றி
மருவுபெருங் கைலையின்மீ திருந்துமுய
லகன்முதுகில் வலத்தா ளூன்றி
யருமறையை முனிவருக் குரைக்குமிறை
யெனவிருந்தா னந்த வேலை.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரர் அந்தமண்டபத்தில் இரண்டு பக்கமும் முத்துகளிழைத்த சிங்காதனத்திலிருந்து பருத்த நீலரத்தினத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மேன்மையமைந்த பாதகுறட்டின் மேலே மலர்போன்ற திருவடிகளை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள்சூழப் பட்ட பெருமையாகிய கயிலாயகிரிமேல் எழுந்தருளியிருந்து, முய லகனது முதுகின்மேல் வலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகியவைதி கசைவ சித்தாந்தப்பொருளை முன்விரும்பிக்கேட்ட * முனிவர்க ளுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல இருந்தார் அந்த வேலையில் எ-று. (ரு)

குற்சனுரோ மசன்குமுதன் குமுதாக்கன்
சகடாயன் கும்ப சாதன்
வற்சர்வைசம் பாயனன்க ணசிமுனி
புலிக்காலன் வாம தேவன்
நற்சனகன் சனற்குமரன் வாதரா
யணன்மதங்க னடனத் தாளை
யர்ச்சனைசெய் யனந்தமுனி முதனந்த
முனிவரர்தம் மருகிற் சூழ.

* முனிவர்-சனகர், சனந்தனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர் என்பார்.

(இ-ள்.) குற்சர், உரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சகடாயர், குடத்திலவதரித்த அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கணுசிமுனிவர், வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர், தத்வார்த்தஞானமுள்ள சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், சுவாமியினுடைய நடனம்பொருந்தியதிருவடிகளில் அருச்சனைசெய்கின்ற ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலியார், இவர்கள் முதலாகியஅனந்த முனிவர்கள் தம்முடையபக்கத்திற்சூழ. எ-று. (சு)

மன்னியமார்க் கண்டமுனி யுடனெழுந்து
பணிந்துயிர்கண் மழைமின் போலே
விந்நிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு
மிருவினையு மெமக்குத் தோன்றச்
சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெறும்
பரிசெமக்குச் சொல்வா யென்று
னன்னவுரை செவிப்புகலு நந்தியருள்
சுரந்துமுனிக் கருள்வ தானன்.

(இ-ள்.) என்றும்பதினறுக நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர்சீக்கிரத்தில் எழுந்திருந்து நந்திதேவரைவணங்கிசுவாமி! மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல்உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும்இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இருவினைகளும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக உபதேசித்த ஒப்பற்றகடவுளே! நாங்கள் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குரிய தக்கவழியை கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றுகேட்க; அந்தவார்த்தை அவர்திருச்செவியில் விழுந்தமாத்திரத்தில்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபை யுடையவராகிநந்திதேவர்கிருபாநோக்கம்வைத்து மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத தொடங்கினர். எ-று. (எ)

கம்பைநதி கும்பநதி காவிரிகோ
தாவரியே கண்ண வேணி
பம்பைநதி வேகவதி வேதவதி
சரயுநதி பரமாங் கங்கை

செம்புநதி பொன்முகரி யமுனைநதி
நருமதைமேற் செப்புஞ் சோணை
யம்புவியின் மிகவளவுங் காடினர்தம்
வினையகற்று மதுவல் லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பாநதி, கும்பைநதி, காவிரி, கோதாவிரி,கிருஷ்ண வேணி,பம்பைநதி, வேகவதி,வேதவதி,சரயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய கங்காநதி, தாமிரபருணி, பொன்முகரி,யமுநாநதி, நரும தாநதி, மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணை நதியென்று அழ கான்பூவுலகத்தில்அநேக நதிகளுண்டு. அவைகள்தம்மிடத்தில்வந்து ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடையபாவத்தை நீக்கும்அதுவல்லாமல்.எ-று.

காசியெனு மொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்
சிறப்புளது கங்கை நீத்தம்
வீசுதிரைக் கொழுந்தோடிப் பரகதிக்கு
வேரோட்டும் வியந்து மூழ்கின்
மாசினுட லதிலிறந்தான் மரமேனும்
விலங்கேனு மனித ரேனு
மீசனரு ளுபதேசஞ் செவிப்புகலா
லிறைவனென விருக்க லாமே.

(இ-ள்.) காசியென்கிற ஒருதிவ்விய க்ஷேத்திரம் இந்தக் கைலா யத்தைப்பார்க்கிலும்சிறப்புள்ளது. அக்காசியில்வருகின்றகங்காப்பிர வாகம்எறிகின்றஅலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்துதன்னிடத்தில் விரும்பி (திரிகரணசுத்தியுடன்) முழுகினல் அவர்களுக்கு மோட்சத் துக்கு வழிகாட்டும். களங்கம் உள்ளதேகம் அவ்வூரில் விட்டால் மர மாவது மிருகமாவது மனிதராவதுபரமசிவனுடையதாரகப்பிரமோ

பதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்க லாம். எ-று. (கூ)

போகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்
டிடுதலல்லாற் புனிதர் போற்றும்
யோகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருந்ததலங்
கண்டதுண்டோ வுரைப்பக் கேளு
நாகமிசை நடித்தவருக் குயிர்வேண்டித்
திருதவஞ்செய் நளினக் கோயில்
சேருமனத் தவரான மருவாரூர்
தனையெரித்தார் திருவா ரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பப் புற்றையிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்றசிவயோகியோ புற்றினிடத்திலேயிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோ? அதுயாதெனில் சொல்லக் கேளுங்கள், காளிங்கனென்னும் பாம்பின் மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டிசெந்தாமரையாகியஆலயத்தில் வசிக்கும் இலட்சுமி பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும்தலமாகி வஞ்சம்பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்த சிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூர் என்னும் திவ்யஸ்தலந்தான். எ-று. (ம)

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர்
தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனார் நடிப்பரவர் மூர்த்தியிலா
யிரத்திலொரு மூர்த்தி தானே
யிக்கயிலை யிடத்துறைவ தென்னிலதின்
பெருமைநம்மா லிசைக்க லாமோ

வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன்கா
　ணுதமுத்தி யடைகு வாரே.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய விராட் புருஷனுடைய * இதய தலமாகியசிதம்பரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒருதலமுண்டு அதிலுள தாகியகனகசபையில் மூன்றுகண்யுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார்! அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாச பதத்திலிருக்குமென்றால் அத்தலத்தின்பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ! அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்திய கனகசபையை (உள்ளன்புடன்) கண்டுதெரிசித்தவர்கள் விஷ்ணுவினுலும்பிரமாவினுலும் காணப்படாத முத்தியையடைவார்கள்.

தாங்காழி யவன்சிவனை வழிபடுமு
　துவரையந்தத் தலத்தைப் பார்க்கி
லோங்கார வடிவதிலே யுயிரிழந்தா
　லுடலழியா தொளிகெ டாது
வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால்
　வருந்தாது வெடித்தி டாது
தீங்கான மணங்கிருமி பிறவாது
　கிடக்கும்வலச் செவிமே லாக.

(இ-ள்.) சக்கரத்தைக் கையில்தரித்துள்ள விஷ்ணுமூர்த்திபரமசிவனைப் பூசித்துப்பேறுபெற்ற விருத்தாசலமென்னும் ஒருதலமுண்டு; அந்தத்தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும், அந்தத்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது, நிறங்குன்றாது, வீக்கமுண்டாகாது, கட்டுநெழுவாது, மற்றப்பட்சி மிருகங்கள்முதலிய பிறவுயிர்களால் பின்னமாகாது, வெடிபடாது, அதிர்துர்க்கந்தமும்புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும். எ-று.　　(கஉ)

---

* ஸ்ரீபர்வதஞ் சிரஸ்தானே கேதாரந் துல்லாடஹேஎனவருஉம்உபநிடதசுலோகத்தால் சிதம்பரம் இதயதலமாதல்காண்க.

பொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட
  மகலாத புனித மூர்த்தி
செம்மையிட மென்றிருந்த கருமகிட
  முகமாகச் செறிகே தாரம்
இம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்
  சிறுமையிட ரெல்லாந் தீர்க்கும்
மும்மையிடம் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத்
  தனியிருந்த முத்தி போலும்.

(இ-ள்.) பொய்ம்மையாகிய எருமைக்கடாமுகத்தினையுடையமகிடாசுரனை வெற்றிகொண்டபார்வதி வாமபாகத்தில்நீங்காதபரிசுத்தராகியபரமசிவன், செம்மையாகிய இடம்இதுவேயென்று எழுந்தருளியிருக்கிற, கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல்விளங்கியதிருக்கேதாரமென்னும்தலம்; இந்தச்சன்மத்தில் வருகிறதுக்கமும்மறுமையில் வருகிறதுக்கமும் ஞானமில்லாததனாலேஉண்டாகின்றதுக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும்எளிதாகித் தனியேயிருந்த முத்திதானம்போல் இருக்கின்றது. எ-று. (கரு)

இருப்பனத்தன் பருப்பதத்திற் பிரமராம்
  பிகையுடனென் றிரண்டு போதும்
விருப்பனத்தன் பணிந்திவையோ ருலகுமுத
  லனைத்துலகும் விதித்தான் மற்றைத்
திருப்பதிக்கோ யிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்
  சராசரமாய்ச் செனித்தவ் வூரி
லிருப்பதற்கு முயல்வரென்று லெத்தலமு
  மத்தலத்துக் கிணைய தாமோ.

(இ-ள்.) மல்லிகார்ச்சுன மென்னும் பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன்வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாவுலகத்தையும் படைத்தார், மற்றைத் திருப்பதியிலிருக்கிற வெங்கடாசலபதியும்தேவர்களும், அந்தத்தலத்தில் சரமாகவும்; அசரமாகவும்பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டதலங்களும் அந்தக்ஷேத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ. எ-று. (கச)

விருப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே
　விழியிடந்த வேடர் காலிற்
செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்தி
　நகரமெனுந் தெய்வ பூமி
பருப்பதமா கியும்விளங்குந் தண்ணறுக்
　கொழிக்குமலர்ப் பதுமை யோடு
மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே
　லிருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப் பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பக்தியோடுமிகுதியாக அருச்சனைசெய்த அறுகு புஷ்பங்களாகிய இவையுடனேகண்ணைப்பிடுங்கிப் பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும்விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட இலிங்கசொரூபமாகிய சிவபெருமான்தானே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச் சொரிகின்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமியோடு வாசனையுள்ளதுளசிமாலையையணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றவண்ணமங்கிருந்து தரிசனஞ்செய்து வணங்கும் பொருட்டு அந்தக்காளத்தியில் மலைவடிவாகியும்விளங்குகின்றார். எ-று. ()

தேக்குநா லிருதிசையும் புகழ்ந்ததொண்டை
நாடெனுமோர் தெய்வ நாட்டி
னேக்கினர் வினையகற்று மொருதலமுண்
டதன்பெயரை நுவலக் கேளும்
வாக்குநா யகிகணவன் படைத்தபுவி
தழைக்கவறம் வளர்த்தெந் நாளுங்
காக்குநா யகியுடனே கம்பநா
யகருறையுங் கச்சி மூதூர்.

(இ-ள்.) அகன்ற எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற*தொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்திய ஒப்பற்ற நாட்டில், தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்குகின்ற ஒருதலமுண்டு, அதன்பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள். சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களனைத்தும் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளும் காக்கின்ற தலைவியாகிய காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகாஞ்சிபுரமாகும். எ-று. (கரு)

பழுதறவே யெழுகடலு மெழுகிரியு
மெழுதலமும படைத்த வேதக்
கிழவன்றி யாமுடியை யொருபால
னறிந்தபதி கிளத்தக் கேளு
மழகுதரு நடம்புரியு மிறைவருக்கம்
பிகைபூசை யயனர் பூசை
விழைவுதரு மரிபூசை கரன்பூசை
புரிந்ததிரு விரிஞ்சை மூதூர்.

---

* தொண்டைமான் என்னும் அரசனலாளப்பட்ட மண்டலமாகலின் தொண்டைமண்டலம் என்னும்பெயர்த்து. இவ்வுண்மையறியார் தொண்டைமண்டலம் எனக்கொண்டு இடர்ப்படுவர்.

(இ-ள்.) யாதொரு பழுது மில்லாமல் எழு சமுத்திரத்தையும் எழுமலையையும் எழுலகத்தையும்படைத்த நான்மறைக்கிழவனுகிய பிரமனுல் அறியக்கூடாத * சிரத்தை ஓர் ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்ததலத்தைச்சொல்லக்கேளுங்கள், அழகுவற்றிருக்கின்ற ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்தசுவாமிக்குப் பார்வதியாரும்பிரமனும்சிவநேசமிருந்தவிஷ்ணுவும்கரனும் பூசித்தவிரிஞ்சிபுரமென்னும்தலமாம்

* சுவாமி சிரத்தைப்பாலன் அறிந்ததாவது—"பயனுரும்பதிபசுபாசம்புகல் பலநூலுந்தெளிவோ, னியலாகும்பெயர்சிவநாதன்றிணமிவனேடின்புறுமா, னயனுனந்தினி வடமீனுந்தொழுநலமார்பண்புடையா, டயவாமங்கவ டருபாலன்சிவ சருமாவென்பவனே"—

(இ-ள்.) பயனுள்ள பதிபசுபாசங்களைச் சொல்லுகின்ற ஆகம முதலிய பலசாத்திரங்களையுமுணர்ந்தவன், சிவநாதன்என்னுமியற்பெயரையுடையவன், நாடோறுமிவனுடனின்பமுற்றிருக்குமனைவி நயனுநந்தினி அருந்ததியுந் தொழத்தக்ககற்புடையவள், அன்புள்ள அவள்பெற்றபுத்திரன் சிவசருமா எனப்பெயருள்ளவன்—(அப்பேர்க்கொத்த சிறுபாலன் அபிஷேகமுதலியவைசெய்கிறதற்கு மார்க்கசகாயர் சந்நிதிக்குட்சென்று பார்க்குமளவில், அந்தோ பூசாகாலந் தவறுகின்றதே (—"இருகரத்தினுலிவர் முடிதொட வரிதென்றே கருதியெய்த்துநொந் தினியென்கொல் செயலெனக் கவன்ருன், பரகதிக்குவந்தருள்புரி பதவிசகாயன், மரகதக்கொடி யிடத்தினுன் றிரு முடிவளைந்தான்"—(இ-ள்) நம்முடைய இரண்டு கைகளால் இம்மார்க்க சகாயருடைய திருமுடியைத்தொடுவது நமக்குஅரிதென்றுகருதி மனமிளைத்துவருந்தி இனி யாதுசெய்வதென்று துயரமடைந்தான்; அப்போது பரகதிக்குவந் தருள்செய்த மரகதவல்லியம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்க்கசகாயராகிய பரமசிவம் தன் றிருமுடியை வளைத்தார்.—(இவ்வரலாற்றை திரு விரிஞ்சைப் புராணம் பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்தசருக்கத்திற் காண்க.)

பொய்யாது புனல்பெருகுங் காவேரி
நதிக்கரையிற் * பூந்த ராயு
மையாறு மிடைமருதுந் திருக்குடந்தை
வளநகரு மானைக்காவு
மையாரு மிடற்றர்திரி சிரமலையு
மாணிக்க மலையுந் தோன்று
மெய்யாக வவற்றினது பெருமையெல்லாம்
விரித்துரைக்கும் வேதந் தானே.

(இ-ள்.) பொய்க்காமல் எந்நாளும்பெருகிவருகின்ற காவேரிநதியினிருகரையிலும்சீகாழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்தியகும்பகோணம், திருவானைக்கா, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையமாதுரு பூதேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் நான்கு வேதங்களும் மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும். எ-று.()

பருவளையார்ப் பரிக்கும்வைகை நதிக்கரையின்
மதுரையறு பத்து நாலு
திருவிளையாட் டிறைவனியற்றிய தலமா
மதன்பெருமை செப்ப லாமோ
கருவிளையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரந்தென்
கடற்கரையிற் காணு மங்கே
செருவிளையாட் டிராகவனு ரிராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட் டாரே.

(இ-ள்.) பெரியசங்குகள்முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்த

* பூவாகவும் தாராகவும் சங்கநிதி பதுமநிதிஎன்னும் இருநிதிகளும் பூசித்தமையால் சீகாழிபூந்தராய் எனப்பெயர் பெற்றது.

ருளியமதுரைஎன்னும் ஒருதலமுண்டு; அந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது. தென்சமுத்திரத்தின்கரையில் சனனதுக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருதலமுண்டு யுத்தத்தைவிளையாட்டாகச்செய்கின்ற இராமபிரான்இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்த பிரமகத்தி அந்தத்தலத்தில் சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார். எ-று. (கக)

அத்தகைய தலங்கடமிற் புறக்கவுட
  லிறக்கவிழி யமையக் காணச்
சுத்தவெளி தனிலாடுஞ் சுடரொளிக்கு
  மனங்களிக்கத் தூய்நீ ராட்ட
வித்தமதை யெடுத்திறைத்துச் சிவாலயமும்
  விரிபொழிலு மிகவுண் டாக்க
வுத்தமமா கியபரம கதியுளதென்
  றுரைக்கமுனி யுரைப்ப தானன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய தலங்களுக்குள்ளே யாவரானாலும், பிறந்தாலும், தேகத்தைவிட்டு இறந்தாலும், போய் கண்கள்களிக்கத்தரிசித்தாலும், பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் பஞ்சகிருத்தியநிருத்தஞ்செய்யும் மிகுந்தபிரகாசமே சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுளங் களிக்கும்படி தூய்மையாகிய நீரினல் அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச்செலவுசெய்து சிவாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்த பூஞ்சோலைமிகவைத்தாலும், உத்தமமான பரகதியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (உய)

இந்நிகரா நதிதோறுந் தலந்தோறு
  மிப்படியே யியற்ற வென்றுன்
முன்னியசீ ரமரருக்குஞ் சித்தருக்கு
  முனிவருக்கு முடிவு றுது

மின்னிகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர் தமக்
கெளிதாமோ மேவி னாலு
மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்
கிடையாதே யமல வென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய சிறந்தநதிகள் தோறும் தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர் கட்டளையிட்ட விதமாகவேதீர்த்தமாடி வந்தனை வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும், முனிவர்களாலும் முடியாது. அப்படிமின்னல்போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ் சிறியவாணாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ! அவ்வாறுமுடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் அவ்விதபுண்ணியம் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமீ என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (உக)

ஆடுமந்த நதிதோறு மினிதெனுமத்
தலந்தோறு மனந்த காலந்
தேடுகின்ற பயனுதவுஞ் சிவஞானம்
வருந்தாமற் சிறிது போதி
னாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்
புலையருக்கு நரகாள் வார்க்கு
மோடுகின்ற விலக்கினுக்கு மற்றைவைக்குந்
தருமூரொன் றுரைப்பா யென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள்ஆடுகின்றஅந்தநதிகள்தோறும், இனிதாகிய அந்தத்தலங்கடோறும், அநேக காலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசன முதலியவைகளைச்செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை, வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் தானே பிரதட்சணஞ்செய்தல், நமஸ்கரித்தல், தரிசனஞ்செய்தல், முதலியவற்றிற்கு

ஏதுவாகியகைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும், விவேகசூனியர்களுக்கும் சண்டாளர்களுக்கும், நரகத்தில் வீழத்தகுந்தபாவஞ் செய்தவர்களுக்கும், சஞ்சரிக்கிறமிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ளஎல்லாச்சீவராசிகளுக்கும்கொடுக்கின்ற சிறந்த ஒருதலம் இன்னதென்று அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (உஉ)

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவனு
　மிருந்தவரு மியம்பி யேத்திக்
கைப்பதும் மலர்கொடுதன் காற்பதுமந்
　தீண்டுதலுங் கருணை யாகி
யப்படியே முத்திதரு மொருதலமுண்
　டுரைக்குதுவென் றமைத்தான் பின்னை
மைப்படியுங் கண்டத்தா ணருணகிரி
　நினைந்துபர வசத்த ஞனன்.

(இ-ள்.) இயமனைச்சயித்த பெருமையாகிய தவத்தினையுடைய மார்க்கண்டேயரும், மற்றுமுள்ளமுனிவர்களும்இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால்திருநந்திதேவருடைய தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளைப்பரிசித்து வந்தனஞ்செய்யுமளவில், அவர்கிருபையுள்ளவராகி, நீங்கள்சொன்னபடியே(சராசரங்களெல்லாவற்றிற்கும்)மோக்ஷங்கொடுக்கிறதலம் ஒன்றுண்டு. அதைச்சொல்லுகின்றேம்என்றுகையமர்த்திப், பின்பு விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிறஅருணசலமென்னுந்தலத்தைநினைந்துபரவசமானர் நந்திதேவர். எ-று.

அங்கமெல்லா மயிர்ப்பொடிப்ப நடுநடுங்கி
　விழிவிரண்டு மருவி பாயச்
செங்கையிணை மலர்குவிய மொழிதளர
　நெடும்போது தெளிவில் லாமற்

கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்
பெருமானே கனற்கண் ணானே
யெங்களையா ளுடையானே யெனத்துதித்து
விழித்ததற்பின் னிசைப்ப தானன்.

(இ-ள்.) தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிய நடுநடுங்கிக்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம்பெருக மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும்ஒன்ருய்க்குவிய, வார்த்தைதடுமாற அநேகநாழிகை தம்வயமற்றுப் பரவசமடைந்தவராய்க் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்றசடையையுடையவரே! அருணகிரியில்எழுந்தருளி யவரே! அக்கினிக் கண்களையுடையவரே! எங்களை யாட்கொண்ட வரே! என்றுதோத்திரஞ்செய்து விழித்துக் கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினர் நந்திகேசுரர். எ-று. (உச)

சத்தியம தாமொழிவன் முத்திதருமூரது
தனக்குறிய நாமமிக வுண்
டத்தனையுநான் மொழிய வெத்தனைவலேனதிலோ
ரற்பவள வேபுகலு வேன்
சித்தியுத வுங்கவுரி தேசுநக ரென்றுபெயர்
தென்னருணை யென்று பெயர்சீர்
வைத்தசிவ லோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர்
வாயுநக ரென்று பெயரே.

(இ-ள்.) அப்படி தோத்திரஞ்செய்த பின்பு நந்திதேவர் சொல் வார், கேளும் மார்க்கண்டேயரே?சத்தியமாகச்சொல்லுகின்றேன், (உலகத்திலுள்ளசராசரப்பொருள்களுக்கெல்லாம்நினைத்தமாத்திரத் தில்) மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறதலமொன்றுண்டு. அதற்குரியநாமங்

களோ அநேகம். அத்தனைபெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்குநான் எவ்வளவு சக்தியுடையவன்; ஆனாலும் அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகின்றேன். சித்திகளைக்கொடுக்கிற கவுரிநகரென்றும், தேசுநகரமென்றும், அழகிய அருணசலமென்றும், சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும், நாகரிக மிகுந்தவாயுநகரமென்றும், நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது. எ-று. (உரு)

சத்தபுரி யேமுத லெடுத்ததலம் யாவுமொரு
தட்டுமொரு தட்ட தனிலே
யத்தலமு மிட்டெதிர் நிறுக்கவவை கட்கதிக
மானதொளி ரந்த நகர
முத்திநக ரென்றுபெயர் ஞானநக ரென்றுபெயர்
முந்தியத லேச்சுர மெனுஞ்
சுத்தநக ரென்றுபெயர் தென்கயிலை யென்றுபெயர்
சோணகிரி யென்று பெயரே. ௬

(இ-ள்.) பின்னும் நந்திதேவர் சொல்வார்; சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை முதலாகிய எல்லாத்தலங்களையும் ஒருதட்டிலும், அந்த அருணசலத்தை ஒருதட்டிலும்வைத்து நிறுக்க, அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிககனத்தையுடைத்தாயிருந்துபிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சுரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும், தக்ஷணகைலாயமென்றும்சோணகிரியென்றும் பெயராம். எ-று. (உசு)

வாதமிகு காலவழ லூழியலை யேழுபுயல்
வாதைபுரி யாத நகரஞ்
சீதமுத லானபிணி தீமையிடையூறு பசி
சேரவரி தான நகரம்

மாதவர்கண் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாநகர
மாதவர்க ணுபி மலராம்
போதிலுறை வேதியர்தொ ணூறுபெய
ரோடறுவர் பூசைபுரி தேவநகரம்

(இ-ள்.) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினுலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினுலும், சமுத்திரபிரளயத்தினுலும், யுகமுடிவில்பொழிகின்றஏழுமேகங்களினுலும் யாதொருகெடுதியும்அடையாததலம், வாதபித்தசிலேத்துமங்களாலுண்டாகிறபிணிகள், தீமையாகிய இடையூறுகள், பசி இவைகள்சேராததலம்; மகத்தாகிய தவசிகள் அநேகவிஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்ததலம், அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகியதாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்ருறுபிரமர்கள் பூசித்த தெய்வீகம்பொருந்தியதலம் அருணசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளது பூமிதனி லின்றுபுதி தன்றுலகு
மும்பரு முயர்ந்த வெளியு
மென்றுளதந் நாளுளது வேதமுடி மீதினி
லிருப்பதக லாம லதிலோர்
குன்றுதலி லாதவொரு வெற்புளது புண்டரிக
கோளகையு மூடுருவி யே
நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழி யாதுநெடு
நீருலகு வாழ்வு பெறவே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையதலம் ஒன்றுஇப்பூமியுலுண்டு அந்தத்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாக வந்ததல்ல; இந்தப் பூவுலகமும்மேலுலகங்களும், ஆகாயவெளியும்என்றுண்டாயினவோ அன்றே உண்டாயிருக்கின்றது. நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவிலுள்

ளது; அந்தத்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு; அதுநெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு தென்திக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையூடுருவிநிற்கின்றது. எ-று.

கலி விருத்தம்.

ஆரிட மிராக்கத மசுரந் தேவதந்
தாருடை மானிடஞ் சம்பு வென்றுநாம்
பேரிடு மிலிங்கமே பிறங்கு மெங்கணு
மேருடைப் பருப்பத மிலிங்க மாவது.

(இ-ள்) * ஆரிஷமென்றும், ராக்ஷஸமென்றும், ஆசுரமென்றும், தைவதமென்றும், மாலையைத்தரிக்கின்ற மானுடமென்றும், நாம்காரணம்பற்றி யிடப்பட்ட திருநாமங்கள்பெற்ற இலிங்கங்கள் எந்தத்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும். இந்தத்தலத்திலோவென்றால் மகாமேருவளைய மலையேஇலிங்கமாயிருக்கின்றது. எ-று. (உக)

செங்கனன் முதல்யுகந் திரேதை மாமணி
பொங்கிய துவாபரம் பொலிந்த பொன்னிறந்
தங்கிய கலியுகந் தன்னிலே சிலை
யங்கமா மதன்பெய ரருண பூதரம்.

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினிமலையாகவும், திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில் மிகுந்தபிரகாசத்தையுடையபொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கன்மலையாகவுந்திருவுருக்கொள்ளும்அந்தமலைக்கு அருணசலமென்னுந் திருநாமமாம். எ-று. (ஙஉ)

---

* இருடிகளாலேபூசைசெய்யப்பட்டதுஆரிடலிங்கம், ராக்ஷசர்களாலே பூசை செய்யப்பட்டது இராக்கதலிங்கம், தேவர்களாலே பூசைசெய்யப்பட்டது தைவதலிங்கம், மானுடராலேபூசைசெய்யப்பட்டது மானுடலிங்கம் என்பர்.

கருவியா முகக்கடை சொரியுங் காரின
முருவமே ழன்றியொவ் வொன்று கோடியாய்ப்
பருவமா யிரந்துளி பனையிற் பெய்யினு
மருவியா யடங்குமவ் வசல மீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளுங்கருவறும்படி யுகாந்தகாலத்தில் உலகம் நசிப்பதற்குக்காரணமாகமழையைப்பொழிகின்ற மேகங்கள் எழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனையின்கனிபோலப் பருமனாகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல் சிறிய அருவியாகச்சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில் வரமாட்டாது. எ-று. (ருக)

அரியய னளவிடா தனந்த காலமாய்த்
திரிதரி னதற்கிணை செப்ப லாகுமோ
சுரநதி பரவதிற் சுனையி னீருண
விரவிதன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே.

(இ-ள்.) விட்டுணு பன்றியாகவும், பிரமன் அன்னமாகியும், அனேககோடிகாலமாய்த்தேடிஅடிமுடிகாணமல் வருந்துவார்களானல், அந்தஅருணசலத்துக்குஒன்றைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ; அஃதல்லாமல்ஆகாசகங்கையானதுதன்னிலுமுக்கியமென்று துதிசெய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்ற சுனையிலே இருக்கப்பட்ட நீரைவுண்ணச் சூரியன்தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் தாவிச்செல்லும்.

வெண்மைசேர் புயலத னடியின் மேவுக
லெண்மகிழ் கயிலைமீ திருப்பதொக்குமோ
றண்மைசேர் கார்த்திகை விளக்கு சாற்றுதன்
மண்மகன் மகுடமா மணியிற் றோன்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளைநிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில் சேருதல் யாவரும் எண்ணிமகிழும்படி, கைலாயகிரிமேல்அந்தமலை

யிருக்கிறதை ஒக்கும். குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் கிர்த்திகாதீபம் அந்த மலைமேல் ஏற்றுதல் யாவராலும் புகழப்பட்ட பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த இரத்தினம்போற்றோன்றும்.

அன்றுமா றிசைமுக னடவி டாமுதன்
மன்றல்சேர்ந் திடுமலை வடிவு கொள்கையா
னன்றுநம் மருகனு நாமு மோர்குல
மென்றுள மகிழ்ந்ததே யிமைய பூதரம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில்விட்டுணுவினாலும்பிரமனாலும், அறியப்படாத பரமசிவன், கீர்த்திபொருந்திய அந்த மலையுருவங்கொண்டதினால் இமயபர்வதராசனானவன் நல்லது (இத்தனை காலம்வரைக்கும் வேறு சாதியாயிருந்த) நம்முடைய மருமகனும் நாமும் இப்போது ஒரு குலத்தவராயினோமென்று மனஞ்சந்தோஷித்தான். ()

பன்னிரு திங்களும் பரிதி யானது
மன்னிய மதியமும் வலம தாய்வரு
மந்நிலை யுரைக்கவென் னறிவு போதுமோ
வுன்னிய வாசையா லுரைக்க லுற்றனன்.

(இ-ள்.)பன்னிரண்டுமாதமும்சூரியனும்,நிலைபெற்றசந்திரனும் மகாமேருவை வலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்துவருவார்களென்றால் அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லுவதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடைய புத்திபோதுமோ ! ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டஅவாவினால் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று. (௩௫)

அர்க்கமா மலையுள தடுத்த கீழ்த்திசை
நற்கணு யிரத்தவ னண்ணி வாழ்த்துவன்
றெற்கிலே யுளதுபுத் தேளிர் மாமலை
பொற்கையந் தகன்றினம் புகழ்ந்து போற்றுவான்.

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு, அதில்ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியைத்தோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்ததென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்று ஒரு மலையுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய இயமன் நாடோறும் புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான். எ-று. (௩சு)

மேற்றிசைத் தண்டமா விலங்க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருணன்முன் செங்கை கூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூல மால்வரை
போற்றிய வளகையான் பொருந்தி வாழ்த்துவான்.

(இ-ள்.) அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேற்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய ஒருமலையுண்டு; அதில்மகரவானத்திலேறுகின்ற வருணராஜன் முற்காலத்தில் சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையைவணங்குவான். வடபாரிசத்தில்சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு; அதில்எல்லாராலும் போற்றப்பட்ட குபேரன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான். எ-று. (௩எ)

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு தீயவ
னெற்றிசேர் விழியவ னிருதி போற்றுவன்
சுற்றுள மலைதொருஞ் சுரருஞ் சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

(இ-ள்.) மற்ற நான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலுமிருந்துகொண்டு வாயு அக்கினி, நெற்றியில்அக்கினிநேத்திரத்தையுடைய ஈசானன், நிருதி இந்நால்வர்களும் வணங்குவார்கள். அவைகளைச் சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும், சித்தர்களும், சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துகொண்டு வணங்குவார்கள். எ-று. (௩அ)

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலே புவிக்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
என்னையா ளுடையவ னிடங்க லந்தனள்
பின்னையு மதிநலம் பேச லாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அவ்வருணசலத்தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள். ஆனபடியினலேஇனியெந்தக்காலத்திலும் யாவராலும் அந்த அருணசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லமுடியுமோ முடியாது. எ-று. (௩௯)

தன்னிகர் மந்திரம் புவனந் தத்துவம்
வன்னமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னன்னமு மேனமு மாகி நாடினு
ரின்னமு மளவிடா திடும்பை நீங்கினர்.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய மந்திரம், புவனம், தத்துவம்என்னும் அத்துவாக்களின் வடிவமாய் விளங்கும் அருணசலத்தைவிட்டுணுபிரமன் இருவரும்பன்றியும்அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக்கூடாமையினலேதங்களுடைய கர்வத்தை நீங்கினர்கள். எ-று. (௪0)

மருவிய பெரும்புகழ் வச்சி ராங்கத
னருணையை வலம்புரிந் தமல னயினன்
கருவிய சலாதரன் காந்தி சாலியென்
றிருவரும் பரகதி யெய்தின ரதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற வச்சிராங்கத பாண்டியன், அருணசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினலே தன்னுடையபாவத்,

தைப்போக்கிமலமில்லாதவனுக்கிக்கொண்டனன்; பெருமைபொருந்திய கலாதரன் காந்தசாலிஇவ்விருவரும் அந்தத் தலத்தை வலம் வந்து மோட்சத்தை யடைந்தான். எ-று. (சக)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதியா மிவர்க டொடங்கியின் றளவுக்
கனேகருண் டருணையை நினைத்துங்
காதலா லுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டுங்
கால்களால் வலஞ்செய்து மதிலே
நீதியா யிருந்து நெறியினு னடந்து
நெடுங்கயப் படிந்தறம் புரியுஞ்
சோதிதா டொழுதுப் பணிவிடை செய்துந்
துளக்கிலா முத்திபெற் றிருந்தார்.

(இ-ள்.) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுத லின்றுவரைக்கும்அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும், ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும்,கேள்விப்பட்டும் நேரில்வந்து தரிசனஞ்செய்தும், கால்களாலேபிரதட்சணஞ்செய்தும், அதில் நீதிபொருந்திய வேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும்; மகத்துவம் பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுகியும், தருமங்களைச் செய்தும், சோதி சொரூபமாகியசிவனதுபாதங்களைத் தொழுதும், திருப்பணிசெய்தும், கெடுதலில்லாதமோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். எ-று. (சஉ)

அப்பதி தமிழ்நாட் டுளதிடை பெண்ணை
யாறுசெய் யாறுபிங் கலையாஞ்
செப்பிய கமலை நதிசுழி முனையாஞ்
செய்ததொன் றுயிரம்பலமாம்

முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்களு
முனிவருந் தவஞ்செய்வா ரதற்கோ
ரொப்புவே றில்லை யிம்பர் நாட்டிடத்து
மும்பர்நாட் டிடத்துமென் றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வருணசலத் தலம் தமிழ்நாட்டிலிருக்கிறது. அப்பதிக்குவலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடைகலை என்னு நாடியாகும்; இடப்பக்கத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னு நாடியாகும்; பலரும்புகழத்தக்க கமலைஎன்கிறநதி சுழிமுனைஎன்னு நாடியாகும்; அந்தநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் பங்குபலன்வரும்; முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள். அதற்கு ஒப்பு இந்த உலகத்தினும் மேலுலகத்திலும் வேறு ஒருதலம் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர். எ-று. (சுங)

அற்றமி லவன்சொ லருணையின் சிறப்பா
லகமகிழ்ந் துருகிய முனிவன்
மற்றுள தலத்தி லதிகமென் றுரைத்த
வாய்மையை மனங்கொளா துரைப்பான்
சிற்றறி வுடையே னுதலா லொருசொற்
றெளிந்திலே னெனச்சொன்ன னதனை
முற்றுள முணர்ந்தான் மொழியெனமொழிந்தான்
முனிவனு மவர்க்கிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபக்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திதேவரால்சொல்லப்பட்ட அருணசலத்தின் மான்மியத்தினலே மனமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்தமார்க்கண்டேயமுனிவர் மற்றசிவத்தலங்களைப்பார்க்கினும்அருணசலத்தலம்அதிகமென்றுசொன்ன வுண்மையைமனத்தில் ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வார்; சுவாமி?நான்சிறியஅறிவையுடைய

வனுதலால் நீங்கள் திருவுளம் பற்றியருளியது நன்றாய்த்தோன்ற வில்லை என்றுசொல்ல, அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திதேவர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க, மார்க்கண்டேயர் அவருக்குச்சொல்லுவார். எ-று. (சச)

தில்லையைக் காணக் காசியி லிறக்கச்
சிறக்குமா ரூர்தனிற் பிறக்க
வெல்லையில்பெருமை யருணையை நினைக்க
வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தீ
ரொல்லையி னுவ தலங்களுந் தம்மி
லொக்குமென் றுரைத்திடா தடிகே
ளல்லிசூ ழருணை யதிகமென் றுரைத்த
தருளென வருள்செய்வா னவனும்.

(இ-ள்.) சிதம்பரத்தைதரிசனம்செய்தாலும், காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அளவில்லாதபெருமையையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும், முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இந்நான்குதலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி? அகவிதழினையுடைய; தாமரைமுதலியநீர்ப்பூக்களையுடையதடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்செய்கிறார். எ-று. (சரு)

இறந்திடுந் தொழிலும் பிறந்திடுந் தொழிலு
மெண்ணிய படியவை முடியா
பறந்திடு மவைக்குஞ் சிலவிலங் கினுக்குப்
பாதப முதலவோ ருயிர்க்கு

நிறைந்த புன்னீச ரந்தகர் தமக்கு
நிருத்தமண் டபந்தொழ நேரா
தறந்திகழ் பயனாற் சிலசிலர்க் கெளிதா
மல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே, ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும், பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடி முடியாது. அதிருக்கட்டும்; பட்சிசாதிகளுக்கும் சிற்சிலமிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகியஓரறிவுயிருக்கும், புன்மை நிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் நடராஜனது நிருத்தசபையைத் தரிசனஞ்செய்ய நேரிடாது. பூர்வஜனன புண்ணியத்தினாலே அந்தச் சபைக்குப்போய்க் காணத் தகுந்தவர்களாகிய சிற்சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும், மற்றவர்களுக்குஅரியதாகும்; அந்தத்தலமாம். எ-று. (சசு)

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலையர்
கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர்
கண்டகர் நெடுந்தூ ரத்தினி லிருப்போர்
கருணைசே ரருணபூ தரத்தை
எண்டக வொருகா னினைத்திட முத்தி
யிவரலால் விலங்குபுண மரங்கண்
முண்டகமுதலா யினவுமுன் காண
முளைத்திட முத்தியே பெருமால்.

(இ-ள்.) ஒருமாது தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்டகுண்டகர்களும், பாவிகளும், விதவையால்பெறப்பட்ட கோளகரும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களும்,அவயவங்குறைந்தவர்களும், தீமைசெய்கின்றவர்களும்,நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களும்,கிருபைபொருந்திய அருணசலத்தை நன்றாகஒருதரம்நினைக்க

முத்தியுண்டாகும், இவர்களேயல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரைமுதலியகொடிபூண்டுகளும் அவ்வூரில்முளைத்தால் முத்தியையடையும். எ-று. (சஎ)

சிலையெலா மிலிங்க மதுசிவ லோகந்
 தேவர்பா தவங்கள்பா தவங்க
ளலையுலாம் புனல்கள் சடையுலாங் கங்கை
 யருந்துமூ ணமரருண் ணமுதா
முலவியே வருதல் புவிவலம் வருத
 லுரைத்தசொல் கருதியா முறங்கன்
மலைவருசமாதி யாகுமத் தலத்தை
 மானுமோ மற்றொரு தலமே.

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கிற கற்களெல்லாம் சிவலிங்கங்களானபடியினாலே அதுவேசிவலோகமாகும். அத்தலத்திலிருக்கிற விருக்ஷங்களெல்லாம்கற்பகவிருட்சங்களாகும்; அத்தலத்திலிருக்கிறஅலைபொருந்தியநீரெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும்; அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள்சாப்பிடுகிறஉணவுகளெல்லாம்தேவாமிர்தமாகும்; அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தலாகும்; அவ்வூரிற்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாகும்; அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் சிவநிஷ்டைகூடிச்சமாதியிருத்தலாகும்; ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ. எ-று. (சஅ)

முத்தழல் புரிந்தோ நான்மறை தெளிந்தோ
 ரைவகை வேள்வியு முடித்தோ
ரெத்தவம் புரிந்தோ ரெவ்வறஞ் செய்தோ
 ரெண்வகை யோகிய ரெனினு

மத்தல நினையா தவர்க்கிலை முத்தி
யாதலா லமரர்வா னிருந்துஞ்
சுத்தமா னிடராய்ப் பிறந்ததை நினைத்துந்
துளக்கிலா முத்திபெற் றிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கணாக்கினியம், என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும், இருக்கு, யசுரர், சாமம்அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களையோதி உணர்ந்தவர்களும், பிரமயாகம், தெய்வயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மானுடையாகம், என்கிறஐவகையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும், இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தவர்களுமாகிய இப்படிப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும், அவ்வருணாசலத்தை நினையாவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை; ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப் பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கெடுதலில்லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்.

பொருவிலாச் சுவர்க்கத் தமிர்தமுண் டிருப்போர்
போகபூ மியைத்தனி புரப்போ
ரருணைமா நகரிற்கிருமியாய்ப் பிறப்ப
தகிதமென் றுதரங் கொள்வார்
மருவுமப் பதியிற் பிறப்பது நூறு
மகம்புரிந் தவர்க்கலாற் கிடையா
திருவருள் படைத்தார்க் கெளிதலான் மற்றத்
தேவர் யாவருக்கும் தறிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் நரை, திரை, மூப்பு உண்டாகாதபடி தேவாமிர்த முண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை அனுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்க முதலானஉலகங் களைத் தனித்தனி யாளுகின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப் பாலகர்களும், அருணசலத்தலத்தில் கிருமியாகப்பிறக்கிறது சொர் கமாகிய பதத்தை அனுபவித்தலைப் பார்க்கினும், அதிகமென்று அத் தலத்தில் பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள், தெய்வத்தன்மை பொரு ந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல் லாமற்கிடையாது. சுவாமியினுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்கட் குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றத்தேவர்கள் முதலான மகத்து வம்பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிபிறப்பது கிடைக்கமாட்டாது.

வெற்றிரும் பிடத்திற் செம்பில்வெண் கலத்தில்
வெள்ளியில் வெள்ளிய பொன்னிற்
குற்றமொன் றில்லாக் குயிற்றிய மணிபோற்
குலவிய சிவனிருந் திடுவென்
மற்றைய தலத்தி லருணையென் றுரைக்கும்
வளம்பதி தனிலெழுந் தருள்வன்
பொற்றகட் டிட்ட்த்து மணியென வுரைத்தான்
புனிதனு கியவரு ணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண் கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும்பதிக்கப்பட்ட யாதொரு தோஷமில்லாத மாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றத்தலங்க ளில், எங்கும் நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார். பொன் னுற்செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தஇரத்தினம்போல் அருண சலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்தியதலத்தில் எழுந்தருளி

யிருப்பாரென்று பரிசுத்தராகிய அருளே திருமேனியாகக்கொண்ட நந்திதேவர் திருவுளம் பற்றினுர்; ஆதலால் எல்லாத்தலத்திற்கும் இத்தலம் அதிகமாம். எ-று. (ருக)

* கண்ணினல் விளங்குந் திருமுக முகத்தாற்
கரியகண் விளங்குமவ் விரண்டின்
பண்ணினல் விளங்கு முடலெலா மவைபோற்
பரமனுல் விளங்குமவ் வருணை
யண்ணருன் விளங்கு மருணைமா நகரா
லமலனே டருணைமா நகரா
லெண்ணிலாப் பதிக ளவைகளும் விளங்கு
மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே? கண்களிருக்கிறதினுல் முகம் பிரகாசிக்கும், முகத்தினிடத்திலிருப்பதால் அக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், இந்தவிரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினுலே தேகமெல்லாம்விளங்கும்; அவைபோல் பரமசிவனுலே அருணுசலம் சிறப்படைந்திருக்கும், அந்த அருணுசலத்தால் சுவாமியும் அமிசையை யுடையவராய் விளங்குகிருர்; அத்தலத்தினுலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினுலும் எண்ணிக்கையில்லாதஎல்லா க்ஷேத்திரங்களுஞ் சிறப்பாய்விளங்கும்; ஆனதினுலே எல்லாத்தலங்களிலும் அதுசிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினுர். எ-று.(ருஉ)

வீசல ரிலைமெய் குளிர்ந்திடுங் கொடியின்
வேரினீர் சொரிந்திடி னதுபோற்
பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும்
புரையற நடக்குமே யாகிற்

---

* இதனுல்எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும், அருணுசலத்தலம் முகமாகவும், அதிற்சுவாமி கண்ணுகவும் சொல்லப்பட்டது.

காசியே முதலெத் தலமெலாம் பூசை
கனம்பெற நடந்ததா மிலையே
லீசர்வா ழுந்தத் தலமெலாம் பூசை
யியற்றியெ னியற்றிடா திருந்தென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் தளிர்களும் குளிர்ச்சியை யடையும். அதுபோல் அருணாசலத்தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசை குற்றமில்லாமல் நடக்குமானல் காசீமுதலாகிய எல்லாத்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசைநடந்ததாகும் அத்திருவண்ணமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றத்தலங்களில் நடந்தாலென் நடவாவிட்டாலென் ஒருபயனுமில்லை. எ-று.

நிலந்தொழு மருண சலந்தனி லிருந்து
நெஞ்சினி லையமாய்ப் பிரிந்தோர்
தலந்தனை விரும்பி நடந்தவர் முன்செய்
தவங்களு மறங்களுந் தவறுங்
குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் புலையர்
குணத்தவ ராயினுங் கொடிய
ருலந்தவ ருயிரோ டிருக்கினு மதற்கோ
ருவமைசொன் னவர்க்குமீ தொக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத்தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்ததலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்ட தவங்களும், தருமங்களும், பிரயோசனப்படமாட்டா, அவர்கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களானலும் நீசராவார்கள், நல்லகுணங்களை யுடையவர்களானலும் கொடி

ய குணத்தராவார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள், அந்த அருணாசலத்துக்குவேறொருதலங்களைஒப்பாகச் சொன்னாலும் இந்தத் தோஷங்களெல்லாம்உண்டாகும்.எ-று.(ருச)

என்றுதா னருணைச் சிறப்பெலா முனிவற்
　கேதுவோ டெடுத்தினி தியம்பிக்
கன்றுமான் மழுவுஞ் சுரிகையுந் தரித்த
　கடவுணன் கிருந்தன னவனைச்
சென்றுசென் றிறைஞ்சி நெக்குநெக் குருகிச்
　சென்னிமேற் செங்கைவே ரோட்டி
யென்றுமா நந்தப் பெருங்கட லிடைப்புக்
　குணர்ச்சியாய் முனிவனீ துரைப்பான்.

(இ-ள்.) இப்படி அருணாசலத்தின் பெருமை முழுவது மேதுவோடுமுனிவர்களுக்கினிதாக எடுத்துசெவ்விதாக அருளிச்செய்து மான், கன்று, மழு, உடைவாள் இவைகளைத் தரித்த நந்தி தேவர்களிப்புற்றிருந்தார். அந்த நந்திதேவரைப்பலதரம்வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகிச் சிரசின்மேல் சிவந்த கைகளை நெடுநேரங் கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய், ஆனந்தசமுத்திரத்திலேமுழுகித்தன்னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகம் வந்து இதனைச் சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (ருரு)

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-எஅ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருமலைச் சருக்க வசனம்.

சர்வசம்மாரகாலத்தில் எல்லா உயிர்களும் அழிந்த பின்பு தனியாய்நின்ற பரமசிவன் மறுபடியும் உலகம் உண்டாகவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டவுடனேபஞ்சகர்த்தாக்கள்உண்டானார்கள். பின்பு பிரமாவானவர் தன்னால் உலகமும்அதிலுள்ளசராசரங்களும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்கிற அகங்காரங்கொண்டு விஷ்ணுவை அவமதிப்பானவார்த்தைகளைச்சொல்ல, ஒருவர்க்கொருவர்கோபமுண்டாகி அண்டகடாகங்களெல்லாம் வெடிக்கும்படியாகச் சண்டைசெய்யும்போதுதேவர்களெல்லாரும்பயப்பட்டுப்பரமசிவனிடத்திற்குப்போய்த்தொழுது முறையிட்டுக்கொள்ள, சுவாமி அவர்களுக்கு அபயங்கொடுத்து அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய பகையைநீக்கித்தடுக்கும்படிக்கும், அண்டங்களெல்லாவற்றிற்கும்குறைவராமல்காப்பாற்றும்படிக்கும், அவ்விருவருக்கும்மத்தியில்அக்கினி சொரூபமாகிய ஒருமலையாகிஎழுந்தருளினார். இதைக்கண்டஅவ்விருவரும்பயந்துஒதுங்கிநின்று இந்தமலையின் அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவர்களே பெரியவர்களென்று ஒருவர்க்கொருவர் சபதஞ்செய்துகொண்டுவிஷ்ணு மலையினடியையும்பிர்மா அதன்சிகரத்தையும், கண்டறிவதாகச்சொல்லி, விஷ்ணுவராகமாகவும், பிர்மா அன்னப்பட்சியாகவும் இரண்டுபேரும் வெகுகாலந்தேடியுங் காணமற் போய்விட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் மலையின் உச்சியை பிர்மா தான்பார்த்ததாக விஷ்ணுவினிடத்திற்பொய்சொன்னபோது சுவாமியின் சிரசிலிருந்துதவறிவிழுந்த ஒருதாழம்பூவும் நிஜமென்றுசொல்லிற்று. அந்தக்ஷணம் அக்கினிமலையினின்றும்பரமசிவன்எழுந்தருளி விஷ்ணுவினிடத்தி

4. சிவபிரான் முடியையும் அடியையுங் காணப் பிரமன் அன்னமாயும் விட்டுணு வராகமாயுந் தேடி யலுத்து நிற்க, கயிலையினின்று தவறிய கைதை பிரமனுக்காகப் பொய்சொல்லக், கைதைக்கும் பிரமனுக்கும் சாபம் நேரிட்டது.

ல்அன்புசுரந்தவராய், பிர்மாவைமகாகோபத்துடன்பார்த்துஉமக்கு ப்பூமியில்ஆலயமும்பூஜையும் இல்லாமற்போகக்கடவதென்றும், தாழம்பூவைப்பார்த்து நீ பொய்சாட்சி சொன்னபடியால் உன்னை இது முதல்தீண்டமாட்டேனென்றும் திருவுளம்பற்றினார். இதைக்கேட்ட பிர்மா பயப்பட்டுத் துக்கத்தையடைந்து கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவத்தைத்துதித்து சுவாமி! அடியேன் செய்தபிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென்றுவணங்கிக்கேட்டுக்கொள்ள, அதனால் சுவாமிக்குக் கிருபையுண்டாகி, பிர்மாவே! பயப்படாதே, பூமியில்பிராமணர்களுக்குச் செய்கிறபூஜையை உன்பூஜையாகக்கொண்டுமெறுபடியும் உன் சிருஷ்டித்தொழிலைநீ அடைந்திருவென்றுஅருளிச்செய்தனர் இந்த அக்கினிமலையானது சிறிய மலையாகக்கடவதென்றும், அதன் அக்கினிப்பிரகாசம்மறைந்து மற்றமலைகள்போல்இருக்கக்கடவதென்றும், இதன்உச்சியில்கார்த்திகைமாதத்தில்கிர்த்திகைநட்சத்திரத்தில் ஒரு பிரகாசங் காண்பிப்போம் இதைத் தரிசித்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களென்றும், இதன்கீழ் ஒரு லிங்கரூபமாய் நாம் எழுந்தருளுவோமென்றுஞ் சொல்லிப் பரமசிவன் அந்தமலையினுள்ளே மறைந்துவிட்டார். உடனே அவ்விடத்தில்ஒருலிங்கந் தோன்றியதைக்கண்டு தேவர்களெல்லாரும் சந்தோஷப்பட்டு கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் மதிலும் செய்வித்தார்கள். பின்பு அழியாத நகரமும் முந்நூறுவகை தீர்த்தமும் உண்டாயின.

திருமலைச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

# இரண்டாவது
# திருமலைச் சருக்கம்.

* கலிநிலைத்துறை.

எந்தை யேயரு ணந்தியே யடியவர்க் கெளியாய்
சிந்தை யானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
லந்த மாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்த வாறுட னதுமலையாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தின்மகிமையைக்கேள்வியுற்ற மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார்; எம்முடைய ஆண்டவரே ? அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திதேவரே அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலை யென்னும் தலத்தின் மகிமையைக் கேட்டு மனக்களிப்படைந்தேன்; அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திற் பரமசிவன் அக்கினி சொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும், அதன்பின்பு அச்சொரூபம் மலையுருவமானதும். எ-று. (க)

* "நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" என்பதிலக்கணம்.

அம்மலைச்சுட ரடிதலை தெரிகல தயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்ம லைக்கடக் கரியுரி புனைந்திடுங் கயிலைச்
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன் செப்பும்.

(இ-ள்.) அந்தஅக்கினிமலையின் அடியும்முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமதேவரும், விஷ்ணுமூர்த்தியும், வருத்தப்பட்டதும், பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும். கையுள்ளமலையை ஒத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையின் தோலைத்தரித்தருளிய கைலாயவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தையுடையவரே யென்றுசொல்ல, அதற்கு அந்நந்திதேவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (உ)

பஞ்ச பாதக மொருவனப் பதியிலேபண்ண
நெஞ்சி னினைத் திடுகினு நினைத்ததே பரமாய்த்
தஞ்சமாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
மஞ்சொ லால்து மொழிந்தபேர்க் கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணசலத் தலத்தில் பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மனத்தால் நினைத்தாலும், அப்படி நினைந்ததே மேற்பட்ட புண்ணியமாகி அதனல் பற்றுக் கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமென்று வேதங்கள் முறையிடும்; அன்பையுண்டாக்கும்; நல்லசொற்களினுல், அத்திருமலையைத் தோத்திரஞ் செய்தவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (௩)

ஆகை யாலுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகஞ்
சோக மோகங்க டவிர்ப்பவ னொருபரஞ் சுடராய்
மாகமூடுற வளர்ந்தது மாலயற் காகப்
போக லிங்கமென் றுனது மொருவகை புகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினலே மார்க்கண்டேயரே? இந்த மஹான்மியத்தைக் கேட்கின்ற உமக்கு மாத்திரமேயல்லாமல், எனக்கும் அதிகபலனுண்டாம், துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கி விடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய சோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிட்டுணுக்களுக்காக ஆகாசம் அளாவவளர்ந்தும், யாவருக்கும் போகத்தைக் கொடுக்காநின்ற இலிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்த அளவிற் கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன்.

ஒடுங்கு நாளினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்ச தாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி நெறியே
யடங்கி டும்பர சிவத்தினிற் பரசிவ மனைத்துங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசங்கார காலத்தில்முறைப்படிச் சகல உயிர்களும் பிரமனிடத்திலொடுங்கும் அப்பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்குவார்; அவ்விஷ்ணுஉருத்திரனிடத்திலொடுங்குவார்; அவ் உருத்திரன் மகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார், அம்மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார்; அச்சதாசிவன் விந்துவினிடத்தி லொடுங்குவார்; அவ்விந்துநாதத்தினிடத்தி லொடுங்கும், அந்நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும், அச்சத்திபரமசிவத்திலொடுங்கும்,அந்தப்பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டுஎல்லாங்கடந்ததத்துவமுடிவிலேநின்றது

பரசி வத்தினில் வருபரா சத்திபாற் குடிலை
விரவி டும்பர தத்துவ மடைவிலே விரிந்த
மருவு மைவரு மொடுங்கிய முறையிலே வந்தா
ரரிம கன்படைத்திடுவது நினைந்தன னகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம்ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாய்நின் பரமசிவம், உலகமுண்டாக வேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில்,அந்தப்பரமசிவனிடத்திற்றோன்றியபராசத்தியினிடத்தில்

குடிலை என்னுஞ் சத்திதோன்றியது, அப்பராசத்தியில் பெருமையமைந்த மற்றைத் தத்துவங்கள்முறையே உண்டாயின. பஞ்சகிர்த்தியங்களுக்குரிய பிரமன் விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவன்முதலிய ஐவரும் முன்னே ஒடுங்கியமுறையே உண்டானார்கள், விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு மனதில் எண்ணினார். எ-று. (௬)

மரிசி யங்கிரன் புலத்தியன் புலகனன் மறையோர்
கிருது வத்திரி சனபதி யெழுவருங் கிளைத்தா
ருரிய தக்கனும் வலப்பதப் பெருவிர லுதித்தான்
பிருகு மார்பினு மறத்திறை முகத்தினும் பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பிரமன் நினைத்தவுடனே, நான்குவேதங்களிலும் வல்லவர்களான மரீசி, அங்கிரர், புலத்தியர், புலகர், கிரிது, அத்திரி, சனபதி என்கிற விருடிகளெழுவர்களும்பிறந்தார்கள், தக்கன்வலக்காற் பெருவிரலிற் பிறந்தான், பிருகுமார்பிடத்திற் பிறந்தான், தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது. எ-று. (௭)

உன்னு மைந்தரின் மரீசிபாற் காசிப னுதித்தான்
பன்னு தக்கனு * மறுபது பெண்களைப் பயந்தா
னன்ன காசிப னவர்பதின் மூவரை யணைந்தான்
முன்ன ளாகிய வதிதிபா லிமையவர் முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமனிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில்மரீசிரிஷியினிடத்திற்காசிபரிஷிபிறந்தார், தக்கனென்பவன் (அறுபது) பெண்களைப்பெற்றான், அந்த அறுபதுபெண்களில் பதின் மூன்று

* அறுபது பெண்களுள் தருமனுக்குப் பதின்மரையும், காசிபர்க்குப்பதின்மூவரையும் சந்திரனுக்குஇருபத்தெழுவரையும், அரிட்ட நேமிக்கு நால்வரையும், வெகு புத்திரனுக்கும், அங்கிரசுக்கும் இவ்விருவரையும், பிருகாசுவனுக்குஇருவரையும் விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்.

12

பெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதிவ யிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள். எ-று. (அ)

இருமை சேர்ந்திடு மிரணிய விரணியாக் கர்களைத்
தெரிய வீன்றனள் சிறப்புறுந் திதியெனு மிளையா
டருண மைந்தரி லிரணியன் பிரகலா தனனோ
டருமைமைந்தர் கணுல்வரைப் பயந்தன னவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்புஅதிதிக்குஇளையவளாகியசிறப்புள்ள திதி யென்பவள் இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் இரண்டு பேரை யும் பிரசித்தமாகப் பெற்றாள், இந்த தருணப்பருவமுள்ள புத்திரர் கள் இருவரில் இரணியனானவன் பிரகலாதன், அனுகிலாதன், கிலாதன், சங்கிலாதன் என்னும் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றான்.

பிரக லாதனன் றவத்தினான் மூவரைப் பெற்று
னருளு மைந்தரில் விரோசனன் மாவலி யளித்தான்
பரவு மாவலி வாணனென் றெருவனைப் பயந்தா
னரன ருச்சனை புரிந்தவ னயன்றொழ விருந்தான்.

(இ-ள்.) அவருட் பிரகலாதன் தவத்தினால் * மூன்றுபிள்ளைக ளைப்பெற்றான், அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலி என் பவனைப்பெற்றான், யாவருங்கொண்டாடத்தக்க மாவலி வாணாசுர னைப்பெற்றான், அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரமன் தொழும்படியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான். எ-று. (ய)

தனுவ ளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம
ரனைய தானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகை யணங்கும்
பணியி ராகுவே முதலொரு நால்வரைப் பயந்தாள்
பினைய ளாங்கொருமூன்றுபே ரசுரரைப் பெற்றாள்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகையறுப்பதற்குத்தேவேந்திரனு க்குத்தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்துத் தேகத்தை விட்டவராகிய

* மூவராவார்—சிபி, பாட்கலன், விரோசனன்.

தநிசிரிஷிஎன்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார், அப்பத்துபேரில் சிங்கிகை என்னும் பெண்ணானவள் இராகு முதல் நான்குபிள்ளைகளைப் பெற்றாள், அவளுக்கிளையவள் மூன்று பேரசுரரைப் பெற்றாள். எ-று. (கக)

கால கேயர்க ளறுவரைப் பயந்தனள் காலை
சால நீள்சிறைக் கருடனு மருணனுந் தவிர
நாலு பாலரைப் புதல்வரா வினதையு நயந்தா
ளால நேர்விழிக் கத்துரு பணியெலா மளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலைஎன்பவள் காலகேயர்கள் ஆறு பேரையும் பெற்றாள், மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நான்குபிள்ளைகளை வினதை என்பவள் பெற்றாள், விடத்தை யொத்தகண்களையுடைய கத்துரு என்பவள் பாம்புக ளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள். எ-று. (கஉ)

அரிட்டை யென்பவ ளிடத்திலே யரம்பையே முதலா
யிரட்டி மங்கையர் பிறந்தன ரிலங்கிளை முனித
னருட்ட வத்திலெண் ணிரட்டிகந் தருவரை யளித்தா
ளுருட்டு வாள்விழிக் கபிலைபாற் பதின்மர்வந் துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டைஎன்பவளிடத்தில் அரம்பைஊர்வசி முதலானபெண்கள் பிறந்தார்கள், விளங்காநின்ற இளைஎன்பவள் முனியினுடைய கிருபையினாலே பதினாறு வகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றாள், உருட்டிப்பார்க்கும் சுபாவமமைந்த வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிலையினிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள். ()

அங்கி ரர்சன பதிகள்காந் தருவரை யளித்தார்
தங்கு மத்திரி கதிர்மதி புலத்தியன் றனையர்
பொங்கி ராக்கதர் வானரர் கின்னரர் புலக
னங்குமைந்தர்கிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரர் சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருவரைப் பெற்றார்கள், நிலைபெற்ற அத்திரி என்பவர் சூரியசந்திர ரிருவரையும்பெற்றார், புலத்தியருக்குப் புத்திரராக இராக்கதர், வானரர், கின்னரர்ஆகியஇவர்கள் பிறந்தார்கள், புலகரிஷி என்பவர் கிம்புருடரையும், மிருகங்களையும், புதல்வர்களாகப்பெற்றார். எ-று. (கச)

தருண ராகிய வசுக்களைச் சனபதி தந்தான்
பிருகு வென்பவன் கவியுடன் சவுனரைப் பெற்று
னிருவரோடுசெந்திருவையும் பிருகுபெற் றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோ வெள்ளியைப் பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதி என்பவர்பின்னும் தருணப்பருவம் பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிருகு என்பவர் கவி என்பவனையும், சவுனகரையும்பெற்றார்; இவ்விருவரைப் பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு இலக்குமியையும்பெற்றார், அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில், கவி என்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார். எ-று. (கரு)

பரிய தானதன் றேவிமூக் கிரண்டினும் பரிதி
யுரிய வாண்பரி யாகியிந் திரியத்தை யூற்ற
வரிசை பற்றிய மருத்துவ ரிருவரும் வந்தார்
வரிச ராசரம் பிறந்தன பலபல விதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன்தன்மனைவியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனப்பட்டபோது, அவளதற்குப் பொருந்தாமல் பெண் குதிரையா யோடினாள், சூரியன் ஆண் குதிரையாய்த்துரத்த அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள். அப்போதுசூரியன் தனது பெண்சாதியின் இரண்டு மூக்கினும் இந்திரியத்தை ஊற்ற, வரிசையாகிய அசுவினி தேவர்களிருவர் பிறந்தார்கள்; அதன்பின்பு விரிந்த * சரமும்அசரமும் அநேக விதமாயுண்டாயின. எ-று. (கசு)

* சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவுமாம்.

* கலிவிருத்தம்.

கண்டுலகெ லாநமது கற்பனைக ளென்றே
புண்டரிக வேதியன் மதத்தரி புரத்தில்
ரண் டியெதிர் கொண்டுபகை தங்கவிசை வண்டார்
வண்டுளப மாயவனை வைதுரை வழங்கும்.

(இ-ள்.) இப்படி எவற்றையும் உண்டாக்கிய பத்மாசனனாகிய பிரமதேவன் தன்னாற்படைக்கப்பட்ட சிருட்டிப்பொருள்களைப்பார்த்து, இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினா லல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு, அதனால் விஷ்ணுவுக்குரியதான வைகுந்தத்தில் வலிதிற்போயெதிர்த்துப்பகைகொள்ளும்படிசங்கீதம்பாடுகின்ற வண்டுகள்சூழ்ந்ததுளபமாலையைதரித்தவிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கஎ)

ஏழுலக மேழுபில மேழுபுய லோரே
யாழிமுக லேழுகிரி யாம்வகை யியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திட மனத்தாற்
பாழிகொண் மரீசிமுதன் மைந்தர்கள் படைத்தேன்.

(இ-ள்.) விட்டுணுவே! பதினான்கு லோகங்களையும், சுறுத்தசத்தமேகங்களையும். சத்தசமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினாற் படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற சராசரங்களாகிய எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவலிமையமைந்த மரீசிமுதலியவிருடிகளைப்பெற்றேன். எ-று.

மைந்தரது மைந்தர்கள் குருக்களுடன் வானோர்
சந்திரன் முதற்பெரிய தானவர்க ளானோர்
கந்திருவர் கிம்புருடர் சித்தர்கண நாத
ரிந்திரன் முதற்றிசைக ளெட்டினு மிருப்போர்.

---

* "அளவடி நான்கின் கலிவிருத்தம்மே" என்பதிலக்கணம்.

(இ-ள்.) விட்டுணுவே! என்னுடைய பிள்ளைகளுடையபிள்ளைகள்குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத் தேவர்களும், சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர், கிம்புருடர், சித்தர், கணநாதர்களும், தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. (கக)

எஞ்சுதலி லாவிறைவ னென்பதனை யென்பேர்
கஞ்சனெனு மைந்தனை மறந்திடு கரத்தா
லஞ்சலில் படைப்பொழியி லெப்படி யளிப்பாய்
செஞ்சுவ ரிலாதெழுது சித்திரமு முண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானேகர்த்தாவென்பதையும், என்பிள்ளைதான் கஞ்சனென்னும் பிரமனென்பதையும் மறந்துவிடு, நான்என்கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால் நீஎப்படிக்காப்பாற்றுவாய்; அழகிய சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோ! வென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்பிரமதேவர். ()

அளித்திடு களிப்பினை யகத்தினில் விடாயேல்
வெளிப்பட வொருத்தனை யளித்திட விதிப்பேன்
குளிர்ச்சிய கடற்கிடை குதித்திட தனுள்ளே
யொளித்திடு சுரத்திர ளுனைச்சருவு முன்னே.

(இ-ள்.) விட்டுணுமூர்த்தியே! சகலத்தையும்இரட்சிக்கின்றேமென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடு, அவ்வாறு உன்மனதிலிருக்கும் எண்ணமதைநீ விடாமற்போனால், உன்உத்தியோகத்தை நீக்கிமற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்கு நியமித்துவிடுவேன், நம்முடைய புத்திர பௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே குளிர்ச்சிபொருந்திய திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்துஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரமதேவர். எ-று. (உக)

வித்தக முனிப்பிருகு விட்ட முனிவாலே
பத்துரு வெடுத்தனை பகுத்தறிகி லாயோ
வத்தனை யுடற்களு மமைத்தபடி யாலென்
கைத்தலமு மிப்படி கறுத்தபடி பாராய்.

(இ-ள்.) ஞானசொரூபியாகிய பிருகு ரிஷியிட்ட சாபத்தினால் பத்துதரம் பூமியில் பிறந்தாய், நீ அதை பகுத்தறிய வில்லையோ (அப்படி நீ பிறந்தபோதெல்லாம்) அவ்வளவு பெரிய வுனது உடல்களை யெல்லாம் படைத்துப் படைத்தல்லவோ என்கைகள் காய்ப்பேறி இப்படிக் கறுத்துப்போயிற்று நீ பாரென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவா ராயினர். எ-று. (உஉ)

உந்திமல ரோகனென விகழ்ச்சியுரை யாதே
முந்தவொரு தூணிடை முளைத்தனை யுனக்குத்
தந்தையென வோவலது தாயதென வோசொல்
செந்தழல் பிறந்துகிளை தீய்ப்ப தறியாயோ.

(இ-ள்.) ஓவிட்டுணுவே? நம்முடையநாபிக்கமலத்தினால் தான் இவன் தோன்றின னென்று நிந்தனைசொல்லாதே, முன்னாலே நீ ஒருதூணினிடத்திலே பிறந்தாயே, அந்தத்தூணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லட்டுமோ! அல்லது தாயென்று சொல்லட்டுமோ! அந்தத் தூண் உனக்குத் தந்தையானால் எனக்கு நீ தந்தையாவாய், செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்பு மூங்கிலினிடத்திலேபிறந்து மூங்கிலைத்தானேகொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ! அப்படி உன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப் போடுவேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. (உரு)

வேதனிவை சொற்றன கொடும்படை வெதுப்பிச்
சாதிடை துளைத்தனல் புகட்டின கடுப்பக்
* கோதமொ டெழுந்தபுகை கொண்டநகை கொண்டே
மாதவன் மதித்தனன் மறுத்திவை யுரைப்பான்.

---

* குரோதம், கோதமெனத் திரிந்து நின்றது.

(இ-ள்.) பிரமன் இவ்வாறு இகழ்ந்துபேசியவார்த்தைகள் விட்டுணுவுக்கு இரண்டுகாதிலுங் கொடியவேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித்தொளைக்க விட்டு உள்ளே செலுத்திய நெருப்புபோல்தகிக்க மிகுந்த கோபங்கொண்டு புகையெழும்பும்படியாக நகைத்துஇவனுக்கு இந்த அகங்காரம்வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்றுஆலோசித்துச் சில வார்த்தைகளைச்சொன்னார் விட்டுணுமூர்த்தி. எ-று. (உச)

வந்தவழி தன்னையு நினைத்திலை மனத்தென்
னுந்தியுன தன்னையென வுன்னுதலை யில்லாய்
தந்தைசிறு மைந்தர்பிழை தன்னையுண ராரென்
றிந்தவுரை சொல்லினை யிகழ்ந்தது பொறேனே.

(இ-ள்.) பிரமனே? நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை! என்னுடைய நாபியையுனது தாயென்று உன்மனத்தில்ஆலோசிக்கவும் இல்லை; தந்தைகளா யிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள் செய்த பிழையை ஒரு குற்றமாக நினையார்களென்று இந்தவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி இகழ்வாயாகில் பொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் விட்டுணுமூர்த்தி. எ-று. (உரு)

கன்றுமது வுங்கை டவப்பகடு தானு
மென்றனைய ராகவு மிகழ்ந்துயிர் குடித்தேன்
மன்றவொரு தீமைசெயின் மைந்தனென வுண்டோ
வன்றியுட னேயையு மறுத்தெறிகி லாரோ.

(இ-ள்.) கோபத்தையுடைய மது என்பவனும் யானைபோன்ற கைடவனென்பவனும் எனக்குப்பிள்ளைகளா யிருந்தும் என்னையிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலேகொன்றுவிட்டேன்; நிலைபெற்றஒருதீங்குசெய்தால் மகனென்றுபார்க்கக்கூடுமோ! அஃதல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால்அதை யறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாம லிருக்கின்றார்களோ மனிதர்கள். எ-று. (உசு)

பித்தனுன தோர்தலை பிடுங்கியெறி போதி
லத்தலை நமக்கென வமைக்கவிதி யில்லா
யெத்தலைவ னென்பதுனை யித்தகைமை கொண்டோ
பைத்தலை யராமுடிகொள் பாரிடம் விதித்தாய்.

(இ-ள்.) ஓ பிரமனே! பித்தனுகியசிவன் உன்னுடைய தலைகளி லொன்றைப் பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில், அந்தத் தலையைமறுபடியும் யுண்டாக்கிக்கொள்ளவகையில்லாதவனுகிய நீ உன்னைஎப்படித்தலை வனென்றுசொல்லுகின்றது; இந்தத்தலையைக் கொண்டுதொனுபட த்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப் படைத்தா யென்ருர் விட்டுணுதேவர். எ-று. (உஎ)

மச்சவுரு வங்கொடு மறைத்தொகுதி தந்தேன்
விச்சையுள தானவரை வென்றுயிர் குடித்தே
னச்சுமர மாமெனினும் வைத்தமர மென்றே
யச்சமுறு கின்றன னழிக்கவரி தென்றே.

(இ-ள்.) பிரமனே? சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்க ளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோது, நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு (அவ்வசுரனைக்கொன்றுவேதசமூகங்களைவாங்கித்தந்தேன்; அஃதல் லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேகஅசுரர்களைக்கொன்று ஜெயங்கொ ண்டு தேவர்களோடுஉன்னையுங்காப்பாற்றினேன்எட்டிமரமானுலும் தான் வைத்த மரமாகவிருந்தால் வெட்டார்கள்; அதைப்போல பிள் ளையான உன்னை கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறே னென்ருர் விட்டுணு. எ-று. (உஅ)

என்றொருவ ருக்கொருவ ரெத்தனை யுரைத்தார்
கன்றினர் புயத்தின்மிசை கைத்தல மடித்தார்
நின்றுல குதித்தனர் நெருங்கினர் நிமிர்ந்தார்
துன்றிய கனற்பொறி சுருக்கெழ விதித்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஒருவர்க் கொருவர் எத்தனை வார்த்தைகளை யோசொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்; கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல்கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள்;நின்றுபூலோகத்தில் குதித்தார்கள்; நெருங்கினார்கள்; நிமிர்ந்தார்கள்; நெருப்புப்பொறிகள் நெருக்கமாய்விழ சுருக்கெனக்கண்களை விழித்தார்கள். எ-று.

வெற்புகள் பொடித்தன வெடித்தது கடாகம்
பற்பல சுடர்க்கதிர் பனிக்கதி ரொளித்த
சர்ப்பமு நெளித்தது தலைச்சுமை பொறாதே
கற்பமுடி வென்றமரர் கண்களை யிமைத்தார்.

(இ-ள்.) (பிரமதேவரும்,விட்டுணுமூர்த்தியும், சண்டைசெய்கிறபோது) மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போயின, அண்டகடாகம் படீரென்று வெடித்து, பற்பலவெப்பம்பொருந்திய கிரணங்களையுடையசூரியர்களும், குளிர்ச்சிபொருந்திய கிரணங்களையுடையசந்திரர்களும் ஒளித்தார்கள், ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல்உடல் நெளித்துக்கொண்டான்; கற்பகாலம்வந்துஉலகமழியப்போகின்றதென்று (இமையா நாட்டமுடைய) தேவர்கள் கண்களை இமைத்துக்கொண்டார்கள். எ-று. (௫0)

உடுக்கண முகிற்கண முதிர்ந்தவுல கெல்லா
மிடுக்கணில் விழுந்தன வெழுந்தன பராக
மடக்கின பகீரதிமுன் னானதி யெல்லாந்
திடுக்கொடு முழங்கின திசைக்கரிக ளெட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும்உதிர்ந்தன; உலகமெல்லாந் துன்பங்களோடுஅடுக்குக்குலைந்துவிழுந்தன செந்தூள் கருந்தூள்களெழும்பின கங்கைமுதலானநதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல்வற்றிப்போயின; அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற அஷ்டகஜங்களும் திடுக்கிட்டுப்பயந்தன. எ-று. (௫௧)

மேலினி தெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடி தோடிக்
கோலியெதிர் குத்துகென நின்றிடுவர் குத்திச்
சாலமடி தொட்டளவில் சாரிகை திரிந்தார்
மாலையு மிருட்டும்வல வாய்வருதன் மான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர் மேலேயெடுத்தெறிவார்கள்கீழே விழுவார்கள்; மறுபடியும் எழுந்து விரைவில் ஓடிவளைந்து எதிரே நின்றுகுத்தென்று சொல்லுவார்கள்; அப்படிக்குத்திக்கொண்டுமிக வும்கோபத்துடனே மடியைப்பிடித்து ஒருவருக்கொருவரிழுத்து சூறைபோலநேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள்; * அந்திநேரமும்இரு ளும்வலமிடமாக வருதலை யொத்திருக்கும்படி. எ-று. (௩௨)

ஊருவன தத்துவன செல்வனவிண் ணோடே
சேருவன யின்றன திரிந்தன திரட்டார்
தாருவகை யிற்றன தழைந்ததிரு ளெங்கு
மேருவரை யுக்கதெழு வேலையள றுக.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றசீவன்க ளும், தவழ்கின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்சீவரா சிகள்போல ஆகாயத்தில் பறந்தன, நிலையாகநின்ற விருக்ஷமுமலைக ளும்நிலைபெயர்ந்தன, திரளாகநிறைந்தஐந்து வகையாகியதேவதரு க்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும் அந்தகாரம்நிறை ந்ததுமகாமேரு அசைந்தது; சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேறாயின. ()

அந்தமுடி வெல்லைதனி லஞ்சியிமை யோர்தா
மிந்திரனை யெய்தினர்க ளெய்திய துரைக்கு
முந்தியவ னுற்றதுயர் யாவையு மொழிந்து
வந்தவர வேதென வகுத்துரைசெய் கின்றார்.

---

* பிரமன் செந்நிறமும், திருமால் கருநிறமு மாதலின், மாலை யும்இருட்டு மென்றனர்.

(இ-ள்.) சருவ சங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படிஇருவருஞ்சண்டைசெய்யும் அந்தவேளையில், தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச்சொல்லுவதற்கு முன்னே, தேவேந்திரன்தான்பட்டதுன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத்தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. (ரு௪)

ஆரணனு நாரணனு மானவிரு வோருந்
தாரணியி லேமிகு சமர்த்தொழில் விளைத்தா
ரேரணிய வேறுகதி யில்லையெவ ருக்குங்
காரணனை யேதொழுதல் காரியமி தென்ருர்.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களுக்குரியபிரமனும், விட்டுணுவுமாகியஇருவரும் பூமியில்மிகுந்தயுத்தத்தைச் செய்கிறுர்கள்; எங்களுக்குப்பிழைக்கத் தகுந்தமார்க்கம் வேறேயில்லை; எல்லாருக்குங்காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தசெய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்று சொன்ஞர்கள் தேவர்கள். எ-று. (ரு௫)

நாயக னிசைந்துபினர் நாகவுல கத்தோர்
தூயமலர் போலடி துதித்தரிவை பாகா
மாயமுடன் மாலயன் வருத்தமது தீராய்
தாயலது மைந்தர்துணை தாரணியி லுண்டோ.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்பின்பு,அவனோடு விண்ணுலகத்தில் வசிக்கும் தேவர்களெல்லாரும்போய்ச்சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது, உமாதேவியை யிடதுபாகத்திலுடையவனேமாயஞ்செய்கின்றவிட்டுணுவும், பிரமனும் சண்டைசெய்வதனுல், வருந்துக்கத்தைத்தீர்க்கவேண்டும்; பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல்மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோ! என்று சொன்ஞர்கள தேவர்கள்.

உருட்படு சகட்டைநிக ருற்றுலகின் மீதே
யிருட்படு பிறப்பினை யிறப்பினை யுறுதே
பொருட்பெற வுனக்கடிமை யுக்களவி லாவுன்
னருட்கடல் குளித்திட வடைக்கலம தானேம்.

(இ-ள்.) உருண்டுகொண்டுபோகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல், இவ்வுலகத்தின்கண் தோன்றிஅஞ்ஞானம்பொருந்தியபிறப்பையுமிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில்குளிக்குமாறு அடைக்கலமானேமென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று. (௩௭)

புழுக்குடை யுடற்சுமை பொறுக்கமுடி யாத
விழுக்குடைய விச்சைகெட விச்சையருள் வானே
முழுக்கட லிடைத்தின முழுக்குறினு மாறு
வழுக்கமல மற்றிட மடைக்கலம தானேம்.

(இ-ள்.) அநேகம் புழுக்கள்குடைந்துகொண்டிராநின்றஉடலாகிய பாரத்தைப்பொறுக்கமுடியாதஇழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரயத்தினலே கிருபைசெய்கின்ற கடவுளே! பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம்முழுகினும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப் போக அடைக்கலமா யும்மைச் சேர்ந்தோமென்றார்கள். எ-று. ()

எண்ணமினி வேறிலை யெமக்கருள்செ யென்றே
கண்ணுதலை விண்ணவர்கள் கற்றுமொழி போதி
லண்ணலு முணர்ந்தன னனைத்துயரி னுள்ளே
யெண்ணெயென நிற்குமவ னீதறிகி லானே.

(இ-ள்.) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை, எங்களுக்குக்கிருபை செய்யுமென்று பாலநேத்திரத்தையுடையசிவனைத்தேவர்கள் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்கையில், சிவபெருமானும் அவ்விருவருக்

கும் வந்தசண்டையின் மூலத்தையறிந்தார்; எல்லா வுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெபோல்நிற்கும் கடவுள்இதுஅறியமாட்டாரோ! அறிவார். எ-று. (௩௧)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரெலா மமரரெலாம்
பயந்தவிர நாக மீது
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி
லுறுமயனும் பகைமை தீர
வடுக்கியிடும் புவனமெலா மடுக்கழியா
திருக்கமனத் தருள்வ தாகித்
தடுக்கரிய தழலுருவத் தொருவரையா
யிருவரையுந் * தடுப்ப தானன்.

(இ-ள்.) நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள்தேவர்களெல்லாரும்பயம் நீங்கும்படிச் சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விட்டுணு மூர்த்தியும், தாமரைப்புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவரும், ஒருவருக்கொருவர்பகைநீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டகோடிகளெல்லாம் அடுக்கழியாம லிருக்கவும், கிருபைசெய்வதற்கு மனத்திலெண்ணி தடுத்தற்கரிய, அக்கினிசொரூபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகிய அவ்விருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன்.

பாதலத்திற் பணிகளெலாம் விழுதாக
வதன்கீழிற் பருவே ரோடிப்
பூதலத்திற் கிளைத்திமையோ ருலகெல்லா
மலர்ந்துமலர்ப் புண்ட ரீகன்
மீதலத்து முகடுடைத்துக் கடாகவெளி
கடந்துபெரு வெளிக்கு மேலா

---

* மாசிமாதத்திலே அபரபக்கத்துச் சதுர்த்தசிதிதியிலே இரவு மகா நிசிக்காலத்திலே சோதியாகத் தோன்றினர்.

மாதலத்துக் கிதுவுமொரு கனன்மேரு
வடுத்ததென வளர்ந்த மாதோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்தி லிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சல்லிவேராகவும், அதன்கீழ்பருத்த வேரோடிபூமியிற்பெரிதாய்கிளைத்துத் தேவலோகங்க ளெல்லாந் தாண்டி பிரமலோகத்துமுகட்டையுமுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக்கடந்துஅதற்கப்பாலிருக்கும் பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிறஇடத்துக்கும்அக்கினிச் சொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது. எ-று. (சுக)

முளைக்குநெடுஞ் சுடரிரவி புரவியுல
வாவுலக முழுது மோடிக்
கிளைக்குமணி யிருளகற்ற வேற்றிவைத்த
விளக்கெனவே கிளர்க்கையாலே
யளக்கரெலா மளப்பரிய வடவையழல்
பரந்ததென வரத்தமானத்
திளைக்குமெழு கிரிகளெல்லா மதுசொரிந்த
சிறுபொறிபோற் சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகிநெடுந்தூரங் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாங்கடந்து கிளைத்த நீலமணிபோலும் கரியஇருளையோட்டுவதற்குஏற்றிவைத்த விளக்கென்று சொல்லும்படி பிரகாசிப்பதனுல், சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுவதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்தது போலச்சிவப்புநிறம் பொருந்தசத்தகுல பர்வதங்களெல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினுல் அந்தஅக்கினிமலை சொரிந்தஅக்கினிப்பொறிகள் போலச்சிவந்தன. எ-று. (சுஉ)

வானக்கண் ணழலாயது சண்டமல ரோனுங்
காணக்கண் ணனுமஞ்சி யகன்றூர்கறை காணூர்
ஞானக்கண் ணினர்காணும தல்லானவை சேரு
மீனக்கண் ணினருக்கெளி யரோவெம்மானே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆகாசபரியந்தம் அக்கினி சொரூபமாயுள்ள தைக்கண்டபிரமனும், வேணுநாதத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணுகியவிட்டுணுவும், அதனுடைய முடிவைக் காணுதவர்களாய் பயப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றூர்கள்; ஞானக்கண்களையுடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகத்திற் கண்ணுடையவர்காண்கிறதற்கு எளியவரோ! நம்முடைய பரமசிவன். எ-று. (சந)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய சுடரினைக்கண்
 டிருவருமாய்க் கவலை யானு
ரெண்ணிலிதி னடிமுடியை யறிபவரே
 பெரியவரென் றிசைத்தாரிந்த
ணிமனடிண் யறிவனெனப் பணவிடையிற்
 றாக்கமிக்கோன் வராகமானுன்
விண்ணின்முடி யறிவனென வெகினவடி
 வெடுத்தயனும் விரைந்து போனுன்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்தமலைபோயிருக்கிறதென்றுஅறியக்கூடாத பிரகாசமானமலையைப்பார்த்து, இரண்டுபேருந்துன்பத்தையுடையவராய் அளவுகடந்துள்ள இந்தமலையினதுஅடியையாவதுமுடியையாவது அறிகின்றவரே பெரியவரென்றுஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது படத்தை

யுடைய சர்ப்பத்தில்நித்திரைசெய்கிறவராகியவிட்டுணுமூர்த்தி, இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகவடிவானான்; ஆகாயமார்க்கத்திற்சென்று இந்த மலையின் சிகரத்தைக் காணுகின்றேனென்று பிரமனும் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தான்.

மெத்தமரைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம்
பறந்தயனார் விரைந்து போனார்
துத்தியரா வெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா
யிரங்காதந் துளைத்துப் போனா
ரத்தகையோர் செயலுரைக்கிற் கனகமணி
நெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு
நித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்
குண்டிகையு நிகர்த்த மாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்கணத்தில் பிரமதேவர்ஆயிரங்காதவழி அதிகவேகமாய்ப் பறந்து மேலாகப்போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேடன்சுமந்தபூமியை ஒருநொடியில்ஆயிரங்காததூரம் தொளைத்துக்கொண்டு விட்டுணுகீழாகப்போனார், அஃதெப்படியிருந்ததென்றால், அம்மலை தங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டிபோலவுமிருந்தது. எ-று. (௬௫)

பூவுலகை யரியகன்று கீழுலகின்
முறைமுறையே புகுந்து போந்து
காவலுறு மாவலிதன் ரேபகவதி
யெனும்புரமுங் கடந்து மேவித்

தேவர்தொழும் பரஞ்சுடர்வா ழாடகே
சுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும் போற்றி
மூவுலகை முதலளந்தோ னேழுலக
மளந்துமதன் முடிவு காணான்.

(இ-ள்.) வராகவடிவமெடுத்தவிட்டுணுவானவர்பூலோகத்தைக் கடந்து, அதன்கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும் முறையேதொளைத்துக் கொண்டே கடந்துபோய், மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி காவலிலிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத் தாண்டிச்சென்று, அப்புறம்தேவர்கள் வணங்கும் பிரமசொரூபமாய்விளங்குகின்றசிவன்வசிக்கும் ஆடகேசுரத்தைக் கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கிமுன்னேமூன்றுலகத்தையு மளந்தவர் இப்போதேழுலகங்களை அளந்தும்அந்தமலையினடியைக் காணமற்போனார். எ-று. (சகூ)

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளர்மருப்புந்
தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப்போகக்
குளப்படியு முகநுனியும் பிணைத்தேடு
மாசையைப்போற் குறைந்துபோக
வளப்பரிய துயரளவிப் பத்துநூறாண்
டகன்றதற்பி னரனை வாழ்த்தி
யிளைப்பதுவுஞ் சலிப்பதுமற்
றெழுதலமு மிடர்க்கடலு மேறினானே.

(இ-ள்.) அப்படி மகாவிட்டுணு வராகவடிவங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டு கொம்புகளும் தேய்பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப்போகவும்,குளம்புகளும் முகத்தினுனியும் அம்மலையைத் தேடுமாசை பின்புஎப்படி குறைந்துபோயிற்றோ ! அப்படித்தேய்ந்துகுறையஎண்ணக்கூடாத துக்க சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஆயிரந்தேவ வருஷகாலந் தேடியுங் காணமல் பின்பு தெளிவுவந்துஇதுசிவனுடைய செயலென்றறிந்து

அவரைத்தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீங்கித் தன்னுடைய துக்க சமுத்திரத்தையும் எழுதலத்தையும் தாண்டிவந்தார். எ-று.()

தம்போரை முகற்றெடுக்கத் தழற்பிழம்பா
　யெழுந்தவந்தத் தலத்தைச் சார்ந்தா
னம்போத னிதன்முடியி னளவறியா
　னெனமனத்தி லையந் தீர்ந்தா
னம்பொருக் கரியானைச் சேயானைத்
　தனதுவிழி நயனத் தோடே
பைம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும்
　பணிந்துருகிப் பரவி நின்றான்.

(இ-ள்.) தனக்கும் பிரமனுக்கும் வந்தகலகத்தைநீக்கும்படிசிவபெருமான் அக்கினிசொரூபமாக தோன்றிய அந்தத் தலத்தைச்சேர்ந்து, அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமன் இந்தமலையின் முடியளவை அறியமாட்டானென்று தன்மனத்திற் சந்தேகமற நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, நம்பாதமனிதர்களுக்கு அரியவரைஎப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண்ணாகிய புட்பத்தோடு அழகியபுட்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப் பரவினார் விட்டுணுமூர்த்தி. எ-று.(சஅ)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதா மிவன்செய லிருக்க விங்கிதன்
முன்னமே யழற்கிரி முடியைத் தேடவே
யன்னமாய்ப் பறந்தவ னரைக் கணத்திலே
மன்னுமோ ராயிரக் காதம் வாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிட்டுணுவின்காரியமிருக்கஇதற்குமுன்னே அவ் அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சிரூபமாகிப் பறந்தபிரமன் அரைக்ஷணத்திலே நிலைபெற்ற ஆயிரங்காதவழிதாண்டினார். எ-று.　(சகூ)

கீறியே யண்டகோ ளகையுங் கீழுற
வேறி * யோராயிர மாண்டு மேவின
னூறுநூ றாயிரக் காத நோக்கினு
மீறிலா திருந்ததவ் வெரியின் றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையும் பிளவுபடக் கிழித்து அவ்வண்ட கோளகை கீழுறவதற்கு மேலும் பறந்துபோய் ஆயிரவருடந்தேடி னர், அப்படி அநேக நூறாயிரங் காதந்தாண்டிப் போய்ப்பார்த்தா லும் முதல் பார்த்ததுபோலவே முடிவில்லாதிருந்தது அந்த அக்கி னித்தூண். எ-று. (ருo)

சிறையெலா முதிர்ந்தன விசையுந் தீர்ந்தன
நிறைவதா மிடுக்கணு முயிர்ப்பு நீண்டன
குறையெலாம் வளர்ந்திடத் தனிமை கூர்தலான்
மறையின னிவையிவை மனத்தி னெண்ணினன்.

(இ-ள்.) அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்து போம்போது, சிறகுகளெல்லா முதிர்ந்துபோயின; விசையும் அடங்கிற்று; குறை வில்லாத துக்கமும் பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறையா னது மிகவும்வளர ஒருவருமில்லாமல் தானொன்றியானபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெண்ணினார். எ-று. (ருக)

அரியமா லிதனடி யறிந்து மீளுமோ
தெரிவுரா திடையிலே திரும்புமோ வென
வரியதா கியதுய ரூச லாடினு
னெறியுறு மெழுகுபோ லிளகுஞ் சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமகாவிட்டுணு இந்த அக்கினிமலையினுடையஅடி யை இந்நேரம் அறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சந்தூரந்தேடி இனி மேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பி வருவானோ என்கிற பொறுத்

* விட்டுணுவும் பிரமனும் பன்றியும் அன்னமுமாகத் தேடி னார் என்பதை "விஷ்ணூர்வை வாராகம் ரூபமாஸ் தாய எனவும், ப்ரஹ்மாவை ஹம்சோபூத்வா" எனவும் வரூஉம் இருக்குவேத மகா மந்திர வசனங்களால் தெளிக.

தற்கரிய துக்கமாகிய ஊசலிலிருந்தாடினர். நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல் இளகிய மனமுடையவனாகிய பிரமதேவன்.எ-று. (ருஉ)

மற்றிது சிவனென மனத்தி னெண்ணிலே
னுற்றரி தன்னையு முரவு கொண்டிலே
னிற்றைநாள் வரைக்குமிவ் விடர்க்குண மூழ்கினேன்
சிற்றறி வுடை மையோ செய்த தீமையோ.

(இ-ள்.) இந்த மலையைச்சிவனென்றுகிஞ்சிற்றும்மனத்தினினைத்து அறியாமற்போனேன், பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விட்டுணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற் போனேனே, அன்றுமுத லின்றுவரையிலும் வெகுகாலமாய் இந்தத்துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினேன் என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வம் நான் செய்த பாவத்தினாலேயோ என்று விசனத்தையடைந்தான் பிரமன். எ-று. (ருங)

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலே னெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவே யுரை
செய்துணை பிறிதிலை யென்று தேம்பினான்
* கைதையின் மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்.) இவ்வளவு தூரந்தேடிவந்தும் இம்மலையினதுமுடியையறியாமற் போனேன் ஆனாலும் இனிமேற்போய் விட்டுணுவினிடத்திற் பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலும், ஒத்தாசையாகப்பார்த்தானென்று பொய்ச்சாட்சி சொல்வதற்கு வேறுஒருதுணையுமில்லையே யென்று விசனப்பட்டான்; அச்சமயத்தில் தாழம்பூ மடல் ஒன்று மேலே யிருந்திறங்கப்பார்த்தான் பிரமன். எ-று. (ருச)

இம்மட லெங்குற்று வருவ தென்னுமுன்
னம்மட லணைந்ததங் கதனை யேற்றனன்
செம்மறன் முடியில்வீழ் 0 செம்ம லாகையால்
மெய்ம்மைசே ருயிர்ப்பதாய்விடுமி னென்றதே.

---

* கைதை—தாழம்பூ. 0 செம்மல்—பழம்பூ.

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்றுஆலோசிக்குமுன்னே, தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில்வர; அதைக் கையினாலே பிடித்தான், அதுபரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்தபழம்பூ வாகையால் மெய்மையான பெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்தில் விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லிற்று. எ-று. (ருரு)

ஏரணி கைதை யே யிங்குநீ வரும்
காரண மேதனக் கமலன் கூறினான்
ஆரண னாரண னளவிடா முத
லூரணி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு, அழகானதாழம்பூவே? நீ எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாய். அவ்வாறு வருவதற்குக் காரணமென்னையென்று பிரமன்கேட்க; பிரமனாலும் விட்டுணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவத்தினுடைய கொன்றைப்பூமாலையையணிந்த சிரத்திலிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்றுஎ-று()

தார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்
னாற்பதி னாயிரம் வருட நண்ணினே
னேற்பது விடுகவென் றசைப்ப வெந்தையைப்
பார்ப்பது விடுத்தயன் பகர்வதா யினான்.

(இ-ள்.) கொன்றைமாலைபிரகாசிக்கின்றசிவபெருமான்திருமுடிமேல்நின்றுவிழுந்து நாற்பதினாயிரம்வருஷங்களாகவந்தேன் இன்னும் நான் பூமியிற் போகவில்லை, வருத்தத்தோடு வருகிறேன்.என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம், விட்டுவிடென்று தாழம்பூசொல்ல,பிரமன் அம்மலையின்திருமுடியைத் தேடுவதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (ருஎ)

துன்னிய கைதையே துணையமாய் நமக்
கின்னமு மலைவுறு திடுக்க ணீக்கினு
னுன்னினு முயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னினு னல்லனு னனமு மல்லனே.

(இ-ள்.) என் சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே? நீஎனக்குச்சகாயமாயிருந்துநானின்னமுந் தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினுல், உன்னைப் பார்க்கினும் உயிர்போன்ற சிநேகனும் உறவும்வேறில்லை, நானும் அன்னியனல்லன், அன்னப்பக்ஷியு மல்லன் என்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. (ருஅ)

நாமமோ நான்முக னுனு மாலுமா
யேமமா மிதற்கள விசைக்க வெண்ணினேம்
பூமிகீ ழிடந்தவன் போயினன் மனத்
தீமையேன் திருமுடி தேடிக் காண்கிலேன்.

(இ-ள்.) என் பெயரோ பிரமன்; நானும் விட்டுணுவுங்கூடிஅக்கினி சொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ளநினைந்தோம், பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனுன்; பாவியாகியநான் அதன் திருமுடியைக்காண வெகுநாள்தேடி அலைந்துங் காண்கிலன். எ-று. (ருகூ)

அடிதலை வரவிது வதுகொண் டென்பய
னெடியநின் வரவினு னினைத்த தெய்தினுற்
படியளந் தவனுடன் பறவை யாமிவன்
முடியறிந் தானென மொழிதல் வேண்டுமே.

(இ-ள்.) ஆதியந்தமாக நடந்தசெய்தியிது, அதைக்குறித்துப்பேசுவதினுற்பலனென்ன; பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவினுலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால்தான்பயன்; பூமியையளந்தவிட்

ணுவினுடன் பறவையாயுருவெடுத்த இப்பிரமன்சிவனுடையமுடியைக்கண்டானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்று சொல்லப்பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிரமன். எ-று. (சுo)

வஞ்சமென் றிகழ்ந்திடேல் வருந்தி னூர்க்குயிர்த்
தஞ்சமா மெனிற்பெரும் பொய்யுஞ் சாற்றலா
மஞ்சியே சொலத்தகா மொழியு மன்றிது
நஞ்சமுண் டமைவரே நண்பு வேண்டினர்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவே? கேள், இது வஞ்சனைத் தொழிலென்று இகழ்ந்து தள்ளிவிடாதே, யாதோ ஒருதுன்பத்தையடைந்தவர்க்கு உயிர்சேதம் வருமாயின், அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம் இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல,சினேகம்வேண்டினவர்கள் தம்முடைய நண்பன்விஷத்தை தின்என்றாலுந் தின்று சிநேகிதன் பேச்சைத்தட்டாமல் கீர்த்திநிலைக்கச் செய்வார்கள். எ-று. (சுக)

[உண்ண என்னும் செயவெ னெச்சம் உண்டு எனச்செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து அங்கு இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கு நின்றது ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.]

கண்ணுதன் முடியில்வாழ் கைதை யேபிறி
தெண்ணுவ தொழிகென விசைந்து போந்தது
விண்ணினு மிருந்துகீழ் விரைந்து வேதியன்
மண்ணுல களந்தமான் மருங்கு நண்ணினன்.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனது முடிவில்வாழ்கின்ற தாழம்பூவே? வேறே ஓர் ஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம், இதற்குடன்படென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்து வந்தது, ஆகாயத்தில் நின்றும் சீக்கிரத்தில் பிரமன் மண்ணளந்தவிட்டுணுவினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (சுஉ)

சீதரா கேட்டி யென் வரவின் செய்கையைக்
காதநூ றுயிரங் கணத்தி லேகடந்
தாதியான் முடியறிந் தணுகி னேனென
வோதினன் கைதையு முள்ள தென்றதே.

(இ-ள்.) இலக்குமியைத்தாங்கிய வட்சஸ்தலத்தினுடைய விட்டுணுவே? என்னுடைய நல்வரவைக்கேள், ஒருநொடியிலே நூறாயிரங்காதம் பரந்துஎல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவபெருமானுடையதிருமுடியைக்கண்டு வந்தேனென்று சொன்னான்; தாழம்பூவும் நிஜந்தான்பிரமன் பார்த்தானென்று சொல்லிற்று. எ-று. (சுங)

எழுசீரடி யாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

அக்கண மழற்கிரி வெடித்தது வெடித்தவர
வத்தினி லரக்க ரிமையோ
ருக்கனர் திசைக்களிறு கக்கின வரக்கரை
யுருக்கிய தெனக் குருதிநீர்
செக்கரொளி மட்டே முருக்கிதழ் கறுக்கமெய்
சிவப்பொளி வெளுத்த வடிவாய்
முக்கண னதற்கிடை முளைத்தனன் முகத்திலவன்
முப்புர மெரித்த நகையே.

(இ-ள்.) அப்படி பிரமன் சொன்ன அந்தக்ஷணமே, அக்கினிமலைபடீரென்று வெடித்தது; வெடித்தசத்தத்தில் இராட்சதர்கள், தேவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள்; எட்டுத்திக்கில் உள்ள அஷ்டகஜங்களும் சூரியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படிஇரத்தஜலத்தைக் கக்கின; செக்கர் வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போம்படியாகவும், முருக்கம்பூவிதழ்கறுக்கும்படியாகவும், சிவந்ததமது திருவுருவின் ஒளிவுபொருந்திய நிறம் விபூதியினால்

வெளுத்தவடிவாய்த் தோன்றவும் அந்த வெடிப்பில் நின்று பரம சிவன்முப்புரத்தை எரித்தநகை அவர்முகத்தில் தோன்ற எழுந்தருளினர். எ-று. (சுச)

முண்டக வகந்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றென
  மொழிந்து நகை கொண்ட வளவே
அண்டபகி ரண்டமு நடுங்கின வொடுங்கின
  வடங்கின விடுஞ்சு டரெலாங்
கொண்டலு மறைந்தன சிறைந்தன விறந்தன
  குறைந்தன நிறைந்த னகுவா
லெண்டிசை திரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன
  வெரிந்தன விரிந்த தருவே.

(இ-ள்.) ஓ தாமரையில்வசிக்கும் பிரமனே! உன்னுடைய அகங்காரத்தினற் சொன்ன பொய்வார்த்தை நன்றா யிருந்ததென்று சொல்லி நகைத்தகாலத்தில், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமணேந்து மடங்கிப்போயின; மேகங்களும்மறைந்தன, சிறந்து நிலையாயிருக்கிறவைகளெல்லாம் இறந்தன, குறைந்தவைகளெல்லாம்நிறைந்தன கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்தன; பரவியிருந்த மரங்களெல்லாங்கரிந்தும் பொரிந்து எரிந்தும் போயின. எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தன னயனென வமர ரஞ்சினர்
குழிந்தது நிலமெனக் கொள்ளை யாமலர்
பொழிந்தனர் நெடியவற் குவகை பூத்தது
கழிந்தது மலரவற் கிடும்பைக் கங்குலே.

(இ-ள்.)தேவர்களெல்லோரும் பிரமன் இன்றேஅழிந்துபோனனென்று பயப்பட்டார்கள், பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்

ளையாகப்புட்பமாரியைப் பொழிந்தார்கள், நீண்ட திருவுருவத்தினை யுடைய விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோடம்வந்தது, பத்மாசனத்தில் வசிக்கும்பிரமனுக்கு அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று. எ-று.

பாடினன் பரவினன் பரவ சத்தினு
லாடினு னோடினு னளவிடா முதல்
கூடினு னெவ்வரங் கொள்ளுகே னெனத்
தேடினன் சிவனையத் தெளிந்த செங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போது நாம் உலகமுதற்கடவுளல்ல வென்றதெளிவையடைந்த விட்டுணுதேவர், அக்கினிமலையினிடத்தி லிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினர், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டானந்தக் கூத்தாடினர், நான்குதிக்கிலும் ஓடினர், யாவராலுமளவிடக்கூடாத இச்சுவாமியைத் தரிசித்துக் கூடினவனுகி, இனிநானென்னவரங் கேட்பேனென்றுலோசனை செய்தார். எ-று

ஆசையா லுருகுமவ் வரித னன்புகண்
டீசனும் பல்வர மினிது நல்கினன்
வாசமா மலரவ வுனக்கு மண்ணின்மேல்
பூசையுங் கோயிலும் போக வென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படி மிகுந்தபக்தியினுற் றேகம் உருகாநின்றவிட்டுணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்து அவர் கேட்டவரங்களெல்லாஞ்சிவபெருமான் அருளிச்செய்து, பிரமனைப்பார்த்து வாசனைதங்கிய சிறந்ததாமரையில் வசிப்பவனே உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையுமில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளம் பற்றினர். எ-று. (கூஅ)

கைதையே யிவனொடு கரவு நீயுரை
செய்ததாற் றீண்டிலே மென்று தீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேங்கி நான்முகன்
மெய்தறை யுறப்பதம் வீழ்ந்து போற்றினன்.

(இ-ள்.) ஓதாழம்பூவே! இப்பிரமனோடு சேர்ந்து பொய்சாட்சி சொன்னபடியினால், உன்னை யிதுமுதற்கொண்டு நீண்டேனென த்தள்ளினார், அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்த தைப்பார்த்துஎக்கமெடுத்து நான்குதிருமுகங்களையுடைய பிரமன், தன்னுடைய தேகம்பூமியில் நன்றாய்ப் பதியும்படி விழுந்துவந்தன ஞ்செய்தான். எ-று. (சுகூ)

வேறு.

பொடிமூடிய தழலேநிகர் புலையாணவ மலமாஞ்
செடிமூடுகை யாலேயுழல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவேபெரு வெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனி முதலேயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) நீறுபூத்த நெருப்பை யொத்த சுடரே! சண்டாளத் துவமாகிய * ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக் கொண்டிருப்பதினா ல், அவிவேகியாய்த் திரியாநின்ற சிறியவனாகிய யானொருபொரு ளோஉருவமானவரே! அகண்டவெளியானவரே! நான்குவேதமா னவரே நான்குவேதத்தினுடைய முடிவாகிய உபநிடதப்பொருளா னவரே!ஒப்பற்ற முதலாகியவரே! அடியேனைக்கோபித்துக் கொள் ளவேண்டாம், அடியேனைக்கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம் எ-று.

எந்நீர்களு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மறுகி
வெந்நீரது வானாலுடன் விளாவப்புன லுண்டோ
நின்னீர்மையி தென்றாலுல குயிரெப்படி நிகழும்
முந்நீர்விட முண்டோயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லா நதிகளினீரும் விழுந்துஒன்றாகியஎழுசமுத்திர மும்காய்ந்து வெந்நீராய்ச்சுட்டால், அதையாற்றுவதற்கு வேறேசல முண்டோ! உமக்கே யிப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகமும்அதி

---

* ஆணவமென்பது செம்பிற்குக் களிம்புபோல அநாதியேயு டன்கலந்து, நிற்பது. ஆன்மாக்களை, அணுத்தன்மைப்படுத்தலின் ஆணவ மாயிற்று.

லுள்ளசீவராசிகளும் எப்படிப்பிழைக்கும்! முன்னே திருப்பாற்கடலில்பிறந்த ஆலகாலவிடத்தையுண்ட மூர்த்தியே அடியேனைக்கோபஞ்செய்யவேண்டாம் அடியேனைக்கோபஞ் செய்யவேண்டாம். ()

பிறையே முழு மதியேயுறை பெண்ணே பிறவானே
நறையேநறு மலரேயென நானாவித மானை
பொறையேதிரு வருளே பொழி புயலேயிய லிசையே
முறையேபல முறையே யெனை முனியேலெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) இளம்பிறையாகியும், பூரணச்சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், தேனாகியும், வாசனைதங்கியநல்ல புட்பமாகியும்,பொறுமையில் மலைகளுக்கொப்பானவராகியும் கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்றமேகமாகியும், விளங்காநின்ற சப்தஸ்வரூபமாகியநாதமாகியும், மற்றும்நானாவித ரூபமாகியு மிருக்கின்றமூர்த்தியே! உமக்குமுறையோ முறை என்னைக்கோபிக்கவேண்டாம் என்னைக்கோபிக்கவேண்டாம் எ-று. (எஉ)

வெம்மைச்சர மலராகிய வில்வேடனு வன்றே
கொம்மைத்தலை மதவாரெழு கோபக்களி ரன்றே
செம்மைக்கன லன்றேகொலை செயுமந்தக னன்றே
மும்மைப்புர மன்றேயொருபொருளாயெனை முனியேல்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதனுடைய தேகமல்லவே! தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விடவந்து, எழும்பினதலையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடையகோபமாகிய யானையல்லவே! அந்தரிஷிகள்பின்பு விட்டசிவப்பாகியஅக்கினி யல்லவே! கொலைசெய்யுந் தொழிலையுடைய எமனல்லவே! திரிபுரமல்லவே! நான்எவ்வளவு! உமக்குஎன்னை ஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்ய வேண்டாம். எ-று. (எங)

அறிதற்கரி தாமுன்முடி யறிவேனெனு மளவே
பறவைப்படி வானேனினி மேலோவிடர் படுவேன்
சிறுமைப்படு மென்பாலருள் செய்யென்றுரை செய்தான்
மறுகிக்குளி ரனல்போலிறை மகிழ்வா யிவை மொழிவான்.

(இ-ள்.) யாவராலுமறியக் கூடாததாகிய உம்முடையமுடியை யறிகிறேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவ மானேன், இனிமேலோ துக்கத்தையடைவேன், சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில் கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லி வியசனப்பட்டபோது, மறுகக்காய்ந்துகுளிர்ந்த ஜலம்போலச்சிவபிரான் சந்தோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார். எ-று. (எச)

அம்போருக வஞ்சேலினி யவனித்தல மறையோர்
தம்பூசனை யுன்பூசனை யாகித்தம னியமாஞ்
சம்பூதர வுலகேழையும் விதியென்றருள் செய்தான்
கம்பூர்கடல் விடமுண்டருள் கருணைக்கட லானான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவின் நாபிக்கமலத்திற் றோன்றிய பிரமனே! இனிமேல்நீ பயப்படாதே, பூமியிலுள்ள பிராமணர்களுக்குச் செய்கிறபூசை உன்பூசையாகக்கொண்டு, பொன்னுருவமா யுண்டாகிய மகாமேருமலை தாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும்போல் படையென்று அருளிச்செய்தார், சங்குகள் தவழ்கின்ற சமுத்திரத்திற் றோன்றிய விஷத்தையுண்டகிருபைக் கடலாகியசிவபெருமான். ()

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இத்தலத்தி லுமக்குவரங் கொடுத்தலினல்
யோசனைமூன் றெல்லை தூரம்
சுத்தபவித் திரஞானத் தலமாகப்
பொலிகவிந்தச் சோதி தானுஞ்

சிற்றுருவ மலையாகி வரமுதவக்
கடவதின்பஞ் சிறந்த தான
முத்திதனைத் தகையாம லுதவுமிதற்
கருணைபுரி மொழியு நாமம்.

(இ-ள்.) பிரமவிட்டுணுக்களே உங்களுக்குஇந்தத்தலத்திலேஅநுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்தபடியினால் இன்றுமுதல் இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனை தூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாகவிருக்கவேண்டும், இந்த அகண்டச்சோதி ஸ்வரூபமாயுள்ளமலைசிறியஉருவத்தோடேங்கூடிய மலையாகக் கடவது, பேரின்பஞ்சிறந்த மோட்சத்தை தடையில்லாமற் கொடுக்கும். இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம். எ-று. (எசு)

வாதைபடு மிந்திரனு மிமையவரு
நினைக்கவவர் வருத்தந் தீர்த்தோம்
ஆதலினு லித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப்
பிறப்பிடும்பை யகற்று வோமிப்
பூதரமு மித்தலமும் பிரளயத்து
மழியாத பொற்ப தாகி
மோதியகாற் றடைந்ததிசைச் சராசரங்க
ளெவையுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) துன்பத்தை யடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய மனத்துன்பத்தைத் தீர்த்தோம் ஆனபடியாலிந்தத் தலத்தைநினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவிநோயை நீக்குவோம், இந்தப்பர்வதமும் இந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத லக்ஷணத்தை யுடையதாகி. இதினின்றும் மோதுகின்றவாயுசஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ள சராசரங்க ளெல்லாவற்றையும்மேலான முத்தியிலே சேர்க்கும். எ-று. (எஎ)

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்தவருக்
கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிந்தத் திருநகரி லவதரிக்க
வரந்தருவோஞ் செய்த தான
மெய்பெறவொன் றாயிரமாய் வளருமிதிற்
கொடும்பாவம் விளையா தீதை
யையமென வுணர் வார்க்குப்
பரகதிகிட் டாதுநம தாணை தானே.

(இ-ள்.) பூமியி லரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையான மோட்சத்தைக் கொடுக்கவிரும்பிச் சோதிவடிவமாகிய இந்தத்தலத்தில்பிறக்கும்படி வரத்தைக்கொடுப்போம், இஃதிலோர்தானஞ்செய்தால் ஒன்றுஆயிரமாய் விர்த்தியாகும், இந்தத்தலத்திற்கொடிய பாவமேயுண்டாகாது, இதைச்சந்தேகமாகநினைப்பவர்களுக்கு மோக்ஷங்கிடைக்க மாட்டாது, நம்முடைய ஆணைப்படியென்றார் பரமசிவன். எ-று. (எஅ)

அண்ணலிவை மொழியளவி லழற்றாண
மதுகுறுகி யசல மாகி
வண்ணநெடுஞ் சுடர்விரிந்து விளங்குதல்கண்
டயன்றிருமால் வணங்கிச் சொல்வார்
விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்
கெதிர்குறுகி விழிக்கப் போகா
தெண்ணரிய சுடர்களெல்லா முட்கரந்த
மலையாக விருக்க வென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பரமேஸ்வரன்சொன்ன அளவில், அக்கினிமலைகுறுகி ஒருசிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய மிகுந்தபிர

காசம் விரிந்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிரமவிட்டுணுக்களும் சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள்; தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இந்த மலையின் சோதிக்கெதிராகப்போய் தரிசிக்கக் கூடவில்லை ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லா மறைந்து ஒரு மலையா யிருக்கவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (எ௯)

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை
வருவானு மமலமூர்த்தி
வன்னியொளி மறைத்துமற்றை மலையாக
விருத்தியென மலையாய்ச் செய்தார்
சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந்
தெரியவருள் செய்வா யென்று
ரென்னுமந்த வடியவர்க்கா விறையவனு
மிரங்கியிவை யியம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிரமனும்கருடவாகனத்தில் வருகின்ற விட்டுணுவும், மலரகிதராகியபரமேஸ்வரா? அக்கினிப்பிரகாசத்தைமறைத்து, மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டு மென்றுகேட்க, அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார், இந்தமலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசம் எந்நாளுந்தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள், அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய் மலர்ந்தார். எ-று. (அ0)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருசோதி
மலைநுனியிற் காட்டா நிற்போம்
வாய்த்தவந்தச் சுடர்காணிற் பசிபிணியில்
லாதுலகில் மன்னி வாழ்வார்

பார்த்திவர்க்கு மருந்தவர்க்கு மிடையூறு
தவிருமிது பணிந்தோர் கண்டோர்
கோத்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு
முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமவிட்டுணுக்களே? * கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங் காண்பிப்போம்; அப்படி பொருந்திய சுடரைக்கண்டாற் பசியும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள், இந்தச் சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரியதவசிகளுக்கும் இடையூறு நீங்கும், இதைப்பணிந்தவர்கள்தரிசித்தவர்களுடையகோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறையிலுள்ளவருக்கும் முத்தி அடையும்படி வரங்கொடுப்போ மென்றார் அருணசலேசுரர். எ-று. (அக)

மரணபவ மறுக்கநல்ல மருந்தாகு
மதற்குமலை மருந்தென் றோர்பே
ரருணவடி வாதலினு லருணகிரி
யெனுமொருபே ரதனை யோர்கால்
தரணியிலே யுரைத்தவர்க்கு முக்கோடி
யஞ்செழுத்துச் சரித்த தாமென்
றிருணிலவு மிடற்றிவை ணிசைக்கமகிழ்ந்
திறைஞ்சியவ ரிசைப்ப தானர்.

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மேலானமருந்தானபடியினலே இந்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றும் பெயர், இந்த மலை சிவப்புநிறமானபடியினலே அருணகிரியென்றும் ஒருபெயர், அதை ஒருதரம் பூமியில் சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்

* அனல்வடிவினின்றும் இலிங்கமாகக்காட்சிகொடுத்தகாலம் மகாநிசிக்காலமாகிய அத்தராத்திரிக் காலமாகலின், மானுடதினப்படி கார்த்திகைமாதக் கார்த்திகை கொள்ளப்பட்டது.

தையுடையசிவன் அருளிச்செய்ய, பிரமவிட்டுணுக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள். எ-று.(அஉ)

அடுத்தருண கிரியானே யுனக்குவிண்ணீ
　ரலதுபுன லாட்டுவா ரார்
தொடுத்தவுடுத் திரளலது திருமுடிக்கு
　மணிமாலை சூட்டுவா ரார்
கடுத்திகழு மிடற்றோனே கதிர்களன்றி
　மணித்தீபங் காட்டுவா ரா
ரெடுத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோ
　ரிலிங்கவடி வெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்.) விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடைய அருணாசலேசுரரே? மலை வடிவமாய் விளங்கும் உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்றும் பெய்யா நின்றமழையே யல்லாமல் ஜலங்கொண்டு வந்து அபிஷேகஞ் செய்கின்றவர்கள்யார்? நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களே முத்து மாலையாவ தல்லது வேறேமுத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார்? சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டுவந்து வேறேகாட்டுகிறவர்களார், ஆனபடியினாலே, நாங்கள் அபிஷேக முதலானவைகள் செய்து பூசை செய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஓரிலிங்க வடிவமாயெழுந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எ-று.　　(அங)

அன்னதுவா யிருக்குதுநீர் காமியத்தி
　லருச்சியுமென் றசலம் புக்கா
ரெந்நிலமும் புகழவங்கோர் சிவனுருவ
　முளைத்ததுகண் டிறைஞ்சியேத்தி
மன்னியபூ மழைபொழிந்து பரவசமாய்
　மகிழ்ந்தாடி மப்பனைக் கூவித்
தன்னகரில் கோபுரமு மண்டபமு
　மணிமதிலுஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கமாகிறோம் நீங்கள்காமியவிதிப்படி பத்தியுடன் பூசியுங்களென்று அந்தமலையினுள்ளேமறைந்தருளினர். பின்பு எந்தத்தேசமும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஓரிலிங்கந்தோன் றிற்று; அதைக்கண்டு வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து, புட்பவருஷம் பொழிந்து, பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து, ஆனந்தக் கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களு ம் மண்டபங்களும் அழகுபொருந்திய திருமதிலுஞ் செய்வித்தார் கள். எ-று. (அச)

அழியாத வளநகருந் தீர்த்தமுந்நூற்
றறுபதுங்கண் டழகுசெய்தார்
வழியாநீர்ச் சுரநதியுஞ் சுரதருவுங்
கேணிகளு மரமு மான
வொழியாம லிமையவரு மிருடியரு
மனிதரென வுருவங் கொண்டார்
விழியால விடமனைய கணிகையரா
யரம்பையரு மேவி னரே.

(இ-ள்.) ஒருகாலத்து மழியாத வளப்பமுள்ளநகரமும்,முந்நூற் றறுபதுவகையாகியதீர்த்தமும் உண்டானதுகண்டுஅவைகளை ஆங்கா ங்கு அழகுபெறச்செய்தனர் வழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயகங் கையும், கற்பகவிருட்சமும், கிணறுகளும் மரங்களுமாயின. நீங்கா மல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள்; விஷம்போன்ற கண்களையுடையதாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்பிறந் தார்கள். எ-று. (அரு)

காலையிலே முழுகிமர வுரியுடுத்துச்
சிவந்தசடை கட்டி நீறு
மேலணிந்து கண்டிகைபூண் டனமுதலா
மஞ்சனத்தான் மிகுத்த சாந்தான்

மாலையினாற் சிவபூசை புரிந்தகண்ணு
மலையதனை வலங்கொண் டேத்தி
யேலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு
கழிந்ததற்பின் னிறைவ ரானார்.

(இ-ள்.) பிரமவிட்டுணுக்கள் இருவரும் காலையில் முழுகிமரவுரிதரித்துக்கொண்டு, சிவந்தசடையைச் சிவலிங்க வடிவாகக் கட்டி விபூதியைத் தேகமெல்லாந்தரித்து, உருத்திராக்கமாலை பூண்டுகொண்டு, அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும் சந்தனத்தினாலும் மாலையினாலுஞ் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கிப் பதினாலாயிரம் வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த் தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். எ-று. (அசு)

ஆசைதருந் திருவருணைசமைத்த தற்பின்
கயிலைமலை யாசை போயிற்
றீசனுக்குங் கனகமலை யிதுவாயின்
வெள்ளிமலை யினிமே லென்னாங்
காசிமுத லெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடைய
தலமேழுங் கனக நாடு
மாசகன்ற கதிர்தோன்ற வொளியிழந்த
வுடுக்கணம்போல் வளமை தேய்ந்த.

(இ-ள்.) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலத்தலம் அமைந்தபிறகு, திருக்கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது; இந்தமலையே பொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின், வெள்ளிமலையின்மேலாசை யுண்டாகுமா? காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட * ஏழு தலங்களும் பொன்மயமாய் விளங்குந் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கியசூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நக்ஷத்திரங்கள்போல ஒளி மழுங்கிப் போயின. எ-று. (அஎ)

* காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, மதுரை, மாயா, அ[illegible]யாத்தி என்பன சத்தமுத்தித் தலங்களாம்.

* அரியய னு மளவிடுதற் கரியமலை
நிலையுரைக்க வரிதென் ருலுந்
தெரியவுனக் கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தே
னினியுரைக்குந் திறமே தென்ருன்
வரிசைபெறு † மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து
பணிந்துமையாண் மலையிற் ருேன்றி
யுரியசிவ னிடங்கலந்த கதையுமுரைத்
தருளுகென வுரைப்ப தானுர்.

(இ-ள்.) நந்திதேவர் மார்க்கண்டேய ரிஷியைப்பார்த்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பை என்னுல் சொல்லுதற்கரிய தென்ருலும்; எனக்குத்தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத்தெரியும்படி சொன்னேன், இனிச்சொல்ல வேண்டிய தென்னவென்ருர் அதுகேட்ட வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி, சுவாமி! பார்வதியார் இமாசலத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும், சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்திடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினுர். (அஅ)

இரண்டாவது,

திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக் திருவிருத்தம்-கசுசு.

---

* அரி - பகைவரை யழிப்பவன் அயன் - பிறத்தலில்லாதவன் இவை உபசாரம் † மார்க்கண்டர் - மிருகண்டியே முனிவரின் புத்திரர் இடது வடமொழித் தத்திதாந்தபம்.

5. தக்கன் பரமசிவனை நிந்தித்து யாகஞ்செய்யவும், அதையறிந்தபரமசிவன் வீரபத்திரரால் யாகத்தையழிக்கவும், பின்பு பரமேசுவரனைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்யப் பார்வதி,பர்வதராஜனுக்குப் பெண்ணுயவதாரஞ் செய்ததுமறிக.

சிவமயம்.

# திருவவதாரச் சருக்க வசனம்.

தக்கன் அருமையானதவஞ்செய்துபார்வதியார் தன் மகளாகப் பிறந்துசுவாமிக்குக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாராகும்படி வரம்பெற்று, அந்தப்படி வாய்த்தபின்பு ஒருநாள்பரமசிவன்தனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிறகோபங்கொண்டுஅவரை ப்பார்க்கிலுந்தான்மேன்மையை அடையவேணுமென்று ஒருபெரிய யாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான். அந்தயாகத்துக்குவந்த பார்வதியை த்தக்கனும் அவனுடைய பெண்சாதியும்அவமதித்ததற்காக அம்மனு க்குக் கோபம்வந்து இந்த யாகசாலை சுடலையாகக்கடவதென்று சபி த்து, இவர்கள்வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினு லே தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள். இந்தச்செய்தியைக் கேட்ட பரமசிவனுக்குக் கோபமுண்டாகஅப்போதுஅவர்நெற்றிக் கண்ணி லிருந்து தோன்றிய வீரபத்திரர் சுவாமியைவணங்கிஎன்னை அழை த்தகாரியம் யாதென்று கேட்கத் தக்கனுடையயாகத்தைஅழித்துவ ரக் கடவை என்று பரமசிவன் கட்டளையிட்டதக்ஷணம், வீரபத்திரர் பூதகண்சகிதராய் யாகசாலைக்குப் போய்த் தக்கனுக்காகத் தன்னை எதிர்த்த தேவர்களையும்யாகத்தைநடத்துகின்ற ரிஷிமுதலானவர்க ளையுங்கொன்று யாகசாலையைஅழித்துத் தக்கனையுங்கொன்றுசுவா மியினிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சங்கதியைச் சொல்ல, அப்போது பரமசிவனுக்குக் கோபம்நீங்கிக் கிருபைவந்து இறந்தவர்களையெல் லாம் மறுபடியும் பிழைப்பித்து அவர்கள்குற்றத்தைப் பொறுத்துப் பழையபடிஅவரவரிடங்களை அவரவர்களுக்குக்கொடுத்து அனுப்பி விட்டார் தக்கனைமாத்திரம்ஆட்டுத்தலையைஅவன்உடலில்வைத்துப் பொருந்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார்.

முன், யோகாக்கினியால்தன் தேகத்தைநிவர்த்தி செய்துகொ ண்டபார்வதிதேவியானவள் இமயகிரிராஜனும் அவர்மனைவியாகிய மேனுதேவியுஞ்செய்த தபோபலத்தால்அவர்களுக்குக்குமாரத்தியா கத் திருவவதாரஞ்செய்து வளர்ந்துகொண்டிருந்தாள்.

இவ்விடத்தில் இப்பிரகாரமிருக்க தேவேந்திரன்மற்றத்தேவர் களோடு பிரமாவினிடஞ்சென்றுதாருகாசூரனால் தாங்கள இம்சைப் படுவதைச்சொல்ல; அதற்கு பிர்மாஅவனையாரும் வெல்லமாட்டார்

கள், ஆயினும் பரமசிவனுக்குப் பார்வதியாரிடத்தில் பிறக்கப்போகிற சுப்பிரமணியர் அவனைவெல்வார், ஆதலால் இப்போது இமயமலைச்சாரலில் யோகஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பரமசிவன் பார்வதியாருக்குத் திருமாங்கிலியதாரணஞ் செய்யும்படியானமுயற்சியைத் தேடுங்களென்றுசொன்னார். பின்புதேவேந்திரன் முதலானோர்மன்மதனைத்தருவித்து, சுவாமியினுடையதவத்தைஅழிக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டதின்பேரில்அவன் அப்படியேபோய் யோகத்திலிருந்தபரமசிவன்பேரில்தன்பாணத்தைப்பிரயோகஞ்செய்தவுடன் பரமசிவன் தன்நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துபார்க்க அதனால்மன்மதன் எரிந்துபோய்விட்டான். பின்பு பரமசிவன் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளிஇமயகிரிராஜன் புத்திரியாகிய பார்வதியைத்தனக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுக்கவேணுமென்று அவனுக்குச் சொல்லியனுப்ப, அவனும் சந்தோஷத்துடன் இசைந்து பட்டணத்தைஅலங்கரித்து கலியாணமண்டப முதலானவைகளுஞ் சிறப்பாக அமைத்து சுவாமியினுடையவரவுக்குஆவலுடன்எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, பரமசிவன் கலியாணகோலமாய் ரிஷபவாகனத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் ரிஷிகள்முதலானவர்கள்சூழ்ந்துவர இமயமலைக்கு எழுந்தருளிக்கலியாணமண்டபத்தில்வீற்றிருந்தார் பார்வதியாரை அலங்காரஞ்செய்து இட்டுக்கொண்டுவந்துசுவாமியின்பக்கத்தில் உட்காரவைத்தவுடன், பிர்மாவானவர் வேதவிதிப்படிகலியாணசடங்குகள் செய்ய சுவாமி அம்மனுக்கு மாங்கிலியந்தரித்தருளினார். அப்போது தேவர்கள் ரிஷிகள்முதலான சர்வத்திர பேரும் புகழ்ந்து துதிசெய்தார்கள் இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் சுவாமி மன்மதனையும்வரவழைத்துக்கொடுத்தார் பிறகுவிக்னேஸ்வரரையும்சுப்ரமணியரையும் பார்வதி பெற்றாள், சுவாமிகொடுத்தவேலாயுதத்தைக்கொண்டு சுப்பிரமணியர்*தாருகாசுரனைக் கொன்றுவிட்டார். பின்புபரமசிவனும் பார்வதியும் தமதுபுத்ரர்களுடன் கயிலாயம் போயினர்.

திருவவதாரச் சருக்க வசனம் முற்றிற்று.

---

* இந்தத் தாரகன் என்பான் சூரபன்மனதுதம்பியாந் தாரகனல்லன் திரிபுரத்து அசுரர்களாகிய தாரகாக்கன், கமலாக்கன் வித்துந்மாலி என்னு மூவர்க்கும் தந்தையிவனாகும். இவன் சரித்திரவிரிவை சிவரகசியம் திருக்கூவப்புராணம் என்பவற்றிற்காண்க.

உ

சிவமயம்.

## மூன்றாவது

## பார்வதிதேவியார்

# திருவவதாரச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவ ரெழுவரெண்மர்
திசைக்கிறைவர் பணிநாட் டுள்ளோர்
கின்னரர்கிம் புருடர்சித்த ரியக்கரிமை
யவர்முனிவர் கிளையி லுள்ளோர்
மன்னு மலரவன்றிருமால் கலைமடந்தை
மலர்மடந்தை மகிழ்ந்துசூழ
முன்னவனை யிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத
பெருவேள்வி முடிக்க லுற்றான்.

## பூருவகதை.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே! முன்னாளிலேபிரமனிடத்திற் பிறந்த தக்கனென்பவன், அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மிகவும்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்தில், பார்வதிதேவியார்தன்னிடத்திற் பிறக்க, அவரைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனாராகும்படி வரம்பெற்று, அந்தப்படி செய்தபின்பு,ஒருநாள்இவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான்; அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்யவில்லையென்கிறகோபங்கொண்டு தன்னுடையவீட்டுக்குவந்துசுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வை யடையவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள், சத்தரிஷிகள், அஷ்டதிக்குப்பாலகர், நாகலோகத்தார், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தர், யக்ஷர், தேவர்கள், முனிவர்கள், நிலைபெற்றபிரமன், விஷ்ணு, சரஸ்வதி, இலக்குமிஆகியயிவர்கள் மிகவுஞ்சந்தோஷம்அடைந்துசூழ்ந்துநிற்கவும், எல்லோருக்கும்முதல்வராகியபரமசிவனை நிந்தித்துநிறைவேற்றாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்.எ-று

எந்தைசெயு மகம்பார்க்க விடையருளென்
றிறைக்கிறைவி யிசைத்தா ளெந்தை
புந்தியிலா திகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீ
யெனைவேண்டிப் பொறுப்பா யென்று
வந்தனஞ்செய் தனலவளை நகைபுரிந்து
கடிதுசென்று வருவா யென்றான்
கந்தமலர்க் குழலாளுந் தந்தைமகந்
தொடங்குகன தலத்தைச் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி தேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம் பண்ணுவதைக்கேட்டு, சுவாமீ ! என்னுடையதகப்பன்செய்கிற வேள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குப் பரமேஸ்வரர் உன்தகப்பன் புத்தியில்லாமல்என்னைமிகவும் நிந்தித்திருக்கின்றானே;நீபோகலாமாவென்றுசொல்லினர்.அதைக்கேட்டுச் சுவாமி என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தனள்அந்தஅம்மையைப்பார்த்துநகைத்துநல்லதுநீபோய்ச்சீக்கிரத்தில் வந்துசேரென்றனர், அதைக்கேட்ட பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள். எ-று. (உ)

தாயரைக்கண் டடிதொழுதா ளவடழுவா
திருந்தனடன் றந்தை யான
தீயவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்
தானிகழ்ந்த செயலை நோக்கிப்
பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிழைபிறந்து
விடுகவுங்கள் பெருவாழ் வென்று
வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந்தனளச்
செயலறிந்தான் மங்கை பாகன்.

(இ-ள்.) பார்வதி தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய்த் தன்னுடைய தாயைவணங்கினாள், அவள் இந்த அம்மையைத் தழுவி உபசாரஞ் சொல்லாமலிருந்தாள்; அதன்பின்புதீமைபொருந்தியதகப்பனை வந்தனஞ்செய்தனள். அவனும்நிந்தித்தான்; அதைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு உன்னுடையயாகசாலையின்வாழ்வு, பேயிருந்துவிளையாடுஞ்சுடலையாகி நாசமடையக் கடவதென்றுதனதுவாக்கினாற்கடின

சாபங்கொடுத்து பிராட்டியார் மறைந்தார். அதனை யறிந்தனர் உமா தேவிநாயகராகிய சிவபெருமான். எ-று. (ந)

கலி விருத்தம்.

உண்ணிலாவு வஞ்சிசெல்ல வொருவனாவி யுய்யுமோ
தண்ணிலா முடிக்குணின்று தழலைமொண் டிறைக்கையால்
லண்ணல்வெம்பு முனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனி
விண்ணடுங்க மண்ணடுங்க வீரன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.)(அக்கினியிற்சூடுபோலத்) தம்முடன் அபேதமாயிருந்த தேவியார் இங்ஙனங் கோபித்துவரத்தனியாய்தக்கனுயிரும்பிழைக்குமோ? சிவனது குளிர்ந்தசந்திரன்சிரத்திலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலேஅதிகதாபமடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றென்றுகோபித்துக்கொள்ளும்போது,அவருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்துவீரபத்திரர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும்நடுங்கும்படிதோன்றினார். எ-று.()

மஞ்சுபற்றி யுடல்கறுத்து மணிமயூர முடியுடன்
சஞ்சரிக்கு மேருவென்ன விடிமுழங்கு தழலின்வாய்
நஞ்சுகொப் புளிக்கநெற்றி நயனமுங் கொதிக்கமே
லஞ்சலித்த கையொடெங்க ளையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் கருமையாக உடம்பு கறுத்து மயிலின்நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடன், சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகியசொல்லையுடைய வாய்நஞ்சைக்கொப்புளிக்க, நெற்றிக்கண்கொதிக்கச் சிரத்தின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எம் ஐயராகிய வீரபத்திரர் வந்துதோன்றினார். எ-று. (கு)

ஒழித்தசிங்க வுரிபுயத்தி னுத்தரீய மாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தினதளிசைத்தகச்சையாய் [யா
விழித்திமைக்கு முன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனி
யழைத்ததென்னவென்னவென்றெனையன்வந்துதோன்றினன்.

(இ-ள்.) இரணியனைக் கொன்ற நரசிங்கத்தை யுரித்தெடுத்த தோல் உத்தரீயமாகவும், தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டுச் சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின் தோல் இடுப்பிற்கட்டிய கச்சையாகவும், விழித்து இமைப்பதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லா மறைத்ததேகத்துடனே என்னை யழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்று வீரபத்திரர் வந்தார். எ-று. (௬)

முக்கணத்த னீர்கொடாது கனல்கொடுக்கு முகிலெனத்
தக்கன்வேள்வி யைத்தகர்த்து மீள்தியென்று சாற்றினு
ணக்கணத்தி னுவகைபொங்கி யடிவணங்கி யேகினன்
பக்கநின்ற பூதநாதர் பாரிடங்கள் சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம் யாதென்றுகேட்ட வீரபத்திரரைப்பார்த்து, மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன், சலத்தைப் பொழியாமல் நெருப்புகளைக்கக்கும் மேகம்போற்சென்று தக்கனுடைய யாகத்தையழித்துவரக் கடவாயென் றருளிச்செய்ய, அக்கணமே வீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷமடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுது பக்கத்திநின்ற பூதகூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார். எ-று. (௭)

நஞ்சுகொப் புளிக்குநாக நாலிரண்டு மாலையா
யஞ்சிரட்டி பூதநீல வாலவட்டம் வீசவே
குஞ்சரங்க ளெட்டையுங்கு தம்பைராக விட்டவெண்
கஞ்சுகத்தர் நால்வர்தூய கவரிநின்று வீசவே.

(இ-ள்.) விஷங்களைக் கக்குகின்ற*அஷ்டமாநாகங்களையும் மாலையாகத்தரித்துக்கொண்டு, பத்துப்பூதங்கள்நீலவர்ணமானஆலவட்டம்வீசிக்கொண்டுவரவும்,எட்டுதிக்கிலிருக்கும் † யானைகளெட்டையுங் காதிலேகுண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு, வெள்ளைச் சட்டையணிந்த நால்வர் பரிசுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர். எ-று. (அ)

தீயிருந்த வுதரவெம்மை விண்பிழிந்து தீர்த்திடும்
பேயிரண்டு நூறுநூறு கரகளம் பிடிக்கவே
வாயிரண்டு போலுமாலை மதியிடந்த பூரமோ
ராயிரங் கவிக்கமுத்தி ஞதபத்தி ரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகாக்கினிகுடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடையபசியை மேகங்களைப் பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்றஇரண்டாயிரம் பைசாசகணங்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து ஒழுங்காக இரண்டுகடைவாயிலும் வைத்தது போன்ற வக்ரதந்தங்களையுடைய ஆயிரம் பூதகணங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். எ-று. (க)

மாயுமாயர் தந்தசங்கு கோடிகோடி மறுகவே
தீயின்வாயி னூர்திதந்த சிங்கநாத மூதவே
சாயுமெண்ணில் காலர்மேதி தந்தகொம் பிசைக்கவே
யாயிரங்க ளிற்றெருத் தணைத்ததேரி லேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்து பிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய கையிலிருந்த சங்குகளை அனேக பூதங்கள் வாயில்வைத்து

---

* அஷ்டநாகங்கள்-அநந்தன், வாசுகி,தக்கன்,கார்க்கோடகன் பதுமன், மகாபதுமன், சங்கபாலன், குளிகன். † யானைகளெட்டு ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபம்.

ஊதிக்கொண்டுவரவும், இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானே றுகின்ற ஆட்டுக்கடா கலைமான் இவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும், இறந்துபோன அளவற்ற எமராசர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும், ஆயிரம் ஆண் யானைகள் கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினர் வீரபத்திரர். எ-று. (ய)

சிலகணங்க ளானையான சிலகணங்க டேரதா
யுலவுகின்ற சிலகணங்க ளோடுகின்ற வாசியாய்
மலவுகொண்டு சிலகணங்கண் மனிதர் தேவராயின
வலகைதானு மகிலா தனந்தவேட மானதே.

(இ-ள்.) அப்படி வீரபத்திரர்தேரிலேறினபோது; சிலபூதங்கள் யானைரூபங் கொண்டன; சில பூதங்கள் தேரினுருவங் கொண்டன; சிலபூதங்கள்குதிரையாயின; சிலபூதங்கள்மனிதரும் தேவருமாயின; எண்ணில்லாத பேய்கள் எண்ணிறந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன.

வீரையே ழடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழு பாருமுண்டு பசிகெடாது படருமே
கூரவே லெறிந்துகால னுடுகொள்ளை கொள்ளுமே
போரையே விரும்பிமுன் னடந்துசென்ற பூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே, யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்தபூதங்கள் * எழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலும் குடித்தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும் பாரமாகிய எழுலகத்தையும் சாப்பிட்டும் பசிபோகாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கும், கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைஎறிந்து எமனுடையநாட்டைக்கொள்ளை கொள்ளும். எ-று. (கஉ)

---

* எழுசமுத்திரங்கள்-உப்பு, தேன், கருப்பஞ்சாறு, தயிர், நெய், பால், சுத்தநீர் என்பன.

கொண்டலேழை யுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீது சுற்றுமே
புண்டரீக ரண்டமும் புகைகொளுத்தி மீளுமே
யெண்டிசா முகத்தைநாடி யாகசாலை தேடுமே
சண்டவாயு வென்னவங்கை தட்டியோடு பூதமே.

(இ-ள்.) பூதங்கள் எழுமேகங்களையும் பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே சுற்றிக்கட்டிக் கொள்ளும்; அனேக பிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினால் கொளுத்தும்;எட்டுதிக்குகளிலுஞ் சென்று யாகசாலை யெங்கேயென்றுதேடும்; பிரசண்டவாயுபோலக்கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னே ஓடாநிற்கும். எ-று.

வெள்ளவாழி மதுநுகர்ந்து வீறுகின்ற சிலகணந்
துள்ளவந்து புவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்ற விறையையார்
தள்ளுகின்ற பேர்களென்று சாய்க்கநின்று நகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளு முடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து அதனால் வீறுப்பு மேலிட்டுச் சிலபூதகணங்கள் சண்டைக்கு எழுந்தன, சிலபூதங்கள் துள்ளிக்கொண்டு உலகமெல்லாஞ் சுற்றிவரும்; சிலபூதங்கள் நம்முடையசுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்றுகேட்டு அவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காக நின்று வீரநகை கொள்ளும், சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும்; சிலபூதங்கள் உடனே யெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைகுறித்துப் பாடும். எ-று. (கச)

வெதிர்சிலம்பு முரசுசங்கம் விருதுபம்பை யதிரவே
புதியகண்ட மணிதவண்டை புரிமதங்க மறுகநீள்
கதிகடந்து யாகசாலை கண்டு பூதகணமெலா
மதிதிமைந்த ரானபேர்க ளாவிவாரி வீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல், சிலம்பு, முரசு, சங்கங்கள், விருதாகிய வுடுக்கை முதலான வாத்தியமு

ழங்கவும், விநோதமான பெரியமணி, தவண்டை, முறைப்படியமைத்த மிர்தங்கம் சத்திக்கவும், வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக் கண்டு எல்லாப்பூதக்கூட்டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும்தூக்கி வாரிவீசினர்கள்.எ-று.

காரிலேறி மையிலேறி கடாவிலேறி யலகைமே
லேரினேறி மகரமேறி யிரலையேறி யளகையாம்
பாரிலேறி மானமேறி பசுவிலேறி யெண்மருந்
தேரிலேறி வந்தவீரர் சேனைமாள மோதினர்.

(இ-ள்.) மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும்,ஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும், பேய்வாகனனாகிய நிருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மான்வாகனனாகிய வாயுபகவானும், அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் இடபவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந் தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திரனுடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள். எ-று. (கசு)

வாளிசூலம் வேலுலக்கை வச்சிரங்க ணிச்சிவாள்
மீளிசேனை காவலாளர் வீழுமாறு வீசினர்
கூளிநா லிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர் பரிவெலா
மாளியோ டெடுத்தெறிந்த * வம்மனைக்கு நிகரவே.

(இ-ள்.) அட்டதிக்குப் பாலகரும் பாணம், சூலாயுதம், வேல்,உலக்கை, வச்சிராயுதம், மழு, கத்தி இவைகளை யுத்தவீரத்திற்சிறந்த வீரபத்திரருடைய சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள்; அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும், அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்தன. எ-று. (கஎ)

---

* அம்மனை என்பது மகளிராடும் ஒருவிளையாட்டு.

அலகைநா லிரண்டும்வீழ வமர்செய்பூத மோடவே
மலேவுகண்டு திக்குபாலர் வாகைமாலே சூடினர்
நலிதல்கண்டு வீரன் வாளி நாலிரண்டை யேவினு
லுலகபால ருடல்புகுந்து ளமுதமுண் டுலாயதே.

(இ-ள்.) முன்னே எட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப் பாலக ரெண்மரும், அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழேவிழவும்,மற்றைப் பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தஞ்செய்து, வெற்றிமாலேயை ச்சூடிக்கொண்டார்கள், அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுப்பாணத்தை விட்டார்; அவைகள்போய் எட்டுபேர்க ளுடலேத் துளேத்துஅவ்வுட ல்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தைப் புசித்து சஞ்சரித்தன. எ-று. ()

மருங்கிழிந்து குயிலதாகி வச்சிரத்த னேகினு
னெருங்குமீச னளகையாளி நிருதிவாயு வருணனுஞ்
சுருங்கினர் கடாவிலேறி துஞ்சினு னழற்பிரான்
பெருங்கையேழு மீசனன்பர் பிறவிபோ லறுத்தனன்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன், தன் வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்வடிவ ங்கொண்டு ஒருபக்கத்தில் ஓடினன், ஈசானன், குபேரன், நிருதி வாயு, வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தை யடைந்தார்கள்; எமன் இறந்தான்; அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகையும்,சிவனுடைய அன்பரது பாவங்களே அறுப்பதுபோல, அறுத்துத் தள்ளினர்வீரப த்திரர். எ-று. (கக)

கச்சமற்ற வச்சமோடு கலேயதான வெச்சனு
ரெச்சனுக வுயிரைவாரி யுடலுரித் தெரிந்தனன்
பச்சைவல்லி யன்னேயான பன்னிகா திரண்டையும்
வச்சிரத்தி னுலரிந்து மாமன்முன்பு சென்றனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகியகலைக் கோட்டு மகாரிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேருகக்கொன்று உடலை உரித்து எறிந்தார், கருநிறத்தையுடைய பார்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டுகாதையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனுகிய தக்கனிடத்திற்குப்போனுர் வீரபத்திரர் எ-று. (உ௰)

மிக்கருந்து சோமபானம் வீரபான மாகவே
யொக்கநின்ற யாகதண்ட மொன்றுகொண்டு குன்றுபோற்
றக்கனு ரெதிர்த்தபோது தலையரிந்து தள்ளினு
ணக்கணத்தி லொன்றுசென் றரைக்கணத் தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் கூடி யதிகமாகச் சோமபானஞ் செய்வதை நீக்கித்தனக்கு வீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து,யாகத் தம்பங்களிலொன்றைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கனுடையதலையை மலைபோல் கீழேவிழ அறுத்துத் தள்ளினுர்; அப்போது அந்தப் பூதகணங்களிலொன்றுவிரைந்துசென்றுஅரைநொடியிற்றுனே அத் தக்கன் தலையைத் தின்றுவிட்டது. எ-று. (உக)

பசுக்களே றுருத்திரப் பசுக்களாவி தன்னையும்
வசுக்களாவி தன்னையு மருத்துதேவ ராவியும்
முசுக்கள்போ லொளித்திருந்த முனிவராவி தன்னையு
மசிக்கவீரன் விட்டசூல மள்ளியள்ளி யுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்றஉருத்திரக்கூட்டங்கள்பிராணனையும்; அஷ்டவசுக்களுயிரையும்;மருத்துவர்களென்கிற அஸ்வினி தேவர்களுயிரையும்,குரங்குகள்போல் ஒளித்துப்பதுங்கியிருந்த முனிவருடைய பிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர் விட்ட சூலாயுதமானது எடுத்து எடுத்து * தின்றுவிட்டது. எ-று()

---

* தின்றுவிட்டதென்றது, இங்ஙனம் பிளந்துகொன்றதுஎன்றுபொருள் கொள்க.

விழியினோடு டருக்கர்பல்லை வேரறுத்து வாணிமா
வெழில்படைத்த துண்டநா விரண்டு துண்ட மாக்கினான்
கழலமைத்த கான்மிதிக்க வமுர்தமுண்ட கலைநிலா
வழலவிக்கு மாறுதாளி லப்புவெண்ணெ யொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியன் பற்களுங் கண்ணுந் தெரித்துக்கீழேவிழ அடித்துச் சரஸ்வதியினுடைய அழகுபொருந்திய, செவந்த நாவினை இரண்டு துண்டமாகும்படி யறிந்தார்; இலக்குமியை மூக்கறுத்தார், வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினால் சந்திரனை மிதிக்க; அவன் நசுங்கித் தக்கனுடைய யாகசாலை நெருப்பைமிதித்ததனால்அந்தவெப்பந்தீர அப்பிய வெண்ணெய்போலானான். எ-று. (உ௩)

காயமண்ணில் விட்டதேவர் கரியமேனி யலகையாய்
மாயமாகி முன்னையாகம் வந்துதோன்றி யமர்செயத்
தூயசேனை யாயபேர் தொடர்ந்துசாக வமர்செய்தார்
பேயதா யிருக்கவும் பிணக்கநின்ற தில்லையே.

(இ-ள்.) பூதகணங்களாலே தேகத்தை இவ்வுலகத்தில்விட்டிறந்துபோனதேவர்கள், கரியதேகத்தையுடைய பைசாசமாகி,மறுபடியும் முன் யாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள்; ஆகையால் பேயாய்ப்போகியுந் துக்கம் நீங்கவில்லை. எ-று. (உ௪)

விதிபுனைந்தவோம குண்டம் வேறுபட்ட தென்னினும்
புதியசோறு மெள்ளினோடு பொரியும்வாய் புசட்டிமுன்
குதிகொணெய்க் கடாமெடுத் தொழுக்குபோதொர் கூளிதனுதரகுண்ட மனலெழுந்த வோமகுண்ட மானரே.

(இ-ள்.) ரக்ஷப்பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலையான துநாசத்தையடைந்தாலும், அதற்குபகரணங்களாக வைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும், ஒருபூதம்வாயிற்கொட்டிக்கொண்டு,நெய்க்குடங்

களை யெடுத்து மடமடவென்று உட்கொள்ளும்போது, அதனுடைய வயிறே ஓமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவுமிருந்தது.

அட்டதிக்கு பாலரும் வசுக்களுங் குருக்களு
முட்டரான முப்பதிற்று மூன்றுகோடி தேவரும்
பட்டபோ தவர்தம்மெய்கள் பழுதுருது தன்னுளே
யிட்டபூத வுதரமுன்னை யாகசாலை யொத்ததே.

(இ-ள்.) அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், அஷ்டவசுக்களும்தலைவராக வந்தகுருக்களும், முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது, அவர்களுடையதேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்கு முன்னே அவருடையசேனைகளாகியபூதகணங்கள் சாப்பிட்டபடியினால் அந்தப் பூதகணங்களுடைய வயிறுயாகசாலையை யொத்திருந்தது. எ-று. (உசு)

கற்பகால முங்கெடாத கணமிதிக்க வமரர்த
மற்பமா முடம்பிரத்த மாவிகார மொத்ததால்
பற்பலா ரியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்து குடர்களாற்
சர்ப்பயாக மொத்ததன்று தக்கர்செய்த யாகமே.

(இ-ள்.) கற்பகாலத்திலும்அழிவில்லாதபூதகணங்கள்காலினால் மிதித்தபடியினால், நீடித்த ஆயுளைதேவர்கள் அற்பமாகியஉடம்பினின்றும் பீரிட்டஉதிரம் யாகத்துக்குநெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது; ஆதலால் பல பல யட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடி கொடியாகச் சிந்திக்கிடந்தது, எவ்வாறிருந்ததெனில் சர்ப்பயாகஞ்செய்தலை யொத்தது அன்றுதக்கன் செய்தவேள்வி. எ-று. (உஎ)

சிறந்ததிக்கு பாலராதி தேவர்சித்தர் முதலினோ
ரிறந்திறந்து போகவேத னிறையிலே யியற்றினான்
பிறந்துவந்து வந்துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபேர்
மறந்துவீழ வீரன்மோதி மலரினானை யண்டினான்.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள், சித்தர்கள்முதலானோர்இறக்க இறக்கப்பிரமன்நொடிப்பொழுதில் அவர்களைப் படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்கள்மறுபடியும் பிறந்து பிறந்துவந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள்; (பிறக்கும் வரலாற்றையுணர்ந்து)அவர்கள்பின்னும்பிறக்காமலிருக்கும்படி அதற்குக்காரணமாயுள்ளபிரமனையடுத்துயுத்தஞ்செய்யதொடங்கினார்வீரபத்ரர்.

செத்ததேவர் மீளவுஞ் செருச்செயப் படைத்திடுங்
கைத்தலங்கள் வீழுமாறு கமலனை மோதினான்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர் சென்னியும் படிக்குளே பரப்பினான்.

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யும்படி உடனுக்குடன் படைக்கும் பிரமனுடையகைகளை அறுத்துத்தள்ளினார்; மூன்று தலையையுடைய சூலாயுதத்தினால்அவர்மனத்திலிருந்து உண்டாகிய பத்துப் பிரமருடைய தலைகளையுங்குத்திப், பூமியில் விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. (உகு)

அண்டகூட முண்டுமிழ்ந்த வாதிமாய னமர்செயத்
துண்டமேரு வெனவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளி வருடமாக வீரன்மார்பில் வீசினான்
கண்டதுண்ட மாகவீரன் கையின்வாளி யேவினான்.

(இ-ள்.) அண்டகோடிகளை விழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விட்டுணுமூர்த்தி சண்டைசெய்யும்படி மேருநிகராக விளங்கிய மூக்கையுடையகருடன்மேல்ஏறிக்கொண்டு அநேகபாணவருஷங்கள்வீரபத்திரர் மார்பில் படும்படியாகப்பொழிந்தார், அப்படிவிட்டபாணங்களை எல்லாம் கண்டதுண்டமாகத் தன்கைப்பாணத்தினால் அறுத்தெரிந்தார் வீரபத்திரர். எ-று. (௩௰)

---

* முத்தலை கொள்படை-சூலாயுதம்.

வையமுண்ட மால்வெகுண்டு வாள்விதிர்த்து வீசின
ணையனங்கொர் வாளியா லறுத்தெறிந்தோ ரம்பினாற்
பையரா வருந்தியாவி பருதினான்மெய் கருகினான்
கையிலாழி யேவினான் பணிந்ததண்ணல் காலிலே.

(இ-ள்.) உலகத்தையுண்டருளும் விட்டுணு வில்யுத்தம்பண்ணு கிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு, ஒரு வாளாயுதத்தை எடுத்துச்சுற்றிவீசினார்; வீரபத்திரர் அவ்வாளினை ஒருபாணத்தை விட்டறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினால் பாம்பைக் கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார்; அதுகண்டு துக்கத்தினால் உடம்பு கருகிப்போய்க் கையிலிருக்கிற சக்கிரத்தை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார்.அஃதோடிவந்துவீரபத்திரசுவாமிகாலில்விழுந்து பணிந்தது. எ-று. (௩௧)

எந்தைமுன் னளித்தவாழி யெந்தைதாளில் வீழவே
யந்தமெய் யொழிந்துபன்றி யரியின்வேட மாகிய
வந்துவந்து போர்தொடங்கி வானின்வேலின் வவ்வின
னுந்திவேறொர் சேலதாகி வாரிமீ தொளித்தனன்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில், விட்டுணு ஆயிரம் தாமரை மலரைக் கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது, இவர்பக்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டி* ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச்சிவபெருமான்மறைத்துவைத்தார். விட்டுணுபூசைசெய்துஅருச்சனைபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது, புட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைபூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனத்தில் சந்தோஷம் வந்து சக்கிராயுதம் கொடுத்தார்! அந்தச் சக்கிரத்தைத்தானே வீரபத்திரர்மேல்விட,அதுபயந்துகாலில்விழவே இனிமேல் இந்த ரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவும்,சிங்கமாகவும்,ரூபமெடுத்து

* "யோவாமபாதார்ச்சித விஷ்ணுநேத்திரஸ் தஸ்மைதஜௌக்ரமதீவகிருஷ்ட:" தஸ்மைருத்திராயநமோ அஸ்துஎன்றதுவேதம் தமிழ்வேதங்களானு முணர்க.

வந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்தஉருவங்களைவாளாயுதத்தாலும்வேலாயுதத்தாலும், வீரபத்திரர்கொன்றார்; அதன்பின்பு மிகவும் பயந்து ஒரு மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஒளித்தார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

புவியுண்ட நெடுமாலும் பழையபடி
புவியுண்டு போனான் வேதா
தவியுண்டு தலைநாலுந் தடியுண்டா
ரிமையவர்தந் தடியூ னுண்டார்
கவியுண்ட கனற்குண்டம் பேயிறைச்சி
யருந்துகன் கலமே யான
தவியுண்டு மனமகிழ்தற் கெய்துமுனி
வரரெல்லா மவியுண் டாரே.

(இ-ள்.) மண்ணையுண்ட மகாவிட்டுணுவுந்தோற்று முன்போலவே மண்ணைவாயிற்போட்டுக் கொண்டு (அலைகடலில் ஒளித்துக் கொண்டார்;பிரமன் தவிர்த்து உண்டாயிருந்தநான்குதலையும்அறுப்பட்டிறந்தார்; தேவர்களுந்தண்டத்தாலடியுண்டு இறந்தார்கள்;பூதகணங்கள் இறைச்சி சாப்பிடுகிறதற்கு விருப்பத்தோடு மமைக்கப்பட்ட ஓமகுண்டம் உண்கலமாயிற்று அவிர்ப்பாகஞ்சாப்பிட்டு மனமகிழவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினாலிறந்தார்கள். எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை
பதம்பரவி யிசைத்தா னெல்லா
மங்கணனு முனிவாறி யருள்சுரந்து
மகத்திறத்தார்க் காவி யீந்து
மங்கரியு பதங்களெலாம் பழையபடி
யுதவுதலும் வணங்கிப் போனார்
சங்கரியை முன்பெற்றா னென்பெற்றான்
றனக்காட்டுத் தலைபெற் றானே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறாக யாகசாலையோடு யாவரும் நாசமடைந்த பிற்பாடு, வீரபத்திரர் கைலாயத்திற்குப்போய்ச் சுவாமியினுடைய பாதத்தில் வணங்கி அங்குநடந்த சங்கதிகளெல்லாஞ் சொன்னார்; அதுகேட்டருளி அழகிய நுதற் கண்ணினையுடைய பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடில்லாத அவரவரிடங்களை யவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிச்செய்தலும்; அவர்கள் சுவாமி! நாங்கள் விவேகமில்லாமையினால் செய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்றுநமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள். முற்காலத்தில் பார்வதியைப்பெற்றதக்கன்யாது பிரயோசனமடைந்தானென்றால் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக தனக்கு ஆட்டுத்தலையைப்பெற்றெழுந்தான். எ-று. (௩௪)

எந்நாதன் றனையிகழ்ந்தோன் புதல்வியென
 வுலகுரைக்கு மிடுக்கண் டீரத்
தன்னாகந் தன்யோக சாதனத்தால்
 விடுத்திமவான் றவத்தி னாலு
முன்னாக மைநாகன் றனைப்பயந்த
 மேனையது முயற்சி யாலு
மின்னாக வவதரித்தா ளமரரெலாங்
 கற்பகப்பூ வீசினாரே.

(இ-ள்.) எமக்கு நாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்த தக்கனுடைய குமாரியென்று பழிப்பாக உலகம் சொல்லுமேநம்மையென்றுபார்வதி அந்தத் துக்கந்தீரத் தன்னுடைய தேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து, மலையரசன் தபோமகிமையினாலும்முன்னே மைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேனாதேவியினதுதவமுயற்சியினாலும், அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள், சமஸ்தமான தேவர்களும் கற்பகப்புட்பங்களை வருஷமாகப் பொழிந்தார்கள். எ-று. (௩௫)

* சித்தாந்தத் தொன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்
ஞானமிச்சை செயலின் மூன்று
கொத்தாகிக் குடிலைதரு நாதவிந்து
விரண்டினுக்குங் கொழுகொம்பாகி
முத்தாகிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மா
லயன்முதலே முளைத்த மூல
வித்தாகி நிறைவாளைப் பயந்தவர்க்கு
முடிந்ததவம் விளம்ப லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்தில்ஒன்றுபட்ட அபின்னசத்தியாயிருந்து பின்புஅச்சிவத்தினின்றும்பின்னசத்தியென்றுவேறுபட் டிரண்டுருவினையுடையவளாகி பின்புஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகிக்குடிலையினுலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக் கொழுகொம்பாகியும், சுவாமிக்கு மூத்தாகியும், பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமன் முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும், எங்குநிறைந்த பார்வதியைப்பெற்றவர்க்குமுடிந்ததவப்பெருமையைச்சொல்லக்கூடுமோ. எ-று. (௩௬)

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல
மதன்வளர்க்குங் கரும்பு போன்றும்
பலகலையுந் தெளிந்துபந்து கழங்கூச
லியற்றியுமை பயிலு நாளில்
மலையரச னிடத்தின்மறை நாரதனு
மொருநாளின் மகிழ்வா யெய்தி
யுலகமெலாங் குடியிருக்குந் திருவயிற்று
ளிலக்கணம்பார்த் துரைக்க லுற்றார்.

---

* சித்தாந்தம்—தீர்த்தமுடிபு. வேதாந்தத்தின்முடிபே. சித்தாந்தமென்றவாறு. "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத்திறனிங்கு தெரிக்கலுற்றாம்" என்றது சிவப்பிரகாசமும்.

(இ-ள்.) பார்வதி இமாசலராஜனுக்கும், மேனுதேவிக்குங்குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ந்துமன்மதன்சிவனை வெல்ல வில்வேண்டி அதற்கு வளர்த்த கரும்பையொத்தும் பலபல சாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பந்து, கழங்கு, ஊசல், முதலிய விளையாடல்களைச் செய்துகொண்டும், உமாதேவியாரிருக்கும் காலத்தில், நான்குவேதங்களையு மொருங்கேயுணர்ந்தநாரதமுனிவர் பர்வதராசனிடத்தில் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றில் வைத்திருந்த அம்மையுடைய இலக்ஷணம் பார்த்துச்சொல்வார். எ-று(௩௭)

நெற்றியிலோர் புறத்திலரை நேத்திரமுண்
டாமொருகை நெடிய சூலம்
பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக
மரகதம்போய்ப் பவள மாகும்
கற்றைநறுங் குழல்பாதி சடையாகு
மொருகைவளை கழன்று போகு
முற்றுவர விவைகளென மலையரசன்
மனமுருகி யுவகை யானுன்.

(இ-ள்.) பருவதராஜனே, உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலநாளில் நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும், ஒருகையில் சூலமுண்டாகும்; ஒருபக்கத்துத்தனம் மறைந்து போகும், பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப்பவளமாகும், கூந்தலிற் பாதிசடைகளாகும், ஒருகையில் வளைகளில்லாமற் போகும், இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச் சந்தோஷத்தை யடைந்தான். எ-று. (௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேறு.

வையநீர்க் கங்கை பாயும்
பணிவரை மருங்கி னந்நாள்
துய்யநீர்ச் சடையான் வந்தங்
கோர்தவந் தொடங்கக் கேட்டு

வையக மளித்தா டாதை
வள்ளலைப் பணிந்து மானை
யையநின் றத்துக் கேவல்
கோடியென் றளித்துப் போனான்.

(இ-ள்.) இப்படி நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டுப்பார்வதியேநமக்குப் பெண்ணாகவந்த படியினால், பரமசிவன் மருமகனாகிவரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற நாளையில், பூமியில் கங்கையைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமயபர்வதத்திலொரு பக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினால் யோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தை கேள்வியாகத் தன்மகளாகியபார்வதியையும், சிலதோழிப் பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சிவபெருமானை நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை ஐயனே உம்முடைய தவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்றுஅவரிடத்தில் அம்மையைவிட்டுப்போனான் பருவதராசன். எ-று. (௩௧)

ஓங்குமா லயன்மற் றுள்ளோ
ரொழிவிலாத் தவம் புரிந்தால்
தாங்குபே றளிப்பான் றானோர்
கருத்தினாற் றவஞ்செய் போதிற்
பூங்குழல் கனியும் போது
முஞ்சியும் புனலுங் கொண்டு
பாங்கியர் பலருஞ் சூழப்
பணிவிடை பலவுஞ் செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலு முயர்ந்த விட்டுணு, பிரமன் மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாததவசுசெய்வதால்அவர்களுக்குவேண்டியவரத்தைக் கொடுக்கிறசுவாமியானவர்யாதோஒருகருத்தினாற்

றவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி, பழம், புஷ்பம், தருப்பை திருமஞ்சன முதலானவைகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். எ-று. (௪௰)

இங்கிவை யிருக்கத் தேவ
   ரியாவரு மிமையோர் கோவும்
பங்கயத் தவனை யெய்திப்
   பணிந்தனர் பதுமத் தோனு
மங்கவர்க் கிருக்கை யீந்தா
   னவரவர் முகத்திற் சோர்வுங்
குங்குமக் குழம்பு நீத்த
   புயங்களிற் குழைவுங் கண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க, எல்லாத் தேவர்களும் அத்தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனும் கூடிப்பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள், அந்தப் பிர்மனும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப் பிற்பாடு, அவரவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம் பூசியிருந்ததோள்கள் அதுகலைந்து இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார். எ-று. (௪௧)

வச்சிர மொடிந்தீ சானன்
   கணிச்சிவாய் மடிந்துங் கானன்
முச்சிரம் வளைந்து மற்றோர்
   படையெலா முறிந்துந் தேவர்
மெய்ச்சிர மகுட நீத்து
   மெலிந்தமை விளம்புமென்று
னச்சுரர் தமக்குக் கோமான்
   றூரர னழித்தா னென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும், ஈசானன்மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும், எமனுடையமுத்தலைவடிவாகிய சூலாயுதம்வளைந்தும், மற்றைத்தேவர்களுடைய ஆயுதங்களெல்லா முறிந்தும், தேவர்கள் சிரத்தில் இருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும், வருத்தத்தையடைந்தீர்கள், அவ்வருத்தத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேட்கத்தேவேந்திரன் தாரகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தானென்றுசொன்னான். எ-று. (௪உ)

காலையம் புயத்தோன் சொல்வான்
  காலனாற் கனலாற் காற்றான்
மாலினா லென்னா லுன்னா
  லவன்வலி தொலைக்க லாமோ
வாலமா மிடற்றான் பேரு
  யசலமா திடத்தே தோன்றும்
வேலனார் வெல்வா ருங்கள்
  சிறையெலாம் விடுப்பா னென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவேந்திரன்சொல்லியகாலத்தில் அதுக்கேட்ட பிரமன் சொல்வான், இயமன், அக்கினி, வாயு, விட்டுணு இவர்களாலும், என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத் தாரகாசுரனதுஆற்றலையடக்கிக் கொல்லக்கூடுமோ விஷந்தாங்கிய சிறந்தகண்டத்தினையுடைய சிவனுடைய பிள்ளையாய், இமாசல புத்திரியானபார்வதியினிடமாக அவதரிக்கப்போகிற சிவசுப்பிரமணியர் அவனைக்கொன்று உங்கள்சிறையை மீட்பாரென்று சொன்னான். எ-று. (௪௩)

யோகத்தி லிருக்கு மீச
  னுமைக்குநாண் டரிக்கு மாறு
வேகத்தி லியற்று மென்றே
  யயன்விடை கொடுத்தான் மீண்டு

மாகத்த லணுகித் தேவர்
　மதனனை நினைத்தார் மாரன்
சோகத்தை யொழிக்குந் தென்றற்
　றேருடன் றோன்றிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்குமங்கிலிய தாரணஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத்தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனை நினைத்தார்கள்; அஃதுணர்ந்த மன்மதன் விடாய்தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான்.

எவன்றவ மழிக்க மாத
　ரெவர்களை மயக்க நீவிர்
கவன்றதெத் துயரா லெம்மை
　யழைத்ததென் கரும மென்று
னவன்றனை யிருகப் புல்லி
　யமரர்கோ னருளி னோக்கிச்
சிவன்றவ மழிக்க வேண்டி
　யழைத்தமை தெரியச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) மன்மதன், தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கவேணும்; எந்தப்பெண்களை மயக்கவேணும், நீங்கள்எந்தத்துக்கநிமித்தமாக மனக்கவலை யடைந்தீர்கள் என்னை யழைத்த காரண மென்னவென்று கேட்கத்தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனேபார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்கும்படி உன்னை வேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான். எ-று. (சரு)

விண்ணிலார் மகவான் சொல்ல
　வெகுண்டுவேள் பயந்து கூறும்
பெண்ணலா னலியா ணல்லன்
　பிறப்பிலா னிறப்பு மில்லான்

கண்ணினு லளவை நூலாற்
  கருத்தினு லளவா வந்தத்
தண்ணிலான் முடியான் செய்யுந்
  தவத்தையார் தவிர்க்க வல்லார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தி லிருக்கும் இந்திரன்சொல்ல அதைக் கேட்ட மன்மதன் கோபித்துச் சுவாமிக்குப் பயப்பட்டுச்சொல்லுவான், தேவேந்திரனே! சிவன்பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர், காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணங்களினாலும், கருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத் தரிக்கும், முடியையுடைய அந்தப்பரமேஸ்வரனது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு யார்வல்லவர். எ-று. (௪௬)

கன்னிகை கவுரி யீசன்
  கதமிலாப் பிரம சாரி
சந்நிதித் தன்மை யாலே
  யுயிரெல்லாந் தழையா நிற்கு
முன்னிய வுயிர்கள் போல
  வொடுங்கிடு மவன்பாற் செல்லு
மன்னிய பொருளுந் தோன்றி
  மனதிலே யொடுங்கு மாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனே கன்னிகை சிவனே, குற்றமில்லாத பிரமசாரி, இவர்களிருவருடைய சந்நிதி மகிமையினாலே சகல உயிர்களுமுண்டாகி விருத்தியாகும், முன் எப்படிசுவாமியிடத்திருந்து சீவர்கள்உண்டாயினரோ, அப்படியேஅவரிடத்தில் ஒடுங்கும், மனதிலே தோன்றிய அனேகவஸ்துக்கள் அதிலே ஒடுங்குவதுபோல். எ-று.

தாமத குணத்த னென்பர் சங்கரித்திடலா லீசன்
சேமமா முயிர்கட் கெல்லா மிளைப்பொழித் தருள்வ தாகு
மாமல குணமொன் றில்லை வடிவமுங் கனலா மென்கைப்
பூமலர் சொரிந்தக் கா லும் புகையெழப் பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் சங்காரத்தொழில் செய்வதனால், சிவன் தமோகுணத்தை யுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று, அஃது ஆன்மகோடிகளின் இளைப்பையொழிப்பதாகும், மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற * மும்மலகுண சம்பந்தங்களிலொன்றேனுமவர்க்கில்லை; இவருடையசொரூபமும்நெருப்பாகும்; அவர்மேல் நான் புஷ்பபாணத்தை விட்டபோதிலும் அவைகள்புகையாய்க் கரிந்துபோகும். எ-று. (சஅ)

உருவெனத் தெரியா தானை யுருவினோ டருவா வானை
யருவெனத் தெரியா தானை யமர்செயி லரிதென் றஞ்சி
வெருவரப் புகுந்தா னந்த வேளையில் வேளைநோக்கித்
தருவெனத் திடையில் வாழுஞ் சதமகனுரைப்பா னானன்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலும்தெரியக்கூடாதவரை, உருவமாகியும், அருவமாகியும், இருக்கின்றசிவனை, அருவமென்றுந்தெரியாதவரை, மிகவும்யுத்தஞ்செய்துசெயிக்கப்படாதென்று மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான், அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (சகூ)

மாரத்யவ னுதின் மீது மலரவ னுவின் மீது
நாயகன் சிரத்தின் மீதும் பொறுத்ததுன் னலமேயன்றோ
காயுநற் கதிரின் மேனிகடைந்தது மிங்மெனக்குத
வாயிர நயனந் தந்த செயலுமுன் னுண்மை யன்றோ.

---

* மும்மலகுணங்களை "அஞ்ஞானப்பொ யயர்வேமோகம்பை சாகுங்கியமார்ச்சரியம்பயம்" எனவரும் இருபாவிருபதின் செய்யுளானறிக.

(இ-ள்.) விட்டுணு, தம்முடையமார்பினிடம் இலட்சுமியைவைத்துக்கொண்டதும், பிரமன்சரசுவதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும், மகாதேவர் தலையிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும், உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ! சூரியனைச்சாணையில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கண்கள்வந்ததும், உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ! என்றான் தேவேந்திரன். எ-று. (ருய)

செல்வதின் றெமக்கா யங்கே
  தருவது தேவர்க்காவி
வெல்வது சிவனை வென்று
  கொடுப்பது காம வேட்கை
சொல்வது மறுக்க வேண் டா
  மெனச்சொலித் துணைக்கை பற்றி
நல்வர மிதுதா வென்ன
  மதனவே ணயந்து கூறும்.

(இ-ள்.) பின்னுந் தேவேந்திரன் சொல்வான், மன்மதனே? எனக்காக அங்கேசென்று சிவனைஜயித்து அவருக்குக்கமலாகிரியுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும், அந்தப்புத்திரன், அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப் பிழைக்கும்படி செய்வார், அதற்குநீயேகாரணமாயிருக்கிறாய், நான்சொன்னவார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்லவரத்தைக் கொடுவென்றுகேட்க, மன்மதன் சந்தோஷித்துச் சொல்வான். எ-று. (ருக)

அரன்சிலை மலையென் றாலு
  மடுங்கணை யரியென்றாலும்
வரம்புற விசைந்த நாணும்
  வாசுகி யரவென் றாலுங்

கரும்பெனுஞ் சிலையா லைந்து
கணையெனு மலரா னீலச்
சுரும்பெனுங் குணத்தால் வெல்வே
னெனச்சொலித் தொழுது போனான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனே; சிவனுக்கு வில்மலையாகி யிருந்தாலும், விட்டுணுவே எதிர்த்தவரைக்கொல்லும் பாணமாகியிருந்தாலும் வாசுகி என்னும் சர்ப்பமே நன்றாகஏற்றுகின்றநாணியானாலும் என்னுடையகரும்பாகியவில்லினாலும்பஞ்சபுட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம்பொருந்தியவண்டென்கிறநாணியினாலும், அந்தச்சிவனைஜயித்துப்போடுகிறேனென்றுவந்தனஞ்செய்துசுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன். எ-று. (ருஉ)

சந்தனமணமுந்தெய்வத்தமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்ததுமலையைத்தென்றல்வசந்தமந்திரியுஞ்சேர்ந்த
திந்துவுநிலமாம்வெள்ளை வலையினியெறிந்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங்கோகிலமுழங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன்சிவனைஜயிக்கும்படி புறப்படும்போது, பொதியமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும், திவ்யமான தமிழ்வாசனையுங் கொண்டு தென்றற்காற்றுவந்ததுவசந்தனாகிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான், சந்திரனுங்கிரணமாகிய வெள்ளை வலையினை நான்குபக்கமும் வீசினான், புஷ்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்ற மாமரத்திலெல்லாங் குயில்முழங்கியது. எ-று. (ருங)

மல்லிகை முகையாஞ் சங்க
மதுகர முழக்கஞ் செய்ய
முல்லைசண் பகப சோகு
முளரியே முதலா யுள்ள

வெல்லையில் மலருந் தேனு
 மிறைத்தன ரிரும்பைச் செம்பைக்
கல்லினை யுருக்குஞ் சொல்லார்
 குறிஞ்சியாழ் கரத்திற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரனுகவும் விளங்க முல்லை, சண்பகம், அசோகு, தாமரைமுதலாகிய கணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மிறைத்துக்கொண்டுகடினமாகிய இரும்பு, செம்பு, கல், இவைகள்கூடஉருகும்படிசொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். எ-று. (ருச)

பொங்கிய வுடுக்க ளான
 புகரணி முகத்துச் செக்கர்
தங்குசிந் தூர மாகுந்
 தனியிருட் கரியுங் கிள்ளைப்
பைங்குர கதமுஞ் செல்லப்
 பணைமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மங்கைய ரெனும்போர் வீரர்
 வடிக்கண்வாள் விதிர்த்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாகவும், செவ்வானம் ஒருதிலகப்பொட்டாகவும், விளங்குகின்றஒப்பற்ற இருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும், நடக்கப்பருத்தமுலையையும் பவளம்போன்றவாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். எ-று. (ருரு)

கோணிய கரும்பு மைந்து குலமலர்க் கணையுங் கொண்டு
வாணுத லிரதி செல்ல மகரகே தனத்தினோடு [டஞ்சி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ் செய்வான் றனைக்கண்
நாணினு னறுகால் வண்டு நாணினு னடுங்கி னானே.

(இ-ள்.) வளைவாகிய கரும்புவில்லையும், புட்பங்களாகிய ஐந்து பாணங்களையும்எடுத்துக்கொண்டுஒளிபொருந்தியநெற்றியையுடைய இரதிதேவிகூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன்யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரைஎவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்துவெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான். வண்டைநாணாகவுடைய மன்மதன் என்றவாறு. (ருசு)

வெளித்தலத் தெதிர்த்தா லென்ன
விளையுமோ தனக்கென் றெண்ணி
யொளித்தனன் முன்னே வின்னே
யுமையவள் வரவு கண்டு
களித்தனன் மயக்க மாமோ
கனத்துக ளிறைத்து வில்லை
வளைத்தன னளிநாண் பூட்டி
வடிக்கணை தொடுத்தான் மாரன்.

(இ-ள்.) நேரே வெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோ! என்றுநினைத்து சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்துசமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, பார்வதிஅக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்ய வருதலைக்கண்டு, பெண்துணைநமக்கிருக்கின்றபடியினால் வெல்லக்கூடுமென்றுசந்தோஷித்து மோகத்தை உண்டாக்கும்புஷ்பபாணத்தை இறைத்துவில்லைவளைத்துநாணேற்றிப் பாணங்களைத்தொடுத்தான் மன்மதன். எ-று. (ருஎ)

ஒருகரும் புருவச் சாப
மொடியினு முலக மீன்று
ளிருகரும் புருவச் சாப
முளவெனு மெழுச்சி யாலே
பொருகணை தொடுத்தான் சென்று
புரஞ்சுடு கணையி ஞனு
மொருகணை விடுத்தான் மார
னுடலெலாங் கொளுத்திற் றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதன் தானதிக சண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும், உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டுகரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன நமக்கு யாதொருகுறைவுமில்லை யென்கிறசெருக்கினுற்போய் அனேகயுத்தத்திற்குரியபாணங்களைவிட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தருளியநகையாகிய அம்பையுடையசிவன் அந்தமன்மதன்மேல்தன்நெற்றிக்கண்ணுகிய ஒருகணையைச்செலுத்தினுர். அக்கணை மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாந் தகித்துவிட்டது. எ-று. (ருஅ)

அருக்கவேண் பஞ்சு போல
வழற்கண்ணு லனங்க ஞன
திருக்குளங் கனலக் கண்டு
தேவருந் திசையி ஞேரும்
வெருக்கொள வொளித்தார் பூத
கணத்துடன் விடையி ஞனும்
பொருக்கென மறைந்து வெள்ளிப்
பொருப்பிடைப் புகுந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுகிய மாறுபாடு பொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும், அஷ்டதிக்குப் பாலகரும்,பயப்பட்டுஒளித்துக்கொண்டார்கள், அதன்பின் சுவாமி பூதகணங்களுடன்சீக்கிரமாகஅந்தவிடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினுர். எ-று. (ருகூ)

சங்கரன் மணத்தை வேண்டி
　　யுமைநற் றவமே செய்தா
ளங்கது புணரு மாறேழ்
　　முனிவருக் கமலன் சொன்னுன்
மங்கல முரைக்க வேழு
　　முனிவரு மகிழ்வா யெய்தித்
துங்கவெற் பிறையார்க் கிந்தச்
　　சோபனச் சொல்லி னுர்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்வதிசிறந்த தவஞ்செய்கிருள்; அவள்வந்துசேரச் சப்தரிஷிகளையழைத்துப் பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுவென்று கேளுங்களென்றுஅனுப்பினுர்; அந்தப்படியேஅந்த எழுபேரும்பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய்இந்தத்திருக்கலியாண சங்கதி சொன்னுர்கள். எ-று. (சுமி)

மலையிறை மகிழ்ந்தா னந்தமலையிறை புதல்வன் வள்ளல்
குலமெது பயந்தோர் நாமங் குடிப்பெய ரேதுவாழுந்
தலமெது புகலுமென்ருன் றவத்தவா நகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான் பிறப்பு நல்லகிளையென வறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இருடிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே, பருவதராஜன்சந்தோஷித்தான்; அவன்பிள்ளையாகியமைநாகன்ரிஷிகளைப்பார்த்து

சிவன்என்னசாதி! அவருக்குத் தாய்தகப்பன் பெயரென்ன! குடிப் பெயரென்ன! அவரிருக்கும் ஊரெது! சொல்லுங்களென்று கேட்டான்; அதைமுனிவர்கேட்டு நகைத்துச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர்அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில், அவர்நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். எ-று. (௬௧)

பெருத்ததோ ருவகையாகிப்
பிறைமுடி யன்பேர் நாளிற்
பொருத்தமு நாளுந் தேர்ந்து
முனிவரைப் புகழ்ந்து போற்றி
விருத்தியார் வரவு நாளுங்
குறித்திறை விடுத்தா னன்னோர்
பரித்தகங் கையினாற் கிந்தப்
படியெலாம் பணிந்து சொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்படி சப்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராஜன் முதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத் தரித்தமுடியையுடைய சிவபெருமானதுபெயர் நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மையாரதுபெயர் நட்சத்திரத்திற்கும் பொருத்ததசவிதபொருத்தமுங்கலியாணஞ்செய்கிற காலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்து ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து வணங்கி விருத்திபொருந்தியதிருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையும் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவித்தான்; அந்த எழுரிஷிகளும் கங்கையைத் தரித்த சுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கினார்கள். எ-று. (௬௨)

இமையவெற் பிறைவ னோலை
முகத்திலேழ் கிரிக்கு மேருச்
சிமையமால் வரைக்குஞ் செம்பொற்
றிகிரிமால் வரைக்கு மேழு

தமரவான் கடற்குஞ் சித்த
சாரணர் முனிவோருக்கும்
அமரரா னவர்க்கும் வஞ்சி
மணத்தினை யறிவித் தார்கள்.

(இ-ள்.) இமயபருவதராஜன் பார்வதியம்மையின் திருக்கலியாணமுகூர்த்தஓலையை அநேக தூதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுப்பிவிக்க அவர்கள் சத்தகுலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்தியமேருமலைக்கும், சக்கிரவாளகிரிக்கும், ஒலியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தர், சாரணர், முனிவர் தேவர்முதலானவர்களுக்கும், வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய அம்மைத் திருக்கல்யாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். எ-று. (சுநு)

ஓலைகண் டளவே சேர்ந்த வுத்திகளேழும் பூமி
மாலையாய்ச் செல்லுகின்ற மகிமைசேர் நதிகளேழும்
நீலமே முதலாயுள்ள கிரியெலா நெருங்கிச் சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்தரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்

(இ-ள்.) ஓலையைக்கண்டவுடனே எழு சமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்றமகிமைபொருந்திய எழுநதிகளுக்கும், நீலகிரிமுதலாகிய சப்தகுலபருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகியதேவதைகள் நெருங்கிச்சேர்ந்தார்கள்; தவக்கோலத்திற்சிறந்தமுனிவர்களும். சித்தர்களுந்தேவர்களுங் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவந்தார்கள். எ-று. (சுசு)

அட்டதிக் கனைத்துந் தேராற்
கொடிகளா லடைத்தார் விண்ணை
மட்டறு விமானந் தன்னுன்
மாலையான் மறைத்தார் வீதி

நெட்டிலை யரம்பை பூக
நிரைகளால் நிறைத்தார் வெற்பிற்
றட்டிய புழுகி ளுலே
மெழுகினர் தரைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கையுந்தேரினும் கொடிகளாலும்இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள்; ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல்அளவற்ற விமானத்தினலும், மாலைகளினலும்மறைத்துவிட்டார்கள், வீதிகளில்நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும், கமுகுகளையும், நிரை நிரையாக நட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள், மலையிலிருக்கிற புழுகைத் தட்டிக் கரைத்துத் தரைகளெல்லாம் மெழுகினர்கள். எ-று. (சுரு)

தோரணஞ் சமைத்தார் முத்தின்
ருெடையெலாந் தொடுத்தார் விண்ணிற்
பூரண கும்பம் வைத்தார்
புதுமணி விளக்கு மிட்டா
ராரண னுலகு மற்றை
யளகையு மமரர் நாடு
நாரண னுலகும் வந்து
காணவே நாணு மாறே.

(இ-ள்.) நகரமெங்குந் தோரணங் கட்டினர்கள்; அதில் முத்து மாலைகளைத்தொங்கவிட்டார்கள்; ஆகாயகங்கையைக்கொண்டுவந்து பூரணகும்பம்வைத்தார்க்ள்; நூதனமாக இரத்தினதீபம் ஏற்றினர்கள்; பிரமலோகமும், அளகாபுரியும், தேவலோகமும், வைகுந்தமும், இதைப்பார்த்துநாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள். எ-று. (சுசு)

மணிவிளக் கனைய மின்னை மலையர மகளிர் கூடிக்
கணிமலர்க் கங்கையாட்டிக் கலையினுன் மருங்கை வாட்டிப்

பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ் சூட்டி
யணிநுதற் றிலகந்தீட்டி யருமறைச் சடங்கு செய்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தினதீபம்போன்றபார்வதியை மலையி லிருக்கிற பெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினுல் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, இடையானது சோரும்படி சித்திரப்பட்டாடைகட்டி, ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி, அழகியநெற்றியிற் கஸ்தூரித்திலகப்பொட்டு அணிந்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள். எ-று. (சுஎ)

பூமணக் கோலஞ் செய்த பொடியணி புனிதனுரைத்
தாமணக்கோலஞ் செய்யஞ் சதுர்முகன் முதலோரீண்டித்
தூமணித் துகில்கள் சாத்திச் சுரதரு மாலைசாத்தி
மாமணிப் பணியை நீக்கிமாமணிப் பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்.) வாசனைபொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மாரனை நெற்றிக்கண்ணுலெரித்து அந்தப் பஸ்பத்தைத் தரித்தருளிய பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாக நான்குமுகங்களையுடையபிரமன் முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகியஇரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து, முன்னேயிருந்தசர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கஇரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள். எ-று. (சுஅ)

சடையிளம் பிறையைத் தங்க
　ளிறையெனத் தகைந்து சூழ்ந்த
வுடுக்குல மென்ன முத்தா
　லொளிவிடு மகுடஞ் சூட்டி
யடைவுடன் விழியாந் திங்க
　ளாதவர் காதின் மீது
குடியிருந் தன்போற் செய்யத்
　குண்டல மிரண்டுஞ் சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமியினது சடையிற்றரித்த இளம்பிறையைப்பார்த்துதம்முடைய தலைவனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக் கூட்டங்கள்போல, முத்துக்களால்பிரகாசிக்கின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிறசந்திர சூரியரிருவருங் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற் போல அழகாகியஇரண்டு குண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள். எ-று. (சுகு)

வரம்பெற்ற திருமால் சாத்து
மலர்விழிக் கரிய சோதி
பரம்பிய தனைய நீலப்
பருமணிச் சிலம்பு சாத்தி
விரும்பிய கோலஞ் செய்தா
ரிறையுமால் விடைமேற் கொண்டா
ரரம்பையர் நெருங்கித் தெண்ணீ
ராஞ்சனங் காட்டி னார்கள்.

(இ-ள்.) விட்டுணுவரம் பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடையகண்களிலொன்றைப் பாதத்திற்சாத்தினரே; அந்தக்கண்ணினது கறுப்புச்சோதிகாலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோல நீலமணிகளாலிழைத்தச்சிலம்பைத்தரித்து சகலராலும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ் செய்தார்கள்; இவ்வாறலங்கரிக்கப்பட்ட பரமசிவனும் விட்டுணுவேயுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார், அப்பொழுது, அரம்பாஸ்திரீகள் ஒன்றுசேர்ந்து மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தார்கள். எ-று. (எ0)

குலவுமா லணுகிப் போற்றக்
குமுதவாய் மலர்ந்தான் கஞ்ச
மலரினன் வணங்கச் சற்றே
மணிமுடி யசைத்தான் விண்ணோர்

தலைவனு ரெதிர்நின் றேத்தத்
　தனிநகை புரிந்தான் றேவர்
பலரும்வந் திறைஞ்சி யேத்த
　வவர்க்கெல்லாம் பார்வை யீய்ந்தான்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளில் ஒருவராக விளங்குகின்ற விட்டுணுதேவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற் பூப்போலுந் திருவாய்மலர்ந்துவாருமென்றார்? தாமரைப்பூவிலிருக்கின்றபிரமன்வந்து நமஸ்கரிக்கச் சற்றே இரத்தினகிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார்; தேவர்களுக்குஅரசனாகிய தேவேந்திரன் எதிரில்வந்து வணங்கி அஞ்சலியஸ்தனாய்நிற்கப் புன்சிரிப்புகொண்டார்; மற்றதேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார். எ-று. (எக)

கலி விருத்தம்.

முடித்த கங்கையாற் பிறைக்கொழுந்
　தெழுந்துமேன் முகைத்து
வெடித்த தாமெனத் தவளவான்
　கவிகைமேல் விளங்க
வடித்த கங்கையி னருவியு
　மம்புலிக் கொழுந்துந்
தொடுத்து வீழுமா றெனவிரு
　கவரிக டுளங்க.

(இ-ள்.) திருமுடியிற்றரித்த கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அதற்குமேல்அரும்பாகிப் புட்பித்ததென்றுசொல்லும்படியாக உயர்ந்த வெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும் சந்திரனும்சேர்ந்துவிழுந்தனபோலும் இரண்டுசாமரங்க ளிருபுறத்திலும் வீசவும். எ-று. (எஉ)

திருவி னாயகனடைப் பைகொண் டொருபுறஞ் சேரத்
தருவி னாயகன் களாஞ்சிகொண் டொருபுறஞ் சார
விரவி நான்முக னாலவட்டங் கொடுவீசப்
பரவி நாரதர் தும்புரு விருபுறம் பாட.

(இ-ள்.) இலக்குமிகாந்தராகிய விட்டுணு பாக்கு வெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடைப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் தம்பலப்படிக்கம்எடுத்துக்கொண்டு வரவும், பிரமன் சமீபத்தில் நின்று ஆலவட்டம்வீசவும் தும்புருநாரத ரிருவரும்வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும். எ-று. (எங)

கூற்றனானவன் கனகபா துகைகொடு குறுகக்
காற்று வேந்தனுந் திசையெலா நறும்புகைகாட்ட
வேற்று வாகனக் கடவுளுஞ் சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்று மாதவர் கலைமதி விளக்கொடு சூழ.

(இ-ள்.) இயமன் தங்கத்தினாற்செய்திருக்கிற பாதகுறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவானும் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகைகாண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானமூர்த்தி உடைவா ளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியர்களநேகரும் குளிர்ந்தகிரணங்களையுடைய சந்திரரநேகரும் விளக்கெடுத்துக் கொண்டுவரவும். எ-று. (எச)

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ் சிகைபல சுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந் தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர் வீணையார்ப் பரிக்கப்
பொருவி னான்மறை நடந்திறை தலைமையைப் புகழ.

(இ-ள்.) தேவகன்னியர் அநேகர்வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும், நாகலோகப் பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டுவரவும், கூட்டமாகிய கின்னரர்கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும் நிகரில்லாத நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச்சுவாமியெல்லார்க்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்து முறையிடவும். எ-று. (எரு)

கிரக மேழு * மென் வசுக்களு முனிவருங் கிளர
வுரகர் விஞ்சைய ரிமையவர் மகிழ்ந்துகண் டுருக
விருக ரங்களா லுருத்திரர் மலர்மழை யிறைப்பத்
திருவும் வெண்கலை மடந்தையு மிமசலந் தெளிப்ப.

(இ-ள்.) சந்திரர் சூரியர்இருவருந்தவிர, மற்றையேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும் முனீசுரர்களுங்களிகூர்ந்துவர; நாகலோகத்தார், வித்தியாதரர்கள், தேவர்கள், பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்து உருக; ஏகாதச ருத்திரர்களும்இரண்டுகைகளாலும் புட்பங்களை மழைபெய்வதுபோல் இறைப்ப இலக்குமி சரஸ்வதியும் பனிநீர் தெளிக்கவும். எ-று. (௭௬)

திக்குப் டாலகர் தெரிவையர் திசைதொறுந் திகழ
மிக்க O மாதர்க ளெழுவருஞ் சோபனம் விளம்ப
விக்குநேர் மொழி நீரர மகளிர் வாழ்த் தெடுப்பத்
தக்க விஞ்சையர் மகளிர்பல் லாண்டிசை தழங்க.

(இ-ள்.)அஷ்டதிக்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவர்திசைகளினின்று சேவிக்கவும், கற்பிற்சிறந்தசத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும்; கருப்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம் பொருந்திய வார்த்தைகளையுடைய நீர்ரமகளிர் வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதர மாதர்கள் பல்லாண்டுகூறும் ஓசையானது முழங்கவும். எ-று. (௭௭)

கண்டை பேரிகை குடமுழா முழவு காகளந்த
வண்டை மல்லரி சல்லரி வலம்புரி யொலிப்ப
வண்ட கோளகை மடந்தையர் சிலம்பொலி யதிர்ப்ப
வெண்டிசா முகந் தனிலுமெண் பிரம்பொலி யிசைப்ப.

(இ-ள்.) பெரியமணியினோசையும்,பேரிகையும்குடவாத்தியமும்மத்தளவாத்தியமும் காகளமும்தவண்டையும்மல்லரியும்சல்லரியும்

* வசுக்களாவார்-தரன், துருவன், சோமன், ஆபச்சைவன்,அனலன், அணிலன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன்.

O மாதர்களெழுவர்-பிரமாணி.உருத்திராணி, நாராயணி, வராகி, கௌமாரி, காளி, இந்திராணி யென்னு மிவர்களாம்.

சங்கங்களும்ஆகிய இவைகள் கோஷ்டிக்கவும், கோளாகாரமாயுள்ள விண்ணுட்டில்வசிக்கும் தேவப்பெண்கள்காலின்சிலம்புகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்திதேவர்வருகிற கூட்டங்களைவில க்கஅடிக்கிற பிரம்பினது சப்தம் பிரகாசிக்கவும். எ-று. (எஅ)

எண்ணும் வெள்ளிமால் வரையடி யிறங்கியதிடப
மண்ணல் சேனையின் கொழுந்திம கிரித்தல் மடைந்த
விண்ணு மண்ணுமெள்ளிடமற நெருங்கிய விமானம்
மண்ணுமால் விடைநெறிகடந் தடைந்தது பதியே.

(இ-ள்.)யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்டகைலாயகிரியின டிவாரத்தில்ருஷபவாகனமிறங்கியது;சுவாமியினுடையசேனையின் முன்னணிஇமையபர்வதத்தை யடைந்தது; ஆகாயமும்பூமியுமாகிய வெவ்விடங்களிலும் எள்ளிருக்கஇடமில்லாமல் விமானங்கள் நெரு ங்கின;அலங்கரித்திருக்கின்றவிட்டுணுவாகியருஷபம் சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதராஜன்பட்டண த்தில் வந்துசேர்ந்தது. எ-று. (எகூ)

இமகிரிப் பதியடைந்தது மிமகிரி மடவார்
நிமலனூர் திருவழகெலாம் விழிகளா னிரைத்தா
ருமை தவத்தினுக் கழிவிலை யெனப்புகழ்ந் துரைத்தா
ரமர்செய்காமனை யழித்தகண் ணெதுவென வறைந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படியேசிவன்இமயபருவதத்தில் எழுந்தருளினமா த்திரத்தில், அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள்பரிசுத்தராகியசுவாமி யின் அழகைப்பார்த்துப்பார்வதிசெய்ததவத்துக்கு ஒருகுறைவுமில் லாமல்பலன் சித்தியாயிற்றுஎன்றூர்கள்;அவர்களில் சிலர் யுத்தத்து க்கு வந்தமன்மதனை எரித்தகண்எதுவோஅந்தக்குரூரமானகண்ணை ப்பார்ப்போமென்பார்கள். எ-று. (அ0)

ஆகமார னிங்கிருக்கவு முலகெலா மயர்ந்த
யோகமீ திவரிருக்கை யான்மத னுடலொழித்துப்

போகமீதிவர் விருப்புற வுயிர்க்கவை புணர்ந்த
மோகமாக்கிடு முதலிவ ரெனச்சிலர் மொழிந்தார்.

(இ-ள்.)மன்மதன்தேகத்தையுடையவனுயிருந்தபோதும்இவர் யோகத்திலிருந்ததனுல் உலகத்திலுள்ளசராசரங்களெல்லாம்விகாரமில்லாமல் அயர்ந்துகிடந்தன; மன்மதன்தேகம்போயும், இவருக்கு போகத்தில் விருப்பம்உண்டானபடியினுல் சகலருக்கும் போகத்திலாசையுண்டாயிற்று ஆனபடியினுல்மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்களில்சிலர் சொன்னுர்கள். எ-று. (அக)

மாயவிற் கைவே ளழகிவ ரெழின்மிகு வடிவி
லாயிரத்தி லொன் றிலையெனத் தனைமதித் தவனைத்
தீயிடத் துடல் கொளுத்திய தவத்தினற் றிரனே
யாயு முத்தம ரழிப்பரோ வெனச்சில றறைந்தார்.

(இ-ள்.) சகலரையும்மயக்குகின்ற கருப்புவில்லைக்கையிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதனுடையவழகு இந்தச்சுவாமியினுடைய வடிவமாகியஅழகில்ஆயிரத்திலொருபங்குகாணுது; அதனுலே அவனைஇகழ்ந்துதன்னைமதித்துத்தீயினுல்அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது; தபோமகிமையினுலேயேஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்ஆனுல் அப்படிச்செய்வார்களோவென்றுசிலமாதர்கள்சொன்னுர்கள்.எ-று.

மாதுலன் பெருங் கிளைஞரு மருமகனுர் திரளுங்
காதலன்பினு லெதிரெதிர் தழுவினர்க லந்தா
ராதி யந்தமு மதனிலை யளவிட லறியோன்
வேதியன் கரம்பிடித்தினி திழிந்தனன் விடைமுன்.

(இ-ள்.) மாமனுகியமலையரசன் சுற்றத்தார்முதலியதிரண்டசேனைகளும், மருமகனுகியபரமசிவத்தினுடைய சேனுசமுகமு மிகுந்த ஆசையோடுங்கூடினவர்களாய்எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொரு

ராகத்தழுவிக்கொண்டார்கள்; முதலுமீறுமில்லாதஅளவிடப்படாத சிவபிரான்பிரமன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ருஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார். எ-று. (அங)

இலகுமங்கைய ரனேகர்நீ ராஞ்சன மெடுப்ப
வுலகபாலக ரிருமருங் கினுநடந் தொதுங்கத்
திலகமாதவ னிருகைமே லொருகரஞ் சேர்த்திட்
டலதிலாமணி யிழைத்ததோர் மண்டபத் தணைந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சுவாமி இடபவாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுள்ள அனேகம்மங்கைப்பருவப்பெண்கள் ஆலாத்திஎடுக்கவும், திக்குப்பாலகரெண்மரும்சுவாமியினிருபுறத்திலும்நடந்தொதுங்கிவரவும்தேவரனைவர்க்கும்எல்லாருக்குந்திலதமாகிய விட்டுணுவினுடையஇரண்டு கைமேலும்தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துகணக்கில்லாதரத்தினங்களால் இழைக்கபபட்டிருக்கின்றமண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (அச)

அரியமண்டபத் தமைந்தபீ டிகையின்மீ தடைந்தார்
வரையி டைப்பிறந் தனைவளர் முலைசொல வருவார்
குருமலர்க் கையிலேந்தி வந்தருள் குடியிருக்குந்
திருமுகத்தியை யிறையவன் வலப்புறஞ் சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான்அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில்இட்டிருந்ததிவ்யாசனத்திலெழுந்தருளினார்;ஸ்தனங்கள்மலைபோலிருப்பதனால், அந்தத்தனங்களே இவர்கள்மலையிற்பிறந்தார்களென்றுகாண்பிக்கும்படியாக வருகிறமாதர்கள்தங்களுடையநிறம்பொருந்திய புட்பம்போலும்கைகளிலேந்திக்கொண்டுவந்துகிருபையே குடியாகவிருக்கின்றஅழகியமுகத்தையுடைய பார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்தில் உட்காரவைத்தார்கள். எ-று. (அரு)

முன்னையாரணன் வதுவையின் சடங்கெலா முடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்துநெய் சொரியமந் திரத்தா

லென்னையாளுடை யிறைவனு மேழுல கீன்ற
கன்னிசெங் கரம்பிடித்து மூவலஞ் செய்தான் கனலை.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க, அந்தவேளையில்பழமையாகிய வேதங்களைவெளியிட்டபிரமதேவர் கலியாணச்சடங்கை விதிப்படிமுடிகக என்னையாட்கொண்டபரமசிவன் அக்கினியிற்பொரிசொரிந்துமந்திரவிதிப்படி நெய்யாகுதிசெய்து, முன்னமேஎழுலகத்தையும்பெற்ற கன்னிகையாகியபார்வதியின்செவ்விய திருக்கரங்களைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச் சுற்றிவந்தார். எ-று. (அசு)

ஒற்றை வாள்வளை யொலித்தது சுருதியு மொலித்த
சுற்றும் வானவ ரிருடியர் மலர்மழை சொரிந்தார்
பற்றி யாசனத் திருந்தன னனைவரும் பணிந்தார்
பெற்ற தாதையோ டன்னையைப் பணிந்தனள் பெதும்பை.

(இ-ள்.) வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்றசங்கமுழங்கவும் நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும்சுற்றிக்கொண்டதேவர்களும் ரிஷிகளும்புஷ்பமாரியைப்பொழியவும், சுவாமிஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளினர்; அப்போது, சமஸ்தமானதேவர்களும்வந்தனஞ் செய்தார்கள்;பெதும்பைப்பருவமுடையபார்வதிதேவியார்தமதுதாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினர். எ-று. (அஎ)

எரித்த காமனைத் தருதியென் றிமையவ ரயன்மா
லொருத்த ரன்றியே யிறையவன் மகிழ்ச்சிகண் டுரைத்தார்
மரித்தகாமனை யழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்தவன்பினு லனைவரும் விடைகொடு பெயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், பிரமனும், விட்டுணுவும்மற்றயாவரும்எமதுகடவுளாகியபரமேஸ்வரன்எல்லாரிடத்திலும்வைத்தபிரியத்தைப் பார்த்துச் சுவாமி! தேவரீர் முன்னேஎரித்த மன்மதனை எழுப்பித்

தரல் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்;அப்படியேஇறந்துபோனமன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்துக்கிருபைசெய்தார்பரமசிவன்;பின்புயாவரும் விடைபெற்றுக் கொண்டு போனார்கள். எ-று. (அஅ)

அதற்பி னண்ணலுங் கவரியு முருகி யொன்ருகி
மதத்த வானையைக் குமரனைப் பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விதிர்த்த வேலினைக் குமரனுக் களித்திறை விடுத்தான்
கொதித்த தாரக னுயிர்குடித் துவந்தனன் குமரன்.

(இ-ள்.) அப்படியே திருக்கலியாண்ம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையும்மிகுந்த அன்புகொண்டுஒருருவமாகிச்சேர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன்வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரையும், சிவசுப்பிரமணியரையும் பெற்றார்கள்;அதன்பின்பு,சுவாமி சிவசுப்பிரமணியருக்கு அஞ்சத்தக்க வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்புவிக்க. அவர்போய் அந்தத் தாரகாசுரனை வேலாயுதத்தை விட்டெறிந்துகொன்று சந்தோஷத்தை யடைந்தார். எ-று. (அகூ)

மயிலெ னத்திகழ் மலைமகள் பொருகரி வதன
னயிலெடுத்த செங் கரனுட னிமயவெற் பகன்று
கயிலைவெற்பிலவந் திமையவர் முனிவர்கண் களிக்க
வெயிலுடைப் புரமெரித்தவ னிருந்தன னப்பால்.

(இ-ள்.) மயில்போலவிளங்குகின்றபருவதராசன்மகளாகியபார்வதி போர்த்தொழிலில்வல்ல யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத்தரித்த சிவசுப்பிரமணியர்ஆகியவிவர்களுடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித்தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிகூறக் கைலாசத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் முப்புரத்தை யெரித்தவராகிய பரமசிவன் அதன்பின்பு. எ-று. (கூய)

மூன்றுவது
திருவவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-உருகூ.

6. ஓர் சமயம் வேடிக்கை யார்த்தமாய் பார்வதியார் சுவாமியின் கண்களைமூட அதனாற் றோஷமடையப் பெற்றது.

ஷை தோஷம்நீங்க பார்வதியார் காஞ்சீ நகரிலே கம்பாநதியில் மணலால் இலிங்கம் ஸ்தாபித்துப் பூசித்தது.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருக்கண்புதைத்த சருக்கவசனம்.

அப்படியிருக்கும்போது ஒருநாளையதினம்சுவாமியானவர்சூரி யசந்திரர்கள் நமது கண்களென்று சொல்லப் பார்வதியார் வேடிக் கையாக அவரது கண்களைத் தன் இரண்டுகைகளாலும் மூடினவுட ன் உலகங்களெல்லாம்இருண்டு எல்லாப்பொருள்களுங்கறுத்துமய ங்குகின்றகாலத்தில்.மும்மூர்த்திகள்முதலானவர்கள்வந்துசுவாமியி னிடத்தில்முறையிட்டார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன்தன்நெற்றி க்கண்ணைத்திறக்க உலகங்களிற்பரவிய இருள்நீங்கி எங்கும்பிரகாச ம்உண்டாச்சுது. பார்வதியார் தன்கைகளைவாங்கிக் கண்களைமூடிய பாவம் போகும்படி பூலோகத்தில் தொண்டைமண்டலத்திலிருக்கு ம் காஞ்சீபுரத்திற்குவந்து கம்பைநதியருகில்மணலைக்குவித்துலிங்க ரூபமாக்கிப்பூஜைசெய்யும்போதுசுவாமியின்கிருபையால்கம்பாநதி பெருகிவர, இலிங்கத்திற்கு அபாயம்வராதிருக்க அதைத்தன் இர ண்டுகைகளாலும் மார்பிலே இறுகத்தழுவிக்கொண்டாள் அப்பொ ழுது பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளியபோதுஅம் மன்வணங்கி உமது இடப்பாகங் கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்ள நீ திருவண்ணாமலைக்குவந்தால் அப்படியே கொடுப்போ மென்றுசொல்லிக்கயிலாயத்திற்குப் போய்விட்டார். பின்புஅம்மன் திருவண்ணாமலைக்குவந்து அங்கே கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் இறங்கி ஊசியில்ஒருகாற்பெருவிரலை ஊன்றிக்கொண்டுஅருமையா னதபசுசெய்யும்போது, விஷ்ணுமுதலானதேவர்கள்தவச்சாலைக்கு வந்து அம்மனைவணங்கி மகிடாசூரனாலே தாங்கள்படுகிற துன்பத் தைச் சொல்லிக்கொண்டதின்பேரில் பார்வதியார் அவர்களைப்பார் த்து தேவிர்காள்! அஞ்சேல் என்றுசொல்லி தன்னிடத்திலிருக்கிற துர்க்கையைஅழைத்துஅவனைக்கொன்றுவருதியென்றுபணித்தார்.

திருக்கண்புதைத்த சருக்க வசனம்
முற்றிற்று.

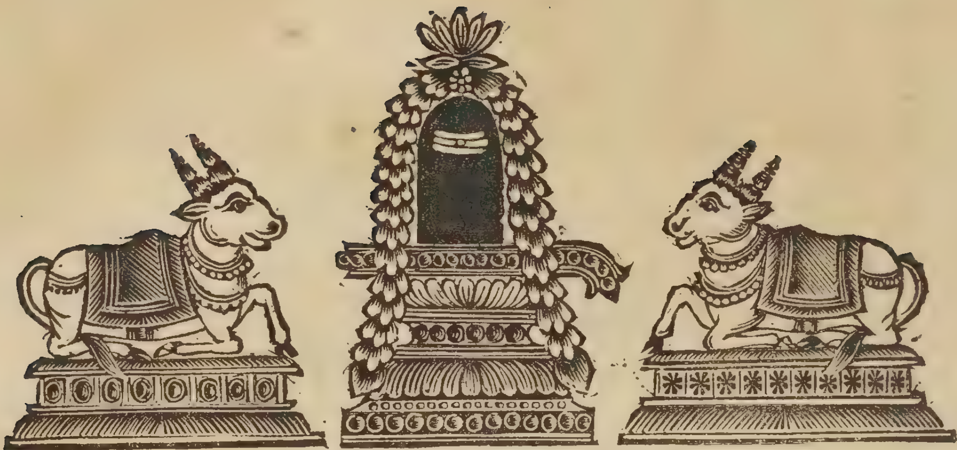

உ

சிவமயம்.

# நான்காவது பார்வதியார்

# திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனைய முகிறவழு மிமகிரியின்
றவபலத் தான் மேனை யான
வன்னையிடத் தென்னன்னை யவதரித்த
கதைசிறிதே யறைந்தே னிப்பால்
பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநயன
மிருகரத்தாற் புதைத்த வாறுந்
தென்னருணை மாநகரி லன்னைவினை
தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

(இ-ள்.) மின்னல்கள் பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இமயபருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனாதேவியிடமாக என்தாயாகிய பார்வதி அவதரித்த கதையிலே சிறிதுபாகஞ் சொன்னேன். பிறகு அப்பார்வதிபொன்போலுஞ்சடையையுடைய சிவனது அழகிய கண்களை இரண்டுகைகளினாற் பொத்தியதும்; அஃதால்

வரும்வினையைத் தெற்கின்கண்ணிருக்கின்ற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்துதீர்த்துகொண்டதுவும்சொல்லத்தொடங்கினேன்

வேறு.

ஊடுவர் புலவி தீர்ப்ப ரொருவருக் கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைநூல் கேட்பர் சொல்லுவர் வீணை நாதம்
பாடுவர் பலவி னோதம் பயிற்றுவர் பலகாற் சூத
மாடுவர் வெல்வர் தோற்ப ரணிகலம்புனைய வன்பால்.

(இ-ள்.) சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள்; அதைமறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள்; ஒருவர்க்கொருவர் மாலைகளைசூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும்வீணை முதலியவற்றைவாசித்தும், மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும், பலதரம் சூதாடியும், அஃதால்வெற்றியையும் தோற்பையுமடைந்து மிகவும் பிரியத்துடன் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ-று. (உ)

அந்தவே ளையிலென் னன்னை யையனை யிறைஞ்சி யையா
விந்துவு மிரவி தானும் யாவரென் றிசைத்தா ளெந்தை
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னே சுடர்களெம் மிருகணென்றார்
கந்தனைப் பயந்தாளீசன் விழிகளைப் புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்.) அச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியைவணங்கி ஐயா! சந்திரரும், சூரியரும் யாவரென்று கேட்க, சுவாமி அழகாகிய கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே! அந்த இருசுடர்களும் நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார். சிவசுப்பிரமணியரைப் பெற்ற தாயானவள்கேட்டு வேடிக்கையாய்ச்சுவாமியினுடையகண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினாள். எ-று. (ங)

கலி நிலைத்துறை.

ஈசனார்விழி புதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பூசினாலென விருண்டன திசைகளும் புவியு

மாசினீலமால் வரையெனக் கருகிய மலைகள்
காசுலாவிய நதியெலாம் யமுனைபோற் கறுத்த.

(இ-ள்.) பரமசிவத்தின் திருக்கண்களைப்பார்வதிமூடிய மாத்திரத்தில் இருட்கூட்டத்தையுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும்பூமியுமிருண்டன; மலைகளெல்லாங்குற்றமற்றநீலகிரியைப்போல் கறுத்தன; முத்துகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல் கறுத்தன. எ-று. (ச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மறையவனு நாரணனு முனிவர்களும்
வசுக்களுநான் மறையும் வானோ
ரிறையவனும் விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங்
குருடரென விருந்தார் மற்றைக்
கறவைநிரை முதல்விலங்கு பறவைகளு
மொளியிழந்த கண்ண தான
துறவறமும் பிறவறமுந் தொலைந்தனமற்
றுளதொழிலுந் தொலைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களில் வல்லபிரமனும், விஷ்ணுவும்,முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நான்குவேதங்களும், தேவர்கோனாகிய தேவேந்திரனும் கண்களினதுபிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு காளை முதலியமிருகங்களும் பக்ஷிகளும்கண்ணொளியற்றன. துறவற மில்லற மிரண்டும் ஒழிந்தன, மற்றஎல்லாத்தொழில்களும் கெட்டன. எ-று. (ரு)

கலி நிலைத்துறை.

தேவர் மானிட ரிராக்கதர் நிறமெனத் திரிந்தார்
கோவி லிந்திரன் வெண்கரி கருநிறங் கொண்ட
தாவி லம்பயன் கொடிகொடி யானதவ் வளவின்
மூவர் தேவனுக் கனைவரு முறைசொலிப் புகன்றார்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், மனிதர்களும், இராக்ஷதர் நிறம்போலக் கறுத்தார்கள், ஆகாயத்தில் இந்திரன் வாகனமாகியவெள்ளையானை

கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபத்மபீடனாகிய பிரமன் கொடியாகிய அன்னம் காகம்போல் கருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளுங் கறுத்து மயங்குகின்ற காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வனான சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய்முறையிட்டுத்தங்கள்குறையைச்சொல்லிக்கொண்டார்கள். எ-று. (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென வமைத்தகரத் திறைவனுதல்
விழிதிறந்தா னவனி யேழுந்
துஞ்சுமிரு ளகன்றதுபன் னிருகோடி
சூரியர்தந் தோற்றம் போல
வஞ்சியுமை யிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்
கரமலரை வாங்கி நின்றாள்
விஞ்சுமறை யவர்வளர்க்குங் கனல்போல
விழிமூன்றும் விளங்கிற் றன்றே.

(இ-ள்.) சிவபிரான் பயம்வேண்டாமென்றுகையமைத்துப்பன்னிரண்டுகோடிசூரியர் ஏககாலத்தில் உதையமானாற் போலத் தம்முடையநெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க, எழுலகமும் அஞ்சத்தக்க அந்தகாரத்தைநீங்கியது; வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய பார்வதியானவள் பரமசிவத்தின் விழிகளைப்பொத்திய அழகியதாமரை மலர்போன்ற கையைவாங்கி நின்றாள்; பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல் மூன்றுகண்களும் விளங்கின. எ-று. (எ)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்துரைப்பா
ணெடுஞ்சூலப் படையாய் காலன்
மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த
சடாடவியாய் வைய மேழுங்
கார்புதைத்த விருளாக விழிபுதைத்த
கொடும்பாவங் கழலு மாறு
நீர்புதைத்த பாரிடத்திற் றவம்புரிதற்
கானவிட நிகழ்த்து மென்றாள்.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவை த்துக்கொண்டவயிற்றையுடையபார்வதி சுவாமியைப்பார்த்துவண ங்கிச்சொல்லுவாள் நெடியசூலாயுதத்தையுடையவரே! எமனை மார் பிலே யுதைத்த மலர்போன்றபாதங்களை யுடையவரே! ஆத்திமாலை யையணிந்த சடைக்காட்டினை யுடையவரே! ஏழுலகமும்மேகநிறத் திலும் அதிகநிறமான இருளுண்டாக உமது திருக்கண்களை மூடிய கொடியபாவம்நீங்கும்படிச்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில்தவஞ் செய்ததற்கு நல்ல இடமுஞ்சொல்லுமென்று கேட்டாள். எ-று.(அ)

ஈசனுமங் குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்
 தணுகாதே யெனினும் யார்க்கு
மாசகலும் படிக்கரிய தவம்புரிய
 விரும்பினையேன் மதுரை மாயை
காசியவந் திகைதுவரை யயோத்தியினுஞ்
 சிறப்புடைய காஞ்சி மேவிப்
பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான்
 விடைகொண்டாள் புகழ்ந்து போற்றி.

(இ-ள்.) அப்படிப்பார்வதிகேட்கச் சுவாமியானவர்பெண்ணே உன்னைப்பாவம்வந்து சேராதாயினும், மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீங் கும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானல் மதுராபுரி, மாயா புரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்திஆகியஇவைகளிற்சிற ந்தகாஞ்சீபுரத்திற்போய்ப்பூசையுடன்அரியதவஞ்செய்யென்றுசொ ல்லக்கேட்டு பார்வதியானவள் சுவாமியைவணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டாள். எ-று. (கூ)

விசையமகள் குடையெடுப்பச் சயமகள்பொன்
 னடைப்பைகொடு விரைந்து மேவ
வசையுமணிக் கவரியிரண் டருந்ததியுங்
 கமலினியு மடுத்து வீசத்
திசையிலிள நிலவெறிக்குந் தரளமணிச்
 சிவிகையின்மேற் சென்றபோது

நசைபெருகு மறம்பெருகப் புனல்பெருகும்
புகழ்க்கங்கா நதியைச் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பார்வதியம்மைக்கு வீரலட்சுமிகுடைபிடிக்க, ஜயலட்சுமியானவள் பொன்படப்பைதாங்கிச் சீக்கிரத்தில்வர, இரத்தினங்களிழைத்தசாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும்இரண்டுபக்கங்களில் நின்று காற்றுகளைவீச, நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசம்வீசும் முத்துப்பல்லக்கிலேறிக்கொண்டுபோய் யாவரும்விரும்புகின்றதருமம்பெருகச்சலம்பெருகுகின்றகீர்த்தியினையுடையகங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று. (ம)

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாம
லிறவாம லிறைவ ஞர்தஞ்
சிறந்ததிரு வுருவாகுந் திருக்காசித்
தலமடைந்து சிவன்றாள் போற்றி
வறந்தமழைக் குறுகுமந்தத் தலத்தவர்கள்
பிழைக்கவறம் வளர்த்துப் பன்னாள்
நறுந்தொடையி னரசன்விடை கொண்டுநிற்பத்
தொண்டைவள நாட்டைச் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) இறந்துபோனஉயிர் இனிதிரும்பிப்பிறக்காமலுமிறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்விய சொரூபமாய்விளங்கும் மேன்மையமைந்த காசிப்பதியைசேர்ந்து விசுவேசருடையபாதம்போற்றி. மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற அச்சலத்திலுள்ள சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டுஅவ்விடத்தில்தருமத்தைப்பலநாள்வளர்த்துத் தேன்தங்கியமலர்மாலையைத்தரித்த அத்தேசத்தரசன்விடைபெற்று நிற்கத்தொண்டமண்டலத்தைச்சேர்ந்தனர் பார்வதிதேவியார்.எ-று

மழைதவழுந் தலைப்பலவின் பழமதுவாய்
விரிந்தாலு மகர வாழைப்
பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்
விரிந்தொழுகும் பழன நீங்கக்

குழையளவு நடமாடும் விழிமாதர்
நடமாடுங் குறிப்பு நோக்கிப்
பொழிலதனின் மடமயில்க ணடமாடுந்
திருக்காஞ்சிப் புரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாமரத்தின துபழங்கள் வாய்விண்டாலும், மகரவாழைப்பழங்களானவை வாய் விரிந்து அழிந்தாலும், புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால்வழி யாக ஓடிவிழுகின்ற கழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந்தாவு கின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப் பைப்பார்த்துச் சோலைகளி லிளமையாகிய மயில்கள் நடனஞ்செய் கின்ற காஞ்சீபுரத்தைச் சேர்ந்தனர் பார்வதிதேவியார். எ-று. (கஉ)

தாவரத்தை யறிவாக்கி மனிதரையுள்
ளறிவழிக்குந் தடங்கண் மாதர்
நூபுரத்தம் புயசரணஞ் சிவப்பேற
விழைமருங்கு னுடங்க வேறு
மாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையார்க்கு
விளையாட மலைக ளாகுங்
கோபுரத்தி னெடுங்கொடிகள் காமவல்லி
யெனுங்கொடிக்குக் கொழுக்கொம் பாகும்.

(இ-ள்.) அறிவற்ற ஜடபதார்த்தங்களாகிய கற்களையும் மரங்க ளையும் சிவபதார்த்தம்போல் உருகச்செய்து மனிதர்களுடையஉள்ள றிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம் பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ்சிவக்க, நூல்போலும் இடை வளையஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்தஉப் பரிகைகள் அரம்பைமுதலாகிய தெய்வப்பெண்கள் விளையாடுதற்கு மலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின் கோபுரத்திற் கட்டி யிருக்கிற

கொடிகள்கற்பகவிருட்சத்திற் படர்ந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்கொம்பாயிருக்கும். எ-று. (கரு)

பரதநா டகமாடு மயில்போலுங்
கயிற்றுவழிப் பாவை போலுஞ்
சுரதநா டகமாடுந் துடி யிடையார்
கணவருடன் றுவளும்போது
மரகதா திகளுறுத்த விழுத்துமணி
மேடையினும் வாரி வீச
வரதநா கரமான தன்றுமுத
லின்றளவு மாழி தானே.

(இ-ள்.) பரதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானமாகவும், கயிற்றுவழியாகஆடுகின்றசிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும், சுரதவிளையாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைபோன்றஇடையினையுடைய பெண்கள் புருடர்களோடு படுத்துப் புரளும்போது, மரகதமுதலிய இரத்தினுபரணங்களுறுத்தக் கோபித்துஅவ்வுப்பரிகையில் நின்றும் எடுத்து வீசியெறிய, அவ்வாபரணங்கள்சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததனுலேதான் அன்றுமுத லின்றளவும் அது இரத்தினுகரமெனப்பெயர் பெற்றது. எ-று. (கச)

அனையமருங் ககன்றுவஞ்சி யொருமாவின்
கீழிருக்கு மரனைப் போற்றிக்
கனலனைய வினைகளையு நடுங்குவிக்க
நடந்ததிருக் கம்பை மேவிப்
புனையமணற் குவித்திலிங்க வடிவாக்கி
யுமைபூசை புரிந்தா ளப்போ
தெனையுடையா னவட்வத்தி னுறுதிநினைந்
தரியகங்கை யேவி ஞனே.

(இ-ள்.) வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையை யுடைய பார்வதி யானவள் அத்தன்மையுடைய வீதியைக் கடந்து ஒப்பற்ற மாவிருட்சத்தின்கீழ்எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி, நெருப்பையொத்த தீவினைப்பயன்களெல்லாம் நடுங்கி ஓடிப்போக வருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய்அலங்காரமாய்மணலைக்குவித்து சிவலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதி பூசைசெய்யும்போது, என்னையடிமையாகக்கொண்டபரமேஸ்வரன் அவள்தவத்தின் உறுதியை யரிதாகிய கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார். எ-று. (கரு)

பூதலமே குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்
கவிந்துவரும் பொன்னி தானோ
ஆதியிலே யந்தமுனி யாசமித்தே
யுமிழ்ந்தவலை யாழி தானோ
வேதமறத் தவம்புரியும் பகீரதற்காச்
சன்னுமுனி யிரக்கத் தாலே
காதின்வழி யொழுகவிடப் பரவியகங்
காநதியோ கம்பை யாறு.

(இ-ள்.) பூமியின்மேல் அகத்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்த்ததினாற் பெருகிவருகிற காவேரியோ! அந்தமுனியானவர் ஆதிநாளையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்தசமுத்திரத்தின் பெருக்கோ! குற்றமற்றத் தவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினால் காதின் வழியாக விடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோ வென்று சந்தேகப்பட விருந்தது கம்பைநதி. எ-று. (கசா)

வேறு.

மங்கா நதியின் மணலிலிங்க
மழியா திருக்கும் வகையுமையாள்
வெங்கா தலினா லணைபவள்போல்
வெற்பா ரிமைய வெற்பாடன்

சங்கார் கரத்தா லிருதனத்தா
 லிறுக விறுகத் தழுவுதலுங்
கொங்கார் களபத் திருமார்பு
 முருகி யுருகிக் குழைந்தாரே.

(இ-ள்.) பார்வதி கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும் போது மணலால் செய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினால் அணைபவள்போல் மலைகளுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய பர்வதராஜ குமாரியானவள்தன்னுடைய வளையலணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும், இறுகியிறுகத் தழுவுதலும் வாசனை பொருந்திய சந்தனத்தை யணிந்த திருமார்பு உருகிக் குழைந்தார். எ-று. (கஎ)

மனத்தா னினைந்த பெருந்துயரு
 மணக்காப் பிரிவு முடன்றீரத்
தனத்தா னெருக்கி முகமழுத்தித்
 தலைநாட் போலத் தழுவுதலு
மனத்தால் விளங்கும் கம்பைநதி
 யருணாசலத்தை யொருபொழுது
நினைத்தார் வினைக ளிரண்டுபோ
 லிரண்டாய்ப் பகுந்து நீங்கியதே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய தவத்துக்குப் பின்னம்வராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும், சுவாமிகூடாமற்பிரிந்ததுன்பமும் தீரும்படித்தனங்களாலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னாள்போல்அணைந்தவுடனே, அன்னங்கள்சூழ்ந்த கம்பைநதியானது, அருணாசலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகளவரை விட்டுப் பிரிந்து போவதுபோலிரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது.

விடுத்தனள் கரத்தைப் பாங்கர்
விளங்கிழை யவர்கள் சூழத்
தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து
மணிந்தவள் தொழுதா ளந்த
வடுக்கணாள் தனது கேள்வன்
மார்பினைத் தொடாது நாணித்
தடுத்திடுங் குறிகள் போல
விளங்கிய தழும்ப ரம்மா.

(இ-ள்.) பார்வதிசுவாமியைத் தழுவியகைகளைவிட்டாள், அருகில் பிரகாசிக்கின்றஆபரணத்தையுடையஅநேகம்பெண்கள் சூழக்கட்டியபுட்பமாலையுஞ்சந்தனமும்தரித்துவந்தனஞ்செய்தாள்;மாவடுப்போன்றகண்களையுடைய அந்தஅம்மைதன்னுடையகணவனாகியசிவபெருமானுடைய மார்பை மற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தை யடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்தகுறிகள்போல்தழும்புகள் விளங்கின. எ-று. (கக)

அப்பொழு தரனு மாற
னடித்தழும் பிருக்குந் தோளு
முப்பொழு திறைஞ்சுந் தேவர்
முடித்தழும் பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை
வளைத்தழும் பிருக்கு மார்பு
மெய்ப்பொலி நீறு மாகத்
தோன்றினார் விடையின் மீது.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில், பரமசிவன் அரிமர்த்தன பாண்டியராசன் பிரம்பால்அடித்ததழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும்;மூன்றுகாலத்திலும்வந்துவந்துவணங்குகின்றதேவர்களுடைய கிரீடங்களின்தழு

ம்புகளிருந்த திருவடிகளும், மேகம்போல்விளங்குங்கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்ததிருநீறுமாய்ருஷபவாகனத்தில்எழுந்தருளினார். எ-று.

அந்தரத் தமரரெல்லா மலர்மழை சொரிய வானத்
துந்துமி முழக்கத் தோடே சுருதிகண் முழங்கா நின்ற
விந்திரன் றிருமாற் றேவ ரிறைவியைத் தொழுது நின்றார்
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னு மீசனைத் தொழுது நின்றாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் வசிக்கும் தேவர்களியாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன. தேவேந்திரனும், விட்டுணுவும், தேவர்களும்பார்வதியைத் தொழுதார்கள், அழகிய கனிபோலும்வாயையுடையஅம்மையும் பரமசிவனை வணங்கிநின்றாள். எ-று. (உக)

ஒண்ணுதல் விடைமுன் சென்று
　பணிந்துள முருகிப் பூசை
பண்ணுதல் புகழ்த லாகிப்
　பணிந்தன ளவளை நோக்கிக்
கண்ணுத லுனக்கு வேண்டும்
　வரமெது கழறு கென்றா
னெண்ணுதல் பிறிதொன் றில்லை
　யிடப்புறந் தருதி யென்றாள்.

(இ-ள்.) விளங்குகின்றநெற்றியையுடைய அம்மை, ருஷபாரூடராகத்தரிசனந்தந்த யெம்பெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்று நமஸ்கரித்துமனமுருகிப் பூசைசெய்து புகழ்ந்து வணங்கினாள், சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம்யாது? சொல்லென்றார்.

அதற்கு அம்மையும் யாதும் வேண்டிலேன், உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள். எ-று. (உஉ)

அத்தனு மொழிவா னென்கண்
புதைத்ததா லடைந்த தீமை
யித்தலத் தினிய பூசை
யியற்றலா லகன்ற திந்த
மெய்த்தலந் தனக்குத் தென்பா
லொருநகர் விளங்கித் தோன்று
முத்திமா நகரந் தன்னை
நினைத்தபேர்க் களிக்கு மூதூர்.

(இ-ள்.) அதற்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் என் கண்களை மூடியதனாலே அடைந்தபாவம் இந்தத்தலத்தில் இனிமையானபூசை செய்தலினால் நீங்கியது; இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத் தென் பாரிசத்தில் ஒருநகரம் பிரகாசிக்கும், அதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும். எ-று. (உ௩)

ஆரணன் திருமாறேட வடிமுடி யொளித்து ஞானப்
பூரணவொளியாய் மேல்கீ ழுலகெலாம் பொருந்திநிற்போந்
தாரணி யவர்க்கு மற்றைச் சயிலமா யிருப்போமங்கே
வாரணி முலையாய் பாகந் தருகுவோம் வருதி யென்றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களையருளியபிரமனும், விட்டுணுவும் தேடப்பாதமும் சிரசும் அவர்களுக்குத் தெரியாம லொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாய் மேல்கீ ழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய் வியாபித்து நிற்போம், பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம், அவ்விடத்தில் வந்தால் கச்சணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே? இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாவென்றார் பரமசிவன். எ-று. (உ௪)

என்னனு மிறைவி சொல்வா ளினிமைசேர்கயிலை காசி
தன்னினு மினிது காஞ்சித் தலமென வுரைத்தீ ரிந்த
நன்னிலந் தனக்குச் சோணை நகரமே யதிக மென்றீர்
பின்னையு முளதோ வந்தத் தலத்தினுக் கிணையாம் பேரூர்

(இ-ள்.) பரமசிவன் இப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில், பார்வதிசொல்லுவாள், இனிமைசேர்ந்த கைலாயம், காசிஇவ்விரண்டுதலங்களிலும் இக்காஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர்; இந்தக்ஷேத்திரத்தைப்பார்க்கிலும் அருணசலக்ஷேத்ரம்அதிகமென்கிறீர்;அத்தலத்துக்குச் சமானமான பெருமைபொருந்தியதலம்வேறொன்றுண்டோ என்றாள் பார்வதி. எ-று. (உரு)

அவ்வுரை மறுத்தெங்கோமா னருளுவா னமக்கொப்பான
தெய்வமைந் தெழுத்து மானத் திருந்து மந்திரமு மில்லை
சைவமே யனைய தான சமயமு மருணை போல
வெவ்வினை தவிர்க்குமூரு மிலையென விளம்பிப் போனான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பார்வதி சொன்ன வார்த்தையை எமது தலைவனாகிய பரமேஸ்வரன் மறுத்து நமக்குச் சமானமாகிய தெய்வமும், பஞ்சாக்கரத்திற்கொப்பானமந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும், பொல்லாத பாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணசலத்திற்குச் சரியானதலமும் உலகத்திலில்லைஎன்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார். எ-று. (உசா)

கொம்பனாள் பொறுப்பா யீதென்
றிறைவனைக் குவித்துப் போற்றிக்
கம்பையா றகன்று காஞ்சித்
தலத்தையுங் கடந்து வேலன்

றும்பிமா முகத்தோன் கன்னி
வயிரவர் கணங்கள் சூழச்
செம்பொனர் கவரி வீசச்
சிவிகைமேற் சிறந்து சென்ருள்.

(இ-ள்.) புஷ்பக்கொம்பை யொத்த பார்வதியானவள் சுவாமி! நான்தெரியாமற்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டு கைகளையுங் குவித்து சிவபெருமானை வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சீபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர், யானைமுகத்தையுடையகணபதி, சப்தகன்னிகள், வயிரவர், சிவகணங்கள்தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும் இலக்குமி கவரி வீசவும், பல்லக்கில் எழுந்தருளினுள். எ-று. (உஎ)

மண்மகன் மகிழப்பட்ட
மரங்களுந் தழைத்து வீறிக்
கண்மலர் சொரியக் கல்லு
மலைகளுங் கரைந்து சோர
வெண்மலர் மடவாள் போற்றக்
காவத மிரண்டு நீங்கி
விண்மதி முகத்தாண் மற்ருேர்
வெள்ளிடை மருங்கிற் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி பட்டுப்போனமரங்களும் தளிருண்டாகித்தழைத்துச்செழித்து தேனேடும் புஷ்பங்களைச்சொரியப் பாறுங்கல்லுகளும் பெரிய மலைகளுங் கரைந்துருக, வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ் செய்ய இரண்டு காததூரம்போய் ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்தி லிறங்கினுள்.

வெய்யவ னமையா ரென்று
　　வினவுகா ரணத்தா னீலக்
கையவன் மரக தத்திற்
　　கரியவன் கரமுங் காலுஞ்
செய்யவள் வருந்தி னாளென்
　　றறிந்துயிர் சிதைப்பான் போலப்
பையமேற் கடலிற் பாய்ந்தான்
　　குமரவேள் பந்தர் செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னையாரென்று பச்சைநிறைமுள்ள பரமசிவனைக் கேட்டதனால் நீலம்போன்ற கையும், மரகதம்போன்ற வடிவமும், செந்தாமரைப்பூப்போன்றஉள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மைசாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச் சமுத்திரத்தில் விழுந்துஅத்தமித்தான்; சுப்பிரமணியர்அம்மையிருக்கிறதற்காகஒரு பந்தல் போட்டுவைத்தார். எ-று. (உ௯)

அன்னையுங் குகனை நோக்கி
　　யரம்பையாற் பந்தர் செய்து
பன்னிரு கரமுஞ் சால
　　வருந்தினை யெனப்பா ராட்டி
யின்னுமோர் கருமஞ் சந்தி
　　முடிப்பதற் கினிய நன்னீர்
கைந்நிறை வேலை யேவி
　　யழைத்திடு கணத்தி லென்றாள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு, பார்வதிசுப்பிரமணியரைப் பார்த்து வாழைமரத்தினால் பந்தற்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளுஞ்சிவக்க வரு

த்தத்தையடைந்தாயென்றுபிரியவசனஞ்சொல்லி, இன்னும்ஒருவேலையிருக்கின்றது,அஃதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான சலம்வேண்டும், உன்கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவிஅழைப்பியென்றுசொன்னாள். எ-று. (௩0)

காதலா லிறைஞ்சிக் கந்த னேவினன் கைவே லவ்வேல்
போதவான் புத்திராண் டன் புகழ்புரு கூதன் போதன்
வாதில்பாண் டரங்கன் சோமன் வாமனென் பவரைவாட்டி
மீதிலேழ் கிரியை வீட்டிக் கொணர்ந்தது வேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன அளவில், அதிகபக்தியோடு சுப்பிரமணியர் தன்தாயாரை வணங்கிதன்கையிலுள்ள வேலாயுதத்தையே வினார்; அதுபோதவான், புத்திராண்டன்,புருகூதன், போதன், பாண்டரங்கன், சோமன்,வாமன்என்றுசொல்லப்பட்ட எழுபேரையும் அதற்குமேல் அவர்களிருந்த எழுமலையும் உருவிநல்லதண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய்ச்சலங்கொண்டுவந்தது;அந்தநதிக்குச்*சேயாறென்று பெயர். எ-று. (௩க)

கந்தவே ளழைத்த வாற்றிற் கடனெலாங் கழித்துவாழைப்
பந்தரி லிருந்தா ளப்போ துமைபதம் பணிந்தவ் வாற்றிற்
சிந்துநீர் சிவப்ப தேதென் றுரைத்தலுஞ் சிறப்பதாக
வந்தவா றதனை யாறு திருமுதற் குரைப்பாள் வஞ்சி.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியக்கடவுள்வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு அவராலமைக்கப்பட்டவாழைப்பந்தரிலிருந்தாள்; அப்போது, அம்மையைவணங்கி இந்தஆற்றிற்பெருகிவருகிறநீர் சிவப்பா யிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கேட்க அந்த விவரத்தைச் சுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகின்றாள் பார்வதி. எ-று.

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவ ரறியாக் காலத்
தனந்தமா வினைகள் செய்தா ரதன்பினல் லறிவுதோன்றி

---

* உலகோர் செய்யாறு என்று அழைப்பதுமுண்டு.

யனந்தமா வெனவே யேறு மயன்பதங் கருதிப் பன்னு
ளனந்தமா லமதா யுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தா ரந்நாள்

(இ-ள்.) அநந்தமாபுர மென்கிற பட்டணத்தில் எழு பிராமணர்கள், அறியாதசிறுபிராயத்தில்அனந்தம்தீவினைகளைச்செய்து, அதன் பின்புநல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்ற 'அன்னத்தைத் தனக்குரிய வாகனமாகக் கொண்ட பிரமதேவனது திருவடிகளைத் தியானித்து இலைகளையே உணவாகஉண்டு பலநாள்அருமையாகிய தவம்செய்தார்கள் அக்காலத்தில். எ-று. (ருரு)

பதுமனு மவர்முன் சென்று
　பாவிநான் வரைக ளேழில்
விதிமுறை தவஞ்செய் வீரேற்
　குமரவேள் விடுக்கும் வேலாற்
பொதிசடை முடியு முங்கள்
　வினைகளும் பொடியா மன்று
சதுர்முக னுரைத்துப் போனு
　னவருமத் தவமே செய்தார்.

(இ-ள்.) பிரமன்அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிகளே!நீங்களேழுபேரும் ஏழுமலைகளில் விதிமுறையாகத் தவம் செய்வீர்களானல், அப்போதுஅம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால், சுப்பிரமணியர் பிரயோகிக்கும் வேலாயுதத்தினுல் உங்கள்சடையோடுங் கூடியசிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப் போமென்று சொல்லி விட்டுப்போனுர்கள்; அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவஞ்செய்தார்கள்.(),

வே று.

எழுவரையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும்
　பிளந்துநீ யெறிந்த கூர்வே
லழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்து
　சிவந்த தநுகா ணுகையாலே

வழுவிலையுங் குனக்கென்ன வடிபணிந்து
மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற் பட்ட
செழுமுனிவர் குருதியினற் சிவந்ததுபோற்
சிவந்ததுவே செக்கர் வானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும், அவர்களிருக்குமலை யேழையும் பிளந்தது நீவிட்ட கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம், அதனல் வழிந் தொழுகுகின்ற அவர்களுடையஇரத்தத்தோடு சலங்கலந்து சிவந்து போய்விட்டது, உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்று சொல்ல, அம் மன்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமா யிருந்த அள வில், மலையில் தவம்செய்துக் கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இ ரதத்தினல் ஆற்றுநீர்சிவப்பு நிறத்தை யடைந்ததுபோலச் சிவந்தது செவ்வானம். எ-று. (ஙரு)

வித்தகர்கண் புதைக்கமுனம் பரந்தவிருண்
மறுமையிற்சூழ் வினையைப் போல
வத்தலத்தி னுமையவளைப் பின்பிடித்தா
லெனப் பரந்த தந்தகார
முத்தமியோ சிறுகதலிப் பந்தரின்கீ
ழிருப்பவளென் றும்ப ரிட்ட
நித்திலப்பந் தரைநிகராய் விளங்கியது
தாரகையா னெருங்கும் வானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய திருக்கண்களை முன்னே மூடினதி னல்,உலகமெல்லாம்பரவியவிருள்ஒருவனுக்குமறுமையில்வந்துபிடி த்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தத் தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மையைப்பிடித்ததுபோலிருளானதுஎங்கும்பரவியது; உத்தமவி லக்கணங்களையுடைய பார்வதியோஒருவாழைப்பந்தரின்கீழிருப்பா ளென்றுதேவர்கள்போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தரையொத்திருந்தது நக்ஷத்திரங்களால் நெருங்கப்பட்ட ஆகாயம். எ-று. (ஙசு)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுக
　மகற்றியந்தி வானிற் கோரிக்
கோலமுடன் படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன்
　மதியெழுந்து குடபாற் சென்ற
தாலமணி மிடற்றிறைவன் விழிபுதைக்க
　வளர்ந்தவிரு ளனைத்து நீங்கப்
பாலமிசை வெடித்தெழுந்த விழியெனவே
　யெழுந்ததுசெம் பரிதி தானே.

(இ-ள்.) மாலைக்காலமென்னும் துர்க்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன் தலையையறுத்து; அதனால்செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டது போலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கில் அத்தமித்தது; நீலகண்டராகியபரமசிவன், இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மைபுதைத்தஅளவில்; நான்குதிக்கும்பரவிய யெல்லாவிருளும் போகும்படியாய்விழித்தஅச்சுவாமியின்நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறம் பொருந்திய சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான். எ-று. (௩௭)

வேறு.

கங்கை நிகராஞ் சேயாற்றிற்
　காலைசந்திக் கடன் கழித்து
மங்கை சனகச் சிவிகையின்மேன்
　மறையோ லமிட வழிகொண்டாள்
பங்க மலந்தீர் வழியடியார்
　கொடிய வினையாம் பஞ்சுமலைக்
கங்கி மலையாய் விளங்கியசீ
　ரண்ணு மலைகண் டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதிகங்காநதிக்குச் சமானமாகியசேயாறு என்கிற நதியில்காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி; வேதகோஷ்டங்கள் முழங்கநடந்து பங்கப்படுத்து மும்மலங்களையும் ஒழிக்கவல்ல அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்குநெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணுமலையைப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள். எ-று. (ருஅ)

வென்றியினுற் கவர்ந்தபொருள் பகர்ந்திறைவி
பலியாடும் வேனிற் பாலைக்
குன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம்
பொதுவர் மின்னுர் குரவை யாடன்
மன்றல்கம ழிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக்
கொண்டாடன் மருத வேலி
முன்றிலெலாஞ் சினச்சுறவு முன்னுணக்கி
யணங்காடு முந்நீர்க் கானல்.

(இ-ள்.)வல்லமையினுலேஉஷ்ணமிகுந்தபாலைநிலத்திலுள்ளவர்கள் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டுஅந்தநிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள்; மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில்இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள்; முல்லைநிலங்களெங்கும் இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள்; கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுருமீன்களைக்காயப்போடுகின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்தி லிருக்கின்றவர்கள்வருணனுக்குத் திருவிழாச் செய்வார்கள். எ-று. (ருக)

சோதிபெறு சரநாக மறையவம்பு
சொரிகையினுற் றாய்மை யாய
மாதரையெ லாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினுற்
பொன்கலந்து மருவு நீராற்

போதவரி சனங்கரையப் பெருகுதலான்
　மதுவுடையப் பொருத லாலே
சீதரனை நிகராகத் திருநதிநாற்
　றிசைகளெலாஞ் சிறந்த தன்றே.

(இ-ள்.) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள்மறையச்சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும்,பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம்பரவியசந்தோஷத்தினாலும்,பொற்பொடிகளையுந்திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மிகுந்தமஞ்சள் பொடிகரையப்பெருகின படியாலும் தேன்கூடுடைந்து மோதலினாலும்என்று நதிக்குப் பொருள்கொண்டு (சிலேடை வகையால்) கரனுடையதேகமறையப் பாணங்களைச் சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருந்த விருப்பத்தினாலும் இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைஷ்ணவர் மிகவும்மனம்உருகத் தயை செய்தலாலும், மதுவென்கிற அசுரன் சாகயுத்தஞ் செய்தலாலும், விஷ்ணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ்சிறந்தது. எ-று. (சய)

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச் சிலேடை யணி என்க.

இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்பு.

மேவுபுனல் பரந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர்
　பொடித்தனபோல் விதத்திற் றேன்றிக்
காவிலுறை பசுங்கிளியின் சிறகெனவே
　பசந்துதொண்டைக் கதிராய் முற்றிக்
கூவுகுல வாரணத்தின் களம்போல
　நிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில் சாலி
பாவையுமை தவப்புரியுந் தலமிதெனப்
　பணிந்தனபோற் படிந்த பாதோ.

(இ-ள்.) அந்நதியில் வந்தநீர் பரந்துஒழுகுகிறபடியினல் குளிச்சியுற்ற பூமிதேவியினுடையதேகத்தின்மயிர்க்குச் செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத்தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிறபச்சைக்கிளிகளின்சிறகுபோல் பச்சைநிறத்தையடைந்து தொண்டைக்கதிராய்முற்றிக் கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதிதவஞ்செய்கிற தலம்இதுவென்று வணங்கினதுபோல்வளைந்து கிடக்கின்றன. எ-று. (சக)

சந்ததமு மேருழவர் பதம்பார்த்தங்
கரிந்தவரி தடுத்து வாரி
யிந்திரனு ருலகினெடு போர்செய்வா
னெழுமலையா மென்னப் போர்செய்
தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற்
கடாவிடுத்தே யாற்றித் தூற்றி
மந்தரமா மெனக்குவித்து வழங்குகினுந்
தொலையா நென் மருத வேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் ஏர்த்தொழில்புரியும் உழவர்களாகிய பயிரிடுங்குடிகள் பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திர னுலகத்தோடெண்டை செய்யஎழுந்தமலை யென்றுசொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடையகுதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்துவைக்கோலைத்தூற்றிமந்திரகிரிபோலக் குவியல்செய்து உளர்காணித்தெய்வம், பரதேசிகள்முதலிய எல்லாமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது பெருகுகின்ற மருதநிலத்தில். எ-று. (சஉ)

கயிலினமென் றுழத்தியர்கங் கண்ணிழலைக்
கண்டுகருங் கயல்வந் தேறு
மயலிலிவர் கொடும்புருவ நிழலிணைக்கண்
டேசிலையென் றஞ்சிமீளு

மயலுதவு மாவதனந் தாமரைப்போ
தெனமருவி வண்டு சேரு
மியலுமவர் நாசிநிழல் சண்பகப்போ
தெனவெருவி யிரியல் போகும்.

(இ-ள்.) வயலிற்களை யெடுக்கிறபள்ளஸ்திரீகளுடைய கண்ணி ழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும், பின்பு அருகில் அவர்களுடையபுருவநிழலைப்பார்த்துவில்லென்றுபயப்பட் டோடும், கண்டார்மனங்கவற ஆசையைக்கொடுக்கிறஅவர்களுடைய முகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள் வந்து சேரும், அதன்பின்புஅவர்களுடையநாசியினிழலைப்பார்த்துச்சண்பகப்பூவெ ன்று ஓடிப்போகும். எ-று. (சங)

பெரும்பழனத் துழத்தியர்தங் கணைக்காலை
வராலெனப்போய்ப் பிடித்து மள்ளர்
திரும்பவுமங் கவர்புறங்கால் கமடமெனப்
பிடிமருதத் திணைகடோறும்
குரும்பையெனு முலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும்
விழியினுக்குங் குலைந்தோ மென்று
சுரும்பினுடன் கலுழ்வனபோற் றுமரையுங்
குவளையுந்தேன் சொரியுந் தானே.

(இ-ள்.) பெரிய வயல்களிற் களைபிடுங்குகிற உழத்திகளுடைய கணைக்காலைவரால்மீனென்றுவிரைவிற்சென்று மள்ளர்பிடித்துவெ ட்கத்தையடைந்துமறுபடியும் அப்பெண்களுடையபுறங்காலைஆமை யென்றுபிடிக்குமருதநிலந்தோறும் தென்னங்குறும்பை போன்றமு லைகளையுடைய பெண்கள் முகத்திற்கு கண்ணுக்குந் தோற்றுப்போ னோமென்று வண்டுடனேசொல்லியழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச்சொரியும். எ-று. (சச)

வே று.

நிழலையுஞ் சுழிக்கு மேதி நெடும்புனல் குடைய வன்ன
மழலைவண் டானத் தோடு மருதவண் டானத்தோடு
மழலவிர் மணப்பூண் மள்ள ரரிகிணைக் கிசைய வூதுங்
குழலிசை யறுகான் மாதர் குழலிசை யறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) தன்னிழலைப்பார்த்து தானே கோபிக்கும் எருமைகள் நீரிலேபோய்விழுந்துகலக்கஅன்னம்இளமையாகியநாரையுடனேம ருத நிலத்தில்வளம்பொருந்தியதானத்தையுடையசோலையில் ஓடும்; பிரகாசம்பொருந்தியஇரத்திநபரணங்களையுடையமள்ளர்கள்அடிக் கிற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்குஇசையும்படியாக ஊதுகின் றபுள்ளாங்குழலிசைஇல்லாதபோதுபெண்களுடையகூந்தலிற் பொ ருந்திய வண்டுகள் இசையும்படியாக வூதும். எ-று. (சரு)

மூசுவண் டினங்க ளெல்லா முடிந்தசங் கிலிகளாகக்
காசுநெற் கதிர்க ளெல்லாங் கன்னசா மரைகள் காட்டத்
தேசுவாய்க் கவளம் பெற்றுத் தேறுகட் பாகைச் சிந்தி
வாசவன் களிறுபோல மருதம்வீற் றிருந்த மாதோ.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுக்கூட் டங்கள்எல்லாம்சங்கிலியாகவும், இரத்தினம்போலும் விளங்குகின்ற நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்ற காதாகவும் பிரகாசம்பொருந்தவளப் பம்பெற்று பருவங்கொண்டதேனுகியஅமிர்தத்தைச்சிந்திதேவேந்தி ரனேறுகிற ஐராவதமென்னும்யானைபோலமருதநிலம்வீற்றிருந்தது யானையானது தன்அழகியவாயினுலேகவளம்பெற்று தேறித்தன்கண் ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக் கொல்லுதலால் தேசுவாய்க் கவளம் பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச்சிந்திவாசவன்களிறுபோலமருதம்,என்று சிலேடையாகக் கூறினர். எ-று. (சசு)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார் கமலப் பழனப் பதிநீங்கி
மண்ணாடர் போற்றும் வடவீ தியிற்குறுகி
யண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றுதொழ
விண்ணார் கொடி நெடுந்தேர் வீதிகளின் மேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடுகின்ற தாமரைபுட்பங்களையுடைய மருதநிலத் தூரைவிட்டுநீங்கிபூலோகத்தார்வணங்கும் வடக்குவீதியி லெழுந்தருளி அருணாசலேசருடையபாதாரவிந்தத்தைப்போய்வண ங்கஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடையஅதியுந்நதமானதேர்களி ருக்குங் கிழக்குவீதியில் வந்தாள் பார்வதி. எ-று. (சஎ)

கலி விருத்தம்.

நச்சு கோபுரத் துச்சிமே விலோர்
வச்சி ரத்தினான் மதியின் மாசுபோம்
* வச்ச மாமணிச் செம்மை யாலினன்
பச்சை மாவெலாம் பவள மாகுமே.

(இ-ள்.) யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தின்சிகரத்தினருகில் சந்திரன் வரும்போது, அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப் பற்றவச்சிரரத்தினங்களினொளியினாலேதன துகளங்கத்தை நீக்குவா ன் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொளியினாலே அதனருகில் வரும்போதுசூரியன் இரதத்திற் கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேழும் பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்

வேற்று மேருநீர் மேடை மீதினும்
தோற்று நீலமா மணியின் சோதியா
லேற்ற வானதி யமுனை யானதே
போற்று கார்மதிற் புரிசை மீதினும்.

---

* வைத்த என்பது எதுகைநயத்தால் வச்சவெனத் திரிந்தது.

(இ-ள்.) வேறுவேறுபமைந்துள்ளமேருவையொத்தமேடைகள் மேலும், காலமறிந்துநீரைச்சொரிந்துசராசரங்களையிரட்சிக்கும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிறமதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கும்நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்குங்கங்காநதியானது யமுனாநதிபோல் கறுப்பு நிறமடைந்தது. எ-று. (சகூ)

பரவை யாமெனப் பணைமு ழங்கவே
யரிவை மாதரா ராட ரங்கினமேல
விரவு பச்சையின் கதிரை வெய்யவன்
புரவி கௌவிடும் புல்லென் றுன்னியே.

(இ-ள்.) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்க அரிவைப்பருவமுடையபெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையில்இழைத்திருக்கும் பச்சை ரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்துச்சூரியன்இரதத்திற்கட்டியபச்சைக் குதிரைகளேழுங்கௌவும் எ-று. (ருய)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகைய வீதி கடந்துமணி யாலயஞ்சேர்ந்
துத்தமனை யென்னையா ளுடையானைச் சோணகிரி
வித்தகனைக் கண்டு பணிந்துருகி மீண்டுபல
சத்திகள் தம்மோடு தலைச்சுரத்தை மேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதிகளைத்தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் தேவோத்தமரை என்னையாட்கொண்டவரை அருணாசலத்தி லிருக்கின்ற ஞான சொரூபரைத் தரிசித்துநமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப்பலசத்திகளுடனே தலைச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலை யடைந்தாள் அம்மை. எ-று. (ருக)

ஊசியிலோர் கால்விரலை யூன்றியொரு கான்மடித்து
நாசிமிசை விழியை நாட்டி யழன் மூட்டித்
தேசினமு துருக்கித் தெள்ளமுதை யுண்டுதவக்
கோசிகனைப் போன்முயல்வார் * கோடான கோடியே.

* கோடான கோடியென்றது கிராமிய வழக்கச் சொல்.

(இ-ள்.) ஊசியினுநியிலேஒருகாலின் விரலையூன்றிக் கொண்டு, ஒருகாலைமடித்து மூக்குநுனியிலேகண்களைசேர்த்துப் பஞ்சாக்கினியைவளர்த்திப்பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்துபிரமரந்திரத்தின் வழியாய்வருகிற அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு தவஸ்ரேஷ்டராகிய விசுவாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர். எ-று.()

நாடுமல மூன்றகற்றி நல்வினையுந் தீவினையுஞ்
சாடிமன மிறந்து தானிழந்து தன்மயமாய்
வீடுபெற விரும்பி வேட்கைபிறி தில்லாமற்
கூடுசிவ ஞானியர்கள் கோடான கோடியே.

(இ-ள்.) ஆணவம்,காமியம், மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினை ஆகிய இருவினைகளிலும் சமநோக்கமடைந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங்கெட்டு, உலகம் சிவசொரூபமாய் மோட்சம் பெறும்படியாகஆசைகொண்டு மற்றோ ராசையு மின்றிப் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒருமித்துச் சிவஞானம்பெற்றஞானிகள் வெகுகோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள். எ-று. (ருங)

தொண்டருட னாகமங்கள் சொன்னவிதி முறையைத்
தண்டி முடிவு சவுராதி யாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரா னஞ்செழுத்தை யோதியக மகிழ்ந்து
கொண்ட கிரியையினர் கோடான கோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு காமிகாதி சிவாகமங்களி லெடுத்துச் சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப் பூசைசெய்து தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடைய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தையோதி மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடான கோடிபேர். எ-று. (ருச)

நேரு மியம நியமா தனவகையும்
பேர்பிரா ணயாமம் பிரத்தியா காரமொடு

தாரணைதி யான சமாதிவகை தன்னிலுமெய்
கூருமுயல் யோகியர்கள் கோடான கோடியே.

(இ-ள்.) இயமம், நியமம், ஆதனம்,பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டு முயல்கின்ற சிவயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள். எ-று. (ருரு)

மாதவர்க ளின்னசெயல் செய்யும் வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ் சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த
சீத வருவிகளும் பார்த்துச் சிறப்புற்றுக்
கோதமனு ராசிமந் தன்னிற் குறுகினாள்.

(இ-ள்.) மகத்தாகியதவத்தினையுடையோர்கள்செய்யும்இப்படிப்பட்டசெய்கைகளின்வகைகளைப்பார்த்துமாந்தோப்புச்சூழ்ந்தசுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்தசீதளமான அருவிகளையும்பார்த்துச் சிறப்பையடைந்துஅவ்விடத்தில் இருக்கிறகௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் அம்மன் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று. (ருசு)

அந்த விடத்துமையாள் செல்ல வகலிகையு
மைந்தனும்வந்தேத்தினர் வாழ்த்திமறைக்கோதமனார்
முந்துமுனி யெவ்விடத்தே யென்றாள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர் தருப்பைக் கெய்தியதுஞ் சாற்றினான்.

(இ-ள்.) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு உமாதேவியார் போன வுடனே, அவரது பெண்சாதியாகிய அகலிகையும் புத்திரராகியசதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள்; அவர்களைப்பார்வதிதேவி ஆசீர்வதித்துவேதங்களையுணர்ந்த முதன்மையானகௌதமரிஷி எங்கே யிருக்கிறாரென்று கேட்க, சதானந்தர்புட்பம் தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார். எ-று. (ருள)

பின்னுமவனுரைப்பான் பேதைமையேன்புன்குடிலில்
கன்ன லமுதே கணப்போ திருந்தருளி
லன்னவனைக் கொணர்வே னென்றே யடிதொழுது
தன்னை யளித்தவன்பாற் சென்ருன் சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பார்வதியைப் பார்த்து அச்சதாநந்தர் சொல்லுவார், கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே! அறியாமையுடையஎன்சிறுகுடிசைவீட்டில் க்ஷணநேரம் இருந்தால், என் தகப்பனைக்கொண்டுவந்துசேருகிறேனென்று பாதங்களைத்தொழுதுதன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப்போனர் சதானந்தர். எ-று. ()

இங்கிவன் செல்போதி லிளந்தருப்பை கொய்துமுனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்து வருமுனிவன் பூத்தலர்ந்து
துங்கவனங் கற்பகம்போற் ருேன்றுதலா லிந்தவனந்
தங்கள்வன மல்லவென்று சங்கையுற்று நோக்கினன்.

(இ-ள்.) சதானந்தர் போகிறபோது, இளமையாகியதருப்பைக் கொய்துகொண்டு அநேகமுனிவர்கள்சூழக் கௌதமர் வருகிறதற்கு முன்னே இவ்விடத்தில் அம்மை எழுந்தருளியிருந்த கோதமாது பூங்காவனமானது எல்லாவிருக்ஷங்களும்புட்பித்துக் கற்பக விருக்ஷம் போலக்காணுகிறபடியால் நம்முடையவனமல்லவே! இதுயாருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார். எ-று. (௫௬)

இத்தலத்தில் வந்தவரா ரென்றுரைத்து மாதவற்குப்
பத்துருவந் தந்தமுனியும் பராசரனு
மத்திரியு மப்புதுமை யாராயு மெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக் கண்டுவர வென்ன புகலென்ருன்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்வந்தபெரியோர்கள்யாரென்று விஷ்ணுவுக்குப் பத்துதரம் பிறக்கச் சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும், பராசர

ரும், அத்திரியும் அப்புதுமை விசாரிக்கு மிடத்தில் தம்முடைய பிள்ளை சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம் என்னவென்று கேட்டார் கௌதமர். எ-று. (சூ0)

கலி விருத்தம்.

தாதையிவை கேளிறைவர் தங்களை யளிக்குஞ்
சோதியிவ ணெய்தின ளெனத்தொழுது சொன்ன
னாதமறை தேடுமவ ணங்குடிலின் மேவற்
கேதுதவ மேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்.) சதானந்தர், தன்தகப்பனாராகிய கௌதமரைப் பார்த்து ஐயா நான்சொல்வதைக்கேட்பீராக. பிரமன்முதலாகிய ஐவரையுந் தன்னிடத்திலுண்டாக்கிய தேசோமயமாகியபராசத்தி இவ்விடத்தில்வந்திருக்கிறாளென்றுவணங்கிச்சொல்ல, ஸப்தசொரூபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரியஅம்மை நம்முடையகுடிசையில்வருவதற்கு என்னதவம் ! என்னதவம் ! என்னதவஞ் செய்தோமென்றார் கௌதமர். எ-று. (சூக)

ஓடின னணைத்துமக னுச்சியை முகந்தா
னாடினன் மகிழ்ச்சியெனு மார்கடல் புகுந்தான்
பாடின னெடுத்தகுசை பார்மிசை யெறிந்தான்
வீடினது நந்தம்வினை வேரினுட னென்றான்.

(இ-ள்.) கௌதமர் விரைந்துசென்றுஇவ்வார்த்தையைச் சொன்னசதானந்தரைக் கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்தார், திருக்கூத்தாடினார்; சந்தோஷ மென்கிற பெரிய சமுத்திரத்தி லாழ்ந்தார்; பாடினார்; கையிலேகொண்டுவந்ததருப்பையைப்பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார்; நம்முடையபாவம் வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்னார். எ-று. (சூஉ)

அத்திரி முதற்றலைமை யந்தணர்க ளெல்லாங்
கைத்தல மெடுத்தனர் நடித்தனர் களிப்பால்

வித்தகி யிருக்குமிட மேவியெதிர் கண்டார்
பத்திவலை யிற்படு பதங்களில் விழுந்தார்.

(இ-ள்.) அத்திரிரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு கைகளையுந் தலைமேல் வைத்துக் கூத்தாடினார்கள்; சந்தோஷத்துடனே ஞானஸ்வரூபியாகிய பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்.

நின்னிலிமை கன்னியிறை நீள்பிரம சாரி
யென்னுமறை யன்றிமுத லின்றுவரை யெல்லா
முன்னிடை யுதித்துல குயிர்த்தொகைக ளெல்லா
மன்னையெனு முன்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) தாயே! நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்தியபிரமசாரி யென்று சிருஷ்டிதொடங்கியிதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன; அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களி லிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்று சொல்லும், அப்படிப்பட்ட உன் பெருமையை யாரறியப் போகிறார்கள். எ-று. (கூச)

நித்தனை முதற்றருவை நித்தன திடத்தே
சத்தியென நீவருவை சத்திசிவ மென்றே
யித்தகைமை கொண்டுயிர்கள் யாவையு மளிப்பா
யத்துவித மாகுமுனை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவபிரானை முதலில் உண்டாக்குவாய்! அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக நீ வருவாய்! சத்திசிவமென்கிற இந்தத்தன்மையைக் கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள். எ-று. ()

மெய்ப்பொருண் மகேசனரன் வேதனரி யானுல்
மைப்பெருமகேசியுமை வாணிதிரு வாவை
யிப்படியு மன்றியவ னெப்படி யெடுத்தா
னப்படியு மாவையுனை யாரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) பரமசிவன், மகேசுரர், உருத்திரர், பிரமர், விஷ்ணு, ஆனுல், நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரஸ்வதி, இலக்குமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டனரோ அதற்குத் தகுந்த உருவங்கொள்வாய்! உன்பெருமையை யாரறியவல்லவர்கள்யார். எ-று. (சுசு)

நெஞ்சுருகி மாதவர்க ணின்றிவை புகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கோதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தன னதற்குமுன மேமின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்.

(இ-ள்.) மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அச்சமயத்தில் வஞ்சிக்கொடியையொத்த இடையினையுடைய பார்வதி சமீபத்தில் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரத்தில்வைத்துக் கூப்பித் தாமரைமலரையொத்த அம்மையின்இரண்டுபாதத்திலும்நமஸ்கரித்தார்.

அன்பினுயர் கோதமனு மன்னையை வணங்கி
யின்புற வுரைப்பனய னெண்டிசை புரப்போர்
தன்சிர மிதிக்கரிய தாளிணைக ளின்றென்
புன்குடின் மிதிக்கவென புண்ணிய முடித்தேன்.

(இ-ள்.) பக்தியினலே உயர்ந்தகௌதமரிஷியும்பார்வதியம்மையைவணங்கி அவ்வம்மை சந்தோஷிக்கும்படி சொல்வான்; பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலேகூடவைத்ததற்கு அருமையானபத

மிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில்மிதிக்க என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன். எ-று. (சுஅ)

இந்தமொழி சொற்றனு மிளங்கொடியும் வேலன்
றந்தியிடை சென்றிடுவ னங்கது தவிர்ந்தால்
சிந்தைமகி ழுன்னிடையில் வந்துகுறை தீர்வேன்
மைந்தவென வோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வார்த்தையைச்சொன்னஅளவில், இளமையாகிய கொடிபோன்ற உம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே? எனக்கோர்குறைவந்தால் வேலாயுதத்தைக்கையில்தாங்கியசுப்ரமணியனிடத்திலும்யானைமுகமுடையகணபதியிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன்; அவ்விடம்விட்டால் என்மேல்அன்புவைத்தஉன்னிடத்தில் வந்துதீர்த்துக்கொள்வேனென்றுசொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்.

நாயகன் மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிர மெனும்படி பகர்ந்தன னெவர்க்குந்
தாயிவை மொழிந்தள வினிற்சத மகற்கன்
றுயிரம் விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தான் நடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுங் கூடிய நூல்போல் முறையாக விரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதி சொன்னபோது, முற்காலத்தில் நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச்செய்த தேவேந்திரனுக்குஆயிரங் கண்ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர்சொல்வார். எ-று. (எ௰)

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் தலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றுபல வாகும்
மெய்த்தவ மியற்றதனில் வெள்விடையின் மேல்வந்
தத்தனு மிடப்புற மளித்தருளு மென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலம் இவ்வுலகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களுள்முதன்மையான தலம்; இதனுடையபெயர் தலேச்சுரம்; இதுமிகவுமுத்தமமானது, இஃதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய்விருத்தியாகும்;இதிலிருந்துகொண்டுநீமெய்ம்மையாகியதவஞ்செய்தால், வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகங்கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர். எ-று.(எக)

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிக ணத்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனித்தவ முடித்தார்
காலமிட நன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வல்லியு முடிப்பனிது வென்றாள்.

(இ-ள்.) அம்மையே?விட்டுணு,பிரமன்,அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள்வசிப்பதற்குரியஇடஞ்செய்துகொண்டுஅதிலிருந்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்துநினைத்தகாரியமுடிததுக்கொண்டார்கள்; நீவந்தகாலமு மிடமுநன்மையாகும், இவ்விடத்தில்நீதவஞ்செய்தால்கைப்பலமாகிஇனிதுமுடியுமென்று கௌதமர் சொல்ல, எல்லாப்பொருள்களுக்குமூலமாகியஅம்மையும் தவஞ்செய்துஎன்கருத்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள்எ-று

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கோதமனை முதலாய் முனிவர்க் கெல்லாங்
குளிர்ந்தமொழி பகந்துவிடை கொடுத்துச்சோண
பூதரமா மதன்குணபாற் பன்ன சாலை
புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்பு காக்க
மாதரெழு வரையமைத்து நாலு பாலின்
வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்து காக்க
வாதரவி னிறுத்தி மைந்தர் மருங்குகாக்க
வந்தரியுட் புறங்காக்க வமைத்தாண் மன்னே.

(இ-ள்.) கௌதமர்முதலான முனிவர்களுக்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லிஉத்தரவுகொடுத்து, செம்மைநிறமுள்ள அருணாசலத்

துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பர்ன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து, சத்தமாதர்களைப்புறக்காவலாகவைத்து, நான்குவாயில்களையும்எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும், விநாயகர் சுப்பிரமணியர்தன் இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும், துர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவுஞ்செய்தாள்பார்வதி.எ-று.

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப் பொற்றோட்
　குழைகழுத்திற் கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி
யுந்துமர வுரிநிகர்பட் டாடை நீக்கி
　யுரித்தமர வுரிசாத்தி யுத்தூ ளத்தால்
விந்தைதிரு நீறணிந்து கனற்குட் காய்ந்து
　விளங்குமூசியி னொருகால் விரலை யூன்றி
யந்திபக லிறைபதத்தின் மனத்தை யூன்றி
　யரியபெருந் தவம்புரிந்தா ளகில மீன்றாள்.

(இ-ள்.) புட்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்துவிரித்து அழகியதோள்குழந்தை கழுத்துகாதுகளில் உருத்திராக்ஷமாலைகளைத்தரித்து, ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடையுடுப்பதுவிட்டு மரவுரிதரித்து, செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச்சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலையூன்றி இராப்பகலாகமனத்திலே பரமசிவத்தைத்தியானஞ்செய்து, அரிதாகியபெரியதவத்தைசெய்தாள்உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி அம்மன். எ-று.　(எச)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியி னுப்ப
　ணினியதுவ மியற்றுதல் கண்டிளைத்து வாடிக்
களைத்துமனந் துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
　கண்ணீரின் மூழ்கிநின்றாள் கமலத் தானு
முளைத்துமனந் தளர்ந்தழுது விழுந்தாண் மற்றை
　யுயிர்களெலாங் கரைந்து கரைந் துருகா நின்ற
வளைத்துவளைத் துரைப்ப தென்றாய் வருந்து மானால்
　வயிற்றிலுள்ள கருப்பமெலாம் வருந்தி டாதோ.

(இ-ள்.) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்றஇடைவளைந்துபஞ்சாக்கினிமத்தியில் இனிமையானதவத்தைச்செய்வதைப்பார்த்துஇளைத்து வாட்டமடைந்துகளைத்து, மனந்துடித்து, இரண்டுகண்களையுமூடிக்கொண்டு, சரசுவதிகண்ணீரில்முழுகினுள்; பத்மாசாரியாகிய இலக்குமியும் மனம்வருந்திச்சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள்; மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்துருகின; நானிதைப்பிரித்துபிரித்துச்சொல்வதனுல்என்னபயன்! தாயானவள்வருந்துவளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ.

முன்பனியிற் கருகுபடாக் கமலம்போல
முகந்தோன்றப் பனிக்கயத்துண் மூழ்கிநிற்கு
பின்பனியி லதிசீத விடத்திற் சேரும்
பெருமழைக்குண் மீனென்னப் பேணி நிற்கும்
அன்பனிடம் பெறுமளவு மதுபோல் வேண்டு
மரியதவம் புரிந்தனளவ் விடத்து வேதன்
வன்பணியிற் றுயினெடுமான் முதலாந் தேவர்
மறைபுகுந்த தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) முன்பனிக்காலத்தில் கருகிப்போகாத தாமரைப் பூப்போல முகமாத்திரந்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்தியதடாகங்களில்மூழுகிநின்றும், பின்பனிக்காலத்தில் அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலிருந்தும்மழைபெய்கிறபோது அதில்ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாதுநின்றும், கணவனுகியபரமசிவனது இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்குமதுபோலவேண்டியதவத்தைச்செய்தாள்; அவ்விடத்தில் பிரமனும்வலியசர்ப்பத்தில்நித்திரைசெய்கின்றவிட்டுணுமுதலாகிய தேவர்களும் வேதகோஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள். எ-று. (எசு)

அந்தரியு மாயவனுர் முதலாந் தேவ
ரனைவருக்கு முபசார மளித்து நீங்கள்
வந்தர வியம்புமென மகிட னுலே
வருந்தியதுந் தளர்ந்ததுவும் வகுத்துச்சொன்னுர்

சுந்தரியுங் குமரியுடன் சுடரும் வாளாற்
றெடுகளத்தின் மகிடனுரந் தொலைப்பா யென்றாள்
விந்தையது புரிவமெனப் பணிந்தா ளன்னை
விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண்டாரே.

(இ-ள்.) பார்வதி, விட்டுணுமுதலானதேவர்களெல்லாருக்குமு பசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்கு வந்தவகை சொல்லுங்களெ ன்றுகேட்க, அவர்கள்மகிடாசுரனால் தாங்கள் துன்பப்பட்டுத் தள ர்ச்சியடைந்த வகை விவரமாகச் சொன்னார்கள், அதற்குப் பார்வதி துர்க்கையைக் கூப்பிட்டு நீகத்தியினால் யுத்தகளத்தில் மகிடாசுரன் வல்லமைகெடக் கொன்று விடென்று சொன்னாள். அதற்குத்துர்க் கை அப்படிசெய்வேனென்று பணிந்தாள். தாயாகியபார்வதி இந்த வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில், விட்டுணுமுதலானவர்கள்சந்தோ ஷத்தையடைந்துவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள். எ-று.()

கலி விருத்தம்.

கோத மாச்சிர மந்தனிற் கோல்வளை
தீதி லாத்தவஞ் செய்தது செப்பினேன்
மேதி மாமுகக் காய்ந்ததும் வெள்விடைச்
சோதி பாக மடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

(இ-ள்.) சத்திதேவிகௌதமருடையஆசிரமத்தில்ஒழுங்காகிய வளையலணிந்தபார்வதிகுறைவிலாத தவஞ்செய்ததுஞ்சொன்னேன் பிறகு மகிடாசுரனைக்கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சோ திஸ்வரூபராகிய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்வதி அடைந்த துஞ் சொல்வேன். எ-று. (எஅ)

நான்காவது
திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௪.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# இடப்பாகம்பெற்றசருக்கவசனம்.

இவ்வாறு பார்வதியார் கட்டளையின்படி துர்க்கையானவள் பார்வதியின் கணங்கள் சூழ்ந்துவரச் சென்று, மகிடாசுரனோடு அகோரயுத்தஞ் செய்து அவனையும் அவன்சேனையையும் கொன்று பார்வதியாரிடத்தில் வந்து செய்தியைச் சொல்லத் தேவர்களெல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். பின்பு பார்வதியார் அருணாசலேசுரருக்குக் கார்த்திகைமாதத்தில் திருவிழாநடத்திவணங்கினவுடன் மலைமேல் ஒருபிரகாசம் உண்டாகி அதில் பரமசிவன் எழுந்தருளி பெண்ணே! இம்மலையைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார். அப்படியே பார்வதியார் பிரதக்ஷணம் வரும்போது மேற்குத்திக்கில்பரமசிவன் ரிஷபவாகனரூடராய்த் தரிசனங்கொடுத்தார். அவ்விடம்விட்டு ஈசான்னியதிசைக்குவரும்போதுபரமசிவன் மறுபடியும் ரிஷபவாகனரூடராய்த்தரிசனங்காட்டி இடப்பாகத்தில் இருவென்று கையினாலே அணைத்துக்கொண்டபோது; சுவாமியினுடையபாதி வலது பக்கத்திலும் அம்மனுடையபாதி இடதுபக்கத்திலுமாக, இரண்டுதேகமும் ஒருதேகமாய்ப்பிரகாசித்தது. இதைத்தரிசித்த தேவர்களெல்லோரும் ஆனந்தம் அடைந்துவணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

7. பார்வதிதேவியார் துர்க்கையைக்கொண்டு மகிடாசுரனைச் சம்மரிக்கச் செய்வித்த பின், பரமசிவன் பார்வதியார் தவத்துக்கிரங்கி இடப்பாகந் தந்து அர்த்தநாரீச்சுரரென்னு மியற் பெயருஞ் சூட்டப்பெற்றனர்.

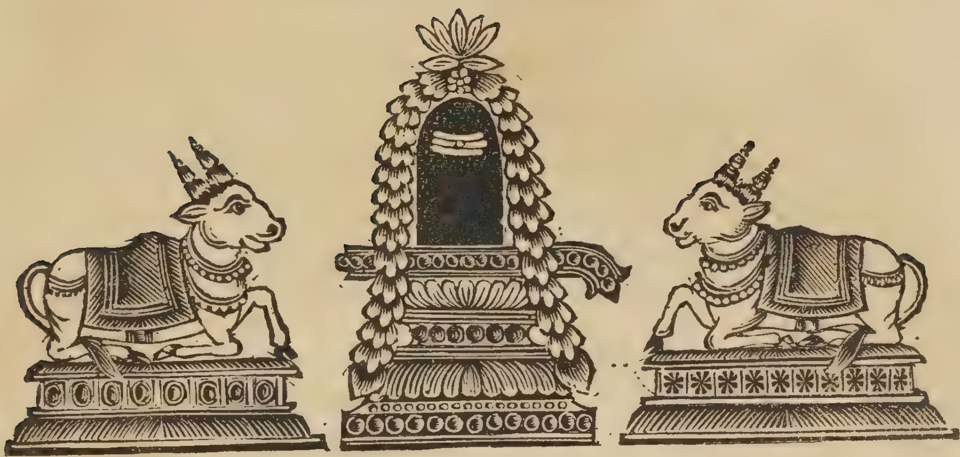

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## ஐந்தாவது பார்வதிதேவியார்

# இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக் கிரியில் வாழு
  மசுரன்றா னார்க்குந் தீர
னஞ்சமே யனையா னந்த
  நமனக்கு நமனாய் வந்தோ
னஞ்சிகை யெரியைத் தீய்க்குந்
  தீமையா னளகை நாட்டின்
விஞ்சையான் வருத்த வுள்ள
  வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

(இ-ள்.) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன், விஷத்தினுக்குச்சமானமானவன், அந்தஎமனுக்கும் எமனாகவந்துற்பவித்தோன், சிவப்பாகி மேலேயெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன், அளகாபுரியில்குபேரன் தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிற வளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்.

தாமரைக் கண்ணன் றாங்கு
மரவினைத் தலைவால் கூட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன்
மன்னிவா கனத்தை வாங்கி
வேமழற் குஞ்சி மைந்தர்க்
குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துக் கையாற்
பிழிந்தமு தருந்துஞ் சூரன்.

(இ-ள்.) விட்டுணு யோகநித்திரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும்,வாலையும், ஒருகையினால்சேர்த்துப்பிடித்துகவணாகஅந்த விட்டுணுவைக்கல்லாக்கித்தூரத்தில்எறிந்துவிளையாடுவான்; அக்கினியைத்தள்ளிவிட்டுஅவனேறுகிறவாகனமாகியஆட்டைநெருப்பைப்போலச் சிவப்புமயிரையுடைய தன் பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான்; தனதுகையினால்சந்திரனை அவன்விமானத்துடன்பிடித்துப் பிழிந்து, அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிற சூரன். எ-று. (உ)

கருதிய மகவான் வெள்ளைக்
களிற்றின்மேற் றிரிவன் பின்னைப்
பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப்
பரிசெலப் பவனி போவா

ணிருதியைச் சுமக்கு மாளி
யேறுவ னிணத்தின் மூழ்கிக்
குருதிகொப் பளிக்கு வாளொன்
றெடுத்துயி ரனைத்துங் கொல்வான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகநினைக்கப்பட்டதேவேந்திரனுடையஐராவத மென்னும்வெள்ளையானையின்மேல்திருவோலக்கம்வருவான்,பிறகு சூரியனுடையதேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக் கப் பவனியாகப்போவான்; நிருதியைசுமக்கின்றஆளிவாகனத்தின் மேலேறிக் கொள்ளுவான்; நிணங்களால் முழுகப்பட்டு இரத்தங்க ளைக் கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்துச் சருவசீவன்களையும் கொல்வான். எ-று. (௩)

அன்னவன் மகிடமான வாற்றினு லஞ்சிக் காலத்
தென்னவன் மகிடமேறுன் காலினுற் றிரிந்தானென்று
லென்னவன் கொடுமை நம்மா லியம்பலா மிலங்குஞ்சோதி
மன்னவன் கிரியைச் சாய்த்தான் மீனுக்க வாரிதூர்த்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தையுடை யவனுயிருந்தபடியால்ஒவ்வொருவரின்முடிவுக்காலத்தையெதிர்பா ர்த்திருக்கும் தென்றிசைக்கதிபனுனவியமன் தன் எருமைக்கடாவி லேருமற்காலினுல்நடந்துதிரிந்தானென்றுல்அந்தமகிடாசுரனுடை யகொடுமை நம்மாலெப்படிச்சொல்லக்கூடும் பிரகாசிக்கின்றசோதி சொரூபமாகிய சிவபிரானிருக்கிறகைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தா ன் மீன்வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந்தூர்த்தான். எ-று. ()

மயனெனுந் தச்சன் செய்த மகிமா புரத்திலன்னு
னயனறு கரிசி நல்க விருக்குநா ளவனுக் காய
பயனுறு நுகர்ச்சி வேண்டி யாயிரம் படைக்கை யாளர்
கயமுதல் விலங்கை நாடி வேட்டையாக் கானிற்சென்ருர்.

(இ-ள்.) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச்செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன், பிரமதேவர் நித்தியம் அறுகும் அக்ஷதையுங்கொடுக்க வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிறநாளில், அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் பேர்கள்யானைமுதலான மிருகங்களைத்தேடிவேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள். எ-று. (ரு)

தானவர் சென்று வஞ்சி தவஞ்செய்கா னகத்தைச்சூழ
வானவர் பணியு மட்ட வயிரவர் தொலைத்தா ராவி
போனவ ரழிந்த வாறும் புரிகுழ றவமுந் தூத
ராணவ ரவுணர் கோவுக் கடிபணிந் தறிவித் தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படிவேட்டைக்கு வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் வந்து பார்வதிதவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கின்றவனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள;அதைக்கண்டுதேவர்கள்பணிகின்ற காவலாகவிருந்துஅஷ்டவைரவர்கள் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள்; அவர்கள் இறந்துபோனதும், சடையாகத்திரித்துக் கட்டிய கூந்தலையுடைய அம்மைதவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள்மகிடாசுரன்பாதத்தைவணங்கித் தெரிசித்தார்கள். எ-று. (சு)

போற்றியங் கவர்கள் சொல்லப் புகைநகை பிறந்ததங்கி
தூற்றிய விருக ணண்டகோளமுஞ் சுழன்ற தங்கே
நாற்றியதிசை யின்வேழ நடுங்கிய திமையோர் கூட்டங்
கூற்றமுங் கரந்ததால காலமுங் குளிர்ந்த தன்றே.

(இ-ள்.) தூதர்கள் வணங்கிநடந்ததைதெரிவித்தஅளவில் புகையுண்டாகும்படி கோபச்சிரிப்புமுண்டாயின; இரண்டுகண்களும்நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கவீசின; அண்டகோளங்களெல்லாம் கிறுகிறென்றுசுழன்றன அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைகளும்தலையைத்தொங்கப்போட்டனதேவர்கூட்டம்நடுக்கத்தையடைந்தது, எமனும்ஒளித்துக்கொண்டான், ஆலகாலவிஷமுங் குளிர்ந்தது. எ-று. (எ)

அப்படி மகிடன் சீற
　மளவினி னிகும்ப னென்போன்
செப்பிடு முனது கோபம்
　பொருப்பரோ சிறிய ரென்றே
முப்புடை யிளநீ ரென்னு
　முலைச்சிவாழ் வனத்து ளாரைக்
கைப்படை யதனாற் கொல்வே
　னெனச்சொலிக் கடிது போனான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசுர னென்கிற படைத்தலைவன் அரசனே! உம்முடையகோபத்தை அற்பமானவர்களாபொறுப்பார்கள்யோசித்துச்சொல்லும் என்றுசொல்லி, தெங்கினது மூன்றுபக்கங்களுடைய இளநீர் ஒத்ததனமுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கின்றவனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்போனான். எ-று. (அ)

குடதிசைக் கடலைச் சீறிக்
　குணதிசைக் கடல்சென் றென்ன
நெடியதேர் கரிமா சேனை
　யெழுந்தன நிகும்ப னென்போன்
வடகிரி தனக்குங் கும்ப
　மாமுனி மலைக்கு நேரே
யிடையொரு கரிய மேரு
　வெழுந்ததா மென்னச் சென்றான்.

(இ-ள்.) மேற்குத்திசையிலுள்ளசமுத்திரத்தின்மேற்கோபித்து கிழக்குத்திக்கிலுள்ளகடல் சண்டைசெய்யப்புறப்பட்டதுபோல்பெ

ரியதேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், காலாள்களும்புறப்பட்டன; நிகும்பாசுரன் மகாமேருவுக்கும் கலத்திற்பிறந்தஅகத்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்குமத்தியில் நிறைந்த ஒருகரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போனான். எ-று. (௯)

வே று.

எழுந்தவனு மரகதத்தேர் துரகத
 மாயிரம்பூண்ட விரத மேறி
வழிந்தகரி மதக்கடலை யெழுந்ததுக
 ளடக்கவுமை வனத்திற் சென்றான்
கொழுந்துவிடுங் கனலனையார் வரவுகண்டு
 பலகோடி குன்றம் வீசித்
தழைந்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும்
 பொருதெதிரே தடுத்தா றன்றே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுபுறப்பட்ட நிகும்பாசுரன் பச்சைக்குதிரைகள் ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுதுஎழும்பிய சிறு அணுக்கள் முன்போகின்றயானைகளின்கன்னம், கபோலம், பீஜங்களாகிற இவைகளினின்றும் போகிறமதஜலம் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய, பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப் போனான், கொழுந்துவிட்டெறியு நெருப்பையொத்த அசுரப்படைகள் அநேககோடிமலைகளைவிட்டெறிய இவர்கள்வருவதுகண்டுஅம்மையாரிடத்தி லிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரேதடுத்தார்கள. எ-று. (௰)

சண்டனுருத் திரன்சோமன் கபாலிநிகர்
 சங்கரன்கோ தண்டன் வீர
னெண்டகைய சித்திராங் கதனென்னும்
 வயிரவர்க ளிருநாள் வோரு

மண்டமுக டையநகைத் தானைகளைத்
தொலைத்திட்ட வரிகள் போலக்
கண்டநனுஞ் சாரதியுந் தேருமன்றிச்
சேனையெல்லாங் கணத்திற் சாய்த்தார்.

(இ-ள்.) சண்டன், உருத்திரன், சோமன், கபாலி, தனக்குத்தானே ஒத்தசங்கரன், கோதண்டன், வீதன், மஹாசுத்த வீரனென்று மதிக்கத்தக்கசித்திராங்கதன் இவ்வெட்டுவெயிரவர்களும் அண்டகோளங்களுமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக்கர்ச்சித்து, நிகும்பாசுரனும் அவன் சாரதியுந்தேருந்தவிர மற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதில் கொன்றார்கள். எ-று. (௧௧)

அட்டவயி ரவர்படையா லணங்குகளாற்
றனதுபடை யழித னோக்கி
வட்டநெடுந் தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்
முகத்திலெண்ணில் வாளி கோத்தான்
விட்டகணை களைவிலக்கித் தேருருட்டுஞ்
சாரதியை வீழ்த்தி வாளி
தொட்டகரங் களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்
குடித்தனளச் சூர மாது.

(இ-ள்.) எட்டுவெயிரவர்களுடையஆயுதங்களினாலும், இரண்டுதெய்வப்பெண்களாலும் தன்னுடைய படைமுழுதும் இறந்துபோவதைப்பார்த்து நிகும்பாசுரன் நெடியதேரை சக்கரமாக விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்தில்கணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான்; அப்படி அவன்விட்டபாணங்களை விலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுத்த கைகளை யறுத்து அவனுடையதலையையும்அறுத்துக்கொன்றாள் அந்தத்தாக்கணங்கு. எ-று.

ஓடினசெங் குருதிநதி யுடலிழந்து
விழுமவுண ருயிர்கள் போல
வாடினவெங் குறைத்தலைக ளனுதினமு
மருந்துகின்ற வலகை போலச்
சூடினர்கள் வைரவருந் தாக்கணங்கு
நோக்கணங்குந் தும்பை வாகை
வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுதற்
குரைத்தனர்போய் விரைந்து தூதர்.

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும்இந்தஇரண்டுதெய்வப் பெண்களாலும்தேகமறுபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகுமசுரருயிர்போல்இரத்தநதிஓடியது; நித்தியம்மாமிசத்தைத்தின்றுகூத்தாடுகிற பேய்போல் கொடியகவந்தங்கள்கூத்தாடின;வயிரவர்களும், வெற்றிக்குறிகளாகியதாக்கணங்கும் நோக்கணங்கும் தும்பைவாகையென்கிறமாலைகளைச்சூட்டிக்கொண்டார்கள்; அசுரர்களிறந்து போனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச் சொன்னார்கள். எ-று. (கங)

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன்
முகநோக்கிக் கிளத்து வானோர்
காட்டினுறை சிறுபேயுங் கணங்களுநம்
பெரும்படையைக் கடிந்த வென்று
ணட்டநுத லயனரியு மெனக்கினிமேற்
றிறை கொடுக்க நாணுவாரென்
றீட்டிநகை புரிந்தெழுந்தா னேறினனு
யிரங்கரிசூ ழிரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அளவில்தன்னருகிலிருக்கும் கயிடவன்முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் ஒரு

காட்டிற்சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களுங்கணங்களும் நம்முடைய பெரியசேனைகளைக்கோபித்துக்கொன்றனவென்றால் நெற்றிக்கண்ணராகியசிவனும்சிவன், பிரமன், விஷ்ணுமுதலானவர்கள் எனக்குக்கொடுக்கும்திறைப்பொருளைக்கொடுத்து, நான்சொன்னபடிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகிய நகைக்கொண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம்யானைகள் கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான். எ-று. (௧௪)

வே று.

பதினொருகோடி யானைப்
 பலத்தராங் காந்த னீலன்
முதுகரன் குருதி யண்ட
 னீசகன் சண்டன் முண்டன்
மதுகயிட வன்றீக் கண்ணன்
 புகைக்கணன் மாலி யென்னுந்
துதிகொளா றிரண்டு பேருந்
 தேர்களைத் தூண்டிச் சென்றார்.

(இ-ள்.)மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடனே,பதினொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகிய காந்தன், நீலன், முதுகரன், குருதி, அண்டன், நீசகன், சண்டன், முண்டன், மதுகயிடவன், தீக்கண்ணன், புகைக்கண்ணன், மாலியென்று பலரும் துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள்தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள்.

கரிமுகத் தவர்நி வாத கவசர்கள் காலகேயர்
பரிமுகத் தவுணர் மேதிப் பணைமுகத் தவர்கள்பற்றி
யெரிமுகத் தவுணர் சீறி யெழும்புலி முகத்துக் கள்வ
ரரிமுகத் தவுணர் வெள்ள மாயிரஞ் சென்ற வன்றே.

(இ-ள்.)யானைமுகத்தையுடையவர்கள், நிவாதகவசர்கள், காலகேயர்கள், குதிரை முகத்தையுடையஇராக்கதர்கள், எருமை முகத்தையுடையவர்கள்,நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடை

யவவுணர்கள்,சீறிப்பாய்கின்றபுலிமுகத்தையுடையவர்கள்,சிங்கமுக த்தையுடைய இராக்கதர்களாகியஅசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நட ந்தன. எ-று. (௧௬)

பாய்பரி யதனிற் பாதி பரிகளிற் கரிகள் பாதி
காய்கரி யதனிற் பாதி கடும்பரிக் கொடுந்தேர் செல்லப்
பேய்கருங் கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண் கொடிகளாட
வேய்களப் பறைகளார்ப்பக் குறுகினன் விந்தைகானில்.

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம் வெள்ளங் காலாட்கள் புறப்பட்டவுட னே, ஐந்நூறுவெள்ளங்குதிரையும், இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யா னையும், வேகமாகச்செல்கின்றநூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளந்தேரும் நடக்கப்பேய்களும்காக்கைக்கூட்டமும்விருந்தகப்படுமென்று களித் துகூத்தாடவெள்ளைக்கொடிகளாடப் புள்ளாங்குழல்பேரிகைஇவை முதலான வாத்தியமுழங்க மகிடாசுரன் அம்மை இருக்கிறகாட்டில் வந்து சேர்ந்தான். எ-று. (௧௭)

அடலவன் வரக்கண் டஞ்சி
யடைந்துமைக் கபயமென்று
படருறு முனிவர் கூற
வுமையவள் பயங்க டீர்த்து
விடலுடனருகு நின்ற
விந்தையை விரும்பி நோக்கிக்
கடகங்கொண் டடுவா யென்றுன்
விடைகொடு பெயர்ந்தாள் கன்னி.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப் பார்த் துப் பயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்குஅபயமென்று மிக்க துன்பத் தையனுபவிக்கும் முனிவர்கள்முறையிட்டுச்சொல்ல, அம்மை அவர் களுடையபயங்களைத்தீர்த்து உடனேதன்சமீபத்தில்நின்றபெருமை

ருஷிகளால் சாபம் நேரிட்டவரமுனி மகிடாசுரனுய்ப் பிறந்து துஷ்டகிர்த்தியஞ் செய்கையில் அருணையம்பதியின்கீழ்பாரிசத்தில் பர்ணசாலையில் பார்வதி தபசுசெய்யுங்கால் துர்க்கையால் மகிடாசுரன் வதையுண்டனன்.

பொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத்தியினாலே அவ்வசுரனைக் கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவு பெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை. எ-று. (௧அ)

ஆளிமேற் கன்னி செல்ல
வருணநா யகிமுன் செல்லக்
காளிதுந் துமிபின் செல்லச்
சுந்தரி கணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல் வடுகர் செல்ல
நான்முகி முதலா மாதர்
தூளிமேற் செல்லத் தங்கள்
விடையின்மேற் றாசிச் சென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கைசிங்கவாகனத்தி லேறிக்கொண்டுபோக, அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும், காளி, துந்துமி என்கிற இருவரும் பின்னேபோகவும், பார்வதியின் கணங்களும் விரைந்து போகவும், சுவானவாகனத்தில்வயிரவர்போகவும், பிராமிமுதலாகியமாதரெழுவரும் தங்கள்தங்கள்வாகனங்களி லேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள். எ-று. (௧௯)

சென்றுதோ மரத்திற் குன்றிற்
சிலைகளிற் படையிற் கையிற்
கன்றிய மகிடன் சேனைப்
பாதியைக் கணத்திற் சாய்த்தார்
வன்றிறன் மகிடன் சேனைத்
வலைதரும் மகிடன் றானுங்
குன்றென வெதிர்ந்து கன்னிப்
படையெலாந் துரத்திச் சென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படித் துர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கை யினுலும்,மலைகளாலும், வில்முதலாகியபிறஆயுதங்களாலும்,கைகளி னுலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிற மகிடாசுரனுடையபாதிச்சே னையை ஒருநொடிப் பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள்; மகிடாசுர னும்அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்துத்துர்க் கையின் சேனைகளையெல்லாந் துரத்திச் சென்றார்கள். எ-று. (உ௰)

துந்துமி முதலா நால்வ ரிடைந்தனர் சூலியால
கந்தரி வராகி யாறுமுகத்தவ டிகிரிக் கையா
ளிந்திரை மறையா ளென்னு மெழுவரு மறைந்தார் ஞாளி
யுந்தினரிடைந்தார் கன்னிமனந்தளர்ந்துமையேயென்றாள்.

(இ-ள்.) அசுரனதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி, காளி, மதங்கி, சண்டி என்கிற நான்கு சத்திகளுந் தோற் றார்கள், சூலி, நீலகண்டி, வராகி,கௌமாரி,சக்ராயுதத்தைத்தரித்த நாராயணி,இந்திரை பிராமியென்கிறஎழுமாதரும்யுத்தஞ்செய்யமா ட்டாமறகாட்டிலொளித்தார்கள், சுவானவாகனத்தையுடையவயிர வர்களும்தோற்றார்கள்; துர்க்கைமனந்தளர்ந்து உமாதேவியேயென் றுதியானித்து நின்றாள். எ-று. (உக)

உறுதுணை யுமையே யென்னும்
பொழுதில்யோ கினிகள் வானி
லறுபது நாலு கோடி
யதிர்த்தெழுந் தழலின் மாரி
யிறுதியா யுருளச் சேனை
யிடிமழை சொரிகை*யாலே
குறுகிய மகிடன் சேனைத்
தலைவருங் கொதித்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் இக்காலத்தில் அம்மையே! நமக்குத்துணையென்றபோது அறுபத்து நான்குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும், இடிமழையையும் உகாந்தகாலமழையைப்போற் சொரிந்தபடியினால் மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோயின; அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டைசெய்தார்கள். எ-று. (உஉ)

கலி விருத்தம்.

அருசி கன்றனைச் செற்றன ளாரணி
மருவு காந்தனை மாய்த்தனள் வாரணி
கரனை வென்றனள் வேலுடைக் காரணி
நகர னுருயி ருண்டன ணாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிமகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே, அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள்; வாரணியென்பவள்வலிபொருந்திய காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள்வேலாயுதத்தைகையிலேந்திய சண்முகியென்பவள்கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள். நரகன்என்னும் அசுரனை நாரணியென்பாள் கொன்றாள். எ-று. (உ௩)

சூல பாணி தொலைத்தனண் மிண்டனைக்
கோல மாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளால வூணி மதுவை யழித்தன
ணீல னுருயி ரிந்திரை நீக்கினாள்.

(இ-ள்.) சூலாயுதத்தையுடைய காளியென்பவள்மிண்டனென்பவனையும், பெரியபன்றிமுகத்தையுடையவராகி சண்ட னென்பவனையும், விஷத்தையுண்ட நீலகண்டி மதுவென்னுமசுரனையும் இந்திராணி நீலனென்பவனையுங் கொன்றார்கள். எ-று. (உச)

துந்து மிக்கொடி சோணித வூணனைக்
கந்து மிக்கும் படிக்கதை காட்டினா
ணந்து மிக்க நிகர்த்தரு ளசலை
வந்து மிக்கெரிக் கண்ணனை வாட்டினாள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியையுடையவள் சோணித னென்பவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தா லடித்தாள், சங்கத்தைக் கையிலேதரித்த அருணாசலையென்றவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள். எ-று. (உரு)

கயிட வன்புகைக் கண்ண னிருவருஞ்
செயிரின் மாளுறச் சிந்தினள் சுந்தரி
நெயிடு மிக்கநிணமிடு வேலினண்
மயிட வன்முகங் கண்டெதிர் வந்தனள்.

(இ-ள்.) சுந்தரியென்கிறசத்தியானவள்கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனையும்யுத்தத்திற்கொன்றாள்;நெய்யைப்பொழிகின்றமிகுந்த நிணம்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள். எ-று. (உசு)

வெங்கடா முகன் மேவலு மாதர்க
டங்க ளாயுதங் கொண்டு தடுத்தனர்
சிங்க வூர்தி யவனெதிர் சென்றுகைச்
சங்கை யூதினண் மேரு சலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய ஓர் அசுரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சப்தமாதர்களும்,தங்களாயுதங்களினால் அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள்;அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்காதேவியானவள் யவனுக்கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேருஅசையும்படிவாயில்வைத்து ஊதினாள். எ-று. (உஎ)

செருவி லங்கவள் சங்கொலி செய்திட
வொருவ ரின்றி யவுண ருறங்கினார்
பெருவ ரங்களிற பெற்ற சரங்களை
யிருவருஞ் சொரிந் தார்மழை யென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடையதுர்க்கையானவள் யுத்தகளத்தில் சங்கத்தொனிசெய்ய அசுர்களொருவரும் இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்தார்கள்; அருமையாகியபெரியவரத்திஞல் பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இருவரும்மழைபோலச் சொரிந்தார்கள். எ-று. (௨அ)

எந்த வெந்தக் கணை யிவ ளேலினு
மந்த வந்தக் கணையா லறுத்தனன்
விந்தை மீண்டிரு வெம்பிறை வாய்க்கணை
சிந்தி ஞளவன் சென்னி யழுந்தவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப் பாணங்களைத்துர்க்கைவிட்டாலும் அவைகளை அந்தந்தபாணங்களிஞலே மகிடாசுரன் அறுத்துத் தள்ளிஞன் அதன்பிறகு துர்க்காதேவி பின்னும் இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரத்தில் அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்.எ-று.(௨௯)

வெம்பு செம்புனல் வெள்ள முருக்கிய
செம்பு போலச் சிதற விடுங்கணை
யம்பு போல விருக்கினு மாங்கவன்
கொம்பு போல விளங்கின கோடியே.

(இ-ள்.) கொடியயுத்தகளத்திலோடும் இரத்தவெள்ளம்உருக்கினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திர பாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையில்முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையில்தைத்து அழுந்திவளைந்து தோன்றின. எ-று. (௩௰)

வெற்றி கொண்டவள் வில்லை முறித்தன
ஞற்ற வம்பிற் சிலைநுத லூன்றிஞள்
கொற்ற வம்பின் குலங்கள் விடுத்தவ
னெற்றி யிற்கண் ணழலி னிமிர்த்ததே.

(இ-ள்.) ஜெயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கையின்கையிலிருந்த வில்லையிரண்டாகமுறித்தான், அந்தவில்லிஞல் அசுரனுடையநெற்

றியில் அடித்தாள்; மிகப்பலம்பொருந்தியபற்பல அம்புகளைவிட்டவ னாகிய அந்தமகிடாசுரன்நெற்றியில் சுவாமியினுடையநெற்றிக்கண் நெருப்புப்போலச் சுறுக்கென்று தாக்கியது. எ-று. (௩க)

சாப வெஞ்சிலை போகத் தரிப்பளோ
கோபம் விஞ்சிக் கொதித்தெழு கூற்றத்திற்
றீப மென்னத் திகிரியொன் றேவியே
பாப காரி தலைவிழப் பண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்கொடியதுற்சாபமென்னும்பெயரு டையதுமாகியவில்லொடிந்ததும் பொறுக்காமல்அதிககோபங்கொ ண்டுகொதித்தெழும்பும் எமன்போல்பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிச்சுட ர்போன்ற ஒருசக்கிராயுதம்விட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படி செய்தாள். எ-று. (௩உ)

கன்னி யாழி யெறியக் கடாமுகன்
சின்ன பின்னங்க ளாயுஞ் சிதைந்திலன்
முன்னை மாதவத் துண்மையின் மும்மதந்
துன்னு மால்கரி யாயெதிர் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) என்றும் அழிவில்லாத துர்க்கையானவள் சக்கிராயுத த்தைவிட்டெறிய, மகிடாசுரன் தேகஞ்சின்னபின்னமாயும் சாகா தவனாகிப் பூருவகாலத்திற்செய்த தபோபலத்தினால்மும்மதங்களைப் பொழிகிற பெரியயானையுருவங்கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான்

ஆளி யேறு சென் றங்கத னுச்சியின்
மூளை வாரி நுகர்ந்தது மொய்ம்பினான்
மீள வுங் கதைகொண் டெதிர் வீசினான்
கூளி நாயகி கூரவே லேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்தஅளவில் துர்க் கை யேறுகின்ற ஆண்சிங்கம்போய் அந்தயானையுச்சியி லிருக்கின்ற

மூளையைக்கையினால் அறைந்துதோண்டியெடுத்துத்தின்றது; அதி கதிடகாத்திரமுள்ளமானிடசூரன் அதனாலேயுஞ்சாகாமற்கையினால் திரும்பியுந்தண்டாயுதங்கொண்டெறிந்தான், பேய்களுக்கதிகாரியா யிருக்கிற துர்க்காதேவி கூர்ம்பொருந்திய வேலாயுதத்தை விட் டாள். எ-று. (௩௪)

விடந்த தும்பிய வேல்பட வெஞ்சமர்க்
கிடைந்த தும்பி முகனு மிறந்தன
னடைந்த தும்பிக ளாயிர மாயிரங்
குடைந்த தும்பி மரமெனக் குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம்பாய்ந்தவுடனே கொடியயுத்தத்தில் அபஜெயப்பட்டுநின்ற யானைமுகன் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான்; அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடைய வுள்ளேயொன்றுமில்லாமற் றொளையோடுகூடிய அத்திமரம்போல் குன்றினான். எ-று. (௩௫)

வீழ்ந்த பின்பரி வேடம தாயெதிர்ப்
போந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தனன்
சேர்ந்த வன்கதை யும்மவன் சென்னியு
நாந்த கங்கொண் டறுத்தன ளாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே, குதிரைமுகமுள்ள அசுரனாகி யெதிரேவந்து கொடியதண்டாயுதத்தினால் அடித்தான்; அவ்வாறு அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அவனுடையசிரசையும் கத்தியினால் அறுத்துத்தள்ளினாள் துர்க்கையும். எ-று. (௩௬)

அங்க தன்பி னழலுரு வாயினன்
கங்கை யாயினன் காரிரு ளாயினன்
பங்க யாசன னாயினன் பங்கய
மங்கை நாயக னாயினன் மாயையால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன்நெருப்புருவங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்பு சலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும், தாம

ரைப்புட்பத்திலிருக்கின்ற பிரமனாகியும், செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலக்குமிநாயகராகிய விட்டுணுமூர்த்தியாகியும், எதிர்த்தான் மாயையினாலே. எ-று. (௩எ)

ஈது கண்டவ ளென்செய்வன் மாயையால்
வாதை செய்தன னென்றுத ளர்ந்துமை
பாத நெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதி லோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படி அசுரன் பலபலவடிவங்கொண்டு வருவதைப் பார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகிறான். என்னஉபாயஞ்செய்தாலும்இவன்சாகிறதில்லை, இதற்கென்னசெய்வேனென்றுதுர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதங்களையும் மனத்திலேதியானித்தாள்; அப்படிதியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்நின்றும் அசரீரி ஒருவாக்கியஞ் சொல்லிற்று. எ-று. (௩அ)

மாய வேடங்க ளன்றி மகிடமே
யாய போதி லவன்றலை தள்ளியே
தூய தாளின் மிதிக்கத் தொலைந்திடும்
தீய மாயையெனச் சொலத் தேறினாள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவவடிவமானஎருமைமுகரூபங்கொண்டபோது, அவன்தலையையறுத்துக்கீழேதள்ளி உனதுபரிசுத்தமாகிய காலினாலே மிதித்தால், தீமைபொருந்தியமாயைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத்துர்க்கைதேறினாள்

மட்டின் மாயை வடிவின் மலைந்தபின்
னெட்டி லைத்தலைச் சூலத்தி னீக்கினான்
துட்டன் மேதிய தாய்படை தொட்டனன்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின் மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயாரூபங்கொண்டுவந்து பெருத்தயுத்தஞ்செய்தபிறகு நெடுமையான தகட்டுவடிவாகச்செய்யப்பட்டசூலத்தினாற் குத்திக்கொன்றாள். பின்பு அத்துஷ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தையுடையவனாகி ஆயுதங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தஅளவில், அவைகளைவிலக்கிவாளாயுதத்தால் தலையைவெட்டித்தள்ளிக் காலினால் மிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்கை. எ-று. (சல)

ஒப்பி லாப்பத மூன்றி மிதித்திடில்
தப்பின் மாயை தவிர்ப்பது பாரமோ
வப்ப தத்தை நினைக்கினு மாணவஞ்
செப்பு காமிய மாயையுந் தீர்க்குமே.

(இ-ள்.) துர்க்கை பாதத்தை நினைத்தாலும், அதை நினைத்தவருடைய ஆணவம், மாயை, காமியம் என்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும்; அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றிமிதித்தால்பொய்யாகியமாயைமாத்திரந்தவிர்ந்தொழிவதுபெரியதோ

போத வானவர் பூமழை பெய்தனர்
மேதி மாமுகன் மெய்க்கதி யுற்றனன்
தீதி லாவவன் செங்களந் தன்னிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்தது தோன்றவே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் மிகவும்புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள், மகிடாசுரனும் அம்மைகையினாலிறந்ததனாலே மெய்ம்மையானமோட்சத்தைச்சேர்ந்தான்; யாதொரு குற்றமில்லாத அவன்சிவப்பாகிய கண்டத்தில் ஒரு ஜ்யோதிர் மயமாகிய படிகலிங்கமிருந்தது. எ-று.

கண்ட மட்டிலக் கைக்கொளக் கார்நவ
கண்ட மட்டிற் புரந்த கடாமுகன்

கண்ட மட்டி லிருந்த கடவுளைக்
கண்ட மட்டி லெடுத்தனள் கன்னியே.

(இ-ள்.) ஒன்பதுகண்டங்களையும் ஆண்ட எருமைக்கடாமுகத்தையுடைய மகிடாசுரனது கழுத்தை இலக்காகவைத்துத்துர்க்கை அறுக்க, அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். எ-று. (சங)

கொண்டு சென்றுமை கோகந கப்பதங்
கண்டு போற்றிக் கடவுளை யீந்தனள்
வண்டு வார்குழல் வாங்கினள் செங்கையை
யண்டர் நாயகன் விட்டில னாசையால்.

(இ-ள்.)அப்படிப்பட்டபடிகலிங்கத்தைஎடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியின் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைத்தொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாஞ்சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள்; வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற நீண்டகூந்தலையுடையபார்வதி கையினால் வாங்கினாள்; தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மை கைமேல்வைத்திருக்கிற ஆசையினால் செந்தாமரை மலரையொத்த கையைவிடாமற் கெட்டியாக விருந்தார். எ-று. (சச)

தாயு மங்கது கண்டு மகிழ்ந் திறை
யேய றிவென்கரம் பற்றிய தேதென
வாயை யங்கை புதைத்து மகபதிக்
காயி ரங்கண் ணளித்தவன் கூறுவான்.

(இ-ள்.) பார்வதி, அந்தஆச்சரியத்தைப்பார்த்துமகிழ்ச்சியடைந்து; பரமசிவம் அன்புடனே என்கையைவிடாமலிருந்தது எதனால் என்றுகேட்க, தேவேந்திரனுக்குஆயிரங்கண்கொடுத்தகௌதமர்வாயைக்கையினால் பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (சரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்மகத் தியன் த முமுனிவர்கால லேம்
பதின்மர்வர முனிபாற் செல்ல
வன்னவன்றன் றவன்மதிப்பா லவமதிப்பா
மிருந்திடவு மவனை நோக்கிப்
பொன்னனைய தவமுனிவர் வெகுண் டுரைப்பா
ரெமை யிகழ்ந் „ புன்மையாலே
யுன்னரிய கருங்கடவா யினிப்பிறக்கக்
கடவாயென் றுளேயச் சொன்னார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் அகத்தியர் முதலான ஐம்பதுமகரிஷிகள்கூடி, வரமுனி யென்பவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குப் போனார்கள். அந்தவரமுனி தம்முடைய தபோபலத்தினால் மரியாதையாக உபசாரம் செய்யாமலவமதித்திருந்தார்; அப்போது அவரைப்பார்த்துபொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களுங் கோபித்து எங்களை அவமரியாதை செய்தகுற்றத்தினால் யாவராலும் குறைவு சொல்லப்பட்ட கரியஎருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்கள் மனம்வருந்திச் சபித்தார்கள். எ-று. (சகூ)

அருந்தவரைம் பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்
கொடுமை யைக்கண் டச்சமாகி
யிருந்தவனு மெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை
பொறுத்தருள்வீ ரென்று னந்தப்
பெருந்தவரன் புடனுரைப்பார் மகிடமுகத்
தவுணனெனப் பிறந்து பின்னர்த்
திருந்தவ ரிடம்வேண்டித் தவம்புரியு
முமைகணத்திற் றீர்ப்பா ளென்றார்.

(இ-ள்.) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்று சொல்லிய சாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டு; பெருமைபொருந்தியதவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே! தெரியாமல்நான்செய்தபிழையைப்பொறுத்துப் பிரதிசாபம் தருங்களென்றார்; அதற்குமுனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில்சுவாமி இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறஅம்மை உம்முடைய சாபத்தை நொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள். எ-று. (௪௭)

ஆங்கவர்சொற் படியிலவ னசுரர்பெருங்
குலத்திலுதித் தரச னாகி
யோங்கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை
புரிகுதலு மொருநாள் வேட்டைத்
தீங்குசெய வனத்திலடைந் தழற்பசியா
லிளைத்தோடித் திரிந்தா னங்கே
நீங்கரிய வருச்சனைசெய் மன்னதனென்
றொருமுனிவ னேர்ப்பட் டானே.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள்சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரகுலத்திற்பிறந்து அரசனாகிமகிடாசுரனென்கிறபெயரையடைந்துகொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில், ஒருநாள்வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்து சுட்டுவருத்துகின்ற மிகுந்த பசியினால் இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்து கொண்டிருந்தான்; அவ்வாறுஅலையுங்காலத்தில் அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான். எ-று. (௪௮)

மன்னதனை மயனை யிவன் கரத்திலிங்கத்
துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான்
பின்னதனை லவன்மிடற்றிற் சிவனுருவ
மிருந்ததந்தப் பெருமை யாலே

யுன்னதமா யினன்சிவனு முருத்தரித்த
வுடனுமிறை யுருவ மன்றோ
வன்னதனல் வினையடைந்த ததுதவிரு
* நவ்தீர்த்த மாடி லென்றான்.

(இ-ள்.) எதிர்ப்பட்ட அம் மன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன்எடுத்துவிழுங்கிவிட்டுமகிழ்ச்சியுடன் போனான்; பின்பு அவன்கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்க மிருந்ததனால்மிகுந்தபெருமையையடைந்து மேன்மையுற்றான் அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூபமன்றோ! அவனைக்கொன்றபடியினால் பாவம்சம்பவித்தது, நீ நவதீர்த்தங்களாடினால், அப்பாவம்போ மென்றார் கௌதமர். எ-று. (சகூ)

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியந்
தரத்திலெழுந் தரிய தீர்த்த
o யொன்பதுமிவ் விடத்தில்வரு மவைவருமா
றியற்றுமென வுமையும் விந்தை
தன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவா
ளெறிந்துசங்கை தருவா யென்றாள்
வன்பணில மெடுத்தாளுந் தொழுதுகைவா
ணிலத்தெறிந்து வாங்கும் போதில்.

(இ-ள்.) மிகவும்பக்தியையுடையகௌதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில், பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும், இவ்விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்றுஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது, அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும், துர்க்கைதாமரைமலர்போன்றமுகத்தை

---

* நவதீர்த்தங்களாவன-கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, கோதாவிரி, காவிரி, சிந்து, சீதேவி, சோணநதி என்பனவாம்.

o கங்கை யமுனை சரசுவதிகமழ்கோதாவிரிகாவேரி, நங்கைசிந்துநன்மதை சீதேவி சோணநதியெனவே,யிங்கேயெனு மொன்பதுநதியுமிந்தத்தலத்தினினிதுதிக்கு, மங்கைவிந்தை கைவாளால்வெட்டவாய்க்குஞ்சிலை மடுவில்" என்பது அருணகிரி புராணம்.

ப்பார்த்துஉன்னுடைய கையிலிருக்கின்ற வாளினல் பூமியைப் பிள ந்து கங்கைவரும்படிசெய்யென்றுசொல்ல, ஜயசங்கைக்கையிற்றரி த்ததுர்க்கையும் வணங்கித் தனதுகையிலுள்ள வாளாயுதத்தால் பூமி யில்வீசியெடுத்தபோது. எ-று. (௫0)

நவநதியும் பிறவுளநன் னதிகளுமச்
சோகந்தீர் நல்ல தான
சுவையதிக முதவுபல தடங்களுமங்
கெழுந்தவந்தச் சுனையி னூடே
பவமகல வொருமாத முழுகியிருந்
தாள்கரத்தை பற்றி நீங்காச்
சிவவடிவு மகன்றதுதன் னுளமகிழ்ந்து
கரையில்வந்தா டேவர் போற்ற.

(இ-ள்.) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடாயா றும்படிஉதவிசெய்யும்நல்ல ருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகந்தடாகங் களும்அவ்விடத்தில் உண்டாயின; அந்நதிகளில் ஒரு மாதவரைக்கும் அம்மைகுற்றம்நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள்; கை யைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் கையைவிட்டுநீங் கிற்று; அப்போதுதேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சந்தோஷித்து அ ம்மைகரையில் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று. (௫க)

அருவுருவா மொருசிவனை யதன்கரைமேற்
புறத்திருத்தி யருச்சித் தாணம்
மிருவினையுந் தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்
தீர்த்தானென் றியம்பே ரிட்டாள்
திருமருவும் பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்க
தீர்த்தமெனத் திருப்பே ரிட்டாள்
குருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்
தொழக்கனகக் கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அருவமாயும் உருவமாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற சிவனை அந்த நதிக்கரையில் மேற்புரத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அருச்சனை செய்தாள்; நம்முடையநல்வினை, தீவினை, இரண்டையும்நீக்குகின்ற அப்பரமசிவனுக்குஎன்பாவந்தீர்த்தாரென்றுபேரைத்தரித்துஅழகிய அச்சுனைக்குக்கட்கதீர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள்; நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவரை அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனாள்எ-று.

முருகுமல ரயன்றடத்திற் படிந்துவெண்ணீ
　றணிந்துசெங்கை முடியிற் கூப்பி
யருகுவருங் கோதமன்சொற் படிதொழுதுட்
　புகுந்துதண்ணா ரமுதைக் கண்ணுற
பருகிநில முறவிழுந்து பணிந்தெழுந்து
　பரவசமாய்ப் பாடி யாடி
யுருகியுவந் தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்து
　தனதுகுறை யுரைத்துப் போற்றி.

(இ-ள்.) வாசனையுள்ளதாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதேவனாலேற்படுத்தப்பட்ட பிரமதீர்த்தத்தில்முழுகி விபூதிதரித்துச் சிவந்தகைகளைச்சிரமேல்வைத்துத்தெண்டனிட்டுத் தன்னருகேவருகிற கௌதமர்சொன்னபடிபோய்க் குளிர்பொருந்தியஅமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணுற்றறிசித்தும் பூமியிற் றேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ் செய்துஎழுந்திருந்துபரவசமாகிப் பாடியாடிஉருக்கமடைந்து களித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடையகுறையைச்சொல்லி வணங்கினாள். எ-று.　　(௫௩)

கார்த்திகைத்திங் களிற்றிருநா ளாகமத்தின்
　படிநடத்திக் கனற்கண் ணனைத்

தோத்திரம்பண் ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே
  லெழுந்த தந்தச் சுடரி னூடே
ஏத்தரிய பலகோடி யிரவியென
  வொருசோதி யெழுந்து மின்னே
வாய்த்தமலை வலமாக நடத்தியென
  வுரைத்துடனே மறைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமாதத்தில்ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புருவமாகியபாலநேத்திரங்களையுடையசிவபிரானைப்பணிந்த அளவில், மலைமேல்ஒருபிரகாசமுண்டாகி, அதிற் சொல்லுதற்கரிய பலகோடிபாலசூரியப் பிரகாசமாய்சுவாமியெழுந்து பெண்ணே! இம்மலையைவலமாகநடந்துவாவென்றுசொல்லி அந்தக்ஷணமேமறைந்துவிட்டார். எ-று. (௩௪)

நாரிதனைச் சிலையாக்கு முனிவனுமப்
  படிவலமா நடத்தி யென்றான்
வாரியென மறைபுகழக் காரிகையு
  நடந்தனடன் மலர்க்கை கூப்பிப்
பேரிகையுங் காகளமுஞ் சல்லரியு
  மல்லரியும் பெரிய வானிற்
றாரியமுந் துந்துமியு மத்தளமுங்
  குடமுழவுந் துவைத்த வன்றே.

(இ-ள்.) * தன்மனைவியாகியஅகலிகையென்னும்பெண்ணைக்கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும், அம்மா! அப்படியே வலமாகப் போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்ட முழங்கவும், பேரிகை, காகளம், சல்லரி,மல்லரி,முரசு, துந்துமி, மத்தளம்,குடமுழா இவைமுதலான வாத்தியங்கள் ஆகாயத்தில் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டு கைகளையுங் கூப்பிக்கொண்டு நடந்தாள். எ-று. (௩௫)

* அகலிகையைக் கல்லாக்கிய சரித்திரத்தைக் கூர்ம புராணம் பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற்காண்க.

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மகபதிநாட்
டரிவையர்க ளாடல் காட்டக்
கரும்பையென நெருங்குமுலை வரையாமங்
கையர்மலரின் குப்பை கொட்டக்
கரும்புகனிந் தனையமொழிப் புனலரமங்
கையரிரட் டுங்கவரி யாட்ட
விரும்புருக நகைபுரியு மரவமினார்
மணிவிளக்க மெடுத்து நீட்ட.

(இ-ள்.) இப்படிபார்வதி வலம்வரும்போது, அரம்பை ஊர்வசி முதலான தெய்வலோகத்துப்பெண்கள்நாட்டியமாடவும் தென்னங் குரும்பையையொத்துநெருங்கியதனத்தையுடைய மலையரமகளிர்அ ம்மைநடந்துவரும்போது, பாதம்பூமியிற்பட்டு உருத்தாமலிருக்கப்பு ட்பங்களைக் குப்பையாகக்கொட்டவும்கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த் தையையுடைய நீரரமங்கையர் சாமர மெடுத்து வீசவும், இரும்பு முருகும்படி நகைசெய்கின்ற நாகலோகப்பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வரவும். எ-று. (௩௬)

இதுமுத லிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமண் டபமயிலும் புலோமசையு
நறுந்தவள முளரி மானுங்
கண்டகமும் வழிப்பரலு மொழிந்துவர
நிலமகடன் கைகணீட்ட
அண்டர்குல மடந்தையரு முனிவர்குல
வனிதையரு மருவிப் பூந்தேன்
வண்டலிடுஞ் சேறகற்ற மலரினறுந்
துகள்சொரிந்து வழிக ளாக்க.

(இ-ள்.) தாமரைப்புட்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிறமயில்போ லும்சாயலையுடைய இலக்குமியும், இந்திராணியும், நறுமணம் வீசும் வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியும்போகிற வழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையுங்கற்களையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரவும்பூமிதேவிகைகளை நீட்டிசாக்கிரதையாகத்தாங்கவும் தேவஸ்திரீகளும்முனிவர்களுடை யஸ்திரீகளும் புட்பத்திலிருக்கிறதேனருவியினால்வழிசேறுகிக்கிடந் ததை நீக்கபுட்பத்துக்குள்ளிருக்கிற பராகப் பொடிகளைக் கொட்டி நல்லவழியாகச் செய்யவும். எ-று. (௫எ)

கன்றினதுன் னிருசரணம் பொறுத்தருள்வா
யெனவங்கை கங்கை கூப்ப
மன்றனலத் திசையணுகி யழற்கிரியை
யெதிர்முகமா வணங்கிப் போற்றித்
தென்றிசையு நிருதிபெருந் திசையினையுங்
கடந்துகுட திசையிற் சென்றாள்
குன்றரிய புகழரனு மழவிடைமீ
தினிற்காட்சி கொடுத்துப் போனான்.

(இ-ள்.) கங்கையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டும் பூ மியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டன; அதைப் பொறுக்க வேண்டு மென்று இரண்டுகைகளையுங் கூப்பவும், அழகிய அக்கினிதிசையில் வந்துஅக்கினிமலையைஎதிர்முகமாகத்தொழுது, தோத்திரம்செய்து ம்,தெற்குத்திசையும் நிருதியினது பெரியதிசையையும்தாண்டிமேற் குத்திசையிற்போனாள்; குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடைய சுவாமியு ம் இளமைதங்கிய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்து தரிசனங் கொடுத்து மறைந்தருளினார். எ-று. (௫அ)

நாற்றிசையும் போற்றிசெயும் புகழணியன்
ணாமலையா னடத்தாள் போற்றி
மேற்றிசையுங் காற்றிசையும் கடந்துவட
திசையணுகி விரும்பியேத்தி

யேற்றிசையு மிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுண
திசையடைந்தா ளிமய வெற்பிற்
சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த
செயல்போலச் செறிந்த தன்றே.

(இ-ள்.) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடையஅழகிய திருவருணசலேசுரரது நடனபாதத்தைவணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதிசையுந்தாண்டி,வடதிசையில்மறுபடியுந்தொழுது,எருதிலே றுகின்றஈசானனுடைய திசையைக்கடந்து, கிழக்குத்திசைக்கு வந் தாள், அப்படி வந்தது இமாசலத்தில்சுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோ து ஓமாக்கினியை வலம்வந்ததுபோ லிருந்தது. எ-று. (ருக)

கலி நிலைத்துறை.

* பானு கம்பன்கைச் சங்கொலி நெடியமால் பணிலத்
தான கம்பலை நாரதர் வீணையி னரவம்
வான துந்துமி கம்பலை திசையெலா மறைத்த
தேனி றைந்திடு மலர்மழை யிமையவர் சிதற.

(இ-ள்.) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடையஆயிரங்கைகளினு ஞ்சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும், விட்டுணு தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்துஊதுகிறசத்தமும், நாரதமுநிவர்வீணையைவாசிக்கிற சத்தமும்,ஆகாச துந்துபியினுடையசத்தமும். திசைகளெல்லாஞ்செ விடுபடச் செய்தன; தேனிறைந்த புட்ப வருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய. எ-று. (சுல)

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்களுங் குளகம்.

கற்றை வார்சடை விளம்பிறை நெடுநிலாக் கமழப்
புற்ற ராமணி யிளவெயில் விரித்திடப் புவியைப்
பெற்ற மாதினுக் கொருபுற மளித்திடப் பிடித்த
வெற்று நூலெனப் புரிமுநூன் மார்பகத் திலங்க.

---

* பானுகம்பன்சங்கு சலஞ்சலம், திருமால்சங்குபாஞ்சசன்னி யம், நாரதர் வீணை மகதியெனப்படும்.

(இ-ள்.) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகியபிறையின் நெடுமையான சந்திரிகை பிரகாசிக்கவும்,ஆபரணமாகியபுற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின்தலையிலிருக்கிற மாணிக்கம்காந்தியை விரிக்கவும், உலகசராசரங்களை யீன்றருளியமாதாவாகியபாவதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்கு மத்தியாக பிடித்த எற்றநூல்போல்புரியாகிய பூணுநூல் பிரகாசிக்கவும். எ-று. (௬௪)

பிறப்பி லாமுதன் மறையெலா மளவிடாப் பெரியோ
னிறப்பி லாவிறை விடையின்மே லினிதெழுந் தருள
வறத்தி னாயகி யடிபணிந் திறைஞ்சின ளனைத்துந்
துறக்கு மண்ணலு மவளொட னிவையிவை சொல்லும்.

(இ-ள்.) பிறப்பிறப்பில்லாததலைவர்அநேகவேதங்களாலும்அறியப்படாதபெருந்தன்மையுடையவர்இறப்பில்லாதபரமசிவன்,ரிஷபவாகனத்தில் மனமகிழ்வோடெழுந்தருளத்தருமம்வளர்க்கின்றபார்வதி, அச்சுவாமிபாதத்தைத்தொழுதுவணங்கினாள்,எல்லாவற்றையும் நீக்கியருளியகடவுளும் அவ்வம்மையோடு சொல்லுவார். எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரித்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமு * மிலிங்கமு மானோ
மெண்ணு நீயென நானென விரண்டிலை மரமு
முண்ணிலாவிய வயிரமு நிகர்த்துட னுறைவோம்.

(இ-ள்.)உமையே? நீயும், நானும்பெண்ணு மாணுமாகி, உலகத்தில் அநேகம் சீவராசிகளைவேறுவேறுண்டாக்கினோம், சமீபமாய்விளங்கும்ஆவிடையாரும் இலிங்கமுமானோம், நீயென்றும்நானென்றும்வேறுஇரண்டு பேதமில்லை; மரமும்அதற்குள்ளே யிருக்கிறவயிரமும் போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம். எ-று. (௬௩)

அங்கம் யாவுநம் பொருட்டுவிட் டியயவெற் படைந்தா
யிங்கு நாமுனக் கொருபுற மளிப்பதே யியற்கை
மங்கையேநம திடப்புறத் துறையென மகிழ்வுற்
றங்கை யாலணைத் தருளினா னுறுகியொன் றானார்.

* லிங்-லயம். கம்-தோற்றம். எனவே உலகமெல்லாம் தோன்றியொடுங்குதற் கிடமாயதெதுவே அதுவே இலிங்கமெனப்படும்.

(இ-ள்.) தேகத்தை அடியோடேவிட்டு நம்பொருட்டாக இமய பர்வதத்தில் வந்துபிறந்தாய், இவ்விடத்தில்நாம்ஒருபாகங் கொடுப்பது சுபாவமே. பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷமடைந்து அழகியகையினால் அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள், அம்மையும்அப்பனும். எ-று. (௬௪)

அடுத்த செஞ்சடை யொருபுற மொருபுற மளகந்
தொடுத்தகொன்றையோர் புறமொருபுறநறுந்தொடையல்
வடித்த சூலமோர் புறமொரு புறமலர்க் குவளை
திடத்தி லார்கழ லொருபுற மொருபுறஞ் சிலம்பு.

(இ-ள்.) அப்படி யிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மனுடைய பாதியும், ஒருதேகமானபோது ஒரு பக்கத்திற் ஒன்றோடொன்றடுத்துள்ள சிவந்தசடையும், ஒருபக்கம்கூந்தலும், ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம்வாசனையுள்ளபுஷ்பமாலையும் ஒருபக்கம்சூலமும், ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும், ஒருபக்கம்வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்புந்தோன்றின. எ-று. (௬௫)

பச்சை வன்னமற் றொருபுற மொருபுறம் பவளங்
கச்சுலா முலையொருபுற மொருபுறங் கவின்மார்
பச்சநீக்கிய வரதமொன் றபயமொன் றங்கை
யிச்சையாமிவ ருறுதல்கண் டிறைஞ்சின ரிமையோர்.

(இ-ள்.) ஒருபுறம் பச்சை நிறமும், ஒருபுறம்பவளநிறமும்,ஒருபுறம் கச்சணிந்ததனமும், ஒருபுறம் அழகான மார்பும், ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம்வரதமுமாகிய கைகளாக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள். எ-று, (௬௬)

இவ்வாறு இருவர்நின்ற கோலத்தைச்சேரமான் பெருமானும் "வலந்தான் கழலிடம் பாடகம் பாம்பு வலமிடமே, கலந்தான் வலநீறிடஞ்சாந்தெரிவலம் பந்திடமென், பலந்தார்வலமிட மாடகம்வே

ல்வல மாழியிடஞ், சலந்தாழ் சடைவலந் தண்ணங் குழலிடஞ்சங்க ரற்கே" எனப் பொன்வண்ணத் தந்தாதியில் அருளிச்செய்த லானு மறிக.

இந்தமாக்கதை படித்தவர் செவிகளிற் கேட்டோர்
சந்தனுசல முனியினிற் றமிழ்க் கடல்கடப்பார்
மைந்த ரேமுதற் கிளையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்தபாசமற் றழிவிலாப் பரகதி பெறுவார்.

(இ-ள்.) இந்தமகிமைதங்கிய கதையைப்படித்தவர்களும்,செவி யிற் கேட்டவர்களும் சந்தன விருக்ஷங்கள் சூழ்ந்த பொதியமலையிலி ருக்கின்ற அகத்தியர்போய் றமிழ்க்கடல் கடப்பார்கள், சந்தானபா க்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள்; தங்களை ப்பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதீவினையைத் தள்ளிமோட்சம் பெறுவார்கள். எ-று. (௬௭)

முனிவனே யெனைப்பயந்தவ னுரைத்ததிம் முறையென்
றனையமாமுனிக் குரைத்தலு மவனெழுந் திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங் கதனுயர் கதிபெறுங் கதையை
வினவி னன்முனி வினவலு மகிழ்ந்திவை விளம்பும்.

(இ-ள்.) நந்திதேவர்மார்க்கண்டேயரைப்பார்த்துஎன்னைப்பெ ற்றபரமசிவன்சொன்னசரித்திரத்தின்முறையிதுவென்றுஅவருக்கு ச்சொல்ல, அம்மார்க்கண்டேயமகாரிஷிஎழுந்துதண்டஞ்செய்து,பி ன்பு, சுவாமி? வச்சிராங்கதபாண்டியன்உயர்வாகியமோட்சம்அடை ந்தகதையைச் சொல்லுங்களென்று கேட்க, நந்திதேவர் சந்தோஷ மடைந்து சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௬௮)

ஐந்தாவது,
இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-௩௱௨.

9. துருவாசரிஷி சாபத்தால் காந்திசாலி கலாதரன் புழுகு பூனையாகவும் குதிரையாகவும் ஜனித்திருங்கால், வச்சிராங்கதன் புழுகுபூனையைத் துரத்தி அண்ணாமலையை வலம்வரவே புழுகுபூனையும் குதிரையும் சாபம் நீங்கின.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

# வச்சிராங்கதபாண்டியசருக்கவசனம்

பாண்டிநாட்டுக்கு அரசனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன் வேட்டைக்குச்சென்று அநேக மிருகங்களைக் கொன்று கடைசியாகத்தன்னுடையசேனைகள் பின்னிட்டுபோகத் தானொருவனாகக் குதிரையின்மேலேறி ஒரு புழுகுபூனையைத் துறத்தினான். அஃது ஓடிப்போய் அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி விழுந்து தன்தேகத்தைவிட்டு திவ்வியதேகம்அடைந்தது அதன்பின்னேவலமாகச்சுற்றி துரத்திக்கொண்டு அரசன்ஏறிவந்த குதிரையும் விழுந்து இறந்து திவ்வியதேகம் பெற்றது அவ்விரண்டும் காந்திசாலி, கலாதரன் என்கிற இரண்டுவித்தியாதரர்களாகிப் பாண்டியனைப்பார்த்துநாங்களிருவரும்தூர்வாசரிஷியின்ஆச்சிரமத்திலிருக்கிற நந்தவனத்திற்புகுந்து புட்பங்களைப் பறித்ததினாலேஅவர்எங்களுக்குகுதிரையாகவும் புழுகுபூனையாகவும் போகக்கடவீர்களென்று சபித்து, நாங்கள்வருந்திக்கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் இந்தஅருணாசலத்தைப் பாண்டிநாட்டரசனால் நீங்கள் பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்படி நேரிடும்அப்போது இந்தச்சாபம் விமோசனமாகுமென்று சொன்னார். ஆதலால் அந்தப்படியேசம்பவித்ததுநீர் இந்தமலையைக் காலினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமல் குதிரையின்மேலேறிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தபடியால் உமக்குப்பாவம்வந்திருக்கிறது அதுவும்சுவாமியைப்பூசைசெய்தால் போய்விடுமென்று சொல்லிவிட்டுத்தங்கள்விமானங்களின்பேரில் ஏறித்தங்கள் ஊருக்குப்போய்விட்டார்கள் பின்புவச்சிராங்கதபாண்டியன்தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கதபாண்டியனுக்குத்தன்அரசாக்ஷியை ஒப்பித்துவிட்டு அண்ணாமலையாருக்குவிசேஷதிருப்பணிகள்செய்வித்துக் கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துகொண்டுவரும்நாளில், ஒருநாள்பரமேஸ்வரர் ரிஷபவாகனரூடராய்ப்பாண்டியனுக்குத் தரிசனங்கொடுத்து, பாண்டியனே! முன்ஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்த நீநம்மேல் உன் வச்சிராயுதத்தைப்பிரயோகஞ்செய்தபடியால் பூமியில்மனிதனாகப்பிறந்தாய் இப்போது நம்மைப் பூசித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தபடியால் மறுபடியுந் தேவேந்திரனாகப்போயிருவென்றுவரங்கொடுத்துவிட்டுமறைந்தார்

**வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கவசனம் முற்றிற்று.**

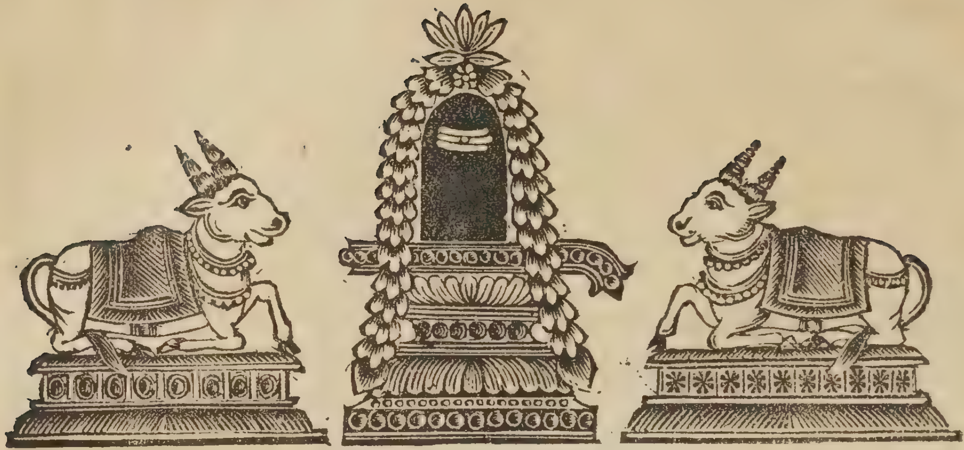

உ

சிவமயம்.

# ஆருவது

# வச்சிராங்கத பாண்டியச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தோடுகமழ் சந்தன வனத்தினிடைத் துளைந்தே
நீடுதமி ழின்சுவை யளைந்துநெடு நாளா
யாடுமயி லன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசை தென்றல்புகும் வையை வளநாடு.

(இ-ள்.) பூவிதழ் மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிற்சஞ்சரித்து, என்றும் வளர்ந்தோங்கும் தமிழின்மதுரம் அலைந்து நெடுநாள்

ஆடுகின்றமயில்போன்ற சாயலையுடையபெண்கள் நடைபோல வாடைக்காற்றோடு சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்று வருகின்ற வையையாறு பொருந்திய பாண்டிநாடு. எ-று.　(௧)

வெவ்விருக ணரிடையை மின்னென மருண்டே
செவ்விபெறு கேதகை செறிந்தலரு நாடு
நவ்வியனை யாரளக நள்ளிருள தென்றே
மவ்வலரு கேயலரும் வையையவள நாடு.

(இ-ள்.) வெப்பத்தைச் செய்யும் கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்களினிடையைப் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி, அழகுபொருந்தியதாழைகள் நெருங்கிப் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்ற கண்களையுடைய மாதர்கள்கூந்தலைப்பார்த்து நடுசாமவிருளென்று நினைத்துமுல்லைச்செடிகள் கரையில்புஷ்பவிக்கும் வையை ஆற்றினால்வளம்பொருந்திய பாண்டிநாடு. எ-று.　(௨)

அந்தவள நாடர்பெரு மானரசர் கோமா
னிந்திரன் முடிக்கிடை யெறிந்தவளை வீர
னிந்தையக றென்கயிலை நெற்றிவிழி போலே
* முந்திய திசைக்கரி முகத்தெழுதி வைத்தோன்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்கு அரசன் அரசர்க்கரசனானவன்தேவேந்திரன்மகுடம்சிதறும்படியாகவளையென்னும்ஆயுதத்தைப்பிரயோகித்தவன்மிக்கவல்லமையுடையவன்குற்றமற்றதென்கைலாயத்துக்கு நெற்றிக்கண்போல் அட்டத்திக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திற்றன்னுடையமீனக்கொடியைஎழுதிவைத்தவன். எ-று.　(௩)

* முந்தியதிசைக்கரிமுகத்துஎழுதிவைத்தோன்என்பதற்கு, எல்லாத்திசைகளிலுஞ் சிறந்தகீழ்த்திசை யானையாகிய ஐராவதத்தின் முகத்தில்அத்திசைக்கிறைவனான இந்திரனைத் தன்வளையால்பொருதுவென்றமை எழுதிவைத்தவ னென்னலுமாம்.

வே று.

ஆக மாதி மதனி னழகினா
னாகமாதி தெளிந்த் வறிவினான்
பாக நாரியர் பத்தியி னான்மொழிப்
பாக நாரியர் பற்றிய தோளினான்.

(இ-ள்.) தேகமுதலானவைகளால் மன்மதன்போ லழகுள்ளவன்; சகலாகம சாஸ்திரந்தெளிந்த விவேகத்தை யுடையவன், பாகத்திற் பார்வதியையுடைய சிவன்மேல்பக்தியுடையவன், பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்பாநின்ற தோளையுடையவன். எ-று. (௪)

வான கத்தினு மண்ணினு மெண்ணிய
வான கத்திலும் வைத்த புகழினான்
கான கத்தொளி யார்சடைக் கண்ணிதன்
கான கத்தொளி யாமனைக் காப்பவன்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்திலும், பூமியிலும் எண்ணத்தக்கஅதியுன்னதமான இமயபருவதத்தினிடத்திலும், தன்கீர்த்தியைநாட்டினவன், சுவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கும்ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன். எ-று. (௫)

தங்க ளாயக னைத்தலை சூடிய
வெங்க ளாக ரடித்தலை யேத்தினான்
பொங்கு நன்றி யறிந்தது போற்றுவா
ரிங்கி வற்கிணை யாவரு மில்லையே.

(இ-ள்.) தங்கள் குலத்துக்குத்தலைவனாகிய சந்திரனை முடியில் தரித்த எங்கள்நாதராகிய பரமசிவனுடைய பாதங்களைத் தலையினால் வணங்குகிறவன். மிகுந்தநன்றியையறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக்கொப்பானவ ரொருவருமில்லை. எ-று. (௬)

பத்து வார்திசை மீதும் படர்புகழ்
வித்துவாரி யிரைக்கின்ற மேன்மைபோ
னத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
முத்து வாரி யிறைத்திடு முன்றிலான்.

(இ-ள்.) நீண்டபத்துத்திக்கிலும்பரவும்படி கீர்த்தியாகியவிரையைவாரியிறைக்கின்றதன்மைபோல்; சங்கங்கள் தவழ்கின்ற கடலிற்குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகளைவாரி இறைத்துக் கிடக்கின்ற முற்றத்தை யுடையவன். எ-று. (எ)

ஆடலர்ந்த வரசன் புகழ்க் கடற்
கோடு கின்ற கலங்கதி ரோட்டுபேர்
கூடு செக்கர் பவளக் கொடிகளே
நீடு திக்கினர் நீரின் மனிதரே.

(இ-ள்.) வெற்றியமைந்தஅரசன்கீர்த்தியாகிய கடலில் ஓடுகின்றகப்பலான துசூரியன்எறிச்செல்லுகின்ற தேர்கூடிய செக்கர்வானமேஅக்கடலிற்படர்ந்தபவளக்கொடிகள். நீண்டஎட்டுத்திக்கிலுமுள்ளமனிதர்களே அக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர் மனிதர்கள். எ-று. (அ)

எச்ச ராசர முங்களிப் பெய்தவே
நச்ச ராவுல காளு நலத்தினன்
கச்ச ராவு கழற்பொலி காலினன்
வச்சி ராங்கத னென்றொரு மன்னவன்.

(இ-ள்.) அசையும்பொருள்அசையாப்பொருள்களாகிய எல்லாப்பொருள்களும் சந்தோஷத்தையடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கும் உலகத்தை ஆளும்நன்மையுடையவன், கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன். வச்சிராங்கதபாண்டிய னென்றொருவனிருந்தான். (கூ)

படையிற் ரோற்ற வரசரைப் பல்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்கை வியப்பதோ
கொடையிற் ரோற்றிடுங் கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்ற திருக்கவே.

(இ-ள்.) அவன்யுத்தத்திற்ரோற்ற பற்பல அரசர்களைச் சிறையி லிட்டானென்ப தென்ன ஆச்சரியம்! தன்கொடைக்குத் தோற்றமேகத்தையுஞ் சிறையிற் போட்டானென்னும் வார்த்தை இருக்கும் போது. எ-று. (ய)

நாட்டு மவ்வர சன்னொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விரும்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
வோட்டி னான்பரி யுத்தர திக்கிலே.

(இ-ள்.) இப்படிச்செயத்தை நாட்டியஅந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன்ஒருநாள்வேட்டையாடும்படி மனத்தி லெண்ணினவனாய் நெருங்கிய யானை, குதிரை, சேனைகள் சூழக் குதிரையைநடத்திக்கொண்டு வடதிசையில் நடந்தான். எ-று. (கக)

துங்க வாம்பரி மீதிவன் ரோன்றலு
மங்கை வேழ மகன்றகன் ரோடின
திங்க ளின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
யெங்கு மோடு மிருட்கண மென்னவே.

(இ-ள்.) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்தஅரசன் தாவும் சிறந்தகுதிரை மேலேறினமாத்திரத்தில் தங்களைவெருட்டும்பகைவனாகியசந்திரனது வடிவத்திற்ரோன்றியவனென்று நினைத்துபயந்தோடும் இருட்கூட்டம்போல் துதிக்கையையுடையயானைகூட்டங்க ளஞ்சியோடின.

வீறு மம்புலி யின்குல மேன்மையான்
வீறு மம்புலி யின்குலம் வீட்டினான்

றிலொன்று கடமைகொண் டாள்பவ
னறிலொன்று கடமை கொண்டானரோ.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள அம்புலியென்னும் பேரினையுடைய சந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினால், இறுமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான்; ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன்போகும் வழியில்நேரிட்ட கடம்பை மிருகங்களைக் கொன்றான்.

சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தவன்
சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தனன்
வார மாய்கலைச் சங்கம் வளர்த்தவன்
வார மாய்கலைச் சங்கம் வளைத்திட்டான்

(இ-ள்.) சேரமானென்னும் பெயரையுடையசேரனது சேனையைசெயித்தவன், ஒருமிக்க மானினங்களை யெல்லாம்கொன்றான், அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன், அநேககலைமான்கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான். எ-று. (கச)

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்
யானை தேர்பரி யாண்முத லாகிய
தானை பின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்
கான நாவியைக் கண்டுதொ டர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சோனை மழைபோல் மதத்தைச் சொரிகின்ற யானை, தேர், குதிரை. காலாள்முதலாகியநால்வகைச் சேனைகளும் பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகவே குதிரைமேற்கொண்டவனாய்காட்டில்வசிக்கும் ஒரு புழுகு பூனையைத் தொடர்ந்தான். எ-று. (கரு)

அந்த நாவி யகன்றரு ளைசலத்
துந்தி யேவல மாய்விரைந் தோடலு
முந்தி வாசிய தன்பின் முடுக்கினன்
கந்த நாவி விழுந்தது கண்முனே.

(இ-ள்.) அப்படிஅரசனாலே துரத்தப்பட்ட புழுகுபூனைசீக்கிரத்தில்அவ்வனத்தை விட்டுஅருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி யோடினவளவில், வேகத்தோடுங் குதிரையை அதன்பின் நடத்தினான்; அந்தவாசனையையுடைய புழுகுபூனை (அவன்) கண்முன்னே வந்து விழுந்தது. எ-று. (கசு)

பச்சை நாவிபருகினர் போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் றாகம் விடுத்தெழில்
விச்சை வேந்தர் துதிக்க விமானமே
லிச்சை மேனிகொண் டேகி யெழுந்ததே.

(இ-ள்.) பச்சையாகிய நாவியென்கிற விஷம்சாப்பிட்டவர்கள் போல்விழுந்து பயத்தையுடைய புழுகுபூனை தன்தேகத்தைவிட்டு ரூபலட்சணமுள்ள வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்கவிமானத்தின்மேல் யாவரும் விரும்பும்படியான திவ்வியதேகம் பெற்றுக் கொண்டெழுந்தது. எ-று. (கஎ)

மேவுமந்த வரசன் விழுந்திட
மாவும் வீழ்ந்து வடிவு தனைத்துறந்
தோவி யர்க்கெழு தாவுருக் கொண்டொரு
பூவி மானம் தேறிப் பொலிந்ததே.

(இ-ள்.) தற்செயலாய் ஏறினவரசன் விழவேகுதிரையும்இடறி விழுந்துதன்தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாததிவ்விய ரூபம்பெற்று ஒருபுட்பவிமானத்தி லேறிப்பிரகாசித்தது. எ-று. ()

கைவி லங்கனை யான்பரிக் காலின்வீழ்ந்
தவ்வி லங்கை யரசனைப் போலவே
செவ்வி லங்க லடியினிற் றேர்பினான்
வெவ்வி லங்குட னேடின் விழார்களோ.

(இ-ள்) துதிக்கையினுடையமிருகமாகியயானைபோல்பவனான வச்சிராங்கதபாண்டியன்குதிரைக்காலினருகில்விழுந்து, அந்தஇல

ங்கா புரியையாண்ட இராவணன் போல் அருணசலத்தி னடியி ல்வருந்தினன்; கொடியமிருகத்தின் பின்ஓடினல்யார்தான் விழா ர்கள். எ-று. (கக

பாய்ந்த நாவி பரிப்பெயர் போய்ப்பழங்
காந்தி சாலி கலாதரப் பேர்படைத்
தாய்ந்த நண்பொ டருவியங் கண்ணராய்
மோந்த ணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினர்.

(இ-ள்.) பாய்ந்து செல்லுகின்றகுதிரை என்றும்நாவீஎன்றும் சொல்லப்பட்ட பேர்போய் பழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேர்படைத்தவராய் மிக்கநண்பராய் அருவிபோல் கண்ணிலிருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்துசந்தோ ஷத்தில்முழுகினர்கள். எ-று. (உ0)

அன்ன வீரர்க ளவ்விடை நின்றுழு
யொன்ன லர்க்கு முருத்துய ருய்த்திடு
மன்னர் மன்னவன் மற்றிது வந்தவா
றென்ன வென்னவென் றேங்கி யிரங்கினன்.

(இ-ள்.) அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில் நின்றபோது தன்சத்து ருக்களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற அரசர்க்கர சனகியபாண்டியன் இதுவந்தகதை யென்னவென்று இரங்கிவருத் தமுற்றான். எ-று. (உக)

விஞ்சை மன்னர் விமானத்த ராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றன்புடை சூழ்ந்துநீ
யஞ்ச லஞ்சலென் றங்கை யமைத்தனர்
பஞ்ச வன்மகிழ் வோடும் பகருவான்.

(இ-ள்.) வித்தியாதரர்களாகிய இருவரும் விமானத்திலேறிக் கொண்டவராய்த் தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில் வந்துசேர்ந் துநீ பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டா மென்றுகையமர்த்தி னர்கள்அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல் வான். எ-று. (உஉ)

நீதி யாய்வரு நீரெவ ரித்துயர்க்
காதி காரணம் யாதில் வருந்துயர்
போது மாறெது போதியு மென்றவ
னோதை வோதக் கலாதர னோதுவான்.

(இ-ள்.) நீதிமார்க்கங்களிற்றவரு தவராய்வந்த நீங்களிருவரும் யார்உங்களுக்கு இப்படிவந்த துக்கத்திற்கு மூலகாரணமென்னவெ ன்றான்அது சென்றது எவ்விதத்தினால் சொல்லுங்களென்றுசொ ல்லக்கேட்டு, கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான். எ-று. (௨௩)

வாய்ந்த சாலி மதுரை யின்மன்னனே
யேய்ந்த விஞ்சையர் யாங்களிவன்பெயர்
காந்திசாலி கலாதர னென்பெய
ராய்ந்த நன்பின ராய்விளை யாடினோம்.

(இ-ள்.) பொருந்திய செந்நெல் விளைகின்ற மருதநிலங்களையு டையமதுரைக்கு அரசனே? நாங்கள்ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள், இ வன்பேர் காந்திசாலி, என்பெயர் கலாதரன் நாங்களிருவரும்மிகுந் தநேசராய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். எ-று. (௨௪)

மார வேளும் வசந்தனும் போலவே
யார வேபிரி யாதுறை நாளிலே
சேர வூழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச் சாரலின் மேவினோம்.

(இ-ள்.) மன்மதனும் அவன்சிநேகனாகிய வசந்தனும் போல, ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யுநாளையில் முன்செய்த ஊழ்வினைவந்தடைய மகாமேரு மலையின் சாரலில் போய்ச்சேர்ந் தோம். எ-று. (௨௫)

வே று.

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனி வாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனி தானே

நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகி நின்றமர மெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மீதினிடை புக்கேம்.

(இ-ள்.) கோபமிகுந்ததூருவாசரிஷிவாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்தின ருகில் அந்தரிஷி மனமுருகித் தண்ணீர் சொரிய வளர்ந்த விருட்சங் களெல்லாம் புட்பங்களைச் சொரியும் நந்தவனத்திற் புகுந்தோம். ()

புக்கவ னத்திற்சிறு புதர்க்களை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர் பறித்தே
னக்கணமு ணர்ந்துமுனி யங்கிவிழி யாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்புகுந்த வனத்தில் இக்காந்திசாலி அங்குள்ள சிறுபுதர்களை மிதித்தான், மிகுந்ததீவினையையுடைய நானும் அவை களிலிருக்கும் மேன்மையாகியபுட்பங்களைப்பறித்தேன், அக்கணமே தூருவாசரிஷி அறிந்துவிழிகளால் நெருப்பைக்கொட்டிக் கொண்டு சடையவிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார். எ-று. (உஎ)

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தனைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வதை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழற்பொறி தெறிக்கவிவை சொன்னான்.

(இ-ள்.) அழகியமுத்துகள்போல் முகத்தில் வேர்வையுண்டாக வும், பவளம்போன்ற மிருதுவாகியஇதழ்துடிக்கவும்,நழுவிப்போகி ன்ற வஸ்திரத்தையடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கி னிப்பொறி தெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார். எ-று. (உஅ)

செந்தபனர் தங்கதி ருருதுசிறு காலு
நந்துமாக றாலுமொரு காலுமிதை நண்ணு

முந்திலையு திர்ந்துயுல ராமுமுடி வெய்தா
திந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளி தாமோ.

(இ-ள்.) சிவப்பாகியசூரியகிரணமும்என்னுடையபயத்தினாலே வரக்கூடாது; தென்றற் காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும்இவ்வனத்தை யடையமாட்டாது;இலைகள்பழுத்துதிராது; வாடாது; நாசமடையாது; இத்தன்மையையுடையவிவ்வனத்தில் ஒருவர்வருவதற்கு எளிதோ. எ-று. (உக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேவினார்க் கினிய பூசைக்
கணிமலர் செலுத்துங் காவிற்
பாவிகாள் புகுந்தென் கோபக்
கனலிடைப் பஞ்ச தானீர்
மேவிய துரங்க மாகென்
றிவற்குரை விடத்தை யீந்தா
னுவியாப் பிறப்பா யென்று
னுண்மலர் பறித்த வென்னை.

(இ-ள்.) இடபவாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்காகச் சாத்தும் அழகியபுட்பங்கள்இருக்கும்சோலையில் பாவிகளே! நீங்கள் புகுந்து என்னுடையகோபமாகிய நெருப்பினிடத்தில் அகப்பட்டுப் பஞ்சானீர்கள்,குதிரையாகப் போகக்கடவாயென்றுவிஷம்போல்இக்காந்திசாலிக்குச் சாபங்கொடுத்தார்; புட்பம்பறித்தவென்னைப்புழுகுபூனையாய்ப்போவென்றுசபித்தார் தூருவாசரிஷிஎ-று

கோபமே தவம தாகப்
பலித்திடுங் கொடியோ னிட்ட
சாபமேல் வரவே நாங்க
ளிருவருந் தளர்ந்து ஞானத்

தீபமே யருளே யன்பர்
　செல்வமே யெனச்சென் றேத்திப்
பாவமே விடுமிச் சாப
　மொழியுநாள் பகர்தி யென்றோம்.

(இ-ள்.) கோபமே தவமாகப் பலித்தபொல்லாத இருடி யிட்ட சாபம் எங்கள்மேல்வர; நாங்களிருவருந்தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கே! கிருபாசமுத்திரமே! பத்தருடையசெல்வமே!என்றுஎதிர்சென்றுவணங்கிப்பாவம் உண்டானதினால் எங்கள்மேல் வந்த சாபம் ஒழியும்நாள் என்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம். எ-று. (ருக)

முனிவது தவிர்ந்துசாப
　முனிவனு மொழிவா னிந்தத்
தனிவருஞ் சாபஞ் சோணு
　சலத்தினை வலஞ்செய் தாற்போம்
மனிதருஞ் சுரரும் போற்று
　மலைவலம் புரிகை தானு
மினிமையாம் பாண்டி நாட்டி
　னிறைவனு லெய்து மென்றார்.

(இ-ள்.) தூருவாசரிஷிக்கு உண்டாயிருந்தகோபம் நீங்கிநானிட்ட இவ்வொப்பற்றசாபம்அக்கினிமலையாகிய திருவண்ணுமலையை வலமாக வந்தாற்போகும், மனிதரும் தேவரும்வணங்கும் அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாண்டியதேசத்தரசனுற் கிடைக்குமென்றார். எ-று. (ருஉ)

என்றெரு கதையுஞ் சொல்வா
　னெரியழற் கிரிய தாக
நின்றவெம் மிறைவன் முன்னு
　ணெடுவனக் கடவு ளீந்த

மன்றல்சேர் கனியைத் தன்சே
யிருவரும் வருந்திக் கேட்க
வின்றுல கனைத்துஞ் சூழ்ந்தோர்
களிப்பமென் றிறையுஞ் சொன்னான்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொல்லிஒருகதையுஞ் சொல்வார்; கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற அக்கினிமலையாய்நின்ற எமதுபரமசிவம், முற்காலத்தில்ஜலத்திற்கதிதேவதையாகியவருணன்கொடுத்தவாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமதுபிள்ளைகளாகிய விநாயகர்,சுப்பிரமணியர் இருவரும்வருந்திக்கேட்க,இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங்கொடுப்போமென்றுபரமேஸ்வரனும்சொன்னார்

கந்தனு மயிலி லேறிக்
கடலுல கனைத்துஞ் சூழ
முந்தினன் கரிய வானை
முகத்தவ னெழுந்தெல் லோர்க்குந்
தந்தையாந் தனதுதாதை
தனைவலம் புரிந்தான் றந்தை
மைந்தனைத் தழுவி வேண்டும்
வரத்துடன் கனியு மீந்தான்.

(இ-ள்.) சுப்பிரமணியரும் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சப்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தார்; கருமையாகியயானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து உலகத்திலுள்ள சர்வாத்மாக்களுக்கும் தந்தையாயுள்ளவர் தனதுபிதாவல்லவாவென்று சிந்தித்து, அவரைச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று தம்முடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார்; சுவாமி மகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார். எ-று. (௩௪)

வேலினன் கடிது மேவிக்
கனிதா வினவத் தம்மைக்
காலினல் வலமா யிந்தக்
கரிமுகன் வந்தா னேழு

தாலமே வலஞ்செய் தாலும்
　பலபல தவஞ்செய் தாலும்
பாலகா நமைச்சூழ் தெய்வப்
　பலத்தினுக் கிணையோ பார்க்கின்.

(இ-ள.) சத்திவேலைக் கரத்திற்றரித்தருளிய சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் சென்றுபூமியைச்சுற்றிவந்து பழத்தைக்கொடுக்கும்படிகேட்கச் சுவாமி நம்மைவிக்கினேசுரன் காலால்நடந்து சுற்றிவந்தான், ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும்பலபலவாகிய தவத்தைச்செய்தாலும்மகனே! நம்மைச்சுற்றிவரும் மேலானபலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். எ-று. (ஙரு)

செம்மலை யுருவார் நம்மைத்
　தினம்வலம் புரிந்தோர் வேதன்
றம்மினு மதிக மாயோன்
　றனக்குமே லதிகம் பார்க்கி
னும்மினு மதிக ரிந்த
　வுமையினு மதிகர் மைந்தா
வெம்மினு மதிக மென்றா
　னெவர்க்குமே லதிக மானோன்.

(இ-ள்.) சிவப்பான மலையுருவமாகியநம்மைதினந்தினமும்வலம்வந்தவர்கள்பிரமனிலும் அதிகராவார்; விட்டுணுவிலும்அதிகராவார்; பார்க்கில்உம்மிலும்அதிகராவார்;இந்தப்பார்வதியிலுமதிகராவார் மகனே? எம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவார்என்றார். எல்லார்க்குமேலாகிய சிவபிரான். எ-று. (ஙசு)

மாசிலா நமது மேனி
　வரைதனக் கமரர் தாமும்
பூசனை புரிய மாட்டா
　ரதைவலம் புரிந்தபேருக்

கரசையா யளிக்கும் பூசை
நமக்கினி தளிக்கும்பூசை
கூசுமா றிழைத்த தீங்கு
நமைச்செயுங் கொடுமையாகும்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாதநம்முருவமாகிய இம்மலைக்குச்சாக்காட்ற்றவர்களாகிய தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்; அதை வலமாகச்சுற்றி வந்தவருக்கு ஆசையுடனேசெய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச் செய்கிறபூசையேயாம், அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்ததீமை நமக்குச் செய்த தீமையே யாமென்று சுவாமி சுபபிரமணியருக்குஅருளினர். எ-று. (௩௭)

என்பது மொழிந்தா னனத்த
னெனச்சொலி முனிவன் போனன்
பின்பதன் படியே நாவி
புரவியாய்ப் பிறந்தோ மின்று
தென்புவி யுடையாய் நின்னற்
றிருமலை வலமும் பெற்றே
மின்பொலி பழைய கோலம்
படைத்தெழில் விமானத் தானேம்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சுவாமிசொன்னரென்று துருவாசரிஷிசொல்லிப்போனர், பின்புஅப்படியே குதிரையாகவும்நாவியாகவும்பிறந்தோம், பாண்டியதேசத்தையுடையஅரசனே? இன்றைக்குஉன்னல் திருமலையைப்பிரதட்சணமுஞ்செய்தோம்,மின்னல்போல்பிரகாசிக்கின்றபழைய உருவம்பெற்று அழகு பொருந்திய விமானத்தில் எறினவர்களானேம். எ-று. (௩அ)

எங்கடம் வரவி துன்பா
லிடுக்கண்வந் தடைந்த திந்த
வெங்கனல் வரையை மாவின்
மிசைவலம் வருகை யாலே

பொங்கிய ததுவும் பூசை
புரிந்திடிற் போமென் றோதித்
தங்களூர் புகுந்தார் காந்தி
சாலியு ந் தானுமா மாக.

(இ-ள்.) எங்களுடைய சரித்திரமிது;அக்கினிசொரூபமாகியஇம்மலையைக்காலினால் வலஞ்செய்யாமல்குதிரையிலேறிவலஞ்செய்தபடியினாலுனக்குத்துன்பம்வந்துநேர்ந்தது; அதுவுஞ் சுவாமியைப்பூசைசெய்தாற்போய்விடுமென் றுசொல்லிக்காந்திசாலியுங்கலாதரனுந்தங்களூருக்குப்போனார்கள். எ-று. (௩௯)

வேழமும் பரியுந் தேரும்
வீரருஞ் சுவடு நாடிச்
சூழமந் திரிக ளோடுஞ்
சூழ்ந்தனர் துயரந் தீர்ந்தான்
றழையின் கமுகின் காடுந்
தவளவான் கதிரைத் தீண்டும்
வாழையுங் கரும்பின் சாற்றின்
வளர்ந்திடும் வையை நாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்புயானையும், குதிரையும், தேரும், காலாள்களும், அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள்; அப்பொழுது வியசனம்,நீங்கினான்;தென்னமரங்களும்கமுகவனமும் சந்திரனைத்தழுவும்வாழைமரங்களும் ஆகியஇவைகள்கரும்பின்சாற்றினால் வளர்ந்திடும்வளப்பமுள்ளபாண்டியதேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன். எ-று. (௪0)

அரதனுங் கதனு மைந்தன்
றனைக்கடி தழைப்பித் தாதி
பரதனு மெனவிப் பாரைப்
புரவெனப் பகர்ந்தான்சில

விரதனுங் கதனைக் கேளா
வதன்முனம் விடைபெற் றானை
யிரதநான் மருங்குஞ் சூழப்
பதிபுகுந் திறைமை செய்தான்.

(இ-ள்.) வச்சிராங்கதபாண்டியன்தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினு ங்கதபாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து, முன்னால் நமதுவமி சத்திற்பிரபலனுயிருந்த பரதன்போல் இவ்விராச்சியத்தைக் காப்பா ற்றென்றுசொன்னான்; நல்லொழுக்கத்தையேவிரதமாகக்கொண்ட இரத்தினுங்கதனும் அவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே வி டைபெற்றுக் கொண்டு யானைதேர் முதலாகிய சேனைகள் நான்குப க்கத்திலும் சூழ மதுரைக்குப்போய் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தா ன். எ-று. (சுக)

முறையினு லிறையின் வந்த
கனகமு முத்துந் தெவ்வர்
திறையினு லளந்த பொன்னுந்
தினந்தொறுங் களிற்றின் மேலே
யிறைவனுந் தனது தாதைக்
களித்திட விறைவன் வேணிப்
பிறையினுற் கினிய பூசை
திருப்பணி பெரிதுஞ் செய்தான்.

(இ-ள்.) நியாயமாக ஆறிலொரு கடமைகொண்ட திரவியமும் கடலிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறை யாகக் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் யானையின்மே லேற்றி அரசனுகியதன்தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க, வச்சிராங்கதபா ண்டியன் சடையில் சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணிபெரிதாகச் செய்தான். எ-று. (சுஉ)

செய்த பின் றவமதாகிக்
　கௌதமாச் சிரமத் தோர்பா
லெய்திய பன்ன சாலை
　யியற்றிநம் பாவந் தீர்க்கு
மைதவழ் மிடற்றுற் கன்பாய்
　மலைவலஞ் செயுநாளந்தக்
கைதவற் கெதிரே வந்தான்
　கைதவர்க் கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசை முதலான வைகளும் சிறப்பாகநடந்தபின்பு, தவஞ்செய்வதற்கு நினைந்துகௌதமருடைய ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திற் பர்ன்னசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தை தீர்க்கின்ற நீலகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய்க் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில், கைதவனாகியபாண்டியனுக்கெதிரே தோன்றினார், வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்க ளெதிரேவாராத பரமசிவன். எ-று. (சரு)

அணிச்சிறு பிறையும் போத
　வருள்பொழி விழியு நீல
மணிக்கறை மிடறு நாலு
　புயங்களு மலர்க்கை மானுங்
கணிச்சியும் விடையின் மீதி
　லிருப்பதுங் கண்டென் பாவப்
பிணிச்சிறை விடுப்ப தென்றே
　வெனச்சொலிப் பெரிதுந் தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகு அமைந்தசிறிய சந்திரனையும். மிகவும் கருணைபொழிகின்ற கண்களையும், நீலமணிபோல் பிரகாசிக்கின்றகண்டத்

தையும், நான்குகைகளையுமலர்போன்றகையில்மானும்மழுவுமுடையவராய் ரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பதையும்பார்த்துஎன்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்கோ வென்று சொல்லி மிகவும் பாண்டியன் வணங்கினான். எ-று. (சச)

வேறு.

அண்ணாமலை யுடையாய் மழ
விடையா யணி சடைசேர்
தண்ணாமலை யுடையா யெமை
யுடையாய் நுதல் தழுவுங்
கண்ணாமலை வுடையா வினை
கடவா ரறி வறிதற்
கொண்ணாமலை யுடையா யுமை
யுண்ணா முலை தலைவா.

(இ-ள்.) அண்ணாமலையென்னும்பெயரையுடையவரே! இளமையாகிய ரிஷபவாகனத்தை யுடையவரே! அழகுள்ள சடையில்குளிர்ந்த கங்கையையுடையவரே! எங்களையாட்கொள்ள உடையவரே! நெற்றியிற்பொருந்திய கண்ணுடையவரே! மயக்கமுடையவரும்பாவங்களைக்கடக்காத பாவிகளரியப்படாதகைலாயமலையிலிருக்கின்றவரே! உண்ணாமுலையாகியபார்வதியினது தலைவரே. எ-று. (சரு)

மையாகிய வினையே னுனை
யொருமா வினில் வலமாய்ச்
செய்யாதது செய்தே னிது
தீரென் றுரை செய்தான்
பொய்யா தவன் மொழிகின்றது
கண்டேயருள் பொழிவுற்
றையானன முடையான் மழ
விடையா னிவை யருள்வான்.

(இ-ள்.) தீவினையை யுடையவனுகிய நாம் உம்மைஒருகுதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான்செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனுல் பொறுத்தருளவேண்டு மென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல, அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடையபரமசிவன் அருளிச்செய்தார். எ-று. (சகூ)

மன்னுமக பதிநீ யெமை
　மதியா தொரு குலிச
மந்நாள்விட லுற்ரு யத
　னுலே நரர் வடிவா
யின்னுதன பெற்ரு யினி
　யிமையோ ரதி பதியாய்ப்
பொன்னுடணே யென்றே வரம்
　பொழிந்தே யிறை மறைந்தார்.

(இ-ள்.) வச்சிராங்கதபாண்டியனே! நீபூர்வஜன்மத்தில்தேவேந்திரனுயிருந்தாய், அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ் செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய், அதனுல் பூமியில் மனிதனுகப் பிறந்து வெறுக்கத்தக்கினவாகிய துன்ப மடைந்தாய்; அதன் பின்பு (இப்போதுநீ) நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினுல் இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாகிய தேவலோகத்துக்குப் போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமிமறைந்தார். எ-று. (சஎ)

அருணைப்பதி வள மிப்படி
　யருணுபுரி ரினைவோர்
மரணத்துக ளடையார் சிவன்
　வடிவா குவரென்ருன்

கருணைக் கொரு கடலேபர
கதி பெற்றன மென்றே
சரணத்திடை பணிந்தா னமன்
றணை வாட்டிய தவத்தோன்.

(இ-ள்.) அருணசலத்தின் வளப்பம், இத்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணத்துன்பம்பொருந்தாமல் சிவனுடையரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல, எமன்வாடும்படி செய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே, உம்மால் பரகதியடைந்தேனென்று அவர்பாதத்திலேவணங்கினர். எ-று. (சஅ)

இக்காதையின் பொரு ளானதோ
ரெழுத் தாகிலுந் தெளிந்தோர்
தக்காருடன் படித்தோர் சிவ
சாயுச் சியம் பெறுவார்
முக்காலமு மிது கற்றவர்
வினவிப் பொருண் முடிப்பார்
புக்கார்சிவ கதி யென்பது
புதுமைப் பொரு ளன்றே.

(இ-ள்.) இக்கதையில்ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும்,பெரியோர்களோபெடித்தவர்களும்,சிவசாயுச்சியமடைவார்கள்; திரிகாலத்திலு மிதைத்தோத்திரித்தவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பவர்கள்ஆகிய இவர்களெல்லோரும் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ. எ-று. (சகூ)

ஆறாவது,
வச்சிராங்கத பாண்டியச் சருக்கம்.
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-சுகூக.

10. திருவண்ணுமலையை அரசாண்ட வல்லாளமகாராஜனுக்குச்சிவபெருமான்புத்திரனுகத்தோன்றி மறைந்து, ரிஷபவாகனரூடராய் வந்து அவ்வரசனுக்குக் காக்ஷிதந்த மகாத்மியம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# வல்லாளமகாராஜச் சருக்க வசனம்.

சந்திரசடாதரராகிய சிவபெருமான் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ அருணையம்பதியின்கண் அக்கினிகுல திலகனும் பக்த சிரோமணியுமான வல்லாளமகாராஜனென்பவன் மனுநீதி முறைவழாது செங்கோனடாத்திவந்தனன் அவ்வரசற்கு இகத்தின்கண் அடைதற்குரிய வின்பங்களைமலியச்செயும்அளவிறந்தசெல்வமிருந்தும், புத்திரப்பேறின்மையால் மனந்தளர்ந்தவனாய் அப்பேற்றையடையுமாறு மந்திரிகளிடத்திற் பரியாலோசித்துயாவராயினுந்தன்னிடமிருந்து எதையடையக் கருதுகின்றனர்களோஅதைஅவர்கள் மனோபீஷ்டப் பிரகாரம்அளிப்பதாகஆகாயத்தையளாவத்துவசம்நாட்டிஉலகெங்கணும் முரசறைவித்தான். அவ்வாறேவேண்டுமவர்கள் வேண்டியவண்ணம்௩௨-தருமங்களையுங்குறைவறநடத்திவருங்கால் முற்றுமுணர்ந்து அறியார்போல்கைலாயத்தில் வீற்றிருக்கும்நம்பெருமான்நாரதரால் வல்லாளராஜன்உலகின்கண்செய்யுந்தருமங்களையும்அதனாலுண்டானபுகழையும்அறிந்துஅன்புகூர்ந்துஅவ்வரசனது மனோபீஷ்டததை நிறைவேற்றத் திருவுளங்கொண்டு கருணாநிதியாகிய கடவுள் தங்கணங்களுடனும் தமது நன்பனாகியகுபேரனும் உபசங்கவர்களாகப் புடைசூழவும் தாம் அச்சங்கமக்கூட்டத் தலைவராக வேடங்கொண்டுவல்லாளனால்பாதுகாத்துவரும்அருணையம்பதிக்கு வந்து கணிகையர்வீதியிற்சென்று சிற்றின்பவாசையிலமிழ்ந்தினவர்போலநடித்துத்தங்களுக்குரியவிரகதாபத்தைதீர்த்துக்கொள்வதற்காக தங்களுடன் மனமொத்தலீலைகளைச்செய்துபோக நுகர்வதற்கு ஓர் இரவுமுழுவதற்குமுரிய பொருளைத் தருவதாகத் தீர்மானித்து அவ்வாறேதன்கூட்டங்களையெல்லாம் கணிகையர் வீடுகளொன்றேனுந் தவறாமல் விடுத்து அன்றிரவு விடியுமளவும் அவரவர்கள் கைக்கொண்டமாதர்களைவிட்டுப்பிரியாதிருக்கும்படித் தங்கூட்டத்தவர்களுக்குக்குறிப்பாக வுரைத்துத்தாம்வல்லாளமகாராஜனைச்சோதிக்க எண்ணங்கொண்டு அரண்மனையைநோக்கிவர, அவ்வரசனால் எதிர்

கொண்டுசென்று ஆராதிக்கப்பட்டவராய் விளங்கும் சங்கமர் உருக்கொண்ட மான்மழு சதுர்ப்புஜகாளகண்ட திரியம்பராகிய நம்பெருமான்தாம் மன்மதன்கணையால் களைபட்டவர்போல் நடித்து அதனை நிவிர்த்திப்பன் தமக்கு ஒருமாதைக் கிட்டும்படிச்செய்யவேண்டுமென்றும்அதனு லவ்வரசனது புகழ் நிலவுலகின்கண்பிரகாசித்தலோடும் வானுலகிலும் பிரகாசிக்குமென்றுங் கூறினர்.

அரசன் அவ்வாறு தருவதாகச்சங்கமருக்குவாக்களித்து தூதர்களைநோக்கி, கணிகையர்வீதியிற்சென்றுமிக்க ரூபலாவண்யம்பொருந்திய ஒருமாதை அழைத்துவரும்படி உத்திரவுசெய்ய, அவர்களுமப்படியேபோய் நோக்குங்கால்கணிகையர்களெல்லாம்ஒவ்வொரு சங்கமர்களோடும் ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக் கண்டுஇன்று முடியாதென்று அரசனிடமுரைத்தனர். அஃதையரசன்கேட்டுத் தாமேசென்றுஅழைத்துவருவதாய்ப்போனபொழுது கணிகையர்கள் வீடுதோறுந் தவருமல் ஒவ்வொரு சிவனடியார்களிருந்துகொண்டும், மாதர்களோடுகலந்து லீலைகளைப்புரிந்தானந்தித்துக்கொண்டு மிருப்பதைநோக்கியும், யாராவதுஒருமாது தன்னெண்ணத்திற் குடன்படுபவர்களுக்குத் தந்நாடுராச்சியபாரம்முதலியசம்பத்துக்களைக்குறைவறக்கொடுப்பதாகக் கொண்டிருக்கும்எண்ணத்தை வெளியிட்டும் ஒருவரும்அதற்கிணங்காதலால் மனக்கிலேசமுற்று இன்னதுசெய்வதென்று தோன்ருது இன்ருேடே தன்புகழுக்கு ஊனம்வந்து விடுமேஎன்பதை யுட்கொண்டவனுய் அரண்மனைக்குச்சென்று அயர்வடைந்திருந்தான் பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற அவ்வரசனது முகாரவிந்தம் வேறுபட்டிருத்தலைநோக்கிய தன் பத்தினிமார்களி லிளையவளான சல்லம்மா தேவி தன்னுயகனுக் குற்றுள்ள நவலையையறிந்து அரசனது கீர்த்தியைநிலைநாட்டக்கருதி அச்சங்கமரது மனேபீஷ்டத்தைநிறைவேற்றும்படி ஆக்ஞாபித்தால்உடன்படுந் தனதுஎண்ணத்தை நாயகனுக்குத் தெரிவித்தனள் அதனைக் கேட்ட வல்லாளன் அதிக சந்தோஷமடைந்து சங்கமருக்குத் தான் அளித்தவாக்கு நிறைவேறும்படி முன்வந்துதவியதன்மைவாய்ந்த தனதிளைய மனைவியினது நிறத்தைமெச்சி அவ்வாறேநடத்த ஆக்ஞாபித்துபின்னர்சங்கமர் சந்நிதானத்தில்வந்து "தேவரீர் தமது விருப்

பத்தைநிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளி திருப்ப பாலிக்கவேண்டும் எனப்பணிந்து அஞ்சலியத்தனாய் நின்ற வரசனைச்சங்கம ருருத்தரித்துவந்த பரம்பொருள் தண்ணளிகூர்ந்து அரசனால்நியமிக்கப்பட்ட நவரத்தின கசிதமான அம்சதூளிகாமஞ்ச முதலியன வமைக்கப்பெற்றுள்ள திருப்பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளி அம்மஞ்சத்தின்மீது யோகநித்திரையி லமர்ந்தனர்.

இதனிடையில் தன்நாயகனான வரசனாற் பணிக்கப்பட்ட ஆக்ஞையைசல்லமாதேவி சிரமேற்கொண்டு சுகந்தபரிமளதைலாதிகளால்நீராட்டப்பெற்று பீதாம்பரமுதலிய பட்டாடைகளை யணிந்துசூரியகிரணங்களையுந் தோற்கச்செய்யும் நவமணிகளிழைத்துள்ள ஆபரணங்களாலும் களபகஸ்தூரி முதலியவாசனைத் திரவியங்களாலும் நறுமலர்மாலைகளாலும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு தன்நாயகனைத் தியானித்தும் சங்கமரைக் கூடுந்தொழிலைக்கருதினவளாயும் மயிற் சாயலையுடைய நடையோடும் இளமான்போன்ற மிரண்டபார்வையோடும் சங்கமரமர்ந்திருக்குந்திருப்பள்ளி யறையைநோக்கிச்சென்றுட்புகுந்து சிவனடியாரைக் குளிர்ந்தபார்வையால் நோக்கி அவர் நித்திரை செய்வதாகவெண்ணி அதிலிருந்தும் விழிக்கச்செய்வான் கருதிதன துகரத்தி லமையப்பெற்ற வீணையைமீட்டி கேட்டபேருக்குஆனந்தத்தை விளைவிக்கக்கூடிய கீதத்தைஊட்டியும், சுகந்தபரிமளங்கமழக்கூடியதும், புளகாங்கிதஞ் செய்யக்கூடியதுமான களபம் பனிநீர் முதலியவைகளைமுறையே அவர்தந்திருமேனியிற் புரோட்சித்தும், துயினீங்காததுகண்டு மாரனது வெவ்விதாகிய கணைகளால்துன்புற்றயர்வடைந் திருப்பரென்று கவலையுற்று சோகவிகாரந் தீர்க்கஆலிங்கனம்என்னும் மருந்தைஒருகணமேனுந் தாமதிக்காமல் அருத்தஉன்னி,தனது இருகரங்களாலும் அவரைமெய்யுடன்சேர்த்தணைக்கத்தொடங்குங்கால் நம்பெருமானாகிய அறிவுக்கறிவாய்நின்றஅற்புதன் தாம்கொண்ட சங்கமருருவங் கரந்து, இளங்குழந்தையாகியமுங்குரலைக்கேட்டு இதுவும்பரமன் திருவிளையாடலென்றவ்வாசியானந்திக்கஅவள் தன்னிருகரங்களிலு மேந்தப்பெற்றுள்ளசெவ்வியபாலகனாய்த் தோன்றினார். அதனைஅம்மாது சிரோமணியும் வல்லாளமகாராஜனும் தம்அருந்தவத்தை நிலைபெறச்செய்துபுகழை

நிலைநாட்டும்பேறு இதுவோஎம்பெருமான் நமக்களித்தது என்றுஅக்குழந்தையின்சரீர காந்தியையும் அருள்நிறைந்த பார்வையையும் செவ்விதான இதழமைந்த வாயையும் நோக்கிநோக்கி முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிக்ககாதலோடும் பேரானந்தங்கொண்டிருக்கையிலவர்கள் வியப்புற்று துக்கசாசரத்தி லமிழும்படி மாயமாய் எம்பெருமான்மறைந்து திருக்கைலாய கோலத்தோடும் ஆகாயத்திற்றோன்றிதேவதுந்துமிக ளார்ப்பரிக்கவும் வானவர்கள் புஷ்பமாரிவருஷிக்கவும், இமையோர்கள் அஞ்சலியத்தராய்ப்போற்றவும், தரிசனந்தந்தார். வல்லாளமகாராசன் அக்காக்ஷியைக்கண்டு ஆவலோடும் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுங்கூப்பி'அடியார்களைச்சோதித்தாட்கொள்ளுஞ்சோதியே! சரணம்அடியேனுக்குப்பின் னிவ்விராச்சியபாரந்தாங்குதற்கும், சாஸ்திரவிதிப்படி எனக்குநடத்தவேண்டிய கிரியைகளை நிறைவேற்றுவதற்குமாக ஒருபுதல்வனைக் கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று" தொழுதான். அதற்கப்பரமசிவம், அரசனே! உனக்குநாமே பிள்ளையாய்த் தோன்றினபடியால்உனது வாணாளுக்குப்பின்புத்திரன் செய்யவேண்டியசகல கிரியைகளையும் நாமேசெய்து வருவோமென்று திருவருள்புரிந்துதம்பதி சென்றடைந்தார். பிறகுமிகுந்தஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை நெடுநாளாய் ஆண்டுவந்தனன்.

வல்லாளமகாராஜச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

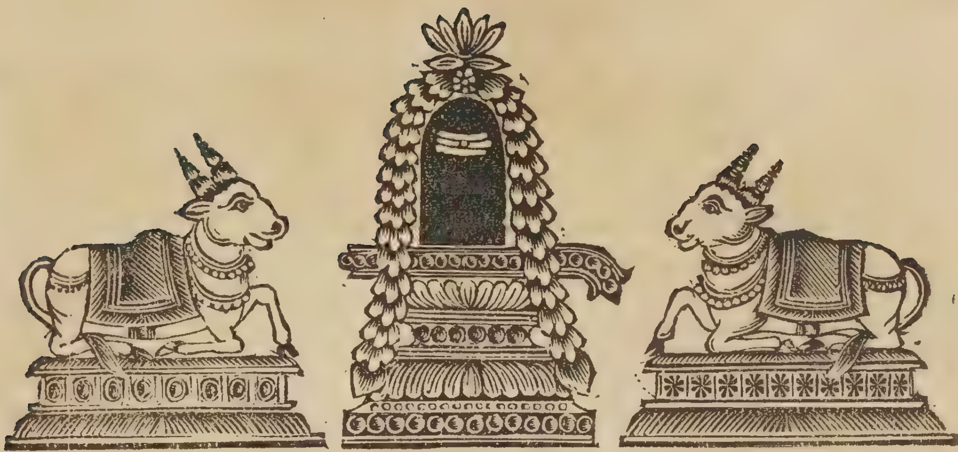

உ

சிவமயம்.

# ஏழாவது

# வல்லாளமகாராஜன் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

பாச முற்றவச் சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாச மாய்நவின் றேமினி * வல்லாளனுக்
நேசனேமக வாகவந் தெய்திப் பின்னுறுதி
ஓசையா யருட் செய்ததை யுமக்குரை செய்வாம்.

(இ-ள்.) சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாத பத்மங்களில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையை கிரமமாகச்சொன்னோம். இனிவல்லாள மகாராஜனுக்கு

* ஆதியில் விஜயநகரத்தையரசாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்விஜயத்தாலும் பிரதாப உருவத்தாலும் மேற்படி வல்லாளமகாராஜன் வமிசந் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

(அரிபிரமாதி தேவர்களுக்கரியவனாகியும், பார்வதி தேவியாரோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்துபோற்றும்படியானவனாகியும், ஸ்ரீகைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருக்கும்) பரமசிவமேபுத்திரனாகத் தோன்றிமறைந்தபின்னர், அக்கடவுள்விசும்பின்கண் வெள்விடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்குஅருள்சுரந்ததையும் மார்க்கண்டேயமுனிவரே? உமக்குச்சொல்லுகிறேமென்றுநந்திதேவர்திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று. (க)

மணிகொழித்திடு மாடமா ளிகைதவழ் சோலை
திணிகொ ளம்பரத் தினையுறு சிறப்பினை யார்ந்த
கணிகை யாமவர் கற்பினை யருந்ததி தனக்கே
யிணையெனச்சொல விசைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வயிடூரியம், கோமேதகம் புட்பராகம், இந்திரநீலம், முத்துபவளமென்னும்நவமணிகளால்அலங்கரிக்கப்பட்ட மேனிலைகளையுடைய மாடமாளிகைகளும், ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்து தீஞ்சுவைக்கனிகளை உதிர்க்கு மலர்ச்சோலைகளெங்கும்நிறைந்துபரிமளிக்கவும், அருந்ததிக்கொப்பானவடிவமும் கற்பும் வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (உ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகை சிறப்பை வகித்திடு நகருக்
கிறைவனும்வல் லாளபூபன்
சத்திய மொழியா னற்குண முடையான்
றன்னுயிர் மன்னுயிராகப்

பத்தியாய் நாளும் பாதுகாத் திடுவோன்
பகாருஞ் சேரனற் குலத்தோன்
அத்தனு ரடியை நித்தமுந் துதித்தே
வவர்திருப் பணிசெய வந்தோன்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணுசலம், என்னுந்தலத்திற்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜ னென்பவன்மிகவும்சத்தியவாக்கிய முடையவன், நல்லஉத்தமகுணமுடையவன் சகலவுயிர்களையுந்தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன் அக்கினிவமிச மென்கிறவன் குலக்ஷத்திரியமரபில்உதித்தவன் சகதீசனாகியபரமசிவனுடைய உபயசரணம்புயங்களைத்தினந்தினந்திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன், அக்கடவுளினது திருப்பணிசெய்யவுதித்தவன். எ-று (௩)

பிறர்பொரு ளாசை யற்றவன் றனது
பெண்டிரை யன்றிமற் றோரை
முறையுடன் றமக்கை தங்கைய ரெனவு
மொழிந்திடு நன்னடை யுடையோன்
நெறியுட னறி லொருபங்கு குடிக
ணிலையுடன் றரப்பெறும் புனிதன்
கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணியைக்
கருத்துடன் றியற்றுநல் லன்பன்.

(இ-ள்.) ஒருவன்பொருளின்மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன், தன்மனைவியாரையன்றி மற்ற ஸ்திரீகளைத் தமக்கைமார்களைப் போலவும், தங்கைமார்களைப் போலவும் மனத்திற் பரிவு கொண்டு பேசும் நன்மையுடையவன், நீதிதவறுமல்குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன் ஆலாலமுண்ட ஸ்ரீகண்டராகியஅரு

ணாசலேசுரரது ஆலயத் திருப்பணியைமனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மை பொருந்தியபத்தியையுடையவன். எ-று. (ச)

நீதியாய்ப் புலியும் பசுவுமோர் துறையி
னெருங்கியே புனலுண்டு வசிக்கும்
போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்
புகன்றிட யாவருங் கேட்பார்
ஆதியாங் கடவு ளருட்பெற நகரை
யலங்கரித் தற்புதஞ் செய்வார்
வீதியிற் புனலைத் தெளித்துமின் னார்கள்
மேம்படு கோலமு மிடுவார்.

(இ-ள்.) அரசன்ஆணையால் புலியும் பசுவும் ஒருதுறையில்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக்களித்துவிளையாடிவாசஞ்செய்துவரும், வேதாகமங்களையுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணம் யாவரும் பத்தியோடுங் கேட்பார்கள், ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயும்விளங்குங்கடவுளாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசருடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டுஅந்நகர்முழுவதும்வீதிகடோறும்வரிசைவரிசையாய்மகரதோரணங்களும், மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷபத்துவசங்களுந் தூக்கி, எங்குஞ் சுகந்தபரிமளவீசும் புட்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து, வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனைகமழுஞ்சலந்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களையிடுவார்கள். எ-று. (ரு)

மாதமும் மாரி சொரிந்துவே ளாண்மை
மாறிலாச் செழிப்புற விளையும்
சாதமென் போரை யக்கண மழைத்தே
தழைக்க ஷட்சுவை யமுதளிப்பார்

மாதவர்க் கேவல் புரிந்தவர் கேட்கும்
வகையெலாந் தந்தருள் பெறுவார்
நீதனு லயத்தி னெய்விளக் கமைத்து
நிரந்தரம் பூசித்து வருவார்.

(இ-ள்.) அவ்வருணையம்பதியென்னுந் தலத்தில் மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுங் குறையாது செழித்தோங்கி விளைந்துவரும், அல்லாமலும் அந்நகருள் யாவரேனும்பசிப்பிணியால்மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுபவர்களை அக்கணமேஅழைத்துசயித்யோபசாரஞ்செய்து (கைத்தல், புளித்தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தித்தித்தல்என்னும்)அறுசுவையோடுங் கூடிய உணவை திருப்தியாகக் கொடுத்து உபசரிப்பார்கள்; மேலும் தபோமகிமையையுடைய குணமுடையவர்கள், சொல்லுங்குற்றேவல்களைப்புரிந்து இச்சித்துக்கேட்டவஸ்துக்களையெல்லாங்குறைவில்லாமல் ஈந்து, அவர்கள் அருளைப்பெறுவார்கள், அஃதல்லாமலும்நீதனுகியஸ்ரீ அருணசலேசராலயத்தில் எங்கும்பிரகாசம் பொருந்தத்தக்கதாய்நெய்யினுல்திருவிளக்குகள்அமைத்துஅக்கடவுளை என்றும்பத்தியுடன்பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள். எ-று. (௬)

கலி விருத்தம்.

இந்த வண்ண மிறைவன் விதிப்படி
அந்த மாநகர ரானதி லங்குநாள்
எந்தச் சீரு மிருக்கமன் பேர்சொல
சந்ததி யில்லை யென்று தளர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாய்அரசன்செங்கோன்முறைமையால்யாதும்குறைவில்லாமல்அந்நகரம்செழித்தோங்கியிருக்கையில் ஓர்நாள் மன்னனுகியவல்லாளமகாராஜன் தனக்குஆண்டவனருளால் எல்லா

ச்சிறப்பும் பொருந்தியிருக்க நாம்எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்துமுத்த மிடவும்இனியமழலைச் சொற்களாற் சிரவணானந்தமுறவும், பின்னர் நம்பெயரைச் சொல்லவும், பிள்ளையில்லாமற் போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந் துன்பமுற்றான். எ-று. (எ)

ஐயன் பூசை யதிற் குறைவோவிந்த
வைய நீதியின் மாறுளதோ வன்றிக்
கொய்யு மலர்களிற் கோதுறச் செய்தனோ
செய்யு வண்ணமேன் செப்பு மமைச்சரே.

(இ-ள்.) ஜகதீசனாகியும்உமாமகேசனாகியும் என்னை யாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசரு க்குப்பேதையனாகிய என்னாற்செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுங்கு றையுளதோ! அல்லது இவ்வுலகநீதிநடத்துவதில்மாறுபாடாகியகுற் றங்களுண்டோ, அதுவல்லாமலும்நங்கடவுளை அருச்சித்தும்பணியும் பொருட்டுகொய்தமலர்களி லேதேனுங்குற்றங்குறையுண்டோ என் செய்வேன், அறியேன், இனியான்செய்யும் விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (அ)

அண்ண லேநமை யாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யானற் கருணையால்
நண்ணு மாதுலர் யார்க்குநல் லன்புடன்
றிண்ண மாயறஞ் செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த எங்களிறைவனே நம்மைஅன்புட னாதரித்தாட்கொள்ளும் பொருட்டெழுந்தருளியசகலபுவன கர்த்தா வாகியுஞ்சர்வாந்தரியாமியாயும் திரிநேத்திரமுடையவராயும்அடியா ர்களிருதயத்தில்விளங்கும் ஸ்ரீஅருணாசலேசுரரது மேன்மை பொரு

ந்தியகருணையினுல் நம்பதியைநாடிவரும் ஆதுலர்முதலிய அந்தணர்களும்இன்னும்மற்றவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்னுது அவர்மனங்களிப்புறும்படிஉள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் (பரமசிவனருளால்) புத்திரனுண்டாமென்றுசொன்னுர்கள் மந்திரிகள். எ-று. (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுந்தர வருணை நாதர் துலங்குமிந் நகரி னுள்ளே
வந்தவ ரெது கேட்டாலும் வழங்குது மெனவிப்போது
அந்தர மளரவ நீங்க ளழகிய துவச நாட்டி
எந்தனற் பெயர் விளங்க வெழின்முரசறையச் செய்மின்.

(இ-ள்.) சோமசுந்தரக்கடவுளாகியஸ்ரீஅருணுசலேசுரர்வாழும் இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள்எந்தப்பொருளைவிரும்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித்தருகிருேம்இப்போதேவாருங்கள்நற்றவர்களேஎன்று கரங்களை நீட்டியழைப்பனபோலும் இவ்வெல்லையுட் புக்கியமாந்தர்களைக்கலியென்னும் பிணியணுகாமற்றுறத்த ஆகாயபரியந்தமளாவியுயர்ந்து, படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய் அழகியஓர் துவசம்நாட்டி என்பெயர்எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டெழுகடலொலிகளையுங்கவளீகரித்து இடி முழக்கம்போற் பேரொலிகாட்டும் முரசமார்ப்பச் செய்யுங்களென்ருன் வல்லாளராஜன். எ-று. (ம)

தாத்திரி முற்று நற்சீர்
தழைக்குமெங் கோனே கேண்மோ
சாத்திரம் புகழு மீசர்
தாடொழுந் தொடர மூப்பர்
தோத்திர விரவ லோர்கள்
தோன்றிய வண்ண மீயப்

பாத்திர ரானோ மென்று
பகர்ந்தன ரமைச்சரானோர்.

(இ-ள்.) நெடியகடல்சூழ்ந்தஉலகமெங்கும் மிகுந்தகீர்த்தியைவிரியச்செய்தஎங்களரசே!(கேளீர்) இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம்என்னும்நான்குவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும்புகழத்தக்கஉமாமகேசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசருடையஉபயசரணாம்புயங்களைப்பணியும்மெய்யன்பர்கள்,தபோமகிமையைப்பெற்ற விருத்தர்தோத்திரஞ்செய்யும்பாவலர் முதலியவர்களின் மனத்திற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்து களிப்படையச்செய்விக்கும் படியாகிய பாத்திரரோநாம்இறைவனேயென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். எ-று. (௧௧)

பூவிலப் பொருளைக் கேட்கப் போகுமோ கேட்கிலவ்வா
றியாவரா யினுந்தா னல்கா ராதலாற் புகன்றவண்ணந்
தீவிர மாகச் செய்வீ ரெனத்துவ சத்தைநாட்டித்
தேவநா டளவு மோங்கச்செயமுர சறைவித்தாரால்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகிலில்லாத பொருளைக்கேட்கப்போமோ;அவ்வாறுகேட்டபோதினும் யாவரேனும்எத்தன்மை வாய்ந்தவராயினுங்கொடார்கள், ஆகையால்யான்உங்களுக்குறைத்தவிதியின்படி அதிகசீக்கிரத்திற்செய்வீர்களென் றறைந்தமொழியைக் கேட்டுமந்திரிகள் துவசத்தை நாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள். எ-று. (௧௨)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வா ழருணை நகரினில் வேந்த
னாட்டிய துவசத்தை யோர்ந்து
பூதலத்துள்ள விருத்தர்கா வடிகொள்
பூரிய ருடன்மிகச் சிறந்த

மாதவர் மறையோர் ஜோகி ஜங்கமர்கள்
வானவர்க ளியாசக ரியாரும்
நீதமாய்த் திரளாய் யெய்தினன்னோர்க
ணிலைபெறப் பரிசினை யடைவார்.

(இ-ள்.) நாதனுகியஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணசலேசுரர்வாழும் அருணையம்பதியின்கண்வல்லாளமகாராஜனுல் தருமக்கொடிநாட்டியிருப்பதாய்கேள்வியுற்ற நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியிலிருக்கும் விருத்தர் தீர்த்தக்காவடி ஏந்திவரும் பிராமணர், தபோதனர், ஜோகி, ஜங்கமர்கள் பாவணர் யாச்கர்முதலியயாவரும் பத்தியோடுங் கூட்டம்கூட்டமாய்க் கூடிவந்து தத்தம் வறுமைநீங்கும்படியாய் அரசனிடம் வேண்டியவைகளைப்பெற்று குறைவின்றிவாழ்வார்கள். எ-று. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வதுவை செயப் பொன்வேண்டி வந்தோருக்
காயிரம்பொன் வழங்கிப் பின்னுங்
கொதுவை மனை நிலம்பணிதி கொற்றவனே
யதைமீட்டுக் கொடுமென் றோர்க்கத்
ததியிலீ ராயிரம்பொன் தந்தவரை
மகிழச்செய் ததன்பின் னுங்கு
முதுமறையோ ருபநயன முடிகக வென்ற
லவர்க்குநிதி முந்நூ றீவான்.

(இ-ள்.) விவாகஞ்செய்துக்கொள்ள பொருள்வேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனைநாடிவந்துகேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்தும், பின்னர்ஆபரணுதிமுதலியமண்மனையாவுங் கொதுவைவைத்து மீட்டுக் கொள்ளுவதற்கு ஹேதுவில்லாமல்மூழ்கிப்போகின்ற அரசர்க்கரசனுகிய எங்கள்கோ

வே! தேவரீர்அவற்றைமீட்கும்பொருட்டுத் திருவருள்சுரப்பீராயின் மிக்க புண்யமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி, அக்கணமே இரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர்மனமகிழச்செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேதாகமங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசீர்வதித்து மகாராஜனே! உபநயனம்நடத்தவேண்டி யிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு மூன்நூறுபொன்கொடுத்து மகிழச்செய்விப்பான். எ-று. (கச)

ஆலயத்தி லுற்றமணி மண்டபமுஞ்
 சூழ்மதிளு மவமாந் தன்னைக்
கோலமுற வமைப் பதனுக்கிறையவனே
 திரவியங்கள் கொடுப்பா யென்னச்
சீலமுட னிருபதினுயிரம் பொன்னுந்
 தந்துசீர்செய்யென் றுன்பின்
ஞாலமதின் மடந்தருமஞ் செய்ய
 தாயிரம்பொன் நல்கினனல்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ அருணசலேசுரர்எழுந்தருளியிருக்கும்கோயிலினுள் நவமணிகளினலுஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினலும் அமைத்துப் பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடராகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போகும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள்தவழுஞ்சுற்றுமதில்களுங் கிலப்பட்டிருக்கின்றமையா லவைகளைத்திருத்தஞ்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மகாராஜனேயென்றுகேட்குங்கால், அரசன்மிக்கபக்தியோடும்ஜகதீசன்திருப்பணி நிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினுயிரம்பொன் கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ்செய்தும் பின்பு உலகின் சிவசரணர்கள் வசிக்குமடாலயங்களைப்புதுக்கவேண்டுமென்றுலவைகளுக்கு ஐம்பதினுயிரம்பொன்னுங் கொடுப்பான். எ-று. (கரு)

அந்தகர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவ ருக்கும்
　சோகிகட்கு மாபத் தென்று
வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாருத
　சஞ்சலமும் வறுமை நோயால்
நொந்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந்
　தினந்தினமும் நுவன்ற வாறு
சந்தமொடு பரிசளித்தல் நாரதரு
　மோர்ந்தங்கண் சார்ந்திட் டாரால்.

(இ-ள்.) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஜங்கமர்களுக்கும், கரசரணுதிகளற்றவர்களுக்கும், ஜோகிகட்கும்வினைவழியால்வெவ்விய ஆபத்துநேர்ந்துவந்தவர்களுக்கும், யாசகர்களுக்கும், கெடாததுன்பத்தையடைந்துதரித்திரமென்னும் பிணியால்மெலிந்து மனநொந்தவர்களுக்கும், பின்னும் சொல்லும் யாசகர்களுக்கும், சதாகாலமும் அவரவர்கள்விரும்பிகேட்டுக்கொண்டவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவிசெய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாள மகாராஜனிடத்திற்கு மிகுந்தகருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார். எ-று. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதவ முனிவ ராங்கு வந்ததை மன்ன னோர்ந்து
காதல்கொண் டமைச்சர்சூழக் கடிதினி லரசைவிட்டுப்
பூதல னெதிர்சென் றேத்திப் புநிதனை யழைத்து வந்து
ஏதமில் பீடநல்கி யெழுந்தபின் னியம்பு வானல்.

(இ-ள்.) மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் அவ்விடம்வந்தவரவைக் காவலாளிகளால்கேள்விப்பட்டவல்லாளமகாராஜன்மிகவும் அன்போடும் சிங்காதனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலியசேர்வை

க்காரர்கள்புடைசூழ்ந்துவரும்படி அரசனானவன் எதிர்சென்றுபணிந்து தமியேங்களை யாட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள் சுரந்தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே புண்ணியப்பொருளே என்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்அழைத்துவந்துகுற்றமற்றமணிகளினாலலங்காரஞ்செய்யப்பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதிலெழுந்தருளியபின்சொல்லுகின்றான். எ-று. (௧எ)

அயன்றவத் தினிலு தித்தே
   அழகிய கரத்தின் வீணை
வியமுறக் கொண்டு பாடும்
   மௌனமுனி வரனே தாங்க
ணயமுட னயன் மீது
   நாட்டமுற் றெழுந்த செய்தி
தயையுட னருள்க வென்னத்
   தாபத ரிசைப்ப தானார்.

(இ-ள்.) சிருஷ்டிகர்த்தவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து, சரோருகம்போன்ற அழகியகரத்தில் வீணை இலங்கக்கொண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனிசிரேஷ்டனே தாங்கள் நாயினுங் கடையேனாகிய பேதையேன்மேல் கருணைவைத்தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியைஅருள்செய்யவேண்டுமென்றுபணிந்துநின்றவல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார். எ-று. (௧அ)

தலத்தின்மேன் மகிமை யுற்ற தாபதர் புகரு மாவைம்
புலத்தினை வென்ற மோனர் புகலுமூ வகையுள்வன்னி
குலத்தினில் வருமன்னனாநின் கோதிலாத் தருமங்கேட்டந்
நலத்தினை யறியவந்தோம் நவின்றிடா யெனவுரைப்பான்.

(இ-ள்.)புவனத்தின்கண்மகிமைபொருந்தியமுதியவர்களும்புகழத்தக்கவகத்தாகிய ஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும்வென்று மெய்யுணர்ச்சிபெற்ற புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னுமுக்குலத்தரசன் அக்கினிக்குலத்திலுதித்தஅரசே நின்குற்றமற்ற மகாதானத்தின்பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும்பொருட்டுவந்தோம், ஆதலால்உன்கருத்தைவெளியிடுவாயென்றுநாரதமுனிவர்கேட்க அரசன்சொல்லுவான். எ-று. (௧௧)

மனுமுறை யறிந்த ாபதர் புகழு
　மாதவ முநிவரே கேண்மோ
தளியிலென் னரசைத் தாங்கவு மென்பேர்
　சாற்றவு மகவில னதனாற்
பனிமலர்க் குழலாள் பாகனார் தொழும்பர்
　பரிவுடக் கேட்டவை மண்மேற்
கனிவுட னளிக்கத் துவசம் துயர்த்தேன்
　கடவுளின் செயலறி யேனே.

(இ-ள்.) வேதசாஸ்திரமந்திரங்களையுணர்ந்த முநிவர்கள்புகழத்தக்க மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனி எளியேன்ஒப்பற்றஆளுகையைத்தாங்கிக்கொள்ளவும், பின்னர்எளியேன்பெயரைச்சொல்லவும் மைந்தனில்லாமையால்,மனமெலிந்துகுளிர்ந்ததேனைச்சொரிகின்ற பூங்குழலையுடைய உமாதேவிபாகனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரரடியார்கள் இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னாது கொடுக்கும் நியமங்கொண்டுதுவசமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன், நம்மையாட்கொள்ளுங்கடவுளின் றிருவுளம்யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. (௨0)

திருவுயர் தரும நடத்துவர் மண்மேற்
சேயரைப் பெறுவ ரென்றேநற்
றறுமநூல் களினுஞ் செப்புவ தன்றித்
தக்கவ ரும்புகல் வதனாற்
பெருகுமாந தியுமதியமுஞ் சடையிற்
பெட்புட னுற்றலாங் காக்குங்
குருபர னருளாற் குழவியு முண்டாங்
கொற்றவா செலவிடை தருவாய்.

(இ-ள்.) அழகிலுயர்ந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்பவர்களுக்கில்லையென்னுமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியங்களைப் பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகமசாத்திரங்களிற்சொல்லியிருப்பதல்லாமலும்; மறைவிதியுணர்ந்தபெரியோர்களுஞ்சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் எங்கும்பரவி மகிமையுள்ள கங்கையுஞ்சந்திரனையுஞ்சடையில்விருபத்துடன்றரித்து எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தின் திருவருளால் மக்கட்பேறுபெறுவாய், எனக்கு விடைதருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று. (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்ற னீதிதனைக் கயிலைவளர்
பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித்
துன்னுமுனி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற்
சிவகணங்கள் துதித்து நிற்க
முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்
பணிந்து பின்னர் முனிவர்சூழச்
சென்னிமதி யணிந்தபிரான் றிருக்கோலங்
கண்டிறைஞ்சிச் செப்பு வானால்.

(இ-ள்.) வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும், தரும பரிபாலனத்தையும், கயிலாயகிரியில்எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதிச மேதனுகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற்சிறந்த (நாரத)முநிவர்ஆசையோடுஞ்சென்று செல்லுகையி ல். அங்ஙனம் அனேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்துநிற்கமு ன்னம் பிரகாசித்துக் கட்டளைகள்விதித்துக்கொண்டிருக்கும்இரண் டாஞ்சங்கரனுகிய நந்திதேவரைப்பணிந்து; பின்பு மகாதபோதனர் களும் தேவர்களும்முனிவர்களும்புடைசூழும்படி உமையவள் இடப் பாகத்தில் இலங்கக் கொலு வீற்றிருக்குஞ் சந்த்ரசடாதரனுகிய சிவ பெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணி ந்தெழுந்துபோற்றிக் கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. (உஉ)

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதி
தேவனேநின் றிருத்தாள் போற்றி
மாசின்றி விளங்கருணை யம்பதியின்
வல்லாள மன்ன னென்போன்
ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டி
யுலகிலுள்ளோ ருவந்து கேட்கும்
பாசமுட னெதையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக் கேண்மோ.

(இ-ள்.) பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனே! உன் உபயசரணங்களுக்குட்போற்றிசெய்கிறேன் பூ லோகத்தில் குற்றமற்று விளங்கும் அருணையம்பதி யென்னுந்தலத் துக்கிறைவனுகியவல்லாளமகாராசனென்பவன்தன்பெயரை விளக் கஞ்செய்ய ஓர்புதல்வனைவேண்டியாவர்எப்பொருளைவிரும்பிக்கேட் டபோதினும் அவர் திருப்தியடையும்படி இஷ்டத்துடன் தருகிறே னென்று கொடிபோட்டு, பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக் கேளும் எந்தையே என்றுபின்னுங்கூறுவார்நாரதமுனிவர். எ-று. ()

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீதியை வளர்ப்போ னுண்மையைக்காப்போ
னெறிமுறை தனிற்பிற ழாதோன்
கோதினைக் களைந்த வறமெனு முருவாய்க்
குவலயத் துதித்தநற் பூபன்
பூதலத் துயிர்க ளியாவுந்தன் னுயிர்போற்
புந்தியுட் கருதியே காப்போன்
ஆதியே நினது பதமலர் துணையென்
றனுதினந் தொழுதுவா ழன்பன்.

(இ-ள்.) நன்மார்க்கங்கள் பெருகும்படி வளர்ப்பவன், சத்தியத்தைக்காப்பாற்றத் தக்கவன், செங்கோல் விதிபிசகாதவன், பாவங்களென்னும் இருளைத்துரத்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியேஒருருவங்கொண்டு உலகிற்பிறந்தமேன்மைபொருந்திய அரசன் அல்லாமலும் பூமியில்வாழு சராசரங்களாகிய எல்லாவுயிர்களை தன்னுயிர்போல மனத்திலெண்ணிக்காப்பவன், அடியவர்க்கெளியவன் ஆதிகடவுளாகிய தங்கள்சரண கமலங்களில் மனம்பொருந்திச் சதாகாலமும்பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்து வரும் மெய்த்தொழும்பன் என்று நாரதமுநிவர்கூறினர். எ-று. (உச)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்தமா முனிவன் கூறும் வாய்மையை யீசனோர்ந்து
அந்தவல் லாளன்றன்மை யாமுங்கண் டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய் முநிக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடிகட்குந்
தந்தமாச்சிரம மெய்தச் சாற்றினன் தன்னே ரில்லான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வந்து வல்லாள மகாராசன் பெருமையைச் சொல்லும் நாரதமுநிவன் மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டு, அவ்வல்

லாளமகாராசன் தன்மையைநாமுங்கண்டறியவேண்டுமென்று மன
த்தில்நினைந்து துதிசெய்துகொண்டு நிற்கும் முனிவரையும் மற்றத்
தேவர்கள் இருடிகள் யாவர்களையுந் தத்தம் இருப்பிடம்போய்ச் சே
ரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினார்ஒப்பொருவருமில்லாத உமாமகே
சர். எ-று. (உ௫)

அக்கணங் கயிலைநாத னளகைகோன் றனைய ழைக்கத்
திக்கெலா மதிக்க வன்னோன் றிரண்டபொற்குவியல்தாங்கி
அக்கர வணிந்த வீசனருட்பதம் வந்துபோற்றச்
செக்கர்மே னியனுமாங்கு சிலமொழி யருள லுற்றான்.

(இ-ள்.) அக்கணமேகயிலாயபதியாகியபரமசிவன், அளகாபுரிக்
கிறைவனாகியகுபேரனைவரும்படி கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் எண்
டிசையிலுள்ளவரெவரும் மதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்தபொ
ற்குவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய உருத்திரா
ட்சமாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாக வணிந்த சிவபெரு
மானிடம்வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கச் செவ்வானம் போன்ற
தேககாந்தியுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம்சிலவசனங்களையருளுவார்.

அளகையா ளரசேகேளு மருணையம் பதிவாழ் வேந்தன்
உளமுறு தியைச்சோ திக்கவுன்னிய படியா னீயும்
வளமுறுஞ சீடனாகி மாநிதி யுடனெம் மோடு
புளகமாய் வருகவென்று புகன்றனன் கயிலைநாதன்.

(இ-ள்.) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனேகேள் பூமியில்நா
ம்அருணையம்பதியில்வாழும் வல்லாளமகாராசன் மனவலியைச்சோ
திக்கும்படி எண்ணங்கொண் டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்தசீட
னாகிஅளவிறந்தபொருளோடும்நம்முடன் மனமகிழ்ந்து வரக்கடவை
யென்றுகூறினார் கயிலாயபதியாகியும் திரிநேத்திர முடையராகியும்
விளங்கும் ஜெகதீசன். எ-று. (உஎ)

மாலய னிருவர்கண்டு மனத்தினி லென்றுமில்லா
மால்கொள வும்பராரு மலர்மழை சொரிய வேத
நூல்களுந் துதிக்க யாருநுவலுதற் கரியமாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞ்சங் கமராய் நின்றார்.

(இ-ள்.)விட்டுணுவும்பிரமனுங்கண்டுமனத்தில்ஒருநாளுமில்லா தமகிழ்ச்சிகொண்டு ஒருபால்நின்றுபோற்றவும், தேவர்கள்மலர்மாரி பெய்யவும்,வேதாகமங்கள் துதிக்கவும்,யாவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை ஒரு கூறாகக்கொண்டபரமசிவன் சகலரும்பணி யும்படிசங்கமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார். எ-று. (உஅ)

தேவுறை கயிலைவாழுந் திருவுயர் சிவகணங்கள்
யாவுமெம் மையநற்சீ ரருளினா லாண்டியானார்
பூவுல கினில்வல் லாளன் பொருந்துநற் பதியை நாடிக்
கோமுறையோர்கொண் டாடக் கூட்டமாய் வருவதானார்.

(இ-ள்.) தேவதேவனாகியபரமசிவன்வாழும் கயிலாயகிரியில்வா சஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதை யன்கருணாரசத்தினால் ஆண்டிகளுருவங்கொண்டுஉலகில் இணையில் லாக்கீர்த்தியையெய்திப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாளம காராசன்வாழும்பதியைநோக்கி அரசநீதியோர் கொண்டாடிப்பணி யத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமா னைச் சூழ்ந்துவந்தார்கள். எ-று. (உகூ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

கற்பினி லுயர்ந்துங் கணவனை யிறைபோற்
கருதுதா யொருவரு மிலையோ
பொற்புறு மைந்த ரில்லையோபசிக்குப்
போனக வளிப்பவ ரிலையோ

விற்பன முடைய வரசர்க ளில்லையோ
　　வியப்புட னெங்களைக் கூப்பிக்
கற்பனை யோடு வமுதினைப் படைக்குங்
　　கண்ணிய ரில்லையோ வென்பார்.

(இ-ள்.) கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்தும்தத்தம்கண வனையே தெய்வமாகப்பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்க ளொருவருமி ல்லையோ அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்மைகள் வாய்ந்தமைந்தர்க ளில்லையோ அடியார்கள் பசிவேளையறிந்து அன்னங்கொடுப்பாரில் லையோ மநுநீதியோடுங்கூடிய அரசர்களில்லையோ மனப்பூர்த்தியா ய்எங்களைத்தொழுது அழைத்துக் கொண்டுபோய் பத்திரசத்தோ டும்அன்னம்பாலிக்கும் கண்ணியர்களுமில்லையோவென்று கூறுவா ர்கள். எ-று. (௩௰)

பொன்னளித் தாலும் வேண்டுவ தில்லைநற்
　　பூடணந் தரினும்யாம் வேண்டோம்
துன்னுமா மணிக ணல்கினும் விரும்போந்
　　தொங்குமுத் தாரமுங் கருதோம்
மன்னர்கள் செங்கோ லரசினை யெமக்கு
　　வழங்கினு மனமதி லில்லை
அன்னமீந் தெம்மை யாதரிப் பாரே
　　லன்புட னுண்ணுவோ மென்பார்.

(இ-ள்.) செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங்க ளையழுத்தி யிலங்கும் அழகியபணிகளைத்தரினும் யாம்விரும்போம், பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், தா ழவடமிகத்தொங்குகிற முத்துமாலைகளிலும் மனம்வையோம், அரச

ர்கள்செங்கோலின் விதியைத்தந்த போதினும் மனமகிழ்ந்துவேண்டோம், அறுசுவைபதார்த்த வகைகளோடும் அமுதளித்தெங்களைப் பாதுகாத் தளிப்பார்களானால் மிகவும்அன்பாய் உண்ணுவோமென்றுஅடியார்கள் கூறுவார்கள். எ-று. (௩௧)

நவ்வியங் கரத்தி லிருந்ததை நீத்த
நாதர்சங் கருமமே நற்சீ
ரொவ்விய வருணை மாநகர்த் தெருவி
லொலியெழக் குமுதவாய் மலர்ந்து
வெவ்விய பசியான் மெலிந்தவ ரேற்க
மேவுவ போலவுங் கூவிச்
செவ்விய கொவ்வை வாயராங் கணிகைத்
தெருவினைச் சார்ந்தவ ரானார்.

(இ-ள்.) அழகிய கரத்திற்றாங்கிய மானைத்துறந்தவராகியசங்கமர்சிறப்போங்கி இலங்கும்அருணையம்பதி வீதியில்ஓசைபெறத்தக்கதாகச்செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடியதாகியபசிப்பிணியால்துன்புற்று இரைப்போரைப்போலவரற்றிச்சிவந்தகொவ்வைக்கினிபோன்ற அதரங்களையுடைய கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில்வந்தார் பரமசிவனான சங்கமர். எ-று. (௩௨)

கெண்டைபோல் விழியுங்கிளிநிகர் மொழியுங்
கிளர்மதி வதனமு மென்பூச்
செண்டையார் குழலுங் கந்தம துலவுந்
தெங்கதின் குரும்பை நேர் முலையா
ரண்டையி லிருந்து வல்விடி யளவு
மைங்கணை மாரனாற் புரியுஞ்
சண்டையை யகற்றத் தருபொனை மின்காள்
சாற்றுது மெனவவர் மொழிவார்.

(இ-ள்.) சேற்கெண்டையைப்போன்ற அழகியவிழியையும்,அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும்பூரணச் சந்திரோதயம்போன்ற திருமுக வொளியையும், சீதளநிறைந்தகளபமலர்களாற் கட்டப்பட்டப் புஷ்பச்செண்டை யணிந்துள்ள நெருங்கியகூந்தல்களையும், சுகந்தங்களைத் திமிர்ந்து தென்னங்குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டுகுயங்களையுடையவனிதையர்கள்பக்கலில் இன்றிரவு விடியமளவுமிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தாமரைஇவ்வைந்து மலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும்கரும்பை வில்லாகவும்வளைத்து போர்புரிய எழுந்துநிற்கும் மன்மதன்கணைவலியைத்தடுத் தோட்டும்பொருட்டு பரியமாகக்கொடுக்கும்பொன்னைப் பகருவீர்கள் பெண்களே யென்றுசங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள் கூறுவார்கள். எ-று. (௩௩)

பையர வணிந்த பரமனைப் போன்ற
  பகரும் ஐயகேள் யாங்கள்
பொய்யது முரையோம் வஞ்சக முணரோம்
  புணர்தலுக் கோரிருண் முற்றும்
தையல ரொருத்திக் காயிரங் கனகந்
  தருவதவ் வாறளித் திடின்யாம்
மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திடக் கல்வி
  விளைத்துமன் மதன்வினை தவிர்ப்போம்.

(இ-ள்.) வெவ்விய விடங்களையுடைய சர்ப்பங்களைஆபரணமாகவணிந்த ஸ்ரீகைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரியசங்கமரே! கேளுங்கள்யாங்கள்பொய்வார்த்தைகளைப்பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங்கருத்தோம்;ஓரிரவுமுழுமையுஞ்சுகலீலைகளை யநுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஆயிரம் பொன்கொடுக்கும்நியமமாதலால், அதுபோற்றருவீராயின்யாங்கள்

எங்கள்மனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அஷ்டவிதஆலிங்கன முஞ்செய்துஅனங்கன் கணையுங்கருத்தும் நாணும்படி புணருவோ மென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள். எ-று. (ருச)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரத்தையர்க ளுரைத்தவணந் தந்துடனெவ்
வொருத்திக்கோர் பண்டாரத்தைக்
கரத்தமைத்துப் பிரியாதீர் என்னவுங்கண்
காட்டி மிகக் கட்டுப் பாடா
யுரைத்துவிலை மாதர்களின் வீதியெலாஞ்
சங்கமரா யொளிரச் செய்து
வரத்தைமிகத் தருமருணை நகரினிலெண்
காதமட்டு மருவச் செய்தார்.

(இ-ள்.) அக்கணிகை மாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர்மகிழும்படி கனகம்சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஜங்கமர்களைக்கை வசமாகநியமித்து கங்குல்விடியவும் விட்டுநீங்காதீர்களென்று கண்சாடையினுற் றெரிவித்து மிகவும்கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள்வாழும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படி செய்துஎண்ணிய எண்ணங்களை யெல்லாமுற்றச் செய்யும் அழகிய அருணையம்பதிஎண்காதம்வரையிலுஞ் சுரதலீலைபுரியச்செய்தார்சங்கமராகிய பரமசிவன். எ-று. (ருரு)

விலைமாதர் தனித்தொருவ ரில்லாம
லரிதாக்கி வெய்ய காமன்
கலைமார்க்கப் படிமருவச் செய்தசங்க
மரும்நீங்கிக் கமழு மாநன்

னிலைமார்க்க மாய்ந்திட்ட சீடனுடன்
மேவவந்த நிலத்தை யாளுஞ்
சிலைமார்க்க மறிந்தமன்னன் கண்டெதிற்சென்
றிறைஞ்சியழைத் திருத்திச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) விலைமாதர்கள் தனித்துஎங்கும் கிடைக்காது அரிதாகச்செய்து கொடியமன்மதன் சாஸ்திர விதியின்படி அஷ்டவிதஆலிங்கனமும்நகக்குறி தந்தக்குறி தாடனங்கள் அறுபத்துநான்குவித லீலைகள்இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய சகதீசன்அவணின்றெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும் பொருந்திய நன்மார்க்க நிலையைப்பரிசோதித்த சீடனாகிய அளகேசனேடும் அரசன்அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுகையில், அப்பதியையரசாளுமிறைவனுகியும்தநுர்வேதமார்க்கம் யாவும் பூரணமாயுணர்ந்த மன்னனுமாகியவல்லாளமகாராஜன் சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்து போற்றியழைத்துக் கொண்டுபோய்நவமணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டுப்பிரகாசம் பொருந்திய அழகியஒரு சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்துஅஞ்சலி யத்தனுய் நின்றுகூறுவான். எ-று. (௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணிய தவமோ வன்றிப் பாரினி லியானி யற்றும்
நண்ணிய கருமம் யாதோ நயக்கினவ் வாறு நல்கப்
புண்ணிய வசமோ தேவர் பொன்னடி வருந்த விங்கு[ முன்
கண்ணிய முறுவேன் றங்கள் கடாக்ஷமும் பெறுவேனென்

(இ-ள்.) தமியேன்செய்த தவப்பலனே, அல்லதுஸ்ரீஅருணசலேசுரர்வாழும் இவ்வருணையம்பதியில் எளியேனற்செய்யப்பட்டசத்திரியைகளின் புண்ணியமோ நினைத்துப்பார்க்குமிடத்து பரமசிவத்தைப்பேலெழுந்த சங்கமதேவரின் பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமாகியஉபயசரண கமலஙகள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருள்

சுரந்தவிதியாதோ, அவற்றைத்திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன் மையாயடியேன் நடத்திக்கண்ணியனவதல்லாமலுந்தேவரீர்கருணா கடாக்ஷத்திலுந் தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று.

மன்னகே ளரசுநீதி மார்க்கமும் நீடுவாழி
உன்னையாங் கருதிவந்த தோதுவ முருவில்மாரன்
பன்னுமைங் கணையா லின்றுபடுத்திடுந் துயரை மாற்றக்
கன்னியை நல்கிற்கீர்த்தி கடலேழும் வயங்கு மென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாளமகா ராசனே? மனமகிழ்ச்சியுடன் கேட்பாயாக உன்அரசும், செங்கோன்முறைமையும், நீழிகாலம்வாழி. இப்போது உன்னையாம்வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில், சொல்வோம் உருவிலியாகிய மன்மதனுலெய்யும் முல்லை, அசோகு, நீலோற்பதம், மாம்பூ, தாமரைமல ரென்றுசொல்லப்பட்ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்றுயாம் படுந்துன்பத்தை நீங்கும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கிட்டும்படி செய்வையேயானால், உன்கீர்த்தி எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற்பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம். எ-று. (௩௮)

இதைவிட தேவ ரீருக்
கெழின்மண முடிப்பிப் பேனென்
றதையுணர்ந் தையராஞே
ரரசேகே ளதுமாதொல்லை
வதைசெயுங் காமநோயை
மாற்றுதல் விலைமா தர்க்கே
புதையல்போற் றெரியு மென்று
புகன்றனர் பெரியோ ராங்கு.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பரமாதரை இச்சித்துத்திரிவதைப்பார்க்கி லும்எக்காலமும் தேவரீரைவிட் டகலாமலிருக்கும்படி சிறப்போங்

கியமணஞ்செய்து வைக்கிறேனென்று மிகுபத்தியும் பரிவுங்கொண்டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்புநிலையையறிந்த சங்கமராகியசிவபெருமான் சொல்லுகின்றார்.அரசனே? நான்சொல்வதைக் கேள் இப்போதுநீசொல்லியவார்த்தை கொடியதுன்பத்திற்கிடமாயும்.சுடர்முன் மெழுகுபோல்மனம் ஒருங்குபடாமல் பலவிதகோலங்களைஉண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும்; அதுவல்லாமல்பஞ்சேந்திரியங்களுந்தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தால் நாவறட்சிசெய்யும்சுகப்பிணியைப் போக்கும் ஔடதம் விலைமின்னார்களுக்கே நிக்ஷேபம் போல் கைவலியப்பட்டதேயன்றி இதரமான மாதரறியார்கள், ஆதலான்அவரால் என்பிணியைமாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமரர் கூறினார். எ-று.　　(௩௯)

நிட்டைசெய் வோர்க்கும் போதநிகழ்த்துசங் கமரேதங்க
ளிட்டத்தின் படியான் செய்வேனென்றிறை காவலோறை
லிட்டவிரைவிற் சீரார்வேசையா மொருமின் னாளை
இட்டமா யழைமினென்ன வேகினர்வாயின் மிக்கோர்.

(இ-ள்.) இல்வாழ்க்கையைக் கடந்துசதா நிட்டைசெய்யும்தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்கும் மகிமைபொருந்தியசங்கமஸ்வரூபரே உமதுகருத்தின்படியேநடத்துகிறேனென்று அங்குள்ளகாவற்காரரை அழைத்துநீங்கள் அதிசீக்கிரமாய்சிறப்போங்கியகணிகை மாதர்கள்வாழும் வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ளஓர்மாதை அழைத்துவாருங்களென்று விடைதரக்காற்றினும்அதிவேகமாய் நடக்குங் காவலாளர்கள்சென்றார். எ-று.　　(௪0)

சென்றுவே சையர்கள் வாழுந் தெருமனை தோறும் புக்கு
நின்றங்கு நோக்குங் காலை ஞேயமாய் நடனகீதம்
கொன்றைசூ டியவெம் மான்றன் குழுமுன ராடல்கண்டு
இன்றுத வாதென்றெண்ணி யிறைக்குவந் துரைப்பதானார்

(இ-ள்.) அரசன் ஆக்கினையைப் பெற்றுச்சென்றதூதர்கள்அழகியவிலைமாதர்கள் வாழும்வீதிகளில் மனைகள்தோறும்புகுந்து புகுந்துபார்த்துவருகையில், ஒருவீடாகிலும் நீங்காமல்சுரலயதாளத்தோடுகூந்தபரதநாட்டியங்கள வீணைகாண சங்கீதமுழக்கத்தோடும்பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடிய சிவனடியார்கள்வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்குஞ்சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய்தமதுஅரசனிடம்வந்து கூறினார்கள். எ-று. (சக)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அம்மொழி யோர்ந்த மன்னவன் வெகுண்டே
யமைச்சரை நோக்கியே புகல்வா
னம்மொழி பிறழ்வ தரன்றிருச் செயலோ
நாம்செய்த பூசையின் குறையோ
செம்மொழி யார்ந்த சங்கமர் கேட்ட
தெருவையர் கிடைப்பது மரிதென்
றிம்மொழி யவர்மு னிசைப்பது முறையோ
வன்னவு மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அரசன்கோபித்துத்தன் மந்திரிமார்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம்பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக் குரைத்தமொழிபிரண்டுபோவது ஜகதீசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசுரன் திருவுளச்செயலோ அல்லதுநாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்த பூசையின் குறைவோஎன்செய்வேன், செவ்வியதாகிய இனியசொற்களையுடைய சங்கமர்நம்மைநாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் நாம்புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராசனைப்பார்த்துமந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (சஉ)

சிந்தையிற் கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ்
　செல்வனே பேதையாம் சென்று
விந்தைகொள் வேசை மாதினைக் கொணர்வோம்
　வியாகுலம் விடுமென வவர்வாழ்
சந்தைகொள் வீதி யடர்ந்தவர் மனையிற்
　றங்கிய கோலமு நோக்கிப்
பந்துநேர் முலைமேற் கந்தமு மணிந்த
　பரத்தையர்க் கெடுத்துரைப் பாரால்

(இ-ள்.) மனத்தில் கவலைகொள்ள வேண்டாம் லட்சுமிகடாக்ஷமுள்ள அரசே, கடையர்களாகிய யாங்கள்சென்றுஅடியவர் எண்ணியவண்ணம்அதிரூபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக் கொண்டுவருவோம்,தாங்கள் துன்பமொழியுமென்றுசொல்லி, அவர்வாழும்பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று அவர்கள்மனைகளிற் புகுந்துபார்க்கையில்; எங்குஞ் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும்பந்துபோன்ற அழகிய தனங்களின்மீதுசுகந்தபரிமளங்களையணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச்சிலவார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்லுவார்கள். எ-று.　(௪௩)

மையுலாம் விழிநேர் மாதர்கணெருங்கி
　வாழுமிழ் வீதியி லொருத்தி
மெய்யுலா மரசை நாடிய பெரியோர்
　விரகதைத் தணித்திடு வாரேல்
கையுலாங் கடகப் பணிமணி வடமுங்
　கலித்திடு சதங்கையு மணிந்து
நெய்யுலாந் தயிர்பா லறுசுவை யன்ன
　நிரந்தர முண்டுவாழ் குவரே.

(இ-ள்.) நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசம்பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கள்கூட்டமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வீதியில் யாரானாலும் ஒருமாது உண்மைவிளங்கும் எங்களிறைவனைநாடி நயந்த சங்கமருடைய வெவ்வியகாமநோயைத் தணிப்பாரேயானால், அவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும்; நவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும், முத்துமாலைகளும், ஓசையைக் கொடுக்கும் பாதச்சதங்கைமுதலிய நூபுரங்களை அணிவதல்லாமலும்; நெய் பால்தயிர் அறுசுவை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டுசெதாகாலமும் யாதும் குறைவின்றிவாழ்வார்கள். எ-று. (சச)

இன்னவா றமைச்ச ருரைக்கவம் மின்னா
ரிறைஞ்சியே யாங்க ளெல்லோரும்
முன்னுபு வடியா ரிடம்பொரு ளிரவு
முழுமையு மிருந்திடப் பெற்றோம்
துன்னுமிவ் விரவு கழிந்தபின் நீவிர்
சொற்றது போலவா மமைச்சர்
தன்னகஞ் சலித்து மன்னனுக் கதனைச்
சாற்றவு மாங்கவன் மொழிவான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாய்மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட மின்னலைப்போற் றுவளும் இடையினையுடைய அக்கணிகை மாதர்கள், எதிர்வந்து நின்றுபணிந்துபலவாறுகத்துதித்துநாங்கள் யாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலேசருடையமெய்த்தொழும்பராகியஇவ்வடியார்களிட மின்றிரவு விடியுமளவும் சுகலீலைகளுக் கிணங்கி நடப்பதாய்ப் பொன்னைப் பெற்றுக்கொணடோமாதலால் இந்நாள்செல்லுமானால்தேவரீர் சொல்லியபடிநடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கிஅரசனிடம் வந்துரைக்க, அப்போது கூறுவான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. (சரு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அற்பமிது நமக்கரிதா யிருப்ப தென்கொ
 லந்தோவென் றயர்வுற் றுங்கு
பற்பலவாய் சிந்தைதனி லேக்கமுற்றி
 திறையருளும் பான்மை தானோ
தற்பரனைப் போலெழுந்த சங்கமருக்
 குரைத்த வண்ணந் தருவேனென்று
விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக்
 கணிகையர்பால் மேவினுனல்.

(இ-ள்.) அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பது துற்பலமாகவிருக்கும்காரணம்யாது ஐயோஎன்று அரசன் துன்பமடைந்து, பின்பு பலவிதமாய் மனத்தில் ஏக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல் தானோ ஜகதீசனைப்போல் வடிவு கொண்டு எழுந்தருளிவந்த சங்கமருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படி எவ்வகையிலாவது ஒருபெண்ணைத்தேடித்தருவேனென்றெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும் வல்லாளமகாராஜன் மிகவும் தீவிரமாய் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிக்குச்சென்றான். எ-று. (சகூ)

வே று.

வந்தவ ரெதுகேட்டாலும் வழங்குது மெனப்ப தாகை
அந்தரமளாவ நாட்டி யளித்திடு நாளினின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப் பிறழா தென்னைப்
பந்தமாய்க் காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவே னென்றான்.

(இ-ள்.) நம்பதியைநாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதினும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரியந்தம் உயர்ந்துபறக்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும் நாட்களில், இன்றுவிரகவேதனையால்மெலிந்துநம்மைநாடிவந்த அழகிய சங்கமரு

க்கும் உமதுநோயையகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாருதுஆசையோடுங்காப்பாற்றிய கனிகைக்குஎன்அரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (௪எ)

கரிபரி யுடனும் வேண்டுங்
கனகமுந் தருவேன் முத்துச்
சொரிகிய சிவிகை யீவேன்
றௌல்லுல காள்வ தற்கிங்
கரியசெங் கோலு நல்கி
யவர்க்கியான் பணியுஞ் செய்வேன்
பெரியவர் விரகந் தீர்த்தாற்
பெற்றதா யெனக்கா மென்றான்.

(இ-ள்.) யானை குதிரை முதலியவைகளோடுந் தாங்கள் வேண்டியபொன்னுந்தருவேன்; இதல்லாமலும், முத்துகளினால் அலங்காரஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்; இப்பூமண்டலமுழுமையும்ஆளநினைத்தபோதிலும்என்செங்கோலைக்கொடுத்தாளும்படிசெய்து அவர்கட்குயான்பணிவிடையுஞ்செய்வேன்; இன்றுநாடிவந்த சங்கமரது காமநோயைத்தணித்தால் என்னைப்பெற்ற அன்னையுமாவார்களென்றுஅரசர்க்கரசனாகிய வல்லாளமகாராசன் புகன்றான். எ-று. (௪அ)

உலகினில் வருஞ்சுகத்து ளுயர்சுக மிஃதேயென்று
கலையுணர் முனிவராருங் கழறுவராத லானந்
தலமதினுற்ற செய்யசங்கமர் விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென் னுயிர்கேட்டாலு மீகுவேன்வருவீர்மின்காள்.

(இ-ள்.) கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லாம்மேலாகியசுகம் மானார்விழியினையுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிலில் இன்பமே யதிகமென்று வேதநூலுணர்ந்த முனிவர்களு

ம் கூறியிருக்கின்றார்கள், ஆதலால், நமதுபதியை நாடிவந்த மேன்மைபொருந்தியசங்கமரை வருத்தும் விரகவேதனையை இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத் தானமாகக் கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகைமாதர்களேயென்று கூறினான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (சக)

ஆதர வாகத்தங்க ளாணையின் படியேயாங்கள்
ஏதமிலடியர் தம்மோ டின்புறப் பொருளும் பெற்றோம்
நாதவென் செய்வோ மென்று நங்கையர் பணிந் துரைக்கப்
பூதல மன்னன் வெட்கிப் புகழ்மனைவந்து சார்ந்தான்.

(இ-ள்.)அரசன்சொன்னமொழியைக்கேட்டவிலைமாதர்கள்தேவரீர் ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றுகுற்றமற்ற பரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொருட்டு பொருள் பெற்றுக்கொண்டோ மாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே! யாங்களென் செய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்த மொழியைக்கேட்ட இப்பூமியையாளும் வல்லாளமகாராஜன் நாணமுற்றவனாய் கீர்த்திபொருந்திய தன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தான்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்ற மன்னன்மதி வதனமாறி
　இருப்பதனை மங்கையர்க ளிசைந்துநோக்கி
மல்லமா தேவியரு மிளையா ளாகும்
　வண்மைமிகு சல்லமாதேவி யாரும்
தொல்லுலகைப் புரக்கவல்ல எங்கள்கோவே
　துன்பமுற்ற காரணமென் னவற்றைநீவிர்
சொல்லுமென வடிபணிந்து வினவவாங்கு
　தூயநெறி யோனவருக் கிதுசொல்வானால்.

(இ-ள்.) அரண்மனைவந்துசேர்ந்த வேந்தனுடையபூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலனத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக்கண்டஅவன்தேவிமார்களில் மல்லமாதேவியும் மிகுவண்மைபொருந்திய இளையாளாகியசல்லமாதேவியும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல்சூழ்ந்தஉலகங்களையெல்லாம் ஒருகுடைநிழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும்எங்கள்காதலனே! எந்நாளுமில்லாது இன்றுமனத்திற்றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்னை? அவைகளைதேவரீர் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுபாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க, அங்ஙனம்பரிசுத்தமாகியநிலையினையுடைய வல்லாளமகாராசன் மங்கையர்களுக்கு நடந்த செய்தியைக்கூறுவான். எ-று. (௫௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொரு முதியோர் மாதை
 ரின்பத்தி லிச்சை கொண்டு
வென்றிசேர் நம்மை நாடி
 வினவிய படிக்கி சைந்திம்
மன்றதில் விலைமின் னார்கள்
 வாய்ப்பது மரிதா னேந்தே
னென்றவர் வாய்மை கேட்ட
 வெழின்மனை யாருஞ் சொல்வார்.

(இ-ள்.) இன்று ஓர்பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையுடைய மடந்தையர்கள்மயக்கத்தின்மேல்மனம்வைத்து வெற்றிபொருந்திய நம்பதியைச்சேர்ந்து, நம்மைவினவியவண்ணம்தருவதாகச்சொல்லி இவ்வருணைமா நகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள் வாழும்வீதி யெங்கணுந்தேடியும்கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன்!நான் கொண்டிருந்தவைராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன்? என் செய்

வேன்! அடியவருக்குரைத்த மொழிதப்பிப் போகின்றதே யென்று கூறித்துன்பமுற்றிருக்கும்வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௰௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விரகமுற்ற வடியவர்க்கு வாக்களித்த வேந்தேநின்
மனம்யாதோ வறிகிலோம்யாம்
இருவர்களிற் சிறியவளா மென்னை யன்னோற்
கிசைத்திடவுங்கருத்துளதேலிசைவேனென்று
திருவளரு மன்னனக மகிழ்ந்து நோக்கிச் [ள்
சேயிழையே யடியவரோடரையிற் சேர்ந்து
உருவிலியாற் படுந்துயர மொழிப்பாயென்று
உத்தமனும் பெரியவருக் குரைத்திட் டானல்.

(இ-ள்.) விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக்கந்நோயைத்தணியச்செய்கிறேனென்றுவாக்குத்தத்தஞ்செய்தஎங்களரசே! தங்களுடையகருத்து எத்தன்மையதோ சிறியேங்களறியோம், ஆதலால் எங்களிருவர்களிற்சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யும்படியாய்கருத்திருக்குமானல் தேவரீர்எண்ணங்குறைவுபடாமலவ்விதமே நடக்கின்றேனென்று கூறியபோது, இலட்சுமிகடாக்ஷம்பொருந்திய வல்லாளமகாராஜன் மனமகிழ்ந்து தன்மனைவியைப்பார்த்து பெண்கள் நாயகமே! என் எண்ணத்தைநிறைவேற்றிவைத்த என்னிரு கண்மணியே? நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற் சேர்ந்து அவர்மன்மதனாற்படுந் துன்பத்தைப் போக்குவாயென்றுசொல்லி விடைகொடுத்துப்பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்னன் பெரியவரிடஞ்சென்று, தேவரீர்கருத்தின்படியமைத்தேன் அங்கீகரித்துக்கொள்ளுமென்று மிகுபக்தியோடுங் கூறினான். எ-று. (௰௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அக்கண நன்னீராடி யழகுற வறையுட் சேர்ந்து
மிக்கநல் லியாழை மீட்டி விநோதமாய்க் கீதம் பாடிப்
பக்கலி நெருங்கி யந்தப் பரமனைப் பார்க்குங் காலி
லக்கணி மெய்ய னுங்கே யரியயோ கத்தி லுற்றான்.

(இ-ள்.) இராஜபத்தினியாகியசல்லமாதேவிஉடனே வாசங்கலந்த சுத்தோதகமாடி ஆடையாபரணமணிந்து சுகந்த பரிமளங்களையணிந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துபள்ளியறையுட்பிரவேசித்து இந்திரநீலமரகதங்களாலமைத் தொளிருமஞ்சத்தில் அம்சதூளிகாசயனத்தின்மீ தாரோகணித்துக்கொண் டிருக்கும் அடியவர்பக்கலினின் றுநனிஇன்னோசையைத்தரும் வீணையைமீட்டிக்கீதம்பாடிக்கொண்டுசிலநேரஞ்சென் றபின்பு பெரியவர்சித்திரப்பிரதமைபோ லசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உருத்திராட்சமாலிகாபரணமணிந்துவிளங்கும் மெய்யினையுடைய பெரியவர் யோகநித்திரையிலிருப்பதைக்கண்டாள் சல்லமாதேவி. எ-று. (௫௪)

பின்னுமம் மங்கையந்தப் பெரியவர் மகிழ வெண்ணித்
துங்குமங் கவர்மீ துற்ற சுகந்தநீ ரெடுத்துத் தூவி
நன்னயத் துடனே நிற்க நயனமுந் திறவா தன்னோர்
தன்னையும் நோக்கா தாலுந் தயங்கியங் குரைப்ப தானாள்

(இ-ள்.) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசிஅங்ஙனம்யோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர்மனமகிழத்தக்கதாக நினைந்துபிரகாசம்பொருந்திய மஞ்சத்தின்மேலிருக்கும் அவர்மீதுசுகந்தமுறவும் பனிநீரையெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயவசனத்தோடுநின்றும் கண்விழியாமலும் தன்னையுநோக்காமலுமிருப்பதை யுணர்ந்ததேவி சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள். எ-று. (௫௫)

வேந்தனு னுரைத்த வாய்மை
　வீண்பட முறையோ வந்தோ
ஏந்தலே யென் றிறைஞ்சி
　யெழிலுறு மடந்தை யாங்கு
சாந்தமாய் மேல் விழுந்து
　தழுவவப் பரம ராேனார்
ஏந்தவுங் குழந்தை யாகி
　யின்புற வழுவ தானார்.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய எங்கோமானுரைத்தவாய்மைவிர்த்தமாவது தருமமோ! ஐயோ,கடவுளேயென்றுதொழுது அழகுலாவும்அவ்விராஜபத்தினி அங்குநித்திரையிலிருக்கும்பெரியவர்மேல்மெதுவாய்ச்சார்ந்துஆலிங்கனஞ்செய்கையில், ஸ்ரீகயிலாயபதியாகியசிவபிரான் எந்துங் குழந்தைவடிவமாகி யவ்வணங்குகளிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாக செங்குமுதம்போன்ற அழகியவாயைத்திறந்து அழவாரம்பித்தார். எ-று. (௫௬)

அரனொரு குழவி யாகி
　யலறியே யழும்போ தங்கே
பரமனார் செயலென் றெண்ணிப்
　பார்த்திபன் விரைவில் வந்து
கரமதி லெடுத் தணைத்துக்
　களிப்புட னுச்சி மோந்து
விரகுட னிருக்கும் போதவ்
　விமலனு மறைந்திட் டானல்.

(இ-ள்.)திருக்கயிலாயபதியாகியபரமசிவம்ஒருகுழந்தைவடிவாய்அலறியழுகின்றசெயலறிந்தஅரசன், இதுஆண்டவனாகிய அருண

சலேசரின் றிருவிளையாடலென்றுநினைத்து மிகத் தீவிரமாயங்குச் சேர்ந்து, தாமரைமலர்போன்ற விருகரங்களாலெடுத்தணைத்துமுத் தமிட்டு உச்சிமோந்துமிக்ககாதலோடும் பேரானந்தங்கொண்டிருக் கையில், சகதீசனுகிய எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார். எ-று.()

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனே நினது திருவுளச் செயலை
யறிவமோ வறிவிலோம் யாங்கண்
மெய்யனே கண்கண் மூன்றுடை யானே
வேதனே வேதநா யகனே
துய்யனே யெம்மைச் சோதனைச் செயலோ
சுதனெனத் தோன்றியே மறைந்தீர்
செய்யனே யெங்கட் கென்விதி யென்று
தேவியோ டரசனு மெலிந்தான்.

(இ-ள்.) சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய ஐயனே தேவரீரது திருவுளச்செயலைமடமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்வோமோ வேதஸ்வரூபமானவனேவேதங்களுக்குத்தலைவனேபரிசுத்தமானவனே திரிநேத்ரதரனே உண்மைப்பொருளானவனே உமதுபரிசுத்தம் பொருந்திய உபயசரணாரவிந்தங்களுக்குத்தொண்டராகிய எளியோங்களைச் சோதனை செய்யும்பொருட்டோபுதல்வனுகவுந்தோன்றி மறைந்தீர்மேன்மையுற்றவனே,எங்களுக்கென்னவிதியென்றுமங்கையருந்தானும் ஆற்றப்படாததுன்பத்தி லழுந்தினுர்கள். எ-று. (ருஅ)

கொற்றவ னிவ்வா றுளமெலிந் தாங்கு
கோவெனக் கதறுமக் காலை
நற்றவத் தோர்க டுதிசெயு மீச
னுயகி யுடன்விடை யேறிச்

சுற்றிலுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விதிமால்
றொடரவு மருணையம் பதிவாழ்
வெற்றிகொ ளிறைக்குத் தெரிசன முதவ
விரகுடன் பணிந்தவன் றுதிப்பான்.

(இ-ள்.) அரசன் இவ்வகையாய் மனம்வெதும்பிக்கோவென்று வாய்விட்டலறி நிற்குங்காலத்தில் மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடையவர்கள்போற்றிப்பணியத்தக்கபரமசிவம்பார்வதிதேவியோடும் வெண்ணிறமுள்ள ருஷபாரூடராய் அநேகசிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும், பிரமனும் விட்டுணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும்அருணையம்பதியைஆளும் வல்லாளமகாராசனுக்குத் தரிசனந்தந்தமாத்திரத்தில் ஆவலோடும்பூமியில்பணிந்தெழுந்துசிரத்தில்இருகரங்களையுங் கூப்பித் துதித்தான். எ-று. (௫௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியே சரண மண்மே லடியரைக் காக்க வல்ல
சோதியே சரணங் கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுண்டப்
பாதிமா மதிய ணிந்தபரமனே தமியேற் குற்ற
நீதியைத் தாங்க வோர்செய் நின்மலா வருளுவாயே.

(இ-ள்.) ஆதிநாயகனாகிய தேவனே சரணம் உலகில் அடியார்களைச்சோதித்தாட்கொள்ளவல்லஜோதிவடிவான பூரணனேசரணம் அருட்பெருஞ்சுடரேசரணம், கங்கையையும் சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய்பொன்போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற்றரித்தபரம்பரனே, அடியேன் செங்கோல்விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைக்கடாக்ஷித்தருளல் வேண்டுமென்று தொழுதான். எ-று. (௫௨)

சுந்தர மன்ன கேண்மோ சுதனுமக் கியாமே யானேம்
மந்தத்தின முனக்கே யறைவிதி முடிப்போ மென்று
சந்த்ரசே கரனர் வாழ்த் திச்சார்ந்தனர் கயிலேபின்னர்ப்
பந்தமா யுலகை வேந்தன் பண்புடனண்டு வாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகுலாவும் கீர்த்திபொருந்திய அரசனேகேட்பாயாக யாமே உனக்குப்பிள்ளேயாய்த் தோன்றினபடியால், உன் அந்திய காலத்தில் வேதவிதியிற்கூறுஞ்சடங்குகளேச்செய்துவருவோமென்றும் சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழக்கடவைஎன்றும்கூறித் தேவகணங்களுடன்கயிலாயகிரியைச்சேர்ந்தபின்பு, மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணேயம்பதியைஆண்டுவாழ்ந்துவந்தான். எ-று. (சுக)

ஏழாவது,

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ருகஉ.

11. திருவண்ணாமலைத்தலத்தி னெட்டுத் திக்குகளிலும் பார்வதிதேவியார் முதல்பல தேவர்களாலும் உண்டாக்கப்பட்ட அநேகதீர்த்தங்களின் மகாத்மியம்; இப்போது சிலதீர்த்தங்கள் மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# தீர்த்தச் சருக்க வசனம்.

இந்தஅக்கினிமலைக்குக் கிழக்குத்திக்கில் இருப்பது இந்திர தடாகம். இதில் தைப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்தால் பிர்மத்திதோஷம் போய்விடும். முன்புதேவேந்திரன் ஸ்நானஞ்செய்து தன்தீவினைகளைத்தீர்த்துக்கொண்டான்.

தென்கிழக்கிலிருப்பது அக்கினிதீர்த்தம். இதில்பங்குனிமாதம்பௌர்ணிமியில் முழுகினல்ஸ்திரீகளால் வந்தபாவந்தீரும் இந்தப்படிமுன்புஇதில் ஸ்நானஞ்செய்து நேரிட்டபாவத்தை அக்கினிதேவன்போக்கிக்கொண்டான்.

தெற்கிலிருப்பது யமதீர்த்தம். இதில்முழுகினல் வியாதிபோம்இந்தப்படி யமனுக்குற்ற வியாதியை இதில்மூழ்கிப்போக்கிக்கொண்டான்.

நிருதிமூலையிலிருப்பது நிருதிதீர்த்தம் இதில்ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குப்பகைகள்தீரும் நிருதியானவன் இதில்மூழ்கினதினலே பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான்.

மேற்குத்திசையிலிருப்பது வருணதீர்த்தம். இதில்முழுகினல் நவக்கிரகங்கள் நன்மையைக் கொடுப்பார்கள்.

வாயுதிக்கிலிருப்பது வாயுதீர்த்தம். இதில்ஸ்நானஞ்செய்தால் எல்லாத் துன்பமும் தீரும்.

வடக்கிலிருப்பது குபேரதீர்த்தம். இதில்முழுகினல்தரித்திரம் போய்விடும்.

ஈசான்னிய திக்கிலிருப்பது அசுவினிதீர்த்தம். இதில்முழுகினல்பரமசிவனைச் சேரலாம்.

முன்சொன்ன யமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கிலிருப்பது அகஸ்தியதீர்த்தம். இதில்முழுகினுல் கல்வியில் சிறந்தவர்களாவார்கள்.

முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்திற்கு அருகிலிருப்பதுவசிஷ்டதீர்த்தம். இதில்ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகினுல்சாஸ்திரங்களெல்லாம் விளங்குவதுமன்றிப் பாவமும் போய்விடும்.

இப்படிஇன்னும் அனேகபுண்ணியதீர்த்தங்கள் உண்டு.

அருணசலத்திற்கு வடபக்கத்தில் திருநதியென்று ஒருநதிஇருக்கின்றது. அதில்முழுகினுல் நாம்நினைத்தவரங் கிடைக்கும்.

தென்பக்கத்தில் சோணநதியிருக்கின்றது அதில்முழுகினுல் துன்பங்களெல்லாம் நீங்கும்.

மேற்பக்கத்திலிருக்கிற புண்ணியநதியென்கிற நதியில்முழுகினுல்நல்லஉருவத்தையும் வேண்டியபேறும் அடையலாம் ஆதியில்சூன்என்கிற ஒருஅரசன் இதில்முழுகின பலத்தினுலே தனக்குவந்தபெண்ணுருவம் நீங்கிநல்லஉருவத்தைப் பெற்ருன்.

முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடக்கிலிருக்கிற சேயாறுஎன்கிற நதியில் முழுகினுல் நினைத்தவரத்தை யடையலாம்.

ஆலயத்துக் குள்ளிருக்கும் சிவகங்கை என்னுந்தீர்த்தத்தில் மாசிமகத்தில் முழுகினுல் எல்லாத்தேவர்களைப் பார்க்கிலு மேன்மைபெறலாம்.

அந்தச் சிவகங்கைக்குக்கிழக்கிலிருக்கிற சக்கிரதீர்த்தத்தில்முழுகினுல் சிவபதத்தை யடையலாம்.

கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையிலிருக்கிறது பிரமதீர்த்தம் இதில் முழுகினுல் பிறவிநீங்கும்.

இந்தத்தீர்த்தங்களிலும் நதிகளிலும் முழுகிஇத்தலத்தில் தானஞ்செய்தால் ஒன்றுகோடியாகப் பலனுண்டாகிநற்கதிஅடையலாம்.

தீர்த்தச் சருக்க வசனம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

# எட்டாவது,

# தீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி லாசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையிரு
பதம்போற்றித் திரையான் முத்தந்
தருமலையு மொருமலையுந் தொலைத்தமலைக்
கிழவனிரு சரணம் போற்றிப்
பொருமலையு மிரங்கலையு மடியாருக்
கொழிக்கவழற் பொருப்பாய் நின்றென்
கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை
மடந்தையையுங் கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய மூத்தபிள்ளையாருடைய இரண்டுபாதங்களையும்வணங்கி, அலைகளாலேமுத்துக்களை கொழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையும் கிரௌஞ்சமென்னு மலையையும் அடக்கிய குன்றுதோ விடலுக்குரிய சுப்பிரமணியர் பாதத்

தைவணங்கித் துன்பத்தையும் சோர்வையும் அடியார்களுக்குஒழிக் கஅக்கினிமலையாக நின்றுஎன்னுடைய பிறவியைக் கெடுக்குஞ்சிவ பிரானையும் மரகதநிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனத்திற் சேர்ப்பாம். எ-று. (க)

கலி விருத்தம்.

தேங்கு மன்பிற் சிவபுரா ணந்தனி
லோங்கு ருத்திர சங்கிதை யோதினன்
பாங்கி லிங்க புராணப் பரப்பினு
மீங்க றிந்த படியு மியம்புவேன்.

(இ-ள்.) பெருகியஅன்பினாலே சிவபுராணத்தில்உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன். பெருமையாகிய இலிங்கபுராணத்துள் விரித்துச்சொல்லப்பட்டதை நானறிந்ததன்மையையுஞ் சொல்வேன். எ-று. (உ)

ஆதி வேத னருளச் சனகனும்
வேதம் வல்ல வியாத னுக் கீந்தனன்
சூத னுக்கவன் சொல்லினன் சூதனு
மேதஃ மற்ற விருடியர்க் கீந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆதியிலேபிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்ல, அச்சனகர்வேதங்களில் வல்லவராகிய வியாசருக்குச்சொல்ல அவ்வேதவியாசர்சூதரிஷிக்குச்சொன்னார். அச்சூதமகாமுனிவரும் குற்றமற்றநைமிசாரணிய முனிவர்க்குக் கூறினர். எ-று. (ங)

வன்னி மாமலைத் தோற்றமும் வான்மலைக்
கன்னி பாகங் கலந்தது முன்னமே
சொன்ன தாதலி னுங்க தொழித்ததன்
பின்ன ருள்ள கதைசில பேசுவாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமயமான பெரியமலைதோன்றியதும், பெருமையமைந்த பர்வதராஜகுமாரியாகியபார்வதி, சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமே சொன்னபடியினால் அதைநீக்கி அதற்குப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோம். எ-று.

தீர்த்த மும்மதிற் செய்தரு மங்களும்
வாய்த்த வெற்பின் வலமுமி லிங்கமு
மேத்தி டாதவ ரெய்து மிகழ்ச்சியும்
பார்த்த ரன்பொருள் கொண்டவர் பாவமும்.

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களின் மகிமையும், அதிற்செய்யப்பட்ட தருமங்களும், அக்கினிமயமாய் தோன்றிய கிரிப்பிரதக்கிணத்தின் மகிமையும், இலிங்கமகத்துவமும், சுவாமியைவணங்காதவ ரடையுமிகழ்ச்சியும், அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப்பார்த்தும் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும். எ-று. (ரு)

பந்த மாயறி யாதுசெய் பாவமுஞ்
சிந்தை யார வறிந்துசெய் தீமையு
முந்தை யோர்க ளொழித்த முறைமையு
மெந்தை நான் மகிழ்வுமி யம்புவேன்.

(இ-ள்.) முன்செய்தவினையால் மயங்கியறியாமற் செய்தபாவமும், மனதாரஅறிந்து செய்தபாவமும், முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகுபூனையின் செய்கையுஞ் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (சூ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில் கோதமனு ரீசன்
றிருமுகனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றண்ணுற்
செனித்திடு மறையோ னங்கு
வுருப்பொலி கனலோ னென்ன
வுதித்தன னவனை நோக்கிப்
பொருப்பிறை யவனைப் பூசை
புரியெனப் புகழ்ந்து சொன்னான்.

(இ-ள். உலகத்தில் ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி, சுவாமிசந்நிதிமுன்வேள்வி யொன்றுசெய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்கஅழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தச்சுவாமி கிருபையால் முன்னமேதோன்றியிருக்கிற சிவப்பிராமணன் அந்தயாகத்தில் *அக்கினிசொரூபம்போலப் பிறந்தான்; அவனைப்பார்த்துக் கிரிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ் சொன்னார். எ-று. (எ)

மற்றுமேழ் தருப்பை தீயி
 லிடுதலு மலர்மா தென்னக்
கற்றையங் குழலேழ் மின்னா
 ருதித்தனர் கணிகை மாராய்
நிற்றலு மிறைவர் முன்னே
 நிருத்தமே புரியு மென்று
னற்றடம் பலவுங் கண்டு
 நகரமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) அதன்பின் கௌதமர்எழுதருப்பையை யெடுத்துக்குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்ட அளவில், இலட்சுமிபோலக்கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய மின்னற்கொடிபோன்ற எழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள்; அவர்களைப்பார்த்துநீங்கள்சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டியஞ்செய்து வாருங்களென்றார், அவர்கள்நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள். எ-று. (அ)

மந்திரம் பரவும் வன்னி மலைதனக் கடுத்த கீழ்பா
லிந்திர தடமுண் டாந்த விந்திரன் முதலே கண்ட

---

* அக்கினி சொரூபம்போல் பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌதம புராணத்தில் தெரிந்து கொள்க.

தந்தரத் தமரர் தாமு மதிற்றின் மூழ்க லாலே
சந்தனக் குழம்பு நாறு மணக்குமைந் தருவின்மாலை.

(இ-ள்.) தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திசையில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு; அது இந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது; தேவலோகத்திலுள்ளதேவர்கள் அதில்நித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக் குழம்பின் வாசனையும் கற்பகப்புட்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும். எ-று. (கூ)

பரமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திடிற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்று லதினலம் பேசலாமோ
சுரர்பதி மூழ்கி முன்னே தொடர்ந்த தீவினைக டீர்ந்தா
னிரவி யுள்ளளவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

(இ-ள்.) மேன்மைபொருந்திய அந்த இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்துஒருகைசலம்ஆசமனஞ்செய்தால், கோடி பிரமஹத்திதோஷம் போமென்று லதன்பெருமையைப் பேசக்கூடுமோ! இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத் தெய்வலோகத்தையும்பெற்றான். எ-று. (ய)

அங்கதன் பெயராந்தீர்த்த மருணைமால் வரைத்தென்கீழ்ப்பாற், பொங்கிய ததனின் மீனத் திங்கட்பூ ரணையின் மூழ்கிற், செங்கையற்கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழையவரால்வந்து, தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமுந் தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்.) அருணசலத்துக்குத்தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு; அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில்முழுகினல் செம்மையானகயல்மீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகிய பவ

ளம்போன்றவாயையும் திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணமு மு டைய மாதர்களால் வந்துபொருந்திய பாவமுந்தீரும்; தருமமுந்தவ முஞ்சேரும். எ-று. (கக)

வன்னிமுன் னொருநா ளேழு
வறைக்குல முனிவர் காதற்
றுன்னிய மடந்தை மாரை
விரும்பத் தன் சுவாகை யந்தப்
பன்னியர் வடிவ மாகப்
புணர்ந்துமேற் படர்ந்த பாவந்
தன்னைத்தான் கண்ட வந்தத்
தடத்தினிற் படிந்து சாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன் முற்காலத்தில் ஒருநாள்வேத முணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய ஆசைக்குரிய பத்தினிமார்களை விரும்ப, அதைததன் பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவியறிந்து அந்தமாதர்வடிவத்தைத் தானெடுக்கப் புணர்ந்து, மேலேகினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னாலேஉண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்டான். எ-று. (கஉ)

தென்றிசைத் தரும தீர்த்த முளத்திற்
செறிந்து மூழ்கிற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாகு முடற்பிணி
பொடிபட் டோடும்
வென்றியிற் காலன் முன்னாள்
விதிப்படை தொடர மேனி
குன்றிய சாபந் தீர்த்தா
னதனிடைக் குளித்து மாதோ.

(இ-ள்.) பின்னும் அந்தமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யம தீர்த்த மென்றொன்றுண்டு, அதில்அடைந்துமூழ்கினால் உடல்பொன்வடிவ மாகும்; தேகத்திலுள்ளவியாதிகள் பஸ்மீகரப்பட் டொழிந்துபோம்

வெற்றிபொருந்திய பிர்ம்மாவினது ஆயுதந்தொடர்ந்து அதனல்தே கங்குன்றினதையமனுனவன் அதில்மூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டான்.

நீங்கரு நிருதி தீர்த்த முளதுமே னிருதி கோணத்
தாங்கதின் முழுகி னுருக் கரும்பகை யணைத்துந் தீரு
மோங்குமத் தடத்தின் முன்னே யுருகியே நிருதி மூழ்கி
வீங்கிய கனற்கட் பேழ்வா யலகையின் விசயம் பெற்றான்.

(இ-ள்.) நீங்குதற்கரிதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதி மூலை யிலிருக்கின்றது, அதில்முழுகினவர்களுக்குஅரியபகைகளெல்லாந் தீரும்; உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகினபலத்தினல் நிருதியானவன் மிகுந்தநெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் பிளவு பட்ட ஆழமாகியவாயையுமுடைய ஒருபேயைத்தன்வசமாக்கிக்கொ ண்டான். எ-று. (கச)

வசையறு மலேக்கு மேல்பால் வளம்பெறு வருணதீர்த்த
நசைபெற வதனின் மூழ்கிற் கிரகமொன் பானுநன்று
மிசைபெறக் கிரக மெல்லா முழுகுமவ் விடத்தில் வாயு
திசையினிற் பவன தீர்த்த முழுகிலெத் துயருந் தீரும்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத்திக்கில் வளப்பமு ள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, ஆசையுண்டாகஅதில்முழுகி னல் ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும்; ஏனெனில் மு ன் அந்தஒன்பதுகிரகங்களும்மூழ்கி தங்களிஷ்டசித்தி யடைந்தனர் அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு வாயுதிக்கில் வாயுதீர்த்தமென் றென்றுண்டு, அதில்முழுகினல் எல்லாத்துன்பமுந் தீரும். எ-று. (கரு)

வடதிசை குபேர தீர்த்த முழுகினர் வறுமை போமத்
தடமதிற் குணபா லீசன் மருத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம்
புடைசெறிந் ததனின் மூழ்கிற் புலையரிற் கடையர் ரேனு
மடைவுடன் வருண நான்கி லதிகமா யரணைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வடக்குத் திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம்நீங்கிப்போகும் தீர்த்தத்திற் குகிழக்கே, ஈசானியதிக்கில் அசுவினிதேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தம்இருக்கின்றது, அதனிடத்திற்சென்றுஅதில்முழுகினுல் நீசரைப்பார்க்கிலும்இழிந்தவராயிருந்தாலும்பெருமையோடுநான்கு வருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசிவனைச்சேர்வார்கள். எ-று. (கசு)

அந்தகத் தடத்திற் றென்பா லகத்தியத் தடமுண் டங்கே
முந்திய கன்னி மாதம் மூழ்கியுட் கொண்ட பேர்கள்
சந்திர வதனங் கண்டார் தமிழ்க் கவிக் கரச ராவர்
செந்திரு மயிலுங் கல்விச் செல்வியுஞ் சேரு மன்றே.

(இ-ள்.) முன் தெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அகஸ்தியமுநிவராலேற்படுத்திய அகத்தியதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதிற்புரட்டாசிமாதத்தில்முழுகி ஒருகைஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள், இலட்சுமியும் சரசுவதியும் அவரிடத்தில்சேர்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (கஎ)

தனபதி தடத்தைச் சேர வதிட்டனார் தடமுண் டந்த
முனிவரைப் பசியின்மூழ்கி முனிவரிற் றலைமைப்பெற்றார்
ரனையதின் மூழ்கி னார்கட் கங்கமுஞ் செங்கை நெல்லிக்
கனியென விளங்கும் பாவக் கடலதுங் கடப்பரன்றே.

(இ-ள்.) முன்சொன்னகுபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவசிட்டமுனிவராலேற்படுத்தப்பட்ட வதிட்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில்முழுகி முநிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையாயிருக்கப் பெற்ருர்; அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குவேதத்திற் சங்கமாயுள்ள சாத்திரங்களெல்லா முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலவிளங்கும், பாவமாகிய கடலையுங்கடப்பார்கள். ()

கங்கைவேற் குமரனானை முகத்தவன்
  கதிரோன் வெற் பின்
மங்கையோர் வடுகன் கன்னி
  மதியன்மெண் வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கய மடந்தை தேவர்
  குடைதடம் பலவுஞ் சூழு
மங்கதோர் தடத்தின் மேன்மை
  மறைகளு மறிவு றாவே.

(இ-ள்.) கங்கை வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியர் யானைமுகத்தையுடைய விக்கிநேசுரர், ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன், பர்வத குமாரியான பார்வதி, வயிரவர், சத்தகன்னிகள், சந்திரன், அஷ்டவசுக்கள், வெண்டாமரை மலரில் வசிக்கும் சரசுவதி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள்முழுகிய தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அவைகளில் ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின் பெருமையைவேதங்களும்சொல்ல அறியா.

ஒருநதி தானு மொவ்வாத்
  திருநதி வடபா லாக
வருநதி முழுகிப் பூமான்
  மாயவ னுரத்திற் சேர்ந்தா
ணருமதை பரவுஞ் சோண
  நன்னதி தென்பாற் றேன்றுஞ்
சுரநதி யமுனை பொன்னி
  படிந்துதந் துயரந் தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருநதியையும் ஒப்பச் சொல்லக்கூடாத திருநதி என்று ஒருநதி, அருணசலத்தில் வடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு, அதில் இலக்குமி முழுகி விட்டுணுவினுடைய மார்பைச் சேர்ந்தாள், நர்மதா நதியினல் வணங்கப்பட்ட சோணமென்று ஒருநதி, அருணசலத்து

க்குத்தென்பாரிசத்தி லிருக்கும்; அதில் கங்கை, யமுனை, காவேரி, முதலிய நதிகளெல்லாம்வந்து முழுகித் தங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். எ-று. (உ0)

புண்ணிய வாறு தெய்வ மலைக்குமேற்
 றிசையிற் பொங்கும்
நண்ணிய புண்ணி யாற்றா ரென்றுபேர்
 நகரந் தானும்
எண்ணிய நதியின் மூழ்கி யீழனென்
 றரசன் றீங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந் தீர்ந்தான் வடிவமும்
 பேறும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின்மேற்பக்கத்தில் புண்ணியநதியென்று ஒன்றுண்டு, அதனருகில் புண்ணியாற்றூர் என்றுஒருநகரமுமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழனென்கிற அரசன் தனக்குத்தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவை அந்நதியில் முழுகித்தீர்ந்து நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான். எ-று. (உக)

திருந்துசே யாறு முன்சொற் றிருநதி வடபாற் றோன்றும்
பொருந்தவே லெறிந்து செவ்வே ளழைத்தவப் புனித நீரி
லருந்திக ழயிலோன் மூழ்கி யசுரரைத் தொலைக்குஞ் சீரு
மருந்தயி லமரர் சேனா பதியெனும் வரமும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய சேயாறுஎன்னுநதி முன்சொன்ன அழகமைந்த கண்ணியநதிக்கு வடபக்கத்திலிருக்கும், அதுமுன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந்தழைத்த பரிசுத்தமான தீர்த்தம்; அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அச்சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானஞ் செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேரும்பெற்றார். எ-று. (உஉ)

நிருத்தரா லயத்தி னுள்ளே சிவதட முளது நித்தங்
கருத்தினி னினைத்தாற் றெய்வக்கங்கையிற் படிந்ததொக்கு
முருத்திரர் பலரு மாசி மகத்திலே யுகந்து மூழ்கி
யெருத்தினி லிருந்துதேவ ரெவரினு மேற்றம் பெற்றார்.

(இ-ள்.) அனந்தம் திருவிளையாடல்களைச்செய்யும் ஆலயத்திற் சிவகங்கையென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு; அதைத் தினந்தோறும் தன் மனதிலே நினைத்தாற் கங்கையில்முழுகிய பலனுண்டாகும்; அநேக உருத்திரர்கள்மாசிமாதத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இடபவாகனரூடரா யெல்லாத்தேவர்களிலும் மேன்மைபெற்றார்கள். எ-று. (உரு)

சக்கர தீர்த்த மந்தத் தடத்தினிற் குணபாற்றோன்று
மைக்கட லனையமேனி வராகமால் படிந்த தாகு
மக்கரை வலமாய் வந்தோர் முழுகினோ ரருந்தி னோர்க
டுக்கசா கரம்விட் டீசன் றுணைப்பதம் பெறுவரன்றே.

(இ-ள்.) சக்கரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம், முன்சொன்ன சிவகங்கையென்னுந் தீர்த்தத் துக்குக்கிழக்கி லிருக்கின்றது; அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிறம்போன்ற கருநிறமுடைய விட்டுணு வராக அவதாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்றதாகும்; அத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதில்முழுகினவர்களும் அந்நீரைஉட்கொண்டவர்களும் துக்கசமுத்திரத்தில்நின்று நீங்கிச் சிவபிரானது இரண்டுபாதங்களையும் இடபமாகப் பெறுவார்கள். எ-று. (உச)

நாயக னமருங்கோயின் மருங்கினி னளிநக் கோயிற்
றூயவன் பெயராந் தீர்த்தத் தீயவன் றிசையிற்றோன்றுங்
காயமத் தடத்திற் றோய்ந்தார் பிறவியாங் கடலிற்றோயா
ராயிரம் ஜனனந்தோறு மடைந்த தீவினையுந் தீர்ப்பார்.

(இ-ள்.)அருணசலேசுரர்எழுந்தருளியிருக்கின்றகோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் தாமரையாகிய சிறந்த ஆலயத்தில்வசிக்கும்பிரமனலமைக்கப்பட்ட பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம் உண்டு, அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில்முழுகார்கள். கீழ்ச்சென்ற ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்த தீவினையுந்தீர்ப்பார்கள். எ-று. ()

அத்தட முழுகிச் செம்பொன் னணுவள வளிப்பாராகிற்
சத்தசா கரஞ்சூ ழிந்தப் புவியெலாந் தனத்தி னுலு
முத்தணி மணியி னுலு நிறைத்தது முழுது மீசன்
பத்தர்பா லளிக்கு மந்தப் பலத்தினு மதிகமாகும்.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து தங்கம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாரானல் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தஇப்பூமிஎல்லாம்சொர்னத்தினுலும்,நவரத்தினங்களினுலும்நிறைத்து அவைகளையெல்லாம்சுவாமியினுடையபத்தரிடத்திற் கொடுக்கும்பலனிலு மதிகமாகும்.

தேனகு தடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானீந்தோர் வெள்ளைத்
தானவா ரணஞ்சூழ் செம்பொற் சயிலநேர் விமானத்தேறி
மேனகை யரம்பை தூய கவரிக ளிரட்ட வேவி
யானிலோர் மயிர்க்கோர் கற்ப மரன்பதத் திருப்ப ரன்றே.

(இ-ள்.) தேன்பொருந்தியபுட்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்டவெள்ளையானைகள்சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்னமயமான விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை அரம்பை என்கிறதேவதாசிகள் இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவரிவீசப்போய், அப்பசுவின் மயிர் ஒன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்.எ-று.()

காலமே யதனின் மூழ்கிக் கரியவா னளித்தோர் கோல
நீலமால் வரைபோனீல நெருங்கிய விமானத் தேறிச்

சூலமே பிடித்துப் பூதகணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ் கின்றபரமபதத் திருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தத்தில் சூர்யோதயகாலத்தில் விதிப்படிமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள், அழகுபொருந்திய உந்நதமானநீலமலைபோல்விளங்கும் நீலரத்தினமிழைத்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதம்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்து வந்து வணங்கநெற்றிக்கண்ணையுடையசிவனதுபரமபதத்திலிருப்பார்கள்.

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை
விடைகளா யிரஞ்சூழ் முத்தின்
கொள்ளையாம் விமானத் தேறி
யிமையவர் குழாங்கொண் டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர்
மழைக்குடை செருப்புத் தந்தோ
ரெள்ளரும் பரிமா வீந்தோ
ரிந்திர பதத்திற் சேர்வார்.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகி வெள்ளைப்பசுவைவிதிப்படிதானங்கொடுத்தவர்கள், ஆயிரம் வெள்ளையிடபங்கள் சூழ்ந்த முத்தினுலலங்கரிக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மைபொருந்திய விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவணங்க, ஸ்ரீஅருணசலேஸ்வரருடைய திருவடிநிழலிற்சேர்வார்கள், மழைக்குடையும், (வெயிலுக்கு) பாதரட்சையுங்கொடுத்தவர்களும்இகழ்தலில்லாதகுதிரைகொடுத்தவர்களும் இந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள். எ-று. (உகூ)

கன்னியைத் தான மாயக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர்
பொன்னிய லுலகிற் போகபூமியி லளகை நாட்டின்
மின்றிகழ் மலரோ னாட்டில் விரும்பின நுகர்ந்து தேவர்
சென்னியால் வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தக்கரையில் கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தேவர்கள்வசிக்கும் பொன்மயமான போகபூமிஎன்கிற புண்ணியஸ் தானத்திலும், சுவர்க்கலோகத்திலும், குபேரனுடையஅளகாபுரிபட் டணத்திலும், பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும்.சிலசிலநாட் களிலிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துத்தேவர்கள் தலையாலேவணங்க அதன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள். எ-று. ()

உத்தம தலத்தினுற் கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்ன
நித்தமாங் காசிமீதோ ரவிழ்ப்பலன் றனக்குநேரா
தத்தலத் தனந்தகோடி யருந்தவர்க் குதவுமன்னஞ்
சத்திய வருணை நாட்டி லவிழ்ப் பலன்றனக் கொவ்வாதே.

(இ-ள்.) உத்தமமாகியதலங்களிற்கோடிஅருமையாகியசிவயோ கிகளுக்குபடைத்தஅன்னத்தின்பலன், நித்தியமாயிருக்கிறகாசியில் பெரியோர்களுக்குப்படைத்தஅன்னத்தில் ஒருஅன்னப்பலனுக்கும் ஒவ்வாது, அப்படிப்பட்டகாசிக்ஷேத்திரத்திலநேககோடி சிவயோகி களுக்குப்படைத்தஅன்னத்தின்பலன், உண்மையாகிய அருணாசலத் தலத்திற்படைத்த அன்னத்தில் ஒருஅன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது.

ஆவடி யளவுபூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி நிழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செருக்கி வாழ்வார்
மாவிடை யாற்கு விட்டோர் மற்றொரு விடைமே வே
மேவிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவனிபோய் வியப்ப ர ன்றே.

(இ-ள்.) பசுவின்குளப்படியளவுள்ளபூமியைவிதிப்படிபிராமண ர்கட்குத் தானஞ்செய்தவர்கள், பரமசிவன்சிறந்த பாதநிழலிலே தங் களுடைய சுற்றத்தோடு களித்து வாழ்வார்கள்; சுவாமிக்குப் பெரு மைபொருந்தியரிஷபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள், வேறுரிஷபவா கனத்திலேறிக்கொண்டு சிவயோகிகளாலு மமைத்தற்கரிய சிவலோ கத்தில் பவனியாகப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள். எ-று. (ரு௨)

சாலைகள் சமைத்தோர் நந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார் தடங்கள் கண்டோர் குளிசனுர் பதத்திற்சேர்வா
ராலய மெழுகித் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்கரித்தோர்
வேலையி னடுவிற் பாந்தன மெத்தையிற் றுயில்வ ரன்றே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தில் மரங்களைச்சாலையாக வைத்தவர்களு ம்நந்தவனம்வைத்தவர்களும், கிணறுகள்மணற்குன்றுகள்பொருந்தி யகுளங்களவெட்டினவர்களும் வச்சிராயுதத்தைக்கையிற்றாங்கிய இந்திரபதவியடைவார்கள், ஆலயத்திலுள்ளபள்ளங்களை நிரவிமெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும், அலங்காரஞ்செய்தவர்களும்விட்டுணு வாய்த்திருப்பாற்கடல்மத்தியில்சர்ப்பசயனத்தில்யோகநித்திரைசெய்வார்கள். எ-று. (நந)

மகிழ்ப்புன லரிதா நாளின் மருவுநீர்ப் பந்தர்வைத்தோர்
செழிக்குமேற் பதவி தன்னிற் றேவருந் துதிக்கவாழ்வார்
புழைக்கமா வுரிய ரன்பர்க் கணிகலை புனைவித் தோரோ
ரிழைக்கள விறந்தகால் மிறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

(இ-ள்.) யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பதான நீரரிதாகி யகோடைக்காலத்தில் பலர்க்கும் உபயோகமாகும்படி தண்ணீர்பந் தல் வைத்தவர்கள், செழிப்பன மேலாகியபதவியில்தேவர்களும் புக ழும்படிவாழ்வார்கள், துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையினையுடைய யானைத்தோலைப்போர்த்தசிவனுடையஅன்பருக்குவஸ்திரங்கொடுத் தவர்கள் ஓர் இழைக்கு அளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தி லிருப்பார்கள்.

மடஞ் சமைத் தவர்களந்த மடத்திலோர் துகட்கோர்கற்ப
மிடம்பிடித் தழியாவீட்டி லிருப்பவர்வே றிறந்தபேர்க்கும்
விடங்குடித் திறந்த பேர்க்கும் விதியினு லுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித் தனரே லந்தக் குலமெலாங் கதியிற் சேரும்.

(இ-ள்.) இத்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள், அம்மடத்திலிருக்கிற எருதுகளுக்கு ஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோக்ஷதானத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள். பின்னும் வேறுவிதமா யிறந்தவர்கட்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம்முதலியவற்றை அத்தலத்திற்செய்தால் அவர்கள்குலத்தாரெல்லோருங் கதியிற் சேருவார்கள். எ-று. (ருடு)

காகமுன் பலிபீடத்திற் பலிதனைக் கவரும்போதி
லாகமார் சிறையைக்கீழே புடைத்ததா லயத்தினூடே
யோகையானமது கோயில் விளக்கிய தெனவுட்கொண்டு
பாகசா தனனூர் வாழும் பதியினைப் பரமனீந்தான்.

(இ-ள்.) ஒருகாக்கையானது அத்தலத்துக் கோயிற் கெதிரிலுள்ள பலிபீடத்தில்வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற்கிரகிக்கும்போது தன்னுடைய தேகத்திலுள்ள சிறகால் கீழேயடித்தது. அதைச் சுவாமிபார்த்து ஆலயத்திற் பிரியத்தினால் நம்முடைய கோயிலை விளக்கினதென்றுநினைத்து இந்திரன் வாழ்கிற தேவலோகத்தை அக்காக்கைக்குக் கொடுத்தருளினார். எ-று. (ருசு)

மூடிக மொன்று கோயின்
முழையினைக் கிளறும் போது
தேடரு மணியொன் றங்கே
சிதறியோர் விளக்கங் காட்ட
வாடிய பெருமான் றீப
மளித்ததென் றதற்கு நல்ல
வீடுயர் நெறியுங் காட்டி
விரைந்துசாலோக மீந்தான்.

(இ-ள்.) ஒருபெருச்சாளி கோயில்வலை யுண்டாக்கும்பொரு ட்டுக்குளனும் தேடுதற்கரியமாணிக்க மணியொன்று அங்கேசிதறிச் சந்நிதியில் திருவிளக்குபோல பிரகாசிக்கநடன மூர்த்தியாகியசுவா மிநமக்குதீபமிட்டதென்று அதற்குமோட்ச சாதனத்துக்குக்கருவி யாயுள்ள ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோகபதவியைக் கொடுத்தார். எ-று. (௩௭)

சிலந்தியொன் றொருநா ளந்தத்
　திருமலை யிடத்து நூலைக்
கலந்துட னிழைக்க வீது
　கலைநமக் களித்த தென்று
நலந்திகழ் ரசனுக்கி
　யதற்குநல் லறிவு நல்கி
யுலந்தபின் னெடிய மாய
　னுலகினை யுதவி னானே.

(இ-ள்.) அழகுபொருந்திய அம்மலையின்கண் ஒருநாள்ஒருசில ந்தியானது வாயினூலால் பின்னலிட, இதுதோலான்மைப் புனைந் துள்ளநமக்கு வஸ்திரஞ்செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியைந ற்குணமுள்ள அரசனுகப் பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்து த்தேகவியோகமானபிறகுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார். எ-று.

வே று.

ஒருமணலைச் சிவனுருவ மெனநினைத்தவ்
　விடத்தில் வைத்தோ னொருவன் பின்னைப்
பரகதிபுக் கடைந்துசிவ னென்னவேற்
　றுமையகன்ற பதவி சேர்ந்தான்

பொருவரிவ வருணகிரிப் பதிவளமீ
தென வுரைத்துப் புண்டரீகத்
திருமுகமண் டலமலர்ந்தே யிருந்தனனன்
மறைபுகன்ற செல்வன் ருனே.

(இ-ள்.) பின்னும்அத்தலத்தில் ஒருவன் ஒருமணலைச்சிவனுருவமென்றுநினைத்து வைத்ததனல், அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்துசிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கின்றஉமாதேவிநீங்கியசிவரூபமான சாரூப்பிய பதவியைப்பெற்றான், ஒப்பில்லாத அருணசலத்தின் வளம்இதுவென்று தாமரைமலர்போன்றமுகமலர்ந்துசொல்லியிருந்தார் வேதங்களையுஞ்சொன்னபிரமதேவர்.

எட்டாவது,

## தீர்த்தச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ருகூ.

12. திருவண்ணுமலையைத்திரிகரணசுத்தியுடன் இத்தலபுராணத்தைமனமுருகப்பா டிவலம்வருவோர்கள்தீவினைநீங்கி,நான்காம்பதவியடையவேண்டிவலம்புரியும்மகாத்மியம்,

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருமலைவலம்புரிச் சருக்க வசனம்.

இப்படிப்பட்ட தெய்வீகம்பொருந்திய அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யும்விதம் எப்படியென்றால்;—பிரதக்ஷணஞ்செய்கிறதினத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியவஸ்திரம் உடுத்தி விபூதிதரித்துநம் மாற்கூடியதானங்கொடுத்து நாம் ஒருவரிடத்தில் தானம் வாங்காமலும் மேற்போர்வையில்லாமலும்குடைபிடித்துகொள்ளாமலும்தாம் பூலந்தரிக்காமலும்போசனத்தைவெறுத்தும்வாகனங்களிலேறாமலும்பாதரட்சையில்லாமல்காலினாலேநடந்தும் சிரசில்கையைவைத்துக்கூப்பிக்கொண்டும்கோபம்முதலானவைகளில்லாமலும்அருணாசலத்தையேதியானித்துமெள்ளநடந்துகிரிப்பிரதட்சணஞ்செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்யும்போதுஎட்டுத்திக்கையும் அந்தந்தத்திக்குகளிலிருக்கிறசுவாமிகளையும் வணங்கிச் சித்தர்களையும் தேவர்களையும்மனதினால்வந்தனஞ்செய்து ஆலயத்துக்குப் போய்ப் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து நாம்இருக்கும்இடத்திற்குவந்து பழங்களும் பாலுமாவது, அல்லது, பரிசுத்தமாகியஅன்னமாவதுபுசிக்கவேண்டும்; இந்தப்படி அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர் செய்யவேண்டியது. அதிகதூரத்திலிருந்துவந்தவர்கள் தங்கள் வருத்தத்தினால் எவ்விதமாக வலஞ்செய்தாலும் புண்ணியமே. இவ்வாறுபிரதட்சணஞ் செய்கிறவர்கள் மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தை யடைவார்கள்.

மேலும் இம்மலையின் எட்டுத்திக்கிலும் திக்குப்பாலகர்கள் தங்கள்பேரால் சிவலிங்கங்களைஸ்தாபித்துப்பூசித்திருக்கிறார்கள். கிழக்கில் பார்வதியார் பூசித்த லிங்கமும் இருக்கின்றது.

தெற்கில் வச்சிராங்கதபாண்டியன்பூசித்த புழுகணியிறைவரென்னும் சிவலிங்கம் இருக்கின்றது.

மேற்கில்பிரமாவினால்பூசிக்கப்பட்டஅணியண்ணாமலையாரென்கிற சிவலிங்கம் இருக்கின்றது.

சூரியனாற் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமும் இருக்கின்றது.

இப்படியேபரசிவரூபமானஅனேகசிவலிங்கங்களிருக்கின்றன

**திருமலைவலம்புரிச் சருக்கவசனம் முற்றிற்று.**

28

உ

சிவமயம்.

## ஒன்பதாவது,

# திருமலைவலம்புரிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனகமல கனகமலர்த் தடங்களது
பெருமையினுற் களித்தே னந்த
வனகமலை வலம்புரியுஞ் செயலினையுந்
தெரியவுரைத் தருள்வா யென்று
சனகமுனி யெழுந்துபணிந் துரைக்குதலு
மனமகிழ்ந்து கிரணக் கோலிற்
றிருகரனுர் திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்
கடவுளிவை செப்ப லானுன்.

(இ-ள்.) மேலான பிரமனே? சிறந்தபொன்போன்ற நிறத்தை யுடைய தாமரைபுட்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுசந்தோஷித்தேன், பாபரகிதமாகியசோணகிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருளிச்செய்யென்றுசனகரிஷி எழுந்து வணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனஞ்சந்தோஷித்துசூரியன் தன்கிரணமாகிய திறவுகோலால் திறந்து மூடுந் தாமரைமலராகிய கோயிலில் வாசஞ்செய்கின்றபிரமதேவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கற்பமெலா மரியதவம் புரிந்தவரு
　மதன்பெருமை காண மாட்டார்
அற்பதவம் புரிந்தவருக் கருணகிரி
　வலத்தினல மறிய லாமோ
சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும் விருப்புடையா
　யெனவுனக்குச் செப்பா நின்றே
னற்புதமிக் கதையமுதைச் செவிவழியே
　புகட்டவின்ப மருந்து கென்றான்.

(இ-ஞ்.) அநேககற்பகாலம்வரையில் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், அதன்பெருமையை யறியமாட்டார்கள், அற்பமான தவத்தைச்செய்தவர்களுக்குஅருணசலத்தைவலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடுமோ ஞானசொரூபமாகிய பரமசிவனுடையபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்சொல்லத் தொடங்கினேம்; அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன்காதாகியவாய்வழிபுகட்ட இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னர் பிரமதேவர். எ-று. (உ)

சோணகிரி வலம்புரிதல் பிறவியெனும்
　பெருங்கடற்குத் தோணி யாகு
மேணரகக் குழிபுகுதா தரியமுத்தி
　வழிக்கேற வேணி யாகும்

காணரிய தவத்தினுக்கு மறத்தினுக்கு
மரும்பொருட்குங் காணி யாகும்
வாணுதன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை
மனமுருக்கு மகிழ்ச்சி யாகும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீஅருணசலத்தை வலஞ்செய்வது பிறப்பென்னும் பெரியகடலைத்தாண்டுவதற்குஒருதோணியாகும்;கும்பியாகமுதலிய எழுநரகக்குழியிலும்புகுதாமல் அருமையாகியமுத்தியில்ஏறுவதற்கு ஏணியாகும்; காணுதற்குஅரியதவத்திற்கும், தருமத்துக்கும்,அரிதாகியசம்பத்துக்கும், ஒருகாணியாயுமிருக்கும்;ஒளியுள்ளநெற்றியையும் மின்னல்தோன்ற காந்தியினையுமுடையபார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருக்கி சந்தோஷமாகும்.

காசிமுதற் சிறப்புடைய தலங்களிலே
யிருந்திறையைக் கற்ப காலம்
பூசைசெயு மொருபலமு நெடுங்கால
மரியதவம் புரிகை தானுந்
தேசிகனு ருரைத்தபடி சமாதியிலே
யிருந்துபெறுஞ் சித்தி தானு
நேசமுட னருணகிரி வலம்வருகென்
றுரைப்பதற்கு நிகர தாமோ.

(இ-ள்.) காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டசிறப்பையுடையதிவ்யஸ்தலங்களிலிருந்து பரமேஸ்வரனைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்த பலமும், அநேக காலம்அருமையாகியதவஞ்செய்தலும்,குருசொல்லிய முறைப்படி சமாதியில் இருந்து அடைகின்ற சித்திகளும் பக்திவிஸ்வாசத்துடன் அருணசலத்தை வலம் வரவேண்டுமென்று சொல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னர். எ-று. (௬)

அருணைகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பளவி
லதிகபிர மத்தி நீங்கு
நருமதையி னளவுமது வருந்துன்பவம்
வருந்தநடு நடுங்கி யோடு
மருவுபெரும் பொருள் கவர்ந்த பழவினையுங்
கரங்குவித்து வழிக்கொண் டேகும்
குருபரற்குத் தவறிழைத்த கொடுவினையும்
பயந்துகருக் குலையுந் தானே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவில் நீங்கற்கரிய பிரமஹத்தி பாதகம்போய்விடும்; நருமதையாற்றுநீரளவு மதுவைப் பானம் பண்ணியபாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி யோடிப்போகும்;பிறருடையமிகுந்தபொருளைக்களவுசெய்தபழமையாகிய பாவமுங் கைகுவித்து நமஸ்காரஞ் செய்து கொண்டு ஓடிப்போகும்; குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்தபாவமும் பயந்துகருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும். எ-று. (௬)

அந்தவினை யுடன்படலும் பெருங்காற்றி
னெரிசுடர்போ லவியா நிற்குந்
தந்தையரைக் கடிந்தவினை கருடனுற்ற
வரவெனவே தளர்ந்து மாயு
மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்
கடல்சுவறி வறிய வாகு
மெந்தைபொருள் கவர்ந்த வினை
தனக்கிருக்கு மிடமேதென் றிசைக்குந்தானே.

(இ-ள்.) இறுதியைக்கொடுக்கும்பாவமும், அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேணுமென்று நினைத்தஅளவில் சூறைக்காற்றி னெதிரிலிருக்கும்தீபம்போலவிந்துபோம்; தந்தைமாரைக்கொன்றபாவமும்

கருடனைக்கண்ட பாம்புபோல்நடுக்கமடைந்து ஓடிப்போம்குழந்தை களையும் மாதரையுங்கொன்ற பாவமாகியகடலும்வற்றிச்சிறிதும் இல்லாமல்நீங்கிப்போம், எம்முடையசுவாமிதிரவியம் திருடினபாவமும்தானிருக்குமிடமெங்கேயென்றுதேடிக்கொண்டோடிப்போம்எ-று.

வே று.

ஓரடிக் கியாகஞ் செய்த பலத்தினை யுதவா நிற்கு
மீரடி யிராச சூய பலந்தரு மினிய மூன்று
நேரடி பரிமே தத்தின் பலத்தினை நிறைக்கு நாலு
பாரடி யிடுவார்க் கியாக பலனெலாம் பலிக்குந் தானே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்து ஓரடி எடுத்துவைத்தவர்க்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்தியாம்; இரண்டடிவைத்தவர்க்குஇராஜசூயயாகபலன்சித்தியாம்; மனத்தூய்மையுடன் மூன்றடிவைத்தவர்க்கு அஸ்வமேதஞ்செய்தபலனுண்டாம்நாலடிவைத்தவர்க்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ்சித்தியாம். எ-று. (எ)

வலங்கொளோ ரடியே பூமி வலஞ்செயும் பலத்தைநல்கும்
மலங்குமீ ரடியே தீர்த்த மாடிய பலன்க ளீயுந்
தலங்கொண்மூன் றடிகளீரெண் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநா லடிக்கு யோகத்தெண்வகைப்பலத்தை நல்கும்.

(இ-ள்.) பிரதக்ஷிணஞ்செய்கையில் தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன்பூமிப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தபலம்காலைத்தூக்கிவைத்து இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்தமாடிய பலன்தரும்; மூன்றடியின்பலன்சோடசதானப்பலன் தரும் விளங்காநின்ற நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலன்தரும். எ-று. (அ)

வைத்தவோ ரடியே பூசைப் பலனெலாம் வழங்கு மங்கே
உய்த்தவீ ரடியே லிங்கந் தாபித்த வுறுதி நல்கு

மெத்தவே யடிமூன்றிட்ட டலன்சொலின் விமானங்கோடி
யெத்தனை தூபிக் கோயில் சமைத்தபோ றெல்லா நல்கும்.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும்வலமாகவைத்தஓரடிக்குச் சிவபூசாப லன்களெல்லாம்பலிக்கும்; இரண்டடிக்குசிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெ ய்தபலன் கொடுக்கும்; மூன்றடிக்கு எத்தனையோ கோடி விமானம் தூபிகளையுடைய கோயில் கட்டியபேறுதரும். எ-று. (கூ)

வேறு.

நீடருண கிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ
　ருருத்திரர்வா ணிலைகைக் கொண்டோர்
நாடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம்
　பதத்தடைந்தார் நதியுஞ் சூடி
ஆடரவம் புனைந்தமலை வலமாக
　வெழுந்தொருமூன் றடியிட் டார்க்கே
கோடிதலை முறையவரைச் சிவலோகந்
　தனிற்கொடுபோய்க் குடிவைத் தாரே.

(இ-ள்.) நீண்டஅருணசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துஓரடியெடுத்துவைத்தவர்கள்,உருத்திரபதமடைந்தவராவா ர்கள்அன்புடனேஇரண்டடிவைத்தவர்கள்.மகேசுரபதமடைவார்கள் சந்திரனைத்தரித்தும், படமெடுத்தாடுகின்றசர்ப்பங்களையணிந்தபரம சிவனுருவமானஅவ்வருணசலத்தைவலம்வரநினைத்து,மூன்றடிவை த்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ளமனிதரையும் பதவியிற்கொண் டுபோய்ச்சேர்க்கும். எ-று. (ய)

நன்றிதரு மருணகிரி வலமாகச்
　சிறிதுவழி நடந்த பேர்க்குத்
துன்றுநெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலை
　வழிகடுகித் தொலையா நிற்கு

மன்றியுமம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப்
பரலுறுத்து மழற்சி யாலே
கன்றியகா லரைக்காணிற் கன்றியகா
லரைப்போலக் காணும் பாவம்.

(இ-ள்.) நன்றியைக் கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகச் சிறிதுதூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கியகிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திற்குப்போகும்வழிவிரைவில் தொலையும் அல்லாமலும், அம்மலையை வலமாகப்போம்போது வழியிலுள்ளபருக்கைக்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் எமனென்று பயந்து பாவங்கள் ஓடிப்போம்.எ-று.

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்
றொருவாயு வசத்தி னாலே
புன்னரக மனையவிடம் புகுதிலது
கயிலையெனப் புனித மாகு
மின்னுமவர் பதத்துகளோர் மனிதருடற்
செறியிலவ ரிறப்பு நீங்குந்
துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்
பெருமைகளென் சொல்லு வோமே.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையாகியஅவ்வருணகிரியை வலம்வந்தவர்கள்பாதத்திலொட்டியதுகளொன்று ஒப்பற்றசிறுகாற்றினால் நகரத்தையொத்த இடங்களிற் சேர்ந்தால் அதுவுங் கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம், இன்னும்வலம்வந்தவர்கள் பாதத்துகளில் ஒன்று மனிதர் தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களை பின்பற்றிவருகிற பிறப்பும் நீங்கும், அப்படியாகும்போதுபிரதக்ஷணஞ்செய்தவர்களுக் குண்டாகும் பெருமைகளை என்சொல்லுவோம். எ-று. (கஉ)

அந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங்
　கயிலையினி னேகும் போதிற்
சந்திரன்வெண் குடையெடுக்கு மிரவிவிளக்
　கெடுக்குமங்கை தருமந் தாங்கு
மந்தரமே லிந்திரனார் வழிக்குமலர்ப்
　பரப்பிடுவா னளகைக் கோமான்
வந்தனைசெய் தருகுவருங் கந்தமலர்
　மழைசொரிவர் வசுக்க டாமே.

(இ-ள்.) அவ்வருணாசலத்தைவலஞ்செய்தவர்கள்பரமசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது, சந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான், சூரியன் தன்கையினாலேவிளக்கெடுப்பான், தருமதேவதையைதாங்கி வரும்வானுலகத்தில் வசிக்கும் இந்திரன் வருகிறவழியில் புட்பங்களைப் பரப்புவான், அளகாபுரிக்கரசனாகிய குபேரன்தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசுக்கள்புட்பவருஷம் பொழிவார்கள். எ-று. (கரு)

மேனகையு மரம்பையுட னுருப்பசியுந்
　திலோர்த்தமையும் வீணை யார்க்குங்
கானநடம் புரிவர்கங்கா நதியுடனே
　யமுனைநதி கவரி வீசும்
போனகவின் னமுதுமலைத் துகிலுமுகி
　லெடுத்தெதிரே போகும் போது
நானமுங்கொண் டலர்மடந்தை நணுகுமுன்னே
　மறைபுகழ்ந்து நடக்குந் தாமே.

(இ-ள்.) மேனகையும், அரம்பையும்ஊர்வசியும், திலோத்தமையும், ஆகியநான்கு தேவதாசிகளும் வீணைவாத்தியத்துடனே சங்கீதம்பாடிநடனஞ் செய்துகொண்டு வருவார்கள், கங்கையும்யமுனையு

மாகிய இரண்டு நதிகளும் சாமரம்வீசிக்கொண்டு வருவார்கள்; சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவு ஆடைகளையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும்; இலக்குமி பூவும்கஸ்தூரியுங் கொண்டு வருவாள், முன்னே நாலுவேதங்களும் புகழ்ந்து கொண்டுவரும். ()

வே று.

சேற்பொதிந் துகளுங் கங்கை படிவதுஞ் சிறந்த தானம்
பார்ப்பது மியோகத் தாலே வருதலும் பலமொவ் வாதா
லார்ப்பொலிசடையான் சோணசலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
காற்பல னென்றெண் ணதே முழுப்பலங் கருதுங் காலே.

(இ-ள்.) சேற்கெண்டை குதித்துவிளையாடும் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களிலாடிய பலனும், சிறந்தசிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும், யோகஞ்செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது; ஆத்திமாலைதரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்தால் காற்பலமென் றெண்ணமல் முழுப்பலமென்றேநினைப்பாயாக. எ-று. (கரு)

நிரந்தர மிமையோர் போற்று
நெடியமால் வரையைச் சூழ்வோர்
பரந்திடும் வழியிற் றோன்றும்
பாலினாற் சிவந்த பாதம்
வரங்கொள வணங்கும் வானோர்
மகுடகோ டிகளிற் றைத்து
விரிந்தசெம் பணிக டாக்கி
மீளவுஞ் சிவக்கு மாதோ.

(இ-ள்.) எப்போதும் தேவர்கள்வணங்கும் பெருமையுள்ளநீண்டுயர்ந்தஅருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கி

றபாற்கல்லுகளை மிதித்துச் சிவந்தபாதம் பின்புவரத்தைப் பெறுவ தற்குவணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற் பதித்துப்பிர காசிக்கும் இரத்தினகோடிகள் தாக்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும். எ-று.

கானடைகொடுக்கப் பெற்றென் கரியகண் டெரியப் பெற்
மானுடப் பிறவி யுற்றென்மலைவலம் புரியாமாந்த　[றென்
ரூனுடைப் புழுக்கூ டேறி நரகிடை யூச லாடி
தானிடர்ப் படுவ தல்லா லுய்கிலர் சனகவென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அருணசலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்க ள்காலநடையுண்டாய் நடந்துதிரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம்? கறுத்தகண் நன்றாகத்தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம்? பெறு தற்கரிய பிறவியாகிய மானுடப்பிறப்பாகப் பிறந்தென்னபிரயோ சனம்? மாமிசம்திரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற் சேர்ந்துநரக த்தில்வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவ தல்லாமற் பிழைக்கமாட்டார் கள்? சனகனே என்றார் பிரமதேவர். எ-று.　(கஎ)

வஞ்சியர் புணர்ச்சி வேண்டின் மன்னர்கை வசமாவேண்டி
லஞ்சிய பகைமை யெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சின மதிபோ னல்ல புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டில்
சஞ்சிதமுதலா மூன்று கருமமுந் தவிர்க்கவேண்டில்.

(இ-ள்.) அஃதல்லாமல் வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடையினையு டையநல்ல மாதருடைய போகம்வேண்டினாலும்; அரசர்கள்கைவச மாகவேண்டுமொனாலும், அஞ்சத்தகுந்த பகையெல்லாம் அக்கணத்தி லேநீக்கவேண்டுமொனாலும், பாலசந்திரன்போல நல்லபிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமொனாலும், ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்துவமாகிய மும்ம லங்களையும் நீக்கவேண்டுமொனாலும். எ-று.　(கஅ)

முயலக னலகைபூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
றுயறுறு பிணியுமாகச் சோகமுந் தவிர்க்கவேண்டி

லியலிசை யறியவேண்டி லெழுதருங் கோலம் வேண்டின்
மயலறு புகழை வேண்டின் மலைவலம் புரிவார் வல்லார்.

(இ-ள்.) முயலகன்போன்ற இராக்கதரையும், பிசாசுகளையும் பூதகூட்டங்களையும் கோபித்தொழிக்க வேண்டினும், துன்பம் செய்யும்வியாதியையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும்நீக்கவேண் டினும், இயலிசை முதலாகிய கல்வியைஅறிய வேண்டினும், அழகைவேண்டினல், குற்றமற்றகீர்த்தியை வேண்டினும், அம்ம லையைவலஞ் செய்வார்கள் பெரியோர்கள். எ-று. (கக)

வரந்தரு மருக்க வார மலைவலம் புரிந்தோவெய்யோன்
தெரிந்தமண் டலத்தைக் கீறிச் சிவகதி பதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ் சோமவாரந் திருமலை வலமாய் வந்தோர்
புரந்தர னெனவேழ் பாரும் புரந்தரன் றன்மை பூண்பார்.

(இ-ள்.) நினைத்தகாரியத்தைச் சித்திக்கச்செய்யும் சிறந்தஆதி வாரத்தில் அத்திருமலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தை ப்பிளந்து சிவபதத்திற்கதிபதிகளாகப்போய்ச்சேர்வார்கள் ஸ்திரமா கியசோமவாரத்தில் அத்திருமலையை வலமாய்வந்தவர்கள் இந்திர ன்போலஏழுலகத்தையு மாண்டுசிவசாரூப்பிய மடைவார்கள். எ-று.

மங்கல தினத்திற் சூழ்வோர் கடனுடன் வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித் தொடரா மேழு பிறப்பையுந் தவிர்ப்பார் புந்திக்
கெங்கணு யகரைச் சூழ்வோ ரிருங்கலை மறைகணலா
றங்கமுந் தெளிந்து முத்திக் கருகரா யமர ராவார்.

(இ-ள்.) மங்களவாரத்தில்கிரியை வலஞ்செய்வோர்தங்களுக்கு ண்டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையுநீங்கி சங்கிலி விடாமற் றொடர் ந்துவருகிறதுபோல ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள்; புதவாரத்தில் சுவாமியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறுசா

த்திரங்களும் அறுபத்துநாலு கலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். எ-று. (உக)

மாவியா ழத்திற் செய்ய மணிவரை வலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும் புகழத்தேவர் முனிவர்தங் குரவ ராவார்
தாவிலா வெள்ளி வாரந் தனில்வலம் புரிந்தோர்சஞ்சப்
பூவையைப் புணரும்பூவைப் புணருமால் புரத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய குருவாரத்திலே செவந்த அரதனங்களையுடையஅம்மலையை வலமாகவந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும்புகழும்படிதேவர்கள் முனிவர்களுக்கு எசமானராவார்கள்; குறைவில்லாதசுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்றஇலக்குமியைச் சேரும்விட்டுணு பதத்தைச் சேருவார்கள். ()

உதயமே சனிநாட்சூழ்வோர்க் கொன்பது கிரகநன்றாய்ப்
பதினொரா மிடத்திற் றாய பலன்களைப் பலியாநிற்கு
மதியணி சிவனி ராவும் வருடம்வந் துதிக்கு நாளு
மதிகமா மதிக மாகு மைப்பசி முதலா மூன்றும்.

(இ-ள்.) சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்ரு மிடத்திலிருந்த பலனைக்கொடுப்பார்கள்; சந்திரர்லையைத்தரித்த பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினின்றும் ஐப்பிசிகார்த்திகை மார்க்கழிஇந்தமூன்று மாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும்அதிகபலன் சித்தியாகும். எ-று. (உங)

அயனசங் கிராம மாசிமகத்திலர்த் தோத யத்தில்
வெயிலுறுங் கதிரைப் பாம்ப விழுங்குநாள் விதிபாதத்திற்
பயனுற வலஞ்செய்வோர்க்குப் பலன்களிற் கோடியாகு
மயர்வறத் தினமுஞ் சூழ்வார் பேற்றையா ரறிய வல்லார்.

(இ-ள்.) உத்தராயண புண்ணியகாலத்திலும், தக்ஷிணாயணபுண்ணியகாலத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதயகாலத்திலும்,சூரிய கிரகணகாலத்திலும், விதிபாத யோகத்திலும், இஷ்டசித்தியைஅடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கதிக மாதப்பலன்கிடைக்கும்; தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறும்வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும் பலனையாரறிந்து சொல்லவல்லவர். எ-று. (உச)

காரிகை யவரை யறறைக் கனவிலும் புணர்ந்திடாம
னீரினின் மூழ்கித் தூய துடுத்துவெண் ணீறு சாத்தி
யாரிட முறையே தான மளித்துத்தா மவைகொள் ளாமற்
பாரிடை நடந்து சூழ்ந்த தேவரைப் பணிந்து போற்றி.

(இ-ள்.) அப்படிஅதிக பலனைத்தரும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்விதமெப்படி யெனின், பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் அன்றைக்குப்பெண்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும் அவர்களோடுகலவாமலும் நீரில்ஸ்நானஞ் செய்துபரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடுத்துக் கொண்டுவிபூதிதரித்து அவ்விடத்திலேதானம் கிரமமாகக்கொடுத்துதாம்ஒருவரிடத்திலும் தானம்வாங்காமற்பூமியிலேகாலினால்நடந்துகிரியைச்சுற்றியிருக்கின்ற தேவர்களைப்பணிந்து வணங்கி. எ-று.

கஞ்சுகம் போர்வை நீத்துக் கவிகையுஞ் செருப்பி நீத்தே
யஞ்சுதல் வெகுளி சோக மக்கணத் தகற்றி வாசி
குஞ்சர முதலா யுள்ள வாகனங் குறுகிடாமல்
விஞ்சிய வடக்கா யுண்டி வழியிடைவெறுப்ப தாக்கி.

(இ-ள்.) அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக் கொள்ளாமலும் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமலும், பயமுங்கோபமுஞ் சோகமும்ஆகியவிவற்றைநீக்

கிக்குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறுமலும் வழியில்தா ம்பூலம்தரிக்காமற் போசனத்தையும் வெறுத்து. எ-று. (உகூ)

செங்கைவீ சாமற் சோரா துகையாற் சிரத்திற் கூப்பி
மங்கையர் பதிதர் நீச ருறுப்பிலா வடிவு நோக்கா
தங்குரு மடியி னோசை செவிப்புகா தரசமாதர்
திங்களையிரண்டுஞ்சென் றுநடந் திடுஞ்செயல்போற்சென் று.

(இ-ள்.) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் மனச்சோர்வில் லாமல், சந்தோஷத்தோடு சிரத்தின்மேற் கையைவைத்துக்கூப்பிக் கொண்டுமாதரையும் பாவிகளையும் சண்டாளர்களையும் அவயவஈன ரையும்பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தங்காதிற்கேட் காமல்மெள்ள அரசமாதர்கள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடுநடக் கிறதுபோல நடந்தது. எ-று. (உஎ)

இருவினை யகற்று மந்தமலையையெண் டிசையும்வீழ்ந்து
பரவியங் கதனைச் சூழ்ந்த கடவுளர்ப் பணிந்துபோற்றி
யருவமாய் வலமாஞ் சித்த ரமரரை மனத்தாற் போற்றி
யுருகியங் கவர்மேற்கைகால் படுமென வொதுங்கிச்சென் று

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும்நீக்கிசிவசாயுச்சிய த்தையளிக்க வல்லஅக்கினியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அத்திக்கிலி ருக்கும்தேவர்களையும் வணங்கி உருவந் தெரியாமல் வலஞ்செய்து கொண்டு வருகிறசித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினுல்வந்தன ஞ்செய்து, அவர்கள்மேற்தங்கள்கைகால்கள் படுமென்றுபயந்துவழி யினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று. எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகநன்மணியாவெண்ணி
மோனமாய் நடக்கவல்ல திறைபுகழ் மொழியைக்கேட்க
வானவிச் செயலி னுலே வலஞ்செய்தா லயத்தி னண்ணி
யேனமுன்ன றியான்றுளைப் பணிந்துதன்னிருக்கை யெய்தி.

(இ-ள்.) ஆகாயமட்டுமளாவிய அம்மலையைப் பொன்போலவும்ஸ்படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்துமௌனமாய் நடக்கவேண்டியது; அல்லதுசுவாமி துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம்வந்து கோயிலுட்சென்று விட்டுணுவாகிய பன்றியானது முன்னடியைத்தேடி யறியாதசுவாமியின் பாதங்களை வணங்கித் தாங்களிருக்கு மிடத்துக்கு வந்து. எ-று. ()

குன்றெனுங் குணத்தார் சூழ
 விருந்துதீங் கனிபால் கொள்க
வன்றியே புலவு நீத்த
 வடிசிலை யுண்க நீதி
நின்றவத் தலத்தோர் செய்யு
 நிலைமையீ ததிதூ ரத்திற்
சென்றவர் வருத்த மாயெவ்
 வகைவலஞ் செயினுஞ் சீராம்.

(இ-ள்.) மலைபோலுயர்ந்த குணத்தை யுடையவராகிய சிவபத்தர்கள்சூழ இருந்துமதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல்சுத்தமாகியஅன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்தியஅத்தலத்தி லிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது; அதிகதூரத்தில்நின்றும்வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தத்தில் எவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும் நன்மையாம். எ-று. (௩௰)

தண்டுத லிலாத ஞானச்
 சனகவிச் சயிலஞ் சூழ
வெண்டிசை புரப்போர் தம்பே
 ரினிற்சிவ வுருவங் கண்டார்

வண்டிசை பெருகு மோதி
 மலைமகண் மலையின் கீழ்பாற்
கண்டனள் பவள வெற்பிற்
 கயிலைவெற் பிறைவன் காட்சி.

(இ-ள்.) கெடுதலில்லாதஞானத்தையுடையசனகரிஷியே! இம்மலையினெட்டுத்திக்கிலுஞ்சூழ்ந்துவிளங்கும்படி திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருந்தங்கள்பேரினாலே இலிங்கங்களைத்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள்; வண்டுகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பர்வதராஜபுத்திரியாகிய பார்வதியானவள், கிரியின்கிழக்குத்திக்கில் பவளமலைபோல் ஒரு இலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தாள். எ-று. (௩௧)

மணிவரை பரியிற் சூழ்ந்த
 வச்சிராங் கதனப் போது
புணர்பவந் தவிர்க்கத் தென்பாற்
 புழுகணி யிறையைக் கண்டான்
றணிவிலா வினைக ணீக்கத்
 தமியனேன் மலையின் மேற்பா
லணியண்ணா மலையா னென்னு
 மருவுரு விறையைக் கண்டேன்.

(இ-ள்.) நவரத்தினங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டுவிளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலத்தி னிடத்தில் குதிரையிலேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன், அக்காலத்தில் தன்னையடைந்தபாவத்தைத்தீர்க்கத்தென்திக்கில்புழுகணியிறைவரென்று ஒருலிங்கத்தைத்தாபித்துப் பூசித்தான்; தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் (பிரமன்) அம்மலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு ஓரிலிங்கத்தை தாபித்துப் பூசைசெய்தேன். எ-று. (௩௨)

வாலவெங் கதிர்மேற் சோண
வரைகடந் தொருநாட் பாய்ந்து
சாலுமத் துயரந் தீரத்
தனதுபே ரிறையைக் கண்டா
னாலய முழுதுந் தேவ
ராவநாட் டுறைவோர் சித்தர்
சீலமா முனிவர் கண்ட
சிவனுருத் தெரிக்கொ ணாதே.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியன் முற்காலத்தில் அருணாசலத்தைத்தாண்டிப்போனதினால் வந்த மிகவும்பெரிதாகிய பாவந்தீரத்தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைதாபித்துப் பூசைசெய்தான்; அஃதல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், சித்தர்கள் முனிவர்கள் இவர்களால்தாபித்துப் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது. எ-று. (ருரு)

ஈசனார் வடிவமான விலிங்க
மவ் வெல்லை சூழ
யோசனை மூன்றுஞ் சேர
நெருங்கும்வா னுடுக்கள் போலப்
பேசுவ தெவனோ வந்தத்
தலத்தினிற் பெருமை வேலன்
றேசுறுங் கவுரி யானை
முகத்தனுந் தெரிக்கொ ணாதே.

(இ-ள்.) பரமசிவரூபமான அநேகஇலிங்கங்கள்அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்தில்விளங்குகிறநக்ஷத்திரங்க

ள்போல நெருங்கியிருக்கும்; அப்படியிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமையைச்சுப்பிரமணியர்,பார்வதி,விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்றுற்சொல்லக்கூடுமோ எ-று

தாதவிழ் மலரோ னிவ்வா
　றுரைத்தலுஞ் சனகன் போற்றி
வேதனே பிறவி தீர்க்கும்
　விமலனே விமல ஞான
வாதியைப் பழித்தோர் செம்பொன்
　கவர்ந்தபே ரடையுந் தீங்கும்
பாதகந் தவிரு மாறும்
　பகரெனப் பதுமன் கூறும்.

(இ-ள்.) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமன் இப்படிச்சொன்னமாத்திரத்தில், ஜனகரிஷிவணங்கி வேதமுழுதும் கற்றுணர்ந்தவரே! பிறப்பைநீக்கும் பரிசுத்தரே! மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும்; அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும்பாவமும், அவைகள்நீங்கும்வகையும்சொல்லுமென்று கேட்கப் பிரமதேவர்சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று.　　　　(௩௫)

ஒன்பதாவது,

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௮௫.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# ஆதித்தச் சருக்க வசனம்.

சிவசொரூபமாகிய இந்தமலையின்உச்சிவழியின் எல்லையாகச்சூரியன்முன்பு தன்தேரைநடத்தியபோதுமலைவெடித்துஅதிலிருந்து வெப்பங்கொண்டுபுகைந்துவர, அதனால் அவனுடையதேர் எரிந்துபோய் குதிரைகள்எழும்கரிந்துபோய்சூரியன்மதிகெட்டுப்போனான் அப்போதுபிர்மாவினுடைய அனுக்கிரகத்தினால் அவனுக்குப் புத்திவந்து அருணசலத்தைவலஞ்செய்துக்கொண்டுவந்தான். உடனேபரமசிவன் ரிஷபவாகனரூடராய் அவனுக்குத்தரிசனங்கொடுத்துக்கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினர் அதுமுதல் சூரியன் அந்தமலையின் உச்சியின்வழியாகப்போகாமல் அதைவலஞ்செய்துக்கொண்டு போகிறான்.

ஆதித்தச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

13. ஆதித்தபகவான் சோதிரூபமுள்ள மலையினுச்சியில் தன் இரதத்தைநடத்த, அச் சோதிதாக்கி இரதமெரிந்தபின்பு, ஆதித்தபகவான் மலையைவலம்வர, பரமசிவன் இடபவாகனரூடராய்த் தோன்றி காக்ஷிகொடுத்த மகாத்மியம்.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

# ஆதித்தச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அற்ற மற்ற முனிவர் சூழு மருண பூதரத்துடன்
மற்ற வெற்பு மொக்குமென்றி கழ்ந்து ரைத்த மனிதர்வாய்
புற் றெழுந்து புகை யெழுந்து புழுநெ ளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெ ழுந்து பெருகு மண்டு சோரி மாரி சொரியுமே.

(இ-ள்.) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள்சூழ்ந்து பிரதக்ஷிணம்வரும் அருணசலமென்னும் மலையோடு மற்றமலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தைசொன்ன மனிதர்வாயில் புற்றுண்டாகிப் புகைந்துபுழுக்கள் நெளிந்து புலால்நாற்றம்நாறுகின்ற நீர் தேகமுழுவதுங்கசிந்து மிகவும் இரத்தமாரிசொரியும். எ-று. (க)

அந்த மைந்தர் தம்மை யெற்றி யந்த கன்ற னேவலால்
வந்த தூதர் கெச்சி லிட்டரைத்த ரைத் தெடுப்பர்வாய்
வெந்த வாளி னுல றுப்ப ரெந்தை சோண வெற்பையோ
நிந்தை செய்வை யென்றடித்து நெய்யில் வேக வைப்பரே.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அம்மனிதர்களைப் பின்பு எமனுடைய ஏவலாய்வந்த தூதர்கள்தொடர்ந்து செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அரைத்துஅரைத்துஎடுப்பார்கள்; அவர்கள்வாய்களைநெருப்பிற்போட்டுக்காய்ச்சிய கூர்வாளினு லறுப்பார்கள்; எங்களாண்டவன் எழுந்தருளியிருக்கும் மலையையோ நிந்தைசெய்வா யென்று அடித்து நெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள். எ-று. (உ)

பஞ்செ ழுத்து வைத்தரக்கு ருக்கி வாய் பரப்பியே
நஞ்சி னைப்பு கட்டி வெய்ய நரகி லேகி டத்துவார்
அஞ்சி யந்த நரகு தானு மருவ ருத்த லைத்திடும்
நெஞ்ச கத்தி லெண்ணி னார்த மக்கு மீது நிகழுமே.

(இ-ள்.) பின்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை எமதூதர்கள் பஞ்சுபஞ்சாக அடித்துவைத்து அரக்கையுருக்கிஅரக்கைவாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத் தீமையாகியநரகிலே தள்ளுவார்கள்; அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச்சகிக்காமல் மிகவும்வருந்தும்; இப்படிப்பட்டதுன்பம் மனத்தில் இம்மலையைக் குறைவாக வெண்ணினவர்களுக்கு உண்டாம். எ-று.

குருக்க டந்தை தாய ராவி கொன்ற தீயர் முதலினோ
ரிருக்கும் வெய்ய நரகின்மீதி லிட்ட போதி லவர்களும்
பெருக்க நொந்து பாவி யென்று பேசு வார்க டம்முடன்
சரிக்கொ ணாது தள்ளு மென்று தங்கள் கண் புதைப்பரே

(இ-ள்.) ஆசிரியர்களையும், தாய்தந்தையரையும், வருத்திப்பிராணனைவாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடியநரகத்தில்இவ்வருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப்போட்டபோது இவர்களைமுன்னிருக்கும்பாவிகள்மிகவும்மனம்வருத்தப்பட்டுச்சுவாமியைநிந்தித்தபடியினால்; நம்மிலும்மகாபாவிகளென்றுசொல்லி நம்மோடிவர்கள்சரியாயிருக்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்றுதாங்கள்கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (ச)

என்று றைத்து நானும் வைய மேழு முண்ட மாலுமா
யன்று மின்று மளவி டாதவருண பூதரத்தையோர்

குன்றமென் றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய் குறைந்துமுன்
கன்றினொ ருருத்த னென்று கதைவிளம்ப லாயினன்.

(இ-ள்.) பிரமன் இப்படியென்று சனகமகாரிஷிக்குச்சொல்லிப்பின்னுஞ் சொல்லுவார்; நானும் எழுலகத்தையுமுண்ட மகாவிஷ்ணுவுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதலின்றையவரையிலும் அளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணசலத்தை, ஒருவன்சாதாரணமானஒருமலையென்றிகழ்ந்துபோய் அதனாற்குன்றுதலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான் முற்காலத்தில் என்று அக்கதையை சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (ரு)

உலவுகின்ற சோதியாவு முள்ளில் வைத்திவ் வுலகிலோர்
மலையதாகி நின்றதெய்வ மலையைமற்ற மலைகள்போல்
அலகுபெற்ற விரவியெண்ணி யாழியொன்று வாசியே
ழிலகுதேரம் மலையினுச்சி யெல்லையாய் நடத்தினன்.

(இ-ள்.) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்றுவியாபித்து விளங்கும்பிரகாசங்களையெல்லாம் தனக்குளடக்கி வைத்துக் கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்றமலையுருவங்கொண்டதெய்வீகமாகிய அருணசலத்தைமற்ற மலைகள்போலநினைத்துஒருசக்கரமும் எழுகுதிரையும்பூண்டதேரை அவ்வருணசலத்தினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடத்தினன்ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன். எ-று. (சு)

முகுந்தர் தேடமந்த வெற்பின்முடியின்மேவு முன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்து வெம்மையாய்ப்
புகைந்து செல்லவிரத மூவர்புரமெ னப்பொரிந்ததே
யுகைந்த பச்சைவாசி யோவுலர்ந்த வாசியானதே.

(இ-ள்.) சூரியன்விட்டுணுவினால்தேடப்பட்ட அம்மலையின்உச்சியில்போவதற்குமுன்னே. மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அவ்வுள்ளிடத்தில்நின்று எழுந்துவெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத்தேரானது திரிபுரம் பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்தது போலப் பொரிந்துபோய்விட்டது, நடத்தப்பட்டகுதிரைகளோசீவனில்லாத குதிரைகளாயின. எ-று. (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

குதிரையுங் கரிகளாகிக் கொடியதே ரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந் தனதுபாகன் காலென விழந்தபானு
மதியழிந் திருந்தானந்த மலைவலஞ் செய்துஞானக்
கதிபெறச் செல்வேன் கண்டுகதிரவற் கிவையுரைத்தேன்.

(இ-ள்.) அம்மலையினிடத்தில்நின்றெழுந்தபரஞ்சோதியின்கிரணவெப்பத்தினால்; குதிரைகள்எழும் கரிகளாகப்போய்க்கொடியையுடையதேர் கானல்போலத்தோன்றியுமுருவில்லாததாய்த் தன்னுடையபாகன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்துசூரியன்மதிமயங்கியிருந்தான், அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டுமேலாகியகதியைஅடையும்படியாகப்போகின்றநான்பார்த்து அச்சூரியனுக்கு இவ்வார்த்தைகளைச்சொன்னேன். எ-று. ()

ஐயனை மலையென் றெண்ணி
யகந்தையா லிகழ்ந்து வீழ்ந்த
கையனே யொருகா லத்துங்
கதியிலை யுனக்கென் றாலுஞ்
செய்யுமோர் தொழிலி னாலே
தீர்க்கலாந் தெளிவு ளார்க்கு
மெய்யனை யருணை யானை
வலஞ்செயன் றுரைத்து மீண்டேன்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரைஒருமலையென்றுநினைத்துஅகங்காரத்தினால்நிந்தித்து கீழேவிழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனே? உனக்குஎவ்வகையிலும் ஒருகாலத்தும்நற்கதிகிடைக்காது. அப்படியிருந்தாலும்ஒருதொழிலினால்கிடைக்கலாம் அதுயாதெனில்தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாய்விளங்கும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து கொண்டுவாவென்றுசொல்லித் திரும்பினேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. (௬)

போதித்த படியே சென்று
பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்

சாதித்த வருக்கன் சோணு
  சலத்தினை வலமாய் வந்தான்
வாதிக்கு மழுவினுனு
  மழவிடை மீதிற்கோடி
யாதி த ரெனவே தோன்றி
  யாதித்தற் கருளிப் போனுன்.

(இ-ள்.) பிரமன்அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே விரைந்துசென்றுமகாமேருகிரியை முன்னேவலமாக வருகின்ற சூரியன்அருணுசலத்தைவலஞ்செய்து கொண்டுவந்தான்; அச்சூரியனுக்கெதிரேவாதித்துச்சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவையேந்தியபரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் கோடிசூரியர் ஏககாலத்தில்உதயமானுற்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்குளழுந்தருளினுர். எ-று. (யி)

பன்னிரு மாதந் தோறும்
  பரிதிமுற் பயத்தினுலே
வன்னியின் வடிவதான
  மலையினை வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னெல்லை செல்லா
  னிடப்புறஞ் செல்லான் றன்றேர்
அங்நிலை வரும்போ தேத்தி
  யலர்சொரிந் தகலு மென்ருன்.

(இ-ள்.) சித்திரைமுதல் பங்குனியீருகச் சொல்லப்பட்டபன்னிரண்டுமாதமும் சூரியன்முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினுல்அக்கினிவடிவமாகிய மலையைவலஞ்செய்து கொண்டுபோவான், அம்மலையினுச்சியின் மேலும்போகான், இடப்புறமாகவும் போகான், தன்னுடையரதம்அம்மலைக்குச்சமீபத்தில்வரும்போதுதோத்திரஞ்செய்துபுட்பமாரிபொழிந்து செல்வானென்று சொன்னுர்பிரமதேவர்.

பத்தாவது

ஆதித்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-ருகூசு.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

# பதினொன்றாவது

# பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

முற்காலத்தில் ஒருநாள் காசிதேசத்தரசனாகிய பிரதத்தன்என்பவன் தன்னுடைய மந்திரிகளோடும் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப்பிரயாணப்பட்டுச் சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி திருவண்ணமலைக்குவந்து சுவாமியைத் தரிசிப்பதற்காகக் கோயிலுக்குப்போய்வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் நாட்டியஞ் செய்திருந்ததாசிப்பெண்களில் ஒருத்தியைப்பார்த்து ஆசைகொண்டு இந்தப்பெண்ணைத்தன்னுடன் கொண்டுபோய் விடுவதற்குநினைத்தான் அந்தநினைப்பு அவன்கொள்ளுவதற்கு முன்னமேதானே அவன்முகமானது குரங்குமுகமாய் விட்டதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள். பின்பு அவ்வரசன்மிகுந்தவருத்தப்பட்டுத் தன்னுடையவாகனங்களெல்லாவற்றையும் தன்னோடுவந்த பெண்களையும் ஆலயத்திற்குக் காணிக்கையாகக்கொடுத்துவிட்டு சுவாமிக்கு அருமையான பூசைசெய்தான்அப்பொழுது பரமசிவத்தின் கிருபையால் குரங்குமுகம்போய்இயல்பானமுகத்தை யடைந்துதன்நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருணைவா ழிறைவன் றிரவிய மனுமட்
டாயினுங் கரந்தபே ருடனே
மரணமாய் நமனாட் டழலிலே குளிப்பர்
வச்சிர வுலக்கையான் மறிவ
ரிருணிறை நரகமிருபத்தெண் கோடி
யிடத்திலு மடைவிலே யிருப்பர்
தரணியிற் புழுவாய்ப் பிறப்பர்கள் களவு
தனக்கியைந் தவருமத் தகையர்.

14. காசிநகரையாண்ட பிரதத்தராஜன் இவ்வண்ணாமலை சந்நிதிக்குவந்து தரிசனஞ் செய்யுங்காலத்தில் ஓர் தாசியை இச்சித்தபாவத்தால் குரங்குமுகமாகி பிறகுசிலகாணிக்கைகள் கொடுத்துப் பூசித்துப் பழையவடிவமடைந்த மகாத்மியம்.

(இ-ள்.) அருணாசலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் தலைவனாகியசிவ பெருமானுடைய திரவியத்தில் அணுவளவேனுந் திருடினவர்கள் உடனேமரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப்போய் அக்கினிக்குழியில்விழுந் தவஸ்தைப்படுவார்கள், வயிரவுலக்கையினா லடிக்கப்பட்டு வருந்துவார்கள், இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நகரங்களிலும் அடைவாக விழுந்துகிடப்பார்கள், மறுபடியும் பூமியில்வந்துபுழுவாய்ப்பிறப்பார்கள், அத்திருட்டுக் குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள். எ-று. (க)

ஓங்கிய தரையு ளிசைத்தபொன் னெதிரே
யுற்றபே ருடலையு மொறுக்குந்
தேங்கிய கருணை யருணைநா யகர்பொற்
செய்கையைப் படியினிற் கரந்து
வாங்கிய பேரைக் கிளையுடன் சிதைக்கு
மலையினுங் கடலினு மொளித்து
நீங்கிய பொழுதுந் தொடர்ந்திடும் விடுமோ
நிழலெனத் தொடருமெந் நிலத்தும்.

(இ-ள்.) திருவடி விசாலமாகிய பூமியினுள்ஒளித்து வைக்கப்பட்டபொன்னானது அவ்விடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங்கண்டிக்கும்.அப்படிசெய்வதுமிகுந்தகிருபையுடைய அருணாசலேசுரருடைய திரவியத்தின் செய்தியாம், அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்துஎடுத்துக்கொண்டவரையோ வென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும்மலையிலுங் கடலிலுமொளித்துக் கொண்டபொழுதுந்தொடர்ந்துவருத்தும், விடமாட்டாது, எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலத்தொடரும். எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ் சிலையை விழுங்கலா நெருப்பைக்
கடுவிடங் குழைத்திழைத் தெடுத்துக்
குடிக்கலா மிரும்பை யருந்தலாங் கடும்பாற்
கொள்ளலா மருந்தின குணத்தால்

முடிக்கலாம் பகையை யருணை நாயகர்பொன்
விழுங்கினால் மிடற்றிலே பிடிக்கும்
உடற்குளே கனலும் புகையுமவ் வளவோ
உயிரையு முளத்தையு மொறுக்கும்.

(இ-ள்.) பின்னும்பிரமன் சொல்வான், கல்லைக்கடிக்கலாம்நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்படியானவஸ்துக்களைச் சேர்த்துக்குழைத் தெடுத்துச்சாப்பிடலாம். இரும்பைப்புசிக்கலாம்; கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் அவைகளாலே வரும் கெடுதிகளை நல்லமருந்துகளால் நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம், அருணாசலேசர்திரவியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும், தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகச்சுடும், புகையுண்டாக்கும் அவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங் கெடுக்கும். எ-று. (ரு)

முக்கணன் பொருளைக் கவர்ந்தபே ரிருக்க
முயன்றபேர் நினைத்தபேர் முதலா
யக்கணத் தழிவ ரவர்களு மிருக்க
வடியவர் பொருட்கவர்ந் தலைக்கத்
தக்கது நினைத்தார் கெடுவரென் றுரைத்துச்
சத்தியம் பலபல சாற்றிச்
செக்கருங் கருகவொளிவிடு மணிப்பூட்
டிசைமுக னொருகதை செப்பும்

(இ-ள்.) மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசுரரது திரவியத்தைத்திருடினவர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது, அஃதிருக்கட்டும்,அப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள், இவர்களந்தக்கணத்திலே யழிவார்கள், அவர்களுமிருக்கட்டும்,சிவபத்தர்களுடையபொருளைத்திருடியவர்களைத்துன்

பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபல சத்தியத்தோடுஞ் சொல்லிச் செவ்வானமுங்கருகும்படிஒளிவிடுகின்ற இரத்தினுபரணங்களைத்தரித்த பிரமதேவர் ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினுர். எ-று. (ச)

முன்னமே யொருநாள் வடதிசைக் கிறைவன்
முழுமணிக் கங்கைநீர்த் துறைவன்
இந்நிலத் திழிந்த விந்திர னனையா
னுண்டகை முருகவே ணிகர்வான்
மன்னவர் நிரைந்த மகுடகோ டிகளின்
வயிரநா யகங்காளாற் றேய்ந்த
பொன்னவிர் கழலான் றருமமுங் கழலான்
புகழ்ப்பெயர் பிரதத்த னென்பான்.

(இ-ள்.) பிரமன்சொல்லுவான்முற்காலத்தில்ஒருநாள்வடதேசத்துக்கு அரசனுயிருக்கின்றவன்விலையுயர்ந்தமுத்துகளுக்கிருப்பிடமாகியகங்காநதித்துறையை யுடையவன், தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலிறங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன், ஆண்மைக் குணத்தில் சுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், அரசர்கள் பணியும்போது அவர்களால் நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட உயர்ந்தவயிரங்களாற் றேய்வுற்றபொன்னுற்செய்யப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன், தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்த மகாராஜனென்னும் பெயரை யுடையவன். எ-று. (ரு)

காலனேர் விழியார் முகமெனு விளங்கிக்
களங்குடைத் தொழுக்கிய மதிபோல்
நீலமா மணிக்காம் பியைந்தவெண் கவிகை
நெடுநிலப் பரப்பெலா நிகழ்த்தச்

சாலவே பணியா வரசர்க ளிவன்பொற்
சரணமே படிந்துயிர் பெறுமென்
றேலவே யழைக்குந் தருமதே வதைபோ
லிரண்டுசா மறைகளார்த் திடவே.

(இ-ள்.) எமன்போலக் கொடுமைசெய்கின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் முகம்போல் விளங்கிக் களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்டசந்திரன்போலநீலரத்தினமிழைத்திருக்கின்றகாம்பையுடையவெள்ளைக்குடைநீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின்பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும், மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத பகைவர்களாகிய அரசர்களைப்பார்த்து இந்தஅரசனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்றுபொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும். எ-று.

வருணமண் டலத்திற் புரவிபோற் கிளர்ந்த
மரகதக் குரகதம் வயங்க
அருணமண் டலத்தை யளவிடுங் கொடித்தே
ரடவிகள் புடவியை யடைப்பக்
கிரணசிந் துரத்துப் புகர்முக மருபிற்
கிம்புரிக் கரிதிசை கிளரத்
தரணிபர் நடுங்க மந்திரி கணத்தோ
டெழுந்தனன் றண்டையாத் திரையே.

(இ-ள்.) வருணமண்டலத்தில்விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரியமண்டலத்தையளாவியகொடிகள்கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியையடைக்கவும், கிரணம்பொருந்தியசிந்துரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடையமுகத்தையும்பூண்கட்டியதந்தங்களையுடையயானைகள்திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், பகைமன்னர்பயப்படமந்திரிகூட்டத்தோடுஞ்சேனைகளோடும்யாத்திரையாகப்பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்தமகாராஜன்.

அங்கர்புற் றேற யவனர்வெற் படைய
வவந்தியர் வில்லினுள் கௌவச்
சங்கிலித் தொடக்காய் மற்றமண் டலிகர்
தம்மிறை தாங்களே சுமக்கச்
சிங்கவே றெனவே சோழநா டணைவான்
றிருநதி கடந்துதென் னருணைக்
கங்கைவாழ் சடையான் கோயிலிற் புகுந்தான்
கங்கையும் காசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்.) இப்பிரதத்தமகாராசன் பிரயாணப்பட்டபோது, அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்துஅரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கின்றநாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்துஅரசர்கள்சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள்கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச்சோழநாட்டுக்குப்போகும்படிபுறப்பட்டுத்திருநதியைத்தாண்டி அழகியஅருணாசலத்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்தசடையையுடையபரமசிவன்கோயிலிற்புகுந்தான்; கங்கைநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்த மகாராசன். எ-று. (அ)

அரும்பவிழ் மலர்கொண் டருச்சனை புரிய
வருணைநா யகர்திருக் கோயில்
விரும்பியுட் புகுந்து பணியுமவ் விடத்தில்
விடத்தினுங் கொடியகூர் விழிபாள்
இரும்பையு முருக்கு மிசையினு ளொருத்தி
யிலக்கிழை யாருட னிறைபால்
கரும்பெனு மொழியாற் பாடுதல் கேட்டான்
கண்டனன் விளைத்தவேள் கரும்பை.

(இ-ள்.) காசிதேசத்தரசனாகிய பிரதத்தமகாராசன் அரும்புகள் மலர்ந்தபுட்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைப்பண்ணுகிறதற்காக அருணசலேசர்வீற்றிருக்கும்திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய்வந்தனஞ்செய்யும்போது, அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூறியகண்களையுடையவளும், இரும்பும்உருகும்படிசெய்யும்சங்கீதவித்தையையுடையவளுமாகிய ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்தசிலபெண்களோடு நின்றுசுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பினி ரசமும்போன்ற மொழியினால் பாடுவதைக் கேட்டான்; அக்கணத்தில்தான்மன்மதன்வளைத்த கருப்புவில்லையுங் கண்டான்.

அன்னமோ கிளியோ வமிர்தமோ திருவோ
வமிர்தமன் றமரருக் களித்த
வன்னமோ கினியோ விரதியோ பிரமன்
மனத்தினால் வகுத்தமே னகையோ
என்னமோ கமதாய்த் தனதுநாட்டினிற்கொண்
டேகுவா னினைந்தன னதற்கு
முன்னமே குரங்கு முகமதா யிருந்தான்
முறுவலா யினதெவர் முகமும்.

(இ-ள்.) காசிதேசத்துப் பிரதத்தமகாராஜன் அத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்; இவள்அன்னமோ!கிளியோ!தேவாமிர்தமோ! இலட்சுமியோ! அசுரரைக்கொன்றுஅமிர்தத்தைமுற்காலத்தில்தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகியமோகினியோ!இரதிதேவியோ! பிரமன்மனத்தினால் சிருட்டித்தமேனகையோ! என்றுநினைத்துமோகத்தோடுதென்னுடையதேசத்துக்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டு போவதற்குநினைத்தான்; அந்நினைப்புஉண்டாகுமுன்னந்தானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான்; அதைக்கண்டு எல்லாருடைய முகத்திலும் நகைப்புண்டாயிற்று. எ-று. (ய)

மந்திரிக் கிழவ ராசனை வினவி
　மன்னவா நினைத்தவா றதனல்
வந்தவித் துயரந் தவிர்ந்திட மலைமேன்
　மருந்தினைப் பணியென வவனுஞ்
சிந்துரக் குவடுங் கவனவாம் பரியுஞ்
　செழுமணிச் சிவிகையுந் தேரும்
சந்தன மணியுந் தனத்தினர் பலருந்
　தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

(இ-ள்.) மந்திரிமார்கள் பிரதத்தமகாராசனைப்பார்த்து குரங்கு முகம் வந்ததற்குக்காரணம்கேட்டறிந்துகொண்டு, அரசனே? நீமை யாகிய உமதுநினைப்பினுல் அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலை மேல்மருந்தாகியஅருணசலேசுரரைவணங்கென்றுசொல்ல, அவ்வ ரசனும்மலையையொத்த யானைகளையும், வேகமாய்த்தாவுகின்ற குதி ரைகளையும், நல்லஇரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகை களையும், தேர்களையும், சந்தனக்குழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களை யுடைய பலபெண்களையும், பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அக்கோயி லுக்குமுன் காணிக்கையாகக்கொடுத்துவிட்டான். எ-று. (கக)

பன்னரு மனந்த பூசனை புரிந்தான்
　பரமனு மவற்கருள் புரிந்தான்
கின்னர மொழியாள் விருப்பினு லடைந்த
　கிலேசவா னரமுக மொழிந்தான்
ஈன்னர முகம்பெற் றிறையுநா டணைந்தா
　னுதலா லரன்பொருட் கவர
வுன்னிய பாவம் பதின்மடங் கரும்பொன்
　னுதவினுற் றவிருமென் றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) பிரதத்தமகாராஜன்சுவாமிக்குசொல்லுதற்கரிய அநந் தம்அருமையான பூசைகள்செய்ய, அப்பொழுதுசுவாமியும் அவ்வர சனுக்குக்கிருபைசெய்தார், வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையு

டைய பெண்மேற்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம் பொருந்திய குரங்குமுகத்தையொழித்தான், நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அவ்வரசன் தன்னுடையநாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான், ஆகையால் அருணாசலேசருடையபொருளைத்திருடநினைத்ததனாலுண்டாகியபாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங் கொடுத்தால் தீருமென்றுசொன்னார் பிரமதேவர். எ-று. (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனே யருணகிரி வளமிதுதா
 னெனத்தி ருவாய் மலர்ந்தா னந்தப்
போதனையங் கடிபணிந்துன் போதனையான்
 மகிழ்ந்தனமிப் புவியின் மீதே
கோதமுட னறிந்துசெய்த பவந்தவிருங்
 கதையினையுங் கூறுகென்றான்
மூதறிவா யினனாலு முகத்தினுமா
 யிரமுகமாய் மொழிய லுற்றான்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே! அருணாசலத்தினதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார், அப்பிரமனை அவ்விடத்தில்சனகரிஷிவந்தனஞ்செய்து உம்முடையதிவ்யோபதேசத்தினாலே ஆநந்தமடைந்தேன். இவ்வுலகில் குற்றமாக அறிந்து செய்தபாவம்நீங்கும்படியான கதையையும் அருள்செய்யவேண்டுமெனப் பேரறிவுகொண்டபிரமதேவர் தம்முடைய வாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாகச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (கங)

பதினொன்றாவது,
பிரதத்தராஜன் சருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-சுOக.

15. ஓர்காலத்தினால் பிரமனால் சாபமடைந்த அஷ்டவசுக்களும், பிரமன்தான்சிருஷ்டித்ததிலோத்தமை பேரில்கொண்டமோகத்தினாலடைந்த பாவமுந்தீரத்திருமலையைப்பூசித்து பேறடைந்த மகாத்மியம்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

# பாவந்தீர்த்த சருக்க வசனம்.

முன்புஒருகாலத்தில் பிர்மாவினுல் சபிக்கப்பட்ட அஷ்டவசுக்கள் அந்தச்சாபம் நிவர்த்தியாகும்படி கங்கைக்கரையில் பரமசிவனை நோக்கித்தவஞ்செய்தபோது பரமசிவன்வந்து திருவண்ணுமலையைச்சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்துதவஞ்செய்தால் உங்களுடைய சாபம் நிவர்த்தியாகும் என்றுசொல்ல, அப்படியேஅவர்கள் திருவண்ணுமலைக்குவந்து மலையைச்சூழ்ந்தஎட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து சுவாமியைப்பூசித்துப் பழையபடி தமதுபதவிகளைப்பெற்றுச் சிவகிருபையும் அடைந்தார்கள். அந்தஎட்டு வசுக்களுஞ்செய்த தபோபலத்தினுல் பரமசிவன் எட்டுமுகமாயிருந்ததைப்பார்த்துத் தேவர்கள் பல்லாண்டு கூறினுர்கள்.

முன்ஒருகாலத்தில் தேவேந்திரன் பிர்மாவினிடத்திற்குவந்து எல்லாரும் தேவேந்திர பட்டத்திற்காகத் தவஞ்செய்கிருர்கள். அந்தத்தவத்தை எவ்விதமாயாவது அழிக்கவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டுபோய்விட்டான். அதற்காகப்பிர்மா திலோத்தமைஎன்னும்பெண்ணை யுண்டாக்கி அவளுடைய அழகைக்கண்டு அவரேஇச்சித்தபோது, தகப்பனென்று அவர் கருத்துக்கு அவள் இசையாமல் பெண்மானுகிஓடினுள், பிர்மாகலைமானுகித் தொடர்ந்தார். அப்போது அவள்மலையுருவமாகிய அருணசலேசுரரைக் கொஞ்ச தூரத்திற்கண்டுநீரேதஞ்சமென்று சொல்லியடைந்தாள். உடனேமலையைக்கீறிஅதிலிருந்து பரமசிவன் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும்நாய்களாகவும் தோன்றியதைப்பார்த்த பிர்மா பயந்து தன்னுடையஆசையை நிவர்த்திசெய்து சுவாமியை வணங்கினுன் அப்போதுபரம

சிவன்பிர்மாவைப்பார்த்து நீஉண்டாக்கின திலோத்தமையை நீயே இச்சித்ததினல் நேரிட்டபாவம் தீரமாட்டாது. ஆகிலும் இந்தமலை யைத்தரிசித்ததாகையால் அந்தப்பாவத்தைதீர்த்துவிட்டோம். உன் னிடத்திற்குப் போவென்று சொல்லிமறைந்துவிட்டார்.

முன்னொருகாலத்தில் பரமசிவன் திருவிளையாட்டினற் கற்ப காலம்முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் சமுத்திரத்திற் றுயிலும் விஷ்ணு உலகம்உண்டாகும்பொருட்டுப் பிரமனைசிருஷ்டி க்காமல்நித்திரைசெய்துத் தாழ்த்ததனலே தீவினையைச் சம்பாதித் துக்கொண்டேனென்று பரமசிவனை நினைக்க அவர்ரிஷபவாகனத் தின்மேற்றோன்றினர். விஷ்ணுவானவர் எழுந்துஅஞ்சலியத்தராய் எனக்கு நித்திரையினல் வந்தவினையைநீக்கி அருள்செய்யவேண்டு மென, அதற்குப் பரமசிவன் அருணசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய் தால் உன்னைவிட்டு வினைபோம் என்று மறைந்தருளினர் ஸ்ரீவி ஷ்ணுவானவர் அப்படியே அவ்வருணசலத்தைப் பூசைசெய்துவி னையைநீக்கிக்கொண்டார்.

சந்திரனனவன் உரோகிணியின்மேல் அதிகவிருப்பமாக விரு ப்பதை மற்ற இருபத்தாறு பெண்களால் தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல் லாநாயகிகளிடத்திலும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்திமேல்மாத்திரம் வைத்ததனல் அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இச்சாபத்தை யடைந்தசந்திரன் அவ்வருணசலத்தைவலம்வந்துஅ த்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்.

பாவந்தீர்த்த சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

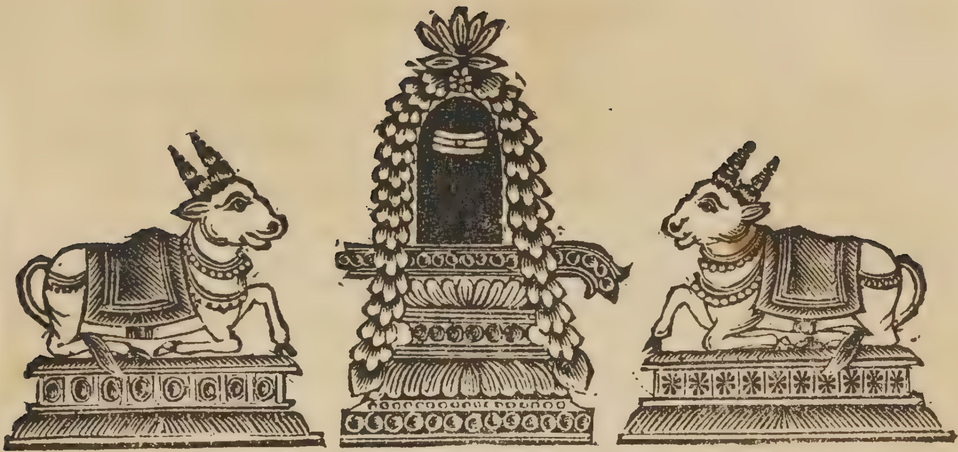

உ

சிவமயம்.

# பன்னிரண்டாவது

# பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால் வடிவினான் மனத்தினால் பவந்
தாக்கினா ரருணைமா சயில நோக்கினா
னீக்கினா ரென்பது நிகழ்த்தி நான்மறை
தேக்கினான் சில கதை செப்ப லாயினான்.

(இ-ள்.) வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும், மனத்தினாலும், துர்விஷயங்களைச் சொல்லியும்; செய்தும், நினைத்தும்; பாவத்தையடைந்தவர்கள்திருவண்ணாமலையைத்தரிசனஞ்செய்தால், அப்பொழுதே தங்கள் பாவத்தைநீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்கு வேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிரமன் சிலகதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரிய சபையிடத்தி லிருநான்கு
வசுக்களும் வந்திருந்தார் முன்னே

தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும்
வியந்துரைத்த தகைமை நோக்கிக்
கும்பமுனி முதலானே ரிடையினுமை
வியந்துரைத்த கொடுமை யாலே
அம்புவியி லிழைத்ததவ மணைத்தினையு
மவமாக்கி யகற்று மென்றேன்.

(இ-ள்.) என்னுடைய பெரிய சபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னெருகாலத்தில்வந்திருந்தார்கள்; அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தவத்தின்பெருமையும் அதனால்வந்த கீர்த்தியையுங் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள்; அதைப்பார்த்து அகத்தியர்முதலானரிஷிகள்மத்தியில் உங்கள்பெருமையைநீங்களே எடுத்துச்சொல்லிச்செய்த தற்புகழ்ச்சியானது நீங்கள்செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச்செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று. (உ)

உற்றபெருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தி
னலத்தினையு முறைத்த பேரு
மற்றெருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்
கடன்மூழ்கி மறிவ ரென்றேன்
சிற்றறிவா கியவசுக்க ளனைவர்களு
நடுங்கியிது தீருங்காலஞ்
சொற்றருளு கெனவுரைத்தா ரரனருளார்
தீருமங்க டியர்தானென்றேன்.

(இ-ள்.) பெருமைவாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையும், தாங்கள் செய்ததருமத்தையும்சொன்னவர்களும்மற்றெருவரையிகழ்ந்துபேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில்முழுகிமறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன். சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுநடுங்கி, இச்சாபம் எக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள். பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்குமோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன். எ-று. (ங)

சொல்லுதலும் வசுக்களெலா மெனையகன்று
　　நெடியகங்கைத் துறையி லேகி
எல்லையிலா நெடுங்கால மிறையைநினைந்
　　தரியதவ மியற்றி னார்கள்
வல்லிபங்க னொருநாளின் மழவிடைமே
　　லடைந்துதவம் வரமே தென்றான்
அல்லிமல ரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்
　　கடலிலெடுத் தருளு கென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும்என்சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ் செல்லுகின்ற கங்காநதியின்ஒருதுறையிற் போய்அளவில்லாத நெடுங்காலம் பரமசிவனை நினைந்துஅரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள், பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் எமதுபரமசிவன் ஒருநாள்இளமையான ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந்து நாம்உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செய்தார், அவ்வசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமன்கொடுத்தகொடிய சாபமாகியகடலின்றும் எங்களைஎடுத்தருள வேண்டுமென்றார்கள். எ-று. ()

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுட
　　னுமதுபவங் கடக்க வேண்டில்
தரணியிலே யொருநகரந் தலேச்சுரமென்
　　றிலங்குமந்தத் தலத்தின் மீதே
அருணகிரி யெனுமலையா யிருக்குமந்தப்
　　பதியணுகி யசலஞ் சூழ்ந்த
வருணதிசை தொடங்கியெட்டுத் திசைகளினு
　　மிருந்துதவ மியற்று மென்றார்.

(இ-ள்.) கிருபாவருஷம் பொழிகின்ற மேகமாகிய பரமசிவன் திருமுகமலர்ந்துஅந்தஎட்டு வசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங்கள்கடக்கவேண்டினுல் பூமியில்தலேச்சுரமென்றுசொல்லப்பட்ட ஒருதிவ்வியத்தலம் விளங்குகின்றது அத்தலத்தில் அருணை

சலமென்று ஒருமலையுண்டு, அத்தலத்தையடைந்து அம்மலையைச் சூழ்ந்தகிழக்குத் திக்குத்தொடங்கி எட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்து தவம்செய்யுங்க ளென்றருளிச் செய்தார். எ-று. (ரு)

அன்னவய லருணையிற்சீ ரரியதவ
மியற்றிடுமவ் வளவே யுங்கள்
முன்னரழற் கிரியுமெட்டு முகமாக
விளங்கியட்ட மூர்த்தி யாகு
மன்னுமுங்க ளரும்பவமுந் தவிருமென
வுரைத்துவெள்ளி மலையிற்சேர்ந்தான்
தன்னையடைந் தவர்களெலாந் தனைப்போல
விருக்கவரந் தருகு வானே.

(இ-ள்.) அன்னப்பறவைகள் தங்கியவயல்சூழ்ந்த அருணாசலத்திற்குப்போய் நீங்கள்மேன்மையாகிய அரியதவத்தைச்செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்தஅளவிலே அக்கினிசொரூபமாய்விளங்கிய ஒப்பற்ற அம்மலையானது எட்டுமுகமுள்ள சொரூபத்தோடு உங்களுக்குமுன் வந்து காட்சிகொடுக்கும். அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடைபாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினார், தம்மிடத்தி லடைந்தவர்கள் எல்லாரையும்தம்மைப்போலஉருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச் செய்யும்பரமசிவன். எ-று. (சா)

முந்தவசு ரரையுமவர் புரத்தினையு
மெரித்தபிரான் மொழிந்த வாறே
அந்தவசு வனைவருஞ்சென் றருணையிலே
யரியதவ மியற்றி னார்க
ளிந்தவசுமதி தழைக்க வழற்கிரியெட்
டுருவாகி யிருந்ததங்கே
தந்தவசு நிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபக்
கிரிகளெலாந் தள்ளி னார்கள்.

(இ-ள்.) முன்னே அசுரர்களையும், அவர்கள்வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்ததிரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்தசுவாமி அருளிச்செய்தபிரகாரம்அவ்வெட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான

தவம்செய்தார்கள்; இப்பூமிதழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுக மாய்விளங்கியிருந்தன; முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனுல் வந்தகொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலை யைத்தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று. (எ)

பூதரஞ்சூழ் திசைகளெலா மிருந்தட்ட
　மூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க
ளாதலினுற் பழயபடி தமதுபத
　விகளை யடைந் தருள்பெற்ருர்க
ளோதமறும் படிக்கரிய மறைப்பயனெட்
　டுருவாகி யிருந்த போதுஞ்
சீதரனும் பதங்கிரமத் துடனறியான்
　முடியெனக்குந் தெரிந்த தின்றே.

(இ-ள்.) அந்தமலையைச் சூழ்ந்தஎட்டுத்திக்குகளிலுமிருந்துவசு க்கள்அஷ்டமூர்த்தமாகிய அருணசலேஸ்வரரை பூசித்தபடியினுல், பழயபடியே தமது பதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்ருர்கள்; குற்றம்நீங்கும்படி அருமையான வேதப் பொருளாகிய அச்சுவாமிஎட்டு முகமாயிருந்தபோதும், விட்டுணுவு ம்திருவடியைக் கிரமத்துடன் அறியாமற்போனுர், இன்றளவும்என க்கும் முடிதெரியவில்லை. எ-று. (அ)

சண்முகனை யளித்தவைந்து முகத்தவனெண்
　வசுக்கள்செயுந் தவத்தினுலே
எண்முகமா யிருந்ததுகண் டொருமுகமா
　யிமையவர்வாழ்த் தெடுத்தா ரென்று
தண்முகநான் குடையபிரான் சனகமுனிக்
　குரைத்தருளச் சயிலத் தூடே
பண்முகயா ழனையமொழித் திலோத்தமைசேர்
　கதையினையும் பகரலுற்ருன்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகமுள்ள சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற ஐந்துமுகங் களையுடைய பரமசிவன் எட்டுவசுக்களுஞ்செய்த தபோபலத்தினுல் எட்டுமுகமாயிருந்ததைப்பார்த்து தேவர்களெல்லாம் ஒன்ருய்க்கூடி

வணங்கிப்பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்லி, அருள்புரிகின்றஅத்திருமலையின், யாழின் இசைபோன்ற சொல்லை யுடையதிலோர்த்தமை வந்தடைந்த கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினான்.

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன் முன்னமென் னிடத்திற் சேர்ந்துதன்
பாவன மானதன் பதவி வேண்டிய
யாவரு மருந்தவ மியற்றி னாரதற்
காவது செய்யென வரைந்து போயினான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவர்சொல்லுவார், இந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில்வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்துஉலகத்திலுள்ளஎல்லாரும் அருமையான தவத்தைச் செய்கிறார்கள்; அத்தவம் நிறைவேறாதபடி ஏதாவதுஒருவிக்கினம் செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லி விட்டுப்போனான். எ-று. (ய)

இந்திரன் போனபின் னியக்க மங்கைய
ரந்தர மங்கைய ரரவநாட்டவர்
சுந்தரக் கடற்புவித் தோகை மார்வரை
மந்தர முலைச்சிய ரழகு வாரியே.

(இ-ள்.) இந்திரன்இவ்வாறுசொல்லி விட்டுப்போனபிறகுஇயக்கலோகத்துப் பெண்கள், தேவலோகத்துப்பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ளபெண்கள் மந்திரகிரிபோன்ற முலைகளை யுடையவரையரமகளிர், இவர்களுடைய அழகுகளை எடுத்துக்கொண்டு. எ-று. (கக)

வகுத்தனன் றிலோத்தமை யென்னும் வஞ்சியை
யுகுத்தனன் வலியைநன் மதியை யோட்டினன்
மிகுத்ததோர் விஞ்சையிற் புவியின் வேட்டுவ
னகத்துட லழித்துட லளிப்ப தென்னவே.

(இ-ள்.) குளவிதன்னிடத்திலுள்ள ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினால்இவ்வுலகத்தில் புழுவின் உடலைக்கெடுத்து, அதற்குவேறொருதேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும்பெண்ணை

உண்டாக்கினேன், அப்பொழுதேஅவள்மேற்கொண்ட ஆசையால்என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன்; ஞானத்திற்செல்லுகின்றஎன்னுடைய புத்தியையுந் துரத்திவிட்டேன். எ-று. (கஉ)

மன்மதன் கணையினான் மயங்கி வாடுமென்
றன்மையை யறிந்துநான் றனக்குத் தாதையென்
றென்மனம் பொருந்திலா தெனதுகை யுறான்
முன்பினி னொளிக்கநான் முகமுந் தேடினேன்.

(இ-ள்.) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலேமயக்கமடைந்துவாடுகின்றஎன்னுடையஇயல்பையறிந்து, நான்தனக்குத்தந்தையென்று என்கருத்துக்குஒவ்வாதவளாகியும், நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்குஅகப்படாதவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் நானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள; நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன். எ-று. (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமா னாகச் சென்றாள்
கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன் பேட்டு
வன்னியாய்ப் பறந்தாள் சேவல்
வடிவமாய்த் தொடர்ந்தேன் மங்கை
பின்னையோர் கதியுங் காணாள்
பிறங்கலா மருணை நாதன்
றன்னையே தூரக் கண்டாள்
சரணமென் றுரைத்துச் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டு பிடிக்கும்போது பிடிப்பதற்கு முன்னே அந்தக்கன்னியாகிய திலோத்தமை பெண்மானாகிஓடினாள், நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன்; அதன்பின்பு அவள் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள். நான்ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன்; அத்திலோத்தமை பிறகுஎன்கையிலகப்படாமலிருக்கிறதற்குவேறொரு கதியுங்காணாமல்வருந்தும்போது, மலையுருவாகியஅரு

ணாசலேசரைச் சிறிது தூரத்திற் கண்டு நீரேதஞ்சமென்றுசொல்லி அடைந்தாள். எ-று. (கச)

மாயமால் விடையின் பாகர் வடிவிலா விடையின் பாகர்
காயழலான மெய்யர் கானகத் தாடு மையர்
ஆயுமா ரணத்தின் சோதி யடைக்கல மென்றுளையன்
சேயிள மழலைபோலத் திருச்செவி சாற்றினாளே.

(இ-ள்.) மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரே! தோற்றாத இடையினையுடையபார்வதியைப் பாகத்தில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே! தகிக்கும் அக்கினிமயமானவடிவத்தையுடையவரே! திருவாலங்காட்டினிடத்தில்நடனஞ்செய்கிற சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்றபரமசிவன் திருச்செவியிற் செல்லும்படி குழந்தையின் இளமையாகியகுதலைச் சொல்லைப்போலச்சொன்னாள். எ-று. (கரு)

முருகலர்க் குழலி னுடன்
முறையிடு முறைக்கென் னையன்
திருவுரு வனைத்துந் தூய
செவிகளா யிருந்த போது
விரைவின்மால் வரையைக் கீறி
வெட்டுவ னாகி நாலு
சுருதியு ஞமலி யாகத்
தோன்றினன் றேகை பாகன்.

(இ-ள்.) வாசனையமைந்த புட்பமாலையை யணிந்த கூந்தலை யுடையதிலோத்தமைமுறையிடுதலுக்கு, என்சுவாமிஅழகியஉருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன, அதனால்சீக்கிரத்தில்மலையைக்கீறிஅதினின்றும் தாம்வேடவடிவமாகவும். பார்வதிவேடச்சிஉருவமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினார் பார்வதியை இடது பாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன். எ-று. (கசு)

சூடகச் செங்கை பாகன்
   சிலையொடு தோன்றும் போதில்
வாடிய மருங்கு லாண்மைமன்
   மயக்கமும் வருத்தந் தீர்ந்தே
னாடிய பெருமா னம்மை
   முனியுமென் றஞ்சித் தாழ்ந்தேன்
வேடனைப் பறவை கண்டால்
   வெருவுமோ வெருவு றாதோ.

(இ-ள்.) வளையலை யணிந்தசெந்தாமரைமலர்போன்ற கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது முன்னேநடனஞ் செய்தசுவாமி என்னைக்கோபித்துக் கொள்வாரென்றுபயந்து வளைகின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமைமே லுண்டாகியமையலையும்.அதிலுண்டாகிறவருத்தத்தையுந்தீர்ந்து அச்சுவாமியைவணங்கினேன், வேடனைப்பறவைகண்டால் பயப்படுமோபயப்படாதோ. எ-று. (௧௭)

பெற்பெனு முலையா டன்னை
   விதித்துநீ விரும்புந் தீமை
கற்பகோ டியினுந் தீரா
   தாயினுங் கருணையாமித்
தற்பர மலைகண்டாயே
   யாதலாற் றவிர்த்தோம் போவென்
றற்புதன் மொழிந்து மீளப்
   புகுந்தன னருணை வெற்பில்.

(இ-ள்.) மலைக்குநிகராகிய தனத்தையுடையதிலோத்தமையைப்படைத்து நீயேவிரும்பினதினாலுண்டாகியபாவம்கற்பகோடிகாலத்திலுந் தீரமாட்டாது, ஆனாலும்அருளுருவமாகியும் தானே பரமாகியும் உள்ள இம்மலையைதரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்ட பாவம்

தீர்த்து விட்டோம், உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் ஞானரூபியாகிய பரமேஸ்வரன் மறைந்துவிட்டார். எ-று. (௧அ)

கலி விருத்தம்.

தன்னையறி யாமல்வினை சாருமுட ருனுந்
தென்னருணை சேரிலது தீருவது திண்ண
மின்னல்வினை யற்றதனி லெண்ணியது பெற்றார்
முன்னமுள ரென்றயன் முனிக்குமொழி கின்றான்.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குஅபுத்திபூருவமாகவந்தபாவம்அவன்அழகுபொருந்தியஅருணாசலத்தையடைந்தால் அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்தவரம்பெற்றுக்கொண்டார்களென்றுபிரமதேவர்சனகரிஷிக்குஒருகதை சொல்லுகிறார். எ-று. (௧௯)

கற்பமுடி வாயிருள் பெயர்ந்துபுலர் காலைத்
தற்பவிரு னின்றதுமுன் னுளிறையி னாலே
சொற்பரவை மாயனுண ராதுதுயில் கொள்ளச்
சிற்பரம யோகியர்கள் செம்மலை நினைந்தார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில்பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால் கற்பகாலம் முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில், அவ்வந்தகாரத்திற்கொஞ்சம்நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல்விட்டுணு சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்க மேன்மையானசின்மயமாகிய யோகியர்கள்பரமசிவனைநினைத்தார்கள். எ-று. (௨௰)

அத்தனடி யார்கடம தாணவ மறுக்குஞ்
சுத்தனழ லானதொரு சோதிவடி வானோ
னெத்தலமு மெத்திசையு மெங்கும்வெளி யானோ
னுய்த்தபொறி தம்மிலுள வாயுவுல கெல்லாம்.

(இ-ள்.) எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார் களுடையஆணவமலத்தையறவே கெடுக்கின்றசுத்தராகியும்இருக்கு ம்பரமசிவன்நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தையடைந்தார், எத் தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்ற எவ்விடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவாகிய அச்சுவாமியானவர் அப்போது சிந்தியபொறிகளா லே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று. (உக)

ஊழிமுடி வாயிருள் புலர்ந்துமுண ராதே
யாழிமிசை யிற்றுயிலு மச்சுதனை யெய்தி
வாழியென யோகிய ரெழுப்புதலு மாயன்
பாழியிலு நின்றதி பயத்துட னெழுந்தான்.

(இ-ள்.) ஊழிக்கால முடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரார்ணவத்தில் நித்திரைசெய்யும் விட்டுணுவினி டத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லியோகியர்கள்எழுப்புதலும் அவ் விட்டுணு சர்ப்பசயனத்தினின்றும்அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்

வையக மளிக்கமல ரோனையுத வாதே
பையரவின் மிக்கதுயில் கொண்டபரி சாலே
வெய்யபுன் வினைத்தொழில் விளைத்தன னெனத்துன்
றையுணர்வு மஞ்சியென தையனை நினைந்தான்.

(இ-ள்.) உலகமுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமனைச் சிருட்டிக்கா மல்படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினால் வெம்மையாகியதீவினைச்சம்பாதித்துக்கொண்டேனென்று ஐம்பொ றிகளுங்கலங்கி மிகவும்பயந்தவராய் யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய அருணசலேஸ்வரரை நினைத்தார். எ-று. (உ௩)

அன்பர்கரு திற்கடுமை யாகியெதிர் வந்தே
துன்பமகல் விக்குமது தூயதொழி லானன்

வன்படிக வெற்புமிசை மன்னுசுடர் போலே
மின்படரு மேனியுடன் வெள்விடையில் வந்தான்.

(இ-ள்.) அடியார்கள்நினைத்தால்சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களுக்குஎதிராகத்தோன்றி அவர்களுடைய துன்பங்களைநீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலாகக் கொண்ட பரமசிவன், வண்மையாகிய படிகமலையின்மேல் விளங்கும் சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளி வந்தார்.

பொருக்கென வெழுந்தடி பணிந்தருள் புகழ்ந்தே
யருக்கிய முதற்புரி யருச்சனையி னாலே
யுருக்கியென் வினைத்தொட ரொழித்தருள்தி யென்றா
னெருக்கணி குவானிவை யெடுத்துமொழி கின்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே. விட்டுணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து. அவருடையதிவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து, அவருக்கு அர்க்கியமுதலிய சோடசோபசாரங்களோடு கூடியபூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து. எனக்கு நித்திரையினால் வந்த வினையைநீக்கிஅருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம் பூமாலையைத் தரிக்குஞ் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (உரு)

அர்க்கியம்முதலாயின என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமன முதலிய பதினாறுமாம்.

வாசிமக மேமுதன் மகம்பல செய்தாலும்
பாசமக லாதவினை பற்றறுத லெண்ணித்
தேசுமிகு தென்றிசை செறிந்தருணை தன்னிற்
பூசைபுரி விட்டுவினை போகுமுனை யென்றான்.

(இ-ள்.) ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவினையை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேதமுதலியபலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாது, ஆகையினால்அதுநீங்கவேண்டுமானால் சோதிமயமாகிய தெற்

குத்திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு நீங்கும் என்றார் பரமசிவனார். எ-று. (உசு)

நாறுபொழி லந்நகரு நாமும்வடி வொன்றே
வேறல வதன்பெருமை வேதமுண ராதால்
நீறுபுனை யோகியர்க ணீவிர்பலர் தொண்ணூற்
றாறுபிர மாவதி லருச்சனை புரிந்தீர்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான்பேதமன்று, அவ்வருணாசலத்தின்மகிமையை (நான்கு) வேதங்களுங்கூட அறியமாட்டார், விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள்பலரும் தொண்ணூற்றாறு பிரமர்களும் அத்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள். எ-று. (உஎ)

முற்றிழை யுரோகிணி முலைக்கிடையின் மூழ்கா
மற்றவிரு பத்தறுவர் வாழ்வையு மறந்தான்
கற்றைமதி தக்கனுடல் கன்றுறச் சபித்தான்
அற்றமதி யப்பதியி லத்துயரொ ழிந்தான்.

(இ-ள்.) சந்திரன் நன்றாக வேலைதீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோகிணி தனங்களின் போகத்தை விரும்பி அதில்முழுகினவனாய் மற்றை இருபத்தாறுநாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையு மறந்துவிடஅதை முன்சொன்ன இருபத்தேழுபெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தக்கன்கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருத்திமேல் மாத்திரம்வைத்ததனால் அவனுடல்குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான்; அச்சாபத்தையடைந்தசந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில்வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான். எ-று. (உஅ)

நினைப்பளவின் முத்திதரு நீணகர திற்போய்
பனக்குறை தவிர்த்திடுதி யென்றிறை மறைந்தா
னனற்கிரியை நாடியரி யத்திசையி னண்ணிச்
சுனைக்கமல வாசமிகு சோணகிரி கண்டான்.

(இ-ள்.) நினைத்த மாத்திரத்தில்முத்தியைக் கொடுக்கும்அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமிமறைநதார்; விட்டுணு அக்கினிவடிவாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந்தென்றிசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிறதாமரைப்பூவின்வாசனைமிகுந்தஅச்சோணாசலத்தைக்கண்டார். எ-று. (உக)

ஈசர்வடி வானமலை கண்டினி திறைஞ்சித்
தேசுமிகு நன்னகர் செறிந்து மகிழ்வாகி
வாசவ தடத்திடை படிந்துவல மாகிப்
பூசனை புரிந்துவினை போயமல னானன்.

(இ-ள்.)மலைவடிவமாகியசுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து ஒளியமைந்த அத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்கினம்வந்து அநேககாலம்பூசைசெய்துகொண்டுவரப் பிறகு தம்முடையவினையைநீக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி பரிசுத்தரானார். எ-று. (நுய)

மேவியரு ணைப்பதியின் மிக்கபுகழ் மாயன்
பாவமகல் வித்திடு பலத்தினை யுரைத்துத்
தாவியுமை பாகமுறை சோணகிரி நாத
னாவியின் மகிழ்ச்சியையு நான்முக னுரைப்பான்.

(இ-ள்.) மிகுந்தபுகழையுடைய விட்டுணு அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடையபாவத்தைநீக்கி அவர்அடைந்தபலனைப்பிரமதேவர்சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பார்வதி ஒருபுறத்தில்வாசஞ்செய்கின்றஅருணாசலேசர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (நுக)

பன்னிரண்டாவது,
பாவந்தீர்த்தசருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம்-சுசய.

16. ஓர்காலத்தில் புளகனென்னும் அசுரன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு உலகத்தை யழித்துத் திருமலையில் புழுகைச்சிதறி ஜீவிக்குங்காலத்தில், தேவர்கள்தோத்திரத்திற் கிரங்கிய பரமசிவன் புளகனுக்கனுக்கிரகஞ்செய்த மகாத்மியம்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

# புளகாதிபச் சருக்க வசனம்.

நினைத்தபடி வெவ்வேறான உருவங்களையெடுக்கத்தக்கதாக வல்லமையுள்ள புளகாதிபன்என்னும் ஒருஅசுரன், ஒருநாள்புழுகுபூனை உருவத்தையடைந்து அருணகிரியின்மேல்உலாவிக்கொண்டுபுழுகைச்சிதறியபடியால் சுவாமியினாலே அதிக பலத்தைப்பெற்றுத் தேவர் முதலானவர்களுக்கும்மிகுந்த துஷ்கிர்த்தியஞ்செய்யஆரம்பித்தபோது அவர்கள்சுவாமியினிடத்தில்முறையிட்டுக்கொண்டார்கள். பின்பு சுவாமிமிகுந்தகிருபையோடும் அந்த அசுரனையழைத்துஉன்பிராணனைவிட்டுவிடென்றுசொல்லியபோது அவன்சுவாமியைப்பார்த்துஐயனே! புழுகுபூனைகளினதுபுழுகை உம்முடையதிருமேனியில் ஏற்றுக்கொண்டு அதனால்புழுகணியிறைவர் என்கிறதிருநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளும்படியானகிருபை செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டு அவன்உயிரைவிட்டான் உடனே அவன்நற்கதிசேரும்படி சுவாமிஅநுக்கிரகஞ்செய்தபடியால்முனிவர்களும் தேவர்களும்மனிதர்களும் சுவாமியினதுசிரசில் புழுகுகாப்புச் சாத்தலாயினார்கள்.

இந்தப்புண்ணிய சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் அருணசலேசுரருடைய கிருபா கடாக்ஷத்தினால் இகபரசௌக்கியங்களை யடைவார்கள்.

புளகாதிபச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

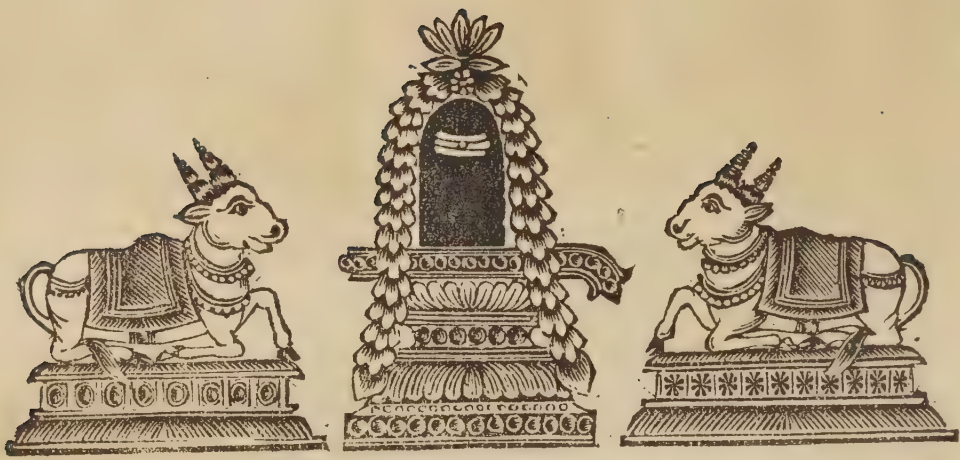

உ

சிவமயம்.

## பதின்மூன்றாவது

# புளகாதிபச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபல வேறுபுனை புளகனெனு மோரசுர
　　னொருபொழுது நாவி வடிவா
யருணைகிரி மீதுலவி யரியபுழு கேசிதறி
　　யதிகபலமா யவனியோர்
வெருவவிமை யோர்முனிவ ரொருவரொழி யாதழிய
　　வினைபுரிகை யாலவ ரெலாங்
கருணைமலை போலிமய மலையமலை பாகருறை
　　கயிலைமலை மேவி மொழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ளும்வல்லமையுள்ளபுளகனென்னும்ஓரசுரன் ஒருநாட்புழுகுபூனை உருவமடைந்து செவ்வியநிறத்தை யுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டுபுழுகைச்சிதறியபடியால், சுவாமியினால்அதிகபலம்பெற்றுப்பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும், தேவர்கள், முனிவர்களெல்

லாரும்துன்பப்படவும், துர்க்கிருத்தியம் செய்வதனுலே அவர்களெல்லாம் இமயபருவதராசனுடையபுத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்வைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொல்வார்கள். எ-று. (க)

புளகனெனு மோரசுரன் மிருகவடி வாகிவதை
　　புரியவுல கேழு முறைபோய்
விளைதுயர மாயினர்க ளெனவுரைசெய் தாரவர்கள்
　　விமலனவ ரோடு புகல்வா
னளவின்மண மானபுழு கருணைகிரி மீதுதவி
　　யதிகபல மாய் மருவினு
னெளிதிலழி யானவனு மினியகதி யேறவுமை
　　யிடரலையி லேற விடுவோம்.

(இ-ள்.) புளகனென்னும் ஓர் அசுரன்புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும முறையேபுகுந்து சீவராசிகளையும்வதைசெய்ய, அதனுல் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ள பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்; மணம்வீசும்அளவில்லாதபுழுகை நமதுருவமாகியஅருணுசலத்திற்சிதறியதனுல் அதிகபலம்அடைந்திருக்கின்றுன், அப்படிப்பட்டவன்எளிதில்அழியமாட்டான்,ஆனபடியினுலேஅவனைமோட்சத்தில் அடைவித்துஉங்களை துக்கசமுத்திரத்தினின்றும்கரையேற்றுவோம்.

மேவுமென வோதியரு ளோடுபுள காதிபனை
　　வேதமுதல் கூவிய வுண
நாவிவடி வாகியவு னுவிவிடு வாயெனது
　　நாவிவடி வான்மொ ழிகுவான்
பாவையொரு பாக கருணுலய புராதன
　　பராபர விலோச னகுளா
வேவலெளி யேன்மொழியு மாறுதவெ னுவிறைவ
　　னீரடியின் மீது தொழுதே.

(இ-ள்.) நீங்கள்உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருங்களென்றுவிடைகொடுத்தருளிமிக்ககிருபையோடுபுளகனென்னும் அவ்வசுரனை

வேதமுதலாகியபரமசிவன் அழைத்து அசுரனே? புழுகுபூனைவடிவங்கொண்ட உன்பிராணனை விடக்கடவாய் என்றுசொல்லிய அளவில்; அவ்வசுரன்சொல்லுவான்,பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரே! கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்றவரே! பழமையானவரே!பராபரமாகியவரே!நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே! உமக்குஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன்கேட்டுகொள்ளுகிறவரங்கொடுத்தருளுமென்றுசுவாமிஇரண்டுதிருவடிகளுக்கும்வந்தனஞ்செய்துசொல்வான்

எனதுகிளை யாமிருக முனது திரு மேனிபுக
விளையபுழு காலு மொருபேர்
புனைகவென வேபரவி யுயிர்விடலு நாவிகதி
புகுதவிறை யோனரு ளினன்
மனமுருகி யேமுனிவ ரிமையவர்கண் மானிடர்கண்
மதிமுடியின் மே லணியவே
யனவரத மான்மதமு மிமசலமு மாலயம
தருவியென வேபெருகுமே.

(இ-ள்.)நானெடுத்தஉருவமாகியபுழுகுபூனையின்மரபினால்உண்டாகின்றபுழுகு உம்முடையதிருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனாற்புழுகணியிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளவும்; அருள்செய்யவேண்டுமென்றுவணங்கிநாவிவடிவமாயிருந்துவவ்வசுரனுயிர்விட்டவுடனே, அவ்வசுரன்கதிசேரும்படி சுவாமி அநுக்கிரகஞ்செய்தார். அப்படி அவனை இரட்சித்தது கண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும் மனவருத்தமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிசிரத்திற் புழுகுகாப்புச்சாத்த, எப்போதும் அப்புழுகு கரைந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை யுடையதாகப் பெருகியோடும். எ-று. (ச)

புழுகுபனி நீர்களப மணிவள்வ தேனுமிறை
புனையும்வகை யாலுதவினோர்
விழிகுளிர நாடியர னிணையடிக ளேபரவி
வினவினர்கள் வீடுபெறுவா

ருழைமருவு பரணியினர் சரிதமிது வாகுமென
வுவகையுட னேயுரை செய்தான்
மொழியுமல ராலயனை முனிவருடனேசனக
முனிபுகழ்வி னோடு தொழுதான்.

(இ-ள்.) புழுகும் பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவேனும் சுவாமிஒப்புக்கொள்ளும்படிசெய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளைவணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களும் மோட்சமடைவார்கள்; மானைக்கரத்தில்வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென் றுசந்தோஷமாய்அப்பிரமதேவர்சொல்ல அப்படிச்சொல்லிய பிரமதேவனைச் சனகரிஷிமுனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினர். எ-று. (ரு)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுபெற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

(இ-ள்.) பாவங்களைப்போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்கவாழ்க, அருணசலத்தலம்வாழ்க, அருணசலேசருடையதாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்வாழ்க, அச்சுவாமி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகியமேகவருடம்வாழ்க, பூலோகம்வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயம் வாழ்க வாழ்க. எ-று. (சு)

ஞானம்வாழி நன்மைவாழி நாடுராச நீதிசீர்
தானம்வாழி தருமம்வாழி சரதவேத மாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானபேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

(இ-ள்.) ஞானம்வாழ்க, நன்மைவாழ்க, நாடும் இராஜனும், வனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும்,தானமும்வாழ்க, தருமம்வாழ்க உண்

மையாகியவேதமும் ஆகமங்களும் வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும் வாழ்க, அவைகளைகற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும்யாவரிடத்தும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க வாழ்க. எ-று. (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர் கேட்டோ
ரெழுதினோ ரெழுதி வைத்தோர்
மைக்கடல் சூழ்ந்த விந்த
வையக முழுதுங் காத்துத்
தக்கசந் தான போக
சவுக்கியந் தழைய வாழ்ந்து
திக்கரு ணேச ரன்பாற்
சிவபதம் பெறுவர் தாமே.

(இ-ள்.) இவ்வருணசலத்தின் மான்மியத்தைப்படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதிவைத்துக்கொண்டவர்களும், கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும் காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாகவாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணசலேசர்கிருபையினால் சிவபதமடைவார்கள்.()

பதின்மூன்றுவது
புளகாதிபன்சருக்கம் முற்றிற்று.

**அருணசலபுராணம் மூலமும்-உரையும்**
**முற்றிற்று.**

---

பாயிர முட்பட சருக்கம் பதினான்குக்கும்
ஆக திருவிருத்தம்-கூசகூ

---

**திருச்சிற்றம்பலம்.**

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**சைவ - எல்லப்பநாவலரவர்கள்**

இயற்றிய

# திருவருணையந்தாதி.

காப்பு.

செந்தாதிமஞ்செறிசோணசைலத்தரைச்செந்தமிழி
னந்தாதியமணைச்செற்றோர்க்குக்கோசலநாடுவிட்டுத்
தந்தாதியால்வணம்புக்காரும்வேதச்சதுமுகரு
மந்தாதிகண்டிலர்யானேவந்தாதியறைகுவனே. (௧)

நிறைவாகுவான்செம்மையொப்பான்பொருதநிருதரஞ்சு
மறவாகுவான்மகவான்பணிவான்பணிவைத்திருந்த [ளே
திறவாகுவான் பொற்கவான் குறியாதின்றென் சிந்தையுள்
யுறவாகுவானம்மருணையந்தாதியுரைப்பதற்கே. (௨)

நூல்.

பூமன்றலைமையளிசூழருணையிற்புங்கவனார்
மாமன்றலைமையடுந்தலையாகவரங்கொடுத்தார்
காமன்றலைமையறவழலாக்கியகண்ணார்விண்ணோர்
தாமன்றலைமையக்கந்தீரநஞ்சந்தரித்தனரே. (௧)

நஞ்சமையக்கச்சணிந்தவண்ணாமலைநம்பனெழுந்
தஞ்சமையக்கற்றடிபணியாதவரந்திபக
றஞ்சமையகத்துளேமிகத்தத்தித்தலைவெடித்து
நெஞ்சமையக்கத்துடன்போய்விழுவர்நெறியக்கயலே. (௨)

அயற்கண்ணிறைக்குஞ்செழுமாவனங்களரும்பவிழ்த்துப்
புயற்கண்ணிறைக்கும்பொழிலருணேசர்புனலிறைக்குங்
கயற்கண்ணிறைக்குமப்பால்வளேசோருங்கருத்துருகு
மயற்கண்ணிறைக்குமகராலயமன்னவல்லியர்க்கே. (௩)

காவலர்கடுகுதல்.

வல்லியமன்றுமுதல்போற்றமாசுணம்வாழ்த்தமறை
சொல்லியமன்றுணடமாடுமெற்புதன்சோணைவெற்பிற்
கொல்லியமன்றடியோநகர்க்காவலர்கொட்டுபறை
பல்லியமன்றுபகைத்துடியாகுநம்பார்த்திபர்க்கே. (௪)

பாரக்கழலுந்திவஞ்சியராடல்பயிலருணை
பாரக்கழலுந்தியாரணிவார்பதவம்புயமும்
வீரக்கழலுங்கண்டேன்குஞ்சிதானும்வெளுத்துத்தத்தஞ்
சேரக்கழலும்பொழுதுமுண்டேநமன்றீதுகளே. (௫)

தீதகங்காணியளவுநில்லாதென்றிருக்கறுத்தோன் [ச்
போதகங்காணிகொண்டோன்ஞெழுமீசன் பொருந்தருணை
சாதகங்காணிரைவண்டினங்களுயிர்தான்வருந்தும்
பாதகங்காணிலன்றேபிரிந்தார்க்குண்டுபற்றுதலே. (௬)

பற்றவளக்கரும்பாரிடமோநின்படையிமவான்
பெற்றவளக்கரும்பாரிடத்தாய்மறைபேசருணைக்
கொற்றவளக்கரும்பாரிடநாலையுங்கூட்டியழ
குற்றவளக்கரும்பாரிடந்தேரெனவூர்ந்தவனே. (௭)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங்கூறல்.

ஊருவரம்பையன்னுற்பகற்போதிலுறைவிடமைந்
தாருவரம்பையர்சூழும்பொன்னாட்டினுந்தக்கதுகாண்
காருவரம்பையிற்காரிணையாகியகண்டர்வில்லா
மேருவரம்பையிடத்தாரருணையில்வெற்பினனே. (௮)

வாயில்மறுக்கக்கேட்டபாணங்கூறல்.

வெற்புடையாநின்றவேலோனைத்தந்தவன்வேழவுரிப்
பொற்புடையானியல்சோணாசலத்திற்புரவலனே
யிற்புடையாழெடுத்தென்மடமான்கல்லெதிரெறிந்தாள்
கற்புடையாளென்றசொல்லேகொடுத்ததுகைபலமே. (௯)

பாகனொடுகெழறல்.

பலவாகனங்களுஞ்சேவிக்குமால்விடைப்பாகனுமை
குலவாகனம்பனருணையிலேமுத்தின்கோவையெலாம்
நிலவாகனங்கடுந்தேர்நாடிநிற்பவர்நெஞ்சுருக
வல்லவாகனமுந்தினானிற்குமோகையில்வண்டினமே. (௧0)

வண்டுகளிக்குமரிப்புன்னைதோறுமதுவுண்டென்றுங்
கண்டுகளிக்குமலர்ச்சோலைத்தேனைக்கயலினங்க
ளுண்டுகளிக்குமருணாசலத்திலுவந்துறைவார்
வெண்டுகளிக்குமதனைகப்பூசியமெய்யினரே. (௧௧)

இடையூறு கிளத்தல்.

மெச்சம்பரவையிரும்பொடியாகவிழ்த்தவன்றா
தச்சம்பரவையுறமேவுமத்தனருணையன்னீர்
மச்சம்பரவையிருங்காவியென்றுமகிழ்ந்திருந்தேன்
நச்சம்பரவையிலானற்புதையுநயனத்தையே. (௧௨)

கையுறைபுகழ்தல்.

நதியமலேக்குஞ்சடைமுடியாரருணாசலனார்
பதியமலேக்குமுயிருக்குமானபரமர்வெற்பி
னிதியமலேக்குளமுதமொப்பீர்தென்றனின்றுலவும்
பொதியமலேக்குங்கிடையாதுகாணுமிப்பூந்தழையே. (௧௩)

கெடுதி வினுதல்.

தழைக்குஞ்சரவணச்செவ்வேளைத்தந்தவர்சங்கிரிகை
குழைக்குஞ்சரபருணையிலேயிருகோலவிழி
யுழைக்குஞ்சரத்துக்குமொப்புடையீரொழுகுங்குருகி
மழைக்குஞ்சரமிங்குவந்ததுண்டோமும்மதஞ்சொரிந்தே.

நற்ருய் பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பல்.

சொரியுங்கடமையுவாவுரிபோர்த்தவன்சோணைவெற்பி
லரியுங்கடமையுமைவாயமூவையுமந்திபகற் [ம்
றிரியுங்கடமையுங்கண்ணுளொருவன் பின்சென்றதென்னு
பரியுங்கடமையுமெம்மையுநீத்தின்றுபாவையரே. (கரு)

பாவலருந்தவருங்காணத்தூதுசெல்பாதர்கனி
வாவலருந்தவருங்காவருணையின்மத்தரெண்ணுர்
ஏவலருந்தமருங்காமன்கொண்டெய்யவேந்திழையார்
நாவலருந்தவருங்காதல்பூண்டிவணைகின்றதே. (கசு)

நைவளையாழிசைச்சொல்லிபங்காரருணசலனர்
மைவளையாழியினஞ்சுகந்தார்நெடுமாலவர்க்கே
கைவளையாழியளித்தாரெனக்கண்டுகைதொழுதேன்
பெய்வளையாழிகளெல்லாமிழந்தனன்பேதையரே. (கஎ)

பேய்த்தேரைநீரென்றுழல்வீர்கனுழன்பிடித்தபணி [ஞ்
வாய்த்தேரைநீர்மைகண்டீ ரிந்தவாழ்க்கையம் மாயமெல்லா
சாய்த்தேரைநீர்பெறுபேறுசொல்கேன்கற்பதாருநிக
ராய்த்தேரைநீள்கொடிசூழருணேசரடிதொழுமே. (கஅ)

தொழவாருமானிடர்காணரகேழையுந்தூர்க்கும்வண்ணம்
முழவாருங்கோயில்வலஞ்செயவாருமுதன்மடக்கே
யுழவாருமங்கவர்மங்கைநல்லாருமொதுக்கிமுத்தை
யெழவாருஞ்செந்நெல்வயலருணேசரையேற்றரையே.(ககூ)

ஏற்றுக்கரைக்குளிர்சோணுசலத்தாரையேத்தலின்றிச்
சோற்றுக்கரைக்குடைக்காடைக்கென்றேமனந்துன்புறுவீ
ராற்றுக்கரைக்குண்மரம்போலுடல்விழவாருயிரைக்
கூற்றுக்கரைக்கும்பொழுதுமக்கார்கைகொடுப்பவரே. ()

கொடுங்கையிலாயிழையார்தனபாரத்திற்கூடியவர்
நடுங்கையிலாயகண்ணுற்றளர்வீரவர்நண்பையெலாம்
விடுங்கயிலாயனயன்போற்றருணைவிமலரைவாழ்த்
திடுங்கயிலாயமலைமேலிருப்பதெளிதுமக்கே. (உக)

உன்பாவனையுநினைவுமுண்டாகியொழிவதில்லா
வென்பாவனையும்படியரிதேயிரங்காதவர்க்கு
வன்பாவனையும்பிறப்புமில்லாயன்புவைத்தவருக்
கன்பாவனையுமதிலருணுசலத்தாதிபனே. (உஉ)

ஆதித்தனையனங்காரகன்போற்றியவண்ணல்கழைச்
சோதித்தனையனங்காவருணுசலன்றேயுமட்டும்
வாதித்தனையனங்காவினிப்போதுன்வதமழியப்
போதித்தனையணங்கான்றிங்களாகப்புறப்பட்டதே. (உங)

புறங்காட்டினுலும்புயம்வீசருணையிற்புங்கவனுர் [ற்
அறங்காட்டினுலுமுனிவோரை யாண்டவரம்பொன்பெற்பி
கறங்காட்டினுலுநிகரோவெனச்சுழல்காற்றெய்வமே
யுறங்காட்டினுளதோவிவளாசைக்கொருமருந்தே. (உச)

துணிவு.

ஒருமானிடங்கையிலேயொருமான்றறித்தொன்னலரைப்
பொருமானிடமிசைவருவான்முப்புரமெரித்த
பெருமானிடங்கொண்டசோணுசலத்தினிற்பேதையின்பங்
தருமானிடமங்கையென்பதுகாட்டியதாமரையே. (உரு)

குருகோடிரங்கல்.

தாவிக்கவருமலகாற்கயலின்றலைபிடித்துண்
ணுவிக்கவருமினக்குருகீரொருநாளடியார்
சேவிக்கவருங்கதிதந்தபாதர்திருவருணை
பாவிக்கவரும்பகையாகினுலென்பகருமதே. (௨சு)

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

கருங்குவளைக்குளிர்பூவணைமீதிற்களித்துமுகஞ்
சுருங்குவளைக்குலஞ்சூழருணேசர்துடிக்கிணையா
மருங்குவளைக்குந்தனமயிலேபுன்மடலல்லவோ
நெருங்குவளைக்குழையார்தந்தகாதலைநீக்குமதே. (௨எ)

நீங்காவிடைக்கொடியாரருணபுரிநித்தர்வெற்பி
லோங்காவிடைக்கொடியார்தந்தபால்கொண்டுலாவரவே
பூங்காவிடைக்கொடிபோலேயிருந்தந்த பொற்குடத்தைத்
தாங்காவிடைக்கொடியாவகையார்செய்யத்தக்கவரே. ()

கலவிக்குப்பிரிவு தலைமகனுலுணர்ந்ததோழி

தலைவிக்குணர்த்தல்.

தக்கவிருக்குமணிகேள்வர்போற்றியசங்கரனுர்
மிக்கவிருக்குமறையாரருணையில்வெற்பரென்னே
டொக்கவிருக்குமலர்ச்சோலையிலெய்தியொண்ணுதலா
யிக்கவிருக்குமணமாமென்ருர்கல்வியெய்துமென்றே.(௨கூ)

எச்சிலந்திக்கும்பகலைக்குமேற்றுமெயினனுக்கு
மெச்சிலந்திக்குமருளருணேசரைலில்லம்விளா
நொச்சிலந்திக்குஞ்சடையாரையேத்திலர் நுண்ணிடையார்
பொய்ச்சிலந்திக்குநிகர்முலைக்கேவைப்பர்புந்தியையே. ()

புந்தினடுக்கந்தவிர்த்தென்னையாண்டநற்போதன்சென்னி
யைந்தினடுக்கந்தடிந்தோனருணையமலனிதழ்க் [ளோ
கொந்தினடுக்கந்தருங் கொன்றைவேண்டியென் கோதைவ
சிந்தினடுக்கந்தனிலேயிழந்தனள்சித்தமுமே. (ஙக)

சித்தமிழுக்குறத்தீமையுறூர்பெருஞ்செல்வமறூர்
முத்தமிழுக்குமுதன்மையுமாகுவர்முண்டகப்பூங்
கொத்தமிழுக்குவரக்கனியூரல்குளிர்நதியாய்
நத்தமிழுக்கும்வயலருணேசரைநத்தினரே. (ஙஉ)

கிழவோன் பிரிந்துழிக்
கிழத்திமாலையம்போதுகண்டிரங்கல்.

நந்திக்கொடியமலராதியார்திசைநான்கினுஞ்செவ்
வந்திக்கொடியமலர்வீசருணைவில்வாசமலர்
சிந்திக்கொடியமன்போல்வானுலாவருந்தென்றலையு
மந்திக்கொடியமதியையுங்காண்கிலரன்பின்ரே. (ஙங)

பின்பரியங்கவடியானுஞ்செய்யபிதாமகனுந்
தன்பரியங்கவடிதாங்கநிற்பவன்சந்தனத்தாள்
முன்பரியங்கமடிசிலுண்டானைமுகனருணை
யன்பரியங்கவடிவேல்விழிச்சிக்கலர்பெரிதே. (ஙச)

பெரும்படைவாளையடர்த்துழவாளைப்பெயர்த்துவயற்
கரும்படைவாளைபுகுமருணபுரிக்கண்ணுதலார்
அரும்படைவாளையிலாம்விழியாளையளகத்திலே [யே.
சுரும்படைவாளையணையான் கொடான்கொன்றைச் சூழ்த்தொடை

மெய்தொட்டுப் பயிரல்.

தொடுத்துவண்டானமறைபாடவாடியதோன்றல்வய
லடுத்துவண்டானமருவருணபுரியன்னமன்னர்

நடுத்துவண்டானம்பரிதேர்மருங்குலிந்நாரிதனை
விடுத்துவண்டானமர்காள்மதனுறிக்குள்வீற்றிருமே. (௩௬)

இரும்புணரிக்கணஞ்சேற்றுண்டநாதனிசைச்சுரும்பின்
பெரும்புணரிக்கணன்மெய்யழித்தோனெம்பிரானருணை
விரும்புணரிக்கணமேமனமேபிணைமெய்யொழிந்தாற்
கரும்புணரிக்கணஞாளியின்கூட்டங்கழித்திடுமே. (௩௭)

கழிப்பாலையேகம்பந்தில்லையின்மேவியகண்ணுதலான்
செழிப்பாலையேதிகழ்தென்னருணேசன்சிலம்பிலிரு
விழிப்பாலையேவுளவண்டர்மின்னேதயிர்விற்கவந்து [யே.
மொழிப்பாலையேன்சிந்துவீர் முனிவோர்கொள்மோகத்தை

மோகமருப்புக்கமலவிற்காமன்முடிக்குதவிக்
கோகவரும்புக்கமலமொப்பாயெழுகொங்கைநல்லார்
தாகமறுப்புக்கமலப்பொற்றுளிற்றனித்தருளாய்
நாகமருப்புக்கமலமுன்சூழருணசலனே. (௩௯)

அருணசலம்பதியாயுறைவாயரவாபரண
கருணசலநிதியேமுதலீறுங்கலையுமில்லாத்
தருணசலஞ்சலமும்மயிராவதத்தந்தமும்போன்
மருணசலங்கொடுதாரருக்காதருண்மாதருக்கே. (௪0)

தலைவியைத்தலைவனெதிர்ப்படல்.

மாதவிழாவுடையாரருணேசர்வரையில்வண்டு
கோதலிழாமற்கதிரோணடைத்தசெங்கோகனகத்
தாதவிழாததிருக்கோயிலுக்கொருதாழுமுண்டோ
போதவிழாநிற்குமன்பாலென்பாரிருட்போந்தவரே. (௪௧)

போதாம்பரத்தையகலாமற்காஞ்சிபுரத்துறைவான்
பீதாம்பரத்தையனுன்முகன்றேடும்பிரானருணை

மாதாம்பரத்தையுரத்தையொப்பாநெஞ்சவஞ்சகரே
யேதாம்பரத்தையர்கண்டாலென்பால்வந்ததேழமையே. ()

ஏழுமுழக்குஞ்சரத்தோலருணையிரையெனுமால்
கீழுமுழக்குஞ்சரத்தாள்கொடாவுமைகேள்வனெனும்
வீழுமுழக்குஞ்சரமாரியெய்தனன்வில்லியென்னுஞ்
சூழுமுழக்குஞ்சலதியென்றேதுமென்றாநகையே. (சங)

தூரியங்காமன்கடலாகத்தோன்றினன்சூரியனார்
தேரியங்காமன்முகிலியங்காமற்றிசைகளெல்லாம்
வேரியங்காமன்றிருவருணபுரிவித்தகனே
நாரியங்காமன்பதைபுரப்பான்றெழுநாயகனே. (சச)

நாயகனுவிக்குலஞ்சூழருணையினப்பனழற்
சாயகனுவிக்குரியனென்றேத்திலர்தண்டமிழாற்
றாயகனுவிக்குமாரவென்றற்பரைச்சொல்வர்நெடி
தாயகனுவிக்குரம்பையில்வாழ்க்கையுமாவியுமே. (சரு)

ஆவணங்காரணமாய்வெண்ணெய்மேவியவந்தணனார்
பூவணங்காயம்பலஞ்சேர்பவர்வரும்பூமகண்மால்
பாவணங்காரணன்போற்றருணேசர்பவனிவந்த
மாவணங்காரணங்காரணங்காகிமருவினரே. (சசு)

மருமகரந்தநுகரளிநாரிவரிக்கொடியே
யொருமகரந்தனுவிக்கானவேளையருவிழித்தார்
அருமகரந்தணர்போற்றருணேசரடியவற்குத்
தருமகரந்தனையோவும்பர்நாடென்பதங்குதற்கே. (சஎ)

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

தங்குறைந்தடையாவயில்போல்விழித்தையலுன்றன்
வெங்குறைவந்தனையாலுரைத்தேனினிவேட்டருள்வாய்

மங்குறைவந்தலருணேசர்மணிச்சிலம்பர்
கொங்குறைவந்தணேசோலையின்மாந்தழைக்கொத்தினையே.

ஆற்றிடமுக்கோர் பகைவரை வினவுதல்.

கொத்தடியானடியேனென்கூறிக்குலிசத்தினன்
மத்தடியானயன்போற்றருணேசர்மணிவரைமேற்
றத்தடியானடையன்னமொப்பானவென்றையனல்லாள்
முத்தடியானடப்பீர்வந்ததாகின்மொழிந்திடுமே. (சகூ)

கனவினலியுரைத்தல்.

மொழித்தேனையோர்ந்துமவராகஞ்சேர்ந்துமுயங்கையிலே
விழித்தேனையோமுன்விதிப்பயனேகதிவிண்ணவரை
யொழித்தேனையோர்க்குந்தருவாருணையிலோடையிற்பூங்
கழித்தேனையோதிமணத்தாலழைக்குங்கருங்குயிலே. (ரு0)

கறுத்தகண்டத்தையர்சோணசலத்தர்வெண்காட்டுநங்கை
யறுத்தகண்டத்தைமகவாயழைத்தவராற்றிலர்தீப்
பொறுத்தகண்டத்தைவிழுங்கிநிலாவெழும்போதயிலை
வெறுத்தகண்டத்தையனையசொல்வார்தம்விருப்பிசையே.

பாங்கியிறைவனை நகுத்தல்.

விருப்புச்சிலையமர்ந்தாரருணசலர்மேருவெற்பின்
மருப்புச்சிலையெனும்வேழமெய்வாருக்குவாங்குவில்லம்
பருப்புச்சிலையின்றணங்கேயென்னுங்கொனுலகைவென்ற
பருப்புச்சிலைமதன்கூர்வாளிபார்க்கிற்கடிமலரே. (ருஉ)

கடியரவத்தையுநீர்மானுந்திங்கட்கலையும்வைத்த
முடியரவத்தையன்பர்க்கணுகாமன்முழக்கஞ்செய்யுந்
துடியரவத்தையர்சோணசலத்தைத்தொழாதமன
மிடியரவத்தையடைந்தேழ்நரகத்தும்வெம்புவரே. (ருரு)

வெப்புக்குழைக்கும்பனிநீரென்றங்கம்வெதும்புமத
னப்புக்குழைக்குமருணசலத்தரையையரெனுங்
கொப்புக்குழைக்குமப்பாலுங்கண்மாரிகுதிக்கவிழுஞ்
செப்புக்குழைக்குநிகராமுலைவிழித்தீங்கனியே. (ருச)

நற்றாய் தலைவிசெல் சுரந் தணித்தல்.

தீகுதிக்கும்பரல்சூழ்ந்தசெம்பாலையின்றீமையற்றுப்
பாகுதிக்கும்பைங்கரும்பாலையாகப்பழனமன்றி
யாகுதிக்கும்பர்மகிழருணபுரியத்தர்வெற்ப
ரேகுதிக்குத்தையல்சென்றாடிடமுமிருநிலத்தே. (ருரு)

சித்து.

நிலவிரதத்தரைச்சோணசலத்தரைநெஞ்சில்வைத்த
நலவிரதத்தரெண்சித்தரியாநவநீதமுடன்
பலவிரதத்தரும்போனமுங்கூட்டிப்படைப்பயனே
கலவிரதத்தரிதாரம்பொன்னுமெந்தக்காலமுமே. (ருசு)

காலைக்கரும்புகொண்டாற்போதலர்ந்தமெய்க்காதலினு
லாலைக்கரும்புநிகர்த்தமின்னுளுக்கருள்புரியாய்
வேலைக்கரும்புலரக்கரைவாளிவிடுத்ததுழாய்
மாலைக்கரும்புயரேடருணசலமன்னவனே. (ருஎ)

மன்றமரத்தையல்காணநின்றாடியமன்னபுன்னை
யின்றமரத்தைநிகழருணேசவெணைமெல்லியா
ளென்றமரத்தையலர்பூட்டினன்மதனென்றிடையன்
கொன்றமரத்தையொத்தாளிழந்தாள்கைக்குருகினமே. ()

குருவடிவேபெற்றுயர்கயிலாயக்குவட்டில்வட
தருவடிவேர்கொண்டிருப்பாரருணசயிலத்திலே
யிருவடிவேல்விழிபோல்வீரென்சென்னிக்கிசையவுங்கள்
திருவடிவேய்ந்திடுமீனவன்றாழ்த்துவன்சேகரமே. (ருகூ)

சேகரமாகவலையாருடன்வைத்தசெல்வகரு
ணாகரமாகவலையாற்றருணையினம்பவிழிச்
சாகரமாகவலையாற்றுறக்கிருந்தையலர்க்குச்
சூகரமாகவலையாவருமென்றுதோற்றுவதே. (௬௦)

தோற்றுருத்திக்குநிகரானதுநித்தஞ்சோறுதுற்றுப்
போற்றுருத்திக்குளெழுகாரிற்போய்விடும்பூதலத்தீர்
மேற்றுருத்திக்குமருந்துக்குமீசரைவேரிவயல்
நாற்றுருத்திக்குநிகரருணேசரைநம்புமினே. (௬௧)

மின்றனந்தங்கநிறமேபுனைந்ததும்வில்லிகணை
யொன்றனந்தங்கணையானதும்பார்க்கிலனுற்பலத்தே
சென்றனந்தங்கமலர்வீழருணைச்சிவன்கனக
மன்றனந்தங்கமலர்க்கரிதாகியவானவனே. (௬௨)

வானரகத்தியனேமுதலாமவர்வாழ்த்தும்வெள்ளை
யானரகத்திலிடர்தீர்க்குமத்தரருணை
ரீனரகத்தில்வழிகுழியாய்ச்சென்றிரப்பர்பின்னைத்
தீனரகத்திரைதானுகவீழ்வரச்சேதகத்தே. (௬௩)

சேதாவையோதிமத்தாற்புரந்தோன்பங்கர்தென்னருணைப்
போதாவையோதிமந்தன்னையென்னுவதுபூங்கணையாற்
கோதாவையோதிசருகாவையென்றமைக்கூட்டில்வைத்த
வேதாவையோதினம்வீழ்வானரகத்தின்மெத்தவுமே. (௬௪)

## எயிற்றியொடு புலம்பல்.

மெத்தவெயிற்றிகழ்கானகத்தேமலர்மென்கொடியே
யொத்தவெயிற்றுகண்டாயிலையோவும்பரூரளவாய்
வைத்தவெயிற்றிகழ்தென்னருணேசர்மணிவரைமேன்
முத்தவெயிற்றியுமுத்தாரமார்பனுமுன்வரவே. (௬௫)

வரும்பெண்ணையிலனஞ்சூழ்ந்தேநாடாற்குமால்வரையோன்
றரும்பெண்ணையிலமைத்தாரருணேசர்க்கென்றையல்மயல்
கரும்பெண்ணையிலையிலெல்லாமெழுதிக்கடிதுவிட்ட
சுரும்பெண்ணையிலைவகைவகையாகியதூதினுக்கே. (சுசு)

இறையோ னிறைவிதன்மை யியம்பல்.

தூதுவளைக்குவனக்கனிவாயொப்புச்சூதமன்ன
னூதுவளைக்குநிகர்கழித்தாந்தெய்வரூர்முனிந்த
போதுவளைக்குஞ்சிலையருணேசர்பொருப்பனையார்
காதுவளைக்குவமேயமின்றேயென்றன்கண்மணிக்கே.(சுஎ)

நெறி விலக்குதல்.

கண்கைகவரிக்கரிமேற்றொடரக்கரிகளஞ்சி
யெண்கைக்கவரிவனத்தேயிரவிக்கிளங்கமுகு
தன்கைக்கவரியிடுமருணேசர்சயிலத்தின்ப
முன்கைக்கவரிருள்வாராதுரையென்றனுண்மெலிவே(சுஅ)

உண்ணுமலையத்தகுங்கோபமோகமுலோபமுற்றாய்
தண்ணுமலையைத்தமிழ்ப்பாடல்புல்லர்தமக்குரைப்பாய்
அண்ணுமலையத்தனைப்புகழாயணுவத்தனையு
மெண்ணுமலையத்தனைமனமேநமக்கென்கதியே. (சுகூ)

பாங்கி புலம்பல்.

கதிரங்கழலிடரீமத்திலாடிவெங்காலனங்கத்
துதிரங்கழலவுதைத்தருள்வானிசையோங்கருணை
யுதிரங்கழலனணையாமனெஞ்சமழிந்தவஞ்சி
யெதிரங்கழலிறைக்குஞ்செக்கர்வானத்திளம்பிறையே. ()
பிறைக்கண்டருந்திசைநாணுதுழலுமென்பேதைநல்லா
ளுறைக்கண்டருந்திரையோதமொப்பாகியதோதமென்ன

முறைகண்டருந்திமலரோன்புகுதமுழங்கருணை
கறைக்கண்டரும்பிற்கொடுத்தாரிலைச்செழுங்கைச்சங்கமே
சங்கமலங்களைச்செல்லாதடர்ந்திடுந்தன்பழனச்
செங்கமலங்களையாறுவொழுகவத்தேனலைக்கே
துங்கமலங்களைதென்னருணைபுரிச்சோதிதந்தான்
பங்கமலங்களைப்பண்ணுமன்ஞானப்பளிக்கறையே. (எஉ)

தலைமகன் செல் வின்றுட்குணர்த்தி விடுத்தல்.

பளிக்கறைதோறுஞ்சுதை யோட்டச்சொல்லுமுற்பாடமெ
கிளிக்கரையச்சொல்லுமந்தணரேகினர்காளவிடத் [ல்லாங்
துளிக்கறைகண்டத்திருத்துஞ்செம்மேனியர்சோணைவெற்பி
லளிக்கறைபோன்றசெவிலிக்கும்பாங்கிக்குமன்னைக்குமே.

அன்னைக்களிக்குமதுவுண்டவாறெக்குமன்னமன்ன
ளென்னைக்களிக்குமதுவுமற்றேவரையிந்த்ரதருப்
பின்னைக்களிக்குமதுசூதனன்றெழும்பிஞ்ஞகனார்
புன்னைக்களிக்குமுதல்சூழருணைப்பொருப்பவனே. (எச)

அவமானமன்றமராற்செய்தவேளையழுத்தவனந்
தவமானமன்றமராடலன்சோணசயிலமிம்பற்
குவமானமன்றமராவதிநேரென்றுரைமனமே
சிவமானமன்றமராலழியாதுநஞ்சிற்றுயிரே. (எரு)

சிறுமையிராவணனுகமுன்னாட்செய்தசேவடியாய்
பெறுமையிராவணனுடருணைபுரிப்பிஞ்ஞகனே
யுறுமையிராவணனுகியகாலன்பட்டோலையிலே
மறுமையிராவணனுகமற்றாட்கொண்டுமாற்றுகவே. (எசு)

பாங்கி தலைமக ளவயவத் தருமைசாற்றல்.

மாற்கண்டனையந்தகன்வருத்தாமல்வரங்கொடுத்த
நீற்கண்டனையன்றிருவருணைபுரிநேரிழையார்

பாற்கண்டனையநலஞ்சேர்மொழியைப்பயின்றகொலை
வேற்கண்டனையனத்தோனுலுமன்பவிதிக்கரிதே. (௭௭)

அரிபுரந்தாழ்வுறச்சிம்புள தானவமலரங்கி
திரிபுரந்தாவநகைத்தாரருணையிச்செம்மலிரு
பரிபுரந்தானுற்றபொற்ருடொழுதுவர்பாரளகா
புரிபரந்தார்பின்புரந்தரனுடும்புரந்தனரே. (௭அ)

புரந்தரவானவன்போற்றருணைபுரிப்புங்கவனே
யிரந்தரவானபணிபுனைவாய்பிறப்பேழிநிரந்
தரந்தரவானமன்றாதர்செல்லாவரந்தாபிறவா
வரந்தரவானம்பினேனெனக்கோர்கதிமற்றில்லையே. (௭௯)

பாங்கன் தலைவனை வியத்தல்.

இலங்காரவாரணிந்தேகாயத்துண்ணின்றிடையொடிக்கு
மலங்காரவாரணக்கோட்டின்முன்னேநின்றவன்பரெங்கு
மலங்காரவாரநிறையருணேசர்மணிவரைமேற்
கலங்காரவாரணனுட்டுமெட்டாயகரிகளுக்கே. (அ௦)

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் சொல்லிநாடலிற்
சுனைவியந் துரைத்தல்.

கரும்புகையுந்துஞ்சிலையாமதனுடல்கட்டழலும்
பெரும்புகையுஞ்செரித்தாரருணைபுரிப்பெண்ணமுதே
சுரும்புகையுந்தொடையுஞ்சுந்தரரேகையைச்சூழவெயர்
வரும்புகையுந்தருமோசுனையாவர்சென்றுடினுமே. (அக)

ஆடரவக்குழையாரணிவாரிசையாளர்நின்று
பாடரவக்குழையாரருணேசர்கண்பாத்தருளார்

கோடரவக்குழையாரளிகாண்மதன்கோத்தமலர்த்
தோடரவக்குழையாரணங்காருயிர்த்துன்பத்தையே. ()

துன்னியமாமுனிவானுரித்தானச்சுகனெடுப
மன்னியமாமுனிபோற்றருணேசன்வரங்கொடுத்தா
னன்னியமாமுனிகாத்தூதரோடினுங்கனுகிவா
றென்னியவாமுனிலாதேயெமைக்கடந்தேறநில்லே. (அங)

ஏற்றுவளத்துவசத்தாரருணையிலேந்திழையீர்
தோற்றுவளத்துளமுதூட்டிநாண்மலர்சூட்டியன்பா
னேற்றுவளர்த்துவிடுத்தமின்னேவன்னிலத்திடை
நூற்றுவளத்துவளநடந்தாள்பதநோவரவே. (அச)

வரங்களங்கற்றவர்க்கொன்றுங்கொடாதொழிவாரவர்மா
யிரங்களங்கற்றவர்க்கீவாரருணையிறைவரன்று
புரங்களங்கற்றவர்கொண்டெரித்தார்மயல்பூணுமட்டு
சரங்களங்கற்றவர்மேல்விடுவோன்வரத்தாமதமே. (அரு)

தாமதியாதவரன்பர்முன்னேவரத்தங்குவிழி
தீமதியாதவராமருணேசர்தந்தேரின்முன்னே
போமதியாதவர்தார்கேட்பதென்னைபுலருநெஞ்சே
நீமதியாதவர்பால்பலகாற்செல்லனீதியன்றே. (அசு)

நீடத்துவாபரம்பொன்மலையானநிருத்தர்பிறப்
போடத்துவாவறுத்தாரருணைபுரியோங்குமணி
மாடத்துவாமதிநேர்முகம்வேர்க்கவென்மார்பமெனுங்
கூடத்துவார்முலைப்பந்தாடுளோநின்றுகோதையரே. (அஎ)

கோதாயனங்கனம்பான்மெலிவேனுயிர்கொள்ளைகொள்ள
வாதாயனங்களிற்றென்றலையாவர்வரவழைத்தார்
பேதாயனங்கடுவாமருணேசர்பிரிந்தவர்க்குத்
தீதாயனங்கழையோசையென்றுருடன்செப்புமதே. (அஅ)

## தண்மகன் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கல்.

செப்புளிக்குஞ்சிதையாமுரம்பூடுமென்சேவடிகள்
கொப்புளிக்கும்பொழுதென்படுமோவுமைகொங்கையிட்ட
மைப்புளிக்குங்குமத்தோளருணேசன்மணிவரைமேல்
லப்புளிக்குஞ்சரமோயும்வெம்பாலையருநெறிக்கே. (அகூ)

நெற்றிவிடும்பகிராதபுன்மாக்களைநீர்க்கடனும்
வற்றவிடும்பரிமாநகுலாவெனுமானிடர்காள்
உற்றவிடும்பையறவருணேசரையொண்கரத்தைச்
சுற்றவிடும்பையரவாரைவாழ்த்துஞ்சுருதிகொண்டே. (கூ0)

சுரும்பாயிரங்கலைமான்குயிலாயிரந்தூதுவிட்டேன்
இரும்பாயிரங்கலைநெஞ்சமென்னேவினியாயினுந்தான்
றிரும்பாயிரங்கலைசூழருணாசலசெப்பியமால்
பெரும்பாயிரங்கலைநான்போனதோதிற்பெருகிடுமே. (கூக)

பெருகாசினியமதுரங்களாகப்பிறக்குமொழிந்
தொருகாசினிபன்புசெய்யுமென்றூலுமுதவுவரோ
முருகாசினியடர்சோணாசலத்தின்முதல்வரின்பந்
தருகாசினியம்பரம்புகழ்வார்க்குத்தருகுவரே. (கூஉ)

தந்தவிலங்கலைநேரானசேனைத்தலைவர்களும்
பந்தவிலங்கலைபாதத்தரானதும்பார்த்துநெஞ்சே
முந்தவிலங்கலைதீநெறிகாணின்மொழிந்துதொழாய்
அந்தவிலங்கலைவில்லாக்கருணைமலரென்றே. (கூரு)

## அச்சத்தன்மைக் கச்சமுற்றிரங்கல்.

அக்காந்தளையடைந்தாடரவாவென்றரும்பவிழ்ந்த
செங்காந்தளையஞ்சிநின்றழும்பேதைதிருநதியின்
பொங்காந்தளையடர்தென்னருணேசர்பொருப்பின்மலர்
கொங்காந்தளையவிழ்தாரோபின்செல்லக்குறித்தனளே. ()

குறித்திட்டமோதக்கரங்காட்டுநெல்லைக் குவித்திரண்டாய்
பிரித்திட்டமீதொன்றுதீண்டணங்கேபிரமன்சிரத்தைத்(ப்
தரித்திட்டசோணகிரிநாதர்சேர்வருன்சட்டுவத்தேன்
மறித்திட்டகூனன்றுகேளாய்கெவுளிவலஞ்செய்ததே. ()

வலந்தினஞ்செய்துபணிந்தேத்துமன்பர்வடிவுசெவ்வ
னலந்தினஞ்செய்துமிடற்றினரெற்கருணதர்நந்தங்
கலந்தினஞ்செய்துதைந்தாரத்தையீனுங்கவினருணர்
சிலந்தினஞ்செய்துணைத்தாடொழக்கண்டருள்சிற்பரனே.

சிற்பரவத்தனதியணிவேணியன்றிண்புயத்து
பொற்பரவத்தனற்சாக்கியனுருட்பொருந்திவிட்ட
கற்பரவத்தனகமகிழ்கத்தனருணையின்க
ணிற்பரவத்தனடுவென்புமெய்துவர்நீணிலத்தே. (கூள)

நிலமந்தரவப்பதியோர்கணிதமுமடைக்
கலமந்தரப்புயகொன்றையவென்றுகழல்பணியு
நலமந்தரங்கத்தன்கண்டோதுமத்தனளினத்தளிக்
குலமந்தரப்பண்டருமருணைவயற்கொற்றவனே. (கூஅ)

கொற்றவரக்கரம்வானவரிந்திரன்கோகனத்தன்
நற்றவரக்கரமெட்டுடையான்புவிநாகத்தரும்
பற்றவரக்கரஞ்சூலரருணையப்பதியருள்ளன்
புற்றவரக்கரவிந்தம்பதத்தன்புதவுவரே. (கூகூ)

உதவக்கரத்தரவங்கங்கணத்தின்னருகம்புன்
னிதவக்கரத்தரகோரியருணைநில்த்தினரே
னதவக்கரத்தரமாங்கழலாரரியம்பரையற்
புதவக்கரத்தரவர்க்குயர்பாகன்வெண்பூமன்னனே. (ரா)

திருவருணையந்தாதி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## சைவ - எல்லப்பநாவலரவர்கள்

அருளிச்செய்த

# திருவருணைக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அன்னவயல் சூழருணை யண்ணா மலையார்மேன்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத்—துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டு மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்சம யம்வே றிலையதிற் சார்சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வமில்லெனுநான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும் (யே.
உய்வைத் தரச்செய்த நால்வர்பொற் றாளெம்முயிர்த்துணை

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா

இது எட்டடித்தரவு-க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே
ஏனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவலென லவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்தும்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்கபெரும்
சோணகிரியெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்.

இவை ஈரடித்தாழிசை-எ.

மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைசிலையா வெடுப்பதற்கோ
மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனையே. ()
இத்தலத்தி லைந்தொழிலு மிருபிறப்போ ரறுதொழிலுந்
தத்துவமுந் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே. (உ)
இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுநின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுரைத்த தொன்றுரைக்கவறியாதே.
கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெலாங் கடக்கவுநின்
இருமுடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே. (ச)
தானவரைக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழித்துமற்றை
வானவரை யழித்துநின்கை மழுப்படைவாய் மழுங்காதே.
அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டமட்டு நுகர்ந்திடவுங் கண்டமட்டிற் கடவாதே. (சு)
மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ றிலாதமைக்குஞ்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே. (எ)

இவை நாற்சீரோரடியிரண்டுகொண்ட அம்போதரங்கம்-உ

தடவரை நடைகெழு தரமென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென மருவினை. (க)
படமுடை யரவொடு பகைபடு முடுபதி
தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினை. (உ)

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.

கலையென மலையை வளைத்தனை.(க)கலைமறை யிவுளி படைத்தனை.
திரிபுர மெரிய நகைத்தனை. (உ)கதிரவனெயிறுபுடைத்தனை(ச)

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.

விதி சிரத்தினை (க) விடை நடத்தினை. (ங)
அகழ் கரத்தினை. (உ) பொது நடத்தினை. (ச)

நதி தரித்தினை. (ரு) நாள்களாயினை. (எ)
மதி பரித்தினை. (சு) கோள்க ளாயினை. (அ)

இவைபெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை-ங.

பண்ணுநீ சுவையுநீ பரிதியுநீ பனிக்கதிர்நீ
பெண்ணுநீ யாணுநீ பேதமுநீ யபேதமுநீ. (க)
செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே. (உ)
ஆராலு மளவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
நீராலு மலராலு நெஞ்சுருகப் பணலாமே. (ங)

இது தனிச்சொல் எனவாங்கு.

இதுப்பத்தடி நேரிசை ஆசிரியச் சுரிதகம்.

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே றனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புகுந்தன னடியேன்
இடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளெனவே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

வேதநுவல் சோணகிரி வித்தகர்க்கார் வேறுவார்
சோதியய மானனிவர் சோமனிவர்—ஆதவனும்
மண்ணுங்கா லும்புனலும் மானுமழ லுனுமிவர்
எண்ணுங்கா லெல்லா மிவர். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிரரு ணேச ரிவரசைவின்
அல்லா தணுவு மசையாத தென்ப தறிந்தனமே
வில்லாடன் மாரனிருக்கவும் யோகம்விளைத்த வந்நாள்
புல்லாதிருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே. (௩)

கலித்துறை.

போகம் விடுத்தே தாக மெடுத்தே புவிமீதே
யோகம் விளைத்தே யாக மிளைத்தே யுழல்வீர்காள்
ஆகம வித்தார் மோக மவித்தா ரருணேசர்
சோக னகத்தா ளாக நினைத்தே குழைவீரே. (௪)

அறுசீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

குழையடுத்த விழியிடத்தர் மழுவலத்த ரருணையத்தர்
குளிர்வெற் பூடே
மழையடுத்த துளிநனைக்க மடிசுருக்கி மயிர்பொடித்து
வருந்துஞ் சேதா
தழையடுத்த விடையர்பற்று குழலிசைக்கு மனமுறுகித்
தளரு மாலை
பிழையெடுத்த மொழியுரைத்த தலைவருக்கு மிகவிரக்கம்
பிறப்பியாதே. (ரு)

எழுசீர்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

யாதவர் குலத்துநெடு மாதவன் மருப்புடைய
வேனமிகு கத்துருவ மாய்
வேதமொழி பெற்றவய ஞேதிம மெனப்பறவை
வேடமு மெடுத்த திலையோ
ஓதருணை வித்தகரை மூவரி லொருத்தரென
வோதியிடு மற்ப மதியீர்

சீதமதி வைத்தமுடி பாதமலரைச்சிறிது
 தேடுதனிணைத்த பரமே. (௬)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவை யாடினு நதிகளாடினும்
 படியெ லாநடந் தடிக டேயினும்
குரவ ராயினுங் கனலி னின்றதன்
 கொதிபொ றுக்கினுங் கதிகி டைக்குமோ
அரவ மாடுசெஞ் சடில ரங்கணு
 ரமுதர் தாணிணைந் தடியர் தம்பொடு
விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வரேல்
 வெற்ற ராயினு முக்த ராவரே. (எ)

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தமிழ் முறைமுறை யன்பொடு
 மப்பர்க வுணியர்சொல் சுந்தரர்
 முப்பொழு துமெதிர்ப்பு கழ்ந்திடு முதுநூலார்
அத்தர ருணையினெ டுந்திறை
 தத்துதி ருநதியின் மென்படை
 யச்சம றவுடன ணைந்துரை மடநாராய்
ஒத்தமனதொடுபு ணர்ந்தவர்
 சற்றும கல்வதிலை யென்றவ
 ருற்றது ணையெனவி ருந்தவ ருளம்வேறாய்
எத்தனை கபடநி னைந்தவர்
 கைப்பொருள் கருதிநடந்தன
 ரெப்படி யிறைவரை நம்புவ தினநாமே. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இனமகளு மருகர்மட மிசையிலிடு கனன்மதுரை
 யிறைவனுடல் புகமொழிவரே

கனகமுக படகவள கரடதட விகடமத
கரியின்மத மறநினைவரே
வனமருவு மருமதலை யொருமுதலை தரவினிய
மதுரகவி மொழிமுதல்வரே
அனகரபி னபரதுல ரமலரெம தருணைகிரி
யடிகடம தடியவர்களே. (௯)

தலைவன் வினவுதல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் சிந்தையி லினிதுறை சங்கர
ரருணைவ ளம்பதி யன்னரே
படியினெ டுங்கிரி யனையமு தங்கொடு
பதறிந டந்திடு மின்னரே
ஓடியு மருங்கென வுணர்கிலிர் நின்றினி
யொருவச னஞ்சொல வொண்ணுதோ
கடியச ரங்களி னிளைஞரு டன்பல
கலகவி தம்பயில் கண்ணரே. (௰)

அம்மானை-மடக்குத்தாழிசை.

நாரா யணனறியா நாதரரு ணேசருக்கு
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயின்
ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மானை
அன்னமறி யாரெடுப்ப தையமோவம்மானை. (௧௧)

பாங்கி தலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மானென்பார் கலையென் பார்கைம்
மலையென்பார் வழியே தென்பார்

ஏனென்பா ரிலையென் பார்யா
  னேந்துமாந் தழைநன் றென்பார்
ஊனென்பார்நிறையுந் தாரா
  ருறையுந்தென்னருணைமானே
கானென்பார் குழலை வேந்தர்
  கருத்தென்னோ கருதுங் காலே. (கஉ)

புயவகுப்பு-ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக்
    கலன்மலிக வின்குழைக் குறைவாயிசைந்தன
  களபமகில் குங்குமத் தளருகுடி கொண்டுதட்
    டியபுழுக ணைந்துமெய்ப் பனிநீர்துளைந்தன
  கலைமதிம ழுங்கிநத்தினமிருள டைந்துமுத்
    தொளிகருக வெண்சுதைத் திருநீறணிந்தன
  கனலிகைய ரிந்துகட்பரிதியைமுனிந்துதக்
    கனைமுடித டிந்துமைத் தலையேவழங்கின.(கஉவ)
இரணியனு ரங்கிழித் தளவரும தங்கொழித்
    தெழுநரமடங்கலைத் தடமார்பிடந்தன
  இமயமட மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற்
    சுவடுபட வின்பமுற் றதிலேகுழைந்தன
  இரவிகிர ணங்கொழித் ததிசயமுடன்கிளைத்
    தெழுபவள வன்பொருப் பெனவேவளர்ந்தன
  இதழியர விந்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்
    குரவலரி சண்பகத் தொடையாநிறைந்தன.(கஉ௭)
தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத்
    தமனியநெடுஞ்சிலைச் சிலைநாணெறிந்தன
  தனுவலத நஞ்செயற் கமர்பொருசரந்தரச்
    சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரிந்தன

சலசமலர் மண்டபச் சதுமுக வயன்றிருத்
தலையுடனி லங்குழூத் தலைவேலுவந்தன
தடவிகட கும்பமத் தகதவல தந்தனற்
றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன. ()

அருணகிர ணங்களிற் பவமணுநெ ருங்கிநச்
சரவமிளிர் கங்கனப் பணியான்மலிந்தன
அனவரத மம்பலத் தினிடமி டுங்தொழிற்
கபிநயவிதங்கள்பெற் றழகோடிருந்தன
அருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க்
கரசினெடு சுந்தரப் பெருமாள்புகழ்ந்தன
அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்
தருணைபதி ருங்கழற் பெருமான்புயங்களே.(௧௩)

தலைவனைவேண்டல்.

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,

புயந்தழுவுங் கண்ணியுஞ்செவ்விதழி யேமால்
பூண்டகயற்கண்ணியுஞ்செல் விதழியேமால்
வியந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமேயெங்கண்
மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்பெறுமல்
அயர்ந்திவள்வாடத்தகுமோ வருட்கண்பாரீ
ரருணகிரிப் பெரியீர யமல ரேநல்
வயந்தவிழா வழகரே நினைக்கமுத்தி
வரந்தருவா ரேமலைமேன் மருந்த ரே. (௧௪)

இரங்கல்-எழுசீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன் மருந்த ருணேசரன்று வலைவீசி நின்றவலையே
அலைமேநிறைந்துவருமீனருந்தியருகே யிடங்கொள்குருகே

முலைமேன் முயங்குதலை நாளிலன்பர் மொழிகுண் மறந்தபிழையோ
தலைமேல்வரைந்தபடியோவிருந்து தமியேன்வருந்துதகவே.

தலைவியைப் புகழ்தல்.

எழுசீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தகனமுறுவலின்மதனை முனிபவசடையிலணிபலதலையினர்
அகனலடியரொடுறையு மிறையவரருணைவளநகரிவையார்
நிகரி றனதட வமுத ரிறைகுட நிலவுமுகபடம் விலகினல்
ககனவமரரு நரரு மிகல்கொடு கலக மிடுவரிவ்வுலகிலே. ()

இதுவுமது.

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

உலககண் டகனய் வருசலந் தரனை
 ருடறடிந் திடுவார் கடல்விடங் கொளுவார்
குலவுசங் கரனு ரருணையங் கிரிசூழ்
 குளிர்புனந் தனிலே கிளிகடிந் திடுவார்
மலர்முகஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே
 மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையு மந்தரமே
 மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. (கள)

இரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுகமே யிரும்வந் துபுனஞ்
 சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட்
புகமே யவிடா துகடிந் திடுமெம்
 பொல்லா மையுமின் றுபொருத் திடுமின்
மகமே ருநெடுஞ் சிலையா ளரனு
 மலையா ரருணா புரிமால் வரைமேல்

அகமே செலுமா றுதுணிந் திதன்விட்
டகறுண் பமுமன்பர்வரிற் சொலுமே. (௧அ)

இதுவுமது. அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற்கறிவரியாச் சோணா சலத்திற் சுகங்கடமைக்
கல்லா லெறிந்த பகைக்குவழி காட்டா தொழிதல் கண்டாயே
கொல்லா வம்புஞ் சமர்க்களத்திற் குனியா வில்லுங்கொண்டுநிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி புகன்று ரெங்கேயகன்றூரே. (௧௯)

பிரிவுவிலக்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரும்வி ரும்பிய கல்விமே லாயையு மச்குள தாயிடின்
பாருற வென்பொரு பாவையாப் பாடியபாவலர் போலவே
நீருமு ருந்தமிழ் செப்பிடுநீர்மைய றிந்திவ ணேகுவீர்
மேருநெ டுஞ்சிலை யத்தனுர் வீறரு ணுபுரி வெற்பரே. (௨௦)

காலம் மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குங் காலம்
வெங்கனலே போற்காயம் பிறைக்குங் காலம்
சற்றுமிரு கரமென்னே சங்கணியாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னே சங்கணியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதும்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டுறையும்
பெற்றவிளந் தென்றன்மறு கிடத்தியங்குங் காலம்
பேதையேன் சிந்தைமறு கிடத்தியங்குங் காலம். (௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றுலங்கு நகத்தாலுங் கையிற் பொலிகூர் நகத்தாலும்
சீலத் தாக்க னுரங்கொண்டீர் திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டீர்

மேலைப்புரத்தைநகைத்தெரித்தீர்வில்வேள்புரத்தைப் பகைத்தெறித்தீ
சூலப் படையேன் மழுப்படையேன் சுமந்தீ ரருணை யமர்ந்தீரே. (ஈ

மாலையிரத்தல்மடக்கு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அமர்ந்தரு ணைப்பதி வாழ்வீரே யன்பர்க ளன்பினில் வாழ்வீரே
சுமர்ந்தொளிற் சூலமெடுப்பீரே தோளணி மாலைகொடுப்பீரேல்
இமந்தரு வெண்மதி காயாதே யிருகணை டும்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்தகு ழற்கொடி வாடாதே கங்குலு மிப்படி நீடாதே. (உ௩)

ஒன்பதின் சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீடாழி ஞாலம் வானொடு தீகாலு லாநுமி யாவையு
நீறுங் காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக னாறுன கோடிவீழ்தலை
கோடீர பாரமீ துறவே
சூடாத மாலை சூடுவர் தோளோடு தோளை வீசுவர்
சோணாச லேசர்சோ பனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாத பாடல்பாடுவ
ராராத வோகை கூறுவரே. (உ௪)

புன்னாகங்கண்டிரங்கல்-கலித்துறை.

கூத்தாடுமருணேசர்வரையன்பர்பொருளன்புகொண்டென்னையும்
நீத்தார்கொனிழலாருமிலையாகிநின்றாய்நெடுங்காலமே
பார்த்தாலுமயலேகிளைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிரமாகவென்னாகமேயன்னபுன்னாகமே. ()

இரங்கல்-மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாகமெ டுத்தவ ரம்பானூர் நாலும றைக்குவ ரம்பானூர்
தோகையி டத்தவர் சோணாராய் சேர்ணகி ரிப்பதி வாணாராய்
மாகம டுத்தவி ளாங்காவே மன்னவ ரெண்ணம்வி ளங்காவே
கோகன கத்திமி ருந்தேனே கொண்கனை விட்டுமிருந்தேனே.(உ௬)

ஊசல்-மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருகரணச் சிலம்பாட வாடி ரூசல்
இளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடி ரூசல்
மருவுகலை மருங்கசைய வாடி ரூசல்
வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடி ரூசல்
அருமறைக ளளவிடுதற் கரிதாமைய
ரருணகிரி பரமர்புக ழுடைவே பாடிப்
பொருமிருகட் கயலுலவ வாடி ரூசல்
புயமதனன் கயலுலவ வாடி ரூசல். (௨௭)

பாங்கி சொல்லுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவர்
றொண்டர ளங்சொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவார்
ஆசில்பு னற்குடைவா ரம்மனை பந்துகழங்
காடிம கிழ்ந்திடுவார் கோடிம டந்தையரே
ஈசர்வி டைக்கொடியாற் பூசைசெ யற்கெளியூ
ரேரரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவணை
வீசுதி னைப்புனமே யாவரெனத்தெளியேம்
வேலர்ம னத்திடையே மாலைவி ளைத்தவரே. (௨அ)

மடக்கு-கலிவிருத்தம்.

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாரும்
கோலமன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும்
மாலைவில்வேள் சலத்தாரு மதத்தமதா சலத்தாரும்
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருண சலத்தாரே. (௨௯)

### தலைவியைப்புகழ்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணனொளி தனிலுமொளி ரருமலைமருந்தாய
வமலரதி ருங்கழலினர்
மருவலர் விருந்துநதி பெருகருணை யம்பதியின்
மருவியம டந்தையிடையாம்
ஒருகொடியி லொன்றுகமு கொருபவள மொன்றுகுமி
ழொருமதிய மொன்றுபிறைதான்
இருசிலையி ரண்டுகணை யிருபணையி ரண்டுகுழை
யிருமுலையி ரண்டுமலையே. (ருO)

### எழுதரிதென்றல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலையாச னத்தர்மலை மயிலாச னத்தரெழு
மலையா நிலத்து வருவார்
அலையாச னத்தரொடு மநுர்தாச னத்தர்தொழு
மருணாச லத்தர் வரையீர்
முலையானை கட்டியிடை வெளிதேர்நி றுத்திமதி
முகமாய மைத்தரு குலாம்
இலைவேல்ப ரப்பியினி தொழுதோளமைப்பனினி
யெழுதேனி ருப்பு மனமே. (ருக)

### இரக்கல்-சிலேடை-கட்டளைக் கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்
காலால் வருந்தி நிலங்கிறுங் கோலத்தைக்கண்டிருந்தும்
ஆலால முண்டவ ரண்ணு மலையர்த மன்பர்க்கன்றி
மாலான வர்க்கிரங் காரிங்ஙனேயொரு வன்கண்ணரே. ()

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த
திண்ணருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததே—விண்ணருக்காப்
போற்றுவா ரண்ணார் புரமெரித்தா ரென்பிறவி
மாற்றுவா ரண்ணா மலை. (௩௩)

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அண்ணா மலையத் தரடற் கிரிமேல்
எண்ணா மலையத் தவரெய் திலரால்
கண்ணா மலையத் தனைநீர் கலுழும்
விண்ணா மலையத் தரும்வெண் மதியே. (௩௪)

பாங்கன் துணிவு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மதுவானி றைந்தகுழன் மளவார்நெ ருங்கருணை
மலைமேன்ம ருந்தர் வரையில்
முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாள மென்றிறைவர்
முதலேமொ ழிந்த படியே
இதுநாக மன்றுமுலை யிதுபூக மன்றுகள
மிதுமேக மன்ற ளகமே
அதுநீல மன்றுவிழியதுசாப மன்றுநுத
லது கோப மன்றதரமே. (௩௫)

நாரைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணைவெற்பினரயனிருக்கவுமரிபிழைக்கவுமாகவே
திருமிடற்றொரு கருமை வைத்தவர் திருந திக்கயறேடியே
கருதுநெட்டுடலசைவறத்துயில்கபடநித்திரைநாரைகாள்
இருகணித்திரையிலையெனச்சொலயிரைவர்பக்கலிலேகுமே

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏகார் புனத்துத் தழையாற் கரிபட்ட தென்பரென்றும்
போகாத வூர்க்கு வழிதேடு வார்புலிக் கான்முனியும்
நாகா திபருந் தொழுமரு ணாசல நாட்டிளங்
தோகா யணங்கனை யாயவர்க் கேது சொல்லத்தக்கதே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கமெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத்
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கயிலை மலையிருக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தமுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையினு லுமைவணங்கிப் பரிந்து பூசை
புரிந்துதவந் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லாம்
ஏற்குலவு புகழருணை யீசனு ரே
யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய் வீரே. (௩அ)

சித்து-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வீரத்தை யணிமழுவா ருமைபங் காளர்
விளங்கருணைச் சித்தர்யாம் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிடுகஞ் சத்தை யேகோ
கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோ ருக்குத்
தாரத்தைப் பொன்னுக வமைத்தோந் தம்பி
தாம்பரமும் பொன்னுகச் சமைத்தோ மிந்தப்
பாரத்தை யாரறிவா ரயனு கத்தைப்
பசும்பொனிற மாகவுமே பாலித்தோமே. (௩௯)

இதுவுமது.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னுர்க்கின்
பச்சிலைபொன் செய்திமையோர் பசிநோய்தீர

ஓதுகடை மருந்தளித்த சித்த ரேம்யா
 மொருபிடிசோ றல்லதுகூ ழுண்டோ வப்பா
மாதவர்தந் திருவாணை கரிக ளெல்லா
 மாதங்க மாக்குகிற்போ மருந்தில் லாதே
ஏதமற நாகமொளித் தராவாச் செய்வோ
 மிரும்பையும்பொன் னுகவுரைத் திசைவிப் போமே.()

## தலைவியைப் புகழ்தல்.

### எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ருணையங் கிரியி விரத முந்திவிடு வலவனே
பதியடைந்து மறு கினில்வ சந்தனதி படையெழுந்தது பகருவேன்
புதியகொம்புசிலை வளையிரண்டருகு பொழியும் வெம்பகழிபோரரு
உதய தந்தமத களிறு டன்கதலி யுபய தண்டுவரு கின்றதே. (சக)

### ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வரைக்கனக சாப சோண கிரிப்புனித கால கால
 மதிக்குநெடு மாயர் போலவே
தரைக்குளினி யாரி யாவ ரவர்க்கு முனி வாய னீடு
 தழற்சிகரி யாக னீதியோ
விரைக்கமல வோடையாவர் புரத்தைமுனி பாண மாவர்
 விரித்தகொடி யாவ ரீ தலால்
இரக்கு மனைதோறு மேறி நடத்துமெரு தாவர்மேவி
 யிடத்திலுறை தேவி யாவரே. (சஉ)

### கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனிட பக்கொடி சோணு சலனென்று மன்பர்மலர்
தானிட முத்தி தரும்பெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்
கானிட வேடன்முன் னூனிட வுண்டருகண்டுமொரு
மானிட மானவனைத்தேவர் செய்வதென் வந்தனையே.(சஙு

களி-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தனையிருக்கு மறைதுதிக்கு மருணைநாதன்
சரணமலா புகழ்களியேஞ் சக்ர பூசை
வினையிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரிதானையோ
விதிவசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல் வேனே
பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருக்கவீணே
பச்சையா லிலைதுயின்றான் பனையன் றேளி
யனையிருக்கப் பணிதுயின்றான்மதுவாந் தெய்வ
வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தி னானே. (சச)

களி-நேரிசை வெண்பா.

ஆனார் கொடியா ரருணைபுரிக் களியேம்
வானாட ரேனோ மதியற்றார்-மேனாளில்
சும்மாகஞ் சாவிலையே தூளிடித்துத் தின்றாலும்
தம்மாகஞ் சாவிலையே தான். (சரு)

பிச்சியார்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாமணிவர் திரிசூல மெதிர்கண் டார்மேற்
சக்கரத்தை விடுவர்சிவ சமயத் தாவர்
காமுகரை யாண்டுகொளார் சிவநூல் கேட்பர்
கருத்தின்மா றெரிசனமே காட்டாநிற்பர்
ஆமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழு
மருணகிரி வளநாட்டி லகங்க டோறும்
சேமநிதி யெனவுலவும் பிச்சி யார்தந்
திருப்பெயரை வெளியாக்கித் திரிகின் றாரே. (சசு)

இதுவுமது-மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

தில்லைமன் று ணடம்புரிபாதனார்
தேவராயர் திருவருணைக்குளே

முல்லைமல்லிகை சண்பகம்பிச்சியார்
மொய்த்தவர்க்குழன் மோகனப்பிச்சியார்
நல்லமேனியும் பொற்றிருவேடமே
நாடியிட்டதும் பொற்றிருவேடமே
இல்லையாயினு மிவ்விடையையமே
யேற்கவந்தது மிவ்விடையையமே. (சஎ)

கார்கண்டு பாகனொடு சொல்லல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அயங்காட் டியமறை யார்விடை யாள ரருணை வெற்பில்
புயங்காட்டியமணித் தேர்வல வாமுன்புபோனகொண்டல்
சயங்காட்டிக்கோபமுஞ்சாபமுங் காட்டித்தடித்திடித்துப்
பயங்காட்டி னுலஞ்சு மேதனி யேநின்ற பைங்கொடியே. ()

நேரிசைவெண்பா.

பைங்கட் புலிக்குப் பரிபவத்தைக் காட்டிநர
சிங்கத் தினையடர்த்துச் சீறியே-வெங்கைப்
புழைக்குஞ் சரமுரித்துப் போர்த்த தருணைக்கே
தழைக்குஞ் சரபமொன்று தான். (சகூ)

குறம்-பதினன்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒன்று மூன்று நாமுரைக்க வந்து கேளு மரிவைமீ
ருதய மான சுளகுநெல்லு மொற்றை பட்ட தாதலால்
கன்று மானு மழுவு மாக வொருவர் வந்து தோன்றினர்
கண்ட மட்டி லேக றுப்பர் கைக்க பால ரவரையும்
சென்று நாடி லருணைமீது காண லாகு நாம முந்
தேவ ராய ரவர லாது தெய்வம் வேறு கண்டிலேம்
நின்று வாடு மிவடனுசை யிடர்த விர்ப்ப ராதலா
னீறு கொண்டு மூன்றி ரேகைநெற்றி மீதிலெழுதுமே

இரங்கல்-இதுவுமது.

நெற்றி மீது கண்ப டைத்த வும்மை மார னெய்வனோ
நீர ணிந்த வரவி ருக்க நெடிய தென்றன் முடுகுமோ
வெற்றி யான தாளி ருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ
விரவு கங்குனுமதுகண்கள்வெயிலின்முன்புநிற்குமோ
கற்றை யான குழலி யெந்த வுதவிகொண்டு பகைவெலும்
கருணை கூர்தெ னருணை மேவு கலியுகத்து மெய்யரே
செற்ற லார்கள் புரமெ ரித்த புழுக ணிப்ர தாபரே
தேவ ராய ரேசு கந்த தினவ சந்த ராயரே. (௫௧)

கார்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தினைப்போது தானே நினைத்தாலு மேலோர்
சிறப்பான பேறீகுவோர்
வனத்தாடு சோணு சலத்தூடு தீரா
மயிற்பேடை காளோடைகாள்
வினைப்பாவி யானேன் விழிப்பாயு நீரான்
மிகுத்தேறு கார்காலமே
தனித்தாவி சோர்வார் தமக்கால மேநீள்
சரற்கால மேகாலமே. (௫௨)

இளவேனில் - நேரிசை அகவற்பா.

காலையு மாலையுங் கைம்மலர் குவித்து
மாலு மயனும் வணங்குதற் கரியோன்
இமைக்குமுன் னுலக மியாவையும் படைத்தோன்
தனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன்

பழவினைக் கயிற்றிற் பல்லுயிர்ப் பாவை
அழகுற நடிக்கத் திருநடம் புரிவோன்
வினைவலை யறுக்கு மெய்த்தவ வேடன்
மனவலைப் பிணிக்கு மான்மதநாதன்
பேறு மறுபத் தாறு யிரம்பொன்
மாறுத் தியாக வசந்தவிநோதன்
அண்ணு மலைய னதிருங் கழலன்
கண்ணு ரமுதன் கைலைப் பொருப்பின்
மறலித் திசையின் மலயா சலமென
இருத்திய துருத்திகொண் டிளங்கால் பரப்பிக்
காவலைப் பல்லவக் கனறு வசைப்பக்
குறைவறு குயில்வாய்க் குறட்டினி லடக்கிப்
பொறிதிக ழரிக்கரி யதனிடைச் சொரிந்துள்
இசைத்திடு மஞ்சரிப் பசைக்கோ லசைத்து
மதவீ ரனுக்கு வசந்தக் கருமான்
பணிமலர்ச் சாயகம் பண்ணி நீட்டினன்
இன்னமும் வந்திலர் கேள்வர்
புன்னையங் கருங்குழ லன்னமென்னடையே. (௭௩)

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு
மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரும்
உன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு
முகைத்திடுமா னேற்றாரு மிகைத்திடுமா னேற்றாரும்
என்னகத்தா முரியாருங் கொன்னகத்தா முரியாரு
மெருக்கிதழி மணத்தாரு முருக்கிதழி மணத்தாரும்
வன்னிவடி வனத்தாருஞ் சென்னிவடி வனத்தாரும்
வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப் பதியாரே. ()

சம்பிரதம்.
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவைபொ ருக்கெழவுங் ககனம்வ டுப்படவும்
பரிதிவ டக்கெழவு நிருதிகு ணக்குறவும்
இரவுப கற்படவும் பகலிர வொத்திடவு
மெளிதினி யற்றிடுவோ மிவைசில வித்தைகளோ
அரவம ணிப்பணியா னலகி ரிப்பெருமா
னருணகிரிக்கிணையா வவனித லத்திடையே
கருதிம னத்தினிலே சிறிதுநி னைத்தளவே
கதியைய ளித்திடுமோர் பதியுமு ணர்த்துவமே.(ருரு)

கருணைச்சிறப்பு-நேரிசைவெண்பா.

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்
பள்ளத்தி லென்றும் படராதே—வள்ளல்
அருண சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்
கருண சலமாங் கடல். (ருசு)

பண்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற்
கடைதொறு நீபாட
அங்கை யாலிரு செவிபுதைத் தேத்துவோ
மருச்சுனன் றிருநாமம்
எங்கை மார்செவி பொறுக்குநின் னிசையெனு
மிடிக்குரன் மகிழ்வாரார்
மங்கை மார்செய லறிந்துகொள் பாணனே
மயிலெனப் புகழ்வாயே. (ருஎ)

தலைவியைப் புகழ்தல்.

புடைசெறிந் தளிபாடு மிதழியந் தொடைமார்பர்
புலிபதஞ் சலி நாடுவார்

மடையிளங் கயருவு மருணையங் கிரிமீது
மலரணங் கெனமேவுவார்
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையின் திரதாரு
நயனமிந் திரநீலமே
இடையுமிந் திரசால நுதலுமிந் திரசாப
மிதழுமிந் திரகோபமே. (ருஅ)

உருவெளி கலிவிருத்தம்.

இந்திர கோபமா மிதழி பாகனர்
செந்தமி ழருணைநந் தேருஞ் செல்லுமே
சந்திர ரேகையுஞ் சமர வாளியும்
மந்தர மேருவும் வளைந்து கொண்டவே. (ருகூ)

தலைவியைவியத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொண்டலணி கண்டர்நிறை கங்கையணி செஞ்சடையர்
கொம்பரொரு பங்கி லுறைவார்
அண்டபகி ரண்டமள வங்கியென நின்றவதி
ருங்கழலர் தங்கருணையீர்
கண்டுளது கொண்டன்மிசை திங்களெழு கின்றதிது
கண்டதிலை யுங்கண் முகமா
மண்டலமெ னும்புதிய திங்கண்மிசை கொந்தளக
மஞ்சுகுடி கொண்ட வடைவே. (சூ0)

நேரிசை வெண்பா.

அடுத்தமதிச் சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோர்
இடத்திலே நாரி யிருக்கும்—தடக்கையிலே
ஏந்துசிலை விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனர்
போந்து புரமெரித்த போது. (சூக)

காா்காலம்-கலித்துறை.

போதற்கு மரிதான வருணச லத்தீசர் பொன்மேருவாய்
ஏதப்ப டும்பாவி மனமேபி ரிந்தாரி தெண்ணூர்கொலோ
ஓதத்தி னீரோடு கனலுண்டுபுயன்மீளவுமிழ் தன்மைபோல்
காதற்குண் மடவார்மெய் பொன்பூசு மின்வீசுகார்காலமே.

தலைவியைவேண்டல்-கொச்சகக்கலிப்பா.

கார்வந்தா லன்னகறைக் கண்டனூர் செங்கதிரோன்
தேர்வந்தா லும்பொழில்சூழ் தென்னருணை நன்னாட்டில்
ஆர்வந்தா லுந்தனியா தன்னமன்னீ ராலும்
நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே. (சுகூ)

பனிக்காலம்-கலித்துறை.

காணம்ப ரந்தோலி னுடையாளருணேசர் கைலாசமேல்
தூணங்க ணிகர்தோள ருறைகின்ற நகரூடு சொரியாதரோ
பூணங்கை வளைசிந்தமடவார்ம னத்தேறுபுகைபோலவேள்
பாணங்களுதிர்கின்றதுகள்போலவுறைகால் பனிக்காலமே.

நேரிசை வெண்பா.

பண்ணிறந்த வாசவரிற் பல்கோடி மாண்டாலும்
எண்ணிறந்த வேத ரிறந்தாலுங் - கண்ணற்
கமைத்தவெலா மாண்டாலு மண்ணா மலையார்க்
கிமைப் பளவுங் காலமிலை. (சுடு)

தலைவனைவேண்டல்.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகொளி பரந்து மாரன் விடுகணை துரந்து நாடி
யிடுமிரு நெடுங்கண் மாதரார்
இலகரிய கொங்கைமீது பழநழுவி வந்து பாலின்
விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்

மலகரி குறிஞ்சி தேசி வைரவி சுரும்பு பாடும்
வயலருணை மங்கை பாகரே
பலமலர் கதம்பதூளி மிருகமத சுகந்தம் வீசும்
பரிமள வசந்த ராசரே. (சுசு)

மதங்கு.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வசிகரம் வயங்கு நீறுமபிநய புசங்க ராச
வலயமு மணிந்த தோளினர்
அசலகுல மங்கை பாகர் பரிமள வசந்த ராச
ரருணையின் வளங்கள் பாடியே
இசைபெற வரங்கி னூடு பரிவுகொண் மதங்கியார்த
மிலகிவளர் கொங்கையானையே
திசைபெற விருந்த யானை விறகிட முனிந்து போர்செய்
திறலிப மனந்த மானவே. (சுஎ)

இதுவுமது - மடக்குச் சட்டளைக்கலிப்பா.

நதியைச்சூட திருங்கழறுதனர்
நம்பனுரரு ணபுரிவீதிமேல்
சதியிற்பாடி நடிக்குமதங்கியார்
தந்தவாசை தரிக்குமதங்கியார்
வதனத்தாற்சசி மண்டலமாறுமே
வந்திருந்தவிம் மண்டலமாறுமே
கதியிற்கொண்டது மந்தக்கரணமே
கண்டபேர்க்கிலை யந்தக்கரணமே. (சுஅ)

குறம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணமணி முலைக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா
யாகையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்

வருணமுலை கண்ணாரப் பார்த்தா யுன்றன்
மகிழ்நனுங் கண் ணாரமுதன் வந்துகேளாய்
தரணியிலுன் றனைச்சேர்வன் முருகன்போலத்
தநயரையும் பெறுவையிவை தப்பு மாயின்
திருநிறைவண் டார்குழலாய் குறமும் பாடேன்
சிறந்தகுறக் கூடையும்யான் றீண்டிலேனே. (சுகூ)

மறம்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தீண்டரிய மடற்பனையின் சருகை வாரிச்
சிற்றிரும்பாற் சுற்றிவரச் செருக்கிக் கூட்டி
நீண்டதுவுஞ் சுருண்டதுமா வரைந்து சுற்றி
நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரே நிற்குந் தூதா
தாண்டவமா டும்பரனு ரருணை நாட்டிற்
றருமறப்பெண் டனைவேண்டிச் சமரிற்போந்து
மாண்டவரே றியகோணல் வளைக ளுங்கள்
வருங்கல்வழி வாயினடு மரங்கடாமே. (எ0)

மடக்கு-கலிவிருத்தம்.

மறைக்கவனப் பரியாரும் வரைக்கவனப் பரியாரும்
எறித்தவிரும் பிறையாரு மெவரும்விரும் பிறையாரும்
பொறுத்தசின விடையாறும் பொருந்துசின விடையாறும்
அறத்தவளம் பதியாரு மருணைவளம் பதியாரே. (எக)

கலித்துறை.

ஆரணி துங்க ணரணி பங்க ணருணேசன்
தாரணி யஞ்சுங் காரண நஞ்சந் தரியானேல்
வாரண ரெங்கே சாரண ரெங்கே மலர்மேவும்
பூரண ரெங்கே நாரண ரெங்கே போவாரே. (எஉ)

தழை-கட்டளைக்கலிப்பா.

போந்தபோதக நல்லுரியாடையார்
போர்வையாளர் புகழருணைக்குளே

ஈந்தசூத நறுந்தழையையனே
யெங்கண்மாத ரெடுத்துமகிழ்ச்சியாய்
மோந்தபோது துவண்டது மெய்யிலே
மொய்த்தபோது புலர்ந்தது கண்ணினீர்
பாய்ந்தபோது நனைந்தது மீளவும்
பார்த்தபோது பசந்துமலர்ந்ததே. (எகூ)

இரங்கல் மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலரித ழித்தொடையான் மதியணி வித்தகனார்
மலைமக ளற்புதனார் வயலரு ணைப்பதிசூழ்
குலவுமி டக்கழியே பலவுமி டக்கழியே
குறவையி னக்கயலே யுறவுமெ னக்கயலே
சலமிகு முறபலமே றளர்வது முற்பலமே
சருவும னத்திடரே தழுவு மனத்திடரே
இலைநெரி சற்பனையே யிவருரை சற்பனையே
யினியப னித்திரையே யினியிலை நித்திரையே. (எச)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நித்த னம்பனரு ணுசலத் திருவை
நின்று தேடியுழ னெஞ்சமே
இத்தடஞ்சுரம டங்க வேயிதல
தில்லை வேறுமர மிதனிடை
அத்தி நின்றவிட மவ்வி டஞ்சிலைகொ
ளரசுநின்றவிட முவ்விடம்
எய்த்து ளஞ்சியிள வஞ்சி நின்றவிட
மிவ்வி டஞ்சுவடு மேவுமே. (எரு)

மடல்விலக்கு-கலிவிருத்தம்.

ஏறுடைய யண்ணலா ரேழை பாகனார்
ஆரணி சென்னியா ரருணை வெற்பரே
கூறொரு பெண்ணையே கூடவேண்டுவார்
வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்கொலோ. (எசு)

தவம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாய்ந்தநல மருந்தருந்தி யரிய யோக
வகைபுரிந்து வாயுவுள்ளே யடக்கினாலும்
காய்ந்தவிருப் பூமியிலே தவஞ்செய் தாலுங்
காயம்வருந் திடுவதல்லாற் கதிவேறுண்டோ
ஆய்ந்ததிரு நீறணிந்தைந் தெழுத்தை யோதி
யகமகிழ்ந்து சிவாகமத்தி னடைவை யோர்ந்தே
ஏய்ந்தருணா சலத்தைவலங் கொண்டா ரன்றோ
விமைக்குமுன்னே கைலைமலை யிடங்கொண்டாரே. ()

மாலையிரத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலங்கியதிங்களெழுந்தாலெங்கண்மின்வெங்கதிரென்பாள்
கலங்கின ளாயினு மன்னாள் கட்கம லங்குவி யாவோ
துலங்கிய வெங்கதிர் தானே சோணகி ரிப்பெரு மானே
அலங்கலை யென்றுகொ டுப்பாயன்றது வெண்மதியாமே.()

நேரிசைவெண்பா.

ஆற்றுங்காற் கஞ்சத் தவர்தா மரைக்கண்ணர்
சாற்றுங்காற் கண்ணரவர் தந்தையார்—கீற்றுமதி
சூடும் பெருமானைச் சோணகிரி வித்தகனைத்
தேடுவதிங் கெப்படியோ சேர்ந்து. (எகூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேணார் திருவுடைச் செல்வரைக் காணிற் சிறப்புச்செய்து
பேணா தவருமுண் டோபுவி மீதிற் பெருத்தெழுந்து
சோணாசலவடி வாய்வெளி யாய்நின்ற சோதிதனைக் [றே.
காணாத கண்ணனைச் சொல்வர்செந் தாமரைக்கண்ணனென்

தவம்-நேரிசைவெண்பா.

என்றுமதிக் கண்ணா ரிறைவரரு ணாபுரியில்
நின்றுதவம் புரியாய் நெஞ்சமே—பொன்றிரளான்
மாதரையா னுயிழைசூழ் மாதரையா னீதுவண்டு
மாதரையா னுமையென் சொல்வாய். (அக)

இடைச்சியார்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லாடி னுமக்கிரண்டு பசுவேயுண்டு
சுமந்திடுபொற் கலசமுமத் துணையா மீதும்
அல்லாம லிடையின்மிக விளைத்துப் போனீ
ராயிருந்து மிடைமதியோ வகந்தை தானோ
புல்லாரென் பணிதொடையா ரருணை நாட்டிற்
பொதுவர்குல மங்கையரே புவிமேற் கண்டோம்
எல்லாருந் தனித்தனியே யெடுத்தக் காலு
மிரண்டுமுறை யாமலகன் றேகுவீரே. (அஉ)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரனை நல்கி மகமூறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணிகண்ட ரருணாசலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோரது கூறுமிடையின மானுக்கு முண்டகம்போல்
ஈரடி மெல்லினம் வல்லினம் மாகு மிருதனமே. (அங)

தலைவி யிளமை யுணர்த்தல்.
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தடனாக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிர் சடிலநாதன்
அடனாக நெடுஞ்சிலையா னசுரர்புர மெரித்தபிரா னருணை நாட்டில்
திடனாக மனையவரே தனஞ்சிறிதுங் காணாத சிறியார் தம்மைக்
கடனாகநீர்வினவிப் பிணைதேடி முறிதனையேன் கைக்கொண்டீரே.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கையடைந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழைமானுங் கயலுமானும்
மையடைந்த விழிமானு முடனாக வருணேசர் வருகுவாரே
மெய்யடைந்தநிறங்கருகிவிழிகளும்பஞ்சடைந்துவரமிடற்றினூடே
ஐயடைந்துபடர்ந்துவரயமனடர்ந்து தொடர்ந்துவருமன்றுதானே.

தலைவன்சொல்லல்-நேரிசைவெண்பா.

அண்ணா மலையா ரருணையனை யீரும்மைக்
கண்ணாலஞ் செய்தான் கமலத்தோ—எண்ணா
திணைக்கோலஞ் செய்தமுலை யேந்திழையீ ரென்னை
மணக்கோலஞ் செய்தான் மதன். (அசு)

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மழலைமொழி யிசையாலுங் கொடும்பார்வை யதனாலு மயக்கமாகிச்
சுழலும்விட வரவமெலாம் படமெடுத்து முன்னாடத்தோன்றினீரே
அழலுருவ மணிகரத்த ரருணகிரி வளநாட்டி லளிவந்தூதும்
குழலொருசற்றுண்டாயினெப்படியோ வாட்டிடுவீர்கொற்றியாரே.

இதுவுமது-கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆரிதழி சூடு மருணேசர் நன்னாட்டில்
வாரிறுகு கொங்கை மலைசுமக்குங் கொற்றீரே
பேரிருள்போய் நாமப் பிறைநிலகு கண்டொளிக்கக்
கூரியகண் ணில்லார் குழல்குறைந்தா ரென்பாரே. (அஅ)

வஞ்சித்துறை.

பாணர் மொழிநிறை, சோண சலரடி
பேண தவனுறு, மாண நரகமே. (அகூ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

நரகவாதையில் வன்பிறார், தரணி மீதொரு கொன்பெறார்
சுரருலோகமு மின்புறார், அருணை நாயகரன்பறார். (கூ0)

வேற்றொலி வெண்டுறை.

அருணையதிருங் கழலாறணுசெஞ் சடையாளரரிவைபாகர்
கருணைநெடுங் கடலான் பெருமானார்தா டொழுதார்கதியைநாடின்
மரணமிலா விமையவர்தம் வானுலக மன்றே
பொரிணிறையுநான்மறையோர் புகலுமத்தர்ட்பூவே. (கூக)

இரங்கல்-கலித்துறை.

பூவுண்ட விடையாள ரருணாச லத்தீசர் பொன்மேருவாய்
பாவுண்ட புகழாளர் பிரியேனெனச் சொன்னபருவத்திலே
காவுண்டுகுயிலுண்டு மயிலுண்டு கிளியுண்டு கனிதூவுதே
மாவுண்டு குருகுண்டு திருகுண்ட மனனுண்டு மறவாமலே.

வெறிவிலக்கு-கலிவிருத்தம்.

வாங்குவில் லேர்நுதல் வயங்கு மாதரீர்
ஈங்கிவ ளொருவர்கை யேட்டை வாங்கினல்
ஆங்கடு வணிந்தவ ரருணை நாட்டிலே
நீங்கண்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே. (கூங)

தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

அள்ளற் கடல்விட நீங்காதகண்ட ரருணைவெற்பிற்
பிள்ளைப் பிறையுஞ் சிலையுமொப்பாநுதற் பேதைநல்லாள்
வள்ளற்குழைபொரு கண்ணுக்குத் தோற்றம்பும்வாரிதியுங்
கள்ளக்கயலு மிராசியின் மீனுங் கடைப்பட்டதே. (கூச)

வலைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேவியிட மகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற்
 றெருக்க டோறும்
மாவிரத முனிவரெலா மயல்கூறக் கயல்கூறும்
 வலைச்சி யாரே
காவிதிகழ் வாவியிலே மீன்பிடித்து வருவோரைக்
 கண்டோங் கண்டோர்
ஆவியெலாம்பிடித்திழுக்குமுமைப்போலவொருவரைக்கண்
 டறிந்தி லோமே. (கூரு)

வலைச்சியார்-நேரிசை வெண்பா.

மேலா றணிசடையார் வீறருணை வீதியிலே
மாலாக வந்த வலைச்சியரே—காலா
லிருவரா லுங்காட்டும் யான்பிடிக்கக் காதல்
ஒருவரா லுந்தீரு மோ. (கூசு)

செவிலிநற்றாயைத்தேற்றல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ ராலுமணு காத நாளிலே
 வுயிரி னனவொரு கேள்வ னுசையால்
மருவி னுலுமென தாகு நாளையே
 வழிக டோறுமினி நாடி மீளவே
கருணை நீதிமனை பேணு மாதுடன்
 கடல்க ளேழுமலை யேழு மேழுமா
வருணர் சூழுமுல கேழு மேழுமா
 வருணை நாதர்சர பாவ தாரமே. (கூஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தாரிலங்கு மறைமுடிவி னடித்தருளு மருணேசர்
 தமது நாட்டில்

நாரியர்மேன் மனமகிழு மளியினங்கா ளொருவார்த்தை
நவிலக் கேளீர்
ஏரிருக்குங் கைதையெலாஞ் சோறிருக்க நீரிருக்கு
மிடங்க டோறும்
வேரிமலர்த் தேனிருக்க விவர்கூழை விரும்பிவந்தேன்
விழுகின் றீரே. (கூஅ)

தலைவி யவயவ வருமை சொல்லல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏமநெடுஞ் சிலைவளைத்த பெருமானு ரருணகிரி
யிறைவர் நாட்டிற்
காமரைமண்டபத்துறையுமடந்தையிடை யெழுதவென்றாற்
றலைவ னாரே
மாமுயற்கொம் பினிலேறி விசும்பலரைப் பறித்துமுனம்
வடிவி லாதோன்
ஆமையயிர்க் கயிறு கொடு தொடுத்தணிந்த பதுமையினு
மருமையாமே. (கூகூ)

தலைவி கையுறை யேற்றமை சொல்லல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆர்வலர்க்கழி யாவரநல்குவா
ரத்தனாரரு ணாபுரிவெற்பரே
பார்வியப்புற நீர் தருமாமணி
பட்டபாடு பகர்ந்திடலாகுமோ
கார்குழற்கு முடிமணியாயிரு
கண்கண்மீது று கண்மணியாய்முலை
சேர்தலுற்ற பொழுதிரு குன்றிலுஞ்
சென்றுலாவுந் தினமணியானதே. (க00)

திருவருணைக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மையபாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிக ராதீனத்து

நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிக ளருளிச்செய்த

# சோணசைலமாலை.

## காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

சதுரனெழிற் சோண சைலற் றுதிப்பன்
மதுரமொழி யன்பர் மனமாங்—குதிரைதிறை
கொண்டவனென் றேத்துங் குழைகழற்கால் யானைதிறை
கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

## நூல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அண்ணன்மா புகழ்மூ வரும்புனை யரும்பா வன்றியென் கவியுநின் றனக்காம், பண்ணுலா மிருவ ரிசை கொணின்செ வியிற் பாணிபா னொலியுமேற் றிலையோ, விண்ணுலா முடியின் மேருவின் வடபால் வெயிலொரு புடையுற வொரு பாற், றண்ணிலா வெறிப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைல னே கைலைநா யகனே. (க)

துவக்கற வறிந்து பிறக்குமா ரூருந் துயர்ந்திடா தடைந்துகாண் மன்று, முவப்புட னிலைத்து மரிக்குவோர் பதியு மொக்குமோ நினைக்குநின் னகரைப், பவக்கடல் கடந்து முத்தியுங் கரையிற் படர்ப்பவர் திசைப்பற நோக்கித், தவக்கலநடத்த வுயிர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநாய கனே. (உ)

நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்றனிலையுளே னவை துரந்திடுமுன், வாங்கினின் றனிவீட்டுறைகுவான் விரும்பி வந்தன னின்குறிப் பறியே, னுங்குறை மதியே தாங்கியென் றுலக மறைகுறை யறநிறை மதியுந், தாங்கியமுடியோ டோங்கிய சோண சைலனே கைலநா யகனே. (௩)

கனிமலை துவர்வாய்க் கோதையர்க் குருகுங் கன்மனக் கொடியனுக் கென்னீ, துனிமலை பிறவி தவிர்த்தனை யென நிற் சுளிபவரிலையெனக் கிரங்காய், பனிமலை கதிர்வந் துறநிலையாடி பயின்றபீ டிகையென வுதயத், தனிமலை யிருப்ப வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலநா யகனே. (௪)

சுடரிலை நெடுவேற் கருங்கணார்க் குறுகித் துயர்ந்துநின் றலமருமநநின், னடநவில் சரணபங்கய நினைந்துநைந்துநை ந்துருகுநா ளுளதோ, மடலவிழ் மரைமாட் டெகினெனவருகுமதியுறக் கார்த்திகை விளக்குத், தடமுடி யிலங்க வளர்ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலநா யகனே. (௫)

அருங்கவி வாத வூரனே முதலோரன்பிலே மென்றது வேண்டி, யிரங்குதல் பொய்ம்மை யன்பிலே னெனயா னியம்பலே மெய்யெனக்கருளாய், கருங்கட மூமிழு மீர்ங்கவுட் பணைக்கைக் கரிபுரிகஞ்சுகங் கடுப்பத், தரங்கமுண் டெழு கார் முகில்பயில் சோண சைலனே கைலநா யகனே. (௬)

புரத்துறுமவுணக் குழாமும்வண்டிசைகூர் பூங்கணைம தனுமுன்பெறுநின், சிரித்தவெண் ணகையு நுதல்விழிநோக்குஞ் சிறியனேனிருண்மலம்பெறுமோ, கருத்தினுங் கருதவரிய நுண ணியனென் கடனற வுலகெலாங் காண்பான், றரித்ததிதூல வடிவுறுஞ்சோண சைலனேகைலநா யகனே.

ஆர்த்தெழுதிரைகள்சுருண்டெறிகடனஞ்சமுது செய் பெரும்புகழ்த் தனிமை, கீர்த்திட வுளங்கொண் டவலனே

ன்றனைநின் றிருவடிக் கன்பனுக்கிலையே,கார்த்திகைவிளக்கு மணிமுடி சுமந்து கண்டவ ரகத்திரு ளனைத்துஞ்,சாய்த்து நின்றெழுந்துவிளங்குறுஞ்சோணசைலனேகைலைநாயகனே.

தொடையுடைத் திரடோணமன்புரத்துடலந் தொலைக் குமுனகத்துட் ரெலைத்துத், தடையறத் திகழ்பே ரறிவுரு வாகத் தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ, புடையினிற் கரிக் கோடிளம்பிறை புரையப் பொங்குசோ தியங்கொடி விரி த்த, சடையெனப் படர்ந்து கிடந்தொளிர் சோண சைல னே கைலைநா யகனே. (கூ)

கண்புன றுளிப்ப வழற்படு மிழுதிற் கரைந்துரு நெஞ்சி னின்றனையே, பெண்பயிலுருவ மொடுநினைந்தெனது பெண் மயல்கற்றுநாளுளதோ, வண்புனல் வேந்த னுர்கலிக் குட த்து மணிமுகிற் கலயத்தின் முகந்து தண்புன லாட்ட வாடுறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே, (கo)

வேலையந் துகில்சூழ் மலர்தலையுலகின் மெய்யினைப் பொ ய்யெனு மவர்க்கே, யேலவந் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெ ய் யெனுமெனக் கருள்புரிந் திடாயோ, காலநன் குணர்ந்து சினகரம் புகுந்து காணரிதெனு துலகனைத்துஞ், சாலநின் று ழியே கண்டிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கக)

மயலினு லழுந்தும் பிறவியா மளற்றை வளர்தரு நின்பெ ருங்கருணை, வெயிலினுலர்த்தியெனதுளக்கமலம்விரிக்கு மொண் பரிதிநீ யலையோ, பயிலுமா லயமோர் சைலமோர் சைலம் பகைப்புல முருக்குகார் முகமோர், சைலமாதுலனு மெனக்கொளுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஉ)

புலம்புரி துயரங் கழன்றுநின் கழற்கால் புந்தியஞ் சினக ரத்திருத்தி, நலம்புரி புனிதர் பேரவை தமியே னணுகுவா னருளுநாளுளதோ, வலம்புரிமனிதர் கடலென வொலித்து

வளைவுற நடுவண்மந் தரம்போற், றலம்புரி தவத்தி னின்றொளிர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கங)

நீரினி லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென நிலக்குமாநந்த, வாரிதிபடிய வறிந்திடா துழலு மடமையே னுய்யுநாளுளதோ, வேரியல்பதமுன் றேடுமெக்கேழ லின்று நாடிய கிளைத்திடற்போற்,சாரலினேன மருப்புழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கச)

கருத்திடைநினது கருணைமாமேனி கண்டெழுத்தைந்து நாவியம்பச், சிரத்தினி லமைத்த கரத்தொடு நினையான் றினம்வலம் புரியுமா றருளாய், வரத்திருமுடியின் மதி திருமுடியின் வணங்குகந் தரத்தினி லிருள்கந், தரத்தினி லிருத்தி விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.(கரு)

பாரெலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனெனவுணர்ந்துநா டொறுமா, ரூரனு ரவையி னிகழ்ந்தசொற் றுதியினுவக்குநின் பதந்தொழ வருளா, யேருலா மண்டச் சுவர்மதின்மிசைப்பா லிலங்குறு மண்ட கோளகையாச், சாருமாலயத்தி லிலிங்கமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே

இந்திரியங்கரண முடலம் வேறுக்கியிருண்மலப் படலமுங்கீறிக் கந்தமுமலரு மெனநினை யென்னிற் காண்பறக் காணுநா ளுளதோ வந்தொரு களிறு முழுவையுங் கொன்றமலிபகை தவிர்ப்பவெண் ணிறந்த, தந்தியும் புலியும் வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கஎ)

முழங்குவண் டினங்கள் விருந்துணுமலங்கன் மொய்குழன்மகளிர்தம்மயலாற், புழுங்கு மென்றனைநின் றிருவடிநிழலிற் புகவிடுத் தளிக்குநாளுளதோ, வழங்கு வெண்டிரையாறவிர்சடைகரப்ப மணிமுடி நின்றிழிந்திடல்போற், றழங்குவெள்ளருவியிழிந்தொளிர்சோணசைலனேகைலைநாயகனே.

குன்றுதோறுடுங் குமரனேயெனவுங் கொடுஞ்சிலை மதந வேளெனவும், புன்றொழின் மனிதர்ப் புகழ்ந்து பாழ்கிறை க்கும் புலமைதீர்த் தெனக்கருள்புரியா, யொன்றொருதினந் தோட்குட்குழைந்தனமென் றுருதுநாடொறுமகமேரு,தன் றலைதாழ்ப்பவளர்ந்தெழுஞ்சோணசைலனேகைலைநாயகனே

வெண்டிருநீறு புனையுமாதவர்க்குவிருந்து செய்துரும்பெருமிடியுங், கொண்டநல் விரதத் திளைக்கும்யாக் கையுமிக் கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ, வண்டுழுங்குவளை மலர்த்தடஞ் சுனைபின் மற்றைவா னவர்க்குத் தன்றிச், சண்டியுமகிழ்ந்து கெள்மலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

வந்துமா மறலி யெனதுயி ருண்பான் மயிலையுண் சிரலினிற் கின்றான், முந்திநீ யெனையா னந்தவா ரிதியின் மூழ்குற விடுத்தருள் புரியாய், நந்துளான் மலையேயென்று சாதிப்ப நனைமலர் வேங்கையு மசோகுஞ், சந்துமேன் முளைப்பச் செய்துகொள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

பூமழை யமரர் பொழியமா தவர்கட் புனன்மறு கிடைப்பொடி யடக்கத், தூமொழி மனைநீ தூதுபோம் பயனில் சொற்பதர்புடைத்திளைக்கின்றேன், யாமுணர் மிகுபேருருவமாய் வரினு மிருவரு முணர்த்திடி னன்றித், தாமுணர் கிலரென் றெழுந்துயர் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.

கழைமொழிக் கொடியோர்க் கேவல்செய் துடலங் கமருகுமமிழ்தின்மங் குருமல், விழைவறத் துறந்துன் றிருவடிக் கமலம் விழைகுநர்க்கேவற்செய்திலனே, மழைமதக்களிநல் யானைமத்தகம்பாய் வள்ளுகிரோடுசெல்லரிமா, தழைசிறைச்சிம்புள்கொண்டெழுஞ்சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

கார்தரு சுருண்மென் குழற்சிறு நுதற்பூங் கணைபுரை மதரரிக்கருங்கட், டார்தருகுவவுக் கொங்கைநுண்மருங்குற்

றையலார் மையலென் ெறுழிவேன், சீர்தரு மணியி னணிந் தன வெனக்கட் செவியுமொண் கேழலின் மருப்புஞ், சார் தருமுலக விளக்கெனுஞ்சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

நந்துகைத் தலத்து நாரணற் சயற்கு நவமணிக் கரகநீ ரிருந்து, மைந்துறக் குறித்து மாட்டியுங் காண்பான் மதித் திடா துணையெதிர்ந் திலரே, யைந்துகைத்தனிக்கோட்டொ ருபெருங் களிறு மறுமுகம் படைத்த கேசரியுந், தந்தெ மைப்புரக்குங் கருணைசூழ்சோணசைலனே கைலைநாயகனே

வினையரும்புகலிக் கிறைமணப் பந்தர்விருந்தினுக் குதவி லேன் முந்திற், றுணையிரந் திடுவான் வந்தனன்பதநீ யுத வியன் றுயரொழித் தருளா, யினியபைந்தமிழின் பொதிய மால் வரைபோ லிசைக்குரு காதிம மலையின், றனையையின் றீஞ்சொற் குறுகுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பெண்ணருங் கலமே யமுதமே யெனப்பெண் பேதைய ர்ப் புகழ்ந்தவந் திரிவேன், பண்ணுறுந் தொடர்பிற் பித்த வென்கினுநீபயன்றரலறிந்து நிற்புகழேன், கண்ணுறுங்கவி ன்கூரவயவங்கரந்துங் கதிர்கனூருயிரங்கோடித், தண்ணிற ங் கரவா துயர்ந்தெழுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

உயங்குநூ லிடைப்பூங் கோதைய ரல்கு லொளிமணிப் பாம்புதீண்டுதலான், மயங்குவேன் றனக்குன் பவமருந்துத விமயக்கமென் ெறுழித்தருள் புரிவாய், முயங்குமா புகழ்ப் பூம்புகலியந் தணர்க்கு முத்துவெண் பந்தரீந் தகல்வான், றயங்குமீன்முத்துப் பந்தர்வாழ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (உஅ)

மெய்த்தவ ரடிக்குற் றேவலின் றிறத்தும் விளங்குமாகம வுணர்ச்சியினும்,புத்தலர்கொடுநிற் பரவு பூசையினும் பொ ழுதுபோக் கெனக்கருள் புரிவாய், முத்தமுமரவ மணிகளு

மெறிந்து முதிர்தினைப் புனத்தெயின் மடவார், தத்தைகள் கடியுஞ் சாரலஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (உகூ)

பாயும்வெண் டிரைப்பே ராழிசூழுலகிற் பழமொழியொ ழியமெய் யடியா, ராயுமென் மலரோர் மலையள வணியவம ர்ந்தநின் கோலம்யான் மறவேன், றாயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச் சூழ்பசுங் கொடிபயி லுறுவச், சாயை சென்றுறநின் றிலங்குஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

நடமிடு பசும்பொற் புரவிமேற் கொண்டு நளினமென் மலர்க்கரத் தெறிபூம், படையொடுதுரந்து வந்துமென் விடயப் பகைப்புலி தனையெறிந் திலையே, யடிநடு நிழல்சென் றெழுகட லடைய வகல்பெரும் புறத்துவா ரிதியிற், றடமுடிநிழல்சென் றுறவளர்சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

யாவுமா முமையுண் ணுமுலை முலைப்பா லீந்துபாடச்செயாயெனினு, மேவுமா துயர்செய் சூலைநோயெ னினும் விடுத்துநிற் பாடுமா றருளா, யேவுமா னலது தொல்லுருக் கொளின்வேறென்றெடுத் திடுமெனநினைந்து, தாவுமாளினமெண் ணிகழ்ந்தசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்று பேரின்ப வெள்ளத்து ளழுந்துநின் னடியார், திருப்பதமிறைஞ்சியவர்க்குவே ளாண்மை செய்பெருஞ் செல்வமே யருளாய், பொருப்புகடோறும்வீழ் பொங்குவெள் ளருவிபோன்றரி விலக்கிடை யுருமற், றரிப்பருங் கருணைபொழிதருஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ஙங)

பொங்குறு சுவினுங் கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணியமடந்தையும் பொருளு, மிங்குநன் குதவி யங்குவான் கதியினிருத்துநிற் புலவரென் புகழார், துங்கவெங் குறவர் புனத்திடு பரண்கா றுணித்துந ட்டாரமீமிசையா, தங்கவெண் மருப்புப் பரப்புறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

போழ்ந்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புகழ்நந்தி பிரம்படிக் கொதுங்கிச், சூழ்ந்திடுமமரர் நெருங்கு சந்நிதியிற் றெண்டனேன்வரவருள்புரியாய்,வாய்ந்திடுமகக்கண்டுருகுதாய்முலைப்பால்வழிந்தொழுகுதலெனவடியார், தாழ்ந்தெழவருவியொழுகுறுஞ் சோணசைலனேகைலைநாயகனே
நேர்ந்திடு மொருசெங் கோல்கொடு கொடுங்கோ னிமிர்ந்திட விலங்கைசென் றடைந்தோன், கூர்ந்தவன்பொடுநின் றிறைஞ்சுபுர வழுத்துங்குரைகழ லிரக்கவஞ் சுவல்யான், சேர்ந்திடு மலைமான் பெருமலை யுவமை சிறுமலைகளுக் குதவாமற், சார்ந்திட விரும்பி வளர்ந்தெழுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. (௯௬)
தெருமரும் பிறவி தமையகன் றிடாத தேவரைத் தேவரென் றெண்ணி, யருமருந் தனைய நினையடை யாத வறிவிலார் பவப்பிணி யறுமோ, கரிமருங் கணைந்த தெனமுழைவாயிற் கார்வர விரைந்தெழுந் துகள்கே, சரிமறைந்திருந்து நாணுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௯௭)
ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந் திடினு மன்றியோ ரிமைப்பினினுடல், மாண்டுகு மெனினு நன்றுநின்கமல மலரடிக்கன்பரா யிருப்பிற், பூண்டயங் கயில்வேற் குதலையந்தீஞ்சொற் புதல்வன்மே லிவர்செய லெனமாத், தாண்டவன் வந்திவர விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.
விரைவிடையிவரு நினைப்பிறவாமை வேண்டுநர் வேண்டுகமதுரம், பெருகுறு தமிழ்ச்சொன்மலர் நினக்கணியும்பிறவியே வேண்டுவன்றமியே, னிருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த விடையுறன் மணிக்குடக் காவைத், தரையிடையிருத்தி நிற்றனே சோண சைலனே கைலைநாயகனே.(௯௯)
ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணிள முலையார்க் குளத்திடமெலாமளித் தடியார், கண்மணிக் கமையவிருந்துசெய்தரு

ணீ கணமிருப்பதற்கிடம்புரியேன், வெண்மணிக்கழைமுன் கரியநெற்றிதழிவேங்கைபொன் சொரியமாசுணங்க,டண்ம ணிப்பைகளவிழ்த்திடுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

அருங்கலம் புனைய மகளிரோ ரிருவரணிமனம் புணர்த் திவாரணமுந், துரங்கமும் புலவர்க்குதவு நின்றனையேதுதி த்திடா துழன்றனன் வறிதே, மருங்குநின் றழகாலத்திதா ங்குவபோய் மறைமலர்ப் பெருஞ்சுனை யொடுபூந், தரங்கநி ன்றிலங்க விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

ஏணிறு மமரர் கடைகடலளித்த விருளொடு மணிமிடற் றடியே ஞணவ விருளுங் கலந்திடிற் கருமையழகுமிக் கிலை ங்குறுங் கண்டாய், மாணெழில் வராக முழுப்புழை யகந் தன் மணியொளிப் பிழம்பெழல்சிறுதீத், தாணுவின் முரு க னெழுதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

மின்னவிற் சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திரு முகத் தழகுங், கன்னவிற்றிடரோ ஞன்குமீரடியுங்கண்டு கண் களிக்குநாளுளதோ, வின்னிசையொலிகேட்டுருகுதல் கடுப்ப விழிதர வருவிகிம்புருடர், தன்னிக ரிசைகூர் சார லஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௩)

அள்ளிவெண் டிருநீ றுடன்முழு தணியு மடியவர்ப்பெ றினெழுந்திளங்கன், றுள்ளிநின் றுருகு மன்னையின் மனநெ க் குருகுபு சென் றிறைஞ் சிலனே, யெள்ளிவெம்புவியெண் கரிதிருமேனி யேறுதற் றகாதெனவெகுண்டு, வள்ளிவந்தரு வி யிழிதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௪௪)

இழையெனத் தளர்சிற் றிடையுஞ முலையா ளெனக்கு வண் புகலிவேந் தயின்ற, கழுமணிப் பசும்பொற் குலவுபா ற் கிண்ணங் கழுவுநீர் வார்ப்பதற் குரையாய், குழையிடை க்கதிர்மா மணிவிளக்கேற்றி முசுக்கலை பிணவொடு மசோ

கத், தடையிடைத் தழுவி யுறங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சரு)

வினைவழி யுடலிற் கமைந்துறு முணவே வேண்டினர் வினைகொடு புணரா, நனைமலர் புனைநின் றிருவடி யடைவா ருடொறும் வேண்டில ருலகர், கனையிருள்கரந்த விடமறிந் துணப்போங் காட்சியிற் புனக்கிளித் தொகுதி, தனையெறி மணிகண் முழைபுகுஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

மாங்குயின் மிழற்று நாவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடிமிசை யிருத்தும், பூங்கழ லடியேன் றலைமிசை யிருத்தப் புகலினு மென்கொனீ யிரங்கா, யோங்குறு மண்டகோளகை யளவி முயர்ந்துமோர் மழவிடைமுதுகிற், றூங்குபுநடக்கவிருந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சஎ)

ஈரமு மருளு மொழுக்கமுஞ் சால்பு மின்சொலு மிந்தியப் பகைவெல், வீரமு மருளி யெனது வெம்பிறவி விலக்கி யாட் கொள்ளுநா ளுளதோ, வாரமுமகிலுந் தடிந்துசெம் மணிக ளரித்தெறிந் தெறும்வலிக் குறவர், சார லினிறுங்கு விதைக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (சஅ)

தொகைமிகு மமரர் முனிவரர்பரவித் தொழுதகை யொடுவிரைகமழ்பூம், புகைமிகு மணிமண் டபத்திடை நெருங்கப் புழுகுநீ யணிதல்கண் டுவந்தேன், குகைமிகு வாயிற் சோதிமா மரஞ்சேர் குளிர்மதி விழுங்கவாய்வைத்த, தகைமிகுமூரற் றிரளைசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

சினம்படு முளங்கொன் றவரவை யெனையுஞ் சேர்ப்பது தகுமுனக் கிசைவண், டினம்படு மலரி னகவித ழொடுபுல் விதழுமொன் றதனுல குடைத்தே, மனம்படு மடிமையுளன்சிலை யெறிக்கு மனங்குழைந் துமையவள் களபத், தனம்படவடிவங் குழைந்திடுஞ்சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

வாம்பரி கரிதேர் சிவிகைபொற் குவியன்மணிப் பணிபெ
ரும் புவியாட்சி, யாம்பரி சலவென் றுன்பத மருவினன்றி
யென் கவிகளென்கவிகள், காம்பரி முரண்மும் மதகரிவளை
த்த கைவிட மோதலாற்கதிர்த்தேர்த், தாம்பரி துணுக்கெ
ன்றீர்த்திடுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. (ருக)

துன்னுறு துயரப் பிறவிவெங்கொடுநோய் தொலைப்பினு
ந்தொலைத்திடா துறினு, நின்னடிமலரை யன்றியான் மறந்
துநினைப்பேனோ விறக்கும்வானவரை, மன்னளிபருதவுடை
யிருன் மதுவும்வாரண மதமும் வெள்ளருவி, தன்னொடு மி
கலி யொழுகுறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. ()

நீரினு லழலான் வருங்கொடும் பிணியானிருதரா லலகை
யால்விலங்காற், சோரரால் வருந்து மவரெலா நினது தூய
நாமம் புகன்றிடுவார், சீருலா மணியா லரிபர வுதலாற் றி
சைவுறநீள்கையா லெழின்மை, சார்தலா லுமையாள் விழி
நிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருந)

முகவிளக் கென்ன மணிக்குழை மிளிரமுலை முகட்டணி
பெறமலராள், பகல்விளக் கென்ன வொளிகெட வரும்பொ
ற் பாவையர்க் கிரங்கிடா தருளா, யகவிளக்கென்னவகறிரி
நெய்தீ யாக்குவோ ரின்றியே யெழுந்த, சுகவிளக்கென்ன
விளங்குறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. (ருச)

நீலியோ டுனோநா டொறுமருச்சித்து நின்றொழில் புரிந்தி
டவுடற்குக் கூலியோதனமென் றளிப்பவர்க் கன்றிக்கூற்
றினைக் கடக்குமா றெளிதோ, மாலியோ சனையின் வணங்
குறுங்கைலை மலைநிவேத்திடக் குவித்த, சாலியோ தனமெ
ன றிடத்திகழ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருரு)

தோற்றிடும் பிறவி யெனுங்கடல் வீழ்ந்து துயர்ப்பிணி
யெனுமலை மலைப்பக், கூற்றெனுமுதலை விழுங்குமுன் னின

து குரைகழற்கரைபுகவிடுப்பா, யேற்றிடும் விளக்கின் வே றுபட்டகத்தி னிருளெலாந்தன்பெயரொருகாற், சாற்றினு மொழிக்கும்விளக்கெனுஞ்சோணசைலனே.கைலைநாயகனே

கந்தரமிருந்து மடகுரீ ரயின்றுங் சரநிலத் தமைத்திருப் பதமு, மந்தர நிமிர்த்து நின்னிலையரியா ரரும்பவமொழியு மோ வுரையா, யிந்திரன் வனத்து மல்லிகைமலரினிண்டை சாத்திய தெனநிதைந்த, சந்திரன் முடிமேல் வந்துறுஞ் சோணசைலனே கைலைநாயகனே. (ருஎ)

கூம்புறு கரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டுநின் றனைவ லம் புரிவோர், மேம்படு சரண மலர்ப்பொடி மேனி மேற்ப டிற் பவம்பொடிபடுமே, பூம்பொழிற் புகலிக் கிறைவனு னி லஞ்சேர்ப்புண்ணியத் தலங்களி னடைந்து, தாம்புனை பதி கந் தொறும்புகழ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.(ருஅ)

கானமே மருவும் விலக்கினுங் கடையேன் கற்பவை கற் றிலேன் விடய ஞானமே யுடையே னறிஞரைக் காணி னு ணிலே னுய்யுநாளுளதோ, வானமே யளவு நெடுங்கிரிமலய வாதமோ துறுபவர்கட்குத், தானமே யுதவ வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (ருகூ)

விழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியி னைக் கவளமுண் கென்னுங், கழைசுளி நெடுநல் யானையின் முனிந் து கடக்குமென் பவமொழிந் திடுமோ, மழைமுகில் வந்து தவழ்ந்துவிண்படரு மலிதரு புகையென வெழுந்து தழலுரு வுண்மை விளக்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சூ0)

வாத்தியமுழங்கச் சிவிகையுங்கரியு வாறியூர்ந் துலவிவா ழ்ந்தவரு மேத்திய மொழியோ டிரக்கையா னின்குற்றேவ லே வாழ்வென வறிந்தேன், பாத்திய மணிகள் கொண்டி

ழைத் திலங்கும் பாரவா சிகைமணி மேக்ஞ், சாத்தியதென வில் வளந்துறுஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

குலத்தினிற்பிறந்து மலகினூல்கற்றுங்குணத்தினிற் சிறந்துநல்விரத, பலத்தினிற் கவர்ந்து நின்னடி யவர்க்குப் பரிவிலார் கதியிலாதவரே, கலத்தினிற்பொலிந்த விமயமீன் றெடுத்த கன்னிநுண்ணிடைமிசைக் களபா, சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.()

மூடகவிருளோடுன்னையின் றுண்ணுமுலையாசாலகற்றுவ லென்சூடருமொழியா லடைந்தனன்றமியேன் சூள்வழுவா துநீயருளாய், வீடுறுங் கவரிகீழ்விழ வுறகால் மிசையனம் பன்றிதா மாறித், தாடலைதுருவவடைதனேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுங)

ஐயநுண் மருங்குண் மாதர்மேல் வைத்த வரதாவுன் பாதாம்புயத்து, மெய்யுறுநறுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றினும்வருமோ, கொய்யுறு தினைவீழ்ந் திடுபசுங் கிள்ளைக் குழுக்கவோரணமெனவெழுந்து, தையலர் கடியப்பறந்துறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (சுச)

கனலினூ டமைத்த விழுதென வுருகக்கற்றதன் றுள்ள மென்கரங்கள், புனலுமாம்மலருங் கொடுநினைப் பூசை புரிந்தில வென்செய்கோ வுரையாய், சினவுநோய் மருந்துவே றுகொண் டிருக்குஞ்சிலம்புக ளுனவுட்கொள்வோர், சநந நோய்மருந்தாளழுந்திடுஞ்சோணசைலனேகைலைநாயகனே.

ஊழுறு மணிப்பொற் கோயில்போய் வாவ லுறக்கொடுத் தாங்குநிற் புணர்த்தாப், பாழுறு மநம்பே ரவர்க்குடி யிருப்பப் பண்ணுமென் கண்ணுநண் ணுவையோ, வீழுறுமெயினர் கிழங்ககழ் குழியும்வேழம் வீழ்குழிகளுநிரம்பத் தாழுறுமருவிபொன்சொரிசோணசைலனேகைலைநாயகனே

பைம்மறைப் படுத்தி யுள்ளறி யாமற் பணிநறுந் துகில்
புனைமடவார், மெய்ம்மிசைக்கருந்தோல்கண்டுவெந் துழலும்
வினையினேனுய்யுநா ளுளதோ, செய்மலர்ப் பதம்பா தலங்
கடந் திடவான் றிருமுடி கடப்பினு மூவர், தம்மியற் செப்
பினடங்குறுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே. (௬௭)

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குஞ்செல்லலு நாடி
யின்பிணிப்பு, நெக்குற வறிவு கலங்குசாக் காடுநினைதொறு
முளம்பதைக் கின்றேன், மொய்க்குறு முகில்கண் டகரிகு
யென்னு முழக்கமு மரகரவென்னுந், தக்கவர் முழக்மெரி
திரெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (௬௮)

மரணமும்பிறவித்துயரு நீங்குறநூல்வாய்ச்சிலம்பிக் கரு
ள்புரிந்த, கருணியென்றுனைவந் தடைந்தனனினிநின்கருத்
தினை யின்னதென்றறியேன், முரணிபம்பரு உக்கைதலைமி
சையெடுப்பமுழைக்கரும்பாம்பெனமணித்தேர்த், தரணியு
ள்வெருவியகன்றிடுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.()

அங்கையின்வைத்தகூர்ங்கனன்மழுவாலருவினைக்காடற
வெறிந்து, மங்கலில்பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினைத்
திருத்துநாளுளதோ, பொங்குறுசெக்கர் கருவிசும்புறவேள்
புரத்தெரிகதுவிடநோக்கித், தங்குதலொப்பநின்றிடுஞ்சோ
ணசைலனே கைலைநா யகனே. (௭0)

சுருக்குமைம்புலனும் விரிக்குமூதறுவுந் துன்னுநல் லின
முநீத்தகன்றே, யிருக்கும்வெங்கயவரினமுமென் றருளியெ
ன்னை நின்னடிமைசெய் தருள்வாய், முருக்குமங்கதமாமணி
யுமிழ்ந் தகன்றமுழைதழற்றென வுளம்வெருவித், தருக்கு
மொண்புலிசென்றுறமருட் சோணசைலனே கைலைநாயகனே

அந்தரி குமரி யஞ்சலி கௌரி யம்பிகை மனோன்மணி ம
தங்கி, சுந்தரி யுமையுண்ணமுலை யெனநின் றனைவியை வா

ழத்துமாறருளாய், வந்தரி சுருதி மருங்கினிற் பாட வயங் குதும் புருவுநாரதனுந், தந்திரியியைசாழ் பாடுதுஞ்சோ ண சைலனே கைலைநாயகனே. (எஉ)

நீக்குறு மயலு நிலைத்தபே ரறிவு நின்றிருவடிமலர்க்க ன்பு, காக்குறு மனமுமுடையமெய்த்தொண்டர் கணத்தி னு ளெனைவிடுத் தருளாய், தேக்குறுமிருலிற் கன்னல்காட் டுவபோற் றென்றல்வந் தசைதொறு மெல்லத், தாக்குறு காந்த டுடுப்பலர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.(எங)

பவமிலே மினியா மென்றிருமாந்து பயமற விருந்திடப் பத்தி, நவமிலே மடியே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வறிதொழிக்கின்றே, மவமிலே மிமையா விழியினுற் காண் கை யால்வலங் கொளவடி நிலந்தோய், தவமிலே மெனவா ன் சுரர்தொழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.(எச)

கண்கணிற் பரிந்து கண்டுவப் பனவே கைகளிற் றொழு பவே செவிகள், பண்களிற் புகழும் புகழ்ச்சிகேட் பனவே பதநினை வலம்புரி வனவே, யெண்குபுற்றிடப்ப வெழுமணி கரவா விருந்துசென் றிருள் கவர்வனபோற், றண்கதிர்க்கற் றை கான்றிடுஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எரு)

நிணந்திகழ் வடிவேற் காளையே யென்று நேரிழை யவர் விழைந் திடுவோர், குணந்திரி தளிரின் மடியவுங் கண்டு கொடியனேன் வாழ்வுவந் திருந்தேன், மணந்திகழ் மகளிர் சிலம்பொடு மைந்தர் வார்கழறுவக்கிடவலம்போய்த், தண ந்திடுமெமயத்தறிந்துநாண்சோண சைலனேகைலைநாயகனே.

மாந்தளிர் கவற்று மணிச்சிலம்படிகள் வடுவகிர்பொருவு ம்வா னெடுங்கண், காந்தளி னிமைக்குமங்கையென்றவலக் கன்னியர்ப் புகழ்வினை யறுமோ, பூந்திரை சுருட்டுங் கடல்

கடை குநரொண் பொறியர வின்றிமாதவர்க்குச், சாந்துய ரகற்று மருந்தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

சிந்தனை கலங்கி யிணைவிழி யிரண்டு செவிகளுஞ்செவிடு பட்டைம்மே, துந்திட வுயிர்போம் பொழுதுநின வடிவ முளங்கொளும் பரிசெனக் கருளாய், மந்தரசைலந் தருவி டங் களத்து வைத்திடத் தினிலிமசைலந், தந்திடு மமுதை வைத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (எஅ)

நயங்கொளு மலரா னின்றிரு வடியை நாடொரு முயிரு ணுங்கூற்றம், பயங்கொள வகலா தருச்சனை புரிந்து பரக தியடையுநா ளுளதோ, வயங்கொளும் விடயப் பெரும்ப கை கடந்து வானநாடாண்டிட மதிப்போர், சயங்கொளவ டைதற் கரணமாஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே ()

பிரம்பொரு கரங்கொண் டடிப்பநந் தீசர் பெருங்கல்வீ ழ்பாசியி னிமையோர், சிரம்பொர வொதுங்கி நெருங்குநி ன் னவையிற் றீயனே னணையுநா ளுளதோ, வரம்பொர வகன்ற விலங்கிலைநெடுவே லமர்த்தகட் கிரிமகளிணைக்குஞ், சரம்பொர விருந்து விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலை நா யகனே. (அ0)

காமரை முனிந்த முனிவரர் புகுமெய்க் கதியிடைப் புக விடுத் திடினும், பாமர னிவனென் றிருளினுய்ப் பினுநின் பதமல ரன்றிவே றுளதோ, வாமரை பொருந்து முலகுள குவட்டு மலைமகள்போ லாதுணைமுலையா, டாமரை பொருந் து மாதுள்வாழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அக)

தொடுக்குமா கமங்க ளெலாஞ்சொலைந் தெழுத்துந் து ணிந்தநெஞ் சிருக்கையாற் பகையைப், படக்கைதானிரு து மஞ்சுறு மவர்போற் பகட்டுமா மறலியை வெருவேன்,

மடக்குவார் கலாப மயிறுயி லெழுந்து மருமலர் வேங்கை மீதகவத், தடக்கைவா ரணங்கள் பிளிறிடுஞ்சோண சைல னே கைலைநா யகனே. (அ௨)

நிந்தியா துடல முழுதுநீ றணிய நேசியாதமலவைந் தெழுத்துஞ், சிந்தியா துழலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், வந்தியாவரவ மன்றிடைக்கண்ட மலர்சிலம் படியைமண் ணுணிபோய்ச், சந்தியா தயர வொளித்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.()

மங்கையர் பாரக் கொங்கையங்குவட்டு மாதர்விழிக்கடலினுமளகக், கங்குலி னூடுஞ் சென்றவென்மனத்தைக் கதியிடை நடத்துமா றெளிதோ, செங்கதிர் காலை மாலையுந் தங்கச் சிலம்புள வெனக்கடும்பகலிற், றங்குறநீடி நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அச)

கண்டிகைக் கலனே கலனென விழைந்து காயமேலணிந்து வெண்ணீற்றுப், புண்டரக் குறிசேர் நுதலொடு நினையான்பூசனைபுரியுமா றருளாய், முண்டகச் செழும்பூ வெனவிளக்கெரியு முடிமிசை முத்துமேற்கட்டித், தண்டிரைக்கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அரு)

நாவினைந் தெழுத்து மந்திர மலாத நவிற்றுவோர் தமையுநீ யிருப்பப், பாவினங் கொடுபுன் மனிதரைப் புகழும் பாமரர் தமையுமென் றெழிவேன், கோவினம்புரப்பக்குன் றமன்றெடுத்த குன்றமம் பாடகக் குன்றந், தாவினஞ் சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

திங்களுங் கதிரு மிலங்கியமானுந் திகழ்பெரும் பூதமோரைந்துங், கங்குலும் பகலுங் கடந்தநின் வடிவங் கண்டுகண் களிக்குநா ளுளதோ, பொங்குகுங்கிலியக் கலய வாரழ

லிற் புகையெனச் சரோருக வல்லி, தங்குவண் டெழுபூம் பொய்கைசூழ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அஎ)

பொறியெனப் புலன்க ளெனக்கர ணங்கள் பூதங்க ளெனவிலாதடங்க, வறிவெனத் தமியேற் கொருமொழி யுதவி யருவினைக் குறும்பற வெறியாய், செறிமுலைக் கரியுஞ் சிற்றிடை யரியுஞ் சேரமா துமைதினங் கட்டுந், தறியெனக்க வின்பெற் றிலங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

பொன்னிடத் தடைந்த மணியென வடைந்து புண்ணியர்க் கருளுநின் பதங்க, ளென்னிடத் திரும்பி னடைந்த செம் மணிபோ லெய்திய தம்மவோ வியப்பே, மன்னிடக் கடலு ளடங்கும் வெற்பன்றி மலைதரு மருட்பெருங் கடலைத், தன்னிடத் தடக்கு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (அகூ)

நீங்கிய நேயத் தவர்க்கறி வரிய நெடியவ னெஞ்சகன்றிடாத, தேங்கிய சோதி மன்றுளா டுவவென் சிந்தையுணடப்பநின் பதங்க, ளோங்கிய மூங்கிற் றலைமிசை மலர் வீழ்ந்துழுமளி புருரியின் மருவித், தாங்கியவாலவட்டநேர்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூ0)

எழுபசும் புல்லும் புனலு மெவ்விடத்து மிருந்திட நினைத்தவ்விடத்தே, விழைவொடு வந்து தோன்று நீயிருப்ப வீணின்மா னுடர்பிறந் துழல்வார், மொழிதருகருணை மலையெனும் பெயரென் மொழியொரீஇ வேற்றுமைத் தொகையைத், தழுவற நின்று வளர்ந்திடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூக)

வேணவா வகன்றுநின் றிருவடியின் மெய்ம்மை யன்படைந்து பொய்ப் பிறவி, நாணுவா ரினங்கண் டுறம்படி

தூய ஞானநாட்டம் பெறவருளாய், சேணுலா மதியந் தவழ்பெருங் குடுமிச் சிலம்புகள் சிறுதுரும் பாகத், தாணுவாயெழுந்து வளர்ந்திடுஞ் சோணசைலனே கைலைநா யகனே.

நின்னைய நோக்கி விடாதகட் புலனு நின்னையே நினைக்கு நெஞ்சகமு, நின்னையே துதிக்கு நாவு மென்றருளி நின்றிரு வடியின்வைத் தருள்வாய், தன்னையே றினர்க்குச் சகமெலாங் காட்டுந் தரணியோ டிகலிமேவினர்க்குத், தன்னையே காட்டு மலையெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. ()

மின்வணங் கவருஞ் செஞ்சடாடவியும் விளங்கொளி மார்பும்வா னுலக, மன்வணங் குறுநின் பதாம்புயமலரு மணங்குடி யிருக்குநா ளுளதோ, பொன்வணம் புரியுங் காக மொன் றினைப்பொற் பொருப்பென வடைபொரு ளனைத் துந், தன வணம்புரியும்பொருப்பெனுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூச)

குருமணி மகுடம் புனைந்துல காளுங் கொற்றவ ராதலி னென்கட், கருமணி யெனுநின் றொண்டர்குற் றேவல் கருதியாட் பட்டிட லினிதே, பெருமணி விசும்பி னுச்சியினெழுந்த பிள்ளையங் கதிரென வரவந், தருமணி யொளிவெண் மதியுறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூரு)

சிம்புளாய் மடங்க லெறும்வலி கவர்ந்த திறலுமுப் புரஞ்சுடு விறலு, மம்புயா தனத்தன் முடிகளைந் திட்ட வடலுமேத் தினர்க்கிட ருளதோ, வும்பர்மா மதியி லங்கையி லிருந்த வுழைகுதித் திருப்பவா ரழல்வான், றம்பமாயெழுந்து நின்றிடுஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூசு)

அஞ்சலென் றவலக் கொடியனேன் றனைநின் னடியரிற் கூட்டுகவுலகி, னஞ்சமுண் டிருண்ட கண்டமென் றனது

நற்கள மிகழ்பவ ருளரோ, வஞ்சமைங் கரன் கொண் டிள வலோ டிகலி வலங்கொள்வா தின்னும் வந்துறினுந், தஞ்ச மென்றிடாது நின்றிடுஞ்சோணசைலனே கைலைநா யகனே.

அணிந்திடு கலனுஞ்சாந்துமொண்டுகிலு மரிவையர்போ கமும் பெறுவான், றுணிந்திடு மனமென் றுணைப்பொருளாகத் துணியுமோ வறிந்திலேன் றமியேன், பணிந்திடு மயன் மால்பெருமைக ளனைத்தும் பறவை கொண் டெழுதலாய் முடிந்து, தணிந்திடநிமிர்ந்து நின்றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூஅ)

பூவுறுதடமு மதியுறுவிசும்பும் பூணூறுமுறுப்புநின் றுல காள், கோவுறு நகரு மென்னவென் மனநின் குரைகழன்ம ருவுநா ளுளதோ, வோவுறு மனைசெய்பவர் கொள மரந்தா ங்கோங்கல்கணுணவுன் னினர்க்குத், தாவுறுமுயர் வீடளி தருள் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கூகூ)

சீரணி புகழுங் கல்வியுஞ் சிறந்த செல்வமு மில்லில்வாழ் பவர்க்குப், பேரணி கலமென் புதல்வருங் கதியும் பெறத் துதிப் பவர்க்கருள் பவனீ, நேரணி கதியை மறந்தவர்க ண்டு நினைந்துற மிக்கபே ரருளாற், றரணிமுழுதுந்தோன் றிடுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே. (கOO)

## சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏணருஞ் சோண சயிலனுக்கெஞ் ஞான்றும்
பூணர மாலை புனைந்தணிந்தான்—மாணுப்
பவப்புணரி நீந்தியிடப் பாரதினூல் செய்த
சிவப்பிரகா சையன்றுன் றேர்ந்து.

சோணசைலமாலை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# நமசிவாயசுவாமிகள்

அருணாசலேசுரர்பேரில்

அருளிச்செய்த

# சாரப்பிரபந்தம்.

காப்பு.

எக்கணக்கிற் கெட்டாத வின்பக் கடலளிக்கு
முக்கணக்க னின்றெடுத்த முன்னவன்ற—னிக்கணத்திற்
சந்தமிகுஞ் சாரப் பிரபந்தந் தான்சொல்லக்
கந்தமலர்ப் பாதமே காப்பு.

## ஆசிரியவிருத்தம்.

அரகரா திருவணு மலைதேவ னேசர ணார்பிளாய் வந்தித் தவன், அடிகளரு ளுருவாஞ் சிவானந்த தேசிகற் கடிமை யா நமசிவாயன், மருவியே நமதிடம் பரிவுடன் விரவினீ வந்தகாரிய மேதுகாண், மாதேவ னேயுமது பேரிலன் பாய்த்தமிழ் மாலைபா டிக்கொணர்ந்தேன், பெருமையாயெது வேண்டி நம்மீதி லதனைநீர் பேசியே கொண்டுவந்தீர், பிஞ் ஞகா சம்சார சாகரத் தினில்வைத்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கை தனிலே, மாபென்று மகவென்று மனைவியென்றும் பெரிய வாதனையினால்விசனமாய், வறுமையதுதீரவும் வதுவையது செய்யவும் வந்தன னுமைநாடியே. (க)

எனைநாடி வந்ததா லியாமென்ன செய்குவோ மெமக் கொருவர்செய்வதன்றி, எங்கையிலியாதுள துனக்கொன்று சொல்கிறோமெமக்கடிமையானபடியால், உனைநாடுமன்பர்க ளுத்தமர்கணல்லவர்க ளுதவிசெய்கின்ற பேர்கள், உலகத் திலே நல்ல தர்மிஷ்டி யனைவோர்க ளுண்டுகா ணீயுமவர்

மேல், தனையினியகவிசெய்து செல்வையா லுன்றனக் குத விதப்பாதுசெய்வார், தற்பரா நல்லது நீர்சொன்ன வாக் கெனது சாண்வயிறு·தனைவளர்க்க, வினைநாடு முலகத்தி னரரைவந் தனைசெய்து வேண்டவே கைகாட்டினீர், வீண ல்லவோ வெனது வெண்ணமது நிறைவேற வேண்டியது செயல்வேண்டுமே. (உ)

அலட்டவேண்டாம் புலவரே யெம்மையுள்ளபடி யாய்ந் தறிய விவைகேளுநீ, அன்னையுந் தந்தையு மில்லாத தனிய ஞ னம்மைவிடு மருவினிமைய, மலைக்காவலன்மகள் பெண் டெனக்கவள் தந்த மைந்தரிருவர் களின்மூத்த,மைந்தனுக் கின்னமோ கலியாண மிலைபெரு வயிற்றின னிளவலுக்கு, நலக்காமலிந்திரன் கன்னிகாதானமாய் நயப்புடன்செய்து வித்தான், நாணறக்குறமா தினைத்திருடி பலபேர் நகைக்க வேகூடவைத்தான், தலைக்கோ முழுக்கெண்ணெ யில்லாம ல் மயிரெலாஞ் சடைபிடித் ததுபொறுமல், தண்ணீருமதி யமு மெந்நேரமுஞ்சுமை தான்வைத்தனம்புலவரே. (ங)

உடுக்கின்றவஸ்திரங் கானகத்தினின்மேவு முழுவையின் றோலதாகும், உடர்குளிர் பொறுமலே புகர்முகத்தானையை யுரித்துமேல் போர்த்தினேன்காண்,தொடுக்கின்ற பூவணஞ் சர்ப்பங்களதுவன்றி தொங்கலோ தலைகள்சரமாஞ், சொந் தமொருகாசுக்கு மவகாசமில்லைகாண் தொகையாயுனக்கு ரைத்தோம், நடக்கின்றசெய்திதா னென்னென்றுசொல்கு வோ நால்வரோ டொப்பிலைகாண், நாணவேகாளியுட னுடி யொருகாலுமோ நான்றவாதக்காலதால், எடுக்கின்ற மா டொன்று மானென்று கையினி லிதன்றி வேறில்லையாலும். இலகுமழுவேந்தினே நால்வரிதையறிவார்களின்னுமோகே ள்புலவரே. (ச)

கொட்டுடன் கூடையுங் கொண்டுதான் பிட்டிடுங் கூலிக் குடமண்சுமந்தோங், கூசாமலேதலையில் விறகெடுத்தோ மன்றி கொலைவேடனெச்சிலுண்டோங், தட்டுதலையோடு கொண்டில்லங்கடோறுமே தனியா யிரந்துண்டனம், சாண்வயிறுதனைவளர்க் கப்பாடுபட்டதால் சலிப்புடன் விடத்தையுண்டோங், கட்டழகியுமையவள் கழுத்திற் றடுத்தனள் காயமதுநிலைபெற்றனங், கருதுமென்னிர்வாக மிப்படியிருக்க நீர் காசுக்குவாதாடுறீர், சிட்டர்தொழு மீசனின் பெருமையறியாமலுன் றிருச்சமுக முன்வருவனோ, திகழுநின் பெருமையைநீயறிந்ததுமென்ன செப்புவேன்கேளீசனே. (ரு)

மேலான வம்பொன் மக மேருகிரியுந் தவள வெள்ளிமலையுன்றன்வீடு, விரும்புமுன்சம்பந்த மிமயகிரியும்பொன்னார் மின்னுடைமையாயணிந்த, வாலானவரவின் சிரோமணிக்கிந்தநல் வையகம்விலையொக்குமோ, மருவுமுன் மனைவிதான் முப்பத்திரண்டறம் வளர்த்திடுமுலோகசனனி, சூலாகியவள்பெற்றமூத்தவன் பேர்சொன்னாற் றுன்பங்கள் விட்டோடுமே, தூயமின்வல்லபை மணாளனிளையவன் சுரர்குடிகணிலைகொள்ளவே, மாலானவசுரரைவதைத்ததா லிந்திரன் மகளைவதுவைப்புரிந்தான், வள்ளியைச்சிறையெடுத் தானவன்மகிமையை வாயினாற்பேசவெளிதோ. (சு)

பிரமனைத் தலையறுத் தங்கரத்தேந்தியே பிர்மத்தி வந்ததென்றே, பேரிட்டிரந்துநீர் வேடமது காட்டினீர்பேருலகமதுவெண்ணவே, பரவையிற் கடுவிடமுண்டமரருய்யப் பகிர்ந்தமிர்தமேயளித்தீர், பலவெலும்புஞ்சிரமு மாலையாயுற்றதும்பார்க்கிலுன் வெற்றியலவோ, வுரிபுலியி னுடையுஞ் செஞ்சடாதாரமும் யோகபாவனையல்லவோ, வோங்கிவருகாளியுடன் வாதாடினீரவளூறுவலி யடங்கவேதான், இரு

மைபெறுசதுர்வேத மதிரூபமாகவே யிடபமாயேறினீர்கா, ணீசனேயேனிந்த வேழ்மையாய்ப்பேசுறீ ரேனென்றனக் காகவே. (எ)

பரதவிக்கின்றநரை பிட்டுவாணிச்சிதன் பத்திக்குமண்சுமந்தீர், பாணனுக்காகவே விறகெடுத்தீர்தலையில் பரிவுடன் கண்ணப்பனார், அருமையாய்ருசிபார்த் துகந்திட்ட மாமிச மகமகிழ்ந் தொத்துகொண்டீர், ஒருவருக் கொப்பில்லை நாமென்பதெவர்களு முன்றனுக்கொப்பாவரோ, திருவிளையாட்டதா யாடுறீரிதுவெலாந் தேவரீரிதமகிதமாய்ச், சிறுமையும்பெருமையு முளதோசொல்வாயெங்கள் திவ்வியசிவசாம்பமூர்த்தி, அருமையா வென்ன லறிந்ததை யுரைத்தனனப்பனேயிப்பவுன்ற, னருளின லென்றனக்கு வகையா யினிமேலு மனுகூலமதுசெய்வீரே. (அ)

அகிலகாரணனுநீ யெள்ளுக்குளெண்ணெய்ப்போலனேக வுயிருக்குணர்வுநீ, யகமுநீபுறமுநீ யாதிநடுவீறுநீ யகண்ட பரிபூரணனுநீ, யிகமுநீ பரமுநீ வருசராசரமுநீ யின்பமுறு சாயுச்சியநீ, ஏதுநீசதுர்வேத முடிவுநீவடிவு நீயிமையகிரியு தவுதரள, நகைவதனிபா னீ யமரருக்கரிதாகி நம்பினவருக்கெளியனீ, நன்குசிற்சபைதனில் கலகலெனநடனமிடு நடுநாயகச்சொரூபனீ, திகழுமெண் சித்திநீ முத்திதரவல்ல நீ திவ்யஞானக் கடவுணீ, திருவுளமகிழ்ந்து நல் லடியவர்க்கருள்செயுந் திருவணமலைத்தேவனே. (கூ)

வந்திடும்புலவரே யிருமிரும்முன்றனது மனபாவகம்பார்த்தனம், மருவுனம்பெருமையையெடுத்துரைத்தீரந்த வாய்மையான் மிகமகிழ்ந்தோம், உந்தன்வாற்சல்லியமு மார்க்கமும்பெருமையு முண்மைதருபுலமையெல்லாம், உலகத்தில்மூடரறி வார்களோ வென்றுதா னுன்னியெும் பால்வந்த

ணே, அந்தவறுமைக்குநாஞ் செய்யவே வேண்டுநீ ராய்ந்தறி யுமாகமத்தி, லவனவன்பத்திக்கு முண்மைக்குமுயர்கதி யளிப்பமென்றுரைசெய்வதால், சொந்தமா யுன்றனுக்கெந்த விதமாகிலுந் தொண்டுபடு மன்பர்முன்பாய்த், தூயநற்பொருடனைத் தருவிக்கிறேமிகச் சுதந்தர மகிழ்ந்துகொள்ளே.

ஆரென்றுகேட்பையா லாயிரவர்தங்களி லச்சரப்பாக்க வைசிய, ரவர்நமக்கன்புளோ ரறுநூறு தலைகட்டி லனைவருங்கூடுவார்கள், சீர்கொண்டகும்பலிற் கண்டுநீர் நமதுபேர் செப்பியேவினவல்செய்தால், செம்மையாய் மனதுசந்தோஷமாயுன்றற்குசெல்லுமென்றதுதருவார்காண், பாரென்ன புலவரேயல்லாதுதேவரீர் பயில்வதுக்கென் சொல்லுவேன், பலர்களும்மொருசித்த மாகி சந்தோஷமாய்ப் பார்ப்பரோ வென்சொல்வரோ, சார்கின்றவேற்கென்ன திருமுகந்தருகிறேஞ்சதிருடன் கொண்டுபோய்நீ, சமுகத்தில் வைப்பையேல் பார்த்தவுடனேதருவர் சந்தேகமில்லையிதுவே. (கக)

பதினறுகாதவழி சென்றுசிலரைப்பற்றி பரிவோடுமுமதிடத்தே, பாக்கியம்பெறுதற்கு வந்தனனென்றுரை பகர்வதையறிந்தேகினல், இதினலுமென்றனுக் கனுமானமாகியே யிதயந்திடங்கொளாமல், எண்ணுதே யென்செய்வேனெந்தையாமீசனே யிதற்குநீர்சொல்லுமையா, விதியாகநீ கலைகள் கற்றறிந்தாலுமுன் விவேகத்தை யென்சொல்லுவேன், விளங்குநந்திருமுகத் தினிஞேடுமுன்னையும் விழியினுற் கண்டபோதே, மதியாத மூடரும் பொருளாசைனுத்தரும் மதிபதும் விளங்கிநல்ல, மார்க்கரா யொருமித்துனக்குதவி செய்வார்கள் மனமகிழ்ந்தினிது கொள்ளே. (கஉ)

ஸ்ரீமதுதேவதேவன் கைலைநாயகன் ஜீவாத்மபரிபூரணன், திகழுற்ற வுலகினிற் கொருகர்த்தனகிய திருவணுமலையீசனர், சாமவேதங்கண்முதல் பாராயணஞ் செயுஞ் சட்டநா

தையர்வடிவாய், தரணிதனில்வந்துநா மடிமையதுகொண் டமிகுதயவுள்ள வடியார்களும், நாமமிடுகின்றநம் மைத்து ணற்கடிமையாய் நாடோறும்வாழுகின்ற, நன்மையடியார்க ளும்யாவருங்காணவே நயந்துதானுண்மையதுவாய், யாமி குதிபத்தரு ளன்புள்ளத்தரென் றகமகிழ்வு கொண்டுங்க ளுக், கன்புடன்மடலிற் சங்கரரையரெழுதிய வருட்டிரு முகங்காணிதே. (கங)

சிரஞ்சீவிபூவைசிய நாட்டாமைசெய்யுஞ் சிரோமணிச பாபதிக்கும், தேர்ந்தசிவகணபதிக்கும் புகல்தயாளனுஞ்சீர் த்திகுமரப்பனுக்கும், தருஞ்சொலருணசலச் செல்வனுக் கும்புகழ்ச்சரவணபவன்றனக்கும், தகைமை சிவசங்கரநம ச்சிவாயன் முருகனுக்குமுயர்தனவைசியருள், வருஞ்செய லுணர்ந்தசக் கிரவர்த்திசெட்டிகொக் கப்பசெட்டிக்கும்வ ணிக, மன்னுசின்னுசெட்டி யுங்கறுப்பாசெட்டி மாரிசெட் டிக்கும் வளவைப், பெரும்புகழ் படைத்தகோவைசியருளி ராமசாமிப்பிள்ளை பெரியகிர்ஷ்ணபிள்ளை, முதலாயினோர்க் கும்பாக்கியசம்பத்து மேன்மேலுமினிபெருகவே. (கச)

இப்போது வெந்தமக் கடிமையாகிய புலவனெழினமசி வாயனென்போ, னெனதடிவணங்கிநற் றமிழ்மாலை பாடிவ ந்தேதியாகங்கேட்டதா, லப்போது வுங்களுக் காசீர்வதித் துநாமன்பு திருமுகமெழுதினோ, மாதலாலாங்கவன் மகிழ வேநீங்கடா மாடையாபரணநிதிக, ளெப்போதும் வாழ்த்த வேயீந்திடுங்கீர்த்திபெற் றெண்ணில்கா லங்களடியார்க், கி னிதாகவந்தனை வழிபாடுசெய்வதா லெமதுபதமடைகுவீ ரால், தப்பாதுவிகபர சவுக்கியமனைத்தையு மடைந்துசா யுச்சியத்திற், றருக்கியின்பச்சா கரத்தினி லழுந்தியே சார் வதாய்வாழ்குவீரே. (கரு)

சாரப்பிரபந்தம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாம்பாக்கம் உபாத்தியாயரென்னும்

இயற்பெயருள்ள

**திருச்சிற்றம்பலநாவலரவாகள்**

அருளிச்செய்த

# அண்ணமலச்சதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

அண்டமனைத் தும்பரவு மண்ணு மலைச்சதக
மொண்டமிழாற் பேதையே னோதவே—தொண்டர்பணிந்
தெண்ண வரந்தருநல் யானை திறைக் கொண்டருண்முக்
கண்ண வரந்தந்தாள் காப்பு.

நூற்பெயர்.

மன்னுதிரு வண்ணு மலைச்சதக மென்றும்பேர்
பின்னுமொரு நாமம் பேசுவாம்—இந்நிலத்திற்
றங்கு புகழ்வசந்த ராயச் சதகமென்று
மெங்குந் துதிப்பதா மே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கார்கொண்ட திருமேனிசெந்தாமரைக்கண்ணன் கமலா லயத்
தெண்கணன் காணரிய பேரொளிச்சுடராகி யண்டக் கடாக மூடுரு
விநின்ற, வோர்கொண்டதிருவுருவ மருவுருவமாகி யுலகெங்கும்வி
யாபியாகி-யெல்லாவுருக்கடொறுமுயிராகி யவ்வுயிர்க்கின்பவானந்
தமாகிப், பார்கொண்ட தூலசூக் குமமாகி யழியாத பரசத்தியிடமு
மாகிப்-பஞ்சகிர்த்தியமும்புரிந்தருள்சுரந்தெழும்பரசிவமகாலிங்கமே
யார்கொண்டமலைவளச்சிங்கபுரி யரசுசெய்தருள்பெறு வசந்தராயர்-
அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே.

## திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்பெருமை.

கருணு கரக்குக முனிக்காகவேமுனங் கைலாயகிரியின்முருக
ன்-கைவேல் விடுக்கவந் தூன்றலாலேதிருக்கையில்வே லூராகுமெ
ய்ப்,பொருணுயனுரவ தரித்ததலமௌவையார் புகலுவெண்பாவினு
க்காப்-பொங்குபா னெய்வந்த பெண்ணைநதி சூழ்தலம் பொன்மாரி
பொழியுந்தலம், வருமா வருட்பெரியநாயகியும்வீரட்டமாதேவர்வா
ழுந்தலம்-மாதவக்குகமுனி மகந்தனிற் றெய்வீக மன்னனவதாரத்த
லம், அருணு சலக்கிருஷ்ணதாண்டவவசந்தவா ணுதகைவசந்தராய
ர்அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேதேவனே.

## அபிஷேகவிதி கூறியது.

சுத்தசல மபிடேக நல்லெண்ணெ யரிசிமாத் தூண்மஞ்சணெல்
லிமுள்ளி-தூபஞ்சகௌவியமோடாவினெய்பாற்றயிர் சுவையானப
ஞ்சாமிர்தம்-உத்தபல மாக்கதலிமாதுளேயுமெலுமிச்சை யோங்குதம
ரத்தைநார்த்தை-யொண்கனிச் சுளேகுளஞ் சித்தேன்றிரட்டுபா லுய
ர்கருப் பஞ்சாறுடன், மெத்துமிளநீரன்னம் வில்வநீர் தபனநீர்மிளி
ர்பொன்னி ரத்நோதகம்-மென்பசுங் கற்பூரநன்புனுகுசந்தனம் விள
ங்குதா ராபிடேகம், அத்தநிற்கித்தகையவபிஷேகமேபுரிந்தருள்பெ
றுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரியவண்ணு
மலேத்தேவனே. (ரு)

## அருள்பெறுமா றெங்ஙனென விரங்கல்.

தருமல ரெடுத்துனேப்பூஜைபுரிவோமெனிற் றண்மலர்தேன
ருந்தச்-சமையந் தெரிந்துமுகையவிழ்கின்றபோதுவீழ் தனிவண்டி
னெலெச்சிலாம், விரிபுன லெடுத்துனக்காட்டுவோ மென்னிலோமே
யுமண்டுகேமாமை - மீனத்தைஞெண்டிருந்துலவலாலந்த நீர் மிகுதி
யுந் தானெச்சிலாந்தெரிமறையிருக்காதி மூவர்தேவாரங்க டிருவாச
கத்துதிகளேச்-செய்வமெனி லோதுதிகள்செய்நாக்கு ளெச்சிலென்

செய்துனக் காளாவனே, அருள்பரமதேசிகக் குகைநமசிவாயர்திரு வருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணு வினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்கு ரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (ச)

திருவண்ணுமலேத் தீர்த்தத்தொகைவகை கூறியது.

இந்திரன்றீர்த்தமோ டக்கினித்தீர்த்தமா மெமதீர்த்த நிருதிதீ ர்த்த-மியல் வருணதீர்த்தமுயர் வாயுதீர்த்தம்வடக்கெழிலாங்குபேர தீர்த்தம், நந்தலறு மீசானி யன்றீர்த்தமிறைவியுண் ணுமுலேத்தீர்த் தமரிய-நரசிங்கதீர்த்த மாணிக்கவாசகத்தீர்த்தநாடரும் பிரமதீர்த்த, முந்துசிவ தீர்த்தமரிமைந்துசக்கரதீர்த்தமெய்ப்பெருங்கட்கதீர்த்த-முந்நூற்றின்மேலுமறுபதுதீர்த்தமேவுதலமொழியின் னருணசலம், ஐந்துபூதத்தலத் தொருதலமிதென்பர்கா ணருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரியவண்ணுமலேத்தேவனே

மூவர்பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமிருக்குமிடங்கூறியது.

காவிரியின் வடகரையி லறுபத்துமூன்றுபதிகாண்டறுந்தென் கரையினிற்-கருதுமொருநூறுமிருபத்தேழெனும் பதிக்கணிக்கிலீழ த்திரண்டு, கோவியற்பாண்டி பதிநான்கு மலேநாடொன்றுகொங்கி லேழ்நடுநாட்டினிற்-கூறுமிருபத்திரண்டாந்தொண்டைநாட்டிற் கு றிக்கிலொண்ணுன்குதலமாம், பூவிரவு துளுவத்தி லொன்றுவட திசையைந்து புகலிருநூறு மெழுபான்-புணருமே நாலுதல மூவர்பா டிய தலம்புண்ணியத்தல மென்பார்காண், ஆவிதொழு நின்றுண வளித்திடும்பரம னேயருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (சு)

மாசந்தோறு மபிடேக வகைகூறியது.

வருடாதிசித்திரைத் திங்கள்பூரணேநாண்மருக்கொழுந் தபிடே கமாம்-வைகாசிசந்தனம் தரணியில்பலாப்பழமுமாங்கனியுங்கதலிக் கனி, கருதாடிசர்க்கரைநலாவணியிலதிரசங்காணும்புரட்டாசியிற்-

காய்ச்சியதிரட்டுபா லைப்பசிக்கன்னமாங்கார்த்திகைத் தீபார்ச்சனே, திருமார்கழிக்குநெய் தைத்தேன்குடங்கிருதஞ் சேர்ந்தகம்பளமீன்ம தித்-தீந்தயிர்ப்பரமனுக்காட்டல்விதி பூரணைத்திதிதோறுமரசபூசை, யரிதாயறிந்துனக் கபிஷேகமதுபுரிந் தருள்பெறுவசந்தராயர்-அண் ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே.(எ)

## விபூதிதரிக்கும் விதி.

நித்தலும்வைதீக ராதிமறை யோர்கட்கு நீர்கொடு குழைத்து நீற்றை - நெற்றியிற் பன்னிரண்டங்குலத் தளவதா நேராய்த்தரித்த னெறியாஞ்,சித்திரமிழைத்த சிங்காதனத்தரசுபுரி செங்கைவேலரச ருக்குத்-திருநீற்றையொன்பதங்குலநீளமா நுதற்சேர்த்தணிதலே வி தியதாஞ்,சுத்தவைசியருக்குநாலிரண்டங்குலஞ் சூத்திரற்கேழங்குல ந்-தோகையர்தமக்குநாலங்குளத்தளவெனச்சொன்னதே மகுடாகம ம்,அத்ததேவாங்குலந்திரிசூலவடிவணித லருள்பெறுவசந்தராயர்-அ ண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே.()

## பிராமணர்கள் கருமாதி விதிகூறியது.

வேதமதுதானேதன் மற்றொருவருக்கோதிவித்தருன் யாகஞ் செயல்-விதியோடுமற்றொருவ ருக்குநல் யாகஞ்செய்வித்தலோ டீத லேற்றல், ஓதுமிவைசட்கருமமாகவன்னியமொன்றுரைத்த காருக பத்தியம் - ஒன்றுசுடர்தெக்ஷணக்கினியொன்றதிவைமூன்றுமூறமூ ந்திரேதாக்கினி, தேகமறுமியல்பிரமசாரிக் கிரகத்தன்கிளர்ந்தவான பிரத்தன் - கேடில்சந்நியாசியிவையாச்சிரமநான்கதாங்கீத வேதங்க ளுன்காம், ஆதிவருணர்க்கெனவியாசமுனிசெய்தவிதி யருள்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணு மலைத்தேவனே. (கூ)

## அர்க்கியங்கொடுக்குங் காலபலன் கூறியது.

இரவிலோரையைந்து கடிகையதுஷக்காலமேத்துவான் மீனி னங்க-ளெங்கும்விளங்குமக்காலையிலருக்கிய மிறைத்திடுதல் பூரண

பலன், மருவுமிருபானேழு கன்னலருணோதயம்வானிலகு தாரகை யெலா - மழுங்கியு மழுங்காதிருக்கவர்க்கியமீதன் மத்திமப்பலனுகு மாம், உரைசெயிருபானெட்டி லின்னுதய முடிவொளி யொழிந்தரு க்கியமதமமா-முதயமேலர்க்கியம் வந்திமைதுனபல னுரைக்குமறை யோர்க்கென்பர்காண், அருணகிரிநாதர்புக ழயிலவன் ருதையே ய ருள்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரி ய வண்ணுமலைத்தேவனே. (௰)

அஷ்டவிவாகங்களில் பிராமணர்க் கிவையென்பதும் பிராமணர் நித்திய கருமவிதியுங் கூறியது.

கருதுபிரமந்தேவதம் பிரசாபத்தியங்காணமகிழாரூடமாங்- கந் திருவமசுரமுமிராக்கதம்பைசாசகலியாணமோரெட்டினிற், பரவுமு தனுன்கும் பொருந்துமரனிகருப் பாதானமாதியான பதினுறுமா ச்சிரம நாட்குசட்கருமமும் பழகுமுத்தழலும் வேள்வி, யிரவியுதிமா முன்னுஷக்கால நீராடியேன் றதிரிசந்திகால - மிருகையாலர்க்கியம் பூசையௌபாசன மியம்புகாயத்திரி சபம், அரியநால்வேதாத்திய ய னமறையோர்செய்கை யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்று திசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கக)

இருபத்தொரு யாகத்தின்பெயர் கூறியது.

ஓதரியவக்கினிஷ்ட்டோம மத்யாக்கினிட்டோமமக்கிரகாயணி யுத்தியஞ்சோடசீ வாசபேயம்மாக்கினி யோத்திரஞ் சதுர்மாசியந், தீதிலாவத்தோரியாமமதிராத்திரஞ்செப்புமக் கினியதேயந்-தெரிசபூ ரணமாச நிரூடபசுபந்தஞ்சிராவணி சவுத்ராவணி, மேதகையசத்தரி சிரார்த்தமோடட்டகை விளங்குமாக்ராயண முடன்-மேவுவார் வண மாசு வயசுமிருபத்தொன்றும் வேதநவில்யாகங்களாம், ஆதிவேள்வி யில் வந்தவமிசநரசிங்கவே ளருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கஉ)

அரசாளவேண்டுந் தன்மைகூறியது.

மலையரண்காடரண்மதிலரணுநீரரண்மருவுமிந்நான்கரணமும்- மந்திரிகடளகர்த்தர் குடிபடையுமுடையராய் வலியசதுரங்கசேனை,

நிலையுடையராயெளியரெளிதினிற்கண்டுகொளநேரிடுங்கருணையுள ராய்-நிலமுழுங்குடிகள்பா லாறிலொருகடமையின்னிதிகொண்டுதெ னதுநாட்டிற், கலகமிடுவோர்களைக்கொலைகளவினோர்களைக்கனது ட்டமிருகங்களைக்-கண்டித்து மனுநூலறிந்து செங்கோலின் முறை காத்திடுதலரசாட்சிகாண், அலைபுனற்பாண்டிநா டாண்ட சொக்கே சனேயருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமலை க்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கங)

அரசர்கட் குறுதி சுற்றங் கூறல்.

மந்திரியர்கருமாதி காரர்கடைகாப்போர்கண் மருவுநகர் மாக்க ள்சுற்ற-மலைபடைத்தலைவரோ டிவுளியேறிடுமறவர்மதயானைவீரரெ ண்மர், சந்ததமு மரசருக் குறுதுணைவ ராமியல்பு தவறுத வந்தண ளர்-சாந்தமுறுநட்பாளரொடு மடைத்தொழிலர்நோய்தனையறிந்தவி ழ்தமீயும், புந்தியின்மருத்துவர்கலைஞருநிமித்திகப்புலவரிவரைவர்க ளுமெப்-போதுமரசர்க்குறுதியாகின்ற சுற்றமிதுபுகலு மனுநீதிகண் டாய்,அந்திசந்தியு முச்சிவந்தனம்பூசைபுரி யருள்பெறுவசந்தராயர்- அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே.

திருமுனைப்பாடி நாட்டுப்பிரமாணங் கூறியது.

மன்னியல்பசும்புரவி யேறியொரு கணமதில் வலம்வரும் புவி யைநீயே-மாமுடிகவித்தாள்க வென்றுமூவேந்தரும் வாய்மலர்ந்தரு ளவாங்கே, மின்னுருகுணக்குக் கடற்கரை வரைக்குமிகு மேவுமலர் சோலைதெற்கு-விளங்கு திருவாத்துறைவதிட்டகுடி வெள்ளாறுமே ற்றிசைக் கொல்லிமலையாந், தென்னியல் வடக்குப்புனற் றருங்கடி யாறு செப்புமிந்நான் கெல்லையுட்-டிருமுனைப்பாடிநா டீது சதுர்மு டிபெற்ற தெய்வீகமன்னனுண்ட, அந்நிலையில்சிங்கபுரி நன்னிலத்த ரசுபுரி யருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமு லைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கரு)

தெய்வீகராஜன் மங்களங்கூறியது.

பணிவெள்ளிசெம்பொனப ரஞ்சிமணிமரகதப் பச்சைநிகழ்வை ரீயம் - பவளமாணிக்ககோமேதகங்கோமளம் பனிமுத்து புஷ்பரா

கம்,மணியுந் துமாபரணமாலையும்பன்னிருவகைத் தெய்வமலர்மாலையும்-மார்பத்தணிந் துமாமுடிசூடியிலகுபசுவான்புரவியூர்ந் துவேள்வி நணியுள்ளெழுந் துவந் துயர்திருமுனைப்பாடிநாடாந் திருக்கோவலூர், நல்லசிங்காசனத் தெய்வீகராசனு நரசிங்கமுனையர்வாழ்க, அணிவெள்ளிகோத்ரகுலதீபமெனவந்த நிதியருள்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத் தேவனே.

தெய்வீகராசன் சதுர்முடிசிறப்புக் கூறியது.

பன்னிரண்டலர் மாலைபுனைகின்றதிண்புய பராக்ரமத்தெய்வீகப்படையெடுத்தமர்புரியவேண்டா மெனச்சொலிப்பாராளும்வேந்தர் நீரண, மன்னரோர்மூவரும்மல்லுயுத்தம்மேற்றுமல்லாடலுக்கிளைத்து-மற்போர்புரிந்திடற்கிவனொருவ னரசிங்கமாவீரனென வியந்து, தென்னனுஞ்சோழனுஞ்சேரனுந்தந்தமுடிசெல்வமுடியென்று சூட்டத்-திருமுடியுடன்றேன்றுமொருமுடிச்சதுர்முடித் தெய்வீக குலத்துதித்த, அன்னமெனமதிவளரு நிபுணகெம்பீர துரையருள் பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற் றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (கஎ)

தெயவீகராசன் பன்னிரண்டுமாலைவகை கூறியது.

கொம்பலர்பசும்பொனேர் கொன்றைபுனைமாதளை கூவிளங்குமிழ்சண்பகங் குலவுபரிமளவகுளமலர் துளவுகமலமலர்கோங்குசெங்குவளைவாகை, தும்பையார்வேம்பு பன்னிருமாலைகொண்டபுய சுந்தரவிலாசமார்பன்-தூயசதுர்முடிமகுடசேகரன்மும்மன்னர்சொந்த சம்பந்தமுடையோன், கம்பமதமுத்தலைக்காரண்டனைச்சயங் கண்டவேல்கொண்டதிறலோன்-காசினியைஎழுநூறுவயதாண்ட தெய்விகக்காவலன்மகிமைகண்டாய், அம்புயமலர்ந்தமுக கெம்பீரராசர் புகழருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (கஅ)

மலையரையன் தெய்வீகனாகியவதரித்தமை கூறியது.

கரையில்புகழ்கைலையிற்சிவனுமையு மருவுமக்காலமலையரையனோர்நாட் - கடவுளுக்கறிவியா தேபுகப்பரமனக் காதன்மாதுலனை

நோக்கித், தரையின் மானிடனுச் சனிப்பையென்றுரைசெயத் தாழ்ந்தவன்சோர்ந்துநிற்குந்-தருணத்திலுமையெழுந்துன் மாமனுய்பிற விசார்வனேவென்றிறைஞ்சி, யுரைசெயச்சாபந்தவிர்க்க வேண்டுவதாலிவ்வுலகத்திலனைவயிற்றி-லுதியாமல்வேள்வியி லுதித்தவனியாள்கவென்றே திடக்குகமுனிமகத், தரையனென வந்ததெய்விக குலோத்துங்கதுரையருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கக)

## தெய்வீகராசன்மனைவிகள்பெயர் கூறியது.

சேரன்பயந்தபது மாவதியெனும்பெயர்த்தெரிவையும்பாண்டியன்மகட்-டினமால்பொருந்துகாஞ்சனமாலையென்னு மொருதேவியுஞ்சோழனீன்ற, பேரன்புகொண்ட சன்பகமாலையென்கின்ற பேதையுமணம்புரிந்த-பெண்ணையாற்றங்கரைக்கோவ றெய்வீகனருள்பெருமானிலங்குநாவ, லூரன் றுதித்திருண்தொண்டத் தொகைக்குள்ளுமாபதி யுருக்கலந்தே-யுற்றவறுபத்து மூவரி லொருவராகின்ற வோங்கு நரசிங்கமுனையர், ஆனவம்மிசகுலகு பேரனிகர் செல்வதுரையருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (உ0)

## சத்தபுரி ராஜகுமாரிகளைத் தெய்வீகராசன் மணஞ்செய்தமை கூறியது.

காசிராசன்மக ளனப்பிரபைதன்னையுங்காஞ்சிபேரிகதனீன்ற-கமலாவதிப்பெணையயோத்தியிற்சிசுருமன்கன்னியாங்கனகையினையும், மாசறுமவந்தியா புரிவிசாலக்கண்மகிழ்ந்தருள்கலாவதியினை-மன்னுந்துவாரகைச் சந்த்ரவருமன்றருமடந்தையுற்பலமாலையுந், தேசுவடமதுரையம்போகவிசையாவருவர்செல்விகமலக்கண்ணியைச்-செல்வபுரிமாயைமா சேனன்பயந்தமதிசேர்ந்தவுற்பலநயனியை, ஆசையொடுவேட்டதெய் விககுலோத்துங்கதுரை யருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக் குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (உக)

## அங்கவைசங்கவைகலியாணங்கூறியது.

சிங்களமெனுந்தேய முழுதாளு மன்னன் சிறந்தபேர்பாரிசாள ன்-செய்தவப்பயனுற்பிறந்தநற்குணமான சிறுவியங்கவைசங்கவை, மங்கையர்களிருவரை வளர்த்தெடுத்தௌவையார் மாமுகக்கணபதி கையான்-மணவோலேயெழுதி மும்மன்னரைக்கோவலூர் வரவழைத்தருகிடற்குத், தங்கியபனந்துண்டமரமாகியே பழந்தரநதிப்பெண்ணெய்பாருன்வரப்பாடியப் பெண்களைத்தெய்விகத் தலேவன்மணம்புரியவே, அங்குதவுமௌவைதொழு மைங்கரன்றந்தையே யருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (உஉ)

## மெய்ப்பொருணயனர்சரிதைகூறியது.

செப்பருந்தெய்வீக மன்னவன் றென்னவன் செல்விகாஞ்சனமாலேயைத் - திருமணஞ்செய்தவளே மருவிப்பயந்த தொறு சிறுவர் மெய்ப்பொருணயனர்க், கொப்பறு பசும்புரவி யூர்ந்து முன்வட்டம் வந்துற்றநடுநாடுதென்னி-லொத்த விந்திரதிசையி னத்தங்களெல்லா முவந்தரசுபுரிகுவாயென், றிப்பெருங்கோவலின்மணிமுடிதரித்திட விருந்தமெய்ப்பொரு ணயனர்-ஈன்றசந்ததியெலாநத்தமன்னவரென்றிருந்திடுங்குடிகள்கண்டாய், அப்பெரிய மெய்ப்பொருளினற்குலம்விளங்கவந் தருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (உங)

## நரசிங்கமுனேயர்சரிதைகூறியது.

வந்துலகில்புகழ்கொண்டதெய்வீகமன்னனெழின் மலேயமான் றந்தபதுமா - வதிமாதினேப் புணர்ந்தரிதாய்ப்பயந்ததொரு மைந்தனரசிங்கமுனேயற், கிந்தநடுநாடெனுந் திருமுனேப்பாடி நாட் டெல்லேக்குண்மலேமன்னனு - யிருவென் றுமுடிசூட்டிவைத்தபடியாலதற் கேய்ந்தநரசிங்கமுனேயர், சந்ததியில்வந்தவர்கள்மலேயமன்னென்று பெயர் சாற்றநெடுமேற்றிசையெலாந் - தங்கியபெருங்குடிக ளாய்வி

றைந்துழுதுபயிர் தானிடுஞ்செல்வர்கண்டாய், அந்தநரசிங்கமுனையரையர்பேரன்புநெறி யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (உச)

குலசேகரநாயனர் சரிதை கூறியது.

சோழன்பயந்தசண் பகமாலேவ துவையிற்றேய்ந்துதெய்வீகனீன்ற - தோன்றல்குலசேகரன் சுருதியையுணர்ந்தன்ன தாயமுனைப்பாடிநாட்டில், வாழுமூன்றினிலொன்றுதன்பங்கிலாசித்து வடநாடுபோய்வந்துதன் - மனைவியைவிடுத்தேகுடந்தையின்குடபான் மணிச்சோழன் மாளிகைக்கண், ணூழினெதியாற்றுதிமூப்பியைச் சேர்ந்ததிலுதித்தவர்கண்மூப்பனரென்-றுலகெலாஞ்சொல்லவுஞ்சுருதிமன்னென்றுபெயருண்டாயிருப்பர்கண்டாய், ஆழ்தருபெருஞ்சுனைகள்சூழ்தருஞ்சிம்மபுரியருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (உரு)

மிருகண்டமுனிவனுற் காரண்டனவதரித்தமை கூறியது.

கற்கோட்டையிறைசைநகர் நந்தவனத்திற் கனத்த மிருகண்டுமுனிவன்-கடவுளேப்பூசிக்க மலர்கொண்டு வாவெனக் கடிதிெருபிரமசாரி, விற்கோட்டுமலர்கொயச் செல்காலேவஞ்சனே விபாவரியரக்கிமாதர் - விளேயாடலேக்கண்டு தாழ்த்துவரவம்முனி வெகுண்டசுரனுவாயெனச்,சொற்கேட்டவ்வசுரனுய்ப் பிறையூர்மலேச்சாரறேன்றுகாண்டனேமுனங்-துண்டித்தவாகைவேல் கொள்புயத்தெய்வீகத்தோன்றல்புகழ் சொல்லவெளிதோ,அற்கூட்டமணிகண்டநாதாவினுேதனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (உசு)

வேளாளர் பெருமைகூறியது.

தேவாலயந்தொறுந்திருவிழாப்பூசையுஞ்செப்பரியபிரமாலயத்தெய்வமறையோர்செய்யு நித்தநைமித்தமுந்திரிசந்தியாகங்களும், பூ

வாளுமன்னர்சது ரங்கபலமுதலான பொக்கசமிகுஞ் செல்வமும்-பொன்வெள்ளிதனதா னியம்பலசரக்கினற் பொருளாக்கும்வனிகர் தொழிலுங், கோவாதிசோடசமகாதான தருமமுங்குவலயத்தனைவர் சுகமுங்,கோளாறுகொண்டுழும் வேளாளருழுபடைக்கோலதன்பெருமையன்றோ, ஆவாற்கறந்தபாலபிடேகனேயனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (உஎ)

வைசியர்பெருமை கூறியது.

செம்பொனைக்கல்லினி லுரைத்தாணிவைத்துத், தெளிந்ததன் மாற்றுரைப்பர்-திரளுடைமையடகுவைத் தாலுநிலைகண்டுமேற் செட்டாகநிதிகொடுப்பர், பம்புநவரத்நப் பரீட்சைரதிகண்கடாற் பார்த்துவிலையைப்பணிப்பர்-படியுந்தராசுமுண்ணடுநிலைநிதானம் படைத்தநானிலைமையுடையார்,நம்பவருவர்த்தகமுகாந்திரங்கோடி பொன்னம்புவார்வரவுசெலவு-நாடோறுநாடுவார்நாணயமிலார்க்கணுவுநல்கார்கள்வைசியர்கண்டா,யம்புவியில்வணிகர்பாற் செம்பொன்வளர்ந்திடுமருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (உஅ)

நான்குவருணர்க்கருதொழில்கூறியது.

வேதம்படித்தலொருவர்க் கோதிவித்திடுதல் வேள்வி செயல் செய்வித்திடல்-வேண்டுவேதிரத்தலொரு வர்க்கீதலாறுதொழில் வேதியர்க்கானவிதியாம், ஓதருன்வேள்விசெயலீதலிவ்வுலகெலா மோம்பல்படைபயிறல்பொருத -லோராறுமரசர்தொழி லோதவியாகஞ் செய்யலோங்குபொருளீட்டலீதல், கோதனைக்காத்தலே ருழல்வைசியராறுதொழில் குயிலுவத்தொழிலேருழல்-கோகாத்தல்காருக வினைத்தொழிற்பொருளீட்டல் குணமாகவீதலென்றும், ஆதிசூத்திரர் தொழிற் பகரிலீதாறுகா ணருள்பெறு வசந்தராயர்- அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (உகூ)

சூத்திரமுஞ்சாத்திரமு மவ்வாறெனக்கூறியது.

செப்புமாபஸ்தம்ப சூத்திரமிசைந்திடுந் தியாயியான சூத்திரந்-திறமான சத்தியா ஷாடசூத்திரமறைதெரிந்திட்டபோதாயனம், ஒப்பிலாக்காத்தியாயன மாசிலாயென மிதோராறு சூத்திரங்க-ளோதரு வியாகரண சத்தசாத்திரமொன் றுயர்ந்தசோதிடசாத்திரந், தப்பறும் பரதசாத்திரமொன்றுரைப்பருந்தர்க்க சாத்திரமிதொன்று-சாற்றும் வேதாந்தசாத் திரமந்த்ரசாத்திரந் தகுசாத்திரங்களாறும், அப்புலிங் கத் துருவமாகின்ற வண்ணலேயருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (ருய)

நிலையுள்ளபுகழாளரைக்கூறியது.

பாலனஞ்செய்துளோ ராலயமமைத்துளோ பகர்கோபுரங் கட்டினோர்-பத்திமணிமண்டபந் தேர்விமானம்பொன் பதித்தவாகன மமைத்தோர், சாலையனசத்திரம் விக்கிரகரூபஞ் சமைத்துளோரன்னதானந்-தடமேரியக்ரார நிலமாணியங்கோட்டை தண்சாலையுண்டாக்கினோர், வேலையாயோயாதளித்தவர்கள்பொய்சொலா விரதியர்கள் கவிவாணரான்-மேலாங்கவித்தொங்கல்பெற்றுளோ ரிவர்களேவீயாதபுகழ்படைத்தோர், ஆலிலைத்துயிலுமாலறியாதபரமனே யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (ருக)

சைவமுறை கூறியது.

சந்தமலரோனு மாலறியாதபரமசிவந்தானே யனுதியாகுஞ்-சகலரும்பணிசிவா லயமேயனுதியாஞ் சைவமடமாகுமதுதான், எந்தைசிவலிங்கவுருவைத் தீண்டியர்ச்சித்திறைஞ்சிவாழ் மறையோர்கடம்-மில்லமேயுயராதி சைவமடமாமென் றிசைக்கு முயராகமங்கள், சிந்தையன்பாகியே மறவாது சந்ததஞ்சிவ சம்ஸ்க்காராதிகள்- செய்யுமறைவேதியர்க ளில்லமேகோகனகைதிகள்மகாசைவமடமாம், ஐந்துநதியாந்தலச் சந்தரச்சைவனே யருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (ருஉ)

## பதினறுபேற்றின்வகைகூறியது.

நதிவளந்தருபூமிவிளைகின்ற நெல்லாதிநவதானியப் பெறுமை யுநற்குணத் தொடுசொன்ன சொற்படிநடந்து வருநன்மனையுநன்ம க்களும், மதிவளர்ந்தருகின்ற குறைவிலாக் கல்வியுடன்மனமிக்க ஞானவறிவும் வளர்கின்ற விளைமையொடு மறுவிலாவழகும்மகிழ்ச்சி தருநோயின்மையும், விதிவளர்ந்தருகின்ற வாணாளுமெய்த்திடமு மெய்த்துணிவு மிக்கபுகழும் வெற்றியுடனல்லூழுமறுசுவை நுகர்ச்சி யும்மேலாய் நிறைந்த தனமும், அதிவளந்தரு மிதைப்பேறுபதினு றென்பரருள் பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமு லைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (ருரு)

## பெண்கொள்ளுமுறைகூறியது.

தன்னுடைய கோத்திரமலாத நற்கோத்திரத் தகையளாய்ப் பொய்மையிலளாய்த் தவறிலாதாண் பெண்சகோதரத் தவளாய்தரு ங்குலத்திழி வில்லளா, யிங்கிலமிகழ்ந்தபழி யுடையமரபில்லளாயே ந்துவிண்மீன்பறவையா றெழில்வரைப் பாந்தன்பெய ரில்லளாய்ப் புருடனுக்கிளைய ளாய்மென் மொழியளாய்ப், பின்னுமுனி வில்ல ளாய்நன்னயகுணத்தளாய்ப்பெருமிதம் பிணியில்லளாய்ப், பெரும திமுகத்தளாய்ப்பேசு மிப்பெற்றியுள பேதையைமணஞ்செய்திடில், அன்னையிலு மிக்கபே ரன்புடையளாமென்ப ரருள்பெறுவசந்தரா யர் அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக் குரியவண்ணு மலைத் தேவனே. (ருச)

## பெண்ணிலக்கணங்கூறியது.

பம்பைச் சுருட்டை மயிரில்லாமனு னிமயிர்பகுவாய்ப் பிளப்பி லாமற் பற்றுசடையில்லாது கட்டைமயிரோடு செம்பட்ட மயிரில் லாமலுங், கொம்புபோற் பிறமயிர்குறுகி வரவில்லாது கொத்தாக மயிரிலாதுகோண லாய்மேன்மயிர் புடைகொண்டி லாதுவரிகொடு வெள்ளைமயிரிலாது, செம்பிறைபி னெற்றிமேற் பாம்பின்படச்சுழி கள்சேராமலந் நெற்றியுஞ், செவியுமிரு கண்களுங் குறுகாமன்மூக்

கொன்று திகழ்நீளமில்லாமலும், அம்பழுதிலாவிதே பெண்ணிலக்க ணமென்பரருள்பெறு வசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணு முலேக்குரிய வண்ணுமலேத் தேவனே. (ருடு)

புருஷலக்ஷணங்கூறியது.

நெற்றியிடை யோரைந்து கீற்ருய்மடிப்புறை யினிறைகின்ற வாயுளுண்டாம்நிரையாகநாலுவரை தோன்றிலென்பதுவயதுநிலே யானவாழ்வு முண்டாம் மற்றுமுக்கீற்ரு யிருக்கிலறுபான் வருட மட்டினுமகிழ்ச்சியுண்டாம் மருவுமிருவரை தோன்றிலாயுளேம்பா னேகவரைதோன்றி லாயுண்முப்பான், ஒற்றையஞ்சுழி வலம்புரி யாய்நடுத்தலேயி லொருமையுடனே யிருந்தாலுலக முழுதாளுவா னெற்றியில்வலம்புரிச் சுழியொன்றிருக்கிலிறையாம், அற்றுறந்தெ ழுசோதிந யனப்ரகாசனே யருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத் தேவனே. (ருசு)

இ - து.

விழிதோள்கதுப்புமூக் கிருமுழந்தாளேந்துமிகநீண்டிருக்கவே ண்டும்விரன்மயிர்நகந்தோ னெருங்குபல்லிவையைந்து மெதுவா யிருக்கவேண்டும், ஒழியாதுநீரணியுநெற்றியிருதோண் மார்புமொ ண்புறங்கைகள் வயிறுமோதருங் கைம்மூலமாறிட முயர்ந்தேயிருக் கவேண்டுஞ்- செழியுமுள்ளங்கைகீ ழுதடுமுள்ளங்காற் சிறக்குமுண் ணுக்குநாக்கு, சேருங்கடைக்கணுகிர் கூறுமிடனேமுஞ்சி வந்தேயி ருக்கவேண்டும் அழிவிலாநூல்சொலும் புருடலட்சணமென்பரருள் பெறுவசந்தராயர்அண்ணு வினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரியவண் ணுமலேத் தேவனே. (ருஎ)

இ - து.

இடைமார்புநெற்றியும் மூன்றும்விசாலமா யியல்பாயிருக்கவே ண்டுமிருமுழங்காற்கீழு மாண்குறிகிரீவமிவ் விடமிகக் குறுகவேண் டுந், தடையிலாதுந்தியுஞ் சந்துதாள்வாய்மிகத் தாழ்ந்தேயிருக்கவே ண்டுந்தங்குகான்மேன்மையா யங்கைமிக வன்மையாய்த்தானங்கிரு

க்கவேண்டுங், கொடைதருஞ் செங்கையிற் சங்குசக்கரரேகைகோ தண்டமகரரேகை, குலிசமாலிகைரேகை நளினசாமரரேகை கோ ணுதிருக்கவேண்டும், அடையுமிப்புருட லக்ஷணமுடையராசராமரு ள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவ ண்ணுமலைத் தேவனே. (௩அ)

விபூதியிடுங்காலங்கூறியது.

காலையி லெழும்போது மலசலம் விடுத்து மிருகால்சுத்திசெய் தபோதுங் காரிகையொடுங் கூடிநீராடினுந்தரணி காவலரிடம்போ யினும், மாலையம்போதினுஞ் சண்டாளர்நிழல்படினு மறுகூடுசென் றுவரினும் மாதசூதகமேவு மங்கையர்கணிழல்படினு மாபெரியரிட மேயினும், பால்பழம்போசனங் கொண்டயினுமருமலர்பறித்திடினு மாபாதகர்பார்த்திடினு மெவ்வுழி பயப்படினுநன்னூர் படித்திடினு மவிழ்தமுணினும் ஆலயம்புகினும் விபூதியிடன் முறையென்பரருள் பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண் ணுமலைத் தேவனே. (௩௯)

அறம் - ௩௨-கூறியது.

ஓதுவார்க்குணவீதலாறுசமையத்துளோர்க்கோதனமளித்தலாவ ந்துறிஞ்சிடத் தறிநாட்ட லொடொறும் பசுவினுக் குவந்துவாயிரை கொடுத்தல், காதோலையீந்திடுதல் கண்ணுடிகாட்டலிருகண்மருந்தி டன்மடங்கள் கட்டிடுதல் பூஞ்சோலைநாட்டிடுதல் பொருளீந்துகன் னிகாதானஞ்செயன், மாதுபோகம்புரியவைத்திடறலைக்கெண்ணெ ய்வார்த்திடுதல் சுண்ணமீதில் வருவிலங்கிற்குண வளித்தனுவிதனு தவல்வண்ணுனமைத்து வைத்தல், ஆதுலரிருந்திடவறச்சாலைசெய் வித்தலருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலை க்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (௪0)

இ - து.

செம்பொனளவின்றியே விலைகொடுத் துயிர்காத்தல்சேருஞ்சி றைச்சோறிடற் தின்பண்டநல்கலறவைச் சோரளித்திடறினந்தோ றுமையமிடுதல்,வெம்புநோய்க்கவிழ்தங்கொடுத்தலேறிடபம்விடுத்த ன்மகவினைவளர்த்தன்மென்மகப்பால் வார்த்தனன்மகப்பெறுவித்த

ன்மேவுபிறர் துயர்காத்திட, னம்புமறவைப்பிண மடக்க லறவைக் காடநல்குதல் குளங்கல்லுத னல்லதண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்திடுதல் சொற்றிட்ட நாலெட்டறங் கண்முன்னம், அம்பிகைவளர்த்ததென் றருமறைகண் முறையிடுநெ லருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (சக)

## தந்தகாட்டவிதிகூறியது.

இலைதிகழுமாவன்னி யரியநாயுருவியே ரிதழிகருவேலழிஞ்சி லீந்துநறுவிலிவாகை யார்ந்தபூலாநெல்லி யெழிணுவல் வேம்புநார்த்தை, மலர்தருங்கொய்யா நறுங்குமுளிருப்பை துவர்வாய்த்ததாய்ப் பாலுள்ளதாய் மருவுகைப்புள்ளதாய்த் தருமுறித்தங்குலம்மறையவர்க்கீராறதாங், கலைதெரியுமன்னவர்க் கேகாதசாங்குலங் கனவைசியர்க்கோர்தசங் கருதுசூத்திரர்தமக் கொன்பதா மங்குலங்கழியின் மேற்றோலுள்ளதாய், அலர்தருந்தந்த தாவளலிதியதாமென்பரருள் பெறுவசந்தராயர், அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணு முலைக்குரியவண்ணுமலைத் தேவனே. (சஉ)

## விபூதிகுழைத்திடுமுறைமை கூறியது.

குழைத்திடுவிபூதிமூன் றங்குலத்தளவதாக் கொண்டுதலைமேலிடநலங் கூறுநெற்றியினிலுரு நான்கங்குலத்தளவு கோணுது நெல்லெள் ளெவை, தழைத்தளவையிடை விட்டுத்திரிசூல வடிவாய்த் தரித்திடுதெறிரிபுண்டரந் தனிமார்பிலும்புயத் தாறங்குலந்தொப்புடன்னிலோரங்குலமிடல் கழைநிகர் முழங்கையின் மணிக்கட்டிலே நீறுகனமிலாதேதொட்டிடல் கழுததிடுப்பினிலுமூன் றங்குலக்குறியிடல் கணித்தமகுடாகமவிதி, அழைத்தன்ன முதவுபார்க்கவகோத்திரத்தில் வருமருள்பெறு வசந்தராயர்அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (சங)

## பூசைக்காகாதபூக்களைக்கூறியது.

இச்சிலாலரசுபூ சணையெருக்காமணக் கிலையினிலெடுத்திடபூ-வீஞ்சோலைபனையோலை பின்னலிடுகூடையிலெடுத்தபூவிடதுகையிற்,பச்சிலையிலாவெறுங் கையினிலெடுத்தபூபாண்டத்தெடுத்திட்டபூ, பால்போனிறந்ததுகி லதனிலுமெடுத்தபூபரிசுத்தமில்லாவிடத் துச்சிதமதென்றேயெடுத்தபூகீழ்வீழ்ந்துதிர்ந்தபூமோந்திட்டபூ-வுண்மையாய்ப்பூசனைக்காகாது குற்றமெனவோதுஞ்சிவாகமங்கள்அச்சுதன் கண்மலர் பறித்திடவுவந்தவாவருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சச)

## பூஜைக்காம்புஷ்பவகைகூறியது.

வில்வமலர்கொன்றைமாந் தளிர்புன்னைமல்லிகை விரிந்தசதகுப்பைதண்ணீர்-மிட்டான்பருத்துபொன்மத்தைவெண்மந்தாரைவெண்பட்டிவெள்வழுதுணைச்,செல்வநிறைதாமரை நறும்பச்சைவெண் காசை தேமுறழ்மருக்கொழுந்து-செய்யமந்தாரைபன் னீர்முல்லைமாதுளஞ் செழுமலர்க்கொன்றையாத்தி, புல்லறுகழிஞ்சில் பொன்ஞவாரைசெவ்வந்திபூத்திகழ் குதம்பைவெட்சி-பூளைமலர் நார்த்தை செவ்வரவிந்தஞாழலிவை பூசனைக்காகுமலராம், அல்லிமலர்கொண்டுசிவபூசைபுரிநேசஞ ரருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சரு)

## இ - து.

தேவிசெங்கழுநீர்பசுந்தும்பைகோங்குசிறுசெண்பகம்வெண்பட்டிகை-சிறுநாகமல்லிகை வலம்புரியடுக்குநந்தியாவர்த்த நீலோற்பலம், நாவல்பூம்பாதிரி புரோசைபொன்மத்தையெழி ஞயுருவிகுமரிவேங்கை-நாணல்வெண்காக்கணங் கோட்டங்கடம்பமலர்நறுந்தாளி வெள்ளெருக்குப், பூவுறுகருந்துழாய் வன்னிவெண் கருமையாம் போதுமால்காந்திபிச்சித-பூவினெடுவேரிலா மிச்சமிவை சிவபூசை புரியுமலரென்பர்கண்டாய்,ஆவலன்போடுதமிழ் நாவலர்க்குதவுமுகி

லருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சசு)

இ - து.

கரியசெம்மைப்பூபசுங்குசைசெழுஞ்சேவகன்போது செம்பாதிரி-கள்ளொழுகுவெள்ளலரிவெள்ளைத்திலோத்தங்கமழ்ந்திடுஞ் சிவகரந்தை, விரிதரும் வெட்பாலைமாமணிப்பட்டிகை மிகுங்கொடிப்புலிதுடைக்கி - மென்குராக்குன்ருத்திசண்பகம்பூகம்விளாகிளுவைவெள்ளைநொச்சின் மருவுகருவெண்ணெய்தல்கொட்டைக்கரந்தைகிளைமண்டுகெண்டங்கத்திரி-மாதளைசெருந்தியைவண்ணமிருவாட்சியிவைமாபூசைபண்ணுமலராம், அரியகண்ணப்பர்கண்மலர்கொண்டவிமலனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சஎ)

இ - து.

நிலமருவுதமரத்தை வெண்கோங்கசோகுதண் ணீராம்பலாண்குறுஞ்சி-னிலவுவெள்ளைத்துளுவுமாவிலிங்கந்தளிர்நிறைந்திடுபெருங்கரந்தை, குலவியகருங்காலிசெவ்வேங்கைவெண்ணிறக்கொக்கிறகுவெள்ளடுக்குக்-கூடிமந்தாரங்கதிர்ப்பச்சையார்ந்தகுங்குமவலரிகருமைவெண்மை,நல்விளாசெவ்வந்தி யோரிதழ்த்தாமரை நவின்றநூற்றெட்டுவகையின்-நன்மலர்ச்சிவார்ச்சனைக்காமென்று புட்பவிதி நவிலாகமத்தின் முறையே, அலர்கொண்டு நாடொறு மனேன்மணிப்பூசைபுரியருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சஅ)

சிவலிங்கவகைப்பலன்கூறியது.

ஆற்றுமணலாலே யிலிங்கமேவாணித் தருச்சனைபுரிந்தபேருக்-காயுளுண்டாம்பசுஞ் சாணலிங்கப்பூசை யாற்றுவோர்க் கர்த்தமுண்டா, நீற்றிலிங்கார்ச்சனம் முத்தியுண்டாகித்த நியதி யாயாற்ருேரமண்-ணேயலிங்கஞ்செய்துபூசித்தபேர்க்கின்பநி திமைந்தர்பேறுமுண்

டா, மாற்றருஞ்சந்தனச் சாந்தாலிலிங்கம் வகுத்துவழிபாடுசெய்யும் மானிடர்தமக்குக் குபேரபாக்கியமவனி மண் மாடமலைகளுண்டாம் ஆற்றமுடையவர்பூசை யரசாட்சிசெல்வமாமருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே.

அர்ச்சனைமுதலிய தருமமொன்றுக்கொன்று விசேஷங்கூறியது.

ஓராயிரம்பூவி னலருச்சித்தனிக ரொருவில்வ மர்ச்சித்தலா மோராயிரங்கிணறு வெட்டிவைத்துநிகரு மொருதடாக ப்ரதிஷ்டை, சீராயிரம்மனைகள் கட்டிவைத்திடுபலன் சேருமொருமடமமைத்தல் செப்பருங்கிரகத்த ராயிரம்பேர்க்குநிகர் தீதிலொருசந்நியாசியாம், பேராயிரஞ்சொல்லு மந்திரநிகர்க்குமொருபெறுமுத்திபஞ்சாக்கரம் பெரிதுமெண்ணுன்கற நிகர்க்குமொரு ஞானியைப்பிட்சை செய்வித்தலாகும், ஆராமசிந்தைபுரி வாழ்தருந்தருமதுரையருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே. (ருய)

பலன்களைக்குறித்துப் பூசைசெய்ய வாரங்கட்குப் புஷ்பவகை கூறியது.

ஆதிவாரத்திலே வில்வமர்ச்சிக்கிலோ தஷ்டமாசித்தியுண்டாம்அமலனைச்சோமவா ரந்துளபமர்ச்சிக்கிலளவிலாச்செல்வமுண்டாம், நீதிசெவ்வாயினில் விளாவருச்சிக்கினன் னேயமுளமைந்தருண்டாநிகழ்புந்திவாரமாதளையருச்சிக்கினன் னெறியு மெய்ஞ்ஞானமுண்டாம், வேதியன்வாரமதில் வங்கமலர்கல்வியாம் வெள்ளிநாவற்கொழுந்துமேதினிக்கரசனுஞ் சனிவாரமால்காந்திமெய்யினோய்வாராதுகாண், ஆதியினில்வல்லாள ராயற்குநேயனே யருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக் குரியவண்ணாமலைத்தேவனே. (ருக)

ஆலயத்தீப மொன்றுக்கொன்று விசேடங்கூறியது.

ஓதரியதேவால யங்களுக்குள்ளேயுவந்துதேங்கா யெண்ணெயாலொருகோடிதீபமிட் டதையொக்குநல் லெண்ண யொருவிளக்

கேற்றிவைத்த, நீதறுந்தெளிவான நல்லெண்ணெ யொருகோடி தீபங்களிட்டதொக்குஞ் சேருமிருகொம்புள்ளவெண் பசுவினெய்யி னூற்றீபமொன்றேற்றிவைத்த, னீதிபுனைபசுவினெய்யாயிரம் விளக்கொக்கு நிறைமுலைக்காயிலுப்பை நெய்விளக்கொன்றிடலிவ்வாயிரஞ்சுடரொக்கு நிறைகருப்பூரதீபம், ஆதிபிற்பரவைமனைதூதுசெலு மண்ணலே யருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (ருஉ)

உட்சமயமாறின்பெயருந்தேவதையுங்கூறியது.

சந்தணகணபதிபூசைபண்ணுவதுபாசுபதசமயமாக்கதிர்வேலவன்றன்பூசைபண்ணன்மா விரதசமயஞ்சிவன்றன்பூசைசைவசமயங், கந்தரணவீரபத் திரபூசைபண்ணுவது காளாமுகச்சமயமாங் கருது வைரவதேவ ரைப்பூசைபுரியுமது காணும்வயிரவசமயமாம், பந்தனபயோதர பராசத்தியைப்பூசை பண்ணுவதுவாமசமயம் பகருமிச்சமயங்க ளாறுமுட்சமயமாய்ப் பன்னுஞ்சிவாகமங்கள், அந்தரற்கரிதானமெய்ஞ்ஞான பூசைபுரியருள் பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணு முலைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே. (ருங)

விபூதிவாங்கித்தரிக்கும்விதிகூறியது.

ஒருகரந்தனைநீட்டி மூன்றுவிரலால்வாங்கி யொருவிரலினூற் பூமிமேலுதிரும்படிக்குநீ றிடுவோரகோர கொருகோடிகற்பமாழ்வார்இருகரங்கொடு தொழுது வலதுளங்கையிலேற்றிறைவனெதிர்குருவினெதிரே யெரியினெதிர் வழிநடுவிலாசுசமே வழியிடாமலெள்ளளவாயினும், பெருநிலந்தன்னிலே வீழாமலண்ணுந்து பேசுபஞ்சாக்கரத்தைப் பேரன்பினுலுன்னி வெண்ணிறவிபூதியைப்பெட்புடன்பூசுவோர்கள், அருணிதியுமுயர்கதியு மாயுளும்பெருகுவாரருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணு முலைக்குரிய வண்ணு மலைத்தேவனே. (ருச)

உருத்திராக்கந்தரிக்கும்விதிகூறியது.

உச்சியிடையோர்மணி தழைத்தவிருகாதிலு முயர்ந்தமாமணியாறிரண்டு டுத்தமாங்கச்சிரத் தெண்ணைந்துநீள்கழுத் தாடுமுப்பத்தி

ரண்டாஞ், செச்சையணி மார்புநூற் றெட்டுருழுழங்கையிற் செப்புமிருபத்தாறதாஞ் - சேர்ந்திருமணிக்கட்டிலிருபத்திரண்டுமெணிதேர்ந்துருத்ராக்கமணியை, நிச்சயப்பயபத்தி நியமநெறியுள்ளன்பு நேயநிறையார்வமுடனே-நித்தலும்பூசைபுரிகாலத்திலாயினு நீங்காதணிந்தபேர்கள், அச்சிவசொரூபமவ ராமென்னுமாமறைக ளருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (ரு

## செபமாலைக்குவிதியும்பலனுங்கூறியது.

செய்யவிருபத்தைந்து ருத்திரமணிக்கோவை சேர்த்துசெபமன்பொடுசெயிற்-செப்பரியமுத்திதரு மூவொன்பதக்கமணி செல்வமேன்மேலாயிடும், பையவெண்ணன்கு மணிகல்விநலமுந்தரும் பதினைந்துமாபிசாரப்-பாலதாம்பதின்மூன்று மேவுமுச்சாடனபலந்தருஞ்செபமாலிகை, கையினிற்சிறுவிரலின்மேற்றள்ளன் ஞானமதுகாட்டும்பவித்திரவிரல்-கனகமுறுநடுவிரற்பகைதருந்தற்சனிகடியநோய்விளிவுமுண்டாம், ஐயமிலையங்குட்டமருளேதழைத்திடும்மருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (ருசு)

## செபஞ்செய்யுந்திக்கின்பலன்கூறியது.

நல்லகீழ்முகமாயிருந்துசெபமேசெய்யி னுடொறும்வசியமுண்டா-நாடுமெக்கினிமூலை நோயில்லைதென்றிசையைநாடிச்செபம்புரிகிலோ,வெல்லருந்தீமைதருநிருதிறல்குரவேவிளைந்திடுவெகுடதிசையதோ-வேண்டிமுன்றேடியபொருட்செலவுவாயுதிசை வீறுமுச்சாடனமிகுஞ்,சொல்லரும்வடக்குமுகமாய்ச்செபஞ்செய்திடிற்சொன்னமுங்கல்விநலமுந்-தோன்றுமீசானதிசை முத்திவீடாமென்றுசொல்லுஞ்சிவாகமங்கள், அல்லலறவெத்திசையுமாகுமெதிகட்குநல்லருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (ருஎ)

## புரதோஷதரிசனவிதிகூறியது.

நண்ணுதிரையோதசித் திதியதேபிரதோடநாளென்றுபெயராகுமந்-நாளிலிருபத்தாறு நாழிகையதற்குமே னுலுநாழிகையுநீல, வ

ண்ணராத்திரியின்மூன் றரைநாழிகைத்தொகைவரைக்கும்பிரதோடகாலம் - மறவாமலேசிவா லயநந்தியிருகொம்புமத்தியினிுட்டம்வைத்து, வெண்ணந்திகேசுரன்விஷ்ணத்தைநீவிவான்மேவழியினின்றிறைஞ்சி-விமலசிவலிங்கத்தையரகரவெனச்சொல்லிவிழியினுற்றெரிசிப்பவர், அண்ணலருளாற்செல்வமாயுளும்பெறுவர் நல்லருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலேக்குரியவண்ணுமலேத்தேவனே. (ருஅ)

அநுசிதபதார்த்தங்களேக்கூறியது.

பனையினதுவெல்லங் கிழங்குநுங்கொடுபனம்பழமிவையருந்தலாகா-படர்தருசெடிப்பசளே செம்பசளேசிறுபசளே பரியகுண்டைச்சுரைக்காய், சினேயுலவுமரவள்ளி யீருள்ளி வெள்ளுள்ளி செங்கீரைசெம்முருங்கை-தென்னவெல்லத்தினெடுமீச்சவெல்லங்காச்சிரக்குபான்புள்ளிபுண்ணுக், கினியதேன் கையாற் பிசைந்ததயிரொட்டைநெய் யெருமைசெம்மறியசப்பா - லீன்றநாட்பத்திற் கறந்தபாற்சூதகத்தில்லிற்கறந்திட்டபால், அநுசிதமிதாசாரமுடையோரருந்திடாரருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலேக்குரியவண்ணுமலேத்தேவனே. (ருகூ)

நாடொறுஞ்செய்கையால்வருமைவகைப்பாவமு
மதற்குநிவர்த்தியுங்கூறியது.

தினந்தொறும்பலபண்ட மம்மியிலரைப்பதாற்செறிவிறகடுப்பிலிட்டுச்-செந்தீயெரிப்பதாற்தண்ணீர்குடத்தினுட் சேர்ந்திடமுகக்குகுமதஞன், முனைந்துசோதினிகொடு பெருக்கிநற் சாணிபடமுறையாய்மெழுக்கிடுவதான்-மூரியரிவாண்மணேயிலே கறிகுறைப்பதான்மூளுமைம்பாவநீங்க, நினேந்துமறையோதிட றருப்பணம்விடுத்திடனெருப்பினிடையோமஞ்செய-னியமமொடுபெலியிடுதே றன்பாலுவந்துவரு நியதிபெறுமதிதியோர்கட், கனம்பகர்தலிவைதினஞ்செய்மகமதென்பர்கா ணருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலேக்குரிய வண்ணுமலேத்தேவனே. (சுய)

## நாடொறுஞ்செயும்பஞ்சயாகங்கூறியது.

பரிவொடுங்காலைக் கடன்கழித்தருமறை பகர்ந்திடுதல்பிரமயாகம்-பலவமாரிருடிபிது ராதிகட்ருப்பணம்பண்ணுமதுபிதுர்யாகமாந், தெரிதரும்விதியினுற் றீவளர்த்தோம்வினைசெய்குவதுதேவயாகஞ் - செப்புஞ்சிவாகமப் படியன்னபலியிடுதறேர்ந்திடும் பூதயாகம்-வருமரியவதிதியர்க்குளமகிழ்ந்தன்னம்வழங்கண்மானிடயாகநோய், மாற்றுமகமைந்துந் தினஞ்செயிற்பாவமது வராதெனத் துணிந்தே அரனருள்பெறுஞ்சைவ மறையவர் புரிந்திடுவ தருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (சுக)

## ம்பாஜனத்திற்குற்றங்கூறியது.

பந்தியிடையோதனமிருப்புக்கரண்டியாற் பரிமாறவுண்ணருேடம்-பாவையரிடுங்கறியை மீண்டுகொடுவாவெனப் பன்னியிடவுண்ணருேடஞ், சந்தியாகாலத்துமர்த்தராத்திரியினுந்தயிரடிசிலுண்ணருேடஞ் - சாலவயலாருண்ட நற்கலந்தன்னிலே தானுண்ணலதிகதோடம், வெந்தெடுத்திடுமெட்கலத்தினுந்தகரத்துமிகவுடைந்திடுகலத்து - மேவுமுள்ளங்கையினு மிட்டுண்ணனின்றுண்ணன் மேலானதோடமாகும், அந்தமிகுபொன்வெள்ளி பாத்திரத்திலையுசித மறுள்பெறுவசந்தராயர்; அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (சுஉ)

## போஜனகாலத்தன்னபலியிடும்விதிகூறியது.

போஜனஞ்செயுமிடந்திருமெழுக்கிட்டுப்பொருந்தியகிழக்குமுகமாய்ப்-பொற்பாயிருந்திட்டவடிசின்மேலுலகம் புரோட்சித்துடன் வலப்பால். வாசறுநெய்யன்ன மைந்துபிடிபலிவைத்து மந்திரவிநன்றுநன்னீர்-வலமாகவாபோச னங்கொண்டமிகுநீர் மருவுசிறுவிரலின்வழிவிட்.டேசிலப்பலிகொடிக்கிட்டசனமைங்காலெழிற்பிராணுகுதிபுரிந்-தின்னடிசிலுண்டுத்த ராபோசனங்கொண் டெழிற்சேடநீர்ப்பெருவிரல், ஆசில்வழிவிட்டெழுத லாசாரசைவநெறியருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (சுரு)

## போஜனஞ்செய்தபின்னனுட்டானவிதிகூறியது.

போஜனஞ்செய்தபின்பாசமனமுஞ்செய்து பொற்புடன்வடகிழக்கம்-போருகாசனமேவி வில்வலன்வாதாவிபொன்றிடவயிற்றைவருடித், தேசொடுஞ்சீரணஞ் செய்தகும்போது மச்சிவமுனியையுன்னியோர்ந்து-திலமளவுதிருநீ றருந்திப்புனைந்துளந் தேர்ந்தங்கனியாசமுடனே. வாசியுளெழும்பிராணயாமமாற்றிநா மௌனமாய்மூவேழுரு, மந்திரமகோரத்தையுள்ளேசெபித்துமேன் மகிழ்வொடிருப்பர்நாளும், ஆசையுறுகிரகத்த வாச்சிரமநெறியென்ப ரருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணமலைத்தேவனே. (௬௪)

## தாம்பூலந்தரிக்கும்விதிகூறியது.

மெல்லிலைக்காம்பும் பழுப்போடுகோம்பதன்மேற்றெறும்புங்காங்கன்-மிகமுறுகலமுகலும் வதங்கலிவ்வெட்டாகும் வெற்றிலைக்குற்றநீக்கி,நல்லபாக்கெச்சின்முக்கா லுமிழ்ந்தாராய்ந்தநறியவெள்ளிலைகிழித்து, நண்ணுதற்சுண்ணங்கி ராம்போலதக்கோல நன்மிளகுவசன்மிளகுநேர், சொல்லருஞ்சுக்குமண மேவுசாதிக்காய்தொடர்ந்திடுஞ்சாபத்திரி-சுகவாசபூரமிவைதாம்பூலசகிதமாய்த்துய்த்திடுவர்செல்வர்கண்டாய். அல்லியலர்வாவிசூழணியணுமலையனே யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. (௬௫)

## தோடம்வருவகைகூறியது.

ஊணருந்துங்காலை பேசனகை செய்தல்பிடி யுண்டையாயுண்ணல்சிந்தல்-ஒருவிரலைநீக்கியுணன் மயிரென்புபூச்சிபுழு வுகிர்பட்டசோறுண்டிடல், காணுநகமயிரினைப் பல்லாற்கடித்தலொரு காலினற்காறேய்த்துநீர்-கழுவிடுதலுண்சலத்தெச்சிலையுமிழ்ந்திடுதல்கையினு னகமுரித்தாற், பபணியாற்றலைசொரிதல் விரலினற்றரை கீறல் பாழ்மனையிலேயுறங்கல் - பட்டகஞ்சாக்கட்குடித்தல்பெரியோரைப்பழித்தனித்திரையெழுப்பல்,ஆணைதள்ளுதலிவைமாகாதோடமென்பர்கா ணருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. (௬௬)

### ஆசமனஞ்செய்யுங்காலங்கூறியது.

வாசமலர்கொய்யினும் வீதியடை போய்வரினு மலசலம்விட்டு வரினும் மாதரொடுசெம்போகமேவிடினுநீசர்நிழன் மருவியுடன்மீது படினுந், தூசரையுடுக்கினும்பலகாரமுண்ணினுஞ் சோறுணினுநீருண்ணினுந்-தூயநற்கருமங்க டருமங்கள்புரியினுந் தொகுசிரார்த்தங்கள்செயினுந், தேசுதருதானங்கள் செய்யினுங் கனிகாய்கடின்னினுந்தூங்கியெழினுந் - தீயகொலை செய்குவோர் பாயுநிழலுறுயினுந் தீண்டொணாதவைதீண்டினும், ஆசமனமக்கணஞ் செய்யல் விதியென்பர்கா ணருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (சுஎ)

### மூதேவிவாசமுந்தோடமுள்ளவையுங்கூறியது.

நாட்டரசுநீழலும் விளாமரத்தடிநிழலு நன்மனைவிளக்குநிழலு-நடமாடுமெனிதர்நிழ லிரவினுடனேமேற்படியினலமிலாச்சேட்டை-மருவும், பூட்டுநூன்மறையவர்க டந்நிழன்மிதித்திடற்புனிதமாயொருவனுண்ட - புனற்சேட மொருவனுண லாடைதோய்த்திட்ட நீர்பொருந்தவுட்கொள்ளலாகா, வீட்டிடைபெருக்கிய விளக்கமாற்றுப் புழுதிமென்மயிருகுத்தபுழுதி-வீசிடுங்கழுதைநாய்ப் புழுதி வெந்திடு சாம்பல் வேகாக்கரிப்புழுதியும், ஆட்டிடைப் புழுதிபடலாகாது மேலென்பரருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (சுஅ)

### இவ்வகையமையிற்சிறப்பெனக்கூறியது.

விளையுநன்னிலமுமாய்த்தண்ணீருமருகதாய்விரையெலாமனையிடமுமாய்-வெள்ளிமலைபோலெருது கருமலையெனக்கடாவிடுகோலுமாயேருமாய். களவிலாநெஞ்சுடைய படியாளுமாயுளுங்காலத்திலேயுழவுமாய்க்-கனமான கிடையெருத்தழையுமாய்நாற்றுவிரைகாலுமாய்மேனடவுமாய், வளமான பாடுமாய்க் களைபறிவுமாய் வேலிவளைவுமாய்நற்காவலாள் - வைப்புமாய்நாடோறும்வந்துபார்க்குந்திறமுமாயிருந்தாற்பலிக்கும், அளையுறுங்கொழுமனைச்செல்வமேசெல்வமாமருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (சுகூ)

இந்நாணீக்கியிந்நாளிற்கூடிற்சுபுத்திரருண்டாமெனல்.

இங்குளசரீரமுண் டாகின்றவயணமேகாதசி யிலங்குபர்வ-மியலமாவாசைமா தப்பிறப்பாகா திருக்குநாட்களைநீக்கியே, மங்கையர்கள்பூத்துநீராடிய தினந்தொட்டுவருமா றிரண்டுநாளில்-வாலாயமாய்க்கருக்குழிவாய்திறந்திடும் மணவாளனுடுகலந்தாற். பொங்குசுக்கிலமுஞ்சுரோணிதத்தொடுசேர்ந்துபூரிக்குமொண்சிப்பியிற் - பூத்தமுத்தைப்போலுமறுகுநுனிமேற்பனிப்போலுந்திரண்டுருவமாம், அங்கமலசன்வந்தமைப்பனேயிவ்வுருவமருள்பெறுவசந்தராயர், அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (எ௰)

சரீரமுண்டாகுமுறைமைகூறியது.

சுக்கிலஞ்சோணிதத்துட்சேர்ந்து சோணிதசொரூபமாய்த் தமர்வாசலைத்-தோன்றுதடைத்திடும் வாயுவேவேலிபோற்சூழ்ந்துகாக்குறும்விந்துவோ,டொக்கப்பிராணவாய்வொளியாமபானவாய்வொன்றியேவெளியினிற்கு-முட்பாய்ந்துவிந்துவுடன் பிராணவாயுவுகூடியுள்ளேகலந்துநிற்கும், மிக்குதானன்கருவளர்க்குமக்கருவுக்குண்மேவும்வியாதிமூன்றும்-விரவிக்கலக்குமைந்தாநாட் கருக்குமிழிமேனிபோலாய்வளருமே, அக்கமணிதுர்க்கையுறை மிக்கபதிவாசனேயருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (எக)

சரீரம்வளரும்வகைகூறியது.

கருத்தரித்திட்ட பத்தாநாடிரண்டுருவுகண்டு முளைபோன் முளைத்துக்-கருதுபதினைந்தாந்தினத்திலே முட்டைபோற் காணுமக்கருமிதந்தே, யுருத்தருமுதற்றிங்கள்கம்பமாமிருமதியிலுற்றதலைமுதுகுமுகமா-மோதுமூன்றாந்திங்கள் செங்கையும்பாதங்க ளூறுவிரல்களுரையுமுண்டாந்.திருத்துநாலாந்திங்கண்மூக்குமுகமுருவமாஞ்செய்யவைந்தாந்திங்களிற்-செவிநாவு கண்களாஞ் செப்புமாறாந்திங்கள் சேர்ந்திடுநகங்களுண்டா, மரத்தமாணிக்கம் பதித்தமுடி யரசர்புகழருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (எ௨)

இ - து.

விஞ்சுமேழாந்திங்கண் மயிர்நரம்பென்பும்விளைந்திடுஞ்சடமோடுதான்-மேவிடுருசலமலந்தங்குதாதுக்களு மிடைந்துமூச்சுண்டாகுமே யெஞ்சிவெட்டாந்திங்க டாயுண்டசாரங்க ளியாவுமுனையானகதிர்போ-லேயந்தருவிபாய்ந்தே கபாலத்தின்வழியாக விழியவக்குழவிவளருங், கொஞ்சவுருவோவொன் பதாந்திங்களறிவுமேற் கொடுபிறப்பித்தோன்றனைக் - குறித்திருகரங்கூப்பி யருடாவெனத்தவங்கொண்டே யிருந்துபுரியும், அஞ்சலப்பையொரீஇ வெம்பிறவிநோக்குமே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (எ௩)

பிறவித்துன்பத்தினியல்புகூறியது.

கொடியபத்தாந்திங்கள் சற்குருப்பார்வையே கொண்டிடுங்குழவிதன்னைக்-கோதறுமபானவளி கீழ்நோக்குவிக்குமக் குழவிமிகுதுன்பமுற்றுப்,படியிற்பிறந்தபின்பகரரியமாயாபடப்போர்வையான்மறைந்து-பண்டையிலிருந்தபேரறிவழிந்திருவினைப்பாசவலையிற்படிந்து, துடியளவுநேரநீங் காக்கவலைநோயிலே தோயுமிங்கிதனைநோக்கிற்-சுரைக்கொடிபடர்ந்ததை நிகர்க்குமிச்சனனமாந்தோதகமொழிப்பரறிவோர், அடியணுமலையனே தொடியராவணியனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே. (எ௪)

அட்டலட்சுமிகள்பெயர்கூறியது.

மட்டிலாச்செல்வங்கண் மருவுதனலட்சுமிவளர்ந்ததானியலட்சுமிமணிமாடமனையாதி செந்நெல்வயருேட்டங்கள் வளமிகும்பூலட்சுமி,யிஷ்டபாக்கியகுணச்சந்தானலட்சுமியெழுத்தொடுநிறைந்தகேள்வி-யியல்பானபுத்திவளர் வித்தியாலட்சும யிசைந்தவீரியலட்சுமி, திட்டமாயெங்கணுஞ் சென்றபோதினும்வெற்றிசேரும் விசையாலட்சுமி, தீமைவந்தாலுங்கலங்காதிருக்கின்றதீரதைரியலட்சுமி, யட்டலட்சுமிவாச நேசதுரைராசர்புக ழருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. ()

ஆடியைந்தாந்தேதிவரும்வாரத்தின்பலன்கூறியது.

ஆடிமாதம்பிறந்தைந்தாந்தினத்திலேயரியபுதவாரம்வந்தா-லருவருடமொருபோக நாடெலாமிகவிளையு மவனிமேலிட்ட பயிர்கள்,

பாடுளவியாழம்வரிலிருபோகமேவிளைவபாரெலாஞ்சுகசீவனம்-பன்னுசுக்கிரனெனில் கதிர்ச்சாவிசனியனே பயிரொன்றும்விளையாது காண், நீடுஞாயிறுபயிர்கள் பாழ்திங்களொருபோக நெல்விளையுமே செல்வமாம்-நேர்ந்தவங்காரகன் பனிச்சோளமேவிளையு நெறியீது குறியென்பர்காண், ஆடல்புரியண்ணலே மாடமாளிகைசெல்வமருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற் றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (எ௬)

பெண்கள்ருதுவாகும் நக்ஷத்திரபலன் கூறியது.

மன்னுமச்சுவினியிற் புட்பவதியாயிடின் மகுணனுக்கேதோடமாம்-வான்பரணிநானல்லமைந்தருண்டாங்கனகமருவுகார்த்திகைமலடியா, முன்னுரோகணிதீர்க்க மங்கிலியமுடையளாமுலவுமான்றலைதலைவனு-குயர்சுகமளிப்படிருவாதிரை வெறுப்புமனமுடையளாம்புணர்பூசநாள், பொன்னெழில்சுகந்தரும்பூசன்சிறப்புடையள்பொலியுமாயிலியமைந்தர்-பூத்தொழியுமகமுரியபுருடன்மேலதிகாமி பூரமைந்தர்களானியாம், அன்னநடையார்நடனசாலைவளர்சிம்மபுரியருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே. (எ)

இ - து.

உத்திரம்பதிவிரதை யத்தமென்மேற்செல்வமுண்டாயிடுஞ் சித்திரை-யோங்கியநலந்தரும்பாங்குறுசுவாதிசுக முற்றிடுந்தனிவிசாகம்மத்திபந்தலைவனுக்கல்லல்புன்னேய்கேட்டைமறுபுருடனிச்சைமூலம்- வாழ்வுபால்பாக்கியம்பூராடமடிமைகெடுமோமுத்திராடஞானப், பத்தியுறுமோனநற் பொருளாமவிட்டம் பசும்பொனுள் சதையநிதிபோம்-பகரும்புரட்டைமலடுத்திரட்டாதிமிடி படுமிரேவதிநடலையாம், அத்தந் துகிர்ச்செறிமடந்தையர்கள்பூத்தபலனருள்பெறுவசந்தராயர்அண்ணாவினிற்றுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைதேவனே.

ஆகூசமுறுதவிடங்களைக்கூறியது.

தேவாலயங்களிற்சந்நிதானங்களிற்றிருவிழாவிற்சிறந்த-தேர்நடந்திடுபொழுதிலருமறைபகர்ந்தவழிசெய்யுந்தழற்சாலையிற், பாவாணர்கல்விப்ரசங்கம் புராணம்படிக்கின்றவித்வசபையிற்-பார்வைக்க

லங்கார சோபனமுகூர்த்தங்கள் பண்ணும்விவாகசபையிற், கோவா னசிங்காதனத்திருந்தரசுசெங்கோல்கொண்டராசர்சபையிற்கூறுமி வ்விடமெலா மாசுசமிலையென்றுகூப்பிட்டுரைக்குமறைகள், ஆவாக னத்தனேமாவார்வனத்தனேயருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினி ற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (எ௯)

அசுவவிலக்கணங்கூறியது.

நீலமரகதமுத்துமாணிக்கமம்பொன்னிறைந்தவெண்பனிசந்தி ரன்-நெடியதாமரைமலர்க்காசைமலர்கருமுகிலெருப்புமணி வண்டு தீம்பாற், கோலமுறுகின்றசெம்பஞ்சுக்குழம்புகுயில்கூருமீரெட்டுநி றமாங்-குதிரையுத்தமமிவையிலொருநிறமுடைத்தாய்க் குறித்தமுக மார்புச்சிவாற், காலிவ்வெட்டிடம் வெளுப்பாயிருக்கிலதுகதியட் டமங்கலமதாங்-கவினுமுகநாற்பதமைந்தும் வெளுப்புறிற்கனபஞ்ச கல்யாணியாம், ஆலவாயிற்பரியிலக்கணமுறைத்தவா வருள்பெறுவ சந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலை த்தேவனே. (அ0)

இ - து.

கட்டுவாம்பரிநாபி தொட்டுமுன்புறமெலாங்கதிர்போற்சிவந்து மதிபோற்-கவினுறும்பின்முழுதுநலமாவெளுக்கிலக்கற்கிபகல் விஜ யமென்பார், வட்டமதிபோலவேமுற்புறம்வெளுப்பாய்வயங்கியேபி ற்புறமெலாம்-வடிவுசெங்கதிர்போற்சிவந்திடுங்கிள்ளையதுமருவுகதி ர்விஜயமென்பார். இட்டநூறங்குலமுயர்ந்த பரியுத்தம மெண்பத்து நாலங்குல-மிவுளியதுமத்தியமதறுபத்தொரங்குலமியம்புமதமக்கோ டையாம்.அட்டமங்கல துரகநித்தலுநடாத்து துரை யருள்பெறுவசந் தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத் தேவனே. (அ௧)

இ - து.

வாசியின்வயதுமுப் பத்திரண்டேவருட மருவிடும்பத்தவத்தை மாற்றிலொருமூன்றுவற்சரமுமிருமாதமுமன்னுநாட்பன்னிரண்டா ம்.பேசுபரியெவ்வண்ணபேதகமிருக்கினும்பெருவெள்ளைதான்கலந் தாற்-பெட்புமிகுமப்புரவிதலைவன்றனக்குப் பெருஞ்செல்வமுங்கல்

வியாந், தேசுளகறுப்புப்பரிக்குவயிறேனுந்திகழ்ந்தநெடுமோர்பமேனு ஞ்-செஞ்சிவப்பேறினும்வெள்ளைநிறமேவினுஞ்செயவாருணத்துரக மாம், ஆசுமதுரஞ்சித்ர வித்தாரகவிஞர்புக ழருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைத்தேவனே

இ - து.

ஏறுபரிமாக்கழுத்திரையிரட்டைச்சுழியிருக்கின்மிடியின்ன லுண்டாம் - இருகாலிலேயிரட்டைச்சுழியிருக்கிலவ்விவுளியானிகளப ந்தமாய், கூறருங்கொடியவினையாமிருதியுண்டாங்குதக்கு மீருதடுதெனினுங் - குலவுமுற்காலடியினுங்கபோலத்தினுங்கோதறு முழந்தாளினும், வீறுசுழிதானென்றின் மாவேறுதலைவளைவெவ்வினைமிகுத் தொறுக்கு-மேவுமிகுளிப்பந்தி யூடுறப்பண்டய மெலிந்து நல்குரவெய்திடும், ஆருலவுசெம்பவளவேணிமதிமுடியனேயருள்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அ௩)

இ - து.

தெரிகருகழுத்தினிடையொருசுழியிருந்திடிற் றெய்வமணியென்றுபெயராம்-திருமகள்விலாசமுண்டாமுகந் தலைநாசி திகழுமார்பிவைநாலிடம், மருவியவிரண்டுசுழியுண்டாயின்வெற்றிதரு மாறிலாச்சரிமத்தகம்-மணியாயிருக்கிலவ் வாசிமேலேறுவோர்வாழ்வு மேன்மேலெய்துவார், விரவுநெற்றியினடுவி லொருசுழியிருக்கினதுவீறு நிதிமதியுமுண்டாம்-மேலிவ்விடங்களிற்சுழியிலாவிவுளியின்மேலேறனன்றன்றுகாண், அறியயற்களவிடற்கரிய பேரழகனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அ௪)

இ - து.

வேங்கை நரிசிங்கமுயன்மயின் மல்லரம்பு மத வேழங்குரங்கு போல-வேகமுளநடையதாய்ச்சங்குவெண்கன்னலின் விலாழி கால்வாய்றுரையுமாய்த், தாங்குவிற்றெளிசங்குமேகமத்தள மேறுதண்டிரைமடங்க ளொனியாய்ச் - சாற்றுகுறமகள்போற் கவிழ்ந்த முகமாக நாத்தழையுமாந்தளிரிணிறமாத், தேங்கமழ்மலர்ந்தகருநெய்தல்போலுக்கிரகஞ்சேர்ந்தவிழியாய்ப் பற்கடாஞ்-செப்பமாயொப்பமாய் வா

லைந்துசாணுய்ச்சிறக்குங்குளம்புயரமா,யாங்குதிரைலக்ஷணமுரைத்த விதியென்பர்கா ணருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அ௫)

இ - து

பாயும்பெரும்பரி முகத்திடைவெளுத்திடிற் பரராசரைச்செயிக்கும்-பணிபூண்கழுத்துவால் முதுகிவை வெளுத்திடிற் பாக்கியமெலாங்கொடுக்கும், எயுமிருபிடர்வெள்ளை யாயிருந்தாற்புதல்வ ரின்பமேன்மேலுமுண்டா - மெழின்மார்பில்வெள்ளையுறில் கவலைநோயின்றியேயெப்போதுமனமகிழ்தருந்-தோயுமிக மிடதுபால் வெள்ளைநிறமேவிடிற் றூயசந்தானமுண்டாந், தோன்றிய வலப்புறம் வெண்ணிறஞ்செல்வமாந் தூய்முகம்பிற்பாசுகம் - ஆயும்ப்ரபந்தகவி நேயம்பொருந்து துரையருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அசு)

இ - து.

மார்புங்கழுத்துமர வப்படம்போலதாய் வாழைமடலொத்தசெவியாய்-வதனமுக்கோணமாய் நுதலுயர்ந்தகலமாய் வைக்குமடி பந்தொத்ததாய், ஏர்புனையுநாலுகா லுங்கடைந்தேயதையெடுத்து நாட்டியதுபோலா-யிருதுடைதிரட்சியாய்ச் சுழல்கின்றபோதுநீ யெழுகடைக்கோலென்னலாய், போர்புரிமுகத்திலேவெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்ப்புரவியோன்மனமறிவதாய்-பொங்ககழிகோட்டையுந் தங்கியதுருக்கமும்புலியெனப் பாய்கின்றதாய், ஆர்பரியிருக்கின்ற துத்தமப்புரவிகாணருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணுவினிற் றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அஎ)

இ - து.

கொய்யுளைப்புரவியது நிற்கின்மலையென்னவுங் கூத்தினடமகளென்னவுங்-குலவிடும்வாசனையின்மான்மதம்பாளிதங்குங்குமமகிற்கொப்பதாய், வெய்யகட் பொறியராவட்டநெடுவீதிநடை விடுசுழற்பந்தென்னவும்-மேலேறு சேவகன் காற்குள்ளடங்கியே வேகத்தில் வளியென்னவுஞ், செய்யுநற்சாரிகைபதினெட்டுமுள்ளதாய்த் திருத்தமிருநான்கு வயது-சென்றபரிமேலேறல் விதியென்று மறையாஞ்

செழும்பரியிலேறிவந்தெம், ஐயநீபாண்டியறற்கறிவித்த தென்பர்கா ணருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்கு ரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (அஅ)

இவர்முன்னி லின்னது பெறவேண்டுமெனல்.

தாமமாகியபிறவி சாராதமெய்ஞ்ஞான சாதனம் பெறவேண்டி னோர்-சரிதைகிரியாயோகமூன்றுங்கடந்தமெய்ச்சற்குருவையடைய வேண்டும். நாமமார்தருசிவாலயலிங்கதரிசனநாடியருள்பெறவேண் டினோர்-நக்கன்வலக்கைதலைமேற் கொண்ட வதிகாரநந்தியை முன் காணவேண்டும், பூமியாளரசரைக்கண்டுகாரியசெயம் பூர்த்தியாய்ப் பெறவேண்டினோர் - புரவலர்கருத்துக்கிசைந்தமந்திரிகள்பாற்போ ய்முன்புகாணவேண்டும், ஆமிகவளங்கள்சிம்மாபுரிவிளங்கவருமருள் பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண் ணுமலைத்தேவனே. (அகூ)

கலவியிற் கொக்கோக வகை கூறியது.

நாடுமுடலிழையுமா லிங்கனமதோரைந்துநண்ணுமிழதரபான நல்லசுவைபதினொன்றுமமிர்தநிலைபதினைந்துநகுநகக்குறிகளேழுங் கூறுதந்தக்குறிகளெட்டுமுயர்பறவைபோற்குரலோசையெட்டு மிரு கை-குவிதாடனங்களிருநான்குமுரைகரணங்கள்கூறு நாற்பத்தெட் டுமே. யூடுகலவிப்போக மெய்ம்முயக்கீரெட்டு முறமுநூற்றிருபதுட னே-யோராறுமொழிகின்றகொக்கோகவிதமறிந்தூடலோ டினிதா கவே.யாடவருமங்கையருமநுபவித்திட லின்பமருள்பெறு வசந்தரா யர்அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைதேவனே

பெரும்பாலு நோய்கள் வராவகைகூறியது.

எட்டுநாளைக்கிரு முழுக்காடு வோர்பட்ச மிருகண் கலிக்கமிடு வோர்-எத்தாகமதிதொறும்பித்தநீரெல்லாமெடுத்திடமருந்துகொள் வோர். திட்டமாயென்றன்குநாளினுக்கொருகாற் றிருந்திழை புண ர்ச்சிசெய்வோர்- செப்புமொருமூன்றுமாதத்திலகுநசியமதுசீருடன் செய்துகொள்வோர், வட்டமாமூவிருமதிக்கொருவிரோசனம் வாங் காமலேவாங்குவோர்-வயிறுபசிகண்டுண்ணுவோர்களுக்கொருநோ யும் வாராதுமிகுதியாக, அட்டமாசித்திமுன் னிட்டமதுரேசனே ய

ருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணவினிற் றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. (௬௧)

தீயோர்தேடுபொருள் போம்வழிகூறியது.

வையகந்தன்னிலேதீயோர்களீட்டுபொருள்வம்பருக்காய்பிணிக்காம்-வாயோட்டமாகவேபேயோட்டுபூசாலி மார்கடஞ்செலவினுக்காங்,கையகங்கொண்டகொலைபாதகர்க்காம்படைக்கன்னமிடுகள்ளருக்காங்-கஞ்சாமயக்கபினிசாராயமாசுனங்கடியகட் குடியருக்காம், மெய்யகஞ்சிறிதிலாப்பொய்வழக்கதுபேசும்வீணருக் காந்தழற்காம்-வேசையர்க்காம்பூதலூசுமண்ணுக்காகும்வேந்தர்தண்டத்தினுக்காம், அய்யனேதுய்யனேசெய்யவெழின்மெய்யனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணவினிற்றுதிசெயுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமலைதேவனே.

நல்லோர்பொருட்பயன்படுமாறுகூறியது.

சேர்கடற்றரணியி னல்லோர்களீட்டுபொரு டேவாலயங்களுக்காந் - தேவாபிடேகமா ராதனைக்காலமயர் திகழ்சமாராதனைக்கா, நூற்கடற்கரை கண்டபுலவர்கட்காமௌன நுவலு மெஞ்ஞானியர்க்காம்-நோற்குமாதவமுடைய பேர்க்காம்பசிக்கனனுகர்ச்சிக்கு முதவவாகும், நாற்கிளரும் வேதநெறி வேள்விகட்காஞ் சுகுண நண்ணுதானங்களுக்கா-நற்றொண்டர் பாகவதர் தங்களுக்காம்பரிய நாலெட்டறங்களுக்காம், ஆற்கணல் வர்க்குமுன் னருள்பரஞ்சோதியே யருள்பெறுவசந்தாராயர் - அண்ணவினிற் றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. (௬௩)

பிரயாணத்துக்குராசிபலன்கூறியது.

மேடலக்கின மதனி லூர்ப்பயணமாகாது வீறிடபநலமுள்ளதாம்-மிதுனத்திலேசெலுங் காரியமெதுப்படுமென்கடகமரசர்சேவை, நாடருஞ்சிங்கத்தி லாதாயமாங்கன்னிகளிர்சுரங் காணுந்துலாம் - நற்பொருள்கிடைக்கும் விருச்சிகம்பிணியினனலியுட னடுக்க முண்டாங்,கோடுறுந்தனுசுசத்துருஜயம்மகரமதுகொடியபயமாங் கும்பமோ-கொடியர்தண்டனையெய்து மீனமழையாற்பயங்கொண்ட யாத்திரைசெய்காலத், தாடுவேயுறுதோளிபங்கவிஃதுண்மையா மருள்பெறுவ

சுந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (௯௪)

முக்குணத்தியல்புகூறியது.

ஞானமருடவமேன்மை வாய்மை பொறைமோனமொடு நவைசெயைம்பொறியடக்கல் - நற்கருமவியல்புநெறி சாந்தமுயர் கல்வியிவை நல்ல சாத்வீககுணமாம், ஈனமறுதானமன வூக்கந்தவந்தருமமெழில்கல்விகேள்விஞானம்-இசைவீர சௌரியமலங்காரமிவையேயிராசதகுணத்தினியல்பாந், தானுறுநெடுந்துயி லொழுக்கமுதனீதிவழுதாழ்வஞ்சமாதிகோபந்-தாவுகொலை பேருண்டி சோம்பு பொய்காமமிவைதாமதகுணத்தன்மையாம், ஆனமுத மைந்தாடு மந்திவண்ணத்தனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (௯௫)

நவக்கிரகதானங்கூறியது.

பானுவுக்கீந்திடுந் தானமதுகன்றீன்ற பசுவாகு மதி தனக்குப்-பானிறச் சங்குசெவ் வாய்க்குச் செகப்பெருது பைம்புதற்குச் செம்பொனும், வானியல்வியாழந்தனக்குவெண் பட்டாடை மாசுக்கிரற்குவெள்ளி-மருவியசனிக்குலவை கரியநிறமாயிலகு மயிடமா மெருமைக்கடா, தானியலிராகுவுக் கச்சங்கறுப்புடைத் தானவெள்ளாட்டுக்கடா-தக்க செங்கேதுவுக் கோதரியமதயானைசாற்றுமறையோர்க்களித்தல்,ஆனதுநவக்கிரகதானவிதியீதென்பரருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைதேவனே.

நவக்கிரகவுருவுந் திசையுங்கூறியது.

நடுவட்டமாமிரவி யுருவிருக்கின்ற நிலைநாடு மக்கினி மூலைதாஞற்சதிரமதியுருக் காற்றிசைத்திரிகோண நானிலமகன் வடிவமாம்-வடிவிலீசன்றிசைப் பாணவடி வம்புதன் வடதிசைத்தீர்க்க சதுரம்-மருவுபொன்கீழ்த்திசைப்பஞ்சகோணத்துரு வயங்குநீர்தரு சுக்கிரன், மிடையுமேற்றிசை தனுப்போலுருச்சனிநிருதிமேவு சூர்ப்பாகாரமாய்-மேவுவனி ராகுவட மேற்றிசைத்து வசமென வெங்கேது தங்குமி

டமாம், அடையுமொன்பது கிரகவடிவமுந் திசையுமீதருள் பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெயுண்ணு முலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கூஎ)

நவதானியமுஞ் சமித்துங்கூறியது.

சூரியன்கோதுமை செஞ்சாலிசோமனுந் துவரைசெவ்வாய்தனக்காஞ் சொல்லரியபுந்திக்கு நற்பசும்பயறதாந் தூய்வியாழந்தனக்கு, வேரியங் கடலையாம்வெள்ளிக்கு மொச்சையாம் மேவியசனிக்கொள்ளதாம் வெற்றிகொளிராகுவுக் கானமாடங்கேது விளைகாணநவதானிய, நாரியலெருக்குப் பலாசங்கருங்காலி நாயுருவியச்சுவத்தம்நல்லத்திவன்னிகூர்ப் புல்லறுகு தர்ப்பையிவை நவசமித்தாகுமென்றேயாரிய முணர்ந்தமே லவரீதுவிதியென்ப ரருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கூஅ)

மூவர்தேவாரத்தொகைகூறியது.

பன்னருந்திருஞான சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பதிகமீரெண்ணுயிரம்பண்பானசுந்தர ரிசைத்ததேவார முப்பஃதுமேலாழாயிரம், நன்னுதற்றிலகவதி யாரொடுந் தோன்றுதிரு நாவினுக்கரசர்சொன்ன நற்றமிழ்ப் பதிகநாற்பத்தொன்பதாயிர நாடுமிம்மூவர் மொழியுட், பின்னரெண்ணூற்றுறு பத்துநாற்பதிகமிப் பேருலகுதனில்விளங்கும்பேசுமிருநூற்றெழுபத்தைந்து சிவதலப் பெருமைசேர்பதிகமாகும்;அன்னதிரு முறையோதி நின்னடிப்பூசைசெய் தருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணுவினிற் றுதிசெயுண்ணு முலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (கூகூ)

சிற்றின்பபேரின்பவட்டாங்கயோகங்கூறியது.

வனிதைபஞ்சணையாறு சுவைபோசனங்கந்த மருவுசித்திரவஸ்த்திரம்மாழைமணி யிழையணித் தயிலதாம்பூலமெண் வகையதேசிற்றின்பமாங், தினமணிவிபூதிருத் ராக்கபஞ்சாக்கரந் தீர்த்தம்பிரசாதமாசான் றெரிசனமிலிங்கசங்கமமெட்டுமென்பருட் டெளிதரும்பேரின்பமாங், தணியியமநியமமா தனபிராணுயாமம் தற்பிரத்தியாகாரமாம்தாரணை தியானஞ்சமாதியிவ் வெட்டுமே சாற்றுமட்டாங்கயோகம், அனவரத நடனமிடு வனருகபதத்தனே யருள்பெறு வசந்தராயர்அண்ணுவினிற்றுதிசெயுணுமுலைக்குரியவண்ணுமலைதேவனே

நாலுயுகத்திலும்பூசைசெய்தவர்களைக்கூறியது.

தீதிலாதுயர்கிரேதாயுகந்தன்னிலேசெங்கனற்சோதிமலையாந் திருமாலயன்முதல் விமையோர்கண் மறையினுற் சிவதருமமேபுரிந் தார், நீதிமாமணிதிரே தாயுகத்தாகம நெறித்தபோதனர்பூசனை-நிதி துவாபரமதில் வச்சிராங்கதனீன்ற நிருபனும்வீரசம்பு, நாதனேகலி யில்வல் லாளபிரபுடதேவ ராமர்தருமஞ் சகாப்த-நவிலாயிரத்தேழு நூறுமெழுபத்துமே னுடபிலவங்கவருட, மாதியாய்நின்றதல தரும கர்த்தாவான வருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண் ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. (௱௧)

அவையடக்கங்கூறியது.

பரிமளந்தேர்யிதழி மாலையொடுமெணமிலாப் பச்சிளம்புல்லறுகி னைப்-பழுதென்றுதள்ளாம லீசனுளமகிழ்வொடும்படர்சடையிலேற் றபடியால், விரவுமாசையினு லுரைத்தவிச்சதகமதுமிக்கபுன்சொல் லாயினும்-மேதினியெலாம்புக ழிலக்கணமிலக்கிய மிகத்தெளிந்தறி நாவலர், பரவுநின்புகழ்தலப்பெருமையின்றுதியிருப்பதனுலிகழ்ந்தி டாமற்-படியுளநிறைந்தன்பு கொடுபெரிதுவந்தருட் பாலித்து மேற் கொள்ளுவார், அரியயனுடிந்திரன் பூசித்த வீசனே யருள்பெறுவ சந்தராயர்-அண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரியவண்ணுமலை த்தேவனே. (௱௨)

வாழிகூறியது.

சந்ததமுமோதுநான்மறைவாழியாகந்தளிர்க்கும்பசுக்கள்வாழி தரணிகாவலர்வாழிமனுநீதிவாழிமுத்தமிழ்வாழிவேள்விதனிலே, வ ந்தெழுந்தெய்வீகமன்னவன்வாழியவன்மதலைமெய்ப்பொருணயனு ர்,மைந்தர்வழிவந்தவர்கள்வாழிகுகமுனிவாழிமாதவநிரைந்துவாழி- சுந்தரமிகுந்தவுண்ணுமுலைத்தாய்வாழிசோதிப்ரகாசமாகத்தோன்று மண்ணுமலைப்பரமனுர்வாழிமெய்த்துணைபூமகள்விலாசம்வாழி,யந்த ணர்கள்வாழியெழில் சிங்கபுரிவாழிமெய்யருள்பெறுவசந்தராயர்-அ ண்ணுவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத் தேவனே.

அண்ணுமலைச்சதகம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

## புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்

இயற்றிய

## திருவண்ணாமலைக்

# கார்த்திகைத்தீபவெண்பா.

### காப்பு-வெண்பா.

கீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரிமுடியின் மீதொளிருங்
கார்த்திகைத் தீபவெண்பா கட்டுரைக்கப்—பூர்த்தியுற
நம்பந்த வாரணத்தி னாதனரு ளைந்துகரச்
சம்பந்த வாரணத்தின் றுணை.

### நூல்.

கங்கை யணிதீபங் கற்பூர தீபமலை
மங்கையொரு பங்கில் வளர்தீபம்—பங்கயன்மால்
விண்பாரு நேடும்வண மேவியவண் ணாமலையிற்
பண்பாருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (க)

அன்ன மளிக்குந்தீப மண்டினரை யாதரித்துப்
பொன்னு மளிக்குந்தீபம் பொற்றீப—மன்னு
மராவணிநேர் காட்டுமெங்க ளண்ணா மலைமேற்
பராவருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (உ)

மோர்காந்த கார முறிந்தோடச் செய்தீப
மேகாந்த மாவந் திடுந்தீப—மாகாந்த
ளாங்கார்ந்த தென்றுரைக்க வண்ணா மலைமுடிமேற்
பாங்கார்ந்த கார்த்திகைத்தீ பம். (ங)

பந்துமுலைப் பாவையர்க்காம் பாங்காருங் கூடலிலே
வந்து வளையல்விற்ற மாதீபங்—கொந்து
மலர்மலியுஞ் சோண மலைத் தீபம்போற்றிப்
பலர்மலியுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ச)

இட்டவிதி சாப மிரிந்தோடப் போற்றிசைக்கு
மட்ட வசுக்கட் கருடீபஞ்—சிட்டர்
வதிதருசீர்ச் சோண மலைத்தீப மெம்முட்
பதிதருசீர்க் கார்த்திகைத்தீ பம். (ரு)

ஆதுலரா னீரென்றே யன்றொருசேய்க் காவழக்கு
மாதுலரா வந்துரைத்த வண்டீபந்—தாதுலரா
நந்தனஞ்செய் சூழுஞ்சோ ணாசலத்தி லன்பரன்பிற்
பந்தனஞ்செய் கார்த்திகைத் தீபம். (சு)

நீடுகற்பி னாளுடன்வாழ் நீலகண்டர் தம்மிடம்வந்
தோடுகவர்ந் தாண்ட வொருதீப—மாடுமயிற்
கொக்கவிசைவண்டினம்பா டோங்கருணைவெற்பின்மிசைப்
பக்கமிகுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (எ)

செங்கமல வேதா திலோர்த்தமையைப் பின்றூரத்த
வங்கவளுக் காவேட னந்தீபம்—திங்கடவழ்
சோணமலைத் தீபமிகத் தோத்திரஞ்செய் தென்றுமுயர்
சாணர்மகிழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (அ)

மண்ணிடந்துங் காணா மலரடியின் மாயவனார்
கண்ணிடந்து சாத்திக் களிதீப—மெண்ணிறந்த
கீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரித்தீபந் தென்மதுரைப்
பார்த்திபனுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூ)

எல்லா வுலகு மிசைய வருச்சுனன்கை
வில்லா லடியுண்ட மெய்த்தீப—பொல்லாக்
கலிதீர்க்குந் தீபங் கனவருணைத் தீபம்
பலியேற்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ய)

சீரார் சிறுத்தொண்டர் செல்வன் கறியுண்ணப்
பேராசை வைத்த பெருந்தீபங்—காரா

ரருணகிரித் தீபமனத் தல்லும் பகலும்
பருணிதர்பேற் கார்த்திகைத்தீ பம். (கக)

உள்ளதெனு நல்லோர்கட் குள்ளதா வில்லதெனுங்
கள்ளமனத் தோர்க்கின்பதாக் காண்டீபம்—வெள்ளமதி
மேவுசடைத் தீபம் வியன்கொளரு ணுசலத்திற்
பாவபுகழ்க் கார்த்திகைத்தீ பம். (கஉ)

தொண்டர்க்குத் தோன்றுத் துணையான தீபநல்ல
வண்டரக்கு மெட்டா வருட்டீபம்—வண்டமருந்
தோடுடைய பூம்பொழில்சூழ் சோணமலைத் தீபநன்மேம்
பாடுடைய கார்த்திகைத்தீ பம். (கங)

வென்றுளே வன்புலனை வீட்டியுணர் கும்பமுனிக்
கன்றுமணக் கோலமரு டீபஞ்—சென்றுவியன்
விண்ணளக்குஞ் சோணகிரி மேற்றீப மன்பருக்குப்
பண்ணளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (கச)

போற்றுமடி யார்க்கருளும் புண்ணியதீ பம்வினையை
மாற்றுமருந் தாகு மணித்தீபஞ்—சாற்றுமறை
யுன்னரிய சோணமலை யோங்கிவள ருந்தீபம்
பன்னரிய கார்த்திகைத்தீ பம். (கரு)

சிற்றம் பலத்திற் றிருநடனஞ்செய் தீபமன்பர்
குற்றம் பலகுணமாக் கொள்தீப—மற்றநந்
துடைத்தருளுஞ் சோணமலைத் தோன்றியதீ பஞ்சீர்
படைத்தருளுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (கசு)

கஞ்சமலர்க் கண்ணனயன் காண்பரிய தீபமெனுள்
வஞ்சமல மகற்றும் வான்றீப—நஞ்ச
மயிலுமுயர் தீபமெழி றண்ணு மலைமேற்
பயிலுமொரு கார்த்திகைத்தீ பம். (கஎ)

அன்பருளத் தேயகலா வானந்த தீபம்பே
ரின்பருளத் தோன்று மெழிற்றீபம்—வன்பருளத்
துற்றறியா தீபம்வள மோங்குமரு ணசலத்திற்
பற்றகலாக் கார்த்திகைத்தீ பம். (௧அ)

ஆலால சுந்தரரை யன்றுமணந் தடுத்து
மேலா வுவந்தாண்ட மெய்த்தீபம்—பாலாழி
யோர்புதல்வ னுக்கருளி யோங்குமரு ணைத்தீபம்
பார்புகழுங் கார்த்திகைத் தீபம். (௧௯)

வாதவூ ரன்பர் மகிழ்ப் பெருந்துறையிற்
போத மளித்த புகழ்த்தீப—மேத
மகலவருந் தீபமுய ரண்ணு மலையிற்
பகலவனேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨0)

முத்திக்கு வித்தா முளைத்தெழுந்த தீபமெழிற்
சத்திக் கொருபால் தருதீப—மெத்திக்கு
மார்த்துமிக்கு மன்புடனே யண்ணு மலைமீது
பார்த்துவக்குக் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௧)

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசைக்கும் தீபம்விந்து
நாதாந்த முங்கடந்த நற்றீபம்—வேதாந்தச்
சித்திதருந் தீபந் திருவருணைத் தீபநல்ல
பத்திதருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௨)

பாணனுக்கோர் சத்துருவாம் பாடகனைக் கூடலிலே
நாணமுற்றோ டப்பாடு நற்றீபம்—பேணி
யயனுமரி யுங்காணு வண்ணு மலையிற்
பயனுருவாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௩)

முத்திநெறி காணவென்று முன்னுமன்ப ருக்குமுன்னம்
பத்திநெறி காட்டிப் படர்தீபச்—சத்திநெறி

யோடுதவஞ் செய்யருணை யோங்கியதீ பம்பெரியோர்
பாடுமெழிற் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௪)

சத்தான தீபமுயர் சன்மார்க்க ருள்ளத்தில்
வித்தா முளைத்து மிளிர்தீப—முத்தான
மோங்கும் கரிக ளுலவுமரு ணசலத்திற்
பாங்குபெறுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௫)

இன்பந் தருதீப மேத்திப் பணிந்தோர்க
டுன்பவிரு ளோட்டுஞ் சுடர்த்தீப—மன்ப
ரவமறுக்குந் தீப மருணைவளர் தீபம்
பவமறுக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௬)

அஞ்ஞானம் போக்கி யருடீப மானந்த
மெய்ஞ்ஞானங் காட்டி மிளிர்தீப—மெய்ஞ்ஞான்றுஞ்
சித்தர்மகிழ் சோணகிரித் தீபம் பணிந்தேத்தும்
பத்தர்மகிழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௭)

நட்டம் புரிதீப நல்லடியார் தங்கள்கொடுங்
கட்டங் களையே களைதீப—மட்ட
திசைமேவு மெங்க டிருவருணைத் தீபம்
பசைமேவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௮)

நாடியடி யார்பரவு ஞானதீ பம்மறைக்கு
நேடி யரியா நெறித்தீப—நீடுந்
திருவருணைத் தீபந் தினமமரர் போற்றிப்
பருவரல்தீர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௨௯)

நாலா ரணமு நவிலரிய ஞானமெனு
மேலான போகம் விளைதீப—மாலால்
முண்டமரர் தங்களிட ரோட்டருணைத் தீபமன்பாய்
பண்டமருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௩௦)

சென்மப் பிணிதீர்க்குந் தீபமடி யார்செய்கொடுங்
கன்மவினை போக்குங் கனதீப—மன்மதனை
யங்கமிலா தாக்கியரு ளண்ணா மலைத்தீபம்
பங்கமிலாக் கார்த்திகைத்தீ பம். (ரு௧)

மாமறைக்கு மெட்டா மணித்தீப மேழைகட்குச்
சேமமளித் துக்காக்குஞ் சீர்த்தீபந்—தாமரையு
நத்துமொளிர் வண்சுனைச் சோணசைல தீபந்திசைகள்
பத்துமொளிர் கார்த்திகைத்தீ பம். (ரு௨)

கற்றைச் சடைமுனிவர் சாண்டீப மாரூரிற்
புற்றையிடங் கொண்டுறையும் பொற்றீப—மொற்றைத்
தவளவனத் தந்தனைமுன் றந்த வருணைப்
பவளவனக் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருரு)

மன்னு மிளசைநகர் மாறன் முளைவாரி
யன்னமிடைச் சேவை யருடீபம்—வன்னச்
சிகரநெடுங் கோபுரஞ்சேர் தென்னருணைத் தீபம்
பகரமிகுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருச)

நாவுக்கு வேந்து நமச்சிவா யப்பதிகப்
பாவுக்குக் கன்மிதக்கப் பண்டீபம்—வாவிக்
கயன்மேய்க் கமுகுடைக்குங் காமரரு ணைக்கோன்
பயன்மேவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருரு)

சிந்தைக் கலக்கந் தெளிவிக்குந் தீபந்தாய்
தந்தைக் கிணையாகச் சார்தீபம்—விந்தை
மதினிலவுக் காரு வளரு மருணைப்
பதிநிலவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருசு)

மன்னுயிர்கட் கோருயிரா வநதருளுந் தீபமறை
யுன்னுதற்கு மெட்டாத வோர்தீபம்—பொன்னுலகைக்

கீழாக்குஞ் சோணகிரித் தீபம் வெவ்வினையைப்
பாழாக்குங் கார்த்திகைத் தீபம். (௩எ)

மூவருக்கு ளாதி முதலான தீபமுயர்
தேவருக்குங் காண்பரிய சீர்த்தீப—மேவருவி
யாலிக்குஞ் சோணமலை யார்ந்தசெழுந் தீபமின்பம்
பாலிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௩அ)

கந்தனையு ஞானமதக் காரானை மாமுகத்தோர்
தந்தனையுஞ் சேயாத் தருதீப—மெந்தமைக்க
ணைக்கியருள் சோணமலை நோன்றீப மன்பருக்குப்
பாக்கியமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௩௯)

வேலனைநேர் பார்க்கண்டேயர் மேவுசிவ பூசைக்காக்
காலனையு தைத்த கனதீபம்—கோல
விதுமகிழுஞ் சோணகிரி வேணுவின்மேற் சூடும்
பதுமநிகர் காத்திகைத்தீ பம். (௪0)

தக்கனுக்கு மேடத் தலையளித்த தீபமென்று
நக்கனெனப் பேர்படைத்த நற்றீப—மிக்க
விருப்பதனுற் சார்ந்தார் வினைதீர்க்குஞ் சோணப்
பருப்பதஞ்சேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௪௧)

கற்றலுடன் கேட்டுணர்ந்து காதலுடன் சிந்தித்தோர்க்
குற்றதுணையா வுறுதீபஞ்—சொற்றகதிக்
கேணிநிகர் சோணகிரி யேர்முடிமே லஞ்சலெனும்
பாணிநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௪௨)

பண்ணுடனே தேவாரம் பாடுமூ வர்க்கிமவான்
பெண்ணுடனே தோன்றும் பெருந்தீபம்—விண்ணுடனே
சேரமலை வான்புவிக்காச் செல்வதுபோ லோங்கருணைப்
பாரமலைக் கார்த்திகைத்தீ பம். (௪௩)

தந்தைதிருத் தாடடிந்த சண்டே சுரருக்குச்
சிந்தைமகிழ் தீபஞ் செழுந்தீப—முந்தை
யொருமுடிவில் லாம லுயரருணை வெற்பின்
பருமுடியிற் கார்த்திகைத்தீ பம். (சச)

பஞ்சாக் கரத்தைமிகு பக்தியுட னுன்னுணர்க்கு
விஞ்சாக்க மாக மிளிர்தீப—மஞ்சார்க்கச்
சிங்கமுழை விட்டகலாத் தென்னருணை வெற்புறமோர்
பங்கதழ்வாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (சரு)

பந்தவினைப் பாசத்திற் பட்டுழலும் பாதகனேன்
மந்தமதி நீக்கும் வண்டீபஞ்—சந்ததமுங்
கொக்குமிசை நற்குயில்கள் கூவருணைத் தீபமுயர்
பக்குவர்காண் கார்த்திகைத்தீ பம். (சசு)

ஏதம் பெரிதுடையே னேத்துந்தீ பஞ்சாம்
வேதம் பெரிதும் விழைதீபங்—கேதம்
புலிக்குங்கோ னக்குமிலாப் பொன்னருணை வெற்பிற்
பலிக்குஞ்சீர்க் கார்த்திகைத்தீ பம். (சஎ)

வன்னிமதி சென்னிமிசை வைத்தருளுந் தீபமறை
பன்னி மதிக்கப் படாத்தீபங்—கன்னிமதிற்
சூரியற்கு மேலுயருஞ் சோணமலை மீதுவளர்
பாரியநற் கார்த்திகைத்தீ பம். (சஅ)

ஆர்த்துவந்தி டுங்கொடுங்க யாசுரனை யன்றொருநா
ளீர்த்துரித்துப் போர்த்த வெழிற்றீபம்—பார்த்துரைக்க
வொண்ணாத சோணகிரி யோங்கியதீ பங்கோபம்
பண்ணாத கார்த்திகைத்தீ பம். (சகூ)

பொய்வசமாம் வஞ்சமனம் போமழியா மூவர்களாற்
சைவ சமயந் தருதீபந்—தெய்வ

முனிவர்நித்த முண்மகிழ்ந்து மெய்யருணை சார்ந்தார்
பணியகற்றுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருo)

பாரருந்தி ஞேன்றுதித்தல் பண்டீபம் வாவிகரை
சீரிருந்தி யேறக் கிளர்தீப—நீரருந்திச்
சீவனஞ்செய் மாதவர்வாழ் தென்னருணைத் தீபமெம்மைப்
பாவனஞ்செய் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருக)

தாருவன மாதவர்க டாம்விடுத்த வேங்கைதனை
கூருகிரினு லுரித்துக் கொள்தீப—மேருமுக
லோங்குமலை யெட்டினுமிக் கோங்குமரு ணுசலத்திற்
பாங்குமலி கார்த்திகைத்தீ பம். (ருஉ)

நன்றுபுரி பொன்னனையா னண்ணுதிருப் பூவணத்திற்
சென்றுரச வாதமது செய்தீபங்—கன்றுகளுக்
கம்பிடிகை யாலருத்தி யாடுசுனைச் சோணமலைப்
பம்பிவளர் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருங)

மாயப் பசுவமணர் மாமதுரைக் கேவவதை
வீயச் சமர்செய் விடைத்தீப—நேயமா
னீராட் டுவனேர்க்கார் நீள்சோண வெற்பிலன்பர்
பாராட்டுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருச)

போதனந்த ரத்தவரும் போற்றுந் தீபங்கொடியேன்
கோதனந்த மும்பொறுத்துக் கொள்தீப—நாதனண்டந்
தாங்கனிகர் பண்டுபலாத் தாங்கிவளர் சோணமலைப்
பாங்கமருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருரு)

பொன்புரையுஞ் செம்மேனிப் புண்ணியதீ பஞ்சிறிய
வென்புரைமுற் றுந்தீர்த் திடுந்தீப—மன்புரைகொண்
டேத்தியமாத் தொண்டர்களுக் கென்றுமரு ணுசலத்திற்
பாத்தியபாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருசு)

பாவிகளும் வந்தேத்திடப் பார்த்துப் பணிவாரேன்
மேவிவினை தீர்த்தருளு மெய்த்தீபம்—தேவிமுலை
தீட்டுதொய்ய னேர்மயில்சேர் தென்னருணைவெற்பிலன்பர்
பாட்டுவக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருஎ)

சோமனைக் காருண்ணியமாச் சூடுந்தீ பங்கொடிய
வேமனைக்கால் கொண்டோச் செழிற்றீபந்—தாமரைக
ணெற்றிவளர் கண்போல நீளுமரு ணாசலத்திற்
பற்றிவளர் கார்த்திகைத் தீபம். (ருஅ)

கோளுங் கொலையுங் குடிகெடுப்பு மாணவமு
நீளுமவர்க் கெட்டாது நீடீப—நாளுந்
திடமிக்குஞ் சோணமலைச் சென்னிவளர் நாகப்
படமொக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (ருகூ)

தில்லையம்ப லத்திற் றிருநடனஞ் செய்தீப
மொல்லையினி லின்பமுத வுந்தீப—மெல்லை
யிலாண்டுதவஞ் செய்தவரா லேரருணை வெற்பிற்
பல்லாண்டுபெறுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (சூ0)

ஆணிப்பொன் மேருவில்லா வம்பரியாச் சேடனையே
நாணியெனக் கொண்டோர் நகைதீபம்—வேணி
விழுதிலா ரத்தவர்கண் மேவருணை வெற்பிற்
பழுதிலாக் கார்த்திகைத்தீ பம். (சூக)

மின்னார் மணியரவும் வெண்மதியு நேசிக்கப்
பொன்னார் சடைமேற் புனைதீப—நன்னாரி
பூரிக்குங் கும்பமுலை போலோங்குஞ் சோணமலைப்
[illegible]ரிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (சூஉ)

பன்னருஞ்சம் பந்தருக்குப் பத்தருநற் பல்லக்குஞ்
சின்னமுமுத் தாலளித்த சீர்த்தீபஞ்—செந்நெற்

கழனிபுடை சூழருணைக் காமர்மலை மீது
பழனிமலைக் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௩)

பாகத் துமையும் படர்சடைமேற் சானவியு
மோகத் துடன்வாழ் முதிர்—தீபமேகத்
துழனிமிக்கார் சோணமலைத் தூய்முடிமேன் ஞானப்
பழனிகர்க்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௪)

பொல்லா மலவிருட்டைப் போக்குந்தீ பம்புவன
மெல்லாந்தா மாகு மெழிற்றீபம்—வல்லாளன்
மைந்தனென வந்த மகிமையரு ணசலத்திற்
பந்தமிகுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௫)

எங்கெங்கே யன்பரிருந் தெவ்வாறு வேண்டுகினு
மங்கங்கே யவ்வா றருடீபஞ்—சிங்கக்கேட்
டஞ்சமுகட் டார்ந்துமுகி லார்க்குமரு ணசலத்திற்
பஞ்சமுகக் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௬)

எட்டுமிரண் டுந்தெரியா வேழையே மென்பாருட்
கட்டுப்பட் டோங்குங் கனதீப—மட்டிலா
மேன்மைதரு சோணகிரி மேவும்பிறைக் கொழுந்தின்
பான்மைதரு கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௭)

தங்கைதனை யேவியெழிற் கம்பா நதியிலுமை
கொங்கை வலைத்தழும்பு கொள்தீபஞ்—சங்கையிலாப்
புங்கவர்சேர் சோணகிரிப் பொற்சடையாற் றீற்பூதப்
பங்கயநேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௮)

செம்மையடி யார்பூசை செய்துவந்த காரைக்கா
லம்மைக்கா லங்காட் டருடீபம்—வெம்மை
யரிகரிக்கு மில்லா வருணையடைந் தார்நோய்
பரிகரிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௬௯)

காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் காட்சியரு ளீபமன்பர்
வேணவரந் தந்தருளு மெய்த்தீபஞ்—சோண
கிரிமுடிக்கண் மேவியொளி கேழ்புவன முற்றும்
பரிமளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௭0)

பாண்டுமகன் வில்லாற் பரிந்தடிக்கப் பாசுபத
மாண்டுமையோ டெய்தி யருளீப—நீண்டு
விசும்புருவு சோணகிரி வெந்தழலி னிட்ட
பசும்பொனிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௭௧)

பன்னற் கரியசெழும் பச்சைப் பவளமென
வன்ன மிரண்டா வளர்தீபந்—தென்னருணை
வெற்பரெனும் வெந்தழலின் வெந்திட்ட வெண்கட்டிப்
பற்பநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௭௨)

மான்மேற் புலிபோல் வருமிடரெல் லாம்போக்கி
யானமே லிவர்ந்தெனைவந் தாளீப—மேன்மை
யணிகொ ளருணசலமா மம்புயமே லுற்ற
பணிலநிகர் கார்த்திகைத்தீ பம். (௭௩)

தேடரிய தீபஞ் சிதம்பரத்தி லாலெடுத்து
நாடறியப் பேர்படைத்த நற்றீப—நீடக்
கசியார்க் குவக்காக் கனவருணை சார்ந்தார்
பசிதீர்க்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௭௪)

சாகையுடன் சாத்திரமுஞ் சாற்றரிய பல்கலையு
மாகமபு ராணமுத லாந்தீபந்—தேகப்
பிணியகல வந்தெவரும் பேசிமகிழ்ந் தேத்திப்
பணியருணை கார்த்திகைத்தீ பம். (௭௫)

துப்பற்ற வெண்ணையுமோர் தொண்டாகக் கொள்தீபந்
தப்பற்ற சேவை தருதீப—மொப்பற்ற

வட்டாங்க யோகிகள்வாழ் வார்ந்தவரு ணாசலத்திற்
பட்டாங்காங் கார்த்திகைத்தீ பம். (எசு)

தூர்த்தவடி வாய்வந்து தோரா வியற்பகையார்
சீர்த்தவில் லாளேக்கொண்டு செல்தீபங்—தீர்த்த
நலனுகுஞ் சோணமலை நாடுனர்க்குக் கிட்டும்
பலனுகுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (எஎ)

கொக்கிறகும் வெள்ளெருக்குங் கோணுக லாமதியு
மக்கு மணியு மணிதீப—மிக்க
வரிசைநிற்ற சோணகிரி வாழ்த்துநர்க்கு வேண்டும்
பரிசளிக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (எஅ)

இக்கடன்ஞா லத்தி லிறப்புப் பிறப்பென்னுந்
துக்கமுறு வோற்கருளுந் தூய்தீப—மிக்க
திருமணிசேர் சோணமலைச் செம்மலரீன் முத்தின்
பருமணிநேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (எகூ)

மான்மீ னிகர்த்தவிழி மாதரார் மையலுற்ற
நான்மீளக் காண்பார்க்கு நற்றீபம்—வான்மீ
னுதிர்ந்ததென வேய்முத் தொளிர்சோண வெற்பிற்
பதிந்ததிருக் கார்த்திகைத்தீ பம். (அ0)

தீங்கினில்வீ ழாதடியார் சீராரு முத்தியெனும்
பாங்கினிலே செல்லப் பகர்தீப—மூங்கின்மதி
சத்திரமேந் துங்காம்பாத் தானேங்குஞ் சோணவெற்பிற்
பத்திரமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (அக)

பந்தத் தொடக்கைப் பரிகரிக்குந் தீபநிதம்
வந்தடியே னுள்ளம் வதிதீப—மிந்தத்
தரணிபணி சோணு சலமுடியி னல்ல
பரணிவரு கார்த்திகைத்தீ பம். (அ௨)

கானகவே டன்றனலிற் காய்ச்சியெடுத் துண்டீந்த
ஊனக மகிழ்ந்தினிதென் றுண்டீப—மான
சராசரமும்போற்றுந் தனியருணை வெற்பிற்
பராபரமாங் கார்த்திகைத்தீ பம். (அங)

காசிமன்னன் றன்னைக் கவியாக்கிப் பின்பவன்சீர்
மாசிலுரு வந்தந்த வண்டீபங்—காசினிமீ
தூற்றுதவம் போலாங் கருணைவள ரன்பர்வினை
பாற்றுமெழிற் கார்த்திகைத்தீ பம். (அச)

கல்லா லடியிற் கரங்காட்டி நால்வருக்குஞ்
சொல்லா துணர்த்துஞ் சுபதீபங்—கொல்லா
விரதமொடு தென்னருணை மேவினருள் ளத்திற்
பரதமிடுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (அரு)

மெச்சிநக ராசமகள் வேண்டுநல்ல கம்பனெனக்
கச்சிநகர் வாழுங் கனதீபங்—கொச்சையெயின்
மாமகளிர் வண்டன் மகிழருணை தன்னிலன்பர்
பாமருவுங் கார்த்திகைத்தீ பம். (அசு)

ஆனஞ் சாடுந்தீப மன்பர் பிறப்பிறப்பா
மூனஞ் சாடுந்தீப மொண்டீபம்—வானஞ்
செவித்திர வெல்லும்போற்றிச் சேரருணை வெற்பிற்
பவித்திரமாங் காத்திகைத் தீபம். (அஎ)

கேட்டவர மெல்லாங் கேடுபடா மற்கொடுத்தே
நாட்டமுட னண்டருளு நற்றீபம்—வாட்டமிலாப்
புள்ளிசேர் மான்கள் பொலியருணை கண்டுகடற்
பள்ளிதாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (அஅ)

மானுய கண்ணியுடன் மால்விடைமேல் வேய்ங்குழல்கேட்
டானுயர் முன்வந்—தருடீபம்—வானோர்

தருவதினி னுஞ்சிறந்த தாருவளர் சோணப்
பருவதம்வாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (அகூ)

ஏறி வருந்தீப மேத்துமவர் வல்வினையை
நூறி வருந்தீப நோன்றீபஞ்—சீறிவரு
மஞ்சிபமா வுற்றறிகாண் மாவருணை வெற்பினிலின்
பஞ்சிறந்த கார்த்திகைத்தீ பம். (கூ0)

பாம்பணியுந் தீபம் பத்திநெ றிசேரடியார்
தாம்பணியுந் தீபந் தனித்தீப—மாம்பல்
விகசிக்கும் வாவி மிளிரருணை வாழ்கற்
பகமொக்குங் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூக)

நண்களிக்குந் தீப நவிலருமுண் ணமுலையா
மிண்களிக்குந் தீபம் விழைதீபம்—வன்களிறு
தண்ணருவி பெட்டையுடன் றூடுஞ் சோணவெற்பிற்
பண்ணவர்தேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூஉ)

மங்களஞ்சேர் தீபமொரு மாசடையா மாசடையிற்
றிங்களஞ்சேர் தீபந் திருத்தீபம்—வேங்களுஞ்சேர்
மாலுமிரு வர்க்கரிதா மன்னருணை வெற்பிடைவிண்
பாலுயருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூந)

பாதார விந்தம் பரவுந் தொழும்பருக்கோ
ராதார மாகி யருடீபம்—போதாருங்
கொங்கிலங்குஞ் சோலை குலவருணை வெற்பினுமென்
பங்கினும்வாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூச)

சங்கரிக்கோர் பங்குந் தகையுடனே மற்றையொரு
பங்கரிக்கு மாகம் பகிர்தீபம்—வெங்கரித்தோல்
போத்ததெனை மங்குல் பொலியருணை வெற்பிலன்பர்
பார்த்தருள்சேர் கார்த்திகைத்தீ பம். (கூரு)

ஆணிப்பொன் னம்பலத்தி லாடுந்தீபம் பொல்லா
மாணிக்க தீபமகி மைத்தீபம்—வேணிக்க
ணீராருந் தீபமெழி னீடுமரு ணாசலத்திற்
பாராருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௯௬)

அந்தவச்சி ராங்கதனை யச்சுவத்தின் கீழ்வருத்திப்
பிந்ததவ னேத்தவருள் பெய்தீபம்—வந்தார்க்
குதவிசெய்வோ மென்றருணை யுற்றடியார் வேண்டும்
பதவிதருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௯௭)

பண்டுபுள காசுரனைப் பாவந் தவிர்த்தாண்டு
கொண்டுவகை கூர்த்த குணதீபந்—தொண்டு
கரவிலா மற்செய்வார் காணருணை வெற்பிற்
பரவிவாழ் கார்த்திகைத்தீ பம். (௯௮)

சிந்தா மணிகாம தேனு பதுமநிதி
யுந்தாழ்ந் தவர்க்கருள்செ யுந்தீப—நந்தா
வியப்புள்ள சோணமலை மேற்றிய நல்ல
பயப்புள்ள கார்த்திகைத் தீபம். (௯௯)

புத்திதருந் தீபநல்ல புத்திரசம் பத்துமுதல்
சித்திதருந் தீபஞ்—சிவதீபஞ்—சத்திக்
குயிராகுஞ் சோணமலை யோங்கிவளர் ஞானப்
பயிராருங் கார்த்திகைத்தீ பம். (௧00)

வாழி.

வான்வாழி மண்வாழி மன்னவனும் வாழியுய
ரான்வாழி மெய்ம்மையடி யார்வாழி—மேன்மேலுஞ்
சோபனவண் ணாமலையுந் தூயதிருக் கார்த்திகைநற்
றீபமும் வாழி சிறந்து.

கார்த்திகைத்தீபவெண்பா-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

# புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்

இயற்றிய

# சோணாசலவெண்பா.

## காப்பு.

வாணாளை வீணாளா வையகத்திற் போக்காமற்
சோணா சலவெண்பாச் சொல்லுதற்கு—நாணாரு
மிங்கழுநீ ராணைநினை யேக்கமறக் காக்குமுக்கட்
செங்கழுநீ ராணைநினை தேர்ந்து.

## நூல்.

ஓங்காரபீடத் துறையும் பிரா நின்னைப்
பாங்காரக் காணப் பணித்திடா—யாங்கார
வெம்பிரமா நற்றிருமான் மெய்யதுமா றித்தொடர்மா
சம்பிரமா சோணா சலா. (க)

கங்கைச் சடையுங் கருணைத் திருமுகமு
மங்கை மழுமானு மரைக்கசைத்த—பொங்கரவுஞ்
செந்தாளு மெந்நாளுஞ் சேவிக்க மேன்மேலுந்
தந்தாளுஞ் சோணா சலா. (உ)

எற்றைநாண் மாதுமையோ டென்முன் வருவாயோ
வற்றைநா ணல்லநா ளானநாண்—மற்றைநாள்
கன்மநாள் வீணாள் கரிநா ளிருட்டுநாள்
சன்மநாள் சோணா சலா. (ங)

தீவாய்ப் படநாகந் தீண்டினாலுந் துயர்கூர்ந்
தாவாவென் றேங்கி யழுங்காம—னாவால்
விடாதரா வென்பார்க்கு வெய்யவிட முண்டோ
சடாதரா சோணா சலா. (ச)

கோயில்வலஞ் செய்யேன் கும்பிடே னின்றுருகேன்
வாயிலெழுத் தஞ்சும் வழுத்துகிலே—ஞயிற்
கடையாளாப் பேய்போற் கவல்கின்றேன் கங்கைச்
சடையாளா சோண சலா. (ரு)

மாதேவா சங்கரா மைக்கண்டா முக்கண்ணு
கோதேது மில்லாக் குணகரா—பூதேசா
வோம்பவா வோம்பவா வுள்ளவா வுள்ளவா
சாம்பவா சோண சலா. (சு)

மெய்ந்நூலை விட்டுவிட்டு வேறுவே றுள்ளபல
பொய்ந்நூலைக் கற்றுப் புலம்புகின்ற—ரென்னோர்க்கும்
பொல்லாவா தைக்குளிர்க்குப் போர்வையுயர் கம்பளமா
சல்லாவா சோண சலா. (எ)

பிறையிட்ட பொற்சடையெம் பெம்மானே நின்று
ணிறையிட்ட வன்பா னினைந்து—முறையிட்டுங்
கேளாது போலிருந்தாற் கெட்டேனி னிக்கணமுந்
தாளாது சோண சலா. (அ)

வேதாகமந் தெரிந்த மேலோ ருடன்கலந்து
மாதாகமான் புனற்காண் மாண்பினுளப்—போதாகச்
சத்துவா னந்த சகசநிட்டை தந்தருளாய்
தத்துவா சோண சலா. (கூ)

மண்ணேறு பல்வகையா மம்பதைக ளத்தனையுங்
கண்ணேறு நீங்கிக் களிப்பதற்கோ—புண்ணேறு
சிந்தனையே னென்னையுமோர் சீவனென விவ்வுலகிற்
றந்தனையே சோண சலா. (கo)

தண்டா மரையிலைமேற் றண்ணீரா வென்றனுள
மண்டாத் துயரா லலைகின்ற—கண்டாய்

சிலையெழுத்தா வோர்மொழியுஞ் செப்பகிலா யீதென்
தலையெழுத்தா சோண சலா. (கக)

பேயுடனே நட்டம் பிரியமுடன் செய்பவனிச்
சேயுடனே சேராதென் செப்புவா—யாயுலக
மாமகண்டா வேதண்டா வண்டரண்டா வாலமுண்ட
சாமகண்டா சோண சலா. (க௨)

மாயாம லம்புணர்ந்து மாதவமாஞ் சைவநெறித்
தோயாம லம்புவியிற் சோர்கின்றேன்—றுயாகி
வேண்டவா வின்படியே மெய்ஞ்ஞானப் பால் கொடுப்பாய்
தாண்டவா சோண சலா. (கங)

துன்பக் கடல்வீழ்ந்த தொண்டனேன் றன்னைநீ
யின்பக் கடலாட்ட வெண்ணிறு—லன்பர்
கடுப்பாரோ வைவாரோ கம்மியிவ னென்று
தடுப்பாரோ சோண சலா. (கச)

தெய்வமுண்டென்றோர்வேளை தெய்வமின்றென்றோர்வேளை
மைவளருந் துட்டமன மிருந்தா—லுய்வதெவன்
ஈசனனென் றுனார்ந் தீண்டவா வாண்டாணீ
தாசனன சோண சலா. (கரு)

எத்தனைதான் கற்றென்ன வெத்தனைதான் கேட்டென்ன
வத்தனையு மற்றோர்க் கறைந்தென்ன—சித்தந்
தராசனார்க் கல்லாலுண் டுளுண்டோ மேருச்
சராசன சோண சலா. (கசு)

அன்புவளர் தொண்டருள மாலயமா வெப்பொழுதுந்
தென்புவளர் தேவியுடன் சேர்ந்துவளர்—நின்புகழைப்
பாடுவேன் பந்தவினைப் பாசத்தை வேரறவே
சாடுவேன் சோண சலா. (கஎ)

கருநிறத்த காகங் கனகமலை சார்ந்தாற்
றிருநிறத்த வாகுஞ் செயல்போ—லிருநிறத்த
வாகாரநா னுனைச்சார்ந் தன்பணுவேன் கருணு
சாகரா சோணு சலா. (௧௮)

வன்பா தகஞ்செய்யும் வஞ்சர்தமைச் சேராம
னின்பா தகஞ்ச நினைந்துவா—முன்பா
நிதானந்தா மந்தாகினிக் குவந்தா யெந்தாய்
சதானந்தா சோணு சலா. (௧௯)

மான்செய்த கண்ணியொடும் வாலவடி வேலனொடும்
வான்செய்த காட்சி வழங்கென்றால்—யான்செய்த
கன்மமா வந்துமுகங் காட்டகிலா யீதுனக்குத்
தன்மமா சோணு சலா. (௨௦)

வெய்யபிறப் பீனுமுயர் வித்தாகு மாசையென
வுய்யநல்லோர் சொற்றநெறி யோராமன்—மையலிலே
யாழ்கின்றே னின்சீரரு ளெள்ளவு மின்றித்
தாழ்கின்றேன் சோணு சலா. (௨௧)

முற்று விளஞ்சேய்க்கு மூண்டநோய்க் காமருந்து
பெற்று ளருந்துகின்ற பெற்றிபோற்—சிற்றம்
பலத்துவந்த மன்பதைக் காப்பார நடஞ்செய்தித்
தலத்துவந்த சோணு சலா. (௨௨)

ஆட்டுகின்று யாடுகின்று யாடலையுங் காண்கின்றுய்
கூட்டுகின்றுய் கூடுகின்றுய் கொள்கைபல—நாட்டுகின்றுய்
ஞாலமெலா மிவ்வகையே நானறியே னின்னுடைய
சாலமெலாஞ் சோணு சலா. (௨௩)

என்னைப்போ லேழையிலை யெவ்வெவ் வுலகத்து
நின்னைப்போல் வள்ளலிலை நிச்சயமே—பின்னையே

யென்றெழியிலே யாசித்த லில்லையென தீவதுநின்
றன்றெழிலே சோண சலா. (உச)

நறும்பூ வுடன்சேர்ந்த நாருமண மெய்து
மிறும்பூ தன்றைய வெளியேன்—பெறும்பே
றதுவே தானக வடியருடன் சேர்வேன்
சதுவேதா சோண சலா. (உரு)

பத்தருக்குஞ்சித்தருக்கும் பண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கு
முத்தருக்கு மற்றவர்க்கு மூவரெனுங்—கத்தருக்கு
நற்றுரையாய் வாழ்கின்றய் நாயேற்கு நாயகனர்
சற்றுரையாய் சோண சலா. (உசு)

வணங்காத் தலையும் வழுத்தாத நாவு
மிணங்கா மனமு மெனக்கே—யணங்கா
மிகுதியா வின்னம் விளம்புவதே னங்தோ
தகுதியா சோண சலா. (உஎ)

என்னேநீ ராடப்போ மெண்ணமறந் தொருவன்
பின்னேசே ருகின்ற பெற்றிபோற்—கொன்னேவெங்
கன்மத்தைச் செய்து கழிக்கின்றே னல்லநர
சன்மத்தைச் சோண சலா. (உஅ)

அண்ண மலையென்று மண்டமெலாம் பெற்றெடுத்த
வுண்ண முலையென்று முள்ளத்தே—யெண்ணாத
நாளில்லை நாயேற்கு ஊற்றுள லாதடையுந்
தாளில்லை சோண சலா. (உகூ)

இலவுதனைக் காத்தே யிருக்குங் கிளிபோற்
குலவுகுடும் பத்தையே கோரி—விலகிலேன்
மாதுரியா னந்தசுகம் வாய்க்குமோ வேழைக்குச்
சாதுரியா சோண சலா. (௩0)

நாட்டைவிட்டுக் காட்டையுற்று நற்கனிதே ரோர்சிறுவன்
வேட்டையிற்றப் புங்கொடிய வேங்கைகண்டு—கோட்டை
யரண்புகுந்தே யுய்ந்ததென யானுய்ய நின்பூஞ்
சரண்புகுந்தேன் சோண சலா. (கூக)

வானே முதலட்ட மாமூர்த்தி யாவிளங்குங்
கோனே நினதுபதங் கூடாமல்—யானே
தனித்தேனோ விங்குத் தளரலிதற் கென்றே
சனித்தேனோ சோண சலா. (கூ௨)

தேவாரந் தன்னைச் சிரத்தையா நாயடியே
னுவாரப் பாடி நயந்துவிழிக்—கோவாரக்
கன்னிகரு முள்ளங் களித்துருகும் வாழ்வருளாய்
தன்னிகருஞ் சோண சலா. (கூகூ)

ஞாயிறுதிங்க ணயனஞ் செவ்வா யுமைமெய்
மேயபுத னின்மெய் வியாழமுறை—வாய
தனியாமோர் வெற்பு தழைவெள்ளி யெற்குச்
சனியாமோ சோண சலா. (கூச)

பெண்ணுசை யாதியாப் பேசுகின்ற மூவாசை
யெண்ணுசை வையகத்தி லேற்காதோ—அண்ண
மலையானே கொண்டவர்யார் மற்றுசை தம்மிற்
றலையானே சோண சலா. (கூரு)

ஓர்தனிரு தாண்முமல மோவுறவே நாற்கரணஞ்
சேர்தரவஞ் சக்கரமுஞ் சிந்தித்தா—ருர்பொழுது
மேழுவே தத்திசையி னேத்தருளெட் டங்கமுறத்
தாழுவேன் சோண சலா. (கூசு)

காலத்தே சென்றுசிவ கங்கையிலே நீராடிப்
பாலத்தே நீற்றைப் பரிந்தணிந்து—மூலமா

மந்திரமே யோதிநினை மன்னிவலஞ் செய்வதுய்யுந்
தந்திரமே சோண சலா. (கூஎ)
நின்னைச் சதமா நினைக்குஞ் சிறியேற்கும்
பின்னை வறுமைப் பிணியுண்டோ—பொன்னைச்
சதாசிவா வென்றழைக்குந் தோகை புணர்சாம்ப
சதாசிவா சோண சலா. (கூஅ)
உடல்பொரு ளோடாவி யுனக்கே யளித்தேன்
கடலுல கங்காண வெனைக்காவா—தடலுடனே
யிங்கடத்தை நீபுரிந்தா லேவர்பாற் கூறுவனென்
சங்கடத்தைச் சோண சலா. (கூகூ)
தன்னிகரில் சோண சயிலனே யென்றன்பாச்
சொன்னிகழ் பாமாலையன்று சூட்டினருக்—கிந்நிலத்தின்
முன்மானன் றெட்டறிய முண்டகத்தா ளன்றியுண்டோ
சன்மானஞ் சோண சலா. (சo)
வாக்கின் வருகவென்றால் வாய்நோமே தாழ்ந்தோனைத்
தூக்கின் மலர்க்கை துவளுமோ—நோக்கின்
வலிக்குமோ நின்கடைக்கண் வள்ளலுக்கு முள்ளஞ்
சலிக்குமோ சோண சலா. (சக)
நன்னெஞ் சுடனுன்ற னுண்மலர்த் தாள்பூசியே
னென்னெஞ் சுகல்லா யிருப்பதா—னின்னெஞ்சுங்
கல்லாபார் மேலென்னைக் காவாதென் காரணமோ
சல்லாபா சோண சலா. (சஉ)
தஞ்சமென நின்கமலத் தாளடைந்து நானிருக்க
வஞ்சநம னென்பால் வருவானோ—நஞ்சமிக்க
பொங்கரா வேணிப் புனிதமார்க் கண்டனையாள்
சங்கரா சோண சலா. (சங)

கரங்குவித்து மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீ ருதிர்த்துச்
சிரங்குனித்துத் தெண்டனிட்டுத் தேம்பி—யிரங்குனர்க்கு
வந்திடுவாய் கேட்டவரந் தருவாய் நாயேற்கென்
தந்திடுவாய் சோண சலா. (௪௪)

ஒருவ னொருத்தியுட னேகைபெறக் கூடும்
பருவம் பனித்துளிபோற் பாய்ந்து—கருவுற்
றுருவஞ்சார்ந் துற்பவித் திங்கோடி யுழலாதாள்
சருவஞ்சா சோண சலா. (௪௫)

வன்பிறவி நோய்க்கு மருந்தா விருந்தடியார்
துன்பிறவி ழிக்குநினைச் சூழ்ந்தவருக்—கென்பிறசீர்
சிற்பரா வம்பலத்திற் றெய்வநடஞ் செய்தருளுந்
தற்பரா சோண சலா. (௪௬)

ஓருரென் றில்லாம லோடெடுத்துப் பிச்சைக்கா
வூருராச் சுற்றியுழல் கின்றாய்—பேரூரி
லேற்றுவா யென்றுன்னை யெப்படியா னம்புவது
சாற்றுவாய் சோண சலா. (௪௭)

அன்பார வுன்ற னடிக்கமலம் பூசித்த
லென்பார மென்னை யிரட்சித்த—லுன்பாரங்
காரண தீதா கருணாகரா மழுமான்
தாரண சோண சலா. (௪௮)

பந்தக்கா லென்னப் பருத்தவுடல் சுமப்பே
னந்தக்கா லன்வெகுண்டெ ணுவிகொள—வந்தக்கா
லஞ்சலிப்பே னீவந் தருளாயே லென்செய்வேன்
சஞ்சலிப்பேன் சோண சலா. (௪௯)

ஒருமணத்தை நீக்கி யுயர்நாவ லூரர்க்
கிருமணத்தைச் செய்தாண்ட தென்னீ—வருமணத்தோ

மாட்சியோ வென்பாரேல் மங்கையுமை கங்கையிவர்
சாட்சியோ சோண சலா. (௩௰)

ஞாதுரு மெய்ஞ்ஞான நவிலரிய நேயமென
வோதுறுமம் முப்பொருளினுண்மைதனைப்—பேதுறுவேன்
றேர்வேனோ தேர்ந்துன் றிருவாளர் தஞ்சபையிற்
சார்வேனோ சோண சலா. (௩௧)

ஞாலமிட லோடருந்து நாரணனே யாதியரிக்
காலமிடர் தீர்த்தெம்மைக் காத்தியென—வோலமிட
நஞ்சுமுண்டா வுன்னைவிட நாயேற் குலகிலொரு
தஞ்சமுண்டா சோண சலா. (௩௨)

அபய கரமு மருள்சேர் முகமு
முபய பதமு முமையா—ளிபமுகன்சேய்
நண்ணவா மால்விடைமே னயேன் சரணுனக்கே
தண்ணவா சோண சலா. (௩௩)

அன்பே திரியா வருளே நெய்யாகமிக
நன்போகமகலா நானுளு—முன்பேமெய்ஞ்
ஞானமாந் தீபமிட்டு நண்பொடுவாழ் வாழ்வருள்சீர்ந்
தானமாஞ் சோண சலா. (௩௪)

மணமென்று கூறியதோர் வாயாலே மற்றும்
பிணமென்று கூறுகின்றார் பின்புங்—குணமென்ற
வெம்மதி யேனுனு மெய்யினைமெய் யென்றணுவுஞ்
சம்மதியேன் சோண சலா. (௩௫)

மாசகன்ற வாதவூர் வள்ளல் வழங்குமணி
வாசகமே மாமறைக்கு மாண்பென்றே—பேசுவே
னங்கையா னியெழுது மன்பே பெருஞ்சான்றாஞ்
சங்கையா சோண சலா. (௩௬)

இரந்தும் பரிந்தே யிடுவென்னு நீதி
கரந்துவிடா திருக்கக் கச்சூர்ப்—பொருந்தி
யுணவா தரித்துநம்பி யுண்ண வளித்தாய்சீர்
தணவாத சோணு சலா. (ருஎ)

பாலையளித் தாய்காழிப் பாலனு ரின்புறவே
சூலையளித் தாயப்பர் துன்புறவே—யேலவிவை
நன்மையோ வாயுண்முறை காமத்திஞல் விளைந்த
தன்மையோ சோணு சலா. (ருஅ)

கற்பனையெ லாங்கடந்த காரணு தீதசுக
தற்பரனே நின்ருள் சரண்புகுந்தே—னற்பனெனக்
கொள்ளாதே குற்றங் குறியாதே யன்னியமாத்
தள்ளாதே சோணு சலா. (ருகூ)

பூசேன் விபூதிதனைப் பூணேன் சிவமணியைப்
பேசேன் பஞ்சாக்கரத்தைப் பேதமையை—வீசேன்
வலவனே போற்றிரிவேன் வாழ்வேனே வேணிச்
சலவனே சோணு சலா. (சுO)

அளவை கடந்த வருளொளியே நின்பே
ருளவை யணுவு முணரேன்—களவகன்ருேர்
தந்நிதியே மெஞ்ஞான தாண்டவா வானந்த
சந்நிதியே சோணு சலா. (சுக)

தொண்டர்களு மாதவருந் தூயசிவ காமியுநல்
லண்டர்களுங் காணமன்று ளாடுகின்ருய்—பன்டிருவர்
காணுமே யென்று கருதுங் கமலப்பூந்
தாணுமே சோணு சலா. (சுஉ)

ஆணிலே பெண்ணிலே யல்லா வுயிர்களிலே
வீணிலே யென்போல் விழைபவர்யார்—வேணி

வியாளனே பொல்லா வினையேனைக் காப்பாய்
தயாளனே சோண சலா. (௬௩)

தொல்லை வறுமையினாற் சோர்ந்தாலு மென்மேனி
யில்லையெ னும் லோபிகளை யாசியேன்—றில்லையிலே
வேம்பசிவா தைக்கழுஞ்சேய் வேண்டும்பா லாழிதந்த
சாம்பசிவா சோண சலா. (௬௪)

கருணைபுரிந் தென்னைநீ காத்தியே லென்னை
பருணை யடைந்ததுண்டோ வன்பாத்—தருணமல
ரிண்டையுண்டோ தொண்டுண்டோ வெண்ணுண் டென்ற
ன்பர்செய்யுஞ், சண்டை யுண்டோ சோண சலா. (௬௫)

திட்டுண்டு வெண்ணெய்த் திருடியுண்டு மாதராற்
கட்டுண் டடியுண்டான் கண்ணனே—பிட்டுண்டு
வாழ்வெவர்க்கு நல்கவே மாறனடி யுண்டாய்நீ
தாழ்வெவர்க்குச் சோண சலா. (௬௬)

தாயுமிலை தந்தையிலை தான்றனிய னையநீ
சேயுமிலை சேய்களுக்குத் தேர்ந்திதனை—யாயுங்கால்
வர்க்கமிலை முன்பின் மரபிலைநீ வத்துவென்னத்
தர்க்கமிலை சோண சலா. (௬௭)

நண்ணியவெற் போவெள்ளி நற்சிலையும் பொற்சிலையாம்
புண்ணியமா தேவியன்ன பூரணியே—யுண்மையிவை
நம்புமே னன்றுபத்தூர் நாடியிரந் துண்டகதை
சம்புவே சோண சலா. (௬௮)

விளைவான் மலிந்திடு நெல்வேலி யுனக்குண்டவ்
விளையான் குடிமாற னின்பா—முளையதனை
வாரிவருங் காலை மறுக்காயோ மாய்விடைமேற்
சாரிவருஞ் சோண சலா. (௬௯)

அண்ண மலையாண யுப்பனீ தாயுமையு
முண்ண முலையாள ளுண்மைசொல—வொண்ணதா
மிக்கதோ நல்லோர் வியந்துதுதி செய்யத்
தக்கதோ சோண சலா. (எ0)

சூதாடப் பொய்பேசத் தூயோரை நிந்திக்க
வாதாட வஞ்சிக்க வல்லவன்யான்—வேதாவின்
ரூதகமோ நின்றடு திக்கறியே னென்னுடைய
சாதகமோ சோண சலா. (எக)

குகைநமசி வாயர் குருநமசிவாயர்
தகையுறு வெண்பா மாலைசாத்திப்—புகழடைந்தா
ரேத்துகின்றே னுள்ளபடி யில்லையவர் போலச்
சாத்துகின்றேன் சோண சலா. (எஉ)

நந்தவ னம்புக்கு நறுமா மலரெடுத்துச்
சுந்தரப்பன் மாலைதொடுத் தணிந்தே—யெந்தை
யருணேசா வென்பாரை யாபத்திற் காக்குந்
தருணேசா சோண சலா. (எந)

முயலகன்மேல் வைக்கா முளரித் தாளிந்த
மயலகன்மேல் வைத்து மகிழ்வா—வியல்சேர்
பரதமே செய்க பலனுனக்கு முண்டு
சரதமே சோண சலா. (எச)

பூவடிவம் வெற்பரையன் புத்திரிக்குத் தீண்டரிய
தீவடிவ நின்றனக்கேற் சேர்க்கச்சி—மாவடிக்கீழ்த்
தந்தேகம் வாடாமற் றன்வளைத்தா ணீயிளைத்தாய்
சந்தேகஞ் சோண சலா. (எரு)

நன்மார்க்க நன்மார்க்க நண்ணுஞ் சரியையுறு
முன்மார்க்க மேனு முயலாத—வென்மார்க்கந்

துன்மார்க்க மாதலினுற் சூழ்வதெங்கே மேலான
சன்மார்க்கஞ் சோண சலா. (எகூ)

பல்லாயிரந் தரமாப் பாலன் குறையெல்லாஞ்
சொல்லா திருக்கவிலை சொல்லியுமென்—பொல்லாத
புத்தியின் ரூடத்தாற் பொருத்தமின்ரே வாண்டருளச்
சத்தியின்ரே சோண சலா. (எஎ)

ஆடரங்கா வன்பர்மன மானந்தக் கூத்துகந்தாய்
கோடரங்கா ணென்றன் கொடியமன—நீடரங்க
மண்டிப்பாய் வேக மடங்கவெங்கு மோடுவதைத்
தண்டிப்பாய் சோண சலா. (எஅ)

மழைகுளிர் வெங்காற் றுருமுவல் லிடிதீவெய்யில்
குழைபசிநோய் கள்ளர் கொடுங்கோல்—விழைகூற்ருற்
றீங்குவா ராதுவலஞ் செய்வாரை நீயிருந்து
தாங்குவாய் சோண சலா. (எகூ)

பூமாலை கையும் புனன்மாலை நேத்திரமும்
பாமாலை நாவும் பரிந்தணியுந்—தாமே
நெடுமாலைத் தேடவைத்த நீயெனைச் சேர்பார்கூய்த்
தடுமாலைச் சோண சலா. (அ0)

முற்காசி மன்னன் முகத்தைக் குரங்காக்கிப்
பிற்காசி தந்தவருள் பெய்தனையே—யெற்காசி
யப்படியேன் றண்டித் தருள்புரியா யங்தோயான்
றப்படியேன் சோண சலா. (அக)

தென்பாகத் தேவியுடன் சேர்ந்துசிறுத் தொண்டரிட்ட
வன்பாங் கறியை யருந்தற்கே—யின்பாப்போய்ச்
சீராளா வென்றழையுஞ் சேயையெனத் தத்தளித்த
தாராளா சோண சலா. (அஉ)

ஆக்குவாய் காப்பாய் யழிப்பாய் மறைப்பாய்பின்
னேக்குவா யாவு நொடிப்போதே—தாக்கு
மிமியேற்கு நேரந்தா னெத்தனையோ கற்பந்
தமியேற்குச் சோண சலா. (அங)

தாயிலாச் சேய்போற் றவிக்கின்றே னென்றுரைத்தா
லாயிலா னென் றறைவையென—வாயிலா
வூமனே யொத்தியா னென்றுமுரை யேனிதழித்
தாமனே சோண சலா. (அச)

அனங்கா ணஞ்சுண்டா னம்மை வினையாற்
புனையுடம்பும் பாதியாய்ப் போனன்—றினமுந்தா
னேமாந்த மானிடனென் றெள்ளாம லேத்துவதென்
றூமாந்தர் சோண சலா. (அரு)

சங்கரியத் தங்கொளலாற் சக்கரமான் மன்னுதலால்
வெங்கரி பயந்தவணன் மேவலா—லிங்கரிது
நிற்குருவே யென்னுருவ நீமுழுதுங் கொண்டுறைவாய்
சற்குருவே சோண சலா. (அசு)

மோன முடிவே மொழியவரு மானந்த
ஞானவடிவே நின்னல முழுதுங்—தீன
ளியம்புமே னெவ்வா றினியவருள் செய்யாய்
சயம்புவே சோண சலா. (அஎ)

முத்தே மணியே முழுவயிரப் பொற்றூணே
சித்தே யெமதுகுல தெய்வமே—சுத்தகுண
மேருவே நற்கருணை மேகமே வந்தடைந்தேன்
றூருவே சோண சலா. (அஅ)

சோதிக் கலாமா தொழும்பனேன் றன்னைமிக்க
வாதிக் கலாமா மணியரவம்—பாதிக்

காலாமதிகஞ் சேரவைத்த காரணநின் ரூட்குச்
சாலமதிகஞ் சோணு சலா. (அசு)

அண்டரண்ட கோடி யருளா லளித்தடிமை
கொண்டாண்ட சோதிக் குருமணிநீ—கண்டாய்
சுமுகனே யாகவெனைத் தொண்டுகொள் வாயன்பர்
சமுகனே சோணு சலா. (கூ0)

திருவல கிட்டுத் திருமெழுக்கு மிட்டு
மருவுதிருக் கோலமிட்டு வாழ்த்திப்—பெருகுதளி
கம்பத்தே கத்துடனே கைகூப்பிச் சூழ்வதுநற்
சம்பத்தே சோணு சலா. (கூக)

உருவா யருவா யுருவருவாய் நின்ற
வொருவா வுபதேச மோதக்—குருவாய்
வரவேண்டு முன்றன் மலர்ச்சரணத் தன்பு
தரவேண்டுஞ் சோணு சலா. (கூஉ)

ஆரூரு மம்பலமு மானந்த கானமெனும்
பேரூருங் கட்டமெனப் பேணுகிலேன்—சீரூர
நித்தியமே நின்னூர் நினைக்கின்றேன் முத்திபெறச்
சத்தியமே சோணு சலா. (கூடு)

பாரறியா விண்ணரியா பாதாளந் தானறியா
யாரருன்றறிவர் னருஞ்சீர்த்தி—யோரணுவும்
யானறியாத் தன்மையதே யெம்பெருமா னின்னமுநீ
தானறியாய் சோணு சலா. (கூச)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநாட்காட்சிபெறக்காட்டுகின்ற
சீர்த்திவளர் மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை—யேத்தி
மதுரநேயத் தமிழால் வாழ்த்த வரந்தாராய்
சதுரனே சோணு சலா. (கூரு)

வானே முதலட்ட மாமூர்த்தியா யமர்ந்தா
யேனே வுலகுய்ய வெண்ணியோ—வானே
றதிபதியே ஞான வருணிதியே சீலச்
சதிபதியே சோண சலா. (௯௫)

சம்புவே யென்றுனது தாணினைக்க வொட்டாம
லைம்புலத்தார் கூடி யலைக்கின்ற—வெம்பிறவி
வெந்தோட நீங்கு விபவமருள் வாய்மிகவுஞ்
சந்தோடஞ் சோண சலா. (௯௭)

சோதனை செய்யாதே சுயவடிவா வந்தென்னை
யாதரிப்பாய் காட்டி லருச்சுனனின்—பாதமலர்
நாடினுன் வேடவனு நண்ணினுய் வில்லாலே
சாடினுன் சோண சலா. (௯அ)

வெள்ளையா வின்னும் விளம்புதென் மென்கனிதேர்
கிள்ளைமொழி போலிதனை கேட்டருள்க—பிள்ளைநான்
மாதாநீதொண்டனுன் வன்பதிநீ யேழைநான்
தாதாநீ சோண சலா. (௯௯)

அருணசலா வென்றே யன்புடனே போற்றி
யிருணச மெய்த்தீப மிட்டோ—பெறுவாழ்வைச்
சிந்தையே செய்தளவு தேர்ந்துரைக்க வொண்ணுதென்
றந்தையே சோண சலா. (௧00)

சோணசலவெண்பா-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## புராணிகர் சோணாசலமுதலியார் இயற்றிய

# சோணாசலசதகம்.

சோணேந்திர ராகச் சொரிமும் மதச்சிறுக
ணானேமுகன் றுதைசோ ணாசலத்துத்—தேனைச்
சகம்பொதிந்த பார்வதிக்குத் தக்கிணனை யென்புல்
லகம்பொதிந்து பெற்றே னருள். (க)

சோதிவடி வாயிருவர் தேடத் துலங்குமுக்க
ணாதிவடி வார்சடையி னார்கங்கை—பாதிச்
சசியணிந்தார் சோணா சலமதனைச் சற்று
லசியமின்றிச் சேர்வா மிது. (உ)

சேராத நெஞ்சினிடைச் சோணா சலத்தார்க
ணாராத காத லமைவானேன்—பாழாழி
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தங்நிலைவிண் டானுமுழ
லந்தகனென் முன்சே ரானல். (௩)

சோகந் துடைத்தருள்வாய் சூர்ப்பனகச் சிறு
ணாகந் தனையுரித்த நம்பனே—மேகமொடு
சந்திரன் றூழ்சோணா சலவாம பாற்றைய
லந்திவன்னத் தையா வருள். (௪)

சோமன்றலைக் கணிந்த சோணாசல வுனரு
ணாமந்தனை யென்வாய் நல்குவாய்—காமன்
சரமுன்மேற பூப்போலச் சார்ந்திடினு நம்மே
லரமெனச் சாராமை யருள். (௫)

சோறுண்டிட லுடுத்தல் தூங்க லிவைகளின்க
ணுறுதலுண் டோநஞ்சோ ணசலா—நீறு
சயமாக மேனி தனிலெனது நெஞ்சா
லயமாக வென்று மிரு. (சு)

சோலைநெறி யாருரோ சோணமலை யோவிசையெண்
ணலையிசைப் பார்வாயோ நம்பாட்டோ—மாலைச்
சயமழித்த காசியோ சார்தில்லை யோவா
லயமென்று நீசா ரிடம். (எ)

சோதித்தென் னின்ன றுடைகா ரெனவியங்க
ணுதிக்குஞ் சோணமலை நாதனே—வாதித்த
சங்கத்தார் நெஞ்சின்மடந் தானொழித்தாய் வேதன்மா
லங்கத்தா யந்தீவ னத்தா. (அ)

சோகித் திருப்போரூர் துய்யசிவன் ருட்கிருக
ணுகித் துயர மகற்றுமல்—யோகத்தார்
சங்கத்துச் சோண சலமதனி லேகாம
லங்கிக்குச் சென்றுலைவோ ராய். (கூ)

சோபிக்கு ஞானவுருச் சோண சலத்தார்தா
ணுபிக் கமலற்கு நாடரிதே—பாவிச்
சனங்கட்குக் காணுமோ சத்திவிளக் காற்பா
லனங்கொண்டு காணுங்கண் ணன்பு. (க0)

## சோணசலசதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## புராணிகர் சோணாசலமுதலியார்

இ ய ற் றி ய

# திருவருணைக்கலிவெண்பா.

கார்பூத்த மாலுங் கருமாவாய்க் காணரிய
பார்பூத்த சீரடியும் பங்கயத்தோ-னேர்பூத்த (௧)
அன்னவடி வாயு மறியா முடியுமன்பர்
நன்மனங்கொள் சோண நகத்தனே-சின்மயமாம் (௨)
உண்ணா முலையம்மை யோர்பாகங் கொண்டுதிரு
வண்ணா மலைவிளங்கு மைம்முகனே-விண்ணவர்கள் (௩)
தந்தியக்கநீங்கமத தந்தி யுரிவைபோர்த்
தந்திவண்ண நீத்தருளைத் தந்திட்ட சுந்தரனே (௪)
நஞ்சைதனி யாதீர நஞ்சைவளை சோணமலை
நஞ்சையணி கண்டத்து நம்பனே-யைஞ்சபையாஞ் (௫)
செம்பம் பலநெல்லை சித்ரசபை குற்றாலம்
பம்புமணி யம்பலமா லங்காடு-உம்பர்தில்லை (௬)
பொன்னம் பலங்கூடல் புக்கவெள்ளி யம்பலங்க
ணின்னடஞ்செ சோணமலை யீசனே-வன்னமலி (௭)
தேவன் றுரைச்சந் திரசேக ராலயந்தெற்
காவண்கயிலை யதுவடக்காத் தேவர்புகழ் (௮)
சோமநா தம்மேற்குச் சொல்பீமே சங்கிழக்கே
யாமத்தி நின்ற வருணையாய்-காமர் (௯)

வடக்குத் திகளழகை வானிற் றுறக்கஞ் [கழ்
சுடர்ப்பொன் னிலங்கை தெற்காத் தொல்லோர்-நடத்துபு
பொன்னிலங்கண் மூன்றும்விற் போல விளங்கநடு
நன்னிலங்கொள் சீரருணை நாதனே-தொன்மை (கக)
அவந்தி துவாரகைமேற் காக்காஞ்சி கீழாச்
சிவன்சீர் மாயாமதுரை தெற்காய்ப்-பவந்தீருங் (கஉ)
காசி யயோத்திவடக் காகநடு நின்றமரர்
பூசிக்குஞ் சோணப் பொருபனே-ஆசற்ற (கங)
கங்கை யமுனை கவுதமியே நன்மதைசீர்
மங்காச் சரசு வதிவடக்காய் ஐங்கரத்தோன் (கச)
கொட்டியகா வேரி குமரிதெற்காய்ப் பாய்நடு
வுட்டிகழு சோணகிரியோங்கொளியே-சிட்டர்புகழ் (கரு)
மண்ணிலிங்கங் காஞ்சி மழையிலிங்க மானைக்கா
விண்ணிலிங்கந் தில்லை வியன்மூதூர்-திண்ணார்சார் (கசு)
வாயுலிங்கக் காளத்தி மற்றிவைக்கு மத்தியாந்
தேயுலிங்க சோணகிரிச் சிற்பரனே-காய (கஎ)
மிறக்கமுத்தி நல்கு மெழிற்காசி வந்து
பிறக்கமுத்தி நல்குதிரு வாரூர்-அறத்தார் (கஅ)
றணைப்பார்க்க முத்தி தருதில்லை யிவைக்கு
ணினைக்கமுத்தி நல்கருணை நின்றாய்-அனைத்தானாய் (கக)
கற்பரல்கள் பஞ்சாய்க் கனமழையோ பூவலராய்
வெற்புநினூ ராகி விளங்கினவே-பொற்பொலியும் (உ0)
அந்திவண்ணத் தாநி னமல மலர்ப்பாதம்
புந்திமிசைக் கொண்ட பொழுதத்தே-கந்தமலி (உக)

வள்ளவா யாரல்லி வாயவளை யாரவொளி
வெள்ள விளையுள்வயல வேலிவளை-யுள்ளு (௨௨)
ரழல்வரையா ராழிவா யாலயில்வர் யுள்ளா
ருழியுலவா வொல்லை யருள்வாய்-விழிநிறைந்த (௨௩)
கஞ்சக் கழலிணைகள் கையாற் றுதித்துனது
தஞ்சத் தடைந்தேன் தயைதருவாய்-விஞ்சொளிய (௨௪)
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாமிருவிற் கால்போல
அந்தவில்லம் பாய்மலைமே லார்தீபம்-இந்துகதிர் (௨௫)
மத்திநிற்குந்தீயாகி மாலயனுண் ணீயாகு
மித்திருநாள் கண்டார்க் கிடருண்டோ-வித்தகமார் (௨௬)
கல்வி மறந்தழியுங் காயநிலையாது
செல்வ நிலையாது தேருங்காற்-றொல்லை (௨௭)
வினையோ வனுபவித்தாற் றீருமென் வீடா
துணையேத்திப் பெற்றவரு ளுண்மை-கனைசிலம்பா (௨௮)
யாரணங்க ளோலிட் டறியா தகிலசக
காரண சத்தாநின் கழலிணைக்கே-சாரன்பாற் (௨௯)
பாடநாப் பெற்றேன்கண் பார்க்கப்பெற் றேனின்னை
நாடமனம் பெற்றே னடுக்கமில்லைத்-தேடரிய (௩௦)
பாதார விந்தம் பணியப்பெற் றேன்றமியேற்
காதாரநீயே யருள். (௩௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

## திருவருணைக்கலிவெண்பா

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

# திருவண்ணாமலை திருவருட்பதிகம்.

*(*)*

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வளங்கிளர்சடையும் விளங்கியவிதழி மாலையுமாலையன் வழுத்துங்
குளங்கிளர்நுதலுங் களங்கிளர்மணியுங் குலவுதிண்புயமம்புயத்தின்
றளங்கிளர்பதமு மிளங்கதிர்வடிவுந் தழைக்க நீயிருத்தல்கண்டுவந்த
லுளங்கிளரமுதே துளங்குநெஞ்சகனே னுற்றருணையிற்பெறவருளே

அன்பர்தம்மனத்தே யின்பமுற்றவைக ளளித்தவர் களித்திடப்
புரியும், பொன்பொலிமேனிக் கருணையங்கடலே பொய்யனேன்
பொய்ம்மைகண்டின்னுந், துன்பமுற்றலையச் செய்திடேலருணைத்
தொன்னகரிடத்துன தெழில்கண், டென்புளமுருகத் துதித்திடல்
வேண்டு மிவ்வரமெனக்கிவ ணருளே. (௨)

பூத்திடுமவனுங் காத்திடுபவனும் புள்விளங் குருக்கொடுநேடி
யேத்திடுமுடியுங் கூத்திடுமடியு மின்னமுங் காண்கில ரென்றுங்
கோத்திடுமடியர் மாலையினளவிற் குலவினை யென்றுநல்லோர்கள்
சாற்றிடுமதுகேட் டுவந்தனனிது சந்நிதியுறவெனக் கருளே. (௩)

அருள்பழுத்தோங்கு மானந்தத்தருவே யற்புதவமலநித்தியமே
தெருள்பழுத்தோங்குஞ்சித்தர்தம்முரிமைச்செல்வமேயருணையந்தே
வே, யிருள்பழுத்தோங்குநெஞ்சினே னெனினுமென்பிழைபொறுத்
துநின்கோயிற், பொருள்பழுத்தோங்குஞ்சந்நிதிமுன்னர்ப்போந்து
னைப்போற்றுமா றருளே. (௪)

மறையுமம்மறையின் வாய்ம்மையுமாகி மன்னியவள்ளலேமலர்
மே, லிறையுமாதவனு மிறையுமின்னவனென் றெய்திடா விறைவ
னேயடியேன், பொறையுநன்னிறையு மறிவுநற்செறிவும்பொருந்தி
டாப்பொய்யனே னெனினு, மறையுநற்புகழ்சேரருணையைவிழைந்
தே னங்கெனை யடைகுவித்தருளே. (௫)

தேடுவார்தேடுஞ் செல்வமேசிவமே திருவருணபுரித் தேவே, யேடுவாரிதழிக் கண்ணியெங்கோவே யெந்தையே யெம்பெருமானே, பாடுவார்க்களிக்கும்பரம்பரப்பொருளே பாவியேன் பொய்யெலாம் பொறுத்து, நாடுவார்புகழு நின்றிருக்கோயினண்ணுமாயெனக்கிவ ணருளே. (சு)

உலகுயிர்தொறுநின் றாட்டுவிட்டாட்டு மொருவனேயுத்தமனே நின், னிலகுமுக்கண்ணுங் காளகண்டமுமெய் யிலங்குவெண்ணீற்றணி யெழிலுந், திலகவொண்ணுதலுண் ணுமுலையுமையாள்சேரிடப்பாலுங்கண் டடியேன், கலகவைம்புலன்செய் துயரமுமற்றைக்கலகமுநீக்குமாவருளே. (எ)

அருட்பெருங்கடலே யானந்தநறவே யடிநடுவந்தமுங் கடந்த, தெருட்பெறுமலையிற் றிருவணுமலையிற் றிகழ்நயஞ் சோதியே சிவனே, மருட்பெருங்கடலின் மயங்குகின்றேனென் மயக்கெலாமொழிந்துவன்பிறவி, விருட்பெருங்கடல்விட் டேறநின்கோயிற் கெளியனேன் வரவரமருளே. (அ)

கருணையங்கடலே கண்கண்மூன் றுடைய கடவுளே கமலன்மாலறியா, வருணையெங்கோவே பரசிவானந்தவமுதமே யற்புதநிலையே, யிருநிலம்புகுதா தெனையெடுத்தாண்ட வின்பமே யன்பர்தம்மன்பே,பொருணலம் பெறநின் சந்நிதிக்கெளியேன் போந்துனைப்போற்றுமாறருளே. (கூ)

எதுசெய்திடினும் பொறுத்தருள் புரியுமென்னுயிர்க்கொரு பெருந்துணையே, தீதுசெய்மனத்தார் தம்முடன்சேராச் செயலெனக்களித்த வென்றேவே, வாதுசெய் புலனல்வருந்தல் செய்கின்றேன் வருந்துறு வண்ணமெற்கருளித், தாதுசெய்பவனேத்தருணையங்கோயிற் சந்நிதிக்கியான்வரவருளே. (ய)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசலீசர்பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினைபோம் அன்னைவயிற்றிற் பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்—நல்ல
குணமதிக மாம்பதிகங் கூறுதற்குத் தொந்திக்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

---

நினைவாகிமூல நிலையாகிநேச நிசரூபமான வடிவே
மனமாய்கைமூடியறிவேகலங்கி மனமும்மயங்கி வெகுவாய்
யினமோடிருந்து வவதிக்குலைந்து வெமதூதரோடிவருமுன்
மனவேகமாக வருணாசலீசர் வரவேணுமென்றனருகே. (௧)

கயிலாயமேரு அதிலாறுவீடு கரைகண்டதில்லை யொருவர்
வெயிலானசோதி விளையாடும்வீடு வெளிமாய்கை யேதுமறியேன்
பயிலானகொம்பிற் பசுங்காயுமாகிபழமாயுதிர்ந்துவிழுமுன்
மனவேகமாகஅருணாசலீசர்வரவேணுமென்றனருகே. (௨)

நதியோடுதும்பை முடிமீதணிந்து நலமானவெள்ளை விடைமேல்
பசியாயிருந்து வுமைபாதிகொண்ட பரனேயுன் னாமமறவேன்
விதிநாதனேவ வெமதூதர்வந்து வெகுவாதைசெய்து விடுமுன்
மதியேபுனைந்த வருணாசலீசர் வரவேணுமென்றனருகே. (௩)

உற்றாருமில்லை யுறவில்லையாரு முறைசொல்லி யிப்பவரவே
பெற்றாருமில்லை மறைதேடுகின்ற பிரானேயுன் னாமமறவேன்
கற்றாருமேற்ற வடியாரிருந்து கனியாயமர்ந்த கனியே
மற்றாருமில்லை யருணாசலீசர் வரவேணுமென்றனருகே. (௪)

கொங்கைக்குரும்பைமுண்மாதராசை கோடிதானமோகமதனற்
சங்கற்பமொன்று மறியாமல்வீணே தடுமாறியாவிவிடுமுன்
திங்கட்கொழுந்து முடிமீதணிந்த சிவனேயுன்னுமமறவேன்
மங்கைக்கிரங்கு மருணசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே.

உருவானகாய மதிலாறுவீடு வுதிரங்கலந்த தேகம்
கருவாகிநின்றுபுவிமீதில்வந்து கபடேதுமொன்றுமறியேன்
குருவாகிநின்ற சிவஞானசோதி குருவேநின் னுமமறவேன்
மருவீசுசோலை யருணசலீசர் வரவேணுமென்றனருகே. ()

பணியாதகோயி லணியாதநீறு பசியாதசோறு தருவாய்
துணியானவாசி சிவ்ஞானமோன சுகமேயெனக்கருளுவாய்
தனியாதகோபமுடலோடிருந்துசலியாதமாய்கைவெளியே
மணியாடு நாதமருணசலீசர் வரவேணு மென்றனருகே. ()

சூதாகிநின்ற சிவசூத்திரங்கள் சுழுவாயமர்ந்த சுழியே
பாதாதிகேச முடலோடிருந்து படுகோணிலாடு நடனம்
வேதாவுமாட மதியாடமூவர் விளையாடிநின்ற வெளியே
வாதாடிநின்று வருணசலீசர் வரவேணு மென்றனருகே. ()

அடிமூலவட்ட மதிலாறுதிட்ட வதின்மே லிருந்தபரனே
துடியானசத்தி சிவரூபவல்லி சுகமானவேத வடிவே
அடியார்களுள்ளத் தெரிவாய்விளங்கு மரனேநின் னுமமறவேன்
வடிவானசோதி அருணசலீசர் வரவேணுமென்ற னருகே.

உரைதங்கிநின்ற வுயிரெங்குமாதி யுலகெங்குமேகவடிவாய்
கரைகண்டதில்லை வெகுகோடிகாலங் கலிகாலமாய்கை யதனல்
இரைதேடியாசைபசியான் மெலிந்துயிர்கண்டியங்கிவீழுமு
வரைதங்கிநின் றவருணசலீசர்வரவேணுமென்றனருகே.[ன்

அருணசலீசர்பதிகம்முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருவண்ணாமலை

# அருணாசலேஸ்வரர்பதிகம்.

## காப்பு வெண்பா.

ஆதி யயன்மா லடிமுடியைக் காண்பரிய
சோதிவரை யாகிநின்ற தூயனொளிர்—பாதிமதி
கற்றைச் சடைக்கணிந்த கண்ணுதலைப் போற்றவெங்க
ளொற்றைக்கொம் பன்றுணைத்தா ளுண்டு.

## ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓதுமலை துல்லிய விபூதிமலை கைலைய னுறைந்தமலைம
ந்திரமலை - உத்தமமெய்ஞ் ஞானியர் தபோதனர்கள் சூழு
மலையோங்குமலை யழியாமலை, சோதிமலை யிருகண் களிக்கு
மலைமெய்யடியர் தொழுதுருகு சோணமலையே-துங்கபத்தி
ரியமுனை கலைவாணி தீர்த்தமலி சுனையருகி லொளிர்மா
மலை, வேதமலை சித்திர விநோதமலை யென்னன்னையர்வேண்
டுமலை காண்டமலையே-வினைதீர்க்கவந்தமலை கனகாபி ஷேக
மலைவீறுமலை யேறுமலையே, ஆதிமலைமீதுறை யநாதியேயெ
ன்னையா ளருணாசலக்கடவுளே-அரகரமகேசனே பரமகுரு
வீசனே யணியணாமலை வாசனே. (க)

காளத்தி நாதராய்க் கழுகா சலத்தராய்க் காசிதனில்
விசுவேசராய்-கச்சியே கம்பராய் வேளூர் வயித்தியராய்க்
கமலமலர் தன்னிலுறைபுத், தேளுக்குமாலுக்கு மெட்டாத
சோதியாய்த் திருவொற்றியூர்த் தியாகராய்த் - தென்மது
ரையிற் சொக்காய்க் காழிதன்னிற்றிருரப்பர் யத்தோணி

தாமாய், நாளச் சரோருகத் தடமேவுதென்றில்லை நடராய ராய்விரிஞ்சை-நகர்வழித் துணைலிங்கராய்த் திருச்செங்கா ட்டு நம்பராயடியார்களை, ஆளக்கடைக்க ணருள்செயவிள ங்கிய வெங்க ளருணசலக் கடவுளே-அரகரமகேசனே பர மகுரு வீசனே யணியணு மலைவாசனே. (உ)

பாணிச் செழுஞ்சடைப் பரமனேயுலகிலுறு பத்தர் கோடிகளேற்றிடும் பாதபங் கேருகா சங்கர சதாசிவா பா லநேத்ரா சாம்பவா, பூணிற் பொலிந்தமா தேவிபங்கா சர்ப்ப பூஷண நீலகண்டா - பூதநாதாதற்ப ராசிற்ப ராசிற்ப ராசர்வபூரண சதுராரண, சேணிற்பொலித்த பண்ணவர்க ணெடுமாலயன் சிந்தனைசெய் தேவதேவா - திகழ்சிகர மே ருகோதண்டாவகண்டா சிதம்பராகருணகரா, ஆணிப்பொ ன்னேநாயினேன் றன்னை யாளுவா யருணசலக் கடவுளே- அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே யணியணுமலைவாசனே.

சூலமொடு மான்மழு கபாலமுங் கைக்கொண்ட துங் கமிகு சிவசங்கரா - சுற்றிவந் துன்கோயில் பத்தியுடனே தொழுதுசொல்லுமென் றொல்லையைக்கேள், வாலிபந் தன் னிலே யொருநலமு மெய்திடா வறுமைவந் தெனைவருத்த வண்புவியி லொருசாண் வயிற்றினை வளர்க்கவுளம்வாடினே ன்றேடிவந்தேன், சாலபஞ்சினைத் தெனைக் கைவிடினு நா யினேன் சாமியுனை விடுவதில்லை - தள்ளாமலுன்பாத பதும நிதி தந்திடத் தயைசெய்வ துன்பாரமே, ஆலவிட மருவு மணி நீலகண்டத்தனே யருணசலக் கடவுளே - அரகரம கேசனே பரமகுரு வீசனே யணியணுமலை வாசனே. (௪)

தேவர்துதி தேவராய் வாழ்விக்கு மீசராய் செகதலக் கர்த்தவ்யமாய்த் - தெய்வீக மாமுசித வைபோக ராயனே சிந்தைநொந் தினிதுவாடிமாவுலகில் கொலைகளவுகட்காம

மாதியவகுத்தவைம் பாதகங்கள்ம - னத்தச்சமில்லாதியற்றினேனே வுன்னை வந்தித்திடாத குறையோ, கூவென்றசத்தமுன் செவிகொண்டு கேளாத கொடுமைதா னென்னையனே குழவியழு குரல்கேட்ட தாய்போல வந்தெனது குறைதவிர்த் தாளையனே, ஆவிக்குநீ துணை யலாதுவே றில்லையென் னருணசலக் கடவுளே - அரகர மகேசனே பரமகுருவீசனே யணியணமலை வாசனே. (ரு)

மாணிக்கரப்பர்சுந் தரர்புநித சம்பந்தர் மாதவத்தோர்தமக்கும் - வரமே யளித்தசிவ போகவுண்ணமுலைவல்லிதனிடப் பாகனே, காணிக்கை கொண்டட்ட திசையுளோர் நகையொடு கனிந்துபூ சனைபுரிந்து—கவினுற்றவிருகரஞ் சிரமிசைகுவித்தேத்து கர்த்தனே கைலையரசே, வீணுக்குதித்துவாழ் நாள்கழித்துப் புவியில் மெலிவிசாரக் கடலினில் வீழ்ந்தலைந் திடுமென தரும்பவ மகற்றுத விதமென்னமோ வையனே, ஆணித்தரத்துவெண் முத்தமேயத்தனேயருணசலக்கடவுளே - அரகர மகேசனே பரமகுருவீசனே யணியணமலை வாசனே. (சூ)

நீயெனது தெய்வமென் றுன்கோயில் வலம்வந்துநேயமொடுகொண்டாடிநன் - நினைவோடு பணிபவர்க் கழிவிலாப்பதவியும் நிறைசெல்வமுங் கனதையும், தேயுசும் மிக்கவுண்டாயுளும் நூறுண்டுதென்புண்டு வன்புமுண்டு - தியானிக்க நினைவமுண் டிகையுண் டுயர்கல்வி தெளிவுண்டு ஞானமுண்டு, வாயுண்டு கவிசொலக் கேட்கவுஞ் செவியுண்டு வாழ்வுண்டு தாழ்வில்லையே - வல்லாண்மை யுண்டுமிகு நல்லோ ரிணக்கமது மாறுது தாழ்வுறுது, ஆயிராரோக்யமும் பெருகவருள் வாவிசூ ழருணசலக் கடவுளே-அரகர மகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியண மலைவாசனே. (எ)

காலுடன் கைகளு நடுக்குற் றிடாமுனங் கழறுநாக் குளறுமுன்னங்-கண்கள்பஞ் சடையுமுன் றுன்பம்வந் தெய்துமுன் காலன்வந் தணுகாமுனம், தோலுஞ் சுருக்கித் திரைந்துநரை யொடுமூப்பு தோன்றுமுன் னிருமன் முதலாம்-தொல்வினை வராமுனம் பல்வரிசை வீழுமுன் றுணியிட்டி மனைவிமக்கள், மாலுற் றழாமுனம் பாலன்றனக்குமுன் வந்தெனைக் காப்ப தரிதோ-மரணத் தயர்ந்திடுந் தருணத்தி லுன்றன் மலர்ப்பத முவந்தருளுவாய், ஆலத்தை யமுதுசெயுமமலனே யாதியே யருணாசலக்கடவுளே-அரகரமகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியணாமலை வாசனே. ()

வீணாயிவ்வவனியி லுதித்துவந்தழனேர் விசாரத்தினெலெனதுளம்-வெந்துமிக நொந்துன்னை வந்தடுத் தேனென்னவிதமான பாதகங்கள், நாணாதுசெய்தகொடி யேனெனுமென்பிழையை நம்பனே நீபொறுத்து நலமெலாந் தந்துன்னடிக்கமல மலர்தன்னை நாடவெனை யடிமை கொள்வாய், சேணுடர்போற்று மறைவாசங்கரா மஹாதேவா த்ரிலோகநாத-சித்தர்கின் னரருரக ரரகரவெனச்சொலிச் சேவிக்குமறைநாயகா, ஆணைப்பெண்ணு யலியதானவென்னையனே யருணாசலக்கடவுளே-அரகரமகேசனே பரமகுரு வீசனே யணியணாமலை வாசனே. (சு)

இந்திரன் றீர்த்தமுட னக்கினித்தீர்த்தமும் யமதருமதீர்த்தமுதலாய்-இயனிருதிதீர்த்தமும்வருணதீர்த் தமுமக்கிய மென்னும் வாயுவு தீர்த்தமும், விந்தைக் குபேரதீர்த் தமும்மலமேவுமீ சானதீர்த்தமு முவந்த -மிளிர்முலைப் பால்தீர்த்த நளிதமிழ் பயந்தமுனி வேண்டுமுயர் தீர்த்தமிகவே, சந்தரச்சரச்சுவதி தீர்த்தமு மிலக்குமித் தாய்தீர்த்தமுங் கௌதமர் - தன்றீர்த்தமுஞ்சக் கரத்தீர்த்தமுநந்தி த

கைதீர்த்தமும் பிரமமாம், அந்தமலிதீர்த்தங்கள் விந்தைபு டை சூழதுல வருணாசலக் கடவுளே-அரகரமகேசனே பர மகுரு வீசனே யணியணாமலை வாசனே. (௧௦)

கூட்டமிகு மடியார்கள் கூட்டுறவிலா மடமை கொண் டமுழுமூடன் வித்யா-குருசீடனாய்க் கல்வி கல்லாத மூட னுன் கூறுசரிதந் தன்னையே, கேட்டதறி யயனுனது நாட் டமறியே நன்மை கிளர்பாத நான்குமறியேன் - கெந்தாட் சதைக்கூ விளங்கொண்டு பூசனைசெய் கிரியையறி யாதமூ டன், பாட்டு மறியேன் வினைக ளோட்ட வறியேன் கவிப் பத்துமிவை யர்த்தமுடனே-பகரவறி யேனுனைப் பரவவறி யேன் செய்த பாவமேதோ வறிகிலேன், ஆட்டிவைத் தேம ன்கை காட்டிக்கொடா தருள்செய் யருணாசலக் கடவுளே அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே யணியணாமலைவாசனே.

அருணாசலேஸ்வரர்பதிகம்

முற்றிற்று.

---

சிவமயம்.

# உண்ணாமுலையம்மன்பதிகம்.

### காப்பு-வெண்பா.

அண்ணா மலைநாத ரார்ந்திடபக்கத் தமர்ந்த
உண்ணா முலைப்பதிக மேவுரைக்க—ஒண்ணான
அந்திநிறத் தானீன்ற வண்ணலெனு மைந்துகரத்
தந்திமுகன் றுளே சரண்.

### சந்தவிருத்தம்.

திருவாருங் கூடுதனி லாறுவீடு தினமே யிருந்துமுடிவிற், பெருவீடுதென்னில் மணல்வீடுகெட்டிப் பேயேன் பிழைக்க வசமோ, எரிகா டெனச்சொல் சுடுகாடு போமுன் னெளியேன்முன் வந்தருளுவாய், மருவார்ந்தவுண்ணாமுலைநாமதேவிவரவேணுமென்றனருகே.

விலைமாதர் தங்கள் நிலையே மெய்யென்று விரிவான வுலகந்தனில், அலைவாய்த் துரும்புபோலே யுழன்றவடியேனையா ராளுவார் கலைதேடிக் காணுதொளிரு மப்ரசித்திக் கனத்தோர்கள் புகழுமண்ணு, மலைமேவு முண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேணுமென்றனருகே.

சீர்கொண்ட வகிலந் தனில்வாழு மாந்தர் செய்கோடி தப்பிதத்தை, ஏர்கொண்ட வுன்றன் வாளா லறுத்து முரட்சிக்கு முலகம்மைநீ, ஆர்கண்டு நின்சீடருரை செப்பவல்லவனுதரட்சகி நீயலோ, வார்கொண்ட வுண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேணு மென்றனருகே.

பிறைபோன்ற நெற்றிப் பறையம்பணத்திப் பரிபாலனத்தி புகழ்சேர், நிறையோடுகின்ற திருவேனின்சீரை நிலையோடு செப்பவுளரார், குறைவாழ்வை நீக்கி பதமீந்து ரட்சி கொடிபோ லிடைப்பெணமுதே, மறைதேடுமுண்ணா முலைநாமதேவி வரவேணுமென்றனருகே. (௪)

சென்னிக் குளிர்ந்தைப் புனலைத் தரித்த சிவன்வாம பாகமதனில், மின்னே ரெனச்சொன் மிகவேயிருக்கு மெல்லியற்கணுமையே, என்னைப்போ லேழை யகிலத்தி லில்லை யீடேறவைத் தாளுவாய், மன்னிக்குமுண்ணாமுலைநாமதேவிவரவேணுமென்றனருகே.

பந்தார் குஜத்தி பணிசேர் முகத்தி ததுமா சனத்திமாயி, நத்தார் கழுத்தி நாராயணத்த ரளினப்பதத்தின்னிசேர், சிந்தாகுலத்தை வந்தா தரித்து சீர்பெற்றிடச் சிறுவன்முன், வந்தாள்கவுண்ணாமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (சு)

கொடிபோன் றிடைச்சி குறமாது மாமி குணமான பூஷணத்தோன், றிடியேறு போன்ற மிடியால் மெலிந்த யேழைக்கிரங்கு சத்தி, நடையா லனத்தை மெலியச் செய்விக்கு நாராயணன் சகோதரி, வடிவார்ந்தவண்ணா மலைநாம தேவிவரவேணு மென்றனருகே.

சற்றுகி லுன்ற னுளமே யிரங்க யினிதாமசங்க ளேனோ, சித்தாந்த ரூபி திவ்யப் பிரதாபி திருவார்ந்ததில்லையதனில், எத்தால் விளைந்த கதைபோ லிருக்கு தென்னன் மழையிப்பூமியில், வற்றாதவுண்ணா முலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (அ)

விரிவானபூமி தனில் வாழுமாந்தர் வெகு தப்பிதங்கள் செயினும், அரிதான ஞானமது கொண்டபேரை யணுகிப்புரந்தாளுவாய் பெருவாழ் வளித்து பிரியத்தொடென்னை பிரியாதிருக்க விப்போ, வருசெல்லியுண்ணா முலைநாமதேவி வரவேணுமென்றனருகே. (கூ)

ததியிந்த வேளை மதியே யிலாத தமியேனை ரட்சிப்பதற், கெதியாரு மில்லை யுனையன்றிவேறு கௌமாரி வீரிமிந்தப், பதிகத்தை நின்றன சரணத்தி லொன்றை பரிவற்றுவைகு மெனையாள், மதிசத்தியுண்ணாமுலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (ய)

உண்ணாமுலையம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

---

உ

கணபதி துணை.

மகாவித்வான்

## சின்னகவுண்டரவர்கள் இயற்றிய

# உண்ணாமுலையம்மன் சதகம்.

காப்பு நேரிசைவெண்பா.

உண்ணாமுலைமாய னேங்குதங்கைச் சங்கரிமே
லுண்ணாமுலைச்சதக—மோதுதற்குக் கண்மூன்று
வேழமுகத்தானை வேழமுகத்தானை
வேழமுகத்தானை வேண்டு.

அவையடக்கம்.

பார்மிசையி னவலர்மு னுமொரு புன்சொலைப்பகர் வதென் சமதையெனிலோ, பாதலந்தனிலாதி சேடனுயர ண்டம் பணமுடிதனிற்சுமந்த, சீர்நிகரியானுமண் டஞ்சும ப்பேனெனச் சிற்றெறும்புகளு முட்டை, சிதைந்தவொட் டைச்சுமந்தது போலவென் கவித்திறமையாமிதுவலாமல், கூர்மையொடு தான்பெற்ற பிள்ளைசிறுவயதினிற் குளறுகிற மழலைமொழியைக், குற்றமென்றேகற்ற பெரியோர்களிகழ் வரோ குலவுவாலாம்பிகைபெயர், சார்வாகவிதனுள் ளிருக் கையாலியாவருஞ்சரியென்று கைக்கொள்ளுவார், தக்கபெ ரியோர்களும் மிக்கசிறுபிழையையும் தான்பொறுத் தருள் செய்வரே.

நூல்.

உலகமிசைமேவிய சராசரத்தெழுவகையி லுண்டான பேதமதனி, லுள்ளுயிரதாய்நின்று விளையாடியுங் கருணை யோங்கு பிரணவவருவமா, யிலகுதிரியட்சர சடாட்சரபீ சாட்சரத் தினியபஞ்சாட்சரத்தோ, டேற்குமைம்பதினுட னோரட்சரந் தன்னிலுமியல்பஞ்சகிர்த்திய முதலாய், பலப

லவிதங்களாய்நின்றபொருணீயென்று பழமறைகண்முறை யிடுதலால், பகரவினிவேறுமொரு தெய்வமுண்டோசொலு ம் பரப்பிர்மஞானவடிவே, தலைவியருளோங்கார ஸ்ரீங்கார வல்லி சிவசத்தியேமுத்திமுதலே, தருமேவுமருணைகிரி யீச ர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (க)

பிராமணரியல்பு.

கதிரோனுதிக்குமு னெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்து காய த்திரிசெபதபமெலாங், கருதிவழுவாமலே முடித்தபின்றிரி சந்தி காலருக்கியங்கொடுத்து, அதிகபுகழ்சேர்சுருதி நூல் கற்கவும்வேள்வி யாகங்கள்செய்விக்கவும், அறிவுடன் பல சாத்திரம்பிரசங்கிக்கவு மவனிமிசையெவர்களுக்கும், விதி வழியறிந்து சாதகமெடுத் தோதவும் மிக்கதவ மேன்மைய தனால், வேதியர்தமைத்தெய்வ மென்றுகலியுகமதில் விளம் புவர்கள் யாவருந்தான், சதுர்மறையிலெட்டாத திருநயன வல்லியே சாம்பவிகன்னியரசீ, தருமேவு மருணைகிரி யீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உ)

அரசரியல்பு.

ஆளுகையினுலகிற் பிறக்குஞ் சமாசார மன்றுடகம்வி சாரித், ததற்குமேலெத்தனஞ் சொல்லுமதியுக்தியா யமை ச்சனொருவனையுநேமித், தேளிதப்பயலொன்ன லார்முடிது ணித்தவனி யெங்குமொருகுடையுளாக்கி, யிதமுறுஞ்சேவ கர்க் கவரவர்தராதரத் தேற்றசம்பளமுமீய்ந்தே, நாளினுக் குக்குடிக ளுழுதபூமிக்குநிதிஞாயமுடனேதெண்டியும், நா லெட்டறத்தையுஞ் சீலமுடனேசெய்து நல்லசற்குணமிசை ந்து, தாளினிற்பணிபவர்க் காறுதலைசொல்வதுந் தரணியா ண்மன்னர் முறைமை, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறை யுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௩)

## மேழிச்சிறப்பு.

செகதலந்தனிலரசர் மனுநீதிமுறைமையும் செய்யவேதியர்தர்மமும், சித்தவொரு மைத்தவமு முத்திநிலையும்புகழ் சிறந்ததேவதைமகிமையும், சுகவனிதை மேலின்ப மயல்கொள்வதும்பொருட்சுருதியொடு பலகாவியம், சொல்கல்வியுங்கருணையில்லிலறமுந் திவ்வியசுந்தரவிலாசவெழிலும், அகமகிழ்ந்திடுசெல்வ மும்பரிவுதாரமு மதிககுலமேன்மைவளமுங், அடையலரைவெல்வதுங் கீர்த்திப்பிரதாபமு மஞ்செழுத்துணர்வு நிலையும், சகலமும்புவிமிசையில் வேளாளர் மேழியின்றனதுடையபெருமையலவோ, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (சு)

## நல்வழிப்போதனை.

அதிகாலமேமகா கணபதிதனைப்பணிந் தகல்வதைமறக்கவேண்டா, மதிகமயல்கொண்டு நற்கற்புடைய வனிதைமே லாசையதுவைக்கவேண்டாம், துதிபெறுந் தாய்தந்தைகுருவுடன் பெரியோர்கள் சொல்லதனை யிகழவேண்டாம், சோர்வுற்ற கொலைகளவு பொய்யுடன் கன்னதயுஞ் சொப்பனத்தினிலு வேண்டாம், நிதிமமவாதையாலே பரதேசியர்க்கன்னமது நேராதிருக்கவேண்டாம், நீணிலந்தனையாளுமரசரைவணங்காமணேருடன்பகைக்கவேண்டாம், சதியதுவராமலிப்படிமனிதருக்கியல்பு சாற்றினேந்தருமநெறிதான் தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

## மனிதரிற்றெய்வமென்பவர்.

அந்தணர்க்கனதான மீய்வதும்வேள்வியாகங்களை முடிப்பிப்பதும், அரும்பொருளளித்தீச ராலயஞ்செய்வித்து மதினந்தனம் படைத்தும், செந்தமிழ்க் கவிஞர்பா டுந்தமிழ்க்கேட்டுமிச்செகமெலாங் கீர்த்திபெற்றும், சிவனைமறவா

தஞ்செழுத்திருதயத்தினிற் றியானித்துவருமுறைமையும், பந்துஜனமொடுபுவியி லியார்க்குமொரு தீங்கு குறைபண்ணுதிருக்கையாலும், பரிவுடன்புவிமிசையி லெவர்க்குநல்லவனெனும் பதிவிரதநிலைமையாலும், சந்ததமுமிப்படிப் புகழ்பெற்றமனிதரைத் தான்தெய்வமென்றுசொலலாம், தருமேவுமருணைகிரியீசர்டாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

பசிவேளையினில்லாதவை.

மதுரநவரசமொழுகு கல்வியும் விச்சித்ர வசனமுங்கனபெருமையும், மங்கையர்கண்மேலதிக விரகசல்லாபமும் வண்மையுந்தன்மைநயமும், சதிருடன்பணியணிந் திடுநாகரீகமும் தனயர்மேல் வருபிரியமும், தங்குபுகழ்மானமுமிங்கிதமுயற்சியும் தாடாண்மையோங்குதவமும், நிதிமிசையவர்க்களவி லாசையும்புகழுற்ற நேமமுஞ்சூல்வளமையும், நிசமாகவிதயமொரு வழிபடுதலுந்திறமை நேர்ந்தபுயபலசமர்த்தும், சதிருடன்பசிவந்தபோதிலிவ் வகையெலாம் சற்றுநில்லாதுகண்டாய், தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (எ)

பயனற்றவை.

குருவுரைக்காதவுபதேசமும்பரிமளங் கொண்டிருக்காதமலருங், கூறரியகணவனில் லாததொரு விதைவையுங் குஞ்சரமி லாததளமும், தருவெடுத்துற்பன முறைக்காத மந்திரியும் தனயரில்லாச்செல்வமும், சமயகாலங்களுக் குதவாதபந்துவும் தனமிலாதவரிளமையும், நெறிமுறைமையில்லாத வேந்தனுங்கபடத்தை நேமிப்பர் விசுவாசமும், நேருடன்பயிர்விளைவுதாராதபூமியும் நின்புகழ்சொலாதபேரும் சரிவரப்புவிமிசையிருந்தென்னகாரியஞ் சாரிசமதேதுமுளதோ, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அ)

## இல்லையென்பவை.

ஆனபலநூலெலாங் கற்றவரிலைத் நிலையி லயனெழுத்த றிவதில்லை, அந்திபகலுந்தனைப் பணிவோர்க்கு வினையில்லை யாசைக்குரோசமில்லை, மானமதுபோனபின் வருவதில்லைக் கவிசொல் வாணருக்குப்பகையிலை, மாதர்மனதளவறிவ திலையுயிருடன்கவரி மானகப்படுவதில்லை, யீனமுடனே பொருளி லாசைவைப்பவர்களுக் கினியபுகழ் வருவதில்லை, யெண்ணருங்கனதனம் பெற்றாலுமறையவர்க ளேற்காதிருப்பதில்லை, தானமதுமுப்பத் திரண்டறம்வளர்த்திட்ட சாம்பவியருள்சத்தியே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (௯)

## இன்னார்க்கிதுமுன்னிற்கும்.

சுத்தரணவீரருக் குக்கோபமுந்திடும் சோரற்குப்பொய்முந்திடும், தோதகக்கள்ளிக்கு விழியினீர் முந்திடுஞ்சொற்புரட்டோதுமடைய லுத்தருக்ககடவிக டங்களதுமுந்திடு மியோகிகட் கறிவுமுந்தும், ஓங்குகவிவாணருக் குக்கல்விமுந்திடு முன்பதத்தினை யெனாளும், சித்தமதில் வைப்பார்க்கு மெய்ஞ்ஞானமுந்திடுந் தியாகிக்குக்கைமுந்திடும், தினமுமாயத்துறையி லணியாய முந்திடுஞ் சேய்க்கழுகையே முந்திடும், சத்திகவுரிமாரிசிவ சாம்பவிமனோன்மணி சர்வசீவாத்மவுருவே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (௧0)

## ஒன்றிலொன்றடக்கம்.

துடிமிகமுழங்குபல வாத்தியமெலாநாக சுரமதிற்குள்ளடக்கம் சுகமிகுங்காமுகர்கண் மயல்கொண்ட வேளையிற்றோகையர்க்குள்ளடக்கம், படியினைவளைத்திட்ட சப்தசாகரமெலாம் பண்புதமிழ் முனியடக்கம், பாரிடந்தனிலுற்ற

வுடுவணைத்துஞ்செய்ய பருதிமதியாலடக்கம், அடையலர்கண்முடியிடறு வீரராயினுமரசராக்கினைக்குள்ளடக்கம், ஆதியடியாரும‌றியாததிரிலோசனனு மன்பரிதயத்தடக்கம், தடமுறுங் கருணைவிழி யம்பிகாமலையுதவு தற்பரீஇயடியர்பாகா, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௧௧)

தாசிகளியல்பு.

கரொத்த குழலிணைச் சீவிப்பகுந்ததிற் கமழ்மலரிணைப்புணைந்து, கலைநுதலிலிற்கனகதிலதமிட்டுக்கயற்கண்ணிலஞ்சனவரைந்து, வாருற்றகுங்குமக் கொங்கையிற்பரிமளவசந்தபாளிதஞ் சவ்வாது. வாடைகடிமிர்ந்துபட் டாடைசிற்றிடையீது வகையுடன்கொய்துடுத்துச், சீரொடுசரிந்தமுக்காடொருபுறந்தனந் தெரிவதொயிலாய் மறைத்துச் சிலம்பொலிபுலம்பிட நடந்திகழ் திறந்தினிய சிறுநகைசெய்திளைஞர்வாழும், சார்பினிற் சென்றுவிழி வலைவீசிமயல்தருவர் தாசிகண்டத்தையிதுவாம், தருமேவு மருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௧௨)

இதுவுமது.

பொதுமடந்தையர்வீடு சதுர்பரவுகச்சேரி புல்குமனையங்காடியாம், புந்தியதுவஞ்சகத்தொம்பையவளங்கம்பொருந்துவாடாகைமட்டமாம், நிதிதருங்கொங்கைவிளையாடுபந்தாமல்குனேர்ந்தவர்து வைக்குமுரலாம், நிதமுமவளிதழ்தணீர்ப் பந்தலினில் வந்தவர்கணீர்பருகு கலசவாயாம், விதமுடன் றழுவுகைக் கிணைதேரின் வடமாகு மிக்கநகைவேம்புரசமாம், வேதைதருவார்களவ ராசையது பாஷாணமேதினியி லிப்படியெலாஞ், சதிகண்டிருந்து மவண்மயல்வலையி லலைவதேன்சற்றறிவிலாதபேர்கள், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௧௩)

## இதற்கு இதுநலமென்பவை.

கற்றறிவிலாதபர மூடர்களிடத்தினிற் கருதுவிசுவாச மதினுங், கல்விநெறியறிகின்ற பெரியோர்கள்சிந்தையிற்காண்குபகைமிகநல்லதாம், உற்றசொற்களோதிடும்புசொலும மனவியருடன்கூடி வாழ்வதினிலும், ஓங்குகையிலோடுகொண்டுலகெலாஞ்சென் றிரந்துண்பத்துமிகநல்லதாம்,பற்றலரிடத்திலடிபோற்றியே சேவனம்பண்ணிப் பிழைப்பதினிலும், பங்கமுறுசுடலத்தொழித் துயர் விடுப்பதும்பார்மிசையிலே நன்மையாம், சற்றுநின் கிருபையுண் டானவர்கணியமித்த சங்கதியெலாநன்மையாம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (கச)

## மனிதரிற்சுணங்கர்.

காசொன் றுமீயாத லுத்தனும்புகழுற்ற கல்வியறியாமடையனும், கருதுமனையாளையொருவர்க்கீய்ந்துதான் றினங் காலட்சியஞ்செய்பவனும், நேசமுடனன்பிலா மங்கையரை வலுமையொடு நித்திரையிற்போகிப்பனும், நிலையிலாப்பொய்சொலுங்கசடனுடைசனுநிந்தையுற்றிடுசோரனும், தூசமூக்குடனணிவ தொடுமேனி சற்றுஞ்சுசீகரமிலாக் காளையும், துற்சனம்பலவிதவிளைப்பனும்புவியினிற்சொற்கெளித்தாய்த்திரிவனும், தாசசிவயோகியை யிகழ்ந்தவனு மிவரெலாந் தரணியிற்சுணங்கனெனலாம், தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (கரு)

## தீமையென்பவைகள்.

தேவரிரல்லாது வேறுகதியிலையெனத்தெண்டனிடுவார்கண்மீது, சிந்தையிற்கபடம்வைத் தனுதின மவர்க்கிடறு செய்வதுகொடுந்தீமையாம், பாவலரிடத்தினிற்செந்தமிழ்க் கேட்டுநற் பசுவுநல்காமலேபின், பாகட்டுமென்றுவீணுய் ந

டப்பித்தும் பவமுறு கொடுந்தீமையாம், காவலரிடத்தரு கிருந்தமுதருந்தியுட்கவடுளவறிந்தபின்பு, கருதுமெதிராளி யைச் சேர்ந்து சமர்புரிவதுங் கடியதோர் கொடுந்தீயதாம், தாவுபரிமளகந்த குங்குமபயோதரத்தரிவையே வித்துமுத லே, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலை யம்மையே. (கசு)

பெருமையென்பவை.

மக்களொடுபதினாறுமறிவிலர்பிறந்தென்னவரிசையொ டுபெருமையல்ல, மன்னுகல்வித்தொழில்விவேகசற்குணனு மொரு மகவுபெறுவது பெருமையாம் மிக்கதனதான்யசம் பத்துகளநேகமுமிருப்பததுபெருமையல்ல,மேதினியிலேற் பவர்க் கீய்ந்துபுகழெங்கும் விளக்குவதுவெகுபெருமையா ம், பக்குவமுறுஞ்சமரி னின்றுவீண் பாஷையது பகருவது பெருமையல்ல, பற்றலர்கண்மகுடமுடி யற்றிடப்பொருது வது பராக்கிரமம் வெகுபொருமையாம், தக்கபுகழ்மெய்ஞ் ஞானவல்லியேயருமறைத் தலைவியேயோங்காரியே, தருமே வுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே.()

கபடசன்னியாசிகள்.

நெற்றியிற் றாளித விபூதிருத்திராக்கமும் நேசமுறுச டைமுடியுடன், நிசமானகாவிகாம்பரவும் மணிந்தேமிகநே மமும்பலவிரதமும்,கற்றுணர்ந்தவரனைய சாஸ்திரப்பிரசங் கமும்கையினிற்செபமணிதனை, கண்மூடியெண்ணுவதுமெ ப்பொழுதுமரனையேகருதுவதுபோன்மொழிவதும், நற்றவ ம்புரிகின்ற யோகீசர்வாதைமுறை நான்கோடிசெய்வமென் பார், நாலாறுகைக்கொண்டவ் வேக ராத்திரியிலே நன்று யொளிந்துவிடுவார்,சற்பனைசெய்திந்தவகைவேடம்புனைந்த கடுதான்வளர்ப்பார்கள் வெகுபேர்தருமேவுமருணகிரியீச ர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (கஅ)

நன்மையிற்றீமை.

தேடரிய தருமத்தை நாடினுமவர்க்குமொரு தீமைகள் வராதிராது, சிறந்தவின்பத்தளவு துன்பமுங்கூடவே சேர்ந்தேவராதிராது, கூடுநிதியெனினூற்றி லொன்றினிற்கழிவுடன்குத்துகளிராதிராது, கோகநகமேவிய தடாகத்திலுங்கொட்டி கூடிநில்லாதிராது, நாடிரவிமதியுமொரு கணமாயினும்மரவினுன்மறை படாதிராது, நற்கருப்புக்கட்டியாயினுங்கண்மண்ணு நாடாமலேயிராது, தாடகைசம்மாரமால் துணைவியேகருணைவிழித்தையலேசெய்யபுகழார், தருமேவு மருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. ()

சிறுமையிற்சிறுமை.

ஆசைதருவேசியொடு நேசமதுவாயினு மதுவுமொருசிறுமையல்ல, வன்புடன்காசுதாராமலேஜாடையாயகலுவது வெகுசிறுமையாம்பாசமுறுவறுமையானைந்துடன் மெலிந்துமலைபவதுமொருசிறுமையல்ல, பாக்கியமிருந்துமிலை யென்றுபாசாங்குமொழி பகருவதுவெகுசிறுமையாம், நீசர்துரையாயினலவரிடங்கைகட்டிநிற்பதுஞ்சிறுமையல்ல,நிதமுமனையாடமக் கேவருன்புரிகுவது நிந்தையுற்றிடுசிறுமையாம், சாசுவதமாய்ச்சிரஞ்சீவி மார்க்கண்டனைத் தாபரித்தெமனைவென்ற, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உ0)

இன்றியமையாமை.

பாவலர்க்குனதுசெய லல்லாதுசற்றுமவர் பைந்தமிழ்முடிப்பதில்லை, பகரறியவிந்திரன் செய்கையில்லாமலிப் பாரின்மழைபொழிவதில்லை, யேவல்புரிகண்ணுளர் தொழிலையல்லாமலேயெத்தொழிலுமாவதில்லை, யேரம்பர்தனைமுந்திநினையாதகருமங்களேதொன்றுமாவதில்லை, மாவிருதர் பஞ்ச

வர் முகுந்தனருளல்லாமல் வன்சமரில் வென்றதில்லை, வண லட்சுமிகிருபை யில்லாம லியாவர்க்குமகிழ் செல்வம்வருவ தில்லை, தாவுமல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சிசண்பகந்தண்கோ டி படர்ந்தபஞ்ச, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே.

கன்மத்தால்வருபவை.

கற்பித்தவித்தையை மறந்தசடனாவதுங் காயமுன்செ ய்தகர்மம்கல்வியறி யாதவர்க் குப்பாரியாவதுங் கருதுபெ ண்செய்த கர்மம், சிற்புத்தி யாலேபோய் பொய்ச் சாட்சி சொல்வதுந்தெளிந்துசெய்திட்டகர்மம், சிவமாலைமதபேத மொடுதூச ணிப்பதுந் தீராதகர்மமாகும், கற்புற்ற மனைவி விபசாரியா வதுமந்த நாயகன்செய்தகர்மம், நளசக்கிரவர் த்தியடி கைத்தொழில்புரிந்ததும் நவிலவொண்ணுதகர்மம், சற்பூரணிபார பரிகரக பாலியே சாம்பவி சிவகாமியே,தரு மேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண் முலையம் மையே.

தனத்தாற் றுக்கமென்பவை.

தனமதை வருத்தமாய்த்தேடவும் வியாகுலஞ்சார்ந்தி டு மந்நிதியையொருவர், தான்கடன்கேட்கக் கொடுக்கவும் வியாகுலந்தந்தபின்சொன்னகெடுவில், தினநடந்ததை மெ ல்லவாங்கவும் வியாகுலந்தெண்டியே கைக்கொண்டினிச், சீரல்லவூரொம்மலாகுமென்றெண்ணியேசெப்பமாய்ச் சொ ப்பிலிட்டு, மனைதனிற்கல்லிப்புதைக்கவும் வியாகுலம்வைத் தபொருளுக்குமோசம், வாராதிராப்பகல்காக்கவும்வியாகு லம்வலுவரசர்சோரர்பூமி, தனதிலாவனலிவையிலொருமோ சம்வந்திடிற்சாகும்வரை வியாகுலந்தான், தருமேவுமருணை கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உரு)

## இன்னார்க்கின்னதிட்டமென்பவை.

படிமிசைமிலரசுபுரி மன்னருக் கதிகபொன் பாலிப்பர் மீதிலிஷ்டம், பரமசிவனுக்குரிய தவமுயலுமெய்ஞ்ஞான பத்தர்களிடத்திலிஷ்டம், வடிதமிழுணர்ந்தகவிஞோர்களுக்கிசைபுரிமாந்தர்களிடத்திலிஷ்டம், மயலதிகமுற்றவிபசாரிக்குவாலிபவசிகரர்தம் மீதிலிஷ்டம் அடிமைவானரவெள்ளமெழுபத்திரண்டில் ராமையனுக்கனுமானிஷ்டம், அந்திபகலுந்தனைக்கருதித்துதித்தலேயடியனுக் கிஷ்டமம்மா சடைதிகழ்விநோதபரிபூரணிதயாதிவ்வியசாம்பவீ யேழைபாகா, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௨௪)

## உலகம்பலவிதம்.

காசினியின் மானிடர்க் கயன்விதிப்படியாலே கன்மவினைவந்தபோது, கணிகாரர்தமதிடமுறைக்கவு முறைப்பாடு கண்டுதீர்த்திடுவெனென்பார், வீசுபுகழ்சோசியரிடத்துரைத்தாலவனுமிக நவக்கிரகாதிகள், விரோதித் திருக்கின்ற துப சாந்திசெய்திடவு வேண்டுமென்றே யுரைப்பார், நேசமுறு தெய்வ மாடுவர்களைக் கேட்கிலுன்னீதியுயர் வீட்டிலுள்ள, நேரானதெய்வமது சீராடுதென்பார்க ணிசவைத்தியர்கைகளைப்பார்த், தாசைவைத்தித தொந்தரோகமென்பார் விதியின்சங்கதியை யாருமுறையார், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௨௫)

## இதற்கிதுநலமென்பவை.

அட்டதிக்கொன்னலரை வெட்டிச்செயங்கொண்டவ் வரசாட்சிசெய்வதிலும், அரனடியராயஞ்செழுத்தெண்ணி மெய்ஞ்ஞானமறிவதுமிகச்சிலாக்கியம், வட்டமிட்டுக் கிரமயிற்குழகன்வடகிரியைவலமாகவந்ததினிலும், மதகரிமுகக்

கடவுள்சிவனைவலம்வந்து கனிவாகினதுவெகு சிலாக்கியம், துட்டவுனை தொலையவுலகத்தி னுளதல மெலாஞ் சுற்றியே தொழுவதினிலும் சுந்த்ரமுய ரருணைகிரியிற் றிருக்கார்த்திகைச் சோதிகாண்பதுசிலாக்கியம், சட்டமுடனெவ்வுயிர்க்குயிரானபார்வதீ சமயமுதலான பொருளே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உ௬)

இன்னருக்கின்னர் விரோதமென்பவை.

சொற்புத்திகேளாதமைந்தர்தன்றந்தைக்குச் சொல்லரிய சத்திராதி, தொலையாதகடன்வைத் திறந்தபின் றந்தையுஞ் சுதனுக்குச்சத்திராதி, உற்பித்தசிசுவேற தாமளவுமாதாவி னுயிருக்குச் சத்திராதி, யுட்புகுந்தரசர்பாற் கோட்சொல்லுவோர்தமக்கூரெலாஞ்சத்திராதி, சர்ப்பத்தினுக்குமண்மீதினிற்கையினிற் றடிகொள்வர் சத்திராதி, தன்மனைவி கொடுமைசொலி லென்றுமவள்சல்லியந்தணியாத சத்திராதிசற்றுமிவைபிசகிலைப் புவிமிசையி லிவர்களைச் சத்துருவெனச்சொல்லலாம், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உஎ)

பலனற்றவை.

கோத்திரமுயர்ந்தென்ன சாத்திரமிலாதவன்குலவீனனுகுமலவோ, கொடிய வாபத்திலுத வாததெய்வம் மம்மிக்குளவியின் சமதையலவோ, மாத்திரையிருந்தென்ன தாதுநிலையறியாதவைத்தியனுமூடனலவோ, மாடமாளிகையலங்காரித்துமாதரில் மனையிடம்பாழதலவோ, ஆத்தினிடைசென்றதிர் தீர்த்தமாடாவிடி லரும்பாவிதானுமலவோ, அரிய பஞ்சாட்சரத் துபதேசமில்லாத வசடனும் பிரேதமலவோ தாத்திமியதாவெனத்திருநடனவம்பலத் தானவர்கள் புகழநின்ற, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (உஅ)

### அற்பர்களியல்பு.

புல்லறிவுளோர்தமக் கதிகாரம் வந்திடிற் புகழறத்தினை விரும்பார், புண்யவதி விரதைமேன் மயல்கொள்ளுவார்களிப் புடனுதாசனம் விள்ளுவார், அல்லுபகலுங்கொடிய கோணினைத் தெவர்களையுமகடவிகடஞ் செய்குவார், அன்புடன் பெரியோர்களுக்கிடறு புரிகுவாரதிககருவங்களுடனே, நல்லுருவினிற்சாய்ந் தெனக்குநிகரிலையென்று நட்டணைகள் பேசிமெல்ல, நகைசெய்து மீசைமேற் கைபோடுவார்தன் னடத்தையைப் பார்த்தபின்பு, சல்லியப்படுவர்க்குநின்கிருபைதங்குமோ தங்காது சற்றுமவர்பால், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே.

### உலுத்தர்உதவார்.

காட்டின்மரமாயினும் நிழலுதவுமறிவிலாக் கழுதையுப்பொதிசுமக்கும், கதரிச்சுணங்கனுங் கள்ளனையகற்றிடுங் கைத்துரும்புதவியதிகம், வீட்டுறும்வாறுகோல் சுத்தமது செய்திடும் வேலிபயிரைக்காத்திடும், மிதியடியுமுள்வெய்யலுக்குதவிசெய்திடும் வீழ்பழயசுவருமறைவாம், நாட்டுவதின்மலசலா திகண்மருந்துக்காகும் நட்பிலாவுத்தரியார்க்கும், நல்குமுபகாரமிலையாகையாலே முன்னனவின்றதற்கிணையாவரோ, தாட்டுணையலாதியான்வேறுகதியறிகிலேன் றருமஞானக்கொழுந்தே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௯௦)

### நல்லோரியல்பு.

நல்லசற்குணர்தமக் கதிகாரம்வந்திடினுநாவினிற்பொய்யுரைக்கார், நம்பினோர்தமையாதரிப்பரெல்லோருக்கும் நல்வசனமே பகருவார், சொல்லரிய தருமத்தையே செய்குவாரொருவர் சொத்தினுக்காசைவையார், தூயபிறர்மனைவி

யைத் தாயெனச்சிந்தையிற் சொர்ப்பனத்திலுமெண்ணுவார், அல்லலெளியன்வலிய னோரேனுமவர்வழக்க நியாயமதுவுரைக்கார், அரன்றிருப்பமலரை யெப்பொழுது மிருதயத்தகலாமல்வைத்துநினையுந், தல்லிபார்ப்பதியெனத் துதிசெய்வராகையால் சாயுச்சியமீய்வதரிதோ, தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (௩௧)

சின்ன மனிதர்.

அன்புடன்வாங்கின கடன்கொடாமனிதனு மபசத்தியமுளமனிதனும், அன்னையொடு தந்தைசொல் லிகழ்கின்ற மனிதனு மபயமென்றஞ்சிமிகவே, நன்மைபெற வந்தோர்க்கு வீண்சொல்லு மனிதனும் நயகுணமிலா மனிதனும், நாடோறும் வேட்டகந் தனிதுண்ணு மனிதனும் நல்லோரையிகழ்மனிதனும், இன்பமனையாளை வேசிக்கடிமைசெய்யவிட்டிதயமகிழ்வுறுமனிதனும்,ஈனர்களிடத்திலுறவானவீண்மனிதனுமிவர்களெல்லோருமெளிதாய்த்,தன்பெருமையில்லாதசின்னமானிடரெனச் சாற்றுமேயுலகுமுழுதும்தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே.

இணைசொலிற்பயனில்லாதவை.

அருங்கானின் மிருகத்தை மானென்று மென்னபெண்ணைமானிணையாகுமோ, ஆமணக்கன்விரையை முத்தென்றுமென்னதிகழாணிமுத் திணையாகுமோ, வருங்காமனைப்புலவர் வேளென்று மென்சுப்ர மண்யவேட்கிணையாகுமோ, வள்ளலிருபத்தொருவரென்றென்னவடகைலை வள்ளலுக்கிணையாகுமோ, திறமிலாலோபரைக் கர்னனென் றென்னவவர் தியாகமப்படியீவரோ, தெய்வமெத் தனைபணிந்தாலுநின்பதசேர்வைசெய்வதற்கிணையாகுமோ, தரைமிசையிலிவர்களுக்கிணைசொலிற்பயனில்லைதற்பரானந்தவொளியே, தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணாமுலையம்மையே

பழவினைப்பயன்.

பொன்னுலகையாளிந்திர னகலியா லாயிரம்பொருது விழியுருவதானுன், புகழரிச்சந்திரன் விசுவாமித்திரமுனி யினுற் புலையனுக்கடிமையானுன், முன்னநளனைச் சனியனு னவர்தொடுத்தவர் முயன்றென்ன பாடுபட்டார், முகுந்தர் ஜானகியுடன் பதினன்குவருடமும்மொய்வனந் தனிலுறை ந்தார், பன்னரியசேடனுங் குன்மவலியாலுடல்பதைத் தக மெலிந்துழன்ருன், பகருமுன் பெரியோர்கள் விதியாலலைந் திட்ட பண்டுகதை கேட்டிருந்தும், தன்னைமுன்வினைவிடா தென்றிராமல் மனிதர்தான்விசன மடைவதேதோ, தருமே வுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே.

தியாகிகள்.

சீருலவு கானனும் புகழ்பெற்ற குமுணனும் திருவசீக ரநந்தியும்செயவெண்ணை நல்லூரி னிற்சடைய னும்பரிவு சேர்ந்தசீதக்காதியும், காரணையகாதலச் சேந்திகாத்தானெ ழிற் கதிக்குநல்காமனும்பின் கணிசமுறு கச்சியப்பனுமதிக பெரியனுங் கதிருண்டங்காளத்தியும், ஏருலவுசோமனுமிவ ரெலாம் புவிமிசையி லினியதமி ழுக்கிரங்கி, யிரவலர்க்கோ யாமலீந்தே தியாகியென் றெண்ணருங் கீர்த்திபெற்ருர், சார்புகுணமில்லாத லுத்தருக் கவர்களைச் சரியெனப்பாட லாமோ, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு ண்ணுமுலையம்மையே. (ருநு)

பாவவழி.

அந்தணர்க ளுடைமையைத் தெண்டம்பிடித்தீவதது புண்யமலபாவமாம், அன்னசத் திரமதின் முகநோக்கியன் னமிடுவதுபுண்யமலபாவமாம், முந்துசம ரிற்ருளில் வீழ்வ சமாகவே மொழிவதது வெகுபாவமாம், றேவியைப் பரிக ணைமுக்கொல்வதுணைச்சௌரியா மலபாவமாம், முன்னவன்

சந்ததிக ளுடனுண்ண வேயச்ச முறுவதுந்தான்சுத்த மல பாவமாம், தனதான்ய வர்க்கமதி லாபவிலைவிற்பதுஞ்சம் பாத்திய மலபாவமாம், சந்ததமு மிவ்வகை நடத்தையிற் பாவங்கடானணுகல் கலிமகிமையே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணு முலையம்மையே. (௩௬)

புண்ணியத்தாலாமென்பவை.

குலவீனர் சிவனடிய ராகிலவ ரைப்பணிதல் கொஞ்ச மலவேபுண்யமாம், கொடியபகைக யாளருக் காபத்திலுதவு வது கோழைமதியலபுண்யமாம், தலையைத்துணிக்கவேவிடு மம்புதப்புவது தாட்டீக மலபுண்யம், சகலசௌபாக்கிய முடனேவாழ்ந்திருப்பதுந் தன்றிறமையலபுண்யமாம், நிலை யாய்பெருக்காற்றில் வீழ்ந்தவன்றப்புவதுநீந்து வலியபுண் யம், நெடியவாருதியெய்தி மீள்வதும் மீகாமனிலைமையல் வெகுபுண்ணியம், சலதரமடந்தைபூங் குழலியேபுவியினிற் றங்குபுண்யங்களிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலு றையுல்குதாயுண்ணு முலையம்மையே. (௩௭)

பயனற்றவர்.

கண்ணிருந்துங்கண்ணி லாதவர்களாரெனிற் கல்விகல் லாதபேராம், காலிருந்துமுடவ ராரெனிற்சிவதலங் கருது மிதியாதபேராம், மண்ணுடன்பொன்னிருந் தன்னமீயாதவ ர்கள் வாயுள்ளபெரியநாயாம், வாயிருந்தும்புகனது திருநா மமொருதினம் வழுத்தவறியாரூமையாம், பண்ணிருந்தும் பாடவல்லமையிருந்து முனைப்பாடாதவன்புலையனும், பரி வாகவிருகை யிருந்துங்குவித்துனைப் பணியாதவருமூடரா ம், தண்மையுளவிம்மனிதர் புவியிற்பிறப்பதிற் றனென்ன பலனேசொலும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலை யம்மையே. (௩௮)

## வைசியரியல்பு.

சீரிலாமடையரோ டிணங்கிலார்வியாபாரஞ்சிந்தையாய்வந்தபேர்க்குச், சித்தமொப்பிப்பத்ரமெழுதிப் பசும்பொனைச் செயலாகவே யுதவுவார், ஆர்வமுடனே கணக்காசாரமதனிலேயரைவீசமுந்திரியெலாம், ஆராய்ந்துபார்த்தெழுதி நிலுவைதண்டிப்பொன்னை யருமையாய்ச் சேர்ப்பர்பின்னும், கூர்மையொடுவேளையா வேளையுமதிற் கரங்கொண்டமட்டும்பொருளினைக், கொள்ளுபதினாயிர மிலக்கமாயினுமனங் கோணாதுசெலவழிப்பார், தாரணிதனிற்பிரப லஞ்சிறந்திடுவைசியர்தங் கடனியற்கையிதுவாம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (௩௯)

## உலகவழக்கம்.

வரிசைப்பிடாரிக்குப் பொங்கல்வையாமலே மழைபெய்யவில்லையென்பார், வந்தகொடுநோயறிந்தவுழ்த மீயாமலிம் மனிதனுமிறந்ததென்பார், சரிவரச் செய்தொழின் முயற்சியில்லாமலே தான்குடி யிளைத்ததென்பார், தன்றிறமையாலேமுன்சொன்னபடிதப்பாது சபதமுமுடித்தனென்பார், ஒருவனவனெதிராளி போனபின்பதி கனகயோகம்வந்துற்றதென்பார், உபாத்தியார் திறமில்லை யாகையாலே மகற்குயர்கல்வியில்லையென்பார், சரியிவையெலாமீசர் செய்கையென்றறியாமற் றரணியின்மயங்குவார்கள், தருமேவு மருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (௪0)

## ஒன்றுலொன்றுவரும்.

தனதென்றுகூசாமலரசர்மனைசெல்வோர் தனக்கிழிவுவந்துநேரும், தன்கணவனற்றபெண் ணாருமில்லாவிடிற்றாய்வீடுவந்துசேரும், நினைவுபேதித்துப்பிதற்றுவர்தனைப்பித்தனிவனென்றுசொல்வரியாரும், நிணமொத்த விசுவாச மும்பொருள்வழங்குவதி னெடியபகைவந்துசேரும், பனகமொ

டுபலநாளு மேபழகிளொருதினம்படுவிடந்தருகமீறும், படி மிசையிலருணையை நினைத்தபொழுதே பஞ்சபாதகமொழிந்துதீரும், தனியுனதுபாதமல ரல்லாதுதுணையில்லை தமியன்மேற் கிருபைபாரும், தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (சக)

பொது.

மாணிக்கமீய்ந்ததெனு மரவத்தையுலகத்துமனிதர்நம்புவதுமுண்டோ, மாகனதனம்படைத் தாலுங் கொடாதவரைவையகம்புகழ்வதுண்டோ, பூணிக்கையான நற்றமிழ்வாணர்நாவினிற் பொய்தட்டவட்டமுண்டோ, புலிபசித்தாலுமது தசையருந்தாமலே புல்லினைத்தின்பதுண்டோ, நாணியெதிராளிமுன் வார்த்தைசொல்லார்களது ஞாங்கரும்வெல்வதுண்டோ, நாசன்கைபடவுயிர்மீண்டுவந்திப்பெரிய ஞாலத்து முய்வதுண்டோ, சாணிக்குமேன்மைச் சவ்வாதுக்குமோவிலை சரியென்றுசொல்வதுண்டோ,தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (சஉ)

ஒன்றுலொன்றுபயன்படாது.

வேதாந்தமெய்ஞ்ஞான நூலுணர்ந்தென்னகொடு வெகுளிமனதுள்ளிருக்க, மிகநய வொழுக்கமுடன் வார்த்தைசொலி லென்னவன் வெகுலோபியாயிருக்க, வாதாடி யெதிர்செய்துநின்றென்னகூறியவழக்கிளைத்தேயிருக்க வரிசையாபரணங்கள்பூண்டென்னமெய்ம்முகவசீகரமிலா, திருக்க கேதாரமொடுதீர்த்தயாத்திரைகள் சென்றென்ன கெடுதனிணைவுள்ளிருக்கக், கெம்பீரமாய்க்கையி லாயுதமெடுத்தென்னகெசபேடியாயிருக்கத், தாதாவேயுலகுக்கு மாதாவேயெழுவகைச் சராசரத்திலுமுறைந்த, தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணாமுலையம்மையே. (சங)

மூடர்கள்.

சகலகலைகற்றுணர்ந்தாலுஞ்சினத்தைத் தவிர்க்காதவன்மூடனும், தந்தைதாய்சொற்புத்தி சிந்தையிலுமெண்ணாது தள்ளிவிடுவோன்மூடனும், அகமகிழ்ந்தரிசிவன்பூசையினினைவுவேறுவனொருபரமூடனும், அன்பிலார்வீட்டிலே வலியவேசென்றுதானன்னம்புசிப்போன்மூடனும்,சகமதிற் பெண்வார்த்தைகேட் டொருவர்மேற் சண்டைதான் செய்குவோன்மூடனும், தயாளுவேயென்றவர்க்கீவரைவிலக்கிடுந்தயையிலாதவன்மூடனும், தகவிலாதானையேவேறுபங்காக்குவோன்சண்டாளமூடனாகும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௪௪)

பயன்படாதவை.

உரியவேளானையுஞ்சகுனமதுசெய்ததாலுயிர்ப்பீடையதுதுலையுமோ, வொருவர்வாழ்வதுபொருந்தாமலே காய்ந்ததாலுயர்பவிசவர்க்குவருமோ, பரிபூரணனந்த ஞானமறியாவிடிற் பரமபதமுங்கிட்டுமோ, பண்டுநோய்க்குத்தெய்வம் வேண்டியே பொங்கலொடு பலிகொடுத்தாற்போகுமோ, அரியவாருதிநீரி னைத்தாகமானபே ரள்ளியுமருந்தலாமோ, அடையலர்கண்முன்கையி லாயுதமெடுத்தபின் னஞ்சியும்நிற்கலாமோ, சரியெனக்கொருவர்நிக ரிலையென்றியாவருந் தன்னையேபுகழலாமோ, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௪௫)

இதனையிவரறிவென்பது.

வித்துவானருமைதனை வித்துவானறியாமல் விண்மூடர்தாமறிவரோ, வியாபாரநிலைவரந்தன்வைசியரறியாமல்வேறொருவர்தாமறிவரோ, பத்தரிட தவமகிமையீசனறியாமல் பலதேவர்தாமறிவரோ, பருவரதி மதனுருவை யறிவதல்லாமலிப் பாரிலொருமாதறிவளோ, எத்திசையின் விடயநா

ரதமுனிவ ரறியாமலிசையதும்புருவறிவரோ, வெழில்கமல முளமதுவைவண்டினமருந்தாமலேதமுளதவளையுணுமோ சத்தியேநின்மகிமை யாரறியவல்லார்கள் சண்முகனையீன்ற வளையே, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணு முலையம்மையே. (௪௬)

ஒன்றிலொன்றுபயன்.

பண்புற்றசுதிகூட்டி யிசையுடன்படியாத பைந்தமிழினிப்பிருது, பருவகாலத்தில்விரைதெளியாதபயிரும்பலித் தேவிளைந்திடாது, நண்ணுபொருளில்லாதார்சொல்வசனமரசர்சபை நடுவிடினும்பிடியிராது, நடுவழிமறித்தடித்துப் பொருள்பறிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கந்தயவிரா, தெண்பத்துநான்குநூ றுயிரஞ்செந்துநீ யில்லாமலுயிரிராதே, ஈசருன்றிருமங்க லச்சலிகையல்லாம லேநஞ்சையுண்பதேது, தன்புத்தியில்லாத வர்க்குஞானங்களைச்சாற்றினு மறிவிராது, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௪௭)

இதற்கிதுவேண்டுமென்பது.

வச்ரமகுடந்தரித் தரசுபுரிமன்னர்க்கு வாக்கின்மனுநீதிவேண்டும், மன்னுகல்வித்தொழிலு மெளிதல்ல விரவுபகன்மனதிற்கருத்துவேண்டும், உச்சிதமுடன்சபையி னுட்கார்ந்தபோதினு முதாரணைகள் சொல்லவேண்டும், ஒருநாளதாகிலுந் திருக்கார்த்திகைக்குவந் துந்தனைப் பணியவேண்டும், எச்சுவிச்சித்ரமுடன் வித்தைசெய்யினு மிருகையேந்தியேயிரக்கவேண்டும், ஏதுமொரு கருமங்கள் கோரிக்கைசெயுமிடத் தெண்ணியேயிரக்கவேண்டும், சச்சிதானந்தபரிபூரணி யகிலமதுதந்தகாரணி சாம்பவி, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௪௮)

அதிகபுகழ்பெற்றிடுஞ் செல்வநிலைநிற்குமோ வாங்கார மனதிலெண்ண, வவரவர்கள்முன்செய்த கர்மநோய்த் தீவினைக் கயலாரைநொந்துமென்ன, மதியாமலெவரையும்வகை சொல்லுவோர்கட்கு மானமரியாதையென்ன, வந்தவுடனேமகிழ்ந்துபசரிக்காதவன் வாசலிற்சொல்வதென்ன, பதிதொறுமிரந்துண்பவர்க்கினியசுடுசோறு பழஞ்சோறுபஞ்சமென்ன, பக்தியிதயத்திலில் லாதவன்சிவபூசை பண்ணுவதிற்பலனுமென்ன, சதுர்மறை புகழ்ந்திடுங் கருணைநிறைவாரியே சைலகோனுதவுமயிலே, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (சகூ)

நன்னகரம்.

சித்ரமணி மேடையுஞ் சத்ரநிறைசாலையுஞ் சிறந்தரதவீதியழகும், தெங்கையில்பலாவெலு மிச்சைகதலிக்கமுகு சேர்ந்திலகு சோலைவளமும், பத்திரமதானகற் கோட்டையுஞ்சிகரப்ர பலபலமதிற்கோவிலும், பங்கேருகத்தடமுமெங்கெங்குநிதிசிறப் பானகடைவியாபாரமும், உத்யோகபுருடர் ரதகஜபரிபதாதியு முறைந்திருக்கின்றவலிவும், உற்றசங்கீதசா கித்யமுளபாடலுமோங்குதாசிகண்டனமாஞ், சத்தமும் முரசுபலவாத்தியமுடனிவையெலாம் தங்குவதுநன்னகரமாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (ருo)

உலகவியல்பு.

சிறந்தநிதியுள்ளபே ரந்நியர்களென்னினுந் தெருவீதிவரவுகாணிற், சிந்தையின்மகிழ்ச்சியொடு கைதொழுதுகார்த்திகைத் திங்களின்பிறையென்னவே, விறல்பெறவுநீங்கள் வந் ததுநல்லவேளையென் வீட்டில்வரவேணுமென்று, மெத்தவுமகிழ்ச்சியோ டுபசரித்தேமணைவிரித்ததி லிருத்திவைத்து, திறம்பெற்றபட்சணங் காய்கறிபடைத்துணவுசெய்தபி

னுரைப்பர்பூர்வத், தினிலுங்கடாயெங்கள் கிளையினிற்பெண்ணென்று சேதிபெரியோர்கண்மொழிவர், சரசமுடனீங்கள்வந் துறவாடவில்லையென்று சலிகைகொண்டாடுவோர்கள் தருமேவுமருணகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௧)

இதுவுமது.

தனமிலாதவனதிக பவிசாளி தன்பந்து ஜனமென்று வீடுவந்தால், தயவுடன் வந்தவனை வாவென்றழைத்திடார் சற்றுநேரத்தினப்பால், மனமதுசலித்துநீ யாரென்றுகேட்கவுன் மைத்துனனியானென்னவே, வரலாறுகேட்டபின்னுந்தனைக்கண்டியான் வாடிக்கை யில்லையென்பார், தினமிரண்டாயிடிற் பெண்டுகளுமெள்ளச் சினந்துதட்டைப்பிதுக்கிச், செப்புவர்கள்சாடையாய்க்கெதிகெட்டு வீண்சோறு தின்னவந்தவ னென்பார்கள், சனமல்லவெனவவனை வலியவேதட்டிவிடல் தரணிமானிடர்முறைமையாம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. ()

மானிடசென்மமல்லார்.

மகிமையுளசிவயோகி யென்றுதலைகீழ் நின்று வயறது வளர்க்கவெண்ணி, வம்புசெய்தேகாசு வாங்குவனுமியோகியல வெளவாலெனுஞ்சென்மமாம், அகமறிவிலாமலேயான் பெருவைத்தியனென் றசாத்யகொடுரோகத்தினுக், கௌடதஞ்செய்தவுட னேகூலிவாங்குவோனவன் வேசரிசென்மமாம், பகல்முழுதுமென்றங்கை யென்னன்னையென்றே பரிந்திரவில்வந்தெனக்குப், பாரியென்றேமுறை மயக்கிப்புணர்ந்திடும் பாவியொருநாய்ச்சென்மமாம், தகுமிவர்களைக்காலனுரென்னதண்டனைக டான்செய்வரோவறிகிலேன், தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுரையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

## பொது.

எம்பிரானருளலது மூவுலகிலேமுயலுமெத்தொழிலு மாவதல்ல, வினியரசவாதமுறை புவிமீதுமானிடர்களெல் லோருமறிவதல்ல, தம்பிதமயற்குமுன் பங்குபதியிலையென் றுதள்ளுவதுநியாயமல்ல, தருமங் கொடுப்பவரை யீயவொ ண்ணாதவகை தடுப்பதுவுநியாயமல்ல,கெம்பீரகயமீது வரு பவனைச்சுன்னமது கேட்பதும் புத்தியல்ல, கொடியரசுதன தென்று படியிலுளபேரைக் கெடுப்பதுந் தருமமல்ல, சம்பு வைப்பரிசெய்த பரமசிவனடிமுடிகள் சகலருங் காண்பதல் ல, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலை யம்மையே. (ருச)

## சகாயத்தாலாமென்பவை.

சுந்த்ரமுயர்தீபபந் திகளதுவிளங்கிடத் தூண்டுகோ லொன்றுவேண்டும், சூழ்ந்தசதுரங்கதள படைசேனையேவி டச்சொல்லாளியொருவன்வேண்டும், மந்திரஞ்சித்திக்கவே ண்டுமெனின் மனமதுமகிழ்ந்துகுருவாக்குவேண்டும். மறை யவரையெதிர்கொண்ட போதுமிகவழிபாடுவந்தனைகள்செ ய்யவேண்டும், கந்தரமிசைந்திராகத்தொடு படிக்கிலுங் கல் வியைக்கருதவேண்டும், கடியநடையானதுரகதமெனினுமி ராவுத்தர் கையிற்சவுக்குவேண்டும், சந்ததமு மிடியாலலைந் திடினுமழியாத தருமசிந்தனைமுன்வேண்டும், தருமேவுமரு ணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (ருரு)

## தகாதமனைவி.

ஆரடிவீட்டிலே பரதேசியொருவனுக் கன்னமிடுவெ ன்றகணவ, னுரையொரு பார்வைபார்த் தென்பாவமேன் கொள்கிறுயுனக்கறிவில்லையோ, சீருற்றமக்களுக் கேயன்ன மிலையென்று சீறுவாளேதுபதர்தான், சீர்கெட்டதெனவெ

ண்ணி மனதில்வைத்தவ்வாறு செப்பொணுதையர்மெத்தத் தூரத்திருந்துவங் தாரன்னமிடுவெனச்சொல்லவும் பின்னே துநின், றுக்கத்துக்கெத்தனை நாளழூவேனென்றுவசைசொல்லவும் வெகுண்டடித்தால், தாரைபோல்விழியினர் சோர வழுதூரெலாஞ்சலிகைசொலுமனைவிநமனும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே.(நிசு)

## சிறப்பிலாதவை.

சித்தமகிழ்வடைகின்ற புத்திர பவிசில்லாத செல்வஞ் சிறப்பிராது, திருமங்கிலியங்கழுத் தில்லாதமாதரிட தேக முஞ்சிறப்பிருக்கா, தொத்திலாப்புகழ்பெற்ற காவேரியணு காதவூருஞ் சிறப்பிருக்கா, துன்கிருபைதங்காது பூதலந்தன்னிலேதொன்றுஞ் சிறப்பிராது, சத்தசுரமறிவிலா ரஸ்த மதில்வீணைசங் கீதஞ்சிறப்பிராது, தலையலங்கார மிதுவை யாததேரழகு சற்றுஞ்சிறப்பிராது, சத்திசிவசாம்பவி காதலி மனோன்மணி சடாதரிவேதமுதல்வீ, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (நிஎ)

## விதிப்பயன்.

குன்றுதசகலசௌபாக்கியமொடுவாழ்வதுங் கொடுங் கலியடைந்துழல்வதுங், கூர்மையொடுகல்விகற்றுப்ரஸங்கித்தலுங் குறுகிமடையனுமாவதும், ஒன்றுநூறுய்வம்மிசம் பிரபலிப்பதும் ஒழிந்திலாதேவிடுவதும், ஊமை கூன்குருடு முட முடலாயெடுப்பது முறுபழகிலழகாவதும், மன்னர்வலியாரெளிய ராவதும்மெளியரம் மன்னராவதுமெலாமுன், வரலாறயனெழுத் தெள்ளளவுந்தப்பாது மற்றொருவராலாகுமோ, தன்னைய்யசார்ந்துகுங்குமபணிபயோதரச்சச்சிதானந்தபரையே, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (நிஅ)

## இன்னார்க்கிது தவி.

பாங்குயறுவடவரைக் குதவியாமஷ்டகுல பருவதங்கமழ்சிறந்து, பளபளெனவளர்தாமரைக்குதவி நீர்சித்திரபானுவுக்குதவிவாய்வாம், ஓங்குபுகழ் விண்ணவர்க் குதவிகுகனார்கையிலுக்கிர வடிவேலாயுதம், உற்றசங்கீத செந்தமிழ்ராகமோதுவோர்க்குதவி தம்பூர்புவியினில், தேங்குபயிருக்குதவி மேகவருஷித்தல்சிறு சேய்க்குதவியாகுமன்னை, திக்கரசருக்குதவி மதிமந்திரிசுத்தரண சேவகர்க்குதவிகைவாள் தாங்குநின்கருணையருளல்லாதுவேறுதவி தமியேனுக்கேதுமுளவோ, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (ருசு)

## சிறந்தவை.

வரிசையுளநவரத் தினத்திற்பிரகாசமுள மாணிக்கமதுசிரேஷ்டம், மங்கையர்க்குள்ளதிககற்புநிலையுற்றகுணமாதருந்ததிசிரேஷ்டம் அரியமந்திரமதிற் பிரணவந்தேவர்க்குமரிதாகு மதுசிரேஷ்டம், அம்புவியிலேகோச லத்தரிச்சந்திரனே யரசரில்வெகுசிரேஷ்டம், பரிவுகந்திடுசெத்த சாகரமதிற்றிருப் பாற்கடன் மிகச்சிரேஷ்டம், பண்ணுபழமொழிதமிழிலிங்கிலற்செய்கையது பகர்திருக்குறள்சிரேஷ்டம், தருவுயர்ந்திடுசிவஸ் தலமதிற்சிரேஷ்டநீ தங்குபுகழருணைநகராம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (சுO)

## மாதராற் கெட்டவர்கள்.

புவிமிசையிராவண னிறந்ததுங்கீசகன் பொன்றினதுவிண்ணுலகில்வாழ், புறந்தரர்க்காயிரங் கண்ணானதுந்தவப் புனிதசாதனன்மாண்டதுந், தவநிலைகலைக்கோட்டு மாமுனி குலைந்ததுஞ்சாரங்கனூனமான, சங்கதியுமிங்கித முயர்ந்த

னூற்றொருவர்கள் சமர்க்களத்தேபட்டதுங், கவியினத்துற் றபல வாலியுயிர்போனதுங்கனவணிகர்கோவலனைமுன், கரு தரியமதுரையில் விருதரசர்கொன்றதுங்கபடமயிடன்போ னதுந், தவளிதமுறுங்கொங்கைமாதரால்வந்திட்டதாழ்வு குறையென்பர்பெரியோர், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௧)

மேலோருக்கு எப்பொழுதும்மேன்மை.

மேதினியின் மேன்மக்கள் கெட்டாலுமவருக்குமே ன்மைமரியாதையுண்டு, வேய்வளைந்தாலுமது நிகழ்கின்றசி விகையின்மேற்கொண்டிருப்பதுண்டு,நீதரசவாதமுறைகெ ட்டாலுவைத்தியம் நேர்ந்தேபலிப்பதுண்டு, நிகழ்கரியிறந் திடினும் வீணல்லவஸ்திதனை நிதிதந்துகொள்வருண்டு, சூ திலாயோகிகட் கிகமதிற்சுகமில்லை சொர்க்கத்தின் முத்தியு ண்டு, சுகமதனரூபியென்றாலு மிரதிமாட்டுஞ் சுரூபமொடு தோற்றமுண்டு, தாதகியில்வாசமில் லாவிடினு மரனுடைய தலைமீதிருப்பதுண்டு, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையு லகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௨)

ஒப்பில்லாதவை.

முருக்குப் பெருத்திடிற் றாணுமோபட்சி முட்டை யண்டமுமாகுமோ, மூடர்நிதிதேடினுஞ் சர்ச்சனர்களாவ ரோமுலைகளுறுமலையாகுமோ, விருப்பமில்லாதபேய்ச்சுரை கோரிக்காகுமோவென்றதென்சுக்கிரனுமோ,மிக்கபனைகற்ப கத் தருவாகுமோதவளை வெற்றிபெருதவளையாமோ, இரு க்கிலும்பெருப்பிள்ளை தன்பிள்ளையாகுமோவெழுதுமடன் மாதாகுமோ, வீனவெள்ளாட்டிதன் பெண்டாவளோ நீரி நிற்கயல்முடுவதாமோ, தருவடருதலமெலாம் புகழ்தங்கு மருணைத் தலத்தினுக்கொப்பாகுமோ, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௩)

## இன்னார்க்கிதுநாசம்.

தெரிவையர்கண் மேலதிக விரகமுற்றிடுவெரிட தேகமு ம்பொருளுநாசம், தெய்வசந்நிதியினின் றபசத்தியங்களைச் செய்வர்குல முழுதுநாசம், தருமசிந்தனையிலாத் துன்மார் க்கவேந்தரைச் சார்ந்திடும்குடிக ளுசம், சவ்வாதெத்தனை யிலொரு பணமளவுசுண்ணமது தான்கலக்கிடவுநாசம், உ ருகதலிவேய்சிப்பி நண்டிவைகள்கெற்பமுண்டாயினுயிருக் குநாசம், உள்ளங்கலக்கிடிலெடுத்தகருமங்களியாதொன்று மில்லாமநாசம், சருவபாவங்களைய் மிடியலா நினதுடைய தாள்பணியநாசமாகும், தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறை யுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (சுச)

## உலகத்தார்மயக்கம்.

ஐயமிட்டுண்கவெனவௌவையாருரைத்தநூலறிவகத் தெண்ணமலே, யநேகமாய்நீதிநெறிமுறைமையைவியாசமு னி யருளினரென்றுவல்ல, செய்யகுரு முனியுடன் பதினெ ண்மரும்பலவுஞ் செப்பின ரென்றுவீணய்த், திரிவதானல மேதுநதி மூழ்கியேதலஞ்சேவிப்பதேது பயனே, வையமதி ன்மெய்சித்தி யாமெனக்கற்பமுவழுத்தினரதனையெண்ணி, மானிடர்கணிசமெனக் கருதுவா ரதுநினது மகிமையல்லா மல்வேறே, தையலேபரிமட மடந்தைபங்கேருகத் தற்பரா னந்தவல்லி, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயு ண்ணுமுலையம்மையே. (சுரு)

## பொது.

சிறுபிள்ளையாயினும்புத்திநிலைசாத்திரவழிதெரிந்தொ ழுகுவன்பெரியவன், சிந்தைகோணமலொரு தாம்பூலமாயி னுந்தெரிந்துதவுவதுதர்மமாம், பரிவுள்ளபங்கேருகத்திரள நேகம்படர்ந்திருப்பதுதடாகம், பவமுறுஞ்சீற்றமுப்பாசமு மொழித்திருப்பவனு மெஞ்ஞானயோகி, புருடனைத்தெய்வ

மென்றெண்ணியேபூசித்தபூவையேகற்புடையவள், புதியவ றுசுவைமிகுதி யாகவேசேர்த்துப் புசித்திடுவதேபோசனம், சருவபூடணமெனும்பரிவுள்ளவஸ்திரந்தரிப்ப தலங்காரமாம், தருமேவுமருணகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௬)

இன்னார்க்கிதுபிரியம்.

சூழ்ந்திரவியாலுலர்ந்திட்ட பயிருக்கு மழைசொரிவதாலே கெற்சிதம், சோரற்கமாவாசை யிரவினிற் பிறர்மனைசுரங்கமிட வேகெற்சிதம், தாழ்ந்தவிபசாரிக்குவருசோரநாயகர்தனைக் காணவுங் கெற்சிதம், சமரிலொன்னார் படைமுறந்தோடில் வெற்றிபெரு தறமனைத்துங்கெற்சிதம், வாழவுணரைக்குகன் வேற்றுணித்திடுபோதில் வானவர்க்குக்கெற்சிதம், மந்தியிர சம்பெருகுகனி சிறந்திடுதோப்பில் வருகமிகவேகெற்சிதம், தார்குழலிநீயெங்கு நிற்பதாலீரேழுதலமனைத்துங் கெற்சிதம், தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬எ)

இல்லை.

அறிவிலாமூடர்முன் கல்விப்பிரஸங்கமதி லழகில்லையின்பமில்லையையமிட்டுண்ணுதவர்க்கு மெய்ப்புகழ்கீர்த்தியறமில்லைவரமுமில்லை, துரிய துரியாதீதமறியார்க்குமெஞ்ஞானசூட்சமில்லைமோட்சமில்லை, சுத்தரணவீரருக்கெந்நாளுமனதினிற்றுயரிலைப்பயமுமில்லை, யிருதயக்கபடமிகு சுங்கமணியத்தினுக்கிதமிலைப்பயமுமில்லை, யெவ்வுயிர்க்குயிரானவீசனுர்க்கெப்போது மிறப்போடுபிறப்புமில்லை, சருவலோகாம்பிகாவென்றுனைப்பணிவர்க்குத்தாழ்வெனுங்குறையதில்லை, தருமேவுமருணகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬அ)

## இன்னார்க்கிதுண்டு.

அதிகபலசாத்திரங் கற்றுணர்ந்தவர்களுக் கறிவுடன் மேன்மையுண்டு, அபயமெனவந்தவரையஞ்சாதேயென்பவர்க்கறமுண்டுதிறமையுண்டு,பதிவிரதைமாதர்மேலாசைவைத்திடில்திக பாவமொடுபகையுமுண்டு, பாலடிசிலுண்ணகமதற்கிரண்டகஞ்செயிற்பழியுண்டு வழுவுமுண்டு, சுசிதானமறிவிலாற்பாடுசங்கீதமதில் சுகமில்லை குற்றமுண்டு, துன்மார்க்கமூடரோடிணங்கியுறவாடினுற்சூதுண்டுவாதுமுண்டு,சதுர்மறையிலெட்டாத திருநயனவல்லியேசத்தியே வேதமுதலே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௬௬)

## துன்பமென்பவை.

துலையாத்தரித்திரநோயடைவதுந்துன்பவினை சூழ்ந்திடினுமதிகதுன்பம், சொல்லிகழுமனைவியொடு வாழ்வதுந்துன்பமெய்சுசிகரமிலாது துன்பம்பலகாலமுந்துயிலுவதுதுன்பமாவயிறுபசியாதிருத்தறுன்பம், பாங்குயர்ந்திடினுமுட்கலிணத்தையெண்ணுதபரியேறுவது துன்பமா மிலகுமனுநீதியில்லாவரசரூரினிலிருப்பதுமனேகதுன்பம்,எதிராளியைத்தினம்வணங்குவது துன்பமகவில்லாத ததிகதுன்பம், சலத்திற்கராவெற்ற மாலின்சகோதரி சாம்பவிமதுரையரசி, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே.

## இன்பமென்பவை.

சிந்தையின்மகிழ்ச்சியுறுசெல்வமின்பம்பரமசிவனடியராவதின்பம், செகதலப் பிரக்யாதி யாதிவன்பங் தருமசிந்தனைமிகுந்தவின்பம், தந்திமுகனைக்காலமே தொழுவதின்பசற்சனர்கள்சேர்வையின்பம் சற்புத்ரனைப்பெற் றெடுப்பதின்பங்கல்விதானறிந்திடுவதின்பம், கொந்தலர்ந்திடுபுட்பமணி

வதின்பம்நேம குருவினுபதேச மின்பம், குணமிக்கமனைவியு டனில்லறந்தன்னிலே கூடிவாழ்ந்திடுவதின்பம், சந்ததமுநி ன்பதம்பணிவதற்கின்பமேசாயுச்சிய மெற்கருளுவாய், தரு மேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

நரகமெய்தவழி.

கற்புவனிதைக்குமொரு தப்பிதஞ்சொல்வதுங் கள்ளு ண்டடஞ்செய்வதுங்; கனிந்தொருவர்தேடரும் பொருளப கரிப்பதுங்கடுங்கொலைத்தொழில்புரிவதும், செப்புகுருவை த்தூடணிப்பதுஞ் சிவனடியர்சிந்தைநலியச்செய்வதும், தி யாகமேற்பவர்தமக்கீய்வரைவிலக்கிடுதீமையும்வாய்வலு ஊம யில், ஒப்பினவருக்கழிவுசெய்துகைக்கூலியாங்குடன் கொ ள்வதும்பிறரிடத்,துய்யவேசையோகமதுசெய் திவையெலா முற்றுநரகில்வீழ்வதற்குத்,தப்பிலாமற்செலும் தடமென்றறி ந்துமித்தரணியின்மயங்குவார்கள், தருமேவு மருணைகிரியீ சர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (எஉ)

நாவலர்வறுமை.

ஒருகாசுமீயாதலுத்தப்பிசாசர்களை யோங்குபுகழ்கன் னனென்றுமுரியசெந்தமிழ்சற்றுமறியாதமூடர்களை யுயர்ந் தகுருமுனிவனென்றும், விருதாவினிமிட மதினூறு பொய் கூறுவரைமிக்கரிச்சந்திரனென்றும்,மெய்ம்முகவசிகர மிலா தவரைரஞ்சித மிகுந்தமன்மதனென்றுவெஞ், செருமுனையி லாயுதமெடுக்காத பேடியைசெயவீமசேனனென்றும், செந் தமிழினுலும்புகழ்ந்து புவிமனிதரைத்தினந்தினம் பாடுவதி னுற்றரைமிசையினுலவர்க்கலையாதவறுமையைத் தானடை ந்தார்களம்மா, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதா யுண்ணுமுலையம்மையே. (எஙு)

இதிலிதுமேன்மை.

பாவில்வெண்பாக்கலித்துறையதிகமலரினிற் பங்கேரு கக்கமலமாம், பட்சியிற் கருடனேயதிகமாங் கீர்த்தியிற்பா ண்டிவேளாளராகும், கோவிலினி லதிகநின்சந்நிதி பிலத்தி னிற்கொடுவிடச்சேடனதிகம்,குலவுபழமொழியினிற்குறளதிகமலையினிற்குன்றுவிரண்யவரையாம்,காவினிற்கற்பகத்த ருவதிகமாதினிற்கற்புடையவனிதையதிகம்,கரியிலதிகம்பொ லெண்மையயிராவதம்நதிக்கரையினிற்கங்கையதிகம், தாவு ருண்மேவுதிரிகோணத்துயந்தசிவசங்கரீயருள்வாரியே தரு மேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

இன்னார்க்கிவர்விரோதம்.

அருளதுநிறைந்திடும் வைகுந்தமாலுக்கு மவுணருக்கு ம்விரோதம், ஐயமிலுணர்ந்தோர்க்கு மூடர்க்கு மெந்நாளு மாகாதுவெகுவிரோதம், பருதியொடுமோமதிக்கும் ராகுகே தெனும் பாம்பினுக் கும்விரோதம், பரிமள சவ்வாதினிற் சு ண்ணமதுசேராதுபழுதுண்டு வெகுவிரோதம், அருமறைய ர்கணிகைக்கு வைத்தியர் சுணங்கனே டவரினத் தார்வி ரோதம்,அம்புவியையாள்கின்றகெம்பீரத்துறைகளுக்கடை யலர்கண்மேல்விரோதம்,தரணிதனிலிவர்களொருவர்க்கொ ருவர்பகை யென்று சாற்றினே முலகரறிய, தருமேவு மரு ணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (எ௫)

பயனற்றசெலவு.

அடங்காமோக விகாரத்தினுன் மகிழ்ந் தரிவையர்க் குதவுபொருளும், அறிவகற்றிச்சிறுமை வெறிதருங்கள்ளி னுக்கன்புட னளித்தபொருளும், உடன்படாமற்கோளுரை க்கின்றபாதகரையுறவுசெய்தீந்தபொருளும், ஒருவர்க்கொ ருவர் சூதாடுசங்கதியினு லொப்பியேதோற்ற பொருளும், திடங்கொண்ட வாதமுறைதெரியாமல் வீணிலே தீயினிற்

சுட்டபொருளும்,செப்புமிப்பொருளெலாம் புண்யவிஷயத்
தினிற்சேர்ப்பித்த பொருளல்லவாம், தடங்கொண்ட நீரிற்
கரைத்தபுளியாமென்று சாற்றினேன்பலரறிவுறத், தருமே
வுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே.

தருமகாரியம்.

பூவினின்மகத்தான சாலைநீர்ப்பந்தரும் புகழுடனமை
த்ததருமம், புட்பஞ்சிறந்த திருநந்தவனப்பயிர் பொருந்த
வேசெய்ததருமம்,கோவிலணிசிகரகோபுரமண்டபஞ் செயு
ங்கொள்கையுமநேகதருமம், யாகூபந்தடாகங் குளம்வாவி
செய்வித்தல் கூறவரிதானதருமம், யாவருமிலாதவர்க் குரி
யமணமேசெய்வ ததுமகிமையுற்றதர்மம், அன்னசத்திரமு
டன் நன்னயமடங்களுண்டாக்குவ துயர்ந்ததர்மம், தாவுபு
கழேசிறந் தோங்குபரிபூரண தயாபரீ முத்தி முதலே, தரு
மேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

அஞ்ஞானிகள்.

சகலமுநமக்குளே யல்லாதுகோவிலிற் ருனென்றுமில்
லையென்பார், சமுசார மாய்கையது வீணனதொல்லையாஞ்
சந்நியாசம் நல்லதென்பார், பகராிய வேதாகமம் புராண
ங்களைப்பழுதுமுன்சொன்னதென்பார், பரிவாகவீரேழு பு
வனத்திலும் புண்யபாவமே தில்லையென்பார், மகிமையுளப
ணிரண்டுசமையமுஞ்சமையத்துண்மந்திரமுமில்லையென்பா
ர், வாயிலிப்படி யுரைப்பார்கள் சிலபேர் தங்கண் மனதின்
மெய்ஞ்ஞானமறியார், தகைமையுடனுலகைப் பழுத்திகழு
மறிவிலாச்சண்டாளர்மெத்தவம்மா,தருமேவுமருணைகிரி யீ
சர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (எஅ)

பகைக்கவொண்ணர்.

கருதிநூலறியுமந் தணரையுங்கல்விமுறை துகளறக்க
ற்றவரையும், தொல்புவியை யாளு மன்னவரையும் மன்னரி

ட தோளமையமைச்சர்தமையும், விருதணிந்திடுசுத்த வீர ர்கருணீகரையு மிகவயித்தியர்கள் தமையும், விபரிதமகாமந் திர வா தியருடன்றினம் வேண்டுகுரு தேசிகனையும், அறிவு யர்ந்திடுதபோ தனரையுந்தன்னபிப் பிராயந்தெரிந்தவரை யும், அரிதானபஞ்சத்திலாதரித்தோர்களுட னுகுமிப்பதி னொருவரை, தரணிமிசையெவர்களும் பகைசெய்யலாகாது தனதாயிருக்கவேண்டும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலு றையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (எகூ)

உமையுதவி.

மன்னுபுகழீச்சுரர் வெந்நஞ்சுண்ட மகிமையும்மழுமா ன்றிருக்கரத்தில்,வைத்தமகிமையும்வேதனைச்சிரமறுத்திட் டமகிமையுடனதுவலாமல், நன்னயமதக்கரிபுரித்து முப்பு ரமதை நகைத்தெரித்திடு மகிமையும், நல்லகற்பினிகளது கற்பகற்றிய வடிவு நவிலவொண்ணு மகிமையும், மின்னு முயலகனையு மிதித்ததொடுநமனையு விழவுதைத்திடுமகிமை யும், மிகுதக்கன்வேள்வியையழித்தமகிமையினொடு வெற்றி பெறு மகிமைகளெலாம், தன்னிகரிலாதநின் மங்கல்யமகி மையின் சலிகையல்லாமல்வேறே, தருமேவுமருணைகிரியீச ர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அ0)

திருமாதிருப்பு.

வில்வத்திலுங்கந்த மலரிலும்மும்மத மிசைந்தவேழத் தின் மிசையும், வெம்பரிமுகத்திலு மிரணகளந்தன்னிலே வீரமாய்ச்செல்வர்பாலும்,நல்லபசுதன்னிலும்பாலினுந்தே னிலும் நாகரிகவனிதைபாலும், நவிலரியபங்கேருகத்திலுங் கடலிலும் நற்பாற்குடங்கொடியிலும் இன்னிலிரஞ்சித மி கும்மனையிலுந்தெளிந்திடுநீரிலரசர்வதனத்,திலுமுதாரணை த்தொழிலி லுந்துய்யவன்பாலு மியல்வல்லவர் மொழியி லுஞ், சல்லாபமாயவன் மார்பினுந்திருமாது சலியாது வா

ழ்ந்திருப்பா, டருமேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயு ணாமுலையம்மையே. (அக)

திரவியவகை.

நாடுபடுதிரவியம் பயறுசெந்நெற்கதலி நற்கனிபசுக்கு ரகதம், நயகரும்பொடுபின்பு நகர்படுந்திரவியம் நவில்வது கருங்குரங்கு, நீடுகெண்ணுடிபித் தனுமரசர்காட்டானை நெ டியகாடுறுதிரவியம், நிருதமயினுபியு மிருலரக்கொடுதேனு நீழ்கடற்றிரவியவகை, கூடுமுத்துச்சங்குபவளமுப்புக்கோ ர்வை குலவுமலைபடுதிரவியம், கோஷ்டமொடு குறுமிளகு குங்குமந்தக்கோலங் குளிர்சந்தமைந்துமாகும், சாடியமகா சூரபற்பனைவதைத்திட்டசரவணனையீன்றவனையே, தருமே வுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

உமைமயம்.

புவனமென்றும்பெருங் ககனமென்றுங்கரும் புனல்ப ரவுமுவரியென்றும், போதமென்றுங்கருணைவேதமென்றுந் திவ்விய புண்யமெய்த்தலமுமென்றும், மவுனமென்றும்ஞா னமந்திரமென்றும்மேழு வகையிலூறுதோற்றமென்றும்வா சமென்றுந் தலைவிசேடமென்றும்மகிமை வாய்ந்திடுந்தெய் வமென்றுங், கவனமென்றும்நல்ல வுவணமென்றும்மறிவிற் கட்டழித்தின்பலமுலவும், கடாட்சமென்றும் மதிகமோட் சமென்றிப்படிக் கருணையோடு சகலவடிவாய்த், தவராம லெங்கெங்கு நின்றபொருணீயென்று சாற்றுகிறதாரணமெ லாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமு லையம்மையே. (அ௩)

சரியை.

பரிவுகந்திடுதேவ ராலயந்தொழுதலும் பகரரியகங் கைமுதலாய் பாரிலுளபுண்யதீர்த் தங்கண்மூழ்கலுமிதய பக்தியொடுமலர்சாத்தலும் பொருள்வழங்கியுமே திருப்ப

ணிமுடித்தலும் பொருந்துதீபம் வைத்தலும், புகழுடன் திருவலகு செய்தலும்மெழுகலும் போதமெய்ஞ்ஞானியர் களை, யறிவினற்கண்டுள மகிழ்ச்சியொடுபணிதலு மன்புட னேயுண்டியிடலும், அம்முலவுவாவிகூ பங்கள்செய்வித்த லும் ஆகுமிவ்வவனிமிசையில், சரியையாமிதன்படி நடப்ப வருமுன்பதஞ் சார்ந்திடுவர்சாலோகமே, தருமேவுமருணை கிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அச)

கிரியை.

கந்தவர்க்கமுமதிக கிளர்மணப்புகையுடன்கவின்கொ டீபமுமன்புடன், கமழ்சிறந்தோங்குதிரு மஞ்சனபிடேகங் கனிந்துநற்புனல்சொரிந்துங், கொந்தலர்ந்திடு புட்ப முங் கொண்டுமொய்கையின் குணமனைத்துங்களைந்து கூறவரிதா னபர மானந்தவடிவையுங் கொண்டிதயபக்தியுடனே, யை ந்துஞ்சுத்திகள்செய்த கப்புறமிறைஞ்சியு மங்கியின்கடன் முடித்தும், அறிவுடன்சிந்தையொரு வழியிலேகொண்டு மைந் தட்சரத்தாலு மரனை, சந்ததமுமிப்படிப் பூசிப்பர்கி ரியையோர் தானடைவர்சாமீபமே, தருமேவுமருணைகிரி யீ சர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அரு)

யோகம்.

முக்குணம் புலமைந்துடனடக்கியே மூலமாய்வினைய டைத்து, முற்றுமிகவே யதைப்பக்குவத்தொடுவழி முடித் தொருவழிப்படுத்தி, சிக்கெனும் படியாகவே பிடித்தருணை யொளிசேர்ந்திடும்பிர்ம்மமதுபோல்,திகழ்கின்றதாண்டவச் சிலம்பொலியுடன் சிறந்திட்டவருளென மிகுந்தமிக்கபுகழ ஞ்செழுத் தோரெழுத்துருவதாய் விளங்கிடுந்தன்மை கண் டேமேவுபெருவழியினுக்கேபுக்கினோராகிமெய்யுருபெற்று வாழ்வார், தக்கதொருவேட்டுவனை மண்புழுவெனச்சொல

த் தருமியோக சாரூபமே தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அசு)

ஞானம்.

அரிதான சுருதிநூ லாறுசாஸ்திரசமைய மாறிரண்டி
ருபத்தியெண், ணுகமம்பதினெண் புராணபலகலையெலா ம
றிந்துதேர்ந்திடுதல்பின்னும், உரிய தாயாகமப் பொருளின
துசெய்தியை யுவமைபல வெனவறிந்தே, யுள்ளந்தெளிந்த
றிவிசைந்துழலுமாய்கையினுலைவு முதலாகநீத்து, பரிவாக
வேண்டவரி தாகுநற்சிவபோதபண்பனைத்துந் தெரிந்து,பா
சமென்னணுவளவு நெஞ்சினிற்கொள்ளாது பகுத்தறிவினு
லறிவது, சரியுள்ளஞானத் தியற்கைநாலாம் பதந்தருமென்
பர் வேதமுதியோர் தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையு
லகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அஎ)

தத்துவம்.

பூதமைந் தரிதான புலனைந்து வாக்குமுதற் புகலுகரு
மேந்திரியமைந்து, போதமிகு ஞானேந்திரிய மைந்தரியதா
ய்ப்புகழ்கின்ற கரணம் நான்காம், ஓதரிய நாடிபத்தாதார
மாறுபிணி யுறுமூன்று கோசமைந்து, ஊனுற்ற வாயில்க
ளொன்பதெனவேமொழிவரோங்கியவாயுக்கள்பத்தாம், ஆ
தியுள மலமூன்று குணமூன்று மண்டலமூன் றரிதான தா
துவேழு, அற்புத மிகுந்தவி காரமிரு நான்குட னவத்தை
யோரைந்துமாகும், தாதையே தொண்ணூற்றோடாறுதத்து
வமெனச் சாற்றினர் ஞானமுறையோர், தருமேவு மருணை
கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அஅ)

பதரென்பவர்.

பலபேர்கள் வாய்தனைப் பார்த்துமே தன்றொழிற் பா
ராத வன்னொருபதர், பாரிசற்குணமோ டிருக்கவப் பாவை
யைப் பயினியாதவனொருபதர், இலகு சம்பத்துகளிருந்து

மே யிரவலர்க் கீயாதவன் வீண்பதர், எதிராளி வந்துறவு செய்தபொழு துள்ளதை யியம்புவோன் மதியிற்பதர், உல கினிக ரிலையென்று தன்னையே தான் புகழ்ந் துரைப்பதறி வில்லாப்பதர், உள்ளமட்டும் வேட் டகந்தனி லுண்பவனு மூதாரியானபதராம், தலைவிபக வதிபுரா தனி மனோன்மணி நிர்த்தாண்டவீயருமைமணியே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர் பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (அகூ)

## திறமுடையவர்கள்.

மிக்கசெரு முனைதனிற் பின்கொடாமற் சென்று வெட்டுவோனதிக திறவான், மிடிதுன்ப வினைகோடி வரினுந்தன்றைரியம் விடாதவனு மதிகதிறவான், சிக்கென வெடுத்தக்ருமங்களை முடிக்கின்ற சிந்தையனு மதிக திறவான், திண்புவியிலியார்க்குநல் லவனெனப்பேர்கொண்ட செயலுடைய னதிகதிறவான், மைக்கடலி னிற்செல்லு வங்கமீதுற்றபல மாலுமியு மதிகதிறவான், வரிசையுள கல்வியிற் கண்டதைக் கற்கின்ற வல்லபனுமதிகதிறவான், தக்கபுகழானந்த ஞானவாருதிபரா சத்தியே கைலையரசே, தருமேவுமருணை கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே (கூ0)

## பொது.

பொய்வசன மெத்தனை யுரைக்கிலொரு மெய்ம்முன் பொருந்தியது நிலைகொளாது, புல்லருக் கதிகவுப காரமே செயினுமவர் புத்தியிற் றயவிராது, தையலர்கண்மே லதிக மயல்கொள்ளு வோர்மனஞ் சற்றும் வெட்கப் படாது, சந்ததிகள் பெற்றதிது போதுமெனவே பெற்ற தாய்க்குஞ் சலிப்பிராதே, யையமிட்டுண்டவர்க் குரிய புகழ் மேன்மையாமன்றியொருகுறைகள்வாரா, தனுபோகவினைதனைபவம் மிலாப்பெரியோர்களாலும்விலக்கொணாது, சையமாதவரம்

பூசிதபாதநேமியே சந்திரசேகரநாமியே, தருமேவு மருணை கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௯௧)

அரிதென்பது.

அடங்காத சண்டமாருதமதைச் சிமிழினி லடைக்கி னுங் கடலினிற்சென், ருழமிவ்வளவென வுரைக்கினும் பிச காதவட்டகுல பருவதத்தைத், திடங்கொண்டு கையினிற் செண்டடிக்கினுமாதிசேடனொடு மல்லுயுத்தம், செய்துவெ ல்லினுமறிவிலாதாதவர் கருத்தைத் திருத்தினுங் கஜமெட் டையும், அடங்காமல் வாலைப் பிடித்துச் சுழற்றினும் மாத ரித யத்தினளவை, மண்மிசையி லெவராலு மரிவதரிதென் றேவழுத்தினர் தமிழ்வலோர்கள், தடங்கொண்டுலாவுபூம் பொழில்களெங்கெங்குமே சார்ந்திலகு வேத முதலே, தரு மேவுமருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகுதாயுண்ணுமுலையம்மையே

இது இதனைத்தருமென்பது.

கல்விகற் றிடினிலா தென்னதரு மென்னிலோகருத்தி னல்லறிவுதருமாம், கருத்தினிடை நல்லறிவ தென்னதரு மென்னிலோகனிந்தரன் றனைவிரும்பும், தொல்புவியி லீச னரு ளென்ன தருமென்னிலோ சோர்வற்றபுண்யமுதவும், சொல்லரிய புண்யமவை யென்னதரு மென்னிலோ தோற் றமெய்ஞ்ஞானமுதவும், நல்லுற்ற மெய்ஞ்ஞான மென்னத ருமென்னிலுன் னளினபதசேர்வைதருமந், நளினபொற்ப தசேர்வையென்னதரு மென்னிலோ நாடுசாயூச்சிய மீயும், வல்லியே நின்கிருபையுண்டாக்கி லிவையெலாந் தானகவந் துசேரும், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு ண்ணுமுலையம்மையே. (௯௩)

சமயங்கள்.

நேமதுயர் சைவமொடு பாசுபத வைரவம் நிருமலக்கா ளாமுகம், நேர்ந்திடும் வாமமா மாவிரதமிவையாறு நிசமா

னவுட் சமயமாம், பூமிசையி னுலகாயி தம்பௌத்தஞ்சம ணம்புகலுகாட் டாசாரியம், பொருந்துமீ மாஞ்சையொடு பாஞ்சராத் திரமெனும்புறச்சமயமிவைகளோரு, ருமரைப் பனிரண்டு சமயத்தி லுலவுமுய ரைம்பதிேேடாரட்சரீ, யத்கோண சத்கோண முக்கோண வீட்டில் வளையாடுவரு ளானந்தியே தாமிசமி லாமவெளி யேனையாட் கொளவருக சமயமீதருமையுமையே தருமேவுமருணை கிரியீசர்பாலுறை யுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௯௪)

அரிதானவர்கள்.

குலமுழுது மோட்சமடை யத்தவஞ் செய்தரவிகுல பகீரதன்போலவும் கூறுபதி ஞலாண்டி லனலில் விழுவே னெனக் கூறுபரதன் போலவும், இலகுமக னைப்பிரிந்துயிர் வைத் திரேனென்றிறந்த தசரதன்போலவும், இசைந்திடுங் கணவர்மொழி தப்பாமலேவல் செய் திடுதபதியைப்போ லவும், நிலமிசையின்மருவுஞ் சகோதரர் பிதாவுடன் நேய முறுமனையாட்டியும், நெடியரா யரியதவ மேசெயினுமவர் போல நேர்ந்திடுவதரிதுகண்டாய், தலைவிகங் காளிமகிடா சூர சம்மாரி தற்பரீசத்திபரையே, தருமேவுமருணை கிரியீச ர்பாலுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௯௫)

ஸ்திரீயுடன் புணரொணக்காலம்.

வருட சங்கராந்தியிற் றிங்கண் முன்பின்னிலும் வளர் பிறைப் பிரதமையிலும்,மதிவிளங்கும் பூரணத்திலும் பிதுர் தலைவி வாய்ந்திடுஞ் சிரார்த்தத்திலும், இருணிறைந் திடுமமா வாசையொடு ஜென்மநா ளியல்பொடு பிறந்தநாளும், இனியமங் கையர்பூ மலர்ந்தநாண் மூன்றுதவ மேற்கின்ற விரதநாளும், அரிவையுடனே கூடலாகாதுகூடிேலதிகபா வங்கணேரும், ஐசுவரிய மில்லாது திருவகலுமதுவலாலாயு ளுங் குறையுமென்றே,தரைமிசையின்முன்னேருரைத்தன

ர்க ளாகையாற் சாற்றினே னுலகமறியத், தருமேவுமருணை கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. (கூசு)

பிரயாணத்துதவி.

கையினிற்றண்டொன்றுதுப்பட்டிமோர்பணங் காலில் வலிதானகுறடும்,கட்டுசாதந்தாகநீர்கொளப்பாத்திரங்கன லுதவிசெய்யவயமும், தொய்யல்தருவெள்ளிலை யடைக்கா யுடன்சுண்ணந்தூயவொரு நாழியரிசி, சொன்ன திவை யா வையுந்தைரியத்தொடுகொண்டு சோர்விலா நல்வேளையில், துய்யகரி முகனடி பணிந்துபின் வழிசெலத் துணையாகு மி வைநன்மையாம், சூழிவனையுலகிலுள மானிடவருக் கறிவு தோன்றவே சொன்னதிவையாம், தையலே யீராறு சமயமு தலாய்நின்ற தற்பரீ பச்சைமணியே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. (கூஎ)

புகழ்பெற்றோர்.

மெய்வாசகந்தனி லரிச்சந்த்ர னேகொடையில் மிக்கபு கழுறுகர்னனே, விரதநிலை காப்பதிலு ருக்குமாங்கதனெ னும் வேந்தனேயவனிமிசையில், செய்யுமுப காரமதில் விக் ரமா தித்தனே செருவலர்க் கஞ்சியபயம், செப்பின ரடை க்கலங் காத்திடுதல் விசயனே திவ்யரவி குலம்விளங்க, மெ ய்த்தவஞ் செய்தவன் பகீரத னொருத்தனே மேவுமிப் படி மிசையிலே, வேந்தர்களிலிவ்வகைக் கீர்த்தி யிவர்கட்கலால் வேறொருவருக்கு வருமோ, தையலே முப்பத்தி ரண்டறம் வளர்த்திட்ட சாம்பவீ பொன்வல்லியே, தருமேவு மருணை கிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. (கூஅ)

புராணங்கள்.

விரிந்தபொருள் மச்சமார்க் கண்டேயம் வாமனம் வி ளங்கு வைணவமிலிங்கம், விண்ணவர் புகழ்சைவ நாரதீய ம்பதுமம் மேன்மைதரு மாக்கினேயம், தெரிதரும் பௌடி

கம் பிர்மகை வர்த்தமிகு சீருலவுபாகவதமும், திகழ்கின்ற ஸ்காந்த மெழில் கூர்மமொடு வராகமும் திருதிதரு பிர்மாண்டமும், வரந்தரும் பிர்மமுயர் காரூட மென்பதினெண் காய்ந்தவெம் புராணமிவையாம், மாநிலந் தனிலரச ருக்கரசியாய்வந்து மாறனுக் கருள்செய்தநீ, தருஞ்சிறிய னுக்கினிய பேரின்ப முதவுவாய் தருணமிது கைலையரசே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. (௯௯)

பொது.

உலகவாழ் வைப்பொய்யென் றேமனதி னுக்கறி வுறுத்தியு மனத்தினசை, யொழியாது மானிட வருக்கரியசாரிரு ருள்ளத்தி லறிவுமின்னும், நலமிகுந்திடுநினது பாததாமரைமலரை நம்புமடியற்கருளுவாய், நாயகி சராசரக்காரணிபூரணி நாரியயிராணிதேவி, மலைராசகன்னி பவானிமுக்கண்ணிபரை மாதயி மலையந்தரி, மனோன்மணிபராபரி சத்திசங் கரியையை மாசிலா மேதவுருவே, தலைவிமரகத வல்லி பகவதி யுருத்திரை சாம்பவி பிராட்டிபஞ்ச, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பா லுறையுலகு தாயுண்ணுமுலையம்மையே. ()

வாழி.

சங்கரன் மாயன்வாழி சதுர்முகன் முருகன்வாழி
யைங்கரன் வாழிதேவ ரனைவரும் வாழி
இங்கித சதகந்தன்னை யெழுதினோர் படித்தோர்கேட்டோர்
பங்கமில் லாமலச்சிற் பதித்தவர் வாழிவாழி.

உண்ணுமுலையம்மன் சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மகாவித்வான்

புரசை அஷ்டாவதானம்

# சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

# ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர்பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

சீர்வளருஞ்செய்ய திருவருணை நாதர்மேல்
தார்வளருஞ்செந்தமிழ்க்குத் தந்துதவும்-நீர்வளங்கூர்
தேனைநிறைவண்டுண்டுதென்பாடுந் தென்னருணை
யானதிறைகொண்டானருள்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மணிகொண்டகங்கைமதிதிகழ்சடாமகுடமும்
வளையும்வெண்ணீற்றுநுதலும்
வளர்கருணைவிழிகளும்பண மணிக்குண்டலம்
வஃபங்குசெவியும்பொருணிறை
திணிகொண்டவேதநுவல்செவ்வாயுமுலகஞ்
செழிக்கவொளிர்மணிகண்டமுஞ்
செறியரவநூல்புரளுமார்பும்வரதாபயந்
திரிசூலமான்கொள்கரமுங்
கணிகொண்டவேம்புலிமதிங்குநால்வேதங்
கலிக்குநூபுரபாதமுங்
கண்ணினுயிரெலாங்காக்குமுண்ணமுலை
களிப்புறுமிடப்பாகமும்
மணிகொண்டவிடைமீதுகண்டுதரிசிக்கவிவ்
வடியனேற் கருள்புரிகுவாய்
அருணிடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. (க)

உள்ளமுதலியவிகற்பத்தின்வருமிருவினைக்
    கொப்பானபிறவிகாட்டி
யோதநீர்ப்புவியினுநெடுஞ்சுவர்க்கத்தினு
    மூலப்பருங்கீழுலகினுக்குத்
தள்ளவருமூசலெனவேயாட்டியவ்வுயிர்த்
    தம்பருவநோக்கிவினையின்
சார்வானபயனூட்டியவையாடவசைவலத்
    தனிநின்றுலாவுபரம
வள்ளலேநின்னையறிவாரெவர்புராணநூன்
    மாமறையனைத்துமோதி
வாய்சலித்தளவருதுளைப்புறவவென்னிலொரு
    வாய்மையுமறிந்திடாதேன்
அள்ளிலைநெடுஞ்சத்தியண்ணலையளித்தவா
    வறிவதென்னவதாமோ
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
    வருணாசலேசமுதலே. (உ)
பரமநின்னசைவினல்பாவுமசைவாய்த்தமது
    பண்பினைவிளக்கினது
பான்மையுந்தெரிவிக்குமிப்ப்ரிசநினையிராப்
    பகலாகயிடைவிடாமல்
வரமுறவுணர்ந்துகொண்டாநந்தமாமழை
    வயங்குமெய்ப்புறமுமினிது
மழைமுகிலெனப்பொழியமதியமிர்தமுள்ளூண்டு
    வாழவுறும்பெரியரொருசார்
தரமுறவுணர்ந்திடுவரொன்றுமறியேனுமத்
    தகைமையெவ்வணமுணர்குவேன்
சந்திரசடாதரசுகோதயசதாநந்த
    சர்வபரிபூர்ணவதுல

வரகரமகாதேவசம்புசிவசங்கர
வகண்டதேஜோராசியே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. (௯)
நின்னைப்பணிந்திடுவனின்னையெந்நாளுமுள
நேசிக்கவாசைகொள்வேன்
நினதுபுகழ்சொல்லுவோர்கேட்போர்தமைத்தினமு
நெஞ்சினுற்றுதிசெய்குவேன்
பொன்னைமணிமார்பத்திருத்துநெடுமாலெலாம்
பொலிவுறவளிக்குமலர்மேற்
புங்கவனுருத்திராதியதேவுநீயெனப்
போற்றியுள்ளங்களிப்பேன்
மின்னைநிகர்சடாதியாவுநீசெய்ததிரு
விளையாடலென்றுணர்வுறும்
வித்தகர்திருக்கூட்டமெனதுசரணிடமென
வியந்துவாழ்வுறுமெளியனேற்
கன்னையொடுதந்தைகுருவானவேதாந்தனே
யருள்வைத்தளித்தல்கடனே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
வருணாசலேசமுதலே. (௰)
இந்திரனழற்கடவுளியமனிருதிப்பெயர்கொ
ளிறைவருணன்வாயுவளகைக்
கினியகாவலனீசானாதியதேவ
ரெண்ணிலார்தமதுபெயரால்
முத்துபலதீர்த்தங்கள்கண்டுநினருட்குறி
முதிர்ந்தபேருணர்வுநீடி
முன்னிட்கந்தமறையாற்பூசைசெய்துநின்
முழுமலர்த்தாடொழுதனர்

மந்திரத்தலைமையெனுமைந்தெழுத்தினையோதி
  மன்னுயிரெலாமுய்யவவ்
வான் டத்தினில்மூழ்கிநின்னைப்பணிந்துபல
  வளனெலாம்பெறுகின்றனர்
ஐந்துமுககருணாசமுத்திரமேயானறிந்
  தளவிடற்கெளிதாகுமோ
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
  வருணாசலேசமுதலே. (ரு)
வேதநூற்கலைமிருதியாவுநின்மொழியளவில்
  வீடுமெகிலாண்டகோடி
விரவுறுசராசரமனைத்துநின்றிருவுருவ
  மிக்கவைம்பொறியடக்கி
யோதுநாற்கரணமும்பணிகேட்பமாசற்ற
  வுள்ளப்பெருங்கோயிலி
லுனைவைத்துநாடொறும்பொய்யாவிளக்கேற்றி
  யோர்ந்துபூசிக்குமதியோர்
பேராதபெருந்தமர்நினக்கென்னினீயலற்
  புகலிடமதுண்டோசொலாய்
பொய்யைமெய்யாகமனதுன்னிவாழ்நாளைவீண்
  போக்கிடவரநல்குவாய்
ஆதித்தனிக்கடவுள்வித்தேயநாதிக்க
  நாதியாம்பழைபொருளே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
  வருணாசலேசமுதலே. (சா)
சதுமறைப்பொருளெலாகனிகற்றபிரமனுந்
  தங்குமுலகங்காத்திடுந்
தந்தையுந்தம்பிலொருமாறுகொண்டந்நாட்
  சமர்க்களத்தேற்றிகல்செய்

மதுமலர்த்தாருநீழலிலரசுபுரிதேவர்
 மன்னன்முதலோர்முறையிட
வந்தெவர்க்குந்தெரியவரிதானவக்கினி
 மலைப்பிழம்பாய்வளர்ந்து
மதுமமலர்நாபனுஞ்சேயுந்திகைக்கவருள்
 பார்த்திடாயெனிலவ்விருவர்
பற்றும்வெம்போர்த்தொழில்விலக்கவல்லவர்யாவர்
 பகவநின்கருணைவாழி
அதுலசாமளகந்தராதிபபராபர
 வசந்தபரமாத்மவிபுத
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
 வருணாசலேசமுதலே. (எ)

சராசரமெலாம்வாடிவீண்படாதருளே
 தழைத்தபங்கொடியுருவெனச்
சார்ந்துமுப்பத்திரண்டறமெனும்பயிர்வளர்
 தரத்தந்துகாத்தளிக்கும்
பராபரைக்கொருவாமபாகங்களித்துப்
 பரிந்திட்டுவச்சிராங்கத
பாண்டியன்பரியுநாவிப்பூனையுங்கொண்ட
 பாதகமொழித்தவ்வரசன்
புராதனத்தேற்றபிழையுந்தவிர்த்தவன்முனம்
 போற்றுந்திருப்பணியுடன்
பூசையுந்திருவுளங்கொண்ட நின்சரிதமே
 புகலுயிர்த்துணையெனக்காம்
அராவணிவணிந்துவருதாருகாவனமுனிவ
 ரன்றுதொழவருணிமலனே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
 வருணாசலேசமுதலே. (அ)

எனதுதலைநினையேயிறைஞ்சநின்சரிதமே
    யெனதுசெவிகேட்கநின்பேர்
எழிலுருவநோக்குநர்தமைக்காணவென்கண்க
    ளினியநின்புகழ்வாய்சொலத்
தனதுறக்கண்டுகும்பிடவெனதுகரதலந்
    தழையுநின்றிருவுருவமாம்
சைலராஜனையெனதுகால்கள்வலம்வரவைந்து
    சலனப்பொறிக்குட்பட
மனதுநினையேநன்குணர்ந்திடவெனத்தினமும்
    வாஞ்சித்துநினையடைந்தேன்
மகதேவநீபுறம்போக்காமலிற்சிறிய
    மைந்தனையெடுத்தாளுவாய்
அனவரதநடனபாதாம்புஜகிருபாகர
    வநந்தமங்களசொரூபனே
அருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிரு
    வருணாசலேசமுதலே. (கூ)

யோகமாதவரிதயசினகரநிவாசவுத்துங்கமகமேருதநுசா
    யுதகரதலாய்புஜபிரபோதகஜமுககுமரவுத்தண்டகனகலாப
வாகனருடஷண்முகபூஜிதாநந்தவச்சிரதரதோத்ரவநக
    வனசரோருகநயனவபிநவபீதகுஜவல்லிமணவாளவிபவ
மோகசாகரநிவாரணசுகாரம்பபரமுக்தபரிபாகபந்த
    மோசனவிசித்ரமாயாதீதபரிபூர்ணமூலகாரணநிகிலவே
தாகமாதித்தபஞ்சாட்சர சொரூபநின்னடிகட்கநந்தசரண
    மருணீடுலாசமுநிவரர்நாடுநேசதிருவருணாசலேசமுதலே

ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் பதிகம் முற்றிற்று.

---

சிவமயம்.

திருவண்ணுமலை

# ஸ்ரீ அருணுசலேசர் நவகாரிகைமாலை

காப்பு நேரிசைவெண்பா.

சொற்பவள மேனியனைத் தும்பிமுகத் தைங்கரனை
பற்றிஞெடு வேண்ட வமையுமா—லற்ப
தவகாரிகை மாலைத் தாமி யருணேசர்
நவகாரிகை மாலை நன்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாரார்தருநம் மருணுசலேசர் பதாம்புயத்தை
யூரார்நினைந்து கடைத்தேறுந்தண்மையை யோர்பொழுது
மாராய்ந்தறிந்தவ் வழியினிலாத வசடனொரு
தேராய்ச் சமைந்திலனே யருணுபுரித் தேவருக்கே. (௧)

தனமாதர்தங்களுக் கேயிதஞ்சொல்லிச் சலித்திடுமென
மனமாசுதீர்க்கும் வகையருள்வாயடி வாழ்த்துமன்பர்க்
கினமானவர்புடை சூழ்தரவேறி யிவர்தரும்வா
கனவாய்ச் சமைந்திலனே யருணுபுரிக் கர்த்தருக்கே. (௨)

கோளானவைபல கற்றேவயிற்றின் கொடுமையினல்
வாளாவலைந்துளந்தே னவரேறிடும் வாகனத்தைத்
தோளாற் சுமந்தவனூர்ந்திடுந் தேரினைத் தொட்டிழுக்கு
மாளாய்ப் பிறந்திலனே யருணுபுரி யத்தருக்கே. (௩)

தடமானதீதென் றறியாக்குருடரின் தன்மையைப்போல்
மடமாதர்மோக வலையினிற்பட்டு மயங்குகின்றேன்
திடமாகப்பூசுரர் நாடோறுமாட்டுந் திருமஞ்சனக்
குடமாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிக் கோயிலுக்கே. (௪)

வடியாரும்வேற்கணி யுண்ணாமுலைக்கு மணாளனென்றே
யடியாரைக்கண்டு நற்றோத்திரஞ்சொல்லி யவரடியை
முடியாரவைக்கு முறையறியாப்பெரு மூடனொரு
படியாய்ச் சமைந்திலனே யருணாப்புரிப் பாதையிலே. (௫)

கோடானுகோடி பவமேபுரிந்திட்ட கொள்கையினால்
நாடார்நகைக்க வுடம்பெடுத்தேனிந்த நானிலத்தில்
கூடாதபாவி யினியேவல் செய்குவன் கோயிற்பசு
மாடாய்ப் பிறந்திலனே யருணாபுரி மந்தையிலே. (௬)

நில்லாது காயம் நிலையாது வாழ்விவை நிச்சயமே
பொல்லாத புத்தியை யேன்படைத்தாய் புரமூன்றெரித்த
வல்லாய்நின் கோயிற்பசு மாடுகள்வயி றாரவுண்ணப்
புல்லாய்ச் சமைந்திலனே யருணாப்புரி பூமியிலே. (எ)

சனியானபாவி யிளமையிலே யெனைத் தான்பிடித்தே
யனியாயங்கண்டதை யார்க்குரைப்பேனயன்மால் வணங்கு
பணிமாமலைமகள் பாகனுக்கன்பர் பரிந்தருந்து [ம்
கனியாய்ச் சமைந்திலனே யருணாபுரிக் காவகத்தே. (அ)

ஈயாப்பெரும்புல்லர்க்கேயிதஞ் சொல்லி யிரந்துழல்வேன்
மாயாப்பிறவி யறுக்குஞ் சிவபெருமான் பதமென்
றோயாமற் பூசைசெய் துண்ணன்பர் சேடத்தை யுண்ணுமொரு
நாயாப் பிறந்திலனே யருணாபுரி நாட்டினிலே. (௯)

ஸ்ரீ அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவண்ணமலை

## உண்ணமுலையம்மை

# வருகைப்பதிகம்.

காப்பு வெண்பா.

ஓங்குபெரும் பாருதவு முண்ணமுலை யனைமேற்
பாங்குபெறுஞ் செந்தமிழிற் பாவுரைக்க—நீங்கரிய
வெந்துயரெ லாம்போக்கும் வேழமுகன் செய்ததிருக்
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டவாழி மிசைபள்ளிகொண்ட திருமாலுமுண்டகமிடை, யூர்கொண்ட நான்குமுகனும் பரந்து வுடைகொண்டசிந்தையொடுதே, டேர்கொண்டவன்னிமலைநாதர் வாம மிழைகொண்ட மின்னலிடையாய், வார்கொண்ட உண்ண முலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (க)

நறவாடரும்பு வனசம்பிறங்கு நனிவாவிசூழ மிளவெண், பிறைநீடுசெஞ்சாடவி கண்டனுறு பொருகுஞ் சிறந்தவெழிலார், நிறையோடுகின்ற கிரியும்விளங்க நிலைவாமவாலை நெடுநான், மறைதேடு முண்ணமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (உ)

கலையாய் மிலைந்த விரிநீருடுத்த கவினுர் புவிப்பெணவளொண், டலையாய்விளங்கி பணவாதிசேட சயனஞ்சிரங்கனெளிருஞ், சிலையாய்நிவந்த தனிஞானதீப சிகைகொண்ட

ளாவுநெடிய, மலைமேவுமுண்ணுமுலைநாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (௩)

பொன்னிற்பரந்த புவியிற்பொருந்து புளகுற்ற மாதர் மயலிற், சென்னிக்கண்வைத்துமருள்வேனைபொய்யில் திரிவேனைசற்றுமிளகாக, கொன்னைச்சொளேனை கொடுமைக்குளேனை குறைதீரவுணகணருளான், மன்னிக்குமுண்ணுமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (௪)

எந்தாய்வினின்க ணிமையோர்பராவுமிமயந்தரும்பெ ணுமையென், சிந்தாகுலங்க ளடியேடகழ்ந்துசிதறும்படிச் செய்திருவின், பந்தானரும்பி யடியேனுளத்தைப் பருகும் பசுங்கிளி யென்முன், வந்தாள்க வுண்ணுமுலை நாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (௫)

சற்றுகிலும்மு ளுடையாவுலுத்தர் சமுகத்திலேகிகவிபா, டித்தாழ்வுறும லிணையம்புயங்களெனு நின்சரண்கணெளிமேன், வித்தாரமான தமிழ்பாடிஞான விறன்மேவவைத் திடுதிபால், வற்றுத வுண்ணுமுலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (௬)

அயனுவினுங்க ணரிமார்பினுஞ்சேவரனுர் மருங்குமிடலி, நயனரவிந்தமொருவாயிரங்க ணகுமிந்திரன்றனுழியும், உயமண் பிலங்கொளுயிர்தோறுநின்ற னுருதேசனன்றியுளவோ, மயமாது வுண்ணுமுலைநாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (எ)

கறுவீடுதேசமதிலாறுவீடுகடை வீடுவுச்சிநடுவிற், பெறுவீடுகாட்சி மணல்வீடுகட்டு பிசியேனெடுக்கவசமோ, எரிவீடெனச்சொல் இடுகாடுபோமு னெளியேன்முனேகிவரு

வாய், மருவீடு வுண்ணுமுலை நாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (அ)

அரவுண்டநஞ்ச மதுதீர வென்பு மருமங்கை யாகிவரவும், பெருநீரிலோலை யெதிரேறமாறன் பிணியானவெப்பகலவும், திருவார்ந்த ஞானவமுதங்கறந்து சீர்காழியற் குதவலே, வருசெல்வியுண்ணுமுலைநாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (கூ)

சுழியூடெழுந்த வழல்சோதிநீடு துவைகண்டு வுன்னுமறிவை, யிழைவாடுகின்ற வெனையா ரெனச்சோ லிடுவேனைவைக்கு முறவாம், ஒழிவாடுமோன தனிஞானியானவுமையேதிணீலமிடறேன், வழிபாடு முண்ணுமுலை நாமதேவி வரவேண்டு மென்றனருகே. (க0)

அதிகத்துயர்க்குள் பதையேற்குமை அசனத்தையன்றியிலையிப், பதிகத்தை நிற்சரண பங்கயத்தில் பரிவுற்றளிக்குமெனையாள், ததியெத்ததிச் சொல்கதியைத்தரும்முத் தமியே பரைப்பெணுமையே, மதிசத்தியுண்ணு முலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. (கக)

---

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாயகியே பொற்சுணங்குடற் பைத்தலை நச்செயிற்று
வாயகி மேற்றுயில் வோனருஞ்சோதரி யேமலர்க்கண்
டீயகமாநுத லாம்பிறையாய்நின் றண்சேவடியிச்
சேயகத்தேவைத் திடுதியுண்ணுமுலை சிற்பரியே.

உண்ணுமுலையம்மன் வருகைப்பதிகம்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாவித்வான் காஞ்சீபுரம்

**சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய**

# அருணாசலசதகம்.

பொன்பாவுகொன் றையினோடுவான் புனலாறுவெண் மதிசூடுநீ
என்பாரமு மினிதாவணிந் திடுதன்மையா லெளியேன்சொலும்
புன்பாடலிங் கிதுதன்னையும் போற்றிக்கொள்வாயெனவுள்ளெழும்
அன்பாலுரைத் தேன்கொண்டரு ளருணாசலா வருணாசலா. (க)

கடியார்துள வத்தொங்கலான் கமலப்புது மலர்மேவினான்
படியூடிடந் தடிதேடவும் பறந்தன்னமாய் முடிதேடவும்
கொடியேன்மன மேகோயிலாக் குடிமேவினை யெனிலையநின்
அடியாரெலா மென்சொல்லிடா ரருணாசலா வருணாசலா. (உ)

கற்பம்மனு கற்பம்முப கற்பம்மெனு முறையால்வரு
பொற்பின்மிகு திருநீறணி புனிதர்க்கலா னின்றாளனு
நற்பங்கய நறுமாமலர் நணுகும்மரு டானெய்துமோ
அற்பின்னடி யார்போற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. (௩)

வில்லார்மலர்க் கணையேவிய வேளைப்பொடி யாச்செய்தனை
கல்லாலெறிந் தவன்முத்தியே காணப்பரிந் தனையாதலாற்
பொல்லாமனத் தவனென்றெனைப் புறமேவிடுத் திடலையனே
அல்லார்களத் தெம்மண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. (௪)

முடிபட்டமென் முலைக்கேமலர் முகிற்போற்குழைந் திடக்கண்டிடும்
வடிபட்டநோக் குடையாள்புவி வாணோடளித் திடுவாண்மனம்
பொடிபட்டநின் றிருமேனியிற் பொருபூழியன் கையிற்பிரம்
படிபட்டபோ தென்பட்டரோ வருணாசலா வருணாசலா. (௫)

வானாகினை வளியாகினை மால்வேதனோ டமரர்க்கெலாங்
கோனாகினை யடியார்மனங் குடிகொண்டவ னுணவூறிடுந்
தேனாகினை யமுதாகினைத் தேரூர்ந்திடர் செறுபோரினில்
ஆனாகிமால் வரவூர்ந்திடு மருணாசலா வருணாசலா. (௬)

புல்லாகியே பூடாகியே புழுவாகியே மரமாகியே
கல்லாகியே னுந்நின்னகர்க் கண்மேவிலே னினி யெங்ஙனே
பொல்லாப்பிறப் பொழிந்துய்குவேன் புலைநாயினே னிமயந்தரும்
அல்லாற்குழற் கொருபாகனே யருணாசலா வருணாசலா. (௭)

படைக்குந்தொழி லயற்கீந்தனை பரிக்குந்தொழி லரிக்கீந்தனை
துடைக்குந்தொழி லரற்கீந்தனை துதிக்குந்தொழிலடியார்க்கெலாங்
கிடைக்கும்படிக் கினிதீந்தனை கிளரும்வைகை தனையன்றுநீ
அடைக்குந்தொழி லாளானதென் னருணாசலா வருணாசலா. (௮)

பரிந்திட்டற மெண்ணான்குமுன் பயில்வாளிருக் கவுநின்னருள்
சுரந்திட்டவன் றொண்டர்க்கெனச் சோறன்றுநீ கச்சூரினில்
இரந்திட்டதென் னேசொல்லுவாயெகினத் தவன்றலையொன்றினை
அரிந்திட்டதிற் பலிதேர்ந்திடு மருணாசலா வருணாசலா. (௯)

மையார்விழி மலைமாதொடு மருவுந்திருக் கோலத்தையோர்
கையார்புனன் மலரானிதங் காணப்பரி யாதென்னையோர்
மெய்யானது வேறாகவே வேதர்வரி யுழல்வுற்றனர்
ஐயாவவர் மதியென்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. (௰)

வாதாசன னுண்வின்மலை மாலார்கணை மறையேபரி
போதாசன னேசாரதி புவியேரத மாக்கொண்டுபின்
நாதாபுர நகைத்திட்டது நவிலும்மவ ரகமங்கவோ
ஆதாரமா றினிமேலுறு மருணாசலா வருணாசலா. (௧௧)

முன்னாளிதழ் நறுமாலையு முரிதோலுமே புனையத்தரும்
பொன்னாரித ழியினேடும்வெம் புலியானைமற் றிவைதம்மொடு

மன்னுப்பயி ரறவெண்ணியோ வளர்மாமலை யுருவாயினை
அன்னாயெனு மன்பர்க்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. (௧௨)
மேனாளொரு விழியுன்பத மேல்சாத்திய மாயோன்பெரு
மீனானநா ளினிமாங்கவன் விழிகொண்டது ருசியென்றுநீங்
கானார்கரும் பதைவேரொடு களைகின்றது போலானதால்
ஆனாயனார் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. (௧௩)
பாரின்கணே யைந்தாகினை பகர்நீரிடை நான்காகினை
சேருந்தழற் கண்மூன்றெனச் செறிந்தாய்வளிக் கிரண்டாகினை
நேரும்விணி லொன்றாகினை நிமிரும்முயிர்க் குயிராகினை
ஆருன்னிலை யறிவார்சொலா யருணாசலா வருணாசலா. (௧௪)
மாறாவரந் தருவோமென வைகுந்தனும் மலர்த்தேவனும்
நூறாயிர முறைவந்தெதிர் நுவல்கிற்கினு நின்னன்பர்கள்
பேறாயதை நினைவார்கொலோ பிறவிக்கட லதுநீந்தவே
ஆறாறுநீத் தவர்வாழ்த்துறு மருணாசலா வருணாசலா. (௧௫)
ஊனந்தரு மிவ்வாழ்வினி லுலையேற்றுமா மையினண்ணியே
ஈனந்தொடர் துயர்மேவினே னென்செய்குவே னெளியேனருண்
மோனந்தரு நிலையீதென மொழிவாயெனி லினியுய்குவேன்
ஆனந்தமே யருவாகிய வருணாசலா வருணாசலா. (௧௬)
இடியுங்கரை மாமாமென வெண்ணுமலிவ் வுடறன்னையோர்
யிடியுங்குறை யாதுண்டுநான் பெரிதேவளர்த் துனதன்பினில்
படியுங்குண மிலனாயினும் பரிவாருனை யலதியாவரே
அடியும்முடி யுங்காணொணா வருணாசலா வருணாசலா. (௧௭)
மட்டார்மலர் கொடுநின்னடி மலர்பூசனை செய்கின்றிலார்
மொட்டார்முலை யார்தம்மையே முயங்கித்திகைப் பாரையையோ
கெட்டாரவர் தமக்குன்னருள் கிடையாதுமுப் புரநீறெழ
அட்டாரணன் றொழுநின்றரு ளருணாசலா வருணாசலா. (௧௮)

பாம்பின்விட வாயிக்குளே படுதேரைபோ லெளியேனுளந்
தேம்பிப்புல னிற்சிக்குருத் திகைப்புற்றுநல் லுணர்வின்றியே
சாம்பிக்கிடக் கின்றேனரு டருவாயெனி லினியுய்குவேன்
ஆம்பற்சிறு வாய்பங்கனே யருணாசலா வருணாசலா. (கக)

வீட்டுக்கொரு வித்தாகிய மெய்ஞ்ஞானநன் னெறிதேர்கிலார்
பாட்டுக்கருள் செய்வாயெனும் பண்பேனுநன் குணர்கிற்கிலார்
கேட்டுக்கிட மாய்நாடொறுங் கிறிசெய்குவா ருய்வார்களோ
ஆட்டுக்குவல் லவனாகிய வருணாசலா வருணாசலா. (உ0)

செம்பிற்களிம்பதுநீங்கவே செம்பொன்னெனத்திகழ்தன்மைபோல்
பம்புற்றமும் மலநீங்கவே பரமாவைநீ யெனவோதினை
வம்புற்றநா யேனோர்ந்திலேன் மயிலைக்குளுங் கயிலைக்குளும்
* அம்பர்க்குளு மகிழ்பூத்திடு மருணாசலா வருணாசலா. (உக)

பாராளுமன் னவர்செல்வமும் பகரும்விசும் பிறைசெல்வமும்
சீரானவே தன்செல்வமுந் திருமான்மகிழ் தருசெல்வமுங்
காராறுமின்னெனவெண்ணி யுன்கழல்போற்றுவார்தஞ்செல்வமிங்
காராலுமோர் வொண்ணாதநா மருணாசலா வருணாசலா. (உஉ)

உனக்குண்மறைந் திந்நாளுநா னுறல்போலென தருளாலினி
யெனக்குண்மறைந் திருவைந்தனே யென்றுய்குரு வாய்வந்துநீ
நினைக்குந்தொறு நினைக்குந்தொறு நீயன்றியொன் றுங்காண்கிலன்
அனக்குண்டமோர் பூதற்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. (உங)

காவிக்குநேர் விழிமாதரார் காமக்கட லதின்மூழ்கிய
பாவிக்குநின் னிருதாட்புணை பாலித்திடா யெனிலுய்வனோ
நாவிக்கருள் செயுமையனே ஞானத்தவர் புகழ்துய்யனே
ஆவிக்குறு துணைமெய்யனே யருணாசலா வருணாசலா. (உச)

---

* அன்பர்-எதுகைநோக்கி அம்பர் எனத்திரிந்தது.

ஒன்றாகினை பலவாகினை யுளதாகினை யிலதாகினை
யென்றாரண மதுகூறுவ தெண்ணாதுதாம் பரமென்றிடுங்
கன்றால்விள வெறிமாயவன் கமலத்தயன் வெருவுற்றிட
அன்றாரழல் வரையாகினை யருணாசலா வருணாசலா. (உரு)

வளர்கார்த்திகை மாதந்தொறும் வருகார்த்திகை நாடன்னிலே
பளகானதில் லாவன்பர்கள் பரிவாகவே யேத்தித்தொழக்
கிளர்மாமலை தனிலேயொளி கெழுசோதிகாட் டாநின்றநின்
அளவார்தெரி பவரையனே யருணாசலா வருணாசலா. (உசு)

ஒருபான்மல ரயனாகவு மொருபாறிரு மாலாகவும்
பொருவாவருட் டிருமேனியாய்ப் பொலிவாயிதன் றியுமாமலை
வருபாவையோர் பாலாகவும் வருவாயிதன் றியுமையனே
பருபாவையுன் னருளென்னையோ வருணாசலா வருணாசலா. (உஎ)

ஒப்பானதி லொருமூர்த்தியா யொருபாதமார் திரிமூர்த்தியாம்
அப்பான்மைபோன் மலையாகியு மருளின்பெரு மையினையனே
இப்பாருளோர் கண்டேதொழ விருந்தாய்நகி மதியாடர
வப்பார்சடை முடியண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. (உஅ)

இருப்பானது வெளிமாமலை யிடத்தோர்மர சதமாமலை
மருப்பார்மத மலைபெற்றது வளைவில்லொரு பொன்மாமலை
விருப்பாமித னாலோவொளி மேவும்மலை வடிவாயினை
யருப்பாரெருக் கணிமாலையா யருணாசலா வருணாசலா. (உகூ)

பொறியின்வழி மனம்போக்கிடார் பொன்னந்திரு வடிசேர்வதுஞ்
செறியும்மிரு வினையாளர்க டிகழும்பிற வியிலாழ்வதும்
வெறிகொண்மறை பரிதிக்கெதிர் விகசித்துவா டுதல்போலுமென்
றறியுந்நிலை யெற்கீந்தரு ளருணாசலா வருணாசலா. (௩௰)

படியாவுமோர் குடைநீழலிற் பரிக்கும்மவர் மகிழ்செல்வமுங்
கடியார்தரு நிழல்வைகுறுங் கண்ணாயிரன் மகிழ்செல்வமும்

நெடியோன்மகிழ் தருசெல்வமு நின்னன்பர்தாள் பணிந்தேத்திடும்
அடியாரடிப் பொடிநேருமோ வருணாசலா வருணாசலா. (௩௧)
காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலின்னடுத் தவஞ்செய்குவார்
தேட்டுற்றநற் கதிகாணவென் செயலிங்கிதுன் கோயிற்குளே
வேட்டுற்றல கிட்டேதிரு மெழுகிட்டிலார் கதிகாண்பரோ
ஆட்டுக்குமன் றினின்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. (௩உ)
பிறவாநெறி தருவானுநீ பிறக்கும்படி செய்வானுநீ
யிறவாவரந் தருவானுநீ யிறக்கும்படி செய்வானுநீ
மறவாதுனை வாழ்த்தும்படி வந்தாளவும் வேண்டும்மையா
அறவாணர்வாழ் தொலிமேவிய வருணாசலா வருணாசலா. (௩௩)
உன்றாண்மலர் முடியாகவே யுறுமன்பர்கூற் றுவர்பெற்றபே
றொன்றேனுமா லயன் வானுளோ ருறுகின்றில ரெனிலாங்கவர்
கன்றார்களோ விதுநன்றுகொல் கருணாகரா மதிசேகரா
அன்றாலமுண் டருள்செய்திடு மருணாசலா வருணாசலா. (௩௪)
மானேந்தினை மழுவேந்தினை மதியேந்தினை நதியேந்தினை
கானேந்திலா வெருக்கேந்தினை கமலன்முடி கரத்தேந்தினை
வானேந்தினு ரெனும்பேந்தினை வறியேன்மொழி யையுமேந்திநல்
ஆனேந்தவே வந்தாளுவா யருணாசலா வருணாசலா. (௩௫)
திருமாலொரு கண்வாங்கியுன் செஞ்சேவடி மிசைசாத்தினன்
கருமாவடர் கண்ணப்பருன் கண்ணுக்கொரு கண்சாத்தினர்
பெருமானிவர் களில்யாவரே பெரியோரெனச் சிலரெண்ணுவார்
அருமாதவர் மெய்யோர்குவா ழருணாசலா வருணாசலா. (௩௬)
பூமாந்தினேன் முதலோர்தமைப்போன் றச்செய்வையெனவோர்ந்து
காமாந்தக னுவாயெனுங் கருத்தேபெரி தாக்கொண்டுவீ [மே
ணேமாந்தர்கள் புகழ்வாரிது வெறியோமிகு மஞ்ஞானமோ
ஆமாம்பினை திரிசாரல்எசூ ழருணாசலா வருணாசலா. (௩௭)

கல்லானைமுன் கைநீட்டியே கரும்புண்ணுமா றருள்செய்கநீ
பொல்லாதகன் மனமுன்னருட் போதந்தனை யுண்ணச்செய
வல்லாயலை போனிற்பதென் மாயஞ்சொலாய் மகிழ்தொண்டர்கள்
அல்லாதவர்க் கரிதாகிய வருணாசலா வருணாசலா. (௩அ)

வாட்டேறுகண்ணிசைஞானியார் மைந்தன்றனையாட்கொண்டநாள்
பாட்டேயருச் சனையாமெனப் பகர்ந்தாயஃ துணர்ந்தும்பிறர்
மாட்டேகவிசொலவெண்ணு மென்மருணீக்குவாயிருவோர்கள்போ
ராட்டேசெய வவர்முன்வரு மருணாசலா வருணாசலா. (௩௯)

ஈனந்தரு பிறவிக்கட லிடையேழையேன் பலகால்விழ
ஊனந்தரும் வினையாம்வளி யுறுவித்தலா லுனதின்னருள்
மோனந்தரு குகைசேரவே முன்னிக்கொடு வந்தேனையா
ஆனந்துமா டியவையனே யருணாசலா வருணாசலா. (௪0)

நாய்தன்னிலுங் கடையாகிநின் னல்லன்பர்தம் பாலண்ணிலேன்
வாய்தன்னினின் றனைவாழ்த்திலேன்வணங்கிப்பணிசெய்தும்மிலன்
பேய்தன்னொடா டியவாறுபோற் பித்தேறுமென் னகநண்ணினை
ஆய்தன்னினு மருள்செய்திடு மருணாசலா வருணாசலா. (௪க)

சந்தித்துமா லயன்வாதுசெய் தலினுங்கவர்க் கரிதாகினை
வந்தித்தலா லொருபாணன்முன் வந்தாய்விற கேந்திக்கொடு
சிந்தித்திடி லவரித்திறந் தெளிவெய்தியன் னருள்சேர்குவார்
அந்திப்பிறை முடியாளனே யருணாசலா வருணாசலா. (௪௨)

உமையாளரு ளனையாகவு மொருதந்தைநீ தானாகவுந்
தமருன்னடி யாராகவுஞ் சார்பற்றவர் தமைநோக்குறி
னமனுந்நணு காதோடுத னுயேனுணர்ந் துனையண்டினேன்
அமர்நீதியார் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. (௪௩)

கார்மேவிய களங்கண்டனன் கழன்மேவுமால் விழிகண்டனன்
போர்மேவுசூ லங்கண்டனன் போதன்றலைக் கரங்கண்டனன்

சீர்மேவுமா திடங்கண்டனன் சிறியேனிட ரினிக்காண்பனோ
ஆர்மேவுதா ரணிதோளனே யருணாசலா வருணாசலா. (சச)
திருமாலய னுனதாண்முடி தெரிவானல மந்தார்முனம்
ஒருமாதுவந் தியின்வாய்தலி னுறுமாறறி கிலராகில்
அருமாறிய திறனென்னையோ வுமைபாகனே யருளாகனே
அருமாதவர் பலரேற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. (சரு)
வல்லாளமன் னவன்வாழவோர் மகவாயகற் கருளீந்திடும்
வில்லார்மதி முடியண்ணலே வினையேன்பிறந் திடவைப்பையேல்
கல்லாய்மர மாயேனுநீ கனிவோடமர் தருமிப்பதி
யல்லாவிடந் தனில்வைத்திடே லருணாசலா வருணாசலா. (சசு)
வரமாமல ரவனீந்திட வானோர்களுக் கிடரேசெய
நாகாசுரன் றனைவெல்லமுன் னாராயணன் றவஞ்செய்தலின்
ஒருபாதியாங் கவனுக்களித் தொருபாதிதே விக்கீதலால்
அருவாய்மரு வினையோசொலா யருணாசலா வருணாசலா. (சஎ)
எள்ளுக்குளெண் ணெய்போலவு மெறிமாமணி யொளிபோலவுங்
கள்ளூற்றபூ மணம்போலவுங் கனகத்துறு மொளிபோலவும்
விள்ளூற்றிடா துயிர்தோறுநீ மேவுற்றதோர்ந் தவப்பேற்றுவேன்
அள்ளூற்றநீ றணிமெய்யனே யருணாசலா வருணாசலா. (சஅ)
உமையாளுன விழிமூடுநா ளொளிருங்கதிர் மதிவானிடை
சமைவாயிருக் கவுநள்ளிரு டரணிக்குண்மூ டியதன்மையாற்
கமையாருநின் விழிகாரணக் கதிர்மாமதி யெனவோர்ந்தனன்
அமைவாமனத் தவர்போற்றிய வருணாசலா வருணாசலா. (சகூ)
பெருமைக்கட னிறவண்ணனும் பிரமன்முத லியதேவரும்
ஒருமிக்கமாய் தருமூழிதோ றொருதானுமாய் தரணீங்கவே
தருமக்கட வுள்வெள்விடை தானுய்வர வுவர்ந்தூர்ந்திடும்
அருமைத்திரு வருளாளனே யருணாசலா வருணாசலா. (ருய)

கலையார்மதி கதிராகுமின் கண்ணோரிரண் டையுமூடுநோண்
மலையான்மகள் கழுவாய்செயும் வகைசொல்லியே விலைநின்னரு
ணிலையீதெனி னெவருய்ந்திடார் நிமிர்செஞ்சடை மிசையேமதி
அலையார்நதி யொடுசூடிய வருணசலா வருணசலா. (ருக)

தக்கன்முனிந்தேகூறிய சாபந்தொடர்ந் தெய்தானனைப்
புக்கண்முசந் திரனோர்கலை பொலிவெய்தவுன் முடிமீதிலே
வைக்கும்படி யச்சந்திரன் மனநைந்துசெய் தவமென்னையோ
அக்கன்புட னணிமெய்யனே யருணசலா வருணசலா. (ருஉ)

உன்னன்னிலை வினவும்பொழு துமைதன்னையே வியந்தாளென
மன்னும்யமு னையிற்சங்கமாய் மருவிச்சிறு விதியாமக
ளென்னப்பொலி கென்றேவிய தெவர்க்கும்மரு டரவல்லவோ
அன்னத்தவன் பணியையனே யருணசலா வருணசலா. (ருங)

விண்ணாளுமிந் திரனக்கினி விறலந்தக னிருதர்க்கிறை
தண்ணார்வரு ணன்வாயுவே தனதன்னுட னீசானனும்
உண்ணடிமூழ் கியதீர்த்தமின் றுன்றேயெம திடர்தீர்த்திட
அண்ணமலை யெனநீடிய வருணசலா வருணசலா. (ருச)

பூசிக்கநன் மலருண்டுதீம் புனலுண்டுநன் னெறிதேர்குவான்
வாசிக்கவா கமமுண்டுநின் மலர்நோக்கமு முண்டாகுமே
னேசித்தெளி யேனுய்குவே னீறேடுகண் மணிபூண்டுளத்
தாசற்றவர் தொழுமையனே யருணசலா வருணசலா. (ருரு)

திருவாசக மொன்றுண்டுநற் றேவாரமு முண்டாங்கவை
கருவாய்வழி வாராநெறி காட்டும்மெனச் சான்றோர்சொலத்
தெருளாதுவீ ணேயையவோ தெருநாயினுங் கடையாயினேன்
அருமாதவர் துதியோய்விலா வருணசலா வருணசலா. (ருசு)

பல்லார்விடப் பணியாமுனே பரிந்தேதொழ வருளீந்ததும்
பொல்லாவிட முண்டண்டரைப் புரந்தாள்வது மோர்ந்தும்முனைக்

கல்லார்களைச் சேராநெறி கடையேற்கருள் செயவேண்டுமால்
அல்லார்சடை லையிலாடிய வருணாசலா வருணாசலா. (௫எ)

தேவாதிதே வாவென்கிலேன் சிவலோகநா தாவென்கிலேன்
காவாயரனே யென்கிலேன் காபாலிவந்தா னென்கிலேன்
சேவானதூர் வாயென்கிலேன் சிறியேனத னுலோவையா
ஆவாவென வருள்செய்கிலை யருணாசலா வருணாசலா. (௫அ)

கன்னுகுபே ராவிந்திரா காமாமுக சோமாபுவி
மன்னுவென வேபொய்யரை வாழ்த்திக்கவி சொல்லாமனம்
குன்னுரருள் பெறுமன்பர்தா ளுளம்வைத்துவாழ்த் துறநல்குவாய்
அந்நாவலூ ராளிக்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. (௫௯)

பச்சென்னிற மொருபாலுறப் பைம்பொன்னிற மொருபாலுற
வெச்சென்றதீ நிறமேவிமேல் வெண்ணீறுபூத் திடநின்றநீ
நச்சுண்டிருண் டிடுகண்டமு நணுலுற்றவைம் பூதங்களுக்
கச்சென்னநிற் பதுகாட்டவோ வருணாசலா வருணாசலா. (௬0)

பன்னுகணை துயின்மாசனே பரிவோடுகொத் தருள்செய்குவ
னென்னுச்சில ரெடுத்தோதுவ ரீதுண்மையே லிமையோர்வரை
தன்னுற்கடைந் திடவந்தநஞ் சங்கண்டல ரஞ்சித்தொழும்
அந்நாள்புர வாவண்ணமென் னருணாசலா வருணாசலா. (௬க)

காமத்தொடு கொலைசூதுபொய் களவுக்கிடந் தந்தென்மனம்
பூமத்தமென் பணிகின்றநீ பொருந்தற்கிடந் தாராமையால்
ஈமத்தெரி நரகம்மெனக் கிடமாகுமென் றெணிநின்னரு
ளாமெய்த்துணை யேநம்பினே னருணாசலா வருணாசலா. (௬௨)

உனக்குள்ளடி யேன்மேவிய முனையோர்கிலா மையினிவ்வுடல்
எனக்கென்னவீந் தனை முன்னிரு ளென்னேடுசேர்ந்தந்தோவெனை
நினைக்குப்புறம் பாய்நிற்கவே நீடுற்றதா லென்செய்குவேன்
அனக்கன்னிநேர் தருமாதர்சூ ழருணாசலா வருணாசலா. (௬௩)

பாசக்கிடம் பசுவென்னவும் பசுவுக்கிடம் பதியென்னவு
மாசற்றமா மறைபேசுமம் மாயைப்பசு வாமென்னுளே
தேசிற்பொலி பதியாகுநீ திகழ்கின்றதற் புதமல்லவோ
ஆசைக்குமே னிமிர்சோதியே யருணாசலா வருணாசலா. (௬௪)
யான்செய்தனன் பிறர்செய்தன ரெனதியானெனு மஞ்ஞானமே
யூன்செய்பிற வியைநல்குமென் றுணர்ந்தேனின தருளாலினி
வான்செய்பத விகள்யாவினு மயங்காநெறி தந்தாளுவாய்
ஆன்செய்நெடுங் கொடியாளனே யருணாசலா வருணாசலா. (௬௫)
வெய்யோனுத யஞ்செய்திடில் ருரவும்மிரு ளொழிவாதல்போற்
பொய்யானதில் குருவந்திடப் பொய்ப்போதநீங் கிடுமென்னவே
மெய்யானநூ லுரைசெய்யவும் வீணேதிரிந் துழல்வார்சிலர்
ஐயாவவ ருய்வார்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. (௬௬)
பரையுன்னிரு விழிமூடுகைப் பதுமத்தனி விகற்பத்திலும்
வருநங்கைபத் தினின்மூன்றயன் மாலிந்திர னுக்கீந்துமற்
றொருநான்குமூன் றையும்வேணியி லொளித்துப்புவனங்காத்தநின்
அருமைச்செய லறிவாரெவ ரருணாசலா வருணாசலா. (௬௭)
வடவார்மய ருஞோர்புறம் வருகின்றபல் பிணியோர்புறந்
திடமாம்வறு மையுமோர்புறந் தீராததீப் பசியோர்புறங்
கடனுன்கும்வன் பேயோர்புறங் கழிவானமாங் குரங்கோர்புறம்
அடலான்மெலிந் துனையண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. (௬௮)
தாய்மார்களுஞ் சலித்தார்வரு சமனுருமோ சலித்தார்மலம்
வாய்வேதனுஞ் சலித்தானழன் மலிகும்பிரிஞ் சலித்திட்டதாற்
சேய்நானினிச் செயும்வண்ணமென் செப்பாய்பல கலைவேதமும்
ஆய்மேலவர் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. (௬௯)
மனையாண்மனம் வெறுப்பாகவு மாதாமனம் வெறுப்பாகவுங்
கனிவானபெண் டுகள்பிள்ளைகள் கசந்தேமனம் வெறுப்பாகவுஞ்

சனியாமிரு மலுமீளையுஞ் சார்ந்தேழையே னலியாவகை
அணையாமென வந்தாளுவா யருணசலா வருணசலா. (எ௰)
காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலுக்குளே தவஞ்செய்குவார்
நாட்டுக்குளே யறஞ்செய்குவார் நதியாயினும் போய்மூள்குவார்
பாட்டுக்குநால் வர்களெய்திய பரிசிற்பய னடைவாக்களோ
ஆட்டிற்பொலி தீக்கண்ணனே யருணசலா வருணசலா. (எக)
பறவைக்கர சாணைந்தவெம் பணிவந்துபோற் றப்பூண்டநீ
மறமுற்றுமா தவரேவிட வருபாம்பணிந் திடவில்லையோ [னைமுன்
திறமுற்றுவன் பிலனென்றெனைச் செயிர்த்தாட்கொள ரவகையென்
அறவர்க்கரு டருமையனே யருணசலா வருணசலா. (எ௨)
எரிகின்றதீப் போற்சீறியே யியமன்வரு மேற்பேதையேன்
பரிகின்றமார்க் கண்டேயர்போற் பணிந்துன்பதம் போற்றுந்திறந்
தெரிகின்றிலே னதனாலினே சிறியேனையாண் டருள்வெம்பலி
யரிகின்றசென் னியிலேற்றிடு மருணசலா வருணசலா. (எ௩)
தம்மாலறி வனயாவையுந் தாமல்லவென் பதுமைந்தனே
சும்மாவிருந் திடுமாறெனச் சொல்லித்தெரி விப்பான்மலர்க்
கைம்மான்முத லியயாவையுங் கரந்தோர்குரு வாய்வந்தனை
அம்மாவன தருளென்னையோ வருணசலா வருணசலா. (எச)
காலாழ்களர் படுமாயின்வெங் கரிதன்னையு நரிகொல்வது
போலாசையாம் படுசேற்றினிற் புலையேன்விழுந் துழல்கின்றதாற்
பாலாமிரு வினைவெல்லுநின் பதமெங்ஙனந் தொழுவேனையா
ஆலாலமுண் டருணதனே யருணசலா வருணசலா. (எரு)
பொருளீட்டவு மதனைவப் பொத்தற்சடந் தனையோம்பவு
மருளீட்டுமா தர்களாசையின் மயங்கித்திரி தரவுங்கொலோ
தெருளீட்டுமித் தனுவீந்தனை தேவாதிதே வாவென்னையே
அருளீட்டுமன் பர்கள்போற்றிய வருணசலா வருணசலா. (எசு)

பொய்யானதே குடிகொண்டது புழுவானதோ நெளிகின்றது
சையோகமே விழைகின்றது சவமாகிமேல் விழுகின்றது
மெய்யானதிங் கிதைநாயினேன் வீணேசுமந் துழல்கின்றிலேன்
ஐயாவுன தருள்வேண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. (எஎ)

இந்நாள்வரை யிலுமுண்டசோ றெல்லாமள விடவெண்ணிலோ
பொன்னுமலை தானேருமோ புலையோனின முணலேபெரி
தென்னுவுழல் வேனுதலா லியமன்வர வேயுன்னுவான்
அந்நாளின்மு னீவந்தரு ளருணாசலா வருணாசலா. (எஅ)

பறக்குஞ்சிறை மறையன்னமும் படிகீண்டகோட் டொருபன்றியுங்
கறக்கின்றவான் பாலாட்டியே கனிவாயருச் சித்தீன்றவன்
இறக்கும்படி செயுமன்பர்தா மெய்தும்பய னுணரார்கொலோ
அறக்குஞ்சியஞ் சடையாளனே யருணாசலா வருணாசலா. (எகூ)

தாய்தந்தைநீ குருதெய்வநீ தமியேனுயி ரதுநீயெனு
வாய்தந்தன மொழிவேனலான் மனமாண்டநின் னடியாரொடுந்
தோய்தந்துவல் வினைநீங்கவுந் துலையொத்தநன் னிலைகூடவும்
ஆய்தந்திலே னுய்வேன்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. (அ0)

மார்த்தாண்டனின் மலையுச்சிமேன் மதியாதுநா டொறுமேகுதல்
பார்த்தாங்கவன் வெருவும்படி பணித்தோர்புறஞ் செலவைத்தநீ
வேர்த்தாவென வுனைமேவுமென் வினையோர்புறஞ்செலவைத்திலை
ஆர்த்தார்முடிக் கணியண்ணலே வருணாசலா யருணாசலா. (அக)

தெள்ளித்தெளி தருமன்பர்பாற் சேர்ந்தேயரு ளீவாய்படர்
முள்ளிக்குவே லிகள்போடுதென் முறையல்லவென் பதுபோலெனை
யெள்ளித்திரு வருளீந்திலை யெனினேழையே னென்செய்குவேன்
அள்ளிப்புனன் முடிமேற்கொளு மருணாசலா வருணாசலா. (அ௨)

தேன்பட்டசொல் லியராசையிற் றிகழாலவாய்க்கரும்பென்னவே
நான் பட்டுநொந்தனன்மேலுமோ நமனார்வரி லென்செய்குவேன்

காண்பட்டபூங் குழல்பாகநின் கழல்சூடியாட் கொளவேண்டுமால்
ஆண்பட்டநீள் கொடியண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. (அ௩)

பதியாகுநின் பதமாமலர் பணியாதபே யருநின்புகழ்
துதியாதமூ டருமாலயஞ் சூழ்வந்திடாப் புலையாளரும்
கதியாதுகா ணுவரையையோ காலன்கதை யடிபட்டுநைந்
ததியாகுலமடைவாரலா லருணாசலா வருணாசலா. (அச)

மாயோனையுந் தொழுகின்றிலன் மலரோனையுந் தொழுகின்றில
னாயேனினை யேபோற்றுவே னல்காயரு ளெனிலாங்கவர்
ஏயேயென நகைசெய்வரே யெனநாணிநான் மெலிகின்றனன்
ஆயேயென வடியார்க்கமு ளருணாசலா வருணாசலா. (அரு)

பொருப்புச்சிலை யாயுன்னருட் போதந்தலைப் படுமன்பர்க
ணெருப்புக்கும்வா யுவினுக்குநீ ணீருக்குமஞ் சார்மேலுமோ
மருப்புக்கடா மறலிக்குமே மனமாய்வுறு ரெனவோர்ந்துநின்
அருட்புக்குயான் விழைகின்றன னருணாசலா வருணாசலா. (அசு)

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பதம்
நேசிப்பதுன் னடியார்பத நினைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
ஆசிப்பதுன் னடியார்பத மருணாசலா வருணாசலா. (அஎ)

பொன்னுக்குளே யொளியென்னவும் பூவுக்குளே மணமென்னவும்
என்னுக்குளே நீமேவுவ தெளியேனுணர் தருமாறுசெய்
துன்னுக்குளே யான்மேவவு மொருநீயருள் செயவேண்டுமால்
அன்னக்கொடி யோன்போற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா. (அஅ)

வேலிக்குமுள்ளிடவெண்ணிலார் வெரிகொண்டபேயர்களாகியோர்
காலுக்குமுள் ளிடல்போலுனைக் கடையேன்மறந் திதுகாறுமே
மாலுற்றமெய் யதுபோற்றியுன் மலர்த்தாடொழு மாறோர்ந்திலன்
ஆலிக்குமுள் ளத்தோர்க்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. (அகூ)

௬ட்டுதெதாழா தவனென்றரு ணல்காரமே தோர்வாரெனிற்
றெட்டுக்கலா லெறிந்தோர்க்குமுன் றெலையாதவின் பந்தந்தது
கட்டுக்கதை யென்றேசிலர் கழறிக்கொள்வா ரேயம்மொழி
யட்டிச்சுடு மென்காதினை யருணாசலா வருணாசலா. (௬0)

கையாற்பெறு பயனின்மலர்க் கழலர்ச்சனை யதுசெய்தலே
மெய்யாற்பெறு பயன்மெய்யநீ மேவாலய மதுசூழ்தலே
பொய்யானதில் வாயாற்பயன் போற்றித்துதி செயலிங்கிவை
ஐயாவெளி யேற்கெய்துமோ வருணாசலா வருணாசலா. (௬௧)

மலமூன்றுடை யாருக்கருள் வடிவங்கொடு வந்தாங்கவர்
சலமூன்றிரு வினையொப்பிலே தற்போதவா தனைநீங்கியே
நலமூன்றுற வருள்செய்யுநீ நாயேற்கருள் செய்வாய்கொலோ
அலமூன்றுதோ ளவனேடிய வருணாசலா வருணாசலா. (௬௨)

பாசாடவிக் குள்ளைம்புலப் பகைவேடருக் குறவாதலாற்
காசாசையான் கொண்டற்பசதங் கடைவாயிலே றுங்காத்திது
பூசாபல ஞேவென்றுளே புலம்பித்திரிந் துழல்கின்றிலேன்
ஆசாரமா றுதார்க்கரு ளருணாசலா வருணாலா. (௬௩)

புலையானதோர் தொழில்செய்யினும் பொய்யானதோர்மொழிபேசி
கொலையாகியசெயல்செய்யினுங்கொடிதாங்களவதுசெய்யினு (னுங்
மலையாதுநின் னருள்சேர்வரேல் வறியேனவ ரடிசேர்வனல்
அலையாறுசூடிய வண்ணலே யருணாசலா வருணாசலா. (௬௪)

படைப்பானுநீ யுலகியாவையும் பரிவாயளித் திடுவானுநீ
துடைப்பானுநீ பொய்பொய்யெனத் தோற்றுவகை மறைப்பானுநீ
கடைப்பாலனுக் கிரகஞ்செயுங் கண்ணுளனு நீயாயயன்
அடைப்பாற்றுயில் வோனுயதென் னருணாசலா வருணாசலா. (௬௫)

பாடார்கவி பரியாருனைப் பனிமாமலர்க் கொடுபூசியார்
தேடாரடி யார்தம்மையுந் தினமுண்டதே யுண்டையையோ

மாடாமெனத் திரிவாரவர் மனம்வெந்துகும் பியில்வீழ்வரே
ஆடாதபே யுடனாடிய வருணாசலா வருணாசலா. (௯௬)
போகாதுவா யுவையுள்ளுளே பூரித்துநே ரிற்பாக்கியே
சாகாமனத் தவராகிநின் சார்புற்றிட வேயெண்ணுதல்
சேகார்தரு பலவேணிகள் செறித்தாங்கதன் மேலேறியே
ஆகாயமெட் டிடல்போலுமா லருணாசலா வருணாசலா. (௯௭)
மாலாலொரு கற்பந்தனின் மழைமேகமாய் வரவாங்கதன்
மேலாயினை பின்னும்மொரு விடையாய்வர வேயூர்ந்தனை
பாலாமொழி மாதாய்வரப் பரிவாலிடப் பாலீய்ந்தனை
ஆலாலமுண் ணும்பித்தனீ யருணாசலா வருணாசலா. (௯௮)
பாய்வானதி நீர்பாய்ச்சினும் படரெட்டடியின் கனிகைப்பறு
நாய்வானமி ராதாற்பல நான்கொண்டிருக் கிக்கட்டினு
மாய்வாகிவன் மனநேருறு வகையாங்கவை போலாதலோர்ந்
தாய்வார்க்கரு ளுனையண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. (௯௯)
கொம்பாரிடை வண்டார்விழிக் கொங்கார்முலைச் சிங்காரிக
டம்பான்மனஞ் சென்றேயழி சண்டாளனை யென்றாள்வையோ
செம்பாகினேர் மொழிபங்கனே சிந்தித்தவர்க் குயர்வீடருள்
அம்பார்சடை நம்பாவொளி ரருணாசலா வருணாசலா. (௱)
படியாளுமன் னவர்வாழவும் படுவோடுமென் னுயிர்வாழவும்
முடியாமறை தான்வாழவும் முதலானசை வம்வாழவுங்
கடியானெறித் தமிழ்வாழவுங் கவிவாணர்யா வரும்வாழவும்
அடியார்கள்வா ழவுநன்கரு ளருணாசலா வருணாசலா. (௧௦௧)

அருணாசலசதகம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசல அக்ஷரமாலை.

விநாயக வணக்கம்.

வெண்பா.

மூன்றறிவுந் தோன்றறிவாமுப்பொருட்கு முற்பொருளாஞ்
சான்றறிவாம் பூரண சதாசிவத்திற்—றோன்றும்
அருணாசலவக் கரமாலை யோதக்
கருணா சுரசுமுகன் காப்பு.

---

## நூல்.

இணைக்குறட்டாழிசை.

நிட்களாங்கம்.

லாலிசந்தம்.

அக்கரமணைத்தியக்கும் ஆதிக்க
மிக்கவகரத்தினாதி
சொக்கசிவசோதியறிவா யெங்குநிறை
செக்கரொளியருணாசலா. (க)

ஆரணநல்லாகமகலை மீதினமர்
பூரணமெய்ஞ்ஞானவொளியே
பாரணவுமன்பருளமாம் பத்மவணை
சீரணவுமருணாசலா. (உ)

இச்சையெழின்மேனியாகி யெவ்வெவரி
னிச்சையறவெய்துசோதி
பச்சையொருபாதிமேய பாதிமலர்
செச்சையொளிரருணாசலா. (ஙு)

ஈறுநடுவாதியில்லா வீடில்சுகப்
பேறுதவுபேர்வில்சோதி
கூறிலொருகூறதாகுங் கூர்த்தமதி
நீறுபுனையருணாசலா. (௪)

உண்மையறிவானந்தமா மோவிலருள்
பெண்மையகலாதமேனி
அண்மியெவனுள்ளுமேனு மாடல்புரி
திண்மையெறியருணாசலா. (௫)

ஊழியுலவாதசோதி யோர்மூன்று
பாழனிலவாதசோதி
ஆழியருளானசோதி யற்புதநல்
வாழிமிருமருணாசலா. (௬)

எட்டுகுணமெட்டுவடிவா யெட்டெட்டு
வொட்டுகலையெட்டுமுடிவாய்
பட்டுமவையெட்டவரிதாய்ப் பாசமறு
சிட்டர்புகழருணாசலா. (எ)

ஏகவொளியாகிநின்ற யெண்ணிலக
னேகவெளியாவெதிர்ந்தும்
ஏகவெளியென்றுகண்டா லாங்குசிவ
யோகவெளியருணாசலா. (அ)

ஐந்துகலையைந்துபரையா யைந்துபொரு
ளைந்துநிறமைந்துதொழிலா
யைந்துபொறியைம்புலனு யாங்கரிய
விந்தைபெறுமருணாசலா. (௯)

ஒன்றோடிரண்டதென்று தோங்குமொளி
யன்றோடதாமதென்று

நின்றோர்களுள்ளமலர்மே னித்தநட
நின்றாடுமருணாசலா. (க0)

ஓசையொளியூறுகந்த மாதிசுவை
யாசையகலாதகன்ற
பூசைபுரிவார்கடம்மைத் தன்னுளுற
வாசைபுரியருணாசலா. (கக)

ஔவியமவித்தவருளோ டார்வமிகு
செவ்வியமெய்ஞ் ஞானவொளியே
எவ்விருளுமென்றுமணுகா வேகரவி
திவ்வியநல்லருணாசலா. (கஉ)

அஃகேனமிருமைமருவித் தன்னிலையை
அஃகாதுகாட்டுமரபே
எஃகார்மெய்யறிவையொன்றி யென்நாளும்
அஃகாதெழருணாசலா. (கங)

சகளாங்கம்.

கட்டுமறையாகமாதி யாவுமள
விட்டுமுணராதசோதி
மட்டுமலர்பொய்கைகாழி பிள்ளைவிரல்
சுட்டினளவருணாசலா. (கச)

ஙப்போலிருந்தினமெலாங் காசற்ற
மெய்ப்போதமருவுதொண்டைச்
செப்பாதுசெய்துகாட்டுந் திருவாமூர்
வைப்போதுமருணாசலா. (கரு)

சத்தாதிதத்துவந்தேர் முத்தர்களும்
பித்தாகிநிற்பவஞ்சீர்க்
கொத்தாருநாவலூரன்கூர்ந்து
பித்தாவெனருணாசலா. (கசா)

ஞமலியெனத்தனையிகழ்ந்து நின்னைநினை
கமலவயல்வாதவூரன்
முமலமறமொய்க்குருந்தின் நீழலமர்
விமலகுருவருணாசலா. (கஎ)

டம்பமுதலாவசூயா தீயநெறி
வம்பிலமிழாததூயார்
உம்பரகலாதமைத்தா யும்பர்வளர்
செம்பொனொளியருணாசலா. (கஅ)

இணங்கிளவனத்தனக்கோங் கேந்திய
நுணங்கிடையணங்கலர்ந்து
மணங்கமழ்தலின்றிருந்தாற் கண்டுனை
வணங்கலெவனருணாசலா. (கசு)

தங்களைத்தாமதித்து வாங்கிருவர்
பொங்கமர்புரிந்தவந்நா
ளங்கமெரியங்கியாகி யனையரக
மங்கவெழுமருணாசலா. (உ0)

நந்தைமதிகொன்றை தும்பைநாறியக
ரந்தைவனிநாகநல்லா
ரந்தமில்குரண்டவானு மாவலொடட
ணிந்தமுடியருணாசலா. (உக)

பற்றிவிரிமலரைங்கணை பைங்கழையி
னெறறிவிடுமணிமாரனை
வெற்றிபெறவெகுளாதெழும் வீரவெரி
நெற்றிவிழியருணாசலா. (உஉ)

மன்னுபுவிமூன்றினுழலும் வஞ்சவினை
பொன்னுமுதன்மூன்றுபுரிசை

தன்னையொருவாதொருங்கே சாம்பர்புரி
புன்னகையினருணாசலா. (உ௩)

யட்சபதியெந்தைநின்பா னீங்காத
பட்சமதிதோழனன்றோ
பிட்சைபதியென்னசெவியி லக்குமணி
கட்செவியெனருணாசலா. (உ௪)

அரவணையனுதிதேவ ராவியது
கரவணையவெய்துமாலம்
வரவணையவாங்கியுண்ட கண்டவெழி
லிரவணையுமருணாசலா. (உ௫)

இலவங்கனிகாத்திரங் கேழைசுக
முலவுஞ்சுகம்மதென்றும்
பலவங்கனிசுகமிதென்றும்மருளை
நிலவங்கையருணாசலா. (உ௬)

வஞ்சகமிஞ்சிடாது கஞ்சன்முத
லெஞ்சமரரஞ்சநாளும்
துஞ்சுமவரங்கமாலை மார்பினணி
விஞ்சுமொளியருணாசலா. (உ௭)

அழகுதிகழிருடிமாதர் கற்புவளை
கழலவரைதுகில்கள்கண்டப்
பொழுதறவரழலதோம்பி யேவுசின
வுழுவையுரியருணாசலா. (உ௮)

இளமைகழியாதசெல்வ மெய்தவொரு
வளமைமுனிபாலனார்தம்
வுளமையுறவந்தகாலனுயிர்தங்கு
முளரிபதவருணாசலா. (உ௯)

அறவடிவமானவிடைமே லன்பரருள்
பெறவடிவமாகிவருநீ
மறவடிவமானமுயன்மே னடனமிடு
திறவடிவெனருணசலா. (௩0)
அனகமணிகனகவெளியே யன்பின்மிகு
பனகமுனியொடுபாற்கடல்
தனகயிகமகிழவுண்டான் றுதைதொழு
கனகவடியருணசலா. (௩௧)

சகள நிட்களாங்கம்.

கற்றுருமறியாநலங் கல்லாது
பெற்றுரு மதிவள்ளலுக்
குற்றுபுரிந்துகோலக் காவிலொளிர்
பொற்றுளமருணசலா. (௩௨)
கான்றுதழனீற்றினரையே கஞ்சமுகி
டோன்றுதடமோடுதென்றற்
போன்றுகுளிர்செய்யவப்ப மூர்த்தியினை
யேன்றுகொளுமருணசலா. (௩௩)
கிண்ணமுலைவண்ணவொயிலாள் கீதமதி
பண்ணமுனிதன்னின்மொழியாள்
பெண்ணினலமுண்ணவெண்ணு மாரூர
னண்ணவருளருணசலா. (௩௪)
கீடவுருவோடநாடிக் கீதமது
போடுகுழவிக்குநேரே
தோமறவாத வூரற் காடல்பல
கூடல்விளையருணசலா. (௩௫)
குருலிங்கசங்கமங்கட் கன்புறுவர்
திருவங்கம்லிங்கமென்றால்

சருவங்கடந்தநிற்கே திருவொன்று
வுருவெங்கேயருணாசலா.

குருஸ்வரூபம்.

கூடநெடுமாறனுரை மூடுமம
ணீடுமிருள் காடுவாட
நீடுமருணீறதாகி நேரதற
ஆடுமொளியருணாசலா. (௩எ)

கெடிலநதியதிகைபதியாற் கன்புபுரி
துடிகொளிடைதிலதவதியார்
வடிவையடைந்துரைநல்லரசை யாண்டவருள்
பொடிவடிவமருணாசலா! (௩அ)

கேட்டவுடனப்பர்நாம மெய்ப்பொருளுந்
தீட்டுமதியப்பூதியார்
வாட்டமறவாகீசரை வந்தொன்றி
யாட்டகுரு வருணாசலா. (௩௯)

கைம்மாறுகருதாச்சிவ ஞானமழை
பெய்ம்மாது தன்னையேவி
பொய்ம்மாறப்புகலியரசை யாண்டகுரு
மெய்ம்மார்க்கவருணாசலா. (௪0)

கொங்கைமுகிழ்பால்சுரப்ப கூர்ஞான
செங்கதிருதித்தவன்றே
மங்கையர்க்கரசி பாண்டிமாதேவிக்
கங்கைகொளிருமருணாசலா. (௪௧)

கோளருகவினவிருளைக் கொள்ளைகொள
மூளுமருண்ஞானவொளியை
நாளுமதிஞானநற்கு லச்சிறையை
யாளுமதியருணாசலா. (௪௨)

கௌவினிமையாழ்மூரியம் பதிகநறை
செவ்விதினருந்துசெவியான்
திவ்யநெறிபாணனுரை யாண்டவிசை
தெய்வகுருவருணாசலா. (௪௩)

சந்தநிறைந்த வொளியே சுந்தரர்சு
தந்திரமிலாதுவெளியே
வந்தநெறிக்கணிற்பா ஞேலையளி
தந்திரநலருணாசலா. (௪௪)

சாத்திரமாதாந்தவுண்மை சம்பந்தர்
காத்திரமடைந்துணர்த்தி
சீர்த்திகணநாதர்தம்மையாண்டபர
மார்த்தகுருவருணாசலா. (௪௫)

சின்மயானந்தமூலஞ் சீர்நந்தி
நன்மெயானங்குணர்த்தி
தன்மெயானந்தமூலன் றனையாண்ட
வின்மெயானருணாசலா. (௪௬)

சீறராப்புனையும்வேணி சோமாசி
மாறனுர்க்கருளமேனி
நீற்றுச்சுந்தரனுவாய் நீடருட்
பெற்றுவருணாசலா. (௪௭)

சுழலைப்பெறுச்சுரும்பர் சோலைபெரு
மிழலைக்குறும்பனுரை
மழலைச்சொற்பரவைகேள்வன் வாய்ந்தபத
நிழலைச்செயருணாசலா. (௪௮)

சிவலிங்கஸ்வரூபம்.

சூக்கமுணர்தில்லைவாழு மந்தணர்கள்
பூக்கண்முதல்கொண்டுநாளும்

ஊக்கமுளபூசைகொண்டாங் காடல்புரி
சூக்கவடி வருணாசலா. (௪௯)

செப்போதிளங்கொங்கையே யோர்பாலி
ருப்பாயமேனிதன்னை
முப்போதுதீண்டாருந் தீண்டுமழல்
வெற்பாகுமருணாசலா. (௫0)

சேமவருளுள்ளசீலக் கண்ணப்பர்
நேமமறிவானினைந்தே
சோமரவிசோதிவிழியே சோரிசொரி
காமர்வடி வருணாசலா. (௫௧)

சைவமுணர்சண்டேசனார் தாதையடி
கொய்துமதுபாதகமென
தெய்வதருளீசனடியார்க் கேயிறைமை
செய்தவருளருணாசலா. (௫௨)

சொக்கவெளிநீறுபூசுஞ் சோதிசிவ
அக்கமணிமாலைபூணும்
மிக்கசிவநேசநெஞ்சார் திருநீல
நச்சர்பணியருணாசலா. (௫௩)

சோராச்சிவானுபூதி தோன்றியுளம்
நேராத்தெரிந்தோர்புத்தர்
சோராதெறிந்தகல்லே தூமலரி
னேராக்கொளருணாசலா. (௫௪)

கோயில்.

சௌனகாநகமுனிவருஞ் சாற்றிய
மௌனவானிலைவாயிலார்
கௌனவானிலைபூசலார் புரிகோயி
லிவணவாவருணாசலா. (௫௫)

தத்தைமொழிபத்மவதியா ளீன்றவன
ரத்தவிழியுற்றவளவன்
பத்திவழிநாவலடியிற் பூசைபுரி
சுத்தமுதலருணாசலா. (௫௬)

தாவில்பொருள்கோவையோதித் தமிழ்மன்னர்
மூவர்தருபொருள்கொடன்பின்
ஆவலொடுகாரியடிகள் செய்கோயில்
மேவிவளரருணாசலா. (௫௭)

குளம்.

திண்டிறற்றண்டியடிகள் செய்பொய்கை
கண்டழுக்காறுகொண்ட
மிண்டுநெஞ்சமணர்வெருவ தண்டிக்குக்
கண்டருநலருணாசலா. (௫௮)

அபிடேகம்.

தீயபுரிகோள்வலிந்து சேணெடிது
காயபசியான்மெலிந்த
தூயசீர்புகழ்த்துணைசெய் அபிடேக
நேயநீரருணாசலா. (௫௯)

துரியவெளிபோவனலை யென்றவொரு
பெரியகுலநந்தனரை
யெரியிலவணுடுவித்தங் கேன்றபெருங்
கரியவெளியருணாசலா. (௬0)

புட்பம்.

தூம்பணிகையென்னவண்டேன் றுளிதுள்ளித்
தேம்பணிசெய்மாலைசெய்து
பாம்பணிகள்பாறவணியா முருகவடி
தாம்பணிசெயருணாசலா. (௬௧)

### தூ ப ம்.

தெங்குதிரள்சோலைகடவூர் திகழையர்
மங்கிலியமாறிக்கொணர்
குங்குலியதூபமுரல்பு திருமேனி
யங்கணிமிரருணாசலா. (௬௨)

### தீ ப ம்.

தேசுருவமானநிற்கே திருவொற்றி
வாசர்தனவணிகருதிரம்
பேசுதிருவகலிலூற்றித் தீபமிட
வீசுமொளியருணாசலா. (௬௩)
தையலோர்பாகநின்னை வாதபுரி
ஐயர்நீருறுதீயெனும்
மெய்யவாசகம்விளக்கு நமிநந்தி
ஐயர்தொண்டருணாசலா. (௬௪)
தொண்டைவாய்க்கெண்டைவிழியா ளோர்பாதி
பிண்டவான்மதியினனே
தொண்டவாமண்டலானே புற்றீபம்
கொண்டைவானருணாசலா. (௬௫)

### நெய்வேத்தியம்.

தோடமதுதற்கொலையெனு மறையாதி
பாடவதுசெய்ததாயர்க்
கீடவணிலாதிலங்கு மின்பவொரு
வீடருளுமருணாசலா. (௬௬)
தௌவைமகவாதிசுற்றஞ் சிவசொத்தை
வௌவுமபராதநீப்பான்
வௌவியவராவிவாட்கீ கோட்புலியென்
செவ்வடிகளருணாசலா. (௬௭)

தோத்திரம்.

நல்லோசைருத்ரபாரா யணமதனை
யல்லோடுபகலுமாரு
தெல்லோருமகிழவோதும் பாசுபதி
நல்லோசையருணாசலா. (௬அ)

நாடவர்கண்மகிழமைந்தன் முடிசூடி
பீடுபெறவரசுநல்கி
பாடறலமாலைசெய்தா ரையடிகள்
காடவர்கோனருணாசலா. (௬௯)

த்தியவநித்தியந்தேர் வதுவுற்ற
சத்தியநற்சேரர்பெருமான்
பத்திபெறுமாலைதமிழுக் கருடந்த
வுத்தமாவருணாசலா. (எ0)

இசை.

நீதானெனுதெவுயிரும் போதமயந்
தானுய்த்தனித்துநிற்ப
வானதவேணூ துவாரைந்தெழுத்
தானயருணாசலா. (எக)

சிவாக்கினி.

நுண்ணியமெய்ஞ்ஞானவிழி யானேக்கரிய
திண்ணியசிவானலம்வளர்
புண்ணியசிறப்புலியார்பரற் போகமருள்
தண்ணியநலருணாசலா. (எஉ)

சிவபத்தி.

நூன்முறையறிந்தசீல னேர்மும்மை
யான்மதுரையாண்டகோலன்

தேன்மொழியராசையமிழா மூர்த்தியடி
யான்மருவுமருணாசலா. (எ௩)

நெற்றிவிழியுற்றபெருமான் குஞ்சிபத
தத்தைமுடிவைத்துமுடியாய்
மற்றுலகளித்தபெருமான் கூற்றுவரென்
நற்றவர்கொளருணாசலா. (எ௪)

நேர்பெறநீலாவுசோதி நீள்வாரி
யோர்பெறமுதற்படுத்த
பேர்பெறுபொன்மீனைநிற்கீந் ததிபத்தர்
சீர்பெறுவ ரருணாசலா. (எ௫)

வயிராக்கியம்.

நைந்துருகுசிந்தையவனு மேயர்குடி
வந்தவதரித்தநேயன்
நொந்துமனமாழ்கபெண்பாற் றாதுசெல்
லந்தமது வருணாசலா. (எ௬)

நொச்சியறுகுச்சிபுனைவாயெச்சவிடை
கச்சுமுலைமச்சவிழியாள்
கைச்சிதைசெருத்துணையனுர் தம்மைமிக
மெச்சியருளருணாசலா. (எஎ)

நோன்பெனல்கொலாமையன்றேவதுசெய்த
வூன்படைபெறிபத்தனுர்
வான்படமராதியோர்கள் வாழ்த்துபதந்
தான்பெறநல்கருணாசலா. (எஅ)

பங்கயன்சிரமரிந்தாய் அதுகண்டோ
விங்கொருபெண்மூக்கரிந்தார்
தெங்குகார்திகழுமாரூர்ச் சீர்கழற்
சிங்கர்காணருணாசலா. (எ௯)

சங்கமஸ்வரூபம்.

மாடறமடந்தைபசுமெய்த் தீண்டாது
வீடறநடாத்துமொருவர்
நாடறியக்கூடவருநின் வேடவித
ஆடலதெலருணாசலா. (அ௰)

பிறர்மனைபுகாமையதனின் மிக்கதொரு
லறமதிலையென்றதாரே
மறமறுகுயற்பகைமனை கைப்பற்று
மறவராரருணாசலா. (அக)

பீடைகொடுவாடுமிளையான் குடிமாறன்
வீடுநடுயாமமடையா
நீடுபசியென்றுமுளைநெல் லமுதுண்ட
வாடலதெனருணாசலா. (அ௨)

புன்புலியதென்றுமறியார் புனிதமுறு
நன்புலியபெற்றமறியார்
மன்பொலியும்மெய்ப்பொருளனு வந்திட்ட
தென்பொலிவெமருணாசலா. (அ௩)

பூண்டசிவவேடர்த்தொழாச் சுந்தரனு
மாண்டசிவனும்புறகெனக்
காண்டல்புரிமிண்டனுரை யன்பினொடு
மாண்டதெவனருணாசலா. (அ௪)

பெண்டினொடுபிள்ளையாதி பிறவுமுள
பண்டமெவையும்பறித்தாய்
துண்டமுறுகோவணவுடைக் கமர்நீதித்
தொண்டரிடமருணாசலா. (அ௫)

பேதவிதமறியாதநல் லேனாதி
நாதர்தமையாளவெளிவந்

தேதமுறுமேதிலவர்போ லெதிர்நின்ற
போதமதெனருணசலா. (அசு)

பையராவையொழுத்தீர் மாவிரத
சைவவேடந்தரித்தீர்
தையலைம்பாலறுத்தீர்கஞ்சாற
மெய்யர்பாலருணசலா. (அஎ)

பொன்ருத்திருக்குறிப்பே பொருளென்று
நின்ருதரஞ்செய்வண்ணார்க்
கன்ருதரஞ்செயங்கை மலர்பாறை
யின்ருேன்றமருணசலா. (அஅ)

போய்த்தலேஇயாடனந்து கைலேமலே
மேய்ப்பரமேசநிற்சண்
டாய்புகழ்பாடுமம்மைக் கொளிமங்கு
பேய்வடிவே னருணசலா. (அகூ)

பௌவமலியுலகிலுனது ஆடல்விளே
திவ்யநகரங்கடோறும்
எவ்வமறவெய்துமூர்க்கர் சூதாட
லொவ்வுமது வருணசலா. (கூ0)

மனமொத்ததந்தைதாயா கறிசெய்து
பினமற்றமாவையூட்ட
அனமொத்தவமுதுசெய்ய வாவுற்ற
தெனமேத்த வருணசலா. (கூக)

மாற்றலர்தலேக்குவைக்கு ளொன்றுசடை
தோற்ருெருதலேக்கணுற்று
போற்றெரிபுகுந்துநிற்சேர் புகழ்சோழ
ராற்றலென வருணசலா. (கூஉ)

மித்தையுலகத்தைமதியா மிளிர்சைவ
முத்தனரசிங்கமுனைமன்
சுத்தரிகழ்பொய்த்தவர்க்கே யிருபங்க
ளித்தலெவனருணாசலா. (கூங)

மீனவிழிபங்கனடியா ரடிபூசை
மானமறவாற்றமனைவி
யீனமுறுகைதறித்தார் கலிக்கம்பர்
ஞானமதெனருணாசலா. (கூச)

முத்தியருளீசனடியார் தம்மையிகழ்
புத்தியுறுநீசர்நுனிநா
கத்திகொடரிவரிஞ்சை நகர்வாழுஞ்
சத்தியடியருணாசலா. (கூரு)

மூட்டமர்முனைகடந்து முனையற்று
வாட்டமுறவந்தவரசர்
வாட்டமறவாங்கிபகைதீர் முனையடுவர்
நீட்டுபுகழருணாசலா. (கூசா)

மெச்சுபண்டாரமிவரே யாமென்று
வைச்சநெற்கவருவார்க்கே
மிக்கபொன்னீய்ந்தசீரி டங்கழியர்
எச்சமன்னருணாசலா. (கூஎ)

மேதினியிலாடைபலநெய் தாதரவி
னீதல்புரிநேசவடிகள்
பாதமலர்பரவுமவரை மெய்ஞ்ஞான
போதமுறுமருணாசலா. (கூஅ)

மைத்தமணிகண்டனடியே மறவாது
பத்தராய்ப்பணிவருடனும்

நித்தமன்பொடுபாடுவா ரொடுநின்று
நிர்த்தமிடுமருணாசலா. (௯௯)

மொழிமனமிறந்தவொளிபாற் சித்தத்தை
யொழிவறவமர்த்திநின்றார்
அழிவிறிருவாரூர்ப்பிறந் தாரோடு
மொழிவறநிலருணாசலா. (௧00)

மோகவிருளேகவெளிகால் வெண்ணீறு
ஆகமுழுதாகவணிவார்
ஏகசிவபோகமுறுவா ரப்பாற்சி
வோகரெமதருணாசலா. (௧0௧)

மௌனமகடணைமருவுவா ரிசைஞானி
தவமகடணைமருவுவார்
நவசிவசிவாநுபவராஞ் சடையடிகள்
சிவமுறுவாருணாசலா. (௧0௨)

வந்துணைமனத்தில்வைத்தா ளாலால
சுந்தரனைவயற்றிலுற்றாள்
சந்தரனைமுகத்திலொத்தா ளிசைஞானி
செந்தளிர்மெய்யருணாசலா. (௧0௩)

வாக்குலகெலாமென்றுசீ ரம்பலவர்
தூக்கியருளப்பெரியசீர்
தேக்கியபுராணமறைவார் செங்குன்றை
பாக்கியரெமருணாசலா. (௧0௪)

விண்டவர்கள்கண்டதிலையாம்மிளிர்ஞானங்
கண்டவர்கள்விண்டதிலையாம்
அண்டவெளியுள்ளுநிலையாம் பாதமலர்
புண்டரிகமருணாசலா. (௧0௫)

வீடுவிடவீடுவருமென் றருமறைகள்
பாடமுகமதுபலகொடு
நாடவொருதரநினைத்தா ணசமில
வீடருள்வையருணாசலா. (கoசு)

உற்றதையுரைக்கினுடனே யுடனின்றும்
அற்றதுறுமென்றவுரைநேர்
பற்றறுசுரூபசுகராய் வந்தென்னி
னுற்றதருளருணாசலா. (கoஎ)

ஊர்பிறவிதெய்வமொழிய வேமாதி
தேர்புரவிகவசமருள்வான்
நேர்பரவணுமலைத்தே வெழின்மேனி
யார்மெறுவரருணாசலா. (கoஅ)

வெண்ணையம்பதியுதித்தார் மெய்கண்ட
கண்ணையெங்குந்தரித்தார்
மண்ணையுமோசையும்போ லத்துவித
வண்ணமென்றருணாசலா. (கoகூ)

வேணுபுரஞானவள்ளல் வேறுபுரி
ஆணவமறுதவரையும்
பேணிநிருவாணமருளுங் காருண்ய
மாணுருவரருணாசலா. (ககo)

வையமொடுவானமுதலா மற்றுளவுந்
தெய்வமெனல் சைவநெறியென்
றையமறவோதிப்புகலூர்ச் சிவலிங்க
மெய்யுறவரருணாசலா. (கக்க)

ஒண்டலைக்கூருமரவ மொளிர்திங்கள்
வெண்டலை இயாலையணிவோய

அண்டரேற்றுருரனை யானைமிசை
கொண்டருளையருணசலா. (௧௧௨)

ஓங்காரவுட்பொருளுள் வைத்தேறிப்
பாங்காநின்றே டொன்றினர்
நீங்காதநெறிவாசகர் நின்னருளி
னுங்காணுமருணசலா. (௧௧௩)

ஔதார்யவருளும்வாழி யானந்த
ஔதார்யவடியர்வாழி
ஔதார்யவருணைவாழி சந்ததமும்
ஔதார்யவருணசலா. (௧௧௪)

## அருணசல அக்ஷரமாலை
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

மகாவித்வசிரோமணி

கா. தியாகராஜப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

# அண்ணாமலையார் வண்ணம்.

****

எழுதரிதென்றல்.

தனத்தான தனனதன தனத்தான தனனதன
தனத்தான தனனதன தந்த தனனா
தனனதன தானதான தனனா.

சிலைக்காம னுடலெரிய விழித்தாடல் புரிபரமர்
செருக்கோல நமனுயிரை யுண்ட சரணர்
மலர்ப்பாவை வருசகல கலைப்பாவை தொழுபசிய
மலைப்பாவை கவுரியொரு பங்கி னுறைவார்
சினத்தாலு மிகவுமெதிர் விழித்தாலு முனிவினொடு
சிரித்தாலு மழல்வடிவு கொண்ட பரனார்—
அரவு குடியேறு நீடுகுழையார்

திருக்கோயிற் றிருவதிகை திருச்சேய்ஞ றிருமக
றிருத்தோணி திருவரதை வஞ்சி பனையூர்
திருச்சேறை தருமபுர மறைக்காடு திருமயிலை
திருக்கோவ றினைநகர மன்பில் கடவூர்
திருக்காறை பொதியமலை கழிப்பாலை கயிலைமலை
தெளிச்சேரி யிடைமருது தஞ்சை வழுவூர்—
சுழியல் பனைவாயில் கூடலுறைவார்

புலித்தோலி னுடையழகர் பலிக்கேகு நடையழகர்
பொடிப்பூசு நுதலழகர் செங்கை மழுவார்

நெருப்பாறு வரும்வழியின் மயிர்ப்பால மெனுமனதி
நினைப்பார்கள் வினைகளையு மெங்கள் பரனுர்
புயத்தோடு நெடியவரை யெடுத்தானை வெகுளியொடு
புடைத்தானை யுரியையணி கொண்ட திறலாக்
குமுதமலர் மாலை சூடுவிடையார்.

புகைப்போல வேழுபடன் முகிற்கூட மிடறிவிழு
பொழிற்கூடு வளர்கமுகு நின்ற நிலையே
குருத்தோடு மிடறொடிய முடத்தாழை விரியவெதிர்
குதித்தோடி வருகயல்க டன்று வயல்சூழ்
புகழ்ச்சோண கிரியிறைவர் விடைப்பாக ரமரர்விழி
புதைத்தேபி னிருகைதொழு மயங்கி வடிவார்—
தடவரை யெனுவி போலுமயிலார்.

மலைப்பார மெனவளரு தனப்பார மெழுதிடினும்
வளத்தோடு பெறுகுணமி ரண்டும் வருமோ
விருப்பான கரியகுழ லிருட்போல வெழுதிடினு
மிகுத்தேறு வரியளிமு ரன்று வருமோ
மதர்ப்பான விணைவிழிகள் வடுப்போல வெழுதிடினு
மடப்பார்வை யிருகுழைக டந்து வருமோ—
குழையெழுதி னூசலாடி வருமோ.

மலர்த்தாளை வனசமலர் தனைப்போல வெழுதிடினு
மலர்ப்பாய லனமெனந டந்து வருமோ
வுறுப்பான திலகநுதல் விதுப்போல வெழுதிடினு
முவப்பான குறுவியர் வரும்பி வருமோ
வணிக்கோல மிடறுகமு கினைப்போல வெழுதிடினு
மரப்பாவை யுருகுமிசை யின்பம் வருமோ—
விரலெழுதின் வீணை பேசவருமோ.

இலைப்பாதி யிணையுமென நுசுப்பாக வெழுதிடினு
மிதைப்போல வொசிவொடுத ளர்ந்துவருமோ
வனப்பேறு திகிரியென மணித்தோள்க ளெழுதிடினு
மயிர்க்கால்கள் புளகித மெறிந்து வருமோ
யிதழ்க்கோவை யதனைமிகு சிவப்பாக வெழுதிடினு
மிளைப்பான பொழுதமுது விந்து தருமோ—
உகிரெழுதின்மீதுலாவி வருமோ.

எழுத்தோடு முறுவன்முலை நகைக்காக வெழுதிடினு
மெதிர்த்தாடு புலவிநகை யிங்கு வருமோ
மதிப்பான வுடலையொரு கொடிப்போல வெழுதிடினு
மயிற்சாய லொரு சிறிது தங்கிவருமோ
எடுத்தாடு படமெனவல் குலைப்பேணி யெழுதிடினும்
இதத்தோடு மமுதுகுதி கொண்டு வருமோ—
கிழியெழுதி னேதுலாபமு ரையீர். (க)

---

## ஆர்வமொழியுரை.

கருட ஞேட மற்ச மாமை கமல மோட முற்கரங்
காட்டி லோட மூன்றி ராமர் காற டக்கி யோடவே
மருளிவந்த சிங்க மோட வாமன் வெள்ளை பாறவே
வஞ்ச மான கண்ண ஞேட மார னீறச் சேனனு
மிருளி ஞேட முண்டகந்த னேங்கி யோட வென்றவர்க்
கிறி லாது சீவன் வைத்த வேந்தல் யாவன் வேதமே
யருளு மந்த முதல்வன்யாவ னருணைகண்டு வாழ்மிஞே
வார நாதி மூலமென்ப தறிகி லாத மாக்களே.

---

சிவமயம்.

திருக்குருகூர்

**ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள்**

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

# திருவண்ணுமலைப் பதிகங்கள்.

அறுசீர் விருத்தம்.

## திருவருட் சகாயம்.

சிருட்டிசெய் தொழிலானேடு செங்கண்மால் சினமுந்தீர்க்கும்
பொருட்டினு லழலார்மேனிப் பொருப்பென வகண்டமுட்டிக்
கிருட்டினே ருருவங்கொண்டு கீழ்ப்புகுங் கண்ணர்க்கன்பாய்
அருட்டினைத் தீர்த்துள்ளோங்கு மணியணு மலையுளானே. (க)

துலங்குதன் னடியருள்ளந் துரிசறச் செயும்பல்தீர்த்தம்
இலங்கிடு மழகுமிக்கோ ரிருக்குநற் குகையுமன்னோர்
நலங்களும் ஞானயோக நாட்டமு நிறைந்துளோங்கும்
அலங்கல்செய் தருளுஞ்சோதி யணியணு மலையுளானே. ()

தவமுளோர்க்கருள்வேதண்டச் சம்புநின்னிடத்தில்மேவப்
பலமிலாப் பருவதக்கோன் பக்கல்வந் துதித்தபின்னர்
கவரிசே ரறக்கன்றன்னைக் கால்மிதித் தடங்கச்செய்தும்
அவனியோர்க் கருள்செய்தோங்கு மணியணுமலையுளானே.

திங்கள்செஞ் சடையுமோர்பாற் றிருமுடி துலங்கக்கையிற்
கங்கண மிலங்கக்காலிற் கவின்சிலம் பலம்பவன்பர்
சங்கரா வெனநின்றேத்தத் தாயெனக் கிருபைநல்கி
அங்கமொன் றுனசோதி யணியணு மலையுளானே. (ச)

பச்சிலை பூக்கள்கொய்த பாலக ரிருவர்தேகம்
நச்சுவாய்த் தூருவாசர் நல்கிய சாபம்பெற்று
வச்சிராங் கதனுல்முன்போல் வானுல கேற்றிவைத்தும்
அச்சுதன் பணியுஞ்சோதி யணியணு மலையுளானே. (ரு)

இல்லாமை யென்றுசொல்லா தியாவர்க்கு மின்பநல்கும்
வல்லாள வரசர்க்குற்ற வருத்தமுந் தீர்த்துமுன்னுள்
கல்லானு ளிருந்துமன்பர் கருத்தைவிட் டியாதின்பாலும்
அல்லாதுள் ளோங்குஞ்சோதி யணியணு மலையுளானே. ()

புளகனென் றசுரன்செய்த புண்ணிய மொன்ருல்மிக்க
குளகன்மா லயனுங்காணக் கூடினன் கயிலைதன்னில்
பளகநேர் மேனியாயோர் பாதியும் பச்சையாகி
அளகுநாட் சோதியான வணியணு மலையுளானே. (எ)

கரதல மலர்கொண்டுந்தன் கழல்தொழு மரசன்முன்னுள்
சுரதநன் மங்கைமேவச் சூழ்வினைப் பயனும் நண்ணப்
பிரதத்தன் முகம்வேருக்கிப் பின்புநன் னிலையிற்சேர்த்த
அரகர வருணைமேவு மணியணு மலையுளானே. (அ)

தேன்கமழ் வாழைபுன்னை சீவினி சிறப்புற்ருேங்கும்
வான்கலை யாதிபுல்வாய் வனங்களெண் டிசையுமார்ப்ப
மான்றட வியுமிக்கோங்கு மலரயன் மனந்திகைப்ப
ஆன்றழ லாகுமேனி யணியணு மலையுளானே. (கூ)

மணங்கமழ் மலர்கொண்டேத்தும் வானவர்க் கரசேயோரென்
குணங்களுக் குரியகோவே கொழுங்கனற் குன்றேமுன்னம்
பிணங்கிய பிரமனுலோர் பெண்ணும்வந் தடையவந்நாள்
அணங்குதீர்த் தருள்செய்தோங்கு மணியணு மலையுளானே. (ய)

திருவருட்சகாயம்.

---

கலிநிலைத்துறை.

## திருவருட்சகாயம்.

சீதனப்புனலும் மதியுஞ்சென்னி சேர்த்தவாவென்
போதத்தொளியாகு மண்ணாமலைப் புண்ணியாநன்
னீதத்துடன்வாழ் பதினெண்கணம் நின்றுபோற்றும்
பாதத்தினிலென் றனையும்வரப் பண்ணுவாயே. (க)

தேனார்மொழியாரு முண்ணாமுலைச் செல்வியோர்பால்
ஆனுயழல்போலு மண்ணாமலை யய்யனேயான்
றானாகவுன்ற னடிக்கேவரச் சார்புமில்லேன்
மானாகமரைக் கிசைந்தோங்கிய வள்ளலேயோ. (உ)

தண்ணார்மதி போலுமுண்ணாமுலைத் தாயுமோர்பால்
அண்ணாமலை யாவடியேற்கு மருள்செய்கண்டாய்
எண்ணாதடியே னலைந்தேனினி யேனுமிங்ஙன்
பண்ணாலுனைப் பாடிநின்றாடப் பனித்துளாயே. (௩)

தேடுமயன் மாலறியாத்திருப்பதத்திற்
பாடும்படி யாகவென்றன்னுட் பதித்தநின்சீர்
கூடும்படிக்கு மருள்செய்யக் குலவிமன்று
ளாடும்படி யானதயாபர வண்ணலேயோ. (ச)

உண்ணும்பொழு தேயுளத்தோங்கிய வுத்தமயான்
மன்னும்படி யாக்குமண்ணாமலை வரதனேவான்
மின்னும்படி யாம்பிறைவைத்தொரு மெல்லியார்தம்
பொன்னும்பதம் வைத்திடவுஞ்சிரம் பொறுத்தேயோ. ( )

மானத்துடன் மாலயன்போரில் மயங்குகின்ற
வானத்தவர் விஞ்சையராதி மகிழ்ந்துளோங்க
ஞானக்கன லாகுமண்ணாமலை நாதனேமா
லேனத்துரு வாயெடுத்தேத்த விரங்குவோனே.

அன்னப்பறவை யுருக்கொண்டவ் வகண்டமுட்டி
உன்னப்பெரு வேதனமுள்ள முடைந்துளோங்கி
என்னப்ப முடியறிந்தேனென் றியம்பவந்நாள்
சின்னப்படச் செய்யுமண்ணுமலைத் தேவனேயோ. (எ)

மாற்றுங்கரணங்க ளெலாங்கடந் தோங்கிமன்றுள்
போற்றும்படி யாயடியேற்கருள் புண்ணியாயான்
சாற்றுந்தமிழ்ப் பாவும்நின்ருளிற் றரித்து ளன்பாய்
ஆற்றும்படி வருகவண்ணுமலை யாதிநீயே. (அ)

வாமந்தனில்வாழு முண்ணுமுலை மங்கையோர்பால்
தாமங்கமழு மலர்க்கொன்றைச் சடையுளாநின்
நாமம்புகழ்ந் தேத்துமண்ணுமலை நாதனேமேல்
தூமம்மணு வேனுமிலாதருட் சோதியானே. (கூ)

படியாரித யம்பதியாது பணிந்துளோங்கும்
அடியார்நடு வைத்தவண்ணுமலை யப்பனேவெண்
பொடியாமத னலட்டசித்தி பொருத்திடாயேல்
முடியாதினி யேனுநின்றனருள் மொழிந்திடாயே. (கO)

திருவருட்சகாயம்.

---

எழுசீர் விருத்தம்.

## திருவருட்சகாயம்.

உவப்புறுமாதிப்பெரும்பதக்கனியே
யுள்ளம்வாழமுதமேயென்கோ
தவப்பெருந்தகையோர்க்கருட்பதமளிக்குஞ்
சாமியேசாமியேயென்கோ

நவப்பெருங்கருணைநல்கிடக்கிடைத்த
ஞானபோதனமுதலென்கோ
துவப்பெருநிலையர்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. (௧)

நிறைவிலாவமுதக்குழம்பெனுங்கடலே
நிமலவுண்ணிலையனேயென்கோ
குறைவெலாந்தவிர்க்குங்குணமுகிலென்கோ
குளிர்ந்தவெண்டிங்களேயென்கோ
சிறையெலாங்கடத்தித்திருவடிக்காளாய்ச்
செய்திடுஞ்சித்தனேயென்கோ
துறையெலாங்கடந்தோர்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. (௨)

அன்றுதொட்டடியேனகம்வளரமுதே
யண்டவாவாண்டவாவென்கோ
மன்றுனின்றோங்கும்வரதனேயென்கோ
மன்னுமாருயிர்க்கரசென்கோ
நன்றருட்டையையிந்நாளினிலெனக்கும்
நல்கியநண்பனேயென்கோ
தொன்றுதொட்டுள்ளோர்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. (௩)

கணைநிகர்கலைமாமதியமதத்தினிற்
கனல்படக்கலந்தசீரென்கோ
இணையிலாதெழுந்தவின்னமுதத்தனி
விலகியசோதியேயென்கோ
பணையெனப்பருத்தேன்செய்பவமெல்லாம்
பரிகரித்திடுமருந்தென்கோ

துணைபெறுமடியார்க்கருள்புரிகின்ற
சோணமாசைலநின்றனையே. (௪)

எடுத்தநற்பதத்துளொலித்திடுநாதத்
தியற்கையிலுறுஞ்சுகமென்கோ
கெடுத்ததத்துவரின்மயக்கினைத்தவிர்க்க
கிளம்பியபானுவேயென்கோ
அடுத்தடுத்தெனக்குளறிவினைவிளக்கு
மருட்பிரகாசமேயென்கோ
தொடுத்தநல்லன்பர்தமிழினுக்கிரங்குஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. (௫)

மோக்கமேவிரும்புமுனிவர்கட்கருள்செய்
முக்கணுமுக்கணுவென்கோ
கோக்களுக்கிரங்கிக்குணமதையருளுங்
கொற்றவாகுறைவகற்றென்கோ
ஏக்கமேயுடையயேற்கின்னருள்புரியு
மெந்தையேயெந்தையேயென்கோ
தூக்கமேயகற்றுஞ்சுத்தர்கட்கருளுஞ்
சோணமாசைலநின்றனையே. (௬)

ஓய்வுறுதடியையுன்னுவோர்க்கெளிதா
முண்மையேயுண்மையேயென்கோ
தேய்வுறுதன்பர்க்கிரங்கிநன்னிலைமேற்
சிற்சுகமருள்பவாவென்கோ
மாய்வுறுரகத்தினுணர்விடைத்ததும்பும்
வடிவமேவடிவமேயென்கோ
தோய்வுறுதெனையுந்தொழுதிடப்பணித்த
சோணமாசைலநின்றனையே. (௭)

பதியெலாங்கடந்தபரம்பரவெளியிற்
　பரவியசோதியேயென்கோ
சதியெலாந்தவிர்த்துத்தன்மையேயருளுஞ்
　சம்புவேசம்புவேயென்கோ
கதியெலாங்கடந்துங்கருணையிற்கனியுங்
　கண்ணியர்க்குறுசுகமென்கோ
துதியெலாம்பெறுமெய்ச்சுத்தர்கட்கருளுஞ்
　சோணமாசைலநின்றனையே.　　　(அ)

வாக்கும்மனத்துமதியினும்வயங்கி
　மலப்பிணியகற்றுமன்னென்கோ
நோக்கும்போதுதித்தநுண்ணறிவென்கோ
　நூல்வழிபட்டிடாதருளைப்
போக்குறும்பேர்க்குட்பொருந்திடாதென்கோ
　பூரணவத்துவாயுளத்திற்
றாக்குபொற்பாதந்துலங்கவெற்கருளுஞ்
　சோணமாசைலநின்றனையே.　　　(௯)

அலைவிலாதடியர்க்கரியநற்பதமே
　யற்புதக்கூத்தனேயென்கோ
உலைவிலாக்கனியேயொழுகியரசமே
　யுலர்ந்திடாச்சோதியேயென்கோ
மலைவிலாரகத்தேகிடைத்திடும்ஞான
　மாணிக்கமலையதேயென்கோ
தொலைவிலாதெளியேற்கருண்மிகப்புரியுஞ்
　சோணமாசைலநின்றனையே.　　　(௧0)

திருவருட்சகாயம்.

---

# திருவருள் வியப்பு.

## எண்சீர் விருத்தம்.

### திருவருட்சகாயம்.

வஞ்சமிகவுடையேன் யான்மறந்திடினுவலிய
வந்தருளியடியர்நடுவாழ்ந்திடவென்றென்றும்
அஞ்சேலென்றெமதகத்திலமர்ந்தபரஞ்சுடரே
அண்டங்களனைத்தையந்தனகத்தினிடையடக்கும்
பஞ்சடிசெங்கமலமலர்ப்பார்வதியோடோர்பால்
படிகநிறமாயமர்ந்தபதியேயிங்கடியேன்
நெஞ்சிலுறும்படிமுடித்திங்கெஞ்சலுறுவாழ்வி
னிலத்திடையுங்கூடிவருநிலையதுஞ்செய்வாயே. (க)

சாலமிகவுடையான்யான்தவறிடினும்வலியச்
சார்ந்தருளியடியர்நடுத்தவிசினில்வைத்திந்த
ஞாலமதிலஞ்சேலென்றகத்திடையுமமர்ந்த
நாயகனேயகிலமெலாநகத்தினிடையடக்குஞ்
சீலமிகுந்திரிபுரசுந்தரியாளோடோர்பாற்
சேர்ந்தவவிச்சிறியேன்றன்சித்தமதுபோலுன்
கோலமதையும்முலகிலடியேன்கட்காட்டிக்
கொலைத்தொழிலிவ்வுலகங்கூடாதிங்கருளே. (உ)

கல்லாதேனுளங்குளிரக்கனியாதேனெனினுங்
கருணைசெய்திங்கடியருடன்களிப்புடனேயமர்த்தும்
வல்லாளஞானமணிமன்றினில்வாழரசே
வையங்களனைத்தையுந்தன்வயிற்றினிடையடக்கி
எல்லாமாமருட்டலைவிக்கிணங்குபரம்பொருளே
ஏழைமனக்குறிப்பறிந்திங்கெழுந்தருளேப்புரிந்து
கொல்லாமையேயுலகிற்குடிகொண்டிங்கோங்கும்
குணமதனிலெந்நாளுங்கூடவருள்புரியே. (ங)

மயக்கமுறும்வஞ்சகர்க்குள்மதிப்பறியாப்பெரியேன்
மட்டிலும்வந்தருணிலையைமனத்திடையுங்காட்டித்

தியங்கமுறேலெனக்கிருபைசெய்தருளுஞ்சிவமே
திருவடித்தூட்கடையிலெலாஞ்செய்தருளுமுதல்வி
வியக்கமணிவன்றிடத்துமாநடஞ்செய்விமலர்
விருப்பமெலாமருள்பவ வென்விருப்பமதின்படியும்
செயற்குரியோயிவ்வுலகோர்தீத்தொழிலாங்கொலையைத்
திருவருளாக்கிணையதனாற்றீர்த்தருளுவாயே. (௪)

நெடியபகைக்கோர்முதலாநெஞ்சமுறைந்தென்பால்
நிமிடமதற்குள்ளருளினிலையிதெனக்காட்டி
அடிபணியும்பேறெனக்கிங்கன்புடனேகொடுத்த
வரசேயிவ்வண்டபிண்டமனைத்தையுந்தன்னடிக்கீழ்
பொடியதனாலேபடைத்தபூங்குழலாளோடேப்
புவனமுறுமடியர்கள்பாற்புதுமைசெயும்புனிதா
கொடியதொழிலாங்கொலையிக்குவலயத்தோரியற்றுக்
குணமருளியடியன்மனக்குறையகற்றுவாயே. (௫)

துரும்பினிலுஞ்சிறியேனோர்பொருளெனவந்தருளிச்
சொலற்கறியாநிலையிதெனச்சொல்லடியார்பாற்
பெரும்புகழாய்வாழவைத்தபெருமாயிவ்வண்டப்
பிழம்பையெலாங்கொண்டமுதற்பெருந்தகையாளுடனே
விரும்புமடியார்க்கமுதமிகவருள்வெள்விடையோய்
விண்ணிலுமிம்மண்ணினும்யான்வேண்டுவரமான
தொருங்குபெறக்கருணைசெய்தெவ்வுயிர்க்கொலையுமாற்றி
உண்மைநெறியிற்படியவுவந்தருளுவாயே. (௬)

பார்த்தாலுந்தோடமுறும்பவமுடையேனெனையும்
பண்புபெறநன்குணர்த்திப்பழவடியாரோடுஞ்
சேர்த்தேயென்னுள்ளகத்தேயமர்ந்தருளும்ஞானத்
தெளிவேயெந்நிலங்களினுந்தேடவரிதான
சீர்த்தமுறுஞ்செங்கமலப்பதமுடையாளோற்பாற்
சேர்த்தவவிச்சிறியேன்றன்சித்தமதுபோல்

ஆர்த்தருறுமிவ்வுலகிலுயிர்க்கொலையைமாற்றி
அநுதினமும்போற்றிசெய்தேனருள்புரிகுவாயே. (எ)

கற்றதெலாங்கற்பனையாய்க்கண்டிருந்தவெனையுங்
கழலதற்கேதொண்டுசெயக்காட்டியடியார்பால்
அற்புதமாயமர்த்துகின்றவரசேயாருயிர்க்கு
ளடங்காதவருட்டலைவிக்கருகினில்வாழ்பவயான்
பொற்பதுமைபோலிருந்திங்கருட்பெருக்கிற்றிளைக்கப்
புலம்புகின்றேன்றனக்கிரக்கும்புகழேயிவ்வுலகோர்
பற்பலவாமுயிர்க்கொலையும்பதியாதுன்னடிக்கே
பாமாலைசூடுமருட்பயனருளுவாயே. (அ)

புல்லனெனப்பேரெடுத்தோர்புல்லதனிற்சிறியேன்
புந்திமகிழ்ந்திடவருளாம்புதுமையையுங்காட்டி
வல்லவர்கட்கின்புறவேவைத்தமணவாளன்
மனவாக்கினுலுணராமங்கையர்தம்முடனே
நல்லவர்கட்கின்புறவெந்நாளுமருள்புரியும்
நளினமலர்ப்பாதாவிந்நாலெனுமுலகு
பல்லவருங்கொலைபுரியாப்பயனருளியடிக்கீழ்
பத்திசெயும்படிக்கருளைப்பகரவருவாயே. (கூ)

நான்பிரமமென்றுரைக்குநன்மையிலோர்க்குள்ளே
நடுவாகவிருந்தவென்பாலுடியுமிவ்வுலகில்
ஏன்மயங்கேல்மகனேயென்றருணிலையைக்காட்டி
இன்பமுறக்கூட்டிவைக்குமிறையேயிங்கெழில்சேர்
வானிடத்தார்வையகத்தார்வாழ்த்திடுபைங்கிளியாம்
மலைமகளாரோரொருபால்மருவிடும்புண்ணியனே
ஊன்புசியாமாந்தர்கட்கே வுயர்ந்தபதியளிக்கும்
உடையோயன்னவர்களுக்குமுறுதிபெறப்புரியே. (கo)

திருவண்ணாமலைப்பதிகங்கள் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# அண்ணுமலை பஞ்சரத்னம்.

சீர்கொண்ட செம்பொற் சிலம்பொலி யலம்பிடும் செஞ்சரண கஞ்சங்களும், சித்ரமிகு புலியதளி னுடையும்நீற் றணிசிறந்திலங் கிடுமேனியும், கார்கொண்ட விடமுண்ட கண்டமும் மான்மழுக் கருதுதம ருகவஸ்தமும், கங்கையொடு திங்களுந் தங்குமுயர் வேணியும் கனககுழை தொங்குசெவியும், தேர்கொண்ட அன்பருக்கருள் கருணை விழிகள் சிறந்தவதனமுமிலங்கத், தெரிசன மெனக்கனுதினம் கொடுத்தெண்ணியவை சித்தியாம்படிமுடித்தாள், ஆர்கொண்டபுயல்பரவுசோலையொடு கழனிக ளமைந்துதிரு வோங்குநகராம், அண்ணுமலைக்கதிப உண்ணுமுலைத்தலைவ அண்ணுமலைத்தேவனே. (க)

அஞ்சமிசை வருமயனு மம்புயக்கண்ணனு மமரர்பலரும்பரவிடும், ஐயனேசூலதர கையனே துய்யநீற் றணிவிளங்கிடு மெய்யனே, வஞ்சமிகு நெஞ்சர்பாற் சென்றுமிக கெஞ்சியே வாடியோடித்திரிந்தே, வாணுளேவீணுக்கி யுள்ளங்கரைந்திடும் வாழக்கையெற் கருளாமலுன், செஞ்சரணகஞ்சம திறைஞ்சுநய மிஞ்சவருள் தேக்கியே காத்தருளுவாய், செப்பரியவேதமுடி வினினடமிடும் பாத தேசிக விஞேதவமலா, அஞ்சமெனுமென்னடை வஞ்சியர்கள்கொஞ்சிவளரணிமாட மிகவிலங்கும், அண்ணுமலைக்கதிப உண்ணுமுலைத்தலைவ அண்ணுமலைத்தேவனே. (உ)

வடிவமிகு மங்கையர்கள் மென்மலர்க் குழலினும்வளர்பிடியை நிகர்குடையிலும், மாயமிகு பொடியணிப் பூச்சிலுங் கைவீசுவரிசைமிகு உரிமைதனிலும், துடியெனும் இடையிலும்வன்னமிகு உடையிலும் துப்புவா யிதழ்மொழி

யிலும், சொல்லரிய அம்பைநேர் விழியிலுஞ் செப்பெனத்
தோன்றுமிரு தனமதனிலும் கடியவி டவரவின் படநிகர்
நிதம்பவிலும் செழுமைமிக் கதலிநிகர் துடையிலும் வடி
விலுஞ்சிக்கியே கர்மாங்கடத்தனை வாடிடாமல், அடியனு
மைபோற்றுநல் வாழ்வெனக் கருளியே அஞ்சலென் றுதரி
ப்பாய், அண்ணாமலைக் கதிப உண்ணாமுலைத்தலைவ அண்ணா
மலைத் தேவனே. (௩)

சம்பந்த ரப்பர் சுந்தரர் வாதவூரரொடு தண்டமிழ் வ
ல்லபுலவர், தங்கள்துதி பெற்றவர் கருத்தை நிறை வேற்றி
யே தற்சாத்ததுவுமன்றி, உம்பருடனடியவர்கள் போற்றக்
கிரங்கியவ ருள்ள மிகுமகிழ் சிறக்க, உற்றவல் லிடர்களைந்
தரிபசுச பதவியை உதவுமுன் னைவிலையோ, நம்பிந்தசிறி
யவன் முறைகேட்க்க வில்லையோ நாதனே வர்மமோ இன்
னல்காறு மேயுற்ற துன்பமோ பெரிதுமா நாயகா அன்பு
வைத்தே, அம்புவியில் பேரின்ப வாழ்வினையுதவியே அண்
ணலே ஆதரிப்பாய், அண்ணாமலைக்கதிப உண்ணா முலைத்த
லைவ அண்ணாமலைத் தேவனே. (௪)

அருமை மிகு நினதிருச் சரணமெக் காலமு மகலாது
னே யிருத்தி அன்பெனும் புனலாட்டி இன்சொலா மலர்
சாற்றி அரியதமிழாற் போற்றியும், கருணை சற்றேனுமில்
லாமலிவ் வடிமையைக் கலக்கவிடு வதுநீதியோ, கடைய
னென் முன்சொற் கிரங்கியே மங்கள சுகானந்தவாழ் வுத
வுவாய், தருணமிது வேபரம சுந்தரி மணாளவா சதானந்த
சுகுணதிபா, சலனபவ மலரஹித தாரகசொரூபா ஸ்ரீசச்சி
தா னந்தபரமே, அருணகிர ணஜ்ஜோத்தி யம்புயப்பாத
னே அடியவர்க் கருள்நாதபா, அண்ணா மலைக்கதிப உண்
ணாமுலைத் தலைவ அண்ணா மலைத்தேவனே. (௫)

அண்ணாமலை பஞ்சரத்னம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம்.

கருவுரு வினுமுள கவலைகள் களைவா
னருவினை யொடுமத னதுமுத லரிவா
னிருமல னிணையடி நிழலினை யடைவான்
பரிவொடு கரிமுக னடியிணை பணிவாம். (க)

கருணசல னிமையோர்தொழு கயிலாசல னியலாம்
வருணசல மறைஞானிசண் முகன்வாரண வதனத்
தருணசல னெனுமூவரைச் சமைத்தா னெவைத்தடுத்தா
னருணசல னமருந்திருக் கோயிலெம தறிவே. (உ)

பெருந்தாரணி தனில்வந்தினிப் பிறவாம் வினைப் பிணியும்
பொருந்தாதுபுக் கிருந்தேசிவ புரஞ்சிற்புரி புகுவா
மருந்தாருயிர் மலநோய்க்கொளி ரருணசலன் மயமா
மருந்தாமுலை யடிநாடொறும் பணியாமுடி யணிவாம். (ங)

துங்கமான கயிலைமலையனே
துலங்கு செஞ்சடைச் சூடுமலையனே
மங்கையாளுமை யாண்மண வாளனே
மாலயன்சிரங் கொய்யந்த வாளனே
வெங்கை யானை யுரித்த விடலையே
விரும்பி னோர்தமை யாண்டு விடலையே
யெங்கள் பாச மறக்கர மாவையே
யீடழித்துரித் தாய்கர மாவையே. (ச)

மெய்யில் வெண்பொடி பூசும்விரதனே
விண்ணு ளார்மயத் தான விரதனே
கையி லம்பென வாய்த்தவன் கண்ணனே
கசியு மன்ப ரகமலர்க் கண்ணனே

பைதல் வெண்பிறை பாம்பணி வேணியே
பத்தர் மேற்படர் தற்குள வேணியே
மையை லென்றனை மாற்றிய வாக்கியே
மயிலின் மண்ணின ரேத்துரு வாக்கியே. (ரு)

---

படியிற் றிவியிற் பயிலேனே பரமற் றவரைப் பரவேனே
கடலைக் கடலிற் படியேனே நமனைக் குறுகித் துடியேனே
யுடலைச் சிறையிற் புரியாதா ருணர்விற் புரிவிற் றெளிர்வோனே
யடிவைத் தெனதுச் சியினுளா யருணச் சயிலத் தமர்வோனே. (சா)

இயலிற்பொருளொத்துயிர்வாழ்வாயெனமற்றிருளிற்றுயில்வேனே
னயர்வற் றறிவுற் றிடவேயின் னடிவைத் தெனதுச் சியினுளாய்
கயிலைச் சயிலத் தமர்வானே கனகக் கிரியிற் பயில்வானே
யயனச் சுதனுக் கருள்வானே யருணச் சயிலத் தமர்வானே. (எ)

---

ஒருவனிரு வருமிகல நடுவே யுணர்வரியவனலுருவி னொளிர்வோன், பெருவியவர் தொழலுமருள் புரிவோன்மிடலுடையவிகலவரை விடவே, தருணமதி சடைமுடியி னணிவோன் சகலரையுமகலரையுமகலா, னருணகிரி யமலனவனடியாமறிவினுற நினைவமிருளறவே. (அ)

தினகரனு மதிதவள மதியுந் திருநயன மென வனலுமுடையோன்
கனகமன சடைமுடியி லணிவோன் கமழிதழிம தியினொடு நதிநீர்
மனநினைய நிலவருண மலையான் மலவயிரி தனத்டியை மறவா
ரனகனிரு மலனவனே டகலா தமருமுமை யடிமுடியி னணிவாம்.

---

வரமறை யோதிய வாயனே வானில நீரல வாயவனே
பிரமனை யாக்கிய பீடினனே போரனட்டவம் பீடினனே
யரவினையிற்றெறுமாட்டினனே யணங்குமையாளுறுமாட்டினனே
கருவினைகாய்ந்திடுங்கண்ணினனே கருதடியார்தமக்கண்ணினனே.

போதகத் தீருரி மூடினனே பொழிவிழி யாளொடு மூடினனே
மாதவ ருக்கற மோதினனே வளரொளி பல்லற மோதினனே
யாதியு மந்தமு மில்லவனே யடிய ரடைந்தம ரில்லவனே
பேதமவர்க்கிறப் பேணினனே பிறரறி யாவனப்பேணினனே.(கக)

---

கருவைத்துரிசைக் களையாயெங் களவைக்கருணைக் கடலானே
பரிவுற் றுனைக்கண் ணினைமூடிப் பழிபற் றியவம் பிகைபார்மே
லெரியுற் றறலுற் றெழிலாகத் திடருற் றிடவொப் பரியாளென்
றரிவைக் கதுலைக் கருள்வோனே யருணச் சயிலத்தமர்வோனே.()

பகலற் றிரவற் றுன்பாதப் பரவப் பதம்வைத் தெனையாளாய்
சகலர்க் கவரொத் தவர்பாசந் தனைவிட் டொழியுந் தகைவானே
விகலர்க் கவருக் கழல்வானே விரையத் துகளைத் தனியேதா
னகலர்க் கெதிழிற் றருள்வானே யருணச்சயிலத் தமர்வானே.(கங)

கனக வெற்பினுங் கயிலை வெற்பினுங்
　கழுகு வெற் பினும் பிரியாதா
னனக னற்புத னருண வெற்பின
　னலரி னுைத்ததன் னடிபாடு
மனித ருக்குமுன் மலம ரித்திலங்
　குணர்வி னுற்றெழும் பனுபூதி
தனைய ளிப்பவன் சகள நிட்களன்
　சரண நித்தலும் பணுவாமே.　　　(கச)

அருவ னிட்கள னமலா னித்திய
　னசல னற்பும் னுமையாள்வான்
கருவி னுட்படு மெமைய ளிப்பது
　மெனம னத்தினுங் கருதாதா
ரிருவ ருக்குமொள் ளொரிய னெத்திகழ்ந்
　திசுலிரித் தவர்க்கினியானு

மொருவ னொப்பில னவனிடத்துறு
முமை மலர்ப்பத முனுவோமே. (கரு)

முனைவினைத் திறத்தினு முதிரவுற் றுடற்கணே
யினியெமக் கொழுப்பரா ரெனமனத் திளைப்பிர்கா
னனுசயத் தையற்றுநீ ரருணவெற் பகத்துனீர்
தனையளிப்ப னொப்பிலா தவனுடற்ற டுப்பனே. (கசு)

கருவினைக் கழிக்கலாங் கரியகட் டழிக்கலா
மொருமையுற் றிருக்கலா மொளிருநிட் களத்துநீ
ரிருவருக்கு மெட்டொணு வெரிமயக்க னத்தினு
மருணவெற் பகத்துனீ ரயர்வினைத் தடுத்துமே. (கஎ)

வெய்யவன் காலனை வீட்டினனே வீறுளமாறில் வீட்டினனே, தையலர் முன்னர வாட்டினனே தசமுகன் றோள்பலவாட்டினனே, பைதலெனென்றிடர்ட்டாற் றினனேபடர்சடை மேனிரப் பாற்றினனே, நையலென் றென்னுள நாட்டினனே ஞானமண்ணுமலை நாட்டினனே. (கஅ)

எழுது புகழுடையா ரெழிலருண கிரியார்
புழுகுமகிழ் பெருமான் புனிதவடி புகழ்வோ
மொழுகுமல நவவா யுடலினினி யுதியோ
மழகியவிண் ணடைவோ மமலனடி யடைவோம். ()

கருதுவதன் முனமே கருதினவு முறுமே
யிருமையினு மினிதா மிருபலமு மெளிதே
யருணகிரி யரனோ டமருமுமை யடியே
யொருமையுற வுளமா தரவுமுற வுனுவோம். (உ0)

உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம்.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# சீர்பாத வகுப்பு.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனதான தானதன.

உத்தியிடை கடவுமர கதவருண குலதுரக
வுபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
வுதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின்மிசை
யுகமுடிவி னிருளகல வொருசோதி வீசுவதும்
உடலுமுட லுமிருநிலை பெறுதல்பொரு ளெனவுலக
மொருவிவரு மனுபவன சிவயோக சாதனையில்
ஒழுகுமவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி
யுணர்வுவிழி கொடுநியதி தமதூடு நாடுவதும்
உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு
முழலுவன பரசமய கலையார வாரமற
உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ
வுளபடியை யுணருமவ ரனுபூதி யானதுவும்
உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனதிதய
வுருவுடைய மலினபவ சலராசி யேறவிடுந்
றுபுணையு மறிமுகமு மூயரமர் மணிமுடியி
லுறைவதுவு முறைவிலது மடியேன் மனோதாமும். ()

இதழிவெகு முககன நதியறுகு தறுகணர
விமகிரண தருணவுடு பதிசேர்ச டாமவுலி
இறைமகிழ வுடைமணியொ டணிசகல மணிகலென
விமையமயி றழுவுமொரு திருமார்பி லாடுவதும்

இமையவர்க ணகரிலிறை குடிபுகுத நிருதர்வயி
    றெரிபுகுத வுரகர்பதி யபிஷேக மாயிரமும்
எழூபிலமு நெறுநெறென முறியவட குவடிடிய
    விளையதளர் நடைபழகி விளையாடல் கூறுவதும்
இனியகனி கடலைபய றுடியல்பொரி யமுதுசெயு
    மிலகுவெகு கடவிகட தடபார மேருவுடன்
இகலிமுது திகிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற
    வெழுபுவியை யொருநொடியில் வலமாகவோடுவதும்
எறுழிபுலி கரடியரி கரிகடமை வருடையுழை
    யிரலைமறை யிரவுபக லிரைதேர்க டாடவியில்
எயினநிடு மிதணதனி லிளகுதினை கிளிகடிய
    வினிதுபயில் சிறுமிவளர் புனமீ துலாவுவதும். ()
முதலவினை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
    முதுவடவை விழிசுழல வருகால தூதர்கெட
முடுகுவது மருணெறியி லுதவுவது நினையுமவை
    முடியவரு வருமடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு
    முறியுமலர் வகுளதள முழூநீல நீவரமும்
முருகுகமழ் வதுமகில முதன்மைதரு வதும்விரத
    முனிவர்கரு தரியதவ முயல்வார் தபோபலமும்
முருகசர வணமகளி ரறுவர்முலை நுகருமறு
    முககுமர சரணமென வருள்பாடி யாடிமிக
மொழிமுழற வழுதுதொழு துருகுமவர் விழியருவி
    முழுகுவதும் வருகவென வறைகூவி யாளுவதும்
முடியவழி வழியடிமை யெனுமுரிமை யடிமைமுழு
    துலகரிய மழலைமொழி கொடுபாடு மாசுகவி
முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுக ரிதமவுன
    முகுளபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும். ()

மதசிகரி கதறிமுது முதலைகவர் தரநெடிய
மடுநடுவில் வெருவியொரு விசையாதி மூலமென
வருகருணை வரதனிக லிரணியனை நுதியுகிரின்
வகிருமட லரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
வளருமுகி லிருதனிரு பதுவாகு பூதரமும்
மகுடமொரு பதுமுறிய வடுபகழி விடுசூரிசின்
மருகனிசி சரர்தளமும் வருதார காசுரனும்
மடியமலை னளவுபட மகரசல நிதிகுறுகி
மறுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல னீலகிரி
மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள் த்ரிசூலதரி
வனசைமது பதியமலை விசையைதிரி புரைபுனிதை
வனதையபி நவையனகை யபிராம நாயகிதன்
மதலைமலை கிழவனனு பவனபய னுபயசதுர்
மறையின்முத னடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே. (க)

சீர்பாதவகுப்பு-முற்றிற்று.

---

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# கடைக்கணியல் வகுப்பு.

தன தன தனந்த தத்த
தன தன தனந்த தத்த
தன தன தனந்த தத்த
தானனா.

அலைகடல் வளைந்துடுத்த வெழுபுவி புரந்திருக்கு
மரசென நிதந்தரிக்க வாழலாம்
அளகைய ரசன்ற னக்கு மமரரா சன்ற னக்கு
மரசென வறஞ்செலுத்தி யாளலாம்
அடைபெறுவ தென்றுமுத்தி யதிமதுர செந்தமிக்கு
மருள்பெற நினைந்துசுத்தி யாகலாம்
அதிரவரு மென்றுமுட்ட வலகில்வினை சண்டைநிற்க
வடலெதிர் புரிந்துவெற்றி யாகலாம்
இலகிய நலஞ்செய்புட்ப கமுமுட னிறம்வெளுத்த
விபவர கெனும்பொருப்பு மேறலாம்
இருவர வர்நின்றிடத்து மெவரெவ ரிந்திடத்து
மொருவனிவ னென்றுணர்ச்சி கூடலாம்
எமபடர் தொடர்தழைக்கி லவருட னெதிர்ந்துளுட்க
விடியென முழங்கிவெற்றி பேசலாம்
இவையொழிய வும்பலிப்ப தகலவிடு முங்கள் வித்தை
யினையினி விடும்பெருத்த பாருளீர்
முலையிடை கிடந்திளைப்ப மொகுமொகென வண்டிரைப்ப
முகையவிழ் கடம்படுத்த தாரினன்
முதலிபெரி யம்பலத்துள் வரையால மண்ட பத்துண்
முனிவர்தொழ வன்றுநிர்த்த மாடினன்
முனைதொறு முழங்கியொற்றி முகிலென விரங்கவெற்றி
முறைநெறி பறந்துவிட்ட கோழியான்
முதியவுண ரன்றுபட்ட முதியகுடர் நன்றுசுற்று
முதுகழுமு பந்தரிட்ட வேலினன்
மலைமருவ பைம்புனத்தி வளருமிரு குன்றமொத்தி
வலிகுடிபு குந்திருக்கு மார்பினன்
மழலைகள் யிளம்பிமொய்த்த வறுவர்முலையுண்டுமுற்றும்
வடிவுடன் வளர்ந்திருக்கும் வாழ்வினன்

மலையிறை மடந்தைபெற்ற வொருமதலை யென்றுதித்து
மலையிடிய வுந்துணித்த தோளினன்
மயிலையு மவன்றிருக்கை யயிலையு மவன்கடைக்க
ணியலையு நினைந்திருக்க வாருமே. (க)

கடைக்கணியல்வகுப்பு
முற்றிற்று.

---

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

# வேல் வகுப்பு.

தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தான.

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை கறுத்தகுழல்
சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி விழிக்கு நிகராகும்
பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள கசக்கடவுள்
பதத்திடுநி களத்துமுளை தெறிக்கவர மாகும்
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு கவிப்புலவ
னிசைக்குருகி வரைக்குகையை யிடித்துவழி காணும்
பசித்தவகை முசித்தழுது முறைப்படுத லொழித்தவுண
ருரத்துதிர நிணத்தசைகள் புசிக்கவரு ணேரும்
சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி தனக்குமரி
தனக்குநரர் தமக்குமுறு மிடுக்கண்வினை சாடும்

சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழிக்குமதி யொளிப்பவலை
யடக்குதழ லொளிப்பவொளி ரொளிப்பிரபை வீசும்
துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர் நினைக்கினவர்
குலத்தைமுத லறக்களையு மெனக்கோர்துணை யாகும்
சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை யடுத்தபகை
யறுத்தெறிய வுறுக்கியெழு மறத்தைநிலை காணும். ()

தருக்கிநமன் முருக்கவரி னெருக்குமதி தரித்தமுடி
படைத்தவிறல் படைத்தவிற கழற்குநிக ராகும்
தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பிலுண் வழைப்பதென
மலக்கமல கரத்தின்முனை விதிர்க்கவளை வாகும்
தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு வலத்துமிரு
புறத்துமரு கடுத்திரவு பகற்றுணைய தாகும்
சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர் பெருத்தகுடர்
சிவத்ததொடை யெனச்சிகையில் விருப்பமொடு சூடும்.

திரைக்கடலை யுடைத்துநிற புனற்கடிது
முடைப்படைய வடைத்துதிர நிறைத்துவிளை யாடும்
திசைக்கிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை முளைத்ததென
முகட்டினிடை பறக்கவற விசைத்ததிர வோடும்
சினத்தவுன ரெதிர்த்தரண களத்தில்வெகு குறைத்தலைகள்
சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி விழித்தலற மோதும்
திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை விருத்தனென
துளத்திலுறை கருத்தன்மயி னடத்துகுகன் வேலே. (க)

வேல்வகுப்பு முற்றிற்று.

சிவமயம்.

# மயில் வகுப்பு.

தானதன தந்ததன
தானதன தந்ததன
தானதன தந்தன
தந்த தனனா.

ஆதவனு மம்புலியு மாசுற விழுங்கியுமி
 ழாலமருவும் பணி யிரண்டு மழுதே
ஆறுமுக னைந்துமுக னானைமுக னெங்கடவு
 ளாமென மொழிந்தகல வென்று விடுமே
ஆர்கலிக டைந்தமுது வானவ ரருந்தவரு
 ளாதிபக வன்றுயில னந்தன் மணிசேர்
ஆயிரமி ருந்தலைக ளாய்விரிப ணங்குருதி
 யாகமுழு துங்குலைய வந்த றையுமே
வேதமுழு தும்புகலி ராமனொரு தம்பிமிசை
 வீடணன ருந்தமையன் மைந்த னிகலா
வீசுமர வஞ்சிதறி யோடவரு வெங்கலுழன்
 மேலிடியெ னும்படிமு ழங்கி விழுமே
மேதினிசு மந்தபெரு மாசுணம யங்கநச
 மேவுசர ணங்கொடுல கெங்கு முழுமே
வேலியென வெண்டிசையில் வாழுமுர கந்தளர
 வேயழ லெனுஞ்சின முடன்படருமே
போதினி லிருந்தகலை மாதினை மணந்தவுயர்
 போதனை யிரந்துமலர் கொண்டுமுறையே
பூசனை புரிந்துகொடி யாகிமகி ழொன்றுதிகிர்
 போன்முடி விளங்கவரு மஞ்ச மடுமே
பூதரொடு கந்தருவர் நாதரொடு கிம்புருடர்
 பூரணக ணங்களொடு வந்து தொழவே

போரிடுவ வென்றுவெகு வாரணக ணங்களுயிர்
போயினமெ னும்படியெ திர்ந்து விழுமே
கோதகலு மைந்துமலர் வாளிமத னன்பொருவில்
கோலவுட லங்கருகி வெந்து விழவே
கோபமொடு கண்டவிழி காதரணி யும்பணிகள்
கூடிமன மஞ்சிவளை சென்று புகுமே
கூவியிர வந்தமுணர் வாழியென நின்றுபொரு
கோழியொடு வென்றிமுறை யும்ப கருமே
கோலமுறு செந்தினர் மேவுகும ரன்சரண
கோகனக மன்பொடுவ ணங்குமயிலே. (க)

மயில்வகுப்பு முற்றிற்று.

---

உ

சிவமயம்.

# வேல்வாங்குவகுப்பு.

தன தன தந்தன தன தன தந்தன
தந்தன தானுந்தன தானுந்தன

திடவிய நெஞ்சுடை யடிய ரிடும்பை
டும்படி தீயாங்குறை போயாழ்ந் தது
செயசெய வென்றிசை பரவிய வெங்கெள்கொ
டுங்கலி தேசாந்தர மே சாய்ந்தது
செயலுறை நஞ்சுறழ் மயருறு நெஞ்சினர்
வஞ்சகர் தீமான்கதர் தா மேங்கினர்
சிகரத ரங்கித மகரநெ ருங்குபெ
ருங்கட றீமுண்டுதன் வாய் மாண்டது
தெரியலர் சென்றடை திசைகளி லெண்கரி
சிம்பெழ மாறுங்கிரி நூறுந் துளை

சிகரநெ டுங்கிரி குகைகடி றந்துதி
கந்தமும் லோகாந்தமு நீர்தேங்கின
சிறையு ளழுந்திய குறைக ளொழிந்துசெ
யங்கொடு தேவேந்திரர் சே ணுண்டனர்
திரிபுவ னங்களு மொருபய மின்றிவ
ளங்கெழு சீர்பூண்டற நேர் பூண்டனன். ()
விடவச னஞ்சில பறையும்வி ரிஞ்சன்வி
லங்கது கால்பூண்டுதன் மேறீர்ந்தனன்
விகசித சுந்தர விதரண வைந்தரு
வெந்தெழில் வீமான் பொழில் பூவாய்ந்தது
விழைவுத ரும்பத சசிதன் விளங்கிய
மங்கள நூல்வாங்கு கிலாள் வாழ்ந்தனள்
வெருவியொ துங்கிமை யவரெவ ருஞ்சிறை
வென்றித மேலாம்படியே மீண்டனர்
விழியொரி ரண்டொரு பதுசத நின்றெரி
கண்டகன் மேல்வாங்கிலை கால் சாய்ந்தது
வெளிமுழு துந்திசை முழுதும் விழுங்கியே
ழுங்கன சூர்மாண்டற வேர் மாய்ந்தது
விபுதர் பயங்கெட நிருதர்த ளங்கெட
விண்கெடு மேடாம்படி பா டோங்கின
மிடைகுறள் வெங்கொடி கழுகுப ருந்துவி
ருந்தென வூனார்ந்தகல் வா னூர்ந்தன. ()
அடவிப டுஞ்சடை மவுலியில் வெம்பணி
யம்பணி யாமாங்கதர் வா மாங்கனை
அனுபவை யம்பிகை யனுதிதை யம்பைத்ரி
யம்பகி யாசாம்பரை பாசாங் குசை
அனகைய சஞ்சலை யதிகுண சுந்தரி
யந்தரி காலாந்தகி மேலாந் திரு

அம்லைவ லங்கிர்தை யபிநய பங்குரை
சங்கினி மானுங்கனி ஞானுங்குறை
அணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்தவி
ளைந்தழல் வாய்கான்றிடு நாகாங் கதை
அயயவ ரம்புரி யுபயக ரந்திக
ழுந்தணி யாமாங்கறி தாய்மாண் பினள்
அதுலைத ருந்திரு மதலையி பங்கொள்ப
யங்கொடு பாய்மாண்கலை வாய்மாண்புன
அணிகுற மின்புணர் தணிகையி லந்தண
ணிந்திர ராசாங்கம தாராய்ந்தவன். ()
வடவை யிடும்படி மணிமுடி பஞ்செழ
விஞ்சிய மாடாம்புடை நாடாண்டகை
வசைகரு துங்குரு பதியொடு தம்பிய
ரும்படவே பாண்டவர் தேரூர்ந்தவன்
வடவில் வளர்ந்திடை மகளிர்கு விந்துத
டங்குடை வார்பூந்துகில் வார் பூம்புயல்
வரைநிரை கன்றின முழுது மயங்கிய
பண்கெழு வேயேந்திய வாயான்கழல்
மருதிடை சென்றுயர் சகடுத டிந்தடர்
வெம்புளை வாய்கீண்டொரு பேய்காய்ந்தவன்
மதசயி லம்பொர வரவிடு நெஞ்சினில்
வஞ்சக மாமான்பகை கோமான்திரு
மருகனி ரம்பிய மதிமுக மஞ்சரி
குஞ்சரி வா காம்பரை தோய் காங்கெயன்
மகபதி தன்பதி பகைகிழி யும்படி
யன்றடல் வாளோங்கிய வேல் வாங்கவே. (க)

வேல்வாங்குவகுப்பு முற்றிற்று.

ஆக வகுப்பு—ஆறு.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

# கந்தரனுபூதி.

காப்பு.

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

## நூல்.

மதயானை அநுசரிக்க.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப், பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய், தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற், றாடுந் தனியா னைசகோ தரனே. (க)

வணங்காரைத்தண்டிக்க

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச், சல்லாபவினோ தனுநீயலையோவெல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ், சொல்லாய் முருகாசுர பூபதியே. (உ)

கல்வியின் மெச்ச.

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ, ஞானோ தயமோ நவின்மறையோ, யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடந், தானோபொருளாவது சண்முகனே. (ங)

துறவுபெற.

வளைபட்டகைமா தொடுமக் களெனுந், தளைபட் டழியத்தகுமோதகுமோ, கிளைபட் டெழுசூருரமுங் கிரியுந், துளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. (ச)

மாயையை ஒழிக்க.

மகமா யைகளைந் திடவல்லபிரான், முகமா றுமொழிந் துமொழிந்திலனே, யகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ், சகமாயையுணின் றுதயங் குவதே. மாதரைத்தழுவ. (ரு)

தினியா னமனே சிலமீ துனதா, ளணியா ரரவிந் தருமம்பும தோ, பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந் தணியா வதிமோ கதயா பரனே.

தீராப்பிணிதீர.

(சு)

கெடுவாய்மனனே கதிகேள்கரவா, திடுவாய் வடிவேலிறைதா ளினைவாய், சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே, விடுவாய் விடு வாய்வினையா வையுமே. (எ)

குடிகளைத்தன்வசமாக்க.

அமரும் பதிகே ளகமா மெதுமிப், பிமரங்கெடமெய்ப்பொரு ள்பேசிபவா, குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன், சமரம் பொருதானவ நாசகனே.

பெண்ணாசை ஒழிக்க.

(அ)

மட்டூர் குழன்மங்கையர் மையல்வலைப், பட்டூ சல்படும்பரிசே ன்றொழிவேன், றட்டூ டறவேல்சைலத்தெரியுநிடூ ரநிராகுலநிர்ப்பய னே.

நமனை விலக்க.

(கூ)

கார்மா மிசை காலன் வரிற் கலபத், தேர்மாமிசைவந்தெதிரப் படுவாய், தார்மார் பவலாரிதலா ரியெனுஞ் சூர்மாமடியத்தொடுவே லவனே.

தளிகை சேர்க்க.

(ய)

கூகாவெனவென்கிளைகூடியழப், போகாவகை மெய்ப்பொரு ள்பேசியவா, நாகா சலவே லவநாலுகவித், தியாகா சுரலோகசிகா மணியே. (கக)

களவு வெல்ல.

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன், பெம்மான் முருகன்பிற வா னிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென் றலுமே, யம்மாபொரு ளொன் றுமறிந் திலனே. (கஉ)

இருள்வழி கடக்க.

முருகன் றனிவேன் முநிநங் குருவென், றருள்கொண்டறியா ரறியுந் தரமோ, உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன், றிருளன்றொ ளியென் றெனநின்றதுவே. (கங)

பாத தரிசனஞ்செய்ய.

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற், றும்வாய் மனனே யொழிவாயொழிவாய், மெய்வாய்விழிநாசியொடுஞ்செவியாமைவா ய் வழிசெல்லுமவா வினையே. (கச)

அஷ்டாவதானம் செய்ய.

முருகன் குமரன் குகனென்றுமொழிந், துருகுஞ்செயறந் துணர்வென்றருள்வாய், பொருபுங்கவரும்புவியும்பரவுங், குருபுங்கவவெண் குணபஞ் சரனே. (கரு)

பேராசை விலக்க.

பேராசையெனும் பிணியிற் பிணிபட், டோராவினையேனுழலத்தகுமோ வீரா முதுசூர் படவேலெறியுஞ் சூராசுரலோக துரந்தரனே. (கசு)

தன்னடத்தைமேன்மையாக.

யாமோதியகல் வியுமெம் மறிவுந், தாமேபெறவே லவர்தந்ததனாற், பூமேன்மயல்பொய் யரமெய்ப்புணர்வீர்,நாமேனடவீர்நடவீரினியே. (கஎ)

கற்பழியாதிருக்க.

உதியாமரியா வுணராமறவா, விதிமா லரியாவிமலன் புதல்வா வதிகா வநகா வபயா வமரா, வதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (கஅ)

இல்வாழ்க்கைநீக்க.

வடிவுந் தனமு மனமுங் குணமுங், குடியுங்குலமுங் குடிபோகியவா, வடியந் தமிலாவயில்வே லரசே, மிடியென்றொருபாவிவெளிப்படினே. (கக)

அனுக்கிரகம்பெற.

அரிதாகியமெய்ப் பொருளுக்கடியே, னுரிதாவுபதேசமுணர்த்தியவா, விரிதாரண விக்ரமவே ளிமையோர், புரிதாரகநாக புரந்தரனே. (உ0)

திருவடி வணங்க.

கருதாமறவா நெறிகாணவெனக், கிருதாள்வனசந்தரவென்றிசைவாய், வரதாமுருகா மயில்வா கனனே விரதா சுரசூரவிபாடனனே. (உக)

தவம்பெற.

காளைக்குமரேச னெனக்கருதித், தாளைப்பணியத்தவ மெய்தியவா, பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும், வேளைச்சுரபூபதி மேருவையே. (உஉ)

சலிகைசொல்ல.

அடியைக் குறியாதறியா மையினுன், முடியக்கெடவோமுறையோமுறையோ, வடிவிக்ரமவேன்மகிபாகுறமின், கொடியைப்புணருங் குணபூதரனே. (உங)

மாதர் வலையில் அகப்படாதிருக்க.

கூர்வேல் விழிமங்கையர் கொங்கையிலே, சேர்வேனருள்சேரவுமெண்ணுமதோ, சூர்வேரொடுகுன்றுதுளைத்தநெடும், போர்வேலபுரந் தரபூபதியே. (உச)

மகாவினை ஒழிக்க.

மெய்யேயெனவெவ்வினைவாழ்வையுகந்,தையோவடியேனலையத்தகுமோ,கையோவயிலோகழலோமுழுதுஞ்,செய்யோய்மயிலேறிய சேவகனே. (உரு)

யாருமற்றபேர்க்கு ஆதாரமாக.

ஆதாரமிலே னருளைப் பெறவே, நீதாஞெருசற்று நினைந்திலையே, வேதாக மஞானவிநோத *மநோ.தீதாசுரலோ கசிகாமணியே.

பாக்கியத்தை விதிவழி அனுபவிக்க.

மின்னேநிகர்வாழ்வைவிரும்பியயா, னென்னேவிதியின்பயனிங்கிதுவோ, பொன்னேமணியே பொருளேயருளே,மன்னேமயிலேறிய வானவனே. (உஎ)

தான் அவனுக.

ஆனு வமுதே யயில்வே லரசே, ஞானகரனேநவிலத்தகுமோ, யானு கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந், தானய்நிலைநின் றது தற்பரமே. (உஅ)

கடவுள்முன் கோபமாற்ற.

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனைநீ, பொல்லே னறியாமை பொறுத்திலையே,மல்லேபுரிபன்னிருவாகுவிலென்,சொல்லேபுனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (உகூ)

வழக்குப் பேச.

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன், ருெவ்வாறதென வுணர்வித்ததுதா, னவ்வா றறிவா றறிகின் றதலா, லெவ்வாருெருவர்க் கிசைவிப்பதுவே. (௩௰)

---

* மநுநீதா என்றும் பாடம்.

கடவுள் முன்னிலையில் ஞானம்பெற.

பாழ்வாழ்வெனுமிப்படமொயையிலே, வீழ்வாயெனவென்னைவி தித்தனையே, தாழ்வானவைசெய்தனதாமுளவோ, வாழ்வாயினிநீம யில் வாகனனே. (௩௧)

கொலை மறுக்க.

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ, டலையேபடமொ றதுவாய் விட வோ, கொலையே புரிவேடர்குலப்பிடிதோய், மலையேமலைகூறிடுவா கையனே. (௩௨)

வியாகுலம் ஒழிக்க.

சிந்தாகுலவில் லொடுசெல்வமெனும், விந்தாடவியென் றுவிட ப்பெறுவேன், மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே, கந்தா முருகா க ருணா கரனே. (௩௩)

பெண்களைத் தாயாகநினைக்க.

சிங்கார மடந்தையர்தீ நெறிபோய், மங்கா மலெனக்கு வரந் தருவாய், சங்கரா மசிகா வலசண் முகனே, கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே. (௩௪)

சரீரவாஞ்சை ஒழிக்க.

விதிகாணு முடம்பை விடா வினையேன், கதிகாணமலர்க் கழ லென்றருள்வாய், மதிவாணுதல்வள்ளியையல்லதுபின், றுதியாவிர தா சுரபூ பதியே. (௩௫)

கடவுளைக்காண.

நாதா குமரா நமவென்றரனு, ரோதா யெனவோ தியதெப் பொருடான், வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப், பாதாகுறமின் பதசே கரனே. (௩௬)

தனது அகந்தையை ஒழிக்க.

கிரிவாய்விடுவிக்ரமவே லிறையோன்,*பரிவாரமெனும்பதமே வலையே, புரிவாய்மனனே பொறையாமறிவா, லரிவா யடியோ டுமெ கந் தையையே. (௩௭)

---

* வெளிமையோர் எனவும்பாடம்.

## பிசாசம் ஒழிக்க.

ஆதா ளியை யொன் றறியேனையறத், தீதாளியையாண்டதுசெ ப்பு மதோ, கூதா ளகிரா தகுலிக்கிறைவா, வேதா ளகணம்புகழ்வே லவனே. (௩அ)

## ஜனனம் எடாதிருக்க.

மாவேழ் சனனங் கெடமாயைவிடா, மூவேடணையென் றுமுடி ந்திடுமோ, கோவே குறமின் கொடிதோள்புணருந், தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (௩௯)

## மாயை தெளிய.

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மறவேன், மனையோடு தியங் கிமயங் கிடவோ, சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந், தினை யோடிதணோடு திரிந்தவனே. (௪௰)

## நித்தியதேகம்பெற.

சாகா தெனையே சரணங் களிலே, காகா நமனர் கலகஞ்செயு நாள்வாகாமுருகாமயில்வாகனனே, யோகாசிவஞானோபதேசிகனே

## நின்றநிலை நிற்க.

குறியைக் குறியாதுகுறித்தறியு, நெறியைத்தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ், செறிவற் றுலகோடுரைசிந்தையுமற், றறிவற்றறியாமையு மற்றதுவே. (௪௨)

## ஆசானுகிய அனுக்கிரகிக்க.

தூசா மணியுந் துகிலும்புனைவா, ணேசா முருகாதநினன் பரு ளா, லாசா நிகளந் துகளாயினபின், பேசாவனுபூதிபிறந்ததுவே. ()

## குருமந்திரம்பெற.

சாடுந் தனிவேன் முருகன்சரணஞ்;சூடும்படிதந்தது சொல்லு மதோ, வீடுஞ்சுரர்மா முடிவேதமும் வெங், காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே. (௪௪)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென், றிரவாவகை மெய்ப்பொருளீ குவையோ, குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ் சரவா, சிவயோக தயா பரனே. (சரு)

மனவருத்தந்தீர.

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ, சிந்தாகுலமானவை தீர்த்தெனையாள், கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள், மைந்தா குமராமறை நா யகனே. (சகூ)

ஆனந்தநடனங்காண.

ஆறா றையுநீர் ததன்மே னிலையைப், பேறாவடியேன்பெறுமாறுளதோ, சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர், கூறா வுலகங் குளிர்வித்தவனே. (சஎ)

தற்சொரூபங்காண.

அறிவொன் றறநின்றறிவா ரறிவிற், பிறிவொன் றறநின்றபிரானலையோ, செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய, வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (சஅ)

தன்னை அறிந்துகொள்ள.

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய, வின்னம் மொருவர்க் கிசைவிப்பதுவோ, மின்னுங்கதிர்வேல் விகிர்தாநினைவார், சின்னங்களையுங் கருபைசூழ் சுடரே. (சகூ)

அவா அறுக்க.

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக், கதிகெட்டவமே கெடவோ கடவே, னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத், திதிபுத்திறர்வீறடு சேவகனே. (ருய)

நினைத்தபடி தரிசனங்கொடுக்க.

உருவா யருவா யுளதாயிலதாய், மருவாய்மலராய்மணியாயொளியாய்க், கருவா யுயிராய்க் கதியாய்விதியாய்க், குருவாய்வருவாய் யருள்வாய் குகனே. (ருக)

கந்தரனுபூதி - முற்றிற்று.

---

அருணகிரிநாதரருளிச்செய்த

# பஞ்சரத்நத்திருப்புகழ்.

தனனதனத்த தனந்தானதன
தனனதனத்த தனந்தானதன
தனனதனத்த தனந்தானதன தனதான.

மலடிவயிற்று மகன்போலேயொரு
புதையலெடுத்த தனம்போலேயொளிர்
வயிரமடித்தசளம்போலேயிள முலைமானர்—
வலியவணைத்த சுகம்போலேகதி
ரொளிவிடுரத்ந வடம்போலேபரி
மளமிகுபுட்ப வனம்போலேசுர நதிபோலே—
அலைகடல்பெற்றிடு பெண்போலேவரு
புலவர்தமக்கிரு கண்போலேகரை
யருகிலடுத்த சலம்போலேபுன தழகாமோர்—
அமுதுபுசித்த ரசம்போலேதிரை
கடன்மடைவிட்ட சலம்போலேதின
மதிசயமுத்தமி ழன்பாலோதநி னருடாராய்—
கலகலெனச்செல் சிலம்பாசீர்பெறு
மலைமகள்பெற்ற குழந்தாய்மாமத
கரிமுகனுக்கொரு தம்பீகானவர் மகளாமோர்—
கடிமலர்மொய்த்த கரும்பேஞானிகண்
மனதுறுசித்த கரும்பேவானவர்
கவலைதணித்தரு ளன்பேமாயவ னருகோனே—
குலிசன்மகட்கொருநண்பவோழிசை
யளிகள்சுவைத்த கடம்பாபோய்வரு
குரைகடலுக்கொரு சம்பானுய்வரு வடிவேலா—
கொடியபிணிக்கு மருந்தேதாள்பணி
யடியர்தமக்கு விருந்தேதோகைகொள்
குருகுநடத்து துரங்காவேரக முருகோனே—

தானதனத்தத் தனந்தனுதன
தானதனத்தத் தனந்தனுதன
தானதனத்தத் தனந்தனுதன  தனதானு.

தேனைவடித்துச் சொரிந்ததோகொதி
பாலுடனுக்கக் கலந்ததோநல
சீனிபிலிட்டுப் பிசைந்ததோபல  கனிதாமே—
தேடியெடுத்துப் பிழிந்ததோநிறை
பாகுபதத்திற் சமைந்ததோவிவை
சேரவுருட்டத் திரண்டதோநவ  ரசமீதே—
ஞானமுளைத்துப் படர்ந்ததோவதி
லேயெழுபுட்பச் சுகந்தமோமறை
நாமகள்வித்தைப் ப்ரசங்கமோவென  வுரைநாவால்—
நாவலர்மெச்சிப் பணிந்துதாழவு
நீயெனைமெச்சிக் கனிந்துபேசவு
நானுனைமெச்சிப் புகழ்ந்துபாடவு  மருடாராய்—
யானைமதப்பட் டெழுந்ததாமென
வேயிருபத்மச் சதங்கையோலிட
வாறுமுகத்துக் குழந்தையாயரு  ளனையார்பால்—
ஆறுமுலைச்செப் பருந்துபாலுட
னாறுமலைக்கட் சொரிந்தவாறென்
வாறுமுலைக்குட் சுரந்தபாலதி  லமையாதே—
சோனைமழைக்கொத் திருந்துலாவரு
கீரதமுத்ரத் தரங்கமேலெழு
சூரியனுக்கத் திரிந்துலாவிய  புதல்வோனே—
சோலைமலைக்குக் கடம்புபோல விரா
லிமலைக்குக் கொழுந்துபோலுயர் சு
வாமிமலைக்குக் கரும்புபோல்வரு  முருகோனே—

தனன தனத்தத் தனத்ததத்தன
தனன தனத்தத் தனத்ததத்தன
தனன தனத்தத் தனத்ததத்தன தனதாஞ.

கலியையலைத்துத் தொலைத்துவிட்டொழி
பிணியையடித்துத் துரத்திவிட்டெழு
கவலைநெருப்பைத் தணித்துவிட்டற நெறியாலே—
கடினகசப்புக் கினிப்புவிட்டென
துயரிலழுக்கைத் துடைத்துவிட்டொரு
கருணைமழைக்குட் குளிக்கவிட்டினி யலையாதே—
அலையுமனத்தைப் பிடித்துவைத்ததி
லுறையுமிருட்டுக் கருக்கலுக்குநி
னழகுவிளக்கைப் பதித்துவைத்தஃ தவியாதே—
அறிவையுருட்டித் திரட்டிவைத்துநி
னமுதகுணத்தைத் துதிக்கவைத்தெனை
யடிமைபடைக்கக் கருத்துமுற்றிலு நினையாயே—
மலைகள்பயப்பட் டொளிப்பதற்கொரு
புகலிடமற்றுத் தவித்துநிற்கவும்
வடவரைமிக்குச் சலித்திருக்கவு மதனாலே—
மலையரசற்குப் பழிப்பெனச்சொலி
யுறவின்முறைப்பற் றெனக்குறித்தபின்
மகிமைகிடைக்கக் குலிப்பவைத்தமர் விளையாதே—
குலவரைவிட்டுத் திசைக்களிற்றினை
யுடலைமதித்துக் கிழித்ததிற்சொரி
குருதிகுடித்துப் பெருத்தசெப்பிள முலையாளோர்—
குறமகளைக் கைப்பிடித்துமற்றொரு
துரைமகளைக் கைப்பிடித்துமிக்குள
குருகிரியைக்கைப்பிடித்திருக்குமெம் முருகோனே—

தனதனதனதன தந்தத்தத்தன
தனதனதனதன தந்தத்தத்தன
தனதனதனதன தந்தத்தத்தன தனதான.

அரிவையரெனுமிரு தங்கக்கட்டிக
ளிருபுறமருவொரு சிங்கக்குட்டிநி
னறுமுகமதிபுனை செம்பொற்சுட்டியு முகமீதே—
அழகொழுகியமது வுணகுத்துப்பியு
மமளிவள்விழிவரு தும்பிபட்சியு
மதுவிதுவெனுமிவைசண்டப்பட்டது மெழுநாளும்—
இரவிளொளிரணி யந்தத்திற்பொலி
யிமையவரவரவர் சிந்திப்புக்களு
மிறைமகபதிபயி லிந்த்ரப்பட்டமு மழியாதே—
இசையெழுகனகசதங்கைக் கொத்துகழ்
கலகலவெனுமர விந்தப்புட்பமு
மிருவிழிகுளிரவு மென்றைக்கிப்படி வருவாயே—
குரைகடலெனுமொரு தம்பட்டத்தொனி
கிழிபடமதனனுடம் பைச்சுட்டது
குளிர்தரவருண்மழை சித்தத்தக்கவர் குருநாதா—
குறமகள்கிளிமொழி கண்டிச்சைப்படு
பரிமளதளபசுகந் தத்தைப்புனை
குவிமுலைமுகடும ழுந்தத்தைத்திடு மணிமார்பா—
திரைகடலமுதொரு பெண்பெற்றிவிட்டது
தெரிசனைபெறவிரு கண்பெற்றிட்டது
தினம்விழிதுயில்பவர் தங்கச்சிக்கொரு புதல்வோனே
திமிரபடலமிகு துன்பத்துக்கெழு
தினகாநினைபவ ரன்பைப்பெற்றுயர்
திரிசிரகிரியினி லின்பத்தைத்தரு முருகோனே—

தனனத்தானன தாத்தத்தனுதன
தனனத்தானன தாத்தத்தனுதன
தனனத்தானன தாத்தத்தனுதன தனதானு.

வறுமைப்பாழ்பிணி யாற்றப்படாதுள
முருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாதிஃ தமையர்தோ—
வலியப்பேயுடல் கூச்சப்படாமையு
முடியப்பேசிய நாச்சிக்கதாகையு
மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும் வரலாமோ
கறுவிப்பாய்புலி வேட்டைக்குளேவரு
பசுவைப்போன்மிடி யாற்பட்டபாடொரு
கதையைப்போலிதையார்க்குசொல்வேனிதறியாயோ
கவலைச்சாகர நீச்சுக்குளேயுயிர்
தவறிப்போகுமுனோட்டத்திலோடியுன்
கருணைத்தோணியுலேற்றிக்கொள்வாய்தின மலைவேனோ—
குறைபட்டேனுயிர் காத்துக்கொளாயென
முறையிட்டேகரி கூப்பிட்டநாளொரு
குரவிற்போயுயிர்மீட்டுக்கொள்வோர் திருமருகோனே
குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தியோடிரு
களபப்பூண்முலை பார்த்துப்பெண்மோகினி
குவளைப்பார்வையின் மாட்டிக்கொள்வோர்பணி குருநாதா—
நரையிற்றுதுகு பூக்கொத்திலேசனி
கிழியத்தேனுமிழ்காய்க் கொத்திலேமயி
னடனக்கால்படு தோப்புக்குளேபல வயலூடே—
நதியிற்காவிரி யாற்றுக்குளேபயில்
வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேசிவ
நகரிற்சீர்பெறு மோக்ஷத்தையேதரு முருகோனே—

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசலபுராணச்சருக்கத்தின்

# அட்டவணை.



பாயிரமுட்பட சருக்கங்கள்—கச.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# அருணாசலபுராணச்சருக்கத்தின்

## திருவுருப்படங்களட்டவணை.



ஆக ஐதீகப்படங்கள் பதினேழும்
அடங்கியிருக்கின்றன.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

## அருணாசலபுராணச்

# செய்யுளகராதி.

**செய்யுளகாாதி முற்றிற்று.**

சிவமயம்.

# விசேட அறிக்கை.

திருவண்ணாமலையென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்திற்குப் பூர்வம், வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சித்தாந்த பானுவாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ எல்லப்ப நாவலரவர்கள் இயற்றிய அருணாசல புராணத்தைப் பழைய பொழிப்புரை யொன்றுடன் பலபெயர் அச்சிட்டு வழங்கிவருவதை யாவருமறிவர். அவ்வுரையோ பெரும்பாலும் செய்யுட்களிற்கண்ட பதவமைதிகட்குப் பொருந்துமா றெழுதப்படாமல், படிப்பவர்க்குக் கதை நயம்படவெழுதி யிருத்தலின், தற்காலம் மஹாவித்வான் புரசை அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும் சென்னை தொண்டைமண்டலம், ஐஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய, திருமழிசை வீரசிம்மாசனமடம், ஸ்ரீசாந்தலிங்க ஸ்வாமிகளாதீனம், வித்வான் சிவப்பிரகாசைய ரவர்களுதவியால் அப்பழைய வுரையிற் பெரும்பாலும் தவறிய விடங்களிலெல்லாம் பாட்டின்படி சீர்திருத்தி, அதனோடு அத்தலவிஷயமாக வுள்ள தேவார திருவாசகப் பதிகங்களையும், திருப்புகழ்களையும், வீரசைவாசாரியர்களாயுள்ள குகைநமச்சிவாயர், குருநமச்சிவாயர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலானவர்களும் மற்றும் பலவித்வான்களு மியற்றிய புத்தகங்களைப் பிழையின்றி பரிசோதித்து அவற்றையும் அப்புராண சருக்கங்களின் வசனசங்கரகத்தையுஞ்சேர்த்துப் பதினேழு ஐதீகப்படங்களுடன் சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிட்டிருக்கின்றன.

**அ. இரங்கசாமிமுதலியார்ஸ்சன்ஸ்,**

பூமகள்விலாசம்பிரஸ்,

**நெ. 24. தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி மதராஸ்.**

[illegible]

[illegible]

[illegible]